

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de casibus conscientiae

Astesanus <de Ast>

[Straßburg], nicht nach 9. Mai 1474

Incipit liber tertius

[urn:nbn:de:bsz:31-316099](#)

Libri

Isti sunt tituli terciij libri qui est de contractibus communibus.
De appropriatione rerum. i.
De prescriptione. ii.
De contractibus in domini. iii.
De obligatione et stipulatione. iv.
De renuntiatione beneficiorum iuris. v.
De pactis. vi.
De transactione. vii.
De emptione et venditione. viii.
De mutatione. ix.
De mutuo. x.
De usura. xi.
De societatis contractu. xii.
De pignoribus. xiii.
De locato et conducto. xiv.
De emphiteosi. xv.
De comodato. xvi.
De deposito. xvii.
De feudis. xviii.
De solutionibus. xix.
De donationibus inter vivos. xx.
De donationibus causa mortis. xxi.
De legatis. xxii.
De fideicommissis. xxiii.
De hereditate. xxiv.
De heredis institutione. xxv.
De substitutis. xxvi.
Qui testari potest. xxvii.
De testamentis. xxviii.
De pudentijs testium. xxix.
De testibus testamentorum. xxx.
De testamento in scriptis. xxxi.
De testamento ceci. xxxii.
De causis quibus testamentum inutile redditur vel rumpitur. xxxiii.
De codicillis. xxxiv.
De successionibus ab intestato. xxxv.
Quid heres teneatur. xxxvi.
De suffragiis defunctorum. xxxvii.
De orationibus existentium tam in patria quam in purgatorio. xxxviii.
De contractu precarij quere in i. vi. vii. viii. xxxvij.

Tring fr 1

Iniciit liber tercius. De appropriatio rei. i.
In iustitia dei gratia duabus partibus huius summe scilicet priam de perceptis et secundam de virtutibus et viciis. Restat prosequi terciam partem eiusdem de contractibus voluntatibus et voluntatibus ultimis transferuntur rei dominia quod transferri non possent iuste si non essent distincta et appropriata. ideo primo considerandum est de rei appropriatio. Et circa hanc queruntur plura. s. unde possesso rei exteriorum sit hoc naturalis. Ex quod sic ut ostendit plures perio politico. ru per hunc imperfectiora sunt propter perfectiora humanissimi enim exteriora soli deo subiacent quantum ad suam naturam quod ei sola oia ad nutrum obediunt sed quod tu ad usum habere naturale dominium eorum quod per rationem et voluntatem eis quod propter se factis viri per ad suam utilitatem unde habere dominium ducunt hoc secundum rationem in quod dei imago ostendit quod bene ostendit genere. faciam hodie ad ima. et simili. non. et per isti pescib; maris eccl. Ut rei dominium in statu innocentie fuissent distincta. sed secundum statum superius. senatus. rex. quod non erat causa. Et secundum legem nature. ut prout per illud quod dominus dicit. viii. c. i. Iure vero nature sunt oibus oia causa et. xii. q. i. dilectionis. Et secundum legem diuinam. unde dominus per dicit. viii. quod iure et est dictum Augustini. super i. iure inquit diuinitus est terra et plenitudo eius. iure vero humano dominus est mea eccl. Ratio autem huius est duplex. unus rei enim ita petere debet hoiibus secundum rectam rationem sic congruit ad pacificam diversitatem et necessitatem sustentationis. In statu autem innocentie causa usus rei sine distinctione dominorum magis valuerit ad utrumque quod tunc nullus occupasset quod alteri necessarium fuisse sed quod quilibet primo sibi necessarium ad usum occupasset hoc ad usum habuisset. Hoc etiam modo tunc magis ad sustentationem usus rei causa sufficeret quod si per appropriacionem unius facta alius usus perclusus fuisse. Hoc secundum conceptum illud secundum de hunc oia causa adhuc maneat ita quod nulli re aliquam propriam possidere liceat. Ex quo non habere post lapsu reuocatum quinimum dicatur Augustinus. de heresis quod sunt aliqui heretici quod se vocant aplicos ex hoc quod putant nullam spem habere eos quod utuntur his reb; quibus ipsi caret. s. diligibus et a liquis possessionibus quod proprias. Est autem post lapsum reuocatum rationabiliter propter duo supradicta propria quod esse contra pacificam diversitatem ut per se prout secundum quod esset contra necessitatem sustentationis quod hoies non ita solicite causa procuraret et esse fortiores necessarii a debilibus auferret. Sciendum tamen secundum theos. quod circa huius necessitatem duo ducuntur hoies scilicet proprias et dispensandi. et quo ad hunc hoem aliquam tantum propriam possidere est licitum et est humane vita necessarium ut predictum est. Aliud est usus rei ipsius et quo ad hunc non debet habere res exteriorum quod proprias sed quod omnes ut secundum facile omnicaret et as aliis in necessitatibus. i. ubi. xl. diuitibus habens seculi principi. sequitur facile distribuere et omnino dicere. Et sic dicit Ambrosius. et habet dominum. xl. sic habi. nemo inquit dicat proprium quod est omne secundum. Sed dato quod sic reuocatum illud perceptum queritur.

Et sic est distinctum de seruo. ita est distinguendum
est de filio familias secundum azonem. Quoniam autem quod emit
ur procurator per nuntius scia vel ignoratia domini
est spectanda. Ita notat hostem per ius lucapionibus
requirit tempore traditum non tempore distractum ut in em
ptione bona fides. puta credo me tibi debere
x. lib. ex stipulacione do tibi equum alienum quem
possideo in solutum per his. x. lib. utique ius lucapi
es hunc equum. ff. e. l. j. Et sic iustus error dat ti
tulum ius lucapionis secundum est de emptione si enim ex
causa emptoris pure me tibi teneri ad traditorum
equi et in tradito non habet locum ius lucapio per em
ptio quod emptio non processit neque per solutum ex causa
emptionis credatur. diversitatis huiusmodi est quod in
ceteris causis tempore solutio inspicitur non enim re
fert cum stipulacione utrum illud quod stipulacione scia alie
num esse vel non habet sufficit per putem esse tuum cum
solueris in emptione autem inspicitur tempore distractum et
solutio. ff. per emptio. l. ij. Secundum quod requiritur
in scriptione est iustus titulus ex e. si diligenter et de
bilem quod et possidendi. ut donatio emptio et hu
iusmodi. exigitur autem causa vera non legitima se
cundum gothicorum. quod si legium foret locum scriptio
non haberet. quod eadem res ex duabus causis acqui
rit non posset ex de fide instru. iter dilectos. ver
bi gratia in donatiorum quod sit ab episcopo sine sensu ca
pituli vero a titulo non in legiam nec sufficiens
perstat causaz possidendi et scribendi. Et secundum hunc
intelligi per illud ex e. de qua. sic et titulus er
roneus perstat cum scribendi. ff. per suo. l. fi. se
cundum gothicorum. non non requiritur per sit iustus titulus ta
lis quod tribuat dominum. ex e. venies sed titulus aliqui
lis dat eam scribendi. ut ex e. si diligenter in glo
rifici scribendi si assit bona fides scilicet ut cre
dat titulum sufficere. Sed non quod necesse est titulu
allegare et probare. sed circa hunc fuerit plus
opere. sed tene quod notauerunt bernardi et moderni in
e. si diligenter quoniam opere approba. li. vi. e. episcopo
vbi de quod in scriptione sufficit bona fides vbi
ius domini per presumptio non est contra scribentem alias
oportet id est necesse est titulum allegare et probare.
nisi sit tam tempore scriptio cuius contra meo
naturam non existat ut ibide. Et aduerte secundum ius. an
ibide quod alio est eae contra ius cœ et alio contra ius
privatum. non enim est contra ius cœ quod aliquis in fudo
meo servitutem acquerat sed potius est propter ipsa cœ
est autem contra ius meum. iputer ergo mihi si negli
gens fui. ex e. vigilans. vbi ergo petitior fun
dat intentio sua super ius cœ scribendis hunc titu
lum probare aliter non nisi presumptio habeatur contra eum
sed quod probabit scriptio tam tempore. Sed secundum
hostem. ex. de b. sig. quod per nouale. probabit per te
stes qui dicunt se habere talis conscientiam per se videtur
et audierunt ita esse nec unquam contraria et per cōfessum
est et se fuit opinio quod sic fuerit. Si autem aduersari
ius contra hoc probare vellet. testes ei dicere de
bet se talis habere conscientiam per tali tempore contraria a tali
bus videtur vobis audire. Quid ergo si per utramque
probatur. Sed perferantur testes magis probandi et qui
dicunt aptiora ex de testi. in nostra. vbi de hunc et sic
dicentes se vidisse contraria pferri deberent cum

facti satagat negatiua. vi. q. si. actor. Quid
si aduersari vellet probare scribente nullo ti
tulo possedisse sed potius per violentiam et sic mala
fide ab initio. nunquam dicitur audiri. Huiusmodi huiusmodi ex e.
quod per sic. quod iste postea scribere non potuit.
ex e. si vigilatus et in c. Tercium quod requiritur est
continuatio possessionis. s. quod res sit possessa contin
ue usque ad fine scriptio sine interruptio.
ex e. illud ergo si possessor recuperat sit bo
ne fidei. tunc enim forte statuto tempore scriberet.
C. de scribendo. xxx. annorum. l. si. Quoniam tunc est si pos
sessor non sit continua pfici scriptio. inchoata ei
a defuncto pficit vacante hereditate et tunc pos
sessor non est in hereditate. ff. de ius lucapio. nunquam.
Et intelligi per scriptores non tene probare continua
torem possessionis quod hunc est ipossible sed suffi
cit per probet se possedisse in tempore principio medio
et si. C. de statu defuncti. si mater ad fidem. Quar
tum est quod res non sit viciosa. res autem de viciosa si
sit furiosa vel via possessa quam non tunc furiosum rapto.
sed nec aliquis alio licet ab eis emerit. aliter bona
fide habuerit scribere vel ius lucapere per
insit. e. g. furtive. Ita propter predicta secundum hostem
requiritur in ius lucapione rei traditio vel quod per
ta presumitur tradita propter patientiam et scienciam et hu
iustitiam. quod nec sine possessione quod non acquiritur si
ne traditio vel quod ius lucapio procedit. ff. e. sine
possessione. Requiritur enim per distractores et traditores
habeat bonam fidem si enim male fidei possessor alienauerit re alienam domino ignorante spectat scriptio. xxx. annorum si autem eo sciente imputetur ei
si infra sua tempora item non fuerit deestatus.

Sequitur videre de secundum scilicet de scriptoribus
tum est una est logica tempore x. annorum iter presentes qui
scilicet sunt in eadem prouincia vel xx. inter absentes
scilicet qui sunt in diuersis prouinciis. altera est logissima
tempore xx. vobis xl. annorum et utraq[ue] scilicet per ea et secunda
scriptio hunc locum contra laicos et personas privi
atas. tempore xv. q. iii. g. per hodie enim ut dictum est su
per male fidei possessor alienante re ignorantie
rei domino spectat scriptio. xx. annorum. Ipso autem
domino sciente si non fuit littera deest sufficiunt tempore
ni inter presentes et xx. iter absentes ut in au
tore spon. largi. g. rursus coll. ix. nec hunc credit
hostem. correctum est per decimum ex e. quoniam sed quod si
scriptio per re tam te presente per v. v. annos et deinde
te absente per quiq[ue] nunquam scriptio est completa.
Sed quod non scilicet duplicatur decennium ubi nullo tempore
fueristi presens. sic decennio quidquid te absen
te transiit duplicari dicitur. ut in dicta auctoritate. de
scriptio. Contra autem omnes ecclesias nescia est
scriptio. xl. annorum siue persona privata contra ec
clesiam scribat siue una ecclesia contra aliam ex e.
i. contra tunc episcopum negligenter ducentrum plebe suorum
ad fidem per sex menses deputando a tempore monitionis
sibi facte a viciniis epis scribit per tres annos
et sex menses deputando a tempore monitionis sibi fa
cte. vacat ei quod ducentum eam scilicet ut habeat ipsa ex e.
c. i. in tempore et in glorifica. Et contra ecclesiam romanam est

Opusculo a principio eiuslibet epis quo solu-
tio fieri debebat sed cessatu est in solutio. C. de
usuca. eos. Quidam vero distinguunt quod si novent
anni ut bini anni vel trini tot erunt stipulatios
quod anni et tunc huius locum sua p[ro]pria. Si vero dicatur
Generaliter puta singulis annis erit una stipula-
tio et tunc locum huius sua seda iuste et auctoritate distin-
guunt iter legata et missa. I. legatis ei quod tot
sunt actioes quod debita. tot eadem ratione oportet
currere p[re]scriptos iuste tale legatum non videtur nisi per
amitti. et in his est vera sua scda. Sed vero host. p[ro]pria est eorum
et maior quo ad ius canonicum.

Equiter videtur de sexto scd[em] d[icitur] effectu p[re]scri-
ptis circa quod sciendu[m] quod scd[em] gof. ex p[re]-
scriptis tanta loqui epis quod logissimi acquiruntur excep-
tio d[icitur] rei d[icitur] creditore cui res fuit ob-
ligata. C. de p[re]scri. xxx. anno 12. si quis in p[ro]prio. Et
tu exceptio sit actioes exclusio. ff. de except. l.
ii. p[ro]p[ter] directu[m] d[icitur] remanet apud veterem d[icitur]
vnu[m] et re v[er]edicare per a qualib[et] possessorum p[ro]pter
quod a p[re]scriptore libet ab illo quod possidet ab eo. p[re]scri-
ptos autem huius utile d[icitur]. C. de bonis p[ro]prios l. iij.
vnu[m] huius utile rei v[er]endicato[rum] est d[icitur] rei d[icitur] veterem
cum scd[em] leges p[re]scriptis d[icitur] mutantur. ff. de u-
suca. eum qui edes. Nec mireris si per usucacionem
acquiritur d[icitur] directu[m] rex mobilium. et per p[re]scri-
p[ter]is utile imobilium quod mobilia faciliter trans-
funtur et mutantur ut per p[ro]p[ter] de ipso nomine et p[ro]p[ter] ff. d[icitur]
ac quod possit re mobile. Si quia[rum] quod per p[re]scripto-
nem tollatur actio hypothecaria ut in l. si quis. et
non per usucacionem triennijs. ff. d[icitur] pigno. l. iij. s. cu[m]
p[ro]p[ter] q[ui] p[re]scriptis acquiritur exceptio
q[ui] excludit omnem actioem. ex. e. ad aures sed per
usucacionem triennijs acquiritur solu[m] d[icitur]. inten-
tio autem pignoris ab intentio d[icitur] separatur ut in
l. s. cu[m] prediu[m]. scd[em] jo. et ajo. Sed secundum host. ec[clesie]
per usucacionem acquiritur exceptio quod cui dat[ur] a-
ctio multo fortius exceptio. C. d[icitur] p[ro]ba. siue pos-
sideris dabit ergo ratione usucacionis et p[re]scriptio[n]is
legitime actio si non possideat. et exceptio si
possideat sic ait mar. et p[ro]bat[ur] iuste lege quam per se
adducunt. C. de p[re]scri. xxx. an. si quis emp[ot] Qua-
re ergo aliud est in usuca. et aliud in p[re]scriptis h[abitu]t
se plurius epis hoc facit. hoc theo. Ex predictis p[ro]p[ter]
quod in nulla p[re]ce epis p[re]scriptis p[re]scribens d[icitur]
entiabitur rei alienae. ex. e. c. fi. et ita abro-
gate sunt omnes leges quod admittunt p[re]scriptiones
cum mala fide et continua scd[em] quo ad principium
mediu[m] et finem totius epis p[re]scriptis. In longius
qua tamen p[re]scripte requiritur est scd[em] leges bona
fides in p[ro]prio licet non in medio vel in fine xvj.
q. iij. p[re]scriptione nec miru[m] quod eccliae et iura et
alia secularia trahere potest idirecte ad foras sunt
ratione p[ro]p[ter] tamen cuius iudicium secundum corp[us] et aiam p[ro]
tinet ad ipsas. ex. de iudic. nouit. lex est dicitur quod
sacra leges non dedignantur sacros canones imi-
tari de hoc nota. ex. e. c. fi. in glo. j. Sed quod si
ex p[re]scriptis habuit d[icitur] entiam lesam et postea
incipiat h[abitu]t non lesam. Nunquam p[ro]pter hoc est p[re]scri-
p[ter] interrupta. hoc secundum b[on]u[m]. ex. e. c. fi. in glo.
iij. et inno. sup[er] idem. c. non videtur quod eronea fuit
vnu[m] ea deponere d[icitur]. sed secundum host. ei contradic[re]

erippe ex. e. c. fi. vnu[m] in nulla epis p[re]ce ec[clesie] et c.
pl[et]. ad fi. ibi si vero non d[icitur] ec[clesie] ve em[er] ibi p[ro]bat[ur] et
in p[re]cedentibus si quis p[re]scripsit non obseruit postea
mala fides sed contraria actio si vero est in p[re]scribe-
do. superueniente mala fide p[re]scribere non potest. Nec
dicitur quod fuisse eronea quod aut petens probauit se
d[icitur] et sic non errabat in hoc quod putabat re alie-
nam aut non probabat et sic non est necessaria probatio p[re]-
scriptionis. C. de rei ven. l. fi. Si sic videtur quod
hoc interrupio sit naturalis quod oibus p[ro]dest ut
etiam plene innuit. xxvij. q. iij. si vero
si dubitet an res sit sua et h[abitu]t iusta causam du-
bitat[ur] s[ed] non debet bern. et host. in dicta glo. quod
ad hoc de bone fidei possessor et utrum fructibus
et p[re]scribit in hoc casu licet habeat conscientiam dubiam
quod nescit ad hoc an sit aliena. Inquirere tamen de
bet de re illa ab aliis ut sic pueniat ad verita-
tem ar. xxvij. q. i. occidit. Quid si platus con-
scientiam habeat rei alienae et ecclesia habeat
bonam fidem. Respondet bern. in glo. p[re]de-
dicta quod domino rei significabit ut petat et sic
conscientiam purgabitur quod si veniat et petat in iudi-
cio tener[er] platus defendere ecclesiam h[abitu]t non obe-
rit ecclesie confessio ei[us] nisi de facto suo agere
host. vero dicitur quod caute faciat si ociliu[m] habeat
capituli sui et aliorum p[ro]bonorum et qui melius no-
uerint veritatem. Et si inuenierit quod res sit aliena
non sua restituat eam. si vero platus habeat con-
scientiam lesam capitulu[m] autem bonam. dicat platus
defendatis vos quanto melius potestis xvij. q. vij
filios. Ad hoc nota secundum quod tradit host. sic ma-
la fide non prescribuntur res ita nec actiones rea-
les. si enim dominus remaneo non obstante p[re]scriptione
cum mala fide. ergo et ipsam rem potero redi-
care. ff. de rei ven. in rem secunda est de personalibus
actionibus vnu[m] quo ad eas non derogatur legibus
antiquis. Nam et ius canonicum. ex. e. vigilanti
et c. qm. et xxvij. q. iij. si virgo tam in realibus
locu[m] habeat hoc ex eo[rum] lectione p[ro]p[ter]. In his enim
considerat ius canonicum malam fide possidentis
re d[icitur] conscientiam et non negligenter non petentis quam
leges considerat non curates de peccato ut innu-
tur. ex. e. vigilanti. Et iuste p[ro]pter aie p[ro]cillum non
p[re]scribit aliquis cum mala fide in realibus. in p[er]
sonalibus vero considerari non potest mala fides circa
rem possidam cum nulla possideat sed potest est
consideranda negligenter non agentis nec enim mortali-
liter peccato si tibi non soluo dum non teneat te in-
vito. maxime si ignoras. Nam nullus regulari-
ter alicui obligatur nisi dissentiat. vnu[m] si vendis
mibi rem. x. lib. vel mutuas mihi. x. libras de
voluntate tua habeo eas. et facili possum obli-
uisci quod eas debeam tibi. et etiam si recordor p[ro]
sumere possim quod si non petis uis donare vel g[ra]tia
tiam temporis facere ergo nec peccato nec malam
fidem habeo. Et si petas et ego soluere nolim
licet p[ro]pter metu[m] non me voces in iudiciu[m] ippe-
tuum non p[re]scribo et sic equum est in omni casu con-
siderare bonam fidem. C. de act. et obli. bonam fi-
dem. hoc host. Donec p[re]scriptu[m] sit canonice
et postea p[re]scriptor icipiat h[abitu]t conscientiam rei alienae
ne nunquam teneat restituere. videtur quod sic quia non
remititur peccatum nisi restituatur ablatum. xij. q.
vij. si res. et nullo iure se defendit. xxvij. q. i

si virgo. Sed dctrinam vide² qz pscriptōe completa tatus ē pscriptor scdm ius vtrūqz ex. e. de quarta et. c. ad aures. et xvij. q. iiiij. c. iiij. et. iiij. ergo possidz iure. et si iure. iuste. et si iuste bñ. ergo iam n̄ possidz alienū sed suū. ergo retinendo i^d n̄ peccat. xiiiij. q. iiiij. quid dicā. qui em̄ peccat legis autoritate n̄ peccat. xxiiij. q. iiiij. qui peccat. iure em̄ hūano b^o ē meū et b^o ē tuum di. viij. quo iure. Preterea ditor leg et canonis p̄t dare rem alienā. et si donat tatus suū. ff. d̄ euicti. luci⁹. Potuit ergo statuere q̄ qui p. xl. annos. rē alienā possideret ei⁹ fieret. H̄ circa hoc diuersi diuersimode sense rūt. multi em̄ theologi dicūt. q̄ talis restitue re tener² ppter rōnes primas et filie. doc. vo iuris fere oīs dicūt q̄ n̄ tenet² hoc idē sentit jo. scotus in. iij. suo. Iſti fulciūt opinionē suam q̄ribus. s. scđo allegatis et filibus fulcie bat euā idem jo. rōnibus et una sumit² ex pte pacifice ouerstationis lator em̄ legis iuste statuere p̄t ill^d qd̄ ē necessariū ad pacificā ouerstationem sed dominū rei neglecte sic negligit in pscriptōe et vscapione trāfferi i oocupantē est huīi qz alias lites essent imortales et dñia rex essent incerta et dfusa ex b̄ se qui possent multa mala ergo ec̄. et b̄o tangi² xvij. q. iiiij. s. pene et. ex. e. vigilati. Scđa ratio sumit² ex pte iuste punitōis p̄t em̄ lator legis iuste punire trāgressionez q̄ vergit in pturbationez pacis subditoz. sed talis trāgressio ē negligere tāto tpe rem suā ergo ec̄. Tercia ratio est dgrutatis scz bona fides possessoris. si ergo papa et impator quib⁹ de regnū mudi omisit di. x. qm̄. b̄ statuerūt p̄ utilitate reipu. quis audeat tradicere. ppter b̄ et similia dicit p̄ talis restituere n̄ tene². Et iura primo inducta intelligunt² an̄ pscriptōe dpletam. Nam post pscriptōe legitime dpletā res iaz n̄ est aliena sed ē sua. vt in. c. qd̄ dicā. et. c. q^o iure. Alan⁹ vo distinguit qz possessor aut habuit rem ex causa lucrativa et tūc tene² ar. ff. de his que in fraudē cred̄. p̄ aut/aut ex cā n̄ lucrativa. tūc et n̄ tene² ar. xxiiij. q. i. qd̄ debet². sed b̄ op̄i. scdm host. reprobat². C. de pscript. lon. te. in l. plt. et ex. de don. aplice. H̄. i. ad fi. h̄ay. vo distinguit qz talis possessor aut habet dscientiā remordēte scz q̄ non possit rem pscriptam sine peccato mortali restituere aut n̄. si sic restituat eā qz qui facit dtra dscientiā etiā erroneā edificat ad gehennā. xij. q. iij. cui ē illata. si n̄ habet dscientiā dñsult p̄ restituat eā saltē ppter ambiguū duplicitatis scz ne cupiditas excecanerit eū/qd̄ si nolit restituere n̄ diffinit p̄cise eū in statu salutis b̄ dñ natōis esse ppterue. Gof. vo dicit p̄ facere secundū prima opinōne ē dcliu et arbitriuz n̄ necessariū et facere scdm scđaz n̄ ē malū de hac q̄stione. ex. e. vigilati. in glo. Quid cō salendū ē ei qui an̄ pscriptōes dpletam p̄cipit eum a quo emit dñm n̄ fuisse. nec ius vendidi habuisse nunqd̄ et rem et p̄cium pdet. H̄ndet h̄ay. p̄ vel denuntiet dñs ut petat rē ab eo in iudicio v̄l psonā aliquā supponat q̄ noīe dñi petat et ita res ab eo p̄ sententiā euinca². ff. d̄

nego. ges. ac qui vo . prius tñ quam sentētia legat² denūtiet veditoīi p̄ res euincit² ab eo ff. de euic. si re. et postea si ipse qui emit non fuerit absens tpe sentētiae p̄mulzate nec dtra ius sentētia lata fuerit p̄ciū a veditoīe repe- tere poterit aliter nunq̄ posset. ff. de euic. si rem. g. i. et ex. de emp. et ven. si veditoīe. Nec obstat p̄ d̄. ff. de neg. g. acq. dtra. g. cū male absente. scz p̄ ei petēt p̄ dñō d̄ exceptōz obi cere pcuratoriaz scz dicēdo p̄ n̄ ē pcurator l̄ alia simile. qz bñ p̄ obicere exceptōm dilatoīi iudicij q̄lis ē hec licz n̄ dilatoīi soluto nis. ff. man. si fideiussor. Sz quō iurabit iste de calūnia cū ipse sciat se possidere mala fide bñd̄ ray. p̄ sub hac forma iuro q̄ veni ad li- tigandō cā iuris mei dseruādi. ff. d̄ bonis lib. siq̄s liberator. vel p̄t simplr dfiten p̄ res n̄ ē sua nec dtra venditōem piudicabit sibi. qz te net² pcere suo pudori qd̄ n̄ faceret si sciens ve rum negaret. ff. man. quint²

De dtractib⁹ in cōi ti. iij.

Ande d̄siderandū ē de dtractu. Et pa- mo in cōi. scđo in spēali. qz vo in dtractib⁹ obligeant² obligatoes. et be ali qn̄ n̄ tenet nisi apponant² dditōes. et iterq; in dtractib⁹ iterueniūt pactiones iō ad plēmo rem instructōem p̄io dicendū ē de ipsiā dtra etib⁹ in cōi. scđo de obligatōib⁹. 3° de renūtiationib⁹. q̄rto de pactis de quib⁹ oībus cō pendiose dicent² plurima sine iuriū allegatōi bus trāseudo cā breuitatis. Circa p̄imū vidē dū ē p̄io qd̄ sit dtract⁹. scđo de diuisione cō tractau. tercio de dtractib⁹ iutilib⁹ ratione psonaz. q̄rto de dtractib⁹ iutilib⁹ rōe rex et b̄ q̄tuor ad expeditōz faciliorē et breuiorē ponent² scdm p̄ in summa rolandina d̄tinēt et ea que de his dicent² fere oīa p̄bari possēt p̄ insu. d̄ iutilib⁹ tripla. Quantū ad primū iȝt² dicendū p̄ dtractus ē p̄prie vñ vltro ci- troqz. hic inde orī obligatio. p̄prie d̄ ibi ad dñnam dtract⁹ improprie l̄ etiā magis impro- prie dicti. in dtractu em̄ p̄prie dicto p̄ vtrā. qz mutuo obligat² vt in emptōe et venditōe i locatōe et dductōe et in arraz datōe vt ifra- patebit de singulis hor̄. Improprie d̄ dtract⁹ etas qn̄ vna p̄s obligat² n̄ cōduerso vt in mu- tuo. Magis improprie d̄ dtract⁹ qn̄ ex nulla pte obligatio orī. s. magis obligatio facta dissoluit² vt in trāfactione. Sedm aut̄ rod. ti. d̄ nego. secularib⁹. dtract⁹ ē vltro ci- troqz ob- ligatio ex volūtate et pacto surgens p̄ciū. vt emptio veditio et locatio. q̄si dtract⁹ ē obli- gatio q̄ q̄s obligat² alij ex aliquo officio lici- to et honesto licz n̄ iterueniat exp̄sa volūtas vtriusq; partis vt tutela et cura tutor enim pupillo et curatō minori vel furioso obligā- tur et sua administratōe q̄si dtraxissent cū eis Constat aut̄ dtract⁹ ex trib⁹ scz psonis rebus et obligatōibus et b̄ i plurib⁹ v̄t ex p̄dictis

Equ² videre de scđo scz de diuisiōe dtra etāu. Circa qd̄ sciendū p̄ dtractuum alij sūt noīati alij inoīati et alij magis innoīati. No- minati sūt vt veditio ep̄cio locatio et dductio dmodatū dpositū. mādatū societas et p̄gn²

947
 J. J. J. J.
 M. M. M.

Qui ideo dñr noīati. qz nomē cuiuslibet eoz
ita p̄prie sibi duenie ut nulli alij tractui ac-
cōmodari possit. Innoīati tract⁹ sum i qdēu
plici dñna. vna ē do ut des ut do tibi domum
meā ut des mihi vineā tuā. Scđa ē facio ut fa-
cias. ut scribo tibi librū ut edifices mihi do-
mū. tercia ē do ut facias. ut do tibi equum ut
scribas mihi libr̄. q̄rta ē facio ut des ut do-
ceo te gramatica ut des mihi tricti mensurā
vnā. Dicunt⁹ aut̄ isti tract⁹ innoīati qz eoz
noīia ita vaga sunt q̄ alijs tractib⁹ noīatis
accōmodari p̄nt vñ do. ut des p̄t accōmodari
emptōi et venditōi. venditor em̄ dat rē ut em-
ptor det p̄ciū. do aut̄ ut facias p̄t accōmodari
locatōi et oductioni qz dōuctor dat p̄sionez
ut locator sibi faciat. i. p̄stet p̄tatem vtendi.
Contract⁹ magis innoīati dñr pacta p̄ eo q̄
nomē pacti ē adeo generale q̄ oib⁹ tracti-
bus nomiatis et innoīatis accōmodari p̄t. Et
dunet oia que fūnt causa obligatōis drahē
de vel tollende.

Equi⁹ videre de 3°. s. de tractib⁹ imutili-
bus rōe psonaz. Circa qd sciendū p̄ in
vniuerso colligi p̄nt. xiiij. dñne psonaz quaz
tract⁹ regulariter ē imutilis. regulariter di-
xi qz aliq̄ ex eis in aliq̄bus casib⁹ se p̄nt obli-
gare ut infra patebit. Vicia⁹ aut̄ tractus ex
ipha psonis quidā rōne etatis. quidam rōne
conditionis. quidā rōe morbi. quidā rōe deli-
cti. de quib⁹ oib⁹ p̄ ordine ē videndū. Rōne
etatis reddit⁹ tractus imutilis i q̄tuor psonis
q̄ sunt infans. maior infante. prim⁹ puberta-
ti et pubes. Ad quoꝝ euidentiā sciend⁹ p̄ om-
nes psonē aut sunt etatis legitime aut n̄. Etas
legitima ē a. xxv. annis et s. et huiōi etatis ho-
mines sunt maiores. Etas autes illegitima est
infra. xxv. annos et huiusmodi etatis homi-
nes dicim⁹ miores. Et hor̄ sc̄z minorz alijs di-
cunt⁹ puberes alijs impuberes. puberes sūt a
xiiij. anno et s. masculi. et. xij. anno sunt feie.
et bi ec dicunt⁹ adulti et adoleſcētes. impube-
res vō sūt masculi miores. xiiij. annis et isti
ec vocant⁹ pueri et puelle miores. xij. annis
et si patrē n̄ hñt dñr pupilli. Impuberū aut̄ a-
lij sunt infantes. s. masculi et feie a die natui-
tatis usq; ad septimū annū. Alij sunt primi i-
fanti ut qui sūt septē annoz et supra usq; ad
xj. annū et dimidiū masculi. feie usq; ad x. et
dimidiū. deinde vō usq; ad xiiij. masculi et us-
q; ad xij. femine dñr primi pubertati. His vi-
sig sciendū p̄ infans nec naturaliter nec cui-
liter p̄t obligari alijs nec aliū obligare sibi. Il-
le aut̄ qui maior ē infante sine qui. prim⁹ ē i-
fanti aut̄ drahē aliū obligādo sibi et b̄ bene-
p̄t qz p̄t suā utilitatē facere ec sine tutoris au-
toritate ut. ff. repub. sal. fo. l. securi⁹. Aut̄ cō-
trahat se obligādo alijs. et tūc distingue. qz aut̄
habet tutorē aut n̄. si n̄ hñ drahē n̄ p̄t. nisi
in duob⁹ casib⁹ sc̄z in sp̄salib⁹ de futuro et
qñ sit locupletior. si aut̄ hñ curatore aut̄ drah-
bit cū eo aut̄ cū alio si cū eo n̄ tenet tractus
nec obliga⁹ naturaliter nec civiliter. Si tñ cō-
trahat autoritate alterius tutoris si hñ alium
tutorē tūc licet si decept⁹ esset restitucionē pe-

tere posset. obligat⁹ naturaliter et civiliter. Si
cum alio aut̄ drahbit cum autoritate tutoris
et tunc obligat⁹ naturaliter et civiliter licet si
decept⁹ fuerit restitui possit. Aut̄ drahbit sine
autoritate tutoris. et tūc obliga⁹ naturaliter
tm̄ sola tm̄ obligatō naturalis ē inefficax ad
agendū tm̄ et sic tractus dstat ex uno latere
tm̄ qz qui emit obligat⁹ ē pupillo n̄ aut̄ pupil-
lus sibi nisi sit fact⁹ dicioz. ff. d̄ act. emp. iu-
lianis. g. plt. Et qd dictū ē de p̄ximo infanti
dicendū ē ec de p̄xio pubertati excepto uno
casu sc̄z qñ p̄ximus pubertati i tractu omis-
tit dolū tene⁹ insolidū ut insti. de inuti. si. g.
pupillus et. g. sed q̄ dixim⁹ in ter. et glo. Pu-
bes mior. xxv. annos sine sit p̄familias sine
filiis familias tenet⁹ de tractu facto a p̄de-
cessore suo et hoc si ipse p̄decessor teneba⁹ ali-
as n̄. de tractu aut̄ facto a tutori suo quon-
dā tenet⁹ pubes talis si tutor drahxit sup reb⁹
q̄ seruādo seruari n̄ p̄nt nec restitui⁹ nisi i duo
bus casib⁹ sc̄z si patiat⁹ damnū ultra dimidiū
iusti p̄cij et si tutor dolū omisit etiā i modica
quātūtate. si vō tutor drahxit sup reb⁹ q̄ seruā-
ri p̄nt aut̄ iteruenerūt ea q̄ interuenire debet
sc̄z decretū iudicis et cā legitima ut si minor
graubat⁹ debito feneratico et tūc tenet⁹. de
damno tñ ec modico restitui⁹. Aut̄ n̄ interue-
nerūt sed aliq̄ eoz defuit et tūc n̄ tenet⁹.
Circa vero ea q̄ ipse pubes gessit distinguo qz
aut̄ hñ curatore aut̄ n̄ hñ. si hñ n̄ obligat⁹ sine
tutoris autoritate. si non habet obligat⁹ na-
turaliter et civiliter. si tñ ē decept⁹ i modico
dāno etiā mior dimidio iusti p̄cij dumodo n̄
sit ita pūū q̄ p̄indicet maiori rei vō summe. p̄t
restitucionē in integrū petere toto tpe mino-
ris etatis et ea finita post quadriennū dānu-
um. hanc aut̄ restitutōe poterit petere de his
q̄ amisi⁹. i. dedit et de his q̄ nō acquisiuit. ve
si dlatā sibi hereditatē repudiavit. et d̄ hñ p̄ ali
cui oneri se implicuit. i. si p̄ alio sideniſſit. Ec
ad hñ p̄ restituat⁹ d̄ se minore esse p̄bare et se
deceptū fuisse. Sunt tñ quinqz casus in q̄b⁹
minor de tractu inito ab eo n̄ restituit⁹ etiāz
si p̄bet se deceptū. prim⁹ ē si statū mutauit se
vendēdo alicui vel alienādo ad p̄cium vō lu-
crū p̄cipandū qz in hoc n̄ restituit⁹. sc̄s ē si
maiore rei vō summe p̄indicū generet. i. si pe-
tat restitui⁹ p̄ minima pte in qua dicit se dece-
ptū qz melius ē q̄ tolleret damnū illi⁹ mīme
p̄tis q̄ totus tractus infringat⁹. cercius ē si
minor sit v̄sus iure cōi ut q̄ hereditatē locu-
plete adiȝt vel seruū necessariū emit et postea
res nate pierūt vel seruū interiȝt n̄ em̄ videt⁹
decept⁹ si iure cōi sit v̄sus. q̄rcus ē si dolū in
tractu omisit. Quint⁹ ē si iurauit in quo di-
stingue qz aut̄ iurauit se n̄ venturū drahē
etū aut̄ iurauit se maiore si iurauit primū ver-
bo tm̄ iuramentū illud m̄bil opac⁹ hñ si sponte
iurauit corporaliter facit valere tractu qui a-
lias n̄ valerz et priuat ip̄m minorē restitutōe
si vō iurauit se maiore et corporaliter nullo mo-
poterit petere restitutōe. si aut̄ iurauit tm̄ ver-
bo p̄t petere restitutōe si p̄bet se minore fuis-
se p̄ instrumentū factū de die natuitatis sue

alicet n̄ audi⁹ ec̄ si vellit b̄ p̄bare p̄ testes. S̄z
 qd̄ si tm̄ verbo dicit se maiorē . h̄ aut b̄ dix⁹
 iduct⁹ aduersari caliditate et tūc petere p̄t
 restitutōem aut sua simplici voce et tūc si dix⁹
 b̄ sc̄ies se minorē esse restitutoz n̄ p̄t petere qz
 vi⁹ dolū omittere. Si vo b̄ dixit credēs se ma
 iorē esse tūc p̄t restitutoz petere s̄z si dubita⁹ n̄
 p̄t petere. s. de modico dāno qz vi⁹ dolū omitt
 ere tñ d̄ enormi p̄t iuram̄to n̄ obstat. Persōe
 aut q̄ viciāt distractū rōe d̄ditōis sūt i duplicit
 d̄ra sc̄ filiussfa. et seru⁹ p̄ eo q̄ n̄ fuit sui iuris
 b̄ alieni. filiussfa. ig⁹ q̄ e subiect⁹ p̄tāti p̄tis l̄
 am l̄ paui. si distractabat cū p̄tē suo v̄l ayo l̄ pa
 uo n̄ obligat⁹ alicui qz iterptatōe iuris e eaō
 psona filij et p̄tis nisi de peculio castrēsi l̄ q̄i
 castrēsi de q̄ p̄t distractere cū p̄tē qz in ip̄o tāq̄
 p̄tfa. habe⁹. S̄z si distractabat cū quocūqz alio na
 turaliter et ciuilr obligat⁹ n̄ tñ p̄mitit⁹ ei rem
 p̄tis obligare sine d̄sensu ei⁹. In mutuo vo liz
 naturalr et ciuilr obligat⁹ defendit⁹ tñ p̄ exce
 ptōz macedoniani senat⁹ d̄sulti q̄ e facta i o
 dñi feneratoz et iō n̄ p̄t ei filiussfa. renūtiare
 vñ si pecunia vere et n̄ fīcte recepit mutuo n̄
 tene⁹ ad eā reddendā nec p̄t ei⁹. Ideo aut dī
 stū e vere et n̄ fīcte qz si mutuū fīcte fiat vt si
 filiussfa. emat vñ equū et n̄ soluat pecuniam
 p̄mittat tñ scluere et notari⁹ instrumentū fe
 cerit de mutuo. filiussfa. n̄ p̄t opponere exce
 ptionē macedoniani imo te⁹. Sūt tñ aliq̄ cas⁹
 in quib⁹ ip̄e filiussfa. l̄ p̄t ei⁹ de mutuo distract
 eto a filio tene⁹. prim⁹ e fili⁹ se p̄tē famili
 as mendaciter dicat. sc̄ds e rōe publice igno
 rātie vt qz p̄tfa. plerisqz videba⁹ et sic agebat
 sic distractebat sic munerib⁹ fūgeba⁹. 3⁹ e si pu
 pillus sine auctē tutoris l̄ adulē sine curato
 ris auctē filiofa. mutuauit. qz si mutuū filij
 sit versū i re p̄tis. vt qz inde sororē dotat⁹ l̄ pa
 triſ familiā alit⁹ l̄ p̄tis debitu soluit qz tūc p̄t
 tene⁹ reddere pecunia illā. quic⁹ si mutuū ac
 ceperit vñqz ad p̄titatē illā q̄ p̄t n̄ deberet re
 cusare dare sibi qn̄ alibi d̄gebat p̄ aliq̄ cā cō
 petēti vt p̄ studio l̄ sil. sext⁹ si pr̄ d̄sensit l̄ p̄
 sens n̄ distractit⁹ qn̄ fili⁹ mutuū accepit l̄ si fi
 li⁹ lras p̄tē deslinavit q̄ mutuū accepit. et p̄t
 b̄ n̄ ip̄obauit et b̄ icellige de p̄tē i cui⁹ p̄tē
 e filiussfa. d̄stēdo filio suo q̄ e i p̄tē aut sui
 q̄ cesset exceptio macedoniani. septum⁹ si mu
 tuū accepit vt se liberaret ab aliq⁹ creditore
 quē n̄ poterat remouere. Lic⁹ aut noie pecunie
 cōter lūpte distract⁹ qd̄qd̄ e in numero p̄ode
 re et mēsura. ff. d̄ lega. calis. b̄ tñ licite sumi⁹
 p̄ pecunia illa q̄ e in numero sc̄ qn̄ dictū e s̄
 q̄ filiussfa. n̄ tene⁹ de pecunia mutuata. Sec⁹
 e si accepit aliqd̄ qd̄ d̄sistat i p̄odere et mēs
 ra qz tūc tenebit⁹. nisi frāns adhibita sit a cre
 ditore vt qz dedit filiofamilias frumentū v̄l
 vinū vt eo distracto pecunia vteret⁹. Ad b̄
 nota q̄ exceptio macedoniani n̄ dat⁹ tñ filio
 fa. s̄z ec̄ heredi ei⁹ et successorei ei⁹ vñ eadē ex
 ceptōe defendit⁹ fideiussor. Insup nota q̄ fi
 liussfa. qn̄ b̄ peculiū castrēse l̄ q̄ castrēse ces
 sat macedonianū vñqz ad illius pecunie p̄tit
 atē. Itē si minor mutuauerit pecunia filiofa.
 maiori eā repeteret⁹. si aut filiofa. minori re

petere n̄ p̄t si sit d̄sumpta l̄ p̄dita. ff. de mi. si
 minorē. Seruus de distractu cū suo dño ciuilr
 n̄ obligat⁹. s̄z p̄t pacisci cū extraneo acquiren⁹
 dño. b̄ em ex psona dñi ius stipulādi n̄ obli
 ga⁹ aut efficaciter ali⁹ cū p̄ mortuo reputet⁹
 Conuenit⁹ aut dñs ex distractu serui de pecu
 lio ei⁹ l̄ de eo qd̄ versū e i vilitatē ipius dñi
 vel de distractu facto ab eo iussu dñi. Sunt aut
 tres casus in quibus dñs de peculio serui n̄
 tenet⁹ sc̄z cū seruus donat vel vover vel fide
 iub⁹ ex curā peculiare. Silr nec dñs paciscēs
 cū seruo suo obligat⁹ ex huic pacto nisi de li
 bertate paciscat⁹. C. de transac. interpositas i
 tex. et in glo. Persone q̄ viciāt distractū rōe
 morbi sunt tres sc̄z furiosus mutus et surdus
 furiosus em v̄l mente cap⁹ tpe furoris distract
 ere n̄ p̄t. si tñ distractabat recepta mēte v̄l qn̄ b̄
 lucidū interuallū distractus tunc initus ab eo
 valet. Itē mutus et surdus naturaliter cū sūt
 tales distractere n̄ p̄t p̄ stipulationē qz stipula
 tio habet fieri p̄ interrogatōz et respōsionem
 vñqz distractis q̄ vterqz debet audire qd̄
 pdicti n̄ p̄t facere. p̄tē tñ facere distractus q̄
 p̄ficium solo d̄sensu. Persone vo que viciāt
 distractū rōe delicti sunt q̄tuoz sc̄z pdigus be
 retic⁹ apostota. et omittat crimen lese maje
 statis. Prodigus em cui b̄ ius e interdictū n̄
 obligat⁹ reliq⁹ trib⁹ e interdictū a lege d̄mer
 cium distractendi. Licet aut mulier n̄ sit de
 pdictis. xiiij. psonis et se suo noie possit obli
 gare tñ in fideiussione regulariter iuuā bene
 ficio velle iani senat⁹ d̄sulti. vñ si mulier fi
 deiubeat p̄ alio vel si det fideiussorē p̄ alio
 vel se distractat debitricē p̄ alio vel suā rem p̄
 alio obliget pignori nibil actū e etiaz si hoc
 p̄ viro vel filio fecerit. Sunt aut aliq̄ casus i
 quib⁹ mulier fideiubēdo tene⁹ et b̄ bñficio n̄
 iuuat⁹. vñus e si fideiussit p̄ pecunia data p̄ p̄
 cio manumissionis serui dño eius. sc̄ds si iter
 cessit p̄ dote mulieris alterius. 3⁹ e si certifi
 cet⁹ de bñficio supradicto et nihilominus re
 nuntiet ei. q̄rtus e si accepit p̄ itercessione p̄
 cium vel aliquid loco p̄ci. quitus si vulnerat
 decipe creditore sc̄ies se esse tutā p̄ beneficium
 supradictuz cū creditore illud ignorat qz eius
 fragilitati n̄ calliditati subuenit⁹. Sextus si i
 tercessit vel pignus vel fideiussorē p̄ alio de
 dit et post bienniū a p̄tē cautē d̄putādo ite
 rū se ad idem obligauit vel fideiussorē vel pi
 gnus dedit. Septimus e si res sit p̄pria eius.
 Octauus si succedat ei qui soluere dñ. vñ ver
 sus. Casibus i sensis mulier spondēdo tenetur
 D̄ libertate p̄ dote renūtiat et si. Decipiat
 p̄cium capiat. caueatqz sc̄do. Casus addē du
 os q̄tco si p̄pria res sit vel si succedat ei q̄ sol
 uere debet. Ad b̄ nota q̄ mulier fideiubere
 vel se obligare n̄ p̄t p̄ viro ec̄ qualitercumqz
 renūtiat bñficio velle iani. qz tūc vi⁹ dare vi
 ro quod e p̄hibitū sibi nisi p̄pter nuptias vel
 causa mortis.

Equit⁹ videre de. iiiij. s. de distractibus in
 utilibus rōne rex circa qd̄ sciendū est q̄
 sunt quedā res super quib⁹ distracti n̄ p̄t p̄pter
 iuris p̄hibitōnem. Et quedā sunt sup quibus

Johann

Ht 52. T 2 zonnam

Detrahi nō p̄t ppter ipsaq; dditioneſ. De primis
 primo videndū ē circa qd nota q ins p̄hibet
 alienari p̄dia et h̄ siue sint urbana siue rustica.
 omesq; res alias minoris et ipuberis q seruā
 do seruari p̄nt ut aut̄ argenti et uestes p̄cio
 sas et huiōi. Et h̄ nisi i tali alienatōe interue-
 niāt hec tria sc̄z autoritas tutoris. decretū in
 dicis. et debitū immunit̄. qd sibi creditor sol-
 ui uerget. vel qd ipsum minorē v̄sura grauat.
 Contingit tñ q p̄dium minoris aliquā fine de-
 creto p̄t alienari. s. qn̄ defunct̄ ex cui⁹ bonis
 p̄diū illud ad minorē deuenit hoc in ultima
 volūtate iussit v̄l etiā si minor h̄ a p̄cipe im-
 petravit. Res v̄o alie minoris q seruādo non
 p̄nt seruari p̄nt a tutorib⁹ sine decreto v̄edi.
 Prohibet etiā ius filioſa. alienare aliquā d̄
 rebus p̄nis sine iuſſu p̄ris. Prohibet etiam
 p̄fia. alienare res q̄ obuenerūt filio ex pecu-
 lio aduenticio qd et a filio n̄ p̄t alienari sine
 d̄ſensu p̄is cū p̄prietas peculij illi⁹ sit filij v-
 sus v̄o p̄is qn̄ tñ filio imminet debitū v̄gēs
 vel grauās p̄t pater aduenticiū filij alienare
 primo mobilia et postea immobilia. De pecu-
 lio v̄o p̄fectio n̄ p̄t filius ſa. Detrahere cū ni-
 hil ad eum sed totū ad p̄rem p̄tineat pleno iu-
 re. De peculio v̄o caſtreſi vel quāſi ca. p̄t filij ſa.
 cū patre et quolibet alio pacisci q̄ i eo ve-
 p̄fam. habet et totū sc̄z p̄prietas et vſus ſpe-
 ciat ad filij et nihil ad patre. Prohibet etiā
 ius alienari fundū dotalē. s. inestimatus datuz
 in dotalē. si em̄ effet estimat̄ n̄ diceret dotalis
 sed empti⁹. vñ ad hoc vt fit fund⁹ dotalis
 requiri q̄ sit legitimū m̄rimoniū. et q̄ in do-
 tem det̄ et q̄ inestimatus tradat̄. Idem etiā ē
 de fundo quāſi dotali. et d̄fundus q̄si dotal
 ille qui legac̄ ē seruo inestimatus data in do-
 tem licet autē fundus dotalis alienari ſp̄ote
 nō possit p̄mittit tñ in necessitate i casib⁹ qui
 bulſam de quib⁹ videndū ē infra li. viii. a. d̄
 dotalibus. Prohibet etiā ius alienari illa rem
 quā testator in ſua ultima voluntate p̄hibuit
 alienari apponēdo certā pſonā in q̄ res pue-
 nire deberet ſi heres eā alienari vellet vel ap-
 ponēdo certā penā ſoluendā alicui certe pſo-
 ne vel ecclefie vt iſti. de le. ad fi. Prohibet
 etiā ius alienari rē litigiosam et d̄ hic res li-
 tigiosa de cuius dñio cauſa mouet̄ inter peti-
 torē et poffeſſorē. et fit res litigiosa incōueni-
 ti oblato libello et quidē iſte qui recipit eam
 titulo emptōis vel donatōis vel cuiuslibz al-
 terius detract̄ ſcienter cogit̄ rem reddere et
 etiā priuat̄ p̄cio qd etiā ille qui alienauit et
 ille qui recepit cogit̄ dare fisco et tñdem de
 ſuo. Si aut̄ ignorat̄ debet rem oīo reddere
 et p̄ciū ſibi restitui a venditore qui etiā ven-
 ditore tñdem dabit de ſuo emptori. et fisco. s.
 tertiā p̄rem emptori et reliquias duas ptes fi-
 ſco. Et hec pena etiā locū habet in donatore
 rei litigiosae ut ſez facta eius vera estimatione
 vterq; puniat̄ in p̄cio mō ſupradicto. p̄mitit
 tñler alienari rem litigiosam ex cauſa dota-
 vel donatōis ppter nuptias vel trāfactionis
 vel diuisionis. Inutilis etiā ē detract̄ ſi quia
 rem ſuā pure stipulē vel emat. Sed quid erit

De p̄cio. h̄ aut̄ emptor ſciebat rē eſſe ſuaz. et
 tūc perdit p̄ciū q̄ v̄i donasse. Aut̄ ignorat̄ q̄
 fuit institutus beres et tūc p̄ciū petere p̄t.
 et idē ē ſi res fit dñmniſ ſihi et tibi p̄t in ha-
 beo ad p̄rem meā. C. de detrahen. emp. cū res
 Si aut̄ ſub dditione emat valebit emptio in euē
 tu dditionis ut ſi emat ſi res ſua definiat̄. valz
 etiā emptio rei p̄prie rōne poffeſſionis quā em-
 ptor n̄ habebat. vel rōe alteri⁹ qd ei in re ſua
 deficiebat. De emptōe aut̄ rei alienē dice⁹ in
 fra ti. de emp. et ven. Sunt etiā quedaz res
 ſup quib⁹ detrahi n̄ p̄t ppter eaꝝ qualitatē ſi
 ue conditōem ut ſunt ille q̄ n̄ ſunt i reꝝ natu-
 ra nec fuerūt nec eſſe p̄nt ut chimera vel ea q̄
 impossibilis ē dari ut mō aureus vel ea que
 licz fuerint tñ mō ſunt ut equ⁹ mortu⁹ ſi tñ
 mora p̄ceſſerit mortē ut cū quis equū dare p̄-
 misit et die dſtituta n̄ dedit ſed in mora fuit
 et poſtea equ⁹ obiit tenet̄ in eſtimationē eius
 q̄ ſuit in mora. Contractus aut̄ ſup rebus q̄
 future ſperant̄ tenet̄. ut ſiquis emat futuros
 p̄tus vel fruct⁹. vel ſi emat iactū retis q̄ in-
 est dditione q̄ ſiqd capiat̄ illud debeat̄. Pro-
 hibet etiā alienatio mancipij xpiani in iude-
 um q̄ n̄ licet iudeo poffidere mancipiū xpia-
 num. Item ſeruus dū eſſt i fuga vendi n̄ p̄t. p̄-
 curat̄ tñ ad hoc p̄t dſtitui ut ipsum qrat et
 inuentū vendat. ff. de emp. et ven. qd ſepe ſe-
 cundū h̄ intellige illud. xii. q. ii. c. fugitui
 Prohibet etiā alienatio reꝝ illaz q̄ ſunt ex-
 empte a dñmertio hoīm. ut ſunt res ſacre. reli-
 gione. ſacrē publice et liber hoī. Res ſacre ſunt
 q̄ p̄ epos ſunt rite dedicated. Religioſe ſunt ſe-
 pulcrā in quib⁹ hoīes mortui inferunt̄. ſan-
 ctæ ſunt porte et muri ciuitatū et municipiorū.
 q̄ pena capitū imponit̄ violatorib⁹ eaꝝ ut
 ſiquis ingrediat̄ ciuitatē vel municipiū aliū
 de q̄ p̄ portas. Publice ſunt porte et flumia
 q̄ dedicata ſunt vſui populi et forū et ſtadiu⁹.
 Eſt igit̄ inutilis detracitus initus ſup p̄dictis
 rebus. ſi emptor et venditor ſciuerint res eſſe
 tales. imo emptor qui rē huiōi accepit p̄dicit
 p̄ciū et rem. ſi aut̄ ignorat̄ ſi huiōi accepit p̄dicit
 te opauerit tenet̄ ſibi venditor ad id qd ſua
 interest ſe nō eſſe deceptu⁹. ff. de detrahen. ep.
 l. iii. Eallit tñ hoc i libero hoīe maiori. xx.
 annis qui ad p̄cipiandū p̄ciū v̄l aliud luc⁹
 pat̄ ſe venūdari nel alienari n̄ ignarus ſue
 dditionis. ſecus eſſe ſi acceptor eius dditionem
 ignoret et venditus in veritate p̄ciū p̄cipiet
 hec jo. xxix. q. ii. relat̄.

De obligatione et ſtipulatione ti. iiii.

Oſtea dſiderandū ē de obligationib⁹.
 Et p̄cio qd ē obligatio et q̄ ei⁹ diuifio
 ſed ſequitur detrahit̄. tertio q̄ p̄nt ob-
 ligari. quarto ſubnectunt̄ quedā de ſtipula-
 tōe. Eſt ergo ſciendū q̄ obligatio ē iuſtu vi-
 culū quo nccio aſtrigim⁹ ad aliquid dandū
 vel faciendū p̄ iura ciuitatis romane. Oblig-
 atōnū alia naturalis tñ. alia ciuilis tantu⁹
 alia naturalis et ciuilis ſimul. Naturalis ob-
 ligatio ē que in ſe naturalē dñinet equitatem
 hec naturalis obligatō detrahitur p̄ naturale
 vinculū. i. p̄ dſenſum et potest fieri inter om̄s.

ff. obligatō

hoines et tolli² p actū dīrariū naturalē scz p
actū ppetuū de nō petedo. Et hoc obligatōe
sola obligatōe pupillus prim⁹ pubertati sine
auēte tutoris n̄ fact⁹ locupletior nec dolum
dīmītēs. Itē seruus cuiuslibet psone Itē p̄ p
filio in eius p̄tate exēte. Item fili⁹ patri. h̄ n̄
teneat q̄ huiōi obligatōe ē inefficax ad agen
dū. Civilis obligatōe ē cū quis solēnitate iur
ris est altrict⁹ h̄ naturalis eq̄tas eū teneri nō
suadet ut cū quis fuit dīfess⁹ p scripturā se ex
causa mutui pecuniaꝝ recepisse sub spe future
numeratōis quā cū n̄ recepit vñ talis infra bi
enniū p̄t opponere exceptōez n̄ numeratōis
pecunie p̄ si n̄ fecerit imputet sibi vñ h̄ obli
gatōe p̄ se ē inefficax ad agendū. Naturalis
et civilis obligatōe simul ē cū psone q̄ p̄ effi
cacer obligari se cū solēnitate iuris obligat
scz cū naturalis eq̄tas vult eū teneri et iuris
solēnitas interuenit et h̄ obligatōe ē efficax
ad agendū. Obligationū at naturaliū et cui
liū vt habeat insti. de obliga. alia ē ex dītractu
alia ex q̄si dītractu. alia ex maleficio. alia ex q̄
si. maleficio. Obligatōe ex dītractu ē q̄ pacto
dīrabit. et q̄ ex ipso pacto et dītractu descedat
ut emptio et venditio locatio et dīductio do
natio et huiōi. Et ex q̄si dītractu. cum q̄s gerit
negociū alieniū sine mādato eius ut tutor et
curator et huiōi. Iste em̄ n̄ dīraserūt cū eo cu
ius negociū gerit. vñ q̄ n̄ teneri ex dītractu
restat ut teneant ex q̄si dītractu. Obligatōe ex
maleficio ē. cū q̄s furtū vel rapinā ol̄ inuriā
alicui facit. Ex q̄si maleficio ē cū quis n̄ dire
cte deliquit si quasi. ut cū ex eius domo ē ali
quid effusum qđ alteri nocuit.

Equit̄ videre de scđo. s. q̄liter obligatōe
dīrabit. Circa qđ sciend⁹ q̄ obligatōe cō
trahit qđrupliciter. vno⁹ re ut in mutuo de
bito dīmodato dīposito pignore. Alio⁹ verbis
re stipulādo. Est autē stipulatio vñor. dīceptō
quibus his qui iterrogat⁹ datū vel factū
illud de quo iterrogat⁹ spōdet et dī stipula
tio a stipulor. stipulū autē idē ē p̄ firmū desce
dens a stipite. vñ stipulatio ponit⁹ p̄ interro
gatōe. debet em̄ stipulatio fieri p̄ interroga
tionē p̄cedentē et responsionē incōtinenti sub
seqūte. et debet fieri respōsio p̄cise sine suspe
sione vocis vñ nec mut⁹ nec surd⁹ nec ifans
nec ec̄ absens p̄ stipulatōz dīrare p̄nt q̄ ex
audire se inuice debet. ff. de v. obli. dītinu⁹ et
insti. dī inuti. stip. mutu⁹. Tercio mō l̄ris ut qñ
q̄s in l̄ris dīfiter⁹ se mutuo habuisse. x. lib. sub
spe futuri numeratōis. talis em̄ nisi ifra bien
niū opponat exceptōez n̄ numeratōis pecunie a
strict⁹ erit naturali⁹ et ciuil⁹ pecunia illā sol
uere. Quarto solo dīsensu ut in societate man
dato ēptōe. vēditōe. locatōe. In his em̄ n̄ req
ri⁹ scriptura neq̄z p̄sentia sed sufficit eos qui
dīrabū dīsensire p̄ se l̄ p̄ nuntiū l̄ p̄ ep̄lam et
hec oia p̄bant p̄ insti. qui mo. recōtra. ob. et
pluribus alijs titulis se.

Equit̄ videre de 3°. s. q̄ res obligari p̄nt.
Circa qđ sciend⁹ q̄ obligari p̄nt q̄cunqz
n̄ p̄hibent⁹ obligari. fauore religionis qđaz
sunt q̄ nō p̄nt alienari. ut monumentū. C. que

res pig. obli. p̄nt. l. iii. Et ecclēsie i auten. de
nō ali. emph. g. qm̄. et vasa sacra vel vestimenta
vel ornamēta ecclīastica. C. dī sacrosan. ecclī.
sancim⁹ nem̄. nisi iustissima nēcitate vegetē.
et. de pig. c. j. de h̄ ec̄ habitū est s. ti. p̄cedēti
ar. iii.

Equit̄ videre de iii. s. de stipulatōe. Cir
ca quā sciend⁹ qđ stipulatio q̄ fit vñbis si
ne dīsensu nulla ē. ff. de pact. l. j. Itē ois stip
ulatio ad heredes et dītra heredes transmis
tit. C. de dīrābenda et dīmit. stip. veteris. h̄
verz ē qñ ē tale factū qđ p̄t dīpleri p̄ aliū se
cundū glo. ibidē. Itē nullus alteri p̄ stipulatō
vel pacisci nisi sit ei⁹ seru⁹ vel p̄curator
vel filius qui estimat⁹ eadē psone cū dīño vel
cū patre insti. de mūtilib⁹ stip. g. si quis alij.

Item p̄ indices officiales. executores et ta
belliones alteri p̄t acquiri. ff. de in ius vo. cu
p̄ quo. Nota tñ scđm jo. j. q. vij. quoties. p̄ si
p̄mittit tibi me daturū ticio. x. lib. teneor iu
re canonico maxime si iuro. Itē nēmo factum
alienū p̄mittēs obligat⁹ ad illud nisi ad dan
dam opam qui p̄t p̄ ille faciat qđ ipse p̄misit
ff. de v. ob. stipulatio ista. Itē nō vñ legatu⁹
vel stipulatio fundi in genere facta nullo fū
do demōstrato. ff. de iu. do. cū post diuīciūz
. g. gener a loco. vñ si quis stipulat⁹ insulā fīe
ri. et n̄ adiciat locū vñ fieri debeat stipulatō
n̄ vñ. ff. de eo p̄ certo loco l. iii. g. si quis insu
lam. tñ scđm guil. si dictū esset tu facias dō
mum mihi vñ voluerō bñ valeret. Nota ec̄
scđm guil. q̄ aut p̄mittit⁹ incertū re. sed cer
tū genere. aut certū re et genere. aut incertū
re et genere. si primo⁹ ut cū de bñfaciā h̄ pro
tuo bñficio tūc peti n̄ p̄t a p̄curatore. C. mā.
saluianū. secus ē de aduocato qui p̄ mō facū
die et negotiū qualitate petit salariū incerte
pollicitatōis. ff. de varijs exordi. cog. l. j. g. i
honorarijs. Si scđo⁹ ut cū p̄mittit equū p̄ pe
tere et agere p̄scriptis verbis et taxabit⁹ arbi
trio boni viri. C. de man. l. j. Si tercio⁹ ut cū
p̄mittit talē equū tūc peti p̄t. Itē si p̄misisti rē
dare et vacuā possessionē tradi vñiūt fruct⁹
in stipulatōem. Si autē p̄misisti tñ mibi dare
rem n̄ vñiūt fruct⁹ in stipulatōez. ff. de v.
sur. si stipulatus. Itē cū quis p̄mittit infra
certos dies sistere iudicio tūc dies i qua cau
tio p̄mittit⁹ et dies in q̄ sistere dīz n̄ dīputat⁹ in
ter illos dies. ff. si quis cau. l. j. Itē si q̄s ad
calen. ianuarii stipulat⁹ fuit de illis calē. in
telligi debet de qñb⁹ ē actū inter p̄tes sed si
n̄ appareat de qñb⁹ ē actū tūc de p̄tis calē.
ianuarii intelligi dīz. si autē i ipo die calēdāz
tūc de calē. seq̄tēab⁹. ff. d. v. ob. eu. q̄ calē.
Itē actus stipulantis et dīpromittētis debz
esse dītinu⁹ ut nullū fere momentū interne
nire possit. si dīo post interrogačōez se dīvērtit
ad alia nibil. p̄derit licet eodē die p̄missit
ut ibidē. l. dītinu⁹. Item in oībus obligatōis
in quib⁹ dies n̄ ponit⁹ p̄nt die debe⁹
ff. de re. iu. in oībus. Itē si p̄missum fuerit
sic scz faciā h̄ cum dīmodum erit h̄ ē cum pote
ro sine meo incommodo. ff. de v. signi. nepos

Item omnis stipulatio aut fit p̄sue ut cum

Stipulatōe

Libri Tercii

quis spōdet libras. v. et tūc illū statim p̄t pēti. aut in diē et tūc statim debet³ s̄ pēti nō p̄t ante p̄ dies veniat nec etiā ip̄a die in q̄ stipulatio facta fuit pēti p̄t q̄ tota dies illa arbitrio soluētis tribunū dī. aut sub odirōne et tāc ille q̄ stipulat⁹ fuit licet ante odirōe deceſſe nō posse ea existēre odirōe heres ei⁹ agere p̄t. Et idē est ex p̄te p̄mittētis. insti. de v. obli. g. ois stipulatio. et q̄ cū quis. hec ad p̄ns de obligatōe et stipulatōe sufficiāt. ut iurisperitus alia de hac materia relinquant².

De renūciatōe beneficiorū iuris tī. v.

Einde considerandū ē de renūciatōe beneficiorū iuris. Et p̄mo qđ est renūciatio sc̄dō de bñficijs qib⁹ renūciari nō p̄t. tercio de bñficijs quib⁹ renūciari p̄t. q̄rto de bñficijs qib⁹ renūciari p̄t s̄m qđ et s̄m qđ nō p̄t. Et hec q̄tuor notabunt⁹ grā breuitatis s̄m qđ in sumā rolandīa dūnent⁹. quito nō tant⁹ in gnāli cū iuri tm̄ et cui nō p̄t renūciari. Circa primū sciend⁹ q̄ renūciatio p̄prie ē rei et iuns spōtanea refutatio. s̄ ad p̄ns ē tm̄ intentio de renūciatōe iuris sine qua qñqz obligatio nō tenet. Sciend⁹ ergo q̄ defensiones exceptōes et bñficia a legib⁹ inuenta quedā sunt in fauore quedaz in odiū introducta. Et iste p̄sonē p̄ quib⁹ sunt introducta p̄ illa iurant⁹ ne de illis obligatōib⁹ q̄s fecerūt obli gent⁹. Quāvis aut̄ regulariter liceat renūciare his q̄ p̄ se sunt introducta. aliqua tñ sunt qib⁹ renūciare nō impedit quo min⁹ ip̄a bñficia et exceptōes possint opponi. Aliqua at sunt qib⁹ renūciatio facta tenet et iuuani p̄ ea impediret. Aliq̄ aut̄ sūt quib⁹ renūciari p̄t quo ad quid et quo ad quid non. de singulis horū est videndū.

Sequit⁹ vide de sc̄dō sc̄z de bñficijs quib⁹ renūciari nō p̄t ita q̄ renūciatio facta impedit ne possint opponi. Sc̄iendū igit⁹ p̄ qđaz est bñficiū sc̄z bñficiū macedoniani se natuscōsali et opētit filiosa. q̄ pecunia accepit mutuo sine p̄ns volūtate. et opētit ei nō tm̄ dū ē in p̄tāte p̄ns s̄ etiā post p̄ fact⁹ ē sui iuris. et etiā opētit heredi filiosa. et ei⁹ fideiūssori. et huic bñficio renūciari nō p̄t q̄ ē in feneratoz odiū introductū. Est et aliud bñficiū sc̄z bñficiū restitutōis qđ opētit minoibus tōto tpe mīoīas etatis et eo etiā finito infra qđrienniū dānuū si in mīoī etate deceperūt eoz facilitate vel aduersarij calliditate. huic etiā bñficio renūciari nō p̄t q̄ eo ip̄o mīoī decipet⁹ si renūciaret. Est at et aliud bñficiū sc̄z vt q̄s dāmnet⁹ inquātū face p̄t. et nō v̄lta et habita rōe ne egeat. et h̄ bene ficiū opētit viro et ei⁹ p̄t q̄n duenit⁹ ab v̄ro. opētit etiā v̄ro et ei⁹ p̄t q̄n duenit⁹ a v̄ro. opētit etiāz p̄rōno q̄n duenit⁹ a liberto et socio q̄n duenit⁹ a socio. et p̄t q̄n duenit⁹ a filio vel filia et huic bñficio renūciari non p̄t. Est aliud bñficiū ne liber h̄ ad on⁹ alienuz obliget⁹. i. pignoret⁹. et huic bñficio nō p̄t renūciari q̄ h̄ renūciatio esset dātraria libertati. Est aliud bñficiū siue p̄uilegiū sc̄z fori qđ cōpet forensi sc̄z q̄ reus duenit⁹ dī sub iudice

suo. et hoc est verū ante litē dēstata. Hā litē dēstata nō p̄t reus opponere p̄uilegiū fori q̄ videat⁹ in illum iudicē dāsensisse sub quo dēstatus est litem. et huic p̄uilegio sc̄z fori solo pacto nō renūciat⁹. Sed ad hoc q̄ reus cōueniri posset alibi q̄ i foro suo sufficit si p̄mitat solutionē facere ubiq̄z fuerit p̄cūtū ab eo. Et aliud bñficiū siue p̄uilegiū fori qđ opētit clericis sc̄z p̄ nō tenent⁹ respōdere corā iudice seculari. et huic p̄uilegio mīris aliquo mō renūciari nō p̄t q̄ est introductū in fauorem toti⁹ cleri. Excep̄tō nō nu. siue nō tradite vel redditē rei. aliquā opētit in fra duos annos. aliquā infra. r̄xx. dies. aliquā infra annū. aliquā infra tres mēses. Debitoꝝ em̄ qui dītēt se pecunia mutuo recep̄isse quā nō recepit opponē p̄t exceptionē nō numeratōis pecunie infra duos annos a die dāfessōnis. Creditor vō q̄ dāfessas ē sub spe future numeratōis pecunia traditā se recep̄isse a debitorē h̄z exceptōes nō solute pecunie ifra. r̄xx dies. Vir aut̄ q̄ dāfessas ē sub spe future numeratōis se dote recep̄isse hab̄z exceptōes nō numerate dōtis q̄ debet opponi vel infra annū post mīmoniū solutum. si mīmoniū durauit min⁹ biennio vel ifra treas mēses si mīmoniū durauit pl⁹ biennio v̄l mī⁹ decēnīo s̄ v̄ltra. p̄. an. nō extēdī renūciatio pecunie nō numerate. Predictis aut̄ exceptōib⁹ renūciari n̄ p̄t quo min⁹ infra p̄dicta tpa opponi possit. p̄dest tñ renūciatio quo ad aliqd sc̄z q̄ si renūciatio nō esset facta debebat aduersari⁹ dītētis p̄bare se pecunia soluisse. s̄ post p̄ est facta renūciatio incūbit dītētū et renūcianti p̄bare pecunia nō esse solutam. Lex vero illa rubri et nigri tituli codicis. s. ne fideiūssores vel mādatores dōtū debet p̄hibet fideiūssorem dari p̄ dote restituenda si eueiat q̄ restituī debeat. huic legi si renūciat⁹ renūciatō nō valet q̄ talē fideiūssore lex p̄hibet dari. et qđ sit dīta legē p̄ non facto dī haberī.

Sequit⁹ vide de tercio s̄ dō bñficijs illis qib⁹ renūciari p̄t. ita q̄ renūciatio ipēdīcne possit opponi. hec at sūt pl̄ajvnū ēt noua dītūtio de pl̄ib⁹ reis debendi. q̄ dīcit si sine plures rei debendi. i. pl̄es debitoꝝ q̄ om̄es sunt p̄donei et soluēdo habēt bñficiū dīvīsōmis q̄ dicere p̄t q̄libet p̄ tm̄ p̄ sua p̄te teneat⁹. Ad h̄ vō p̄ q̄libet teneat⁹ insolidū se obligēt et dicto bñficio renūciat⁹. Alter⁹ ē epl̄a dīvī adriani q̄ est quedā lex dīcēs p̄ si sint pl̄es fideiūssores q̄ sūt p̄donei soluēdo dī q̄libet cōueniri p̄ rata. ad h̄ vō p̄ q̄libet teneat⁹ insolidū optet q̄ renūciat⁹ epl̄e p̄dictē. Terciū ē noua dītūtio de fideiūssorib⁹ dīcēs p̄ si p̄cipalis et fideiūssor ambo sint p̄donei et soluedo. p̄cipial⁹ duenirī dī p̄t q̄ fideiūssor. ad h̄ vō v̄o ut fideiūssor duenirī possit qñcūqz creditor voluent p̄dictē dītūtōi renūciabit. Et nota q̄n pl̄es p̄cipiales se p̄cipialiter obligāt et insolidū locū h̄nt ibi oēs tres p̄dictē renūciatōes. Et debet p̄oni h̄ mō renūciantes nouar⁹ dītūtōnū de duobus reis debēdi. et fideiūssorib⁹. et epl̄is dīm adria. bñficio.

vn⁹ em⁹ p altero itercedit qn⁹ se obligat ultra
ptem q se dñgit. Quartū ē dditio indebiti q
dicit siq⁹ indebite soluit vt qz nō teneba⁹ sol
uere p petere illd. huic dditoi bñ renūciat⁹.
Quicū est dditio sine cā q dicit q siq⁹ ē obli
gatus ab inicio sine cā vñ ex iniusta cā nō te
ner⁹. et h⁹ est ver⁹ nisi p stipulatōe sit obliga
tus qz tūc bñ tenet⁹ et huic bñficio renūciari
p n̄i h⁹ fieret ppter dolū. Sextū est exceptio
doli mali scz q aliq⁹ dicat se dolo et callidi
tate alicui⁹ inductu esse. et huic exceptōi re
nūciari p. Septimū est bñficiū fori qd⁹ opeut
scolarib⁹. scolaria em⁹ q morat⁹ bononie p h⁹
bñficiū nō p dueiri sub indice cōitatis bon
si velit pot⁹ dueiri corā suo doctore et huic
bñficio renūciari p. Octauū ē bñficiū dditio
nis incertū qd⁹ h⁹ locū qn⁹ aliq⁹ heres institu
tus ē roga⁹ hereditate vñ certā ei⁹ pte resti
cuere. vñ qn⁹ aliq⁹ ē iſtitut⁹ heres et si ipē de
cessit sine liberis ē ei substitut⁹ alī⁹ heres. qz
substitut⁹ h⁹ ius i ipa hereditate eo q adue
niēte dditōe dz in eū hēditas puenire. Et h⁹
tale fidei omisſu dz incertū dditōis. qz ince
rū ē an heres institut⁹ decedat sine liberis et
huic dditōi substitut⁹ ille renūciare p. Non
nū ē bñficiū iuris ppothecan⁹ qd⁹ opeut uxor
in bonis mariti. qz oia bona viri sūc ei tacis
te obligata p dote sua et huic bñfici⁹ p uxor
renūciare et viro et dtrahētibus cū eo. et h⁹ si
certificet⁹ de bñficio pdicto et ei exp̄sse dica⁹
illd qd⁹ dñtē i ipo. Cōpetit etiā dictū bñfici
ū creditori si bona sui creditoris sint ei taci
te vñ exp̄sse obligata et huic bñficio p creditori
renūciare. Decimū ē bñficiū velleiani se
natūscōsulti. s. p si mulier p alio fideiubeat
id ē. obliget se regulariter n̄ tene⁹ et huic bñ
ficio mulier renūciare p si certificet⁹ de eo.
Ad hoc nota q qn⁹ mulier recipit tutelaz filij
vel auia tuitiōne eius nepotis debet renūcia
re sedis nuptijs.

Sequit⁹ vidē de qrtō scz de bñficijs illis
qb⁹ quo ad qd⁹ renūciari p et qd⁹ ad qd⁹
nō et h⁹ etiā sūc pl̄a primū ē bñficiū redibitorie
et opeut ei q ignorāter emit rē morbosam
vñ viciosa⁹ ex h⁹ bñficio p emptor agere dtra
vēditorē ut reddat sibi pciū et recipiat rē. et
h⁹ redibitoria opeut infra sex mēses scđm est
bñficiū qd⁹ q̄to minoris qd⁹ dicit siq⁹ emit
aial vñ rē viciosa⁹ ignoranter p agere dtra
vēditorē petendo pte illā pciū sibi reddi quā
n̄ dedisset si viciū ei⁹ psciuisset. et h⁹ bñficiū
opeut iſra annū. pdictaz. at actionū bñficio
p emptor renūciare. Et renūciatio pdest ven
ditori si viciū ignorabat. si at illd sciebat nec
emptor certificauit n̄ pdest renūciatio p
dolū ab eo omisſu. terciū ē bñficiū ne qz vo
cer⁹ in ius dieb⁹ feriatis. aliquā tñ dñgit p
renūciari p ferijs et dieb⁹ feriatis. et aliquā
nō. si em⁹ sint feriati rōe messiū vñ vindemias
p ipis ferijs renūciari volūtate litigantū. si
tñ sint feriati ob honorē dei nō p.

Circa quintū nota q renūciari p iuri pua
to. ex de p̄uīl. si de terza. et. ff. d pac. pa
sclci. et h⁹ nisi pactū sit factū i criminis odiū ve

siq⁹ vēdat ancillā tali pacto q n̄ p̄stitua⁹. pa
ctū hmōi postea remittere nō p̄t qz factū ē in
odium criminis. ar. C. si mācipiū ita nenerit ne
p̄stituat⁹. l. j. Renūciari aut n̄ p̄t iuri publico
li sic introductū non tm̄ in fauore aliquor⁹ s̄
etiā in odiū aliquor⁹ sicut ē illd scz p̄ clerici
nō teneant⁹ rñdere corā iudice seculari. ex. d
fo. dpe. si diligēt⁹. et illd scz p̄ clerici nō p̄t
se subicere überib⁹ alic⁹ layci. ex de sen. ex.
dñgit. Hec em⁹ duo sit introducta i fauorez
clericor⁹ et odiū laycor⁹ q nimis clericis sūt
infestī. n. q. vij. laycos. Si vo ius publicū sit
introductū tm̄ in fauore. ei renūciari p̄. vñ
renūciari p̄ velleiano qz introductū ē tm̄ in
fauore scz mulier⁹. ff. ad vell. l. vlt. s̄ nō ma
cedomano qz introductū ē nō tm̄ in fauorem
scz filiorūfa. s̄ etiā in odiū creditor⁹. vñ etiā
post sententiaz exceptio dat⁹. ff. ad macedo
eu qui. vel etiā nō p̄ aliq⁹ renūciare iuri suo
cū ex ei⁹ renūciatōe piudicat⁹ iuri alteri⁹. vñ
clericus nō p̄ renūciare foro suo. qz ex h⁹ p̄i
dicaret ep̄o suo. xj. q. j. clericū. hec gof. ti. de
renūci. et hec ex de foro dpe.

De pactis titu. vij.

Ostea d̄siderand ē de pactis. Et primo
in generali scđo in spēali scz de trans
actōib⁹ q̄ sit quedā pacta. Circa p̄mū
vidend ē. primo qd̄ sit pactū et vñ dici⁹. scđo
de diuisionib⁹ pactoz. tercio ad quos por
rigunt⁹ vires pactoz. qrtō sup qb⁹ rebus p̄t
qz pacisci. quinto de pactoz effectu. sexto de
dditōib⁹ appositis in dtractib⁹. **C**irca pri
mū sc̄iend p̄ pactū est d̄sensus duoz vñ plu
riū in idē alteri ab altero paciscentiū dandū
vñ faciend. si em⁹ paciscar tecū inuitō ticio p
ipē det petro aliqd⁹ pactū nullū erit. Si vero
paciscar tecū p̄ des ticio pactuz erit qnqz tm̄
utile qnqz inutile ad agendū. ff. de v. obli. si
stipulatio ista. lex tm̄ talē d̄uentōe pactū vo
cat. **C**. e. debitor⁹. et ex. e. c. vlt. Dicit⁹ at pa
ctū a pactōe. pactio vo dz a pace et actōe q̄ si
pacis actio. Nā qui paciscunt⁹ ex diuersis et
dtrarijs motib⁹ aior⁹ post multa et varia cer
tamina in vñ dsonā sñiaz deducunt⁹. Et aut̄
nomen pacti gniale ad oia q̄ inter ptes agun⁹
cā dtrahēde vñ tollēde obligatōis. **D**ocet
aut h⁹ notari ad maiore evidentiā dñia iter pa
ctū. pollicitatōe. d̄uentōe. stipulatōe et p
missionē. qz pactū ē duoz vñ pluriū d̄sensus
ad aliqd⁹ dandū vel faciend vñbis exp̄ssus. ita
p̄ vñb̄ p̄mittanc⁹ a p̄mittēte et subsequēter a
recipiente ut dabo tibi decē ut tu vēdas mihi
libē et tu respōdes placz. s̄ si recipiētis ver
ba p̄mittent⁹ tunc eet stipulatio ut insti. d̄ v.
obli. in p̄n⁹. **P**ollicitatio vo ē soli⁹ offerētis
pmissio. opret at p̄ ibi sit psona p̄ns cui fiat
pollicitatio. ff. de pac. l. j. Nomē at d̄uentōis
ē gnaliſſimū. nā et scolares in scolis et cleric
i in caplo et popul⁹ in foro d̄uenire dicun⁹
ut ibidē. q. d̄uenies. pmissio vo referat⁹ p̄ vel
ad pollicitationē vel ad nudū pactū et stipu
lationē. ff. de edil. edi. sciendū.

Equit⁹ vidē de scđo s. d diuisionē pactoz

Circa qd̄ sc̄iend p̄ pactoz qd̄ fiūt in re

Archiv
Pollicitatio
Pmissio
Stipulatio
Sciendū

2000
2001

Liber 39

Tr. o

quedā in psonaz. In rem est pactum quotiens pacis cor ne petam. In psonam vero est quotiens ne petam a psona. ff. e. idem. q. pactum. Item pactoz aliud est cōuentum ut illud qd est ex certis verbis expressum et sub certa forma redactuz; aliud est tacitum ut illud qd nō est factum sed habetur ex aliqua lege specia li ac si esset factum. ut res conductoris dominus illate in illa tacite sūt obligate pignori dño domus. Item pactoz qdam sūt utilia qdam inutilia. utilia sūt pacta q sunt vestita rōne psonaz et rex et que sunt iuris ordine. h est q psonae q paciscunt se obligare possunt ut res sup quibz fit pactū nō prohibeant alie nan a iure et ordo iuris serueret in obligatōe ut supra dictū ē de psonis rebz et obligatoribus. Inutilia sūt que deficiunt in aliquo istoz pdictoz et h v̄ apte ut cū pdiū mōris alie nat sine decreto et silia. vel fraudulēter. Sic aut ibi fraus multipl̄r. primo de psona ad psonā ut cū tutor emit de bonis pupilli p iter posita psonā suo tñ noīe. Scđo de re ad re ut cū q̄ filiofamilias nō mutuat pecunia quia prohibet. h alia re ut ip̄ illa vendita utr̄ pe cumia. Tercio d tractu ad tractu ut cū vir et uxor dstate m̄rimonio nō donant inuidē q̄ prohibent h cā donacōis vendūt. Quarto de noīe ad nomen ut cū ille q̄ prohibet esse p̄tā alicui⁹ terze se facit eligi in defensorē l. procuratore qd idē est mutato tñ noīe. Quito de facto ad factū ut cū q̄ vendit tibi ancillā suā eo pacto ne p̄stiuas eā in lupanari tu v̄o posuisti eā in cauponā ut ibi ministret qd ē idē q̄tuz ad effectū. Item pactū rei turpis v̄l pa ctū turpe v̄l pactū impossibilis rei de iure de facto nullā obligatōe inducit. ut ex. e. c. v̄l. pactū aut rei turpis ē si dicā p̄mitto tibi q̄ iterficiā talē. pactū turpe ē pactū turpiter siue turpi dītōe de re licita factū. ut p̄mitto tibi. x. solidos si iterfeceris talē. pactū impossibile de iure et de facto est siq̄ p̄mittat solē penetrare. impossibile d iure h̄ possibile de facto ē siq̄ p̄mittat r̄e sacrā. possibile sed sub dītōe impossibile ē siq̄ p̄mittat mihi. x. solidos si dedero sibi solē. Si vo sit pactū possibile de iure et de facto valet. ex. e. c. iij. si ac sit possibile de iure et impossibile de facto si impossibilitas sit ppetua nō valz. si sit t̄p̄lis valet. h̄ expectat donec possilitas adueiat nisi sit d̄tra bonos mores. Item pactuz inter drahētes ut dolus p̄stet nō tenet. h̄ em̄ est iudicio bone fidei d̄trariū. ff. de re. iur. d̄ratus. Item pactoz alia sūt nudā alia vestita Nuda sūt illa q̄ nō dñet cām. nulli⁹ em̄ efficiacē est alicui⁹ rei traditio sine cā. et etiā dicunt nudā pacta illa q̄ non vestunt aliquo sex infra scriptoz. et hec pacta nuda nō sūt efficacē ad agendū v̄l obligandū liez possint ad defendendū. Pacta v̄o vestita dicunt sex modis sc̄ re. v̄bis. l̄nis. d̄sensu. coherētia contractū. et intereuētu rei. de p̄mis q̄tuoz sunt exempla supposita t̄. de obligatōibz ar. ii. de coherētia contractū est exemplū tale redidido et in ip̄a venditōe interueit pactū q̄ ego

debeā morari in ip̄a domo v̄sq̄ ad annū. hoc pactū si p̄ se nudū esset nō valeret. h̄ q̄ vestitū est coherētia dtractū v̄l nēditōis valz. de intereuētu rei tale p̄ exemplū poni p̄mis aliqd dare tibi ut dares vel faceres aliud mibi vñ statim cū dedero tibi qd p̄mis vestitū erit pactū ex pte mea. et idō intereuētu ei⁹ qd dedi ab i⁹ obligat̄ mibi ad dandū illō qd p̄ misisti mibi. vñ hm̄i pacta vestita sūt efficacia ad obligandū et ad agendū p̄ba. h̄ instide v̄. obl. Item pactoz alia sūt clara et hoc si sūt soleñiter facta sūt oīno seruāda. Alia sūt obscura ut illa q̄ possunt h̄re duplē intelle ctū et h̄ sūt iterptanda d̄tra p̄ferente q̄ in eō fuit p̄tā ea apti⁹ p̄ferre. ff. e. veteribz.

A Equit̄ videre d̄ tertio sc̄z ad quos porrigit̄ v̄ires pactoz. Circa qd sciend̄ q̄ porrigit̄ ad psonas illas inter q̄s sūt facta regulariter. porrigit̄ etiā ad psonas alias in casibz aliqbz. vñ qd d̄z q̄ pacta iter alios acta alii obesse nō debet. ex. de trāslac. veniens. h̄ v̄x ē qñ sūt oīno alij. obest em̄ et p̄dest pactū p̄curatoris dño. debitoris fideius sori. mgri societatis societati. p̄dest ec̄ pactū tutoris pupillo. servi dño. filij patri. et d̄ his oibz. ff. d̄ pac. de pmo. l. vna. et note. d̄ scđo l. vlt. et de tertio. l. mgri. de q̄tco. l. tutorer. de quito et sexto. l. si tibi. et. l. se. Item pactū p̄decessoris obligat successore sic pris filiū si fuerit pactū v̄ile ecclēsie. ex. de so. c. i. alias sec⁹ est. ex. de p̄ca. c. iij. Quartū sc̄z sup qbz nō possum⁹ et sup qbz possum⁹ pacisci p̄z ex supdictis in t̄. d̄ tractibz inutlibz rōe rex.

Nota tñ h̄ q̄ multa possū facere ad q̄ n̄ possum me astrigere pacto. Item pactū de futura successione nō tenet nisi de d̄sensu ei⁹ cui⁹ est hereditas. C. e. l. inde. Item null⁹ pacisci p̄t d̄ rebz alteri⁹ nisi d̄ voluntate ei⁹ ut ibidē.

S Equit̄ vidē de quito sc̄z d̄ effectu pacto rū. Circa qd sciend̄ q̄ pactoz effectū est ut illō qd in pactū deducit̄ obseruet̄. ex. e. c. i. et. iij. Et licet h̄m leges ex nudo pacto non oriat̄ actio ut etiā dictū ē sup et betur. ff. e. iure. gen. q̄. h̄ cū nulla. nisi in qb̄s dā casibus h̄m tñ ius canonicū ex nudo pacto et simplifici v̄bo aliqbz efficaciter obligat̄ et d̄tra eum actio dat̄. ex. e. q̄liter. Et ē rō q̄ cuz q̄s venit d̄tra simplex verbū mortaliter peccat. r̄iij. q̄. p̄dicandū. In summa igit̄ nota q̄ seruand̄ est om̄e pactū si sit tale qd seruari possit sine detrimento salutis eternae v̄l salutis corporal̄ et si sit licitū et possibile. sec⁹ ē si sit illicitū et impossibile et in honestū. ex. e. c. vlt. Inde ē p̄ ex pacto nō h̄ locū successio i ecclā dei. ex. e. accepim⁹. nec p̄t augeri cēsus. ex. e. clericī. pactū tñ autoritate pape factū ē seruand̄. ex. e. c. iij. alias si sit impossibile de iure l. de facto n̄ tenet ut dictū ē sup. ff. de re. iur. impossibiliū. etiā si interueiat iuramentū. Nota etiā q̄ frāgenti fidē nō est fides seruāda etiā si sit iuramento firmata. ex. e. de symo. dilectus. et. C. e. cū apponaz. Item pactū qd sit dolo initū nō valet. ex. de rex p̄mu. cuz t̄niversor. Item si sit alterius capciōsum. ff. de rei vendi. si illud qd in fi.

Co hec etiā nota q̄ pactū posteriū p̄iudicat priori. C. e. pacta nouissima. ar. ex. de cen. cū olim. **I**te tractus ex ducentōe sive pactōe legē et formā accipiūt. ff. d. re. iur. l. tract. **I**te si in pactōe tract. apposita sit pena. soluta pena tractus nō tenet nisi sit dictū q̄ p̄ea soluta tractus maneat firm. ff. d. trāsa. qui fidē. Itē qn̄ tract. nō tenet. pena apposita no tenet. ex. de foro dpe. si diligēti. qn̄ vō tractus tenet pena tenet. ar. ex. de arb. dilecti. et d. p̄ca. d. p̄carijs in glo. Itē voluntates trahentū mag q̄ exceptio v̄bon̄ sūt inspiciēde. ff. q̄ res pig. obli. pos. siq̄s. Itē qn̄ dubitat de intentōe trahentū tūc forme cōtractus ē standū. ex. de pigno. illo. s̄z si ostaret de tractu sc̄ptura esset inspiciēda. C. pl̄va. qd̄ agit. l. i. et. iii. et in. c. illo. in glo. Itē pacto p̄uatoꝝ iuri publico nō derogat nec renūciati p̄t. ex. de fo. dpe. si diligēti. vbi d. q̄ clerici nō possit renūciare iuri illi. s. q̄ clericī nō teneant r̄ndere corā iudice seculari q̄ b̄ ē introductū in fauore toti cleri. Dissiguit aut̄ gof. a. de p̄ul. q̄ si ius sit publicū auctē sc̄z institutis et vtilitate sc̄z contatis. pactis p̄uatoꝝ tolli nō p̄t ut si pacifcar ne furti cōmittēdi noīe agaz. b̄ em̄ ius sc̄z ut maleficia punian̄ ē ius publicū auctē et vtilitate et iō p̄ pactū tolli nō p̄t. ff. de pac. si vñ. q. pacta et idē ē de silib. Si vō ius sit publicū auctē et priuatū vtilitate vt tutele et cure. ita hāc actōez sc̄z iuxta tutelā et curā tollendā habz pactū et renūciatio locū. vt. C. et. ff. de pac. in plib̄ legib̄. et idē ē d. silib. Ius ḡ publīcū dīngens vtilitate nō cōem̄ s̄z priuatā p̄ pactū tolli p̄t. **I**te ea q̄ p̄mitunt ob nimia reuerentiā alicui nō obligat. vñ si libertus ob nimia patroni reuerentiā dīstringit se penalī obligatōe si patronū offēderet nō obligat. ff. q̄. rex ac. nō da. l. j. **I**te oia q̄ dīra bonos mores i pacto v̄l stipulatōe deducunt nulli sūt momēti. C. de muti. sti. ex eo. **I**te s̄m cañ. si p̄misī n̄ accusare debeo denūciare. Si vō p̄misī n̄ denūciare pactū ē illicitū. ex. e. c. vlt. in glo. **I**te pacta duēta q̄ neq̄z do lo malo neq̄z dīra leges neq̄z in quib̄ fraus alicui fit facta sūt seruāda. ait p̄to. ff. d. iur. Gen. **I**tem pactū pena vallatu si sit dīra le ges sive dīra canones nec pactū tenet nec in ramentū sup hoc p̄stirū vt ibidē. q. vlt. Si vō sit p̄ter leges n̄ tenet pactū s̄z pena tenet p̄ter legē eo q̄ fiat stipulatic alteri. vñ si tal stipulatio fuerit vallata pena. pena tenet s̄z nō pactū. ff. de v. obli. stipulatio ista. q. alteri. si ac sit s̄m leges tunc tenet et pactū et pena. ita tñ q̄ alteri qd̄ voluerit petet. ff. e. rescp̄tū. q. si pacto. hec inno. **I**tem siq̄s p̄mittat gnali ter alicui dices qd̄qd̄ petieris dabo tibi in ta li p̄missione intelligunt excepta oia illicita et ea q̄ specialiter nō p̄misisset. hec bñ. ex. de homi. cū iuramēto. ar. ex. de iureu. veniens. **I**n sup nota q̄ pacta inita p̄ frēs mōres v̄l p̄dicatores vel alios mēdicantes cū rectori bus prochialiū eccliaꝝ sup iurib̄ prochiali bus. puta exhibitōe sacramtoꝝ oblatōnib̄

iure funerādi et silib̄ vel sup alijs q̄uisq; si facta sīnt p̄ priorē v̄l gardianos de suor. ducentū sive locoꝝ dīsenū. licet auētas sedis apostolice nō interuenērit vel licentia sui generalis plati vel capituli sum seruāda dūmō sīnt alias licita et honesta. l. oj. e. quāuis.

Sequit̄ videre de sexto sc̄z de dītōibus appositis in tractib̄. et quidē de cōdīcōib̄ appositis in tractib̄ sponsalit̄ et matrimonij determinat̄ infra libro octauo. vbi agit̄ de sponsalib̄ et matrimonio. vnde hic agendū est tantū de dītōibus appositis in cōtractib̄ alijs. **C**irca qd̄ nota q̄ in tractibus alijs apponi p̄t dītō tractuz dīstītūs verbigrā. dono tibi b̄ si feceris aut dederis michi illō. te em̄ donante vel faciente illud donatio dīstītū. ff. de cō. et de. qui heredi. qnq; addi p̄t dītō tractū pīmens seu adīmens. v̄bigrā dono vel lego talē fundū si nō manumiseris talē seruū. statim em̄ donatō v̄l legatiō tenet vel valet. s̄z si manumiseris adīmic̄ v̄trū qz vt ibidē. l. cū sub hac dītōe.

DEmde dīsiderandū est de trāsactōibus Et primo qd̄ est trāsactio et vñ dīcit̄. sc̄do sup quib̄ trāsigi p̄t. tertio q̄a est trāfactionis effectus. Circa primū sciendū q̄ trāsactio est de re dubia et lite incerta needū finita nō gratuita pactio. ff. e. l. j. qd̄ autē dīre lite incerta pon̄t trāstītue. q̄si dī. et re icēta lite. i. p̄pter litē q̄ qd̄m̄ lis pēdet facit rē dubiā et incertā. lite aut̄ intelligo pīnē et futurā q̄ etiā ante item dīstata trāsactio fieri p̄t. ff. de cōdī. et demō. eleganter. q. siq̄s post item etiā intelligo iustā vel iniustā. C. e. l. j. si tamen aīgens credat se iustā causam fouere alioquin dīra. ff. de dī. inde. in sumā. ita tñ q̄ dīstītū inter insistē et resistē. si actō p̄ calumnīa infīstat nulla fit trāsactō. Si vero reus per calumnīa resistat tunc actō quo ad eum valet. C. e. sub p̄textu. licet per alia viam hoc est p̄ actionem de dolo vel replicationē doli cōsulatur actōri ut ibidez dīcit̄ quādo reus dolo inducit actōre ad trāsactō. Nō gratuita ideo dīcit̄ q̄ trāsactio v̄llo dato vel promiso vel retento nī si procedit. ex. e. sup eo. et. C. eo. transactio. Nō finita ideo dīcit̄ quia si iudicatum esset nec appellari nec retractari sententia posset. nec si dubitaret̄ de ea transactio nō teneret. ff. eo et post rem. potest enim esse q̄ reus dīcit̄ condēnatus sum tibi ad decem solidos. et verū est q̄ debeo si tñ via esse dītēns de quīq̄ sītim dabo et tunc trāsactio nulla esset. sed et si iudicatum negaret p̄batio tamen ita apta esset vt negare non posset adhuc idem esset. C. de post. q̄ sententiā. Dīci aut̄ trāsactio q̄si actōnis trāsactio eo q̄ q̄ transfigit ab actōe trāsīt et discedit et ita dīcitur p̄prie transigere actōris improprie vero reus. C. e. l. j.

Sequit̄ videre de sc̄do sc̄z qui transigere possunt. Circa qd̄ sciendū q̄ trāsigere possunt dominus compos mentis habens libera ram administratōem. maior. xxv. an. mīores

Liber Tercus

em hic sicut alibi vñ dseruan^r illesi vel restituuntⁱ i integrar si fuerit adluti tutores n̄ hñtes. Itē tutores et curatores eorū et p̄sides p̄suianꝝ et p̄lat ecclianꝝ et p̄curatores hñtes mādatū sp̄eale l̄ etiā gniale cū libera admistratōe. Itē datu in rē suā. ff. de p̄cu. māda to. Itē capl'm trāsigere nō p̄t vacāte sede. ar. ex. ne se. va. c. ij. et. ij. Itē p̄latus trāsigē nō p̄t in ca eccie sine dñsnu capl'i. ex. e. dan git. si nec p̄t alienare. x. q. ij. h̄o ius. si ro ba beat lras de rato a caplo suo. s. dñntētes sim plr q̄ qd̄ sup tali negocio fecit ratū hēbit trāsigere p̄t. vt in. c. ij. in ter. et in glo. Et q̄ de ibi q̄ si trāfactio fuerit seruata aliquot annis capl'm eā reuocare n̄ poterit. ac si in eā n̄ dñsnerit. h̄o idō q̄ si trāfactio fiat h̄m for mā iuris p̄t rescindi ifra q̄driennū si eccia se lesam pbauerit. ex. de resti. in inte. req̄sinit. alias nō p̄t venire dtra trāfactōz. etiā statim exquo dñsensit. C. e. quāvis. Et h̄m hoc supple marie q̄ idē eet si seruata nō fuisset. sic expo nit glo. bñ. ponit etiā ibi alia expositio quā omitto. Nota ec̄ q̄ si trāfactio et opositio facta inter psonas aliq̄s p̄ superiorē sc̄z ordina riū dñsmerit. s. a p̄nō est real et p̄petua alias est psonal. vñ nō durat nisi p̄diu vinit ille q̄ trāsegit. Ille tñ q̄ trāsegit eā reuocare nō p̄t. ex. e. venies. in ter. et in glo. Confirmatio tam pape trāfactōz q̄ q̄tu ad psonas erat psonal fac̄ realē si papa h̄ faciat ex certa scia q̄ etiā facere p̄t p̄ illa q̄ nulla ē sit aliq. xvij. q. j. c. fi. p̄ est mai. h̄ bñ. Ep̄s vo et alijs inferiores nō p̄t immutare naturā rei. et iō si trāfactio ē psonal psonalē dñsmerit. si real realē ita videt q̄būdā. Itē qñ trāfactio vñ pactū ab ini cio nō valuit p̄ pape dñsmeritōz vigorē sumit ex. e. c. j. in ter. et glo.

A Equi^r vidē de tertio sc̄z sup q̄b̄ trāsigi p̄t. Circa qd̄ sciend q̄ trāsigi p̄t in oibus ciuilib̄. C. e. cās. In crimib̄ autē interueire p̄t trāfactio in his q̄ penā irrogat sangnis. C. e. trāsigere. et. ij. q. ij. q. notandū. v. in oib̄. actor tñ tūc icidit i turpilianū. ff. ad turpil. ab actore. sc̄z h̄ nihil ad reū cui ignoscit si ta li mō redimat sanguine suū. ff. d. bo. eoz. q̄ aī sniaz ec. l. j. Hoc tñ fallit in adulterio. ut i. l. trāsigere qd̄ tñ vide^r hōdie correctū in aue. vt nulli iudi. q. adulteriū. vel forte obtinet i marito vñ veri^r trāsigi^r ibi nō de re dubia l̄ lite icerta sc̄z recōciliat ouicta. In crimib̄ oī q̄ nō irrogat penā sanguinis n̄ p̄ fieri trāfactio sc̄z fit ḡtuita pactio l̄ remissio. ff. d. iure. fisci. l. in fisci. Et ide d. adulterio p̄t dici. si at re^r data pecuia trāsigat cu actore trāfactō nulla est et re^r habet p̄ defesso. ff. de p̄uaricato. in oib̄. et in dicto. q. notandū. v. in oib̄. h̄ autē fallit in criminie falsi. C. e. trāsigere. S̄cdm tñ canones cu nullū criminē irroget penā sanguinis xxiij. q. ix. bis a q̄b̄. et ex. ne cle. l. mo. sniaz in nullo ḡ criminie trāsigi^r. Itē in alimētis nō trāsigi^r nisi cum decreto p̄t ec̄ia qd̄ nec alter mādare p̄t. in p̄it tñ p̄tor de cā d. mō et d. p̄so nis. si tñ alimēta sint futura et debita ex vo lūcate vltima. vñ donatōe mortis cā. vñ si ali

qd̄ horū defuerit trāfactio n̄ tenebit. In casu tñ nō reh̄rē p̄tor. sc̄z cū alimētari^r dñtōz suā meliorat. C. e. de alimētis. Itē in dñrouershjs p̄fiscientib̄ ex testamēto nō p̄t trāsigi nisi in spectis vñbis testamētu. ff. e. l. fi. Itē trāsigi tur sup seruili et ascripticia dñtōe. ff. e. l. fi. Itē nō trāsigi^r in actōib̄ famolis desceden tib̄ ex maleficio ut in actōe furti. et bonor̄ raptorū imurianꝝ. sec̄ e in actōib̄ desceden tib̄ ex dñtractu ut in actōne mādati. tutele et depositi. ff. de his q̄ no. infā. l. furti. et. l. m. actōib̄. In sp̄ualib̄ autē nō p̄t trāsigi. s. vt de tur aliqd̄ tpale p̄ sp̄uali q̄ h̄ symoniacū eēt ex. e. dñsticu^r imo si aliqui litigē sup bñficiō nō p̄t trāsigere. ita sc̄z q̄ vñ expēfas in lice factas soluat et alter lice cedat. ex. d. pac. cū p̄dem. p̄t tñ in eis amicabil opositio fieri. ex. e. sup eo. S̄cdm tñ gof. in sū. e. ti. et ex. e. c. ij. et hosti. si tpale detur p̄ sp̄uali auctē iudicis siue supioris p̄ bono pacis expiat^r viciū sp̄monie. ex. de p̄ben. nihil. tñ bñ. vide^r ibidem sentire dñtrariū dicēs. p̄ si papa nō tolerasset opositoib̄ ibi factā auctas iudicis nō sufficiebat q̄ h̄ de iure nō poterat. vñ dicit ibi papa nos eā hoc adhibito moderamē toleramē et ad tps tñ vt sequit^r ibidē. Potest tñ fieri trāfactio in sp̄ualib̄ vt de sp̄uale p̄ sp̄uali sicut dicimē in p̄mutatōe. ex. d. re. p̄mu. ad q̄stionē in ter. et glo. et inno. ex. e. statu^r. Dñstiguū tamen quidā q̄ dare spirituale pro spirituali eiusdem genēis est licituz. unde potest fieri transactio talis sc̄z p̄ vñus accipiat decimas in una prochja et alter in alia. vel vñus beneficiū vñ et aliq̄ alius cu dñsnu ep̄i siē fit in p̄mutatōe. dare vñ sp̄uale p̄ sp̄uali alteri^r generis est illicitū ut beneficiū p̄ iure patronac̄. Et dicūt quidā q̄ h̄ bñ. inuit. c. sup eo in suis exemplis. Itē trāsigi nō p̄t sup imuria illata sine iudicis auctē. ff. q̄ no. infā. l. furti. Itē nec in iure prōnatus cu sit sp̄uale. ex. e. p̄terea. Itē nec in iure subiectōis sp̄ualis. ex. e. p̄terea. sc̄is tñ remita p̄t. ex. de p̄ul. cu oī. Ep̄s vo p̄t in remissione restituere censū sibi i recognitōe dominij soluend. ex. de censi. oī. aia. vñ ad p̄cepte libertatis indicium. ex. de p̄ul. recepimē. venit autē in gniale remissione remissio oīm tpaliū. nō autē visitatio nec p̄curatio. ex. de dona. pastoral. nec cathedratīcū vt ibidē. vñ nec iurisdicio. xvij. q. ij. visib̄ i fi. nec reuerētia. C. d. bo. li. l. v. sc̄z et s̄m guil. ex. e. p̄terea. et host. nō tenet facta trāfactio. ec̄ i subiectōe tpali q̄ ē iter dñm et servū nisi sit dñbiū vñ. sit servū ille de q̄ q̄rie. C. e. in terpositas. hōrtadō tñ ē dñs seruae pactū. C de liberali cā affines. in ter. et glo. Quid si sup eccia agat nūqd̄ trāsigi poterit. ff. p̄ nō. ex. e. dñsticu^r. qd̄ itelligit^r qñ agat de ec clesia tanq̄ de ti. siue bñficio ecclesiasticō. ex. e. sup eo si tñ duo ep̄i l̄ duo moāsteria agat de eccia dñēdēces d̄ p̄petate eiō l̄ de p̄petate ali c̄ p̄dnj. vt. xvij. q. ij. iter memoratos. tūc trāfactio locū h̄z h̄c et p̄mutatio dum tñ nō det^r tpale p̄ sp̄uali. ex. d. re. p̄mu. ad q̄ones. puta q̄ vñ habeat vñā eccia et alter alia vñ vñ

habeat aliq spūalia in vna ecclia. et alter in alia. hec gof. et bñ. in. c. sup eo. et idē inno. ex. e. c. statum. Nota insup qdā sūt i qb9 nec dpositō nec dispesatio nec trāfactio locū hz. ut qdā dimittat vxorē et aliā subducat. qdā monach9 existet monachus p̄p̄ iū habeat qdā subiectus supiori in licitis et honestis nō obediāt. et in similib9. ex. e. c. fi.

Equit' vidē de qrtō scz d̄ trāfactōis effe ctu. Circa qdā sciend qdā trāfactōis effe ctus ē vt om̄e instrumentū p̄tinēs ad cāz sup qdā est trāfactū et qdād aliud est qdā op̄e p̄tib9 ferre p̄ sit oīno cassū. et sola trāfactio robur obtineat p̄petuū. ex. e. c. i. h° ē verū s̄m glo. nisi dolo tal' trāfactio sit extorta. qdā tūc n̄ va leret. C. e. sub textu. Ille tñ qdā dolū adhibuit eā reuocari nō p̄t. vñ licz postea instrumenta repiant. nisi m̄ lis restaurabit. C. de trāfac. l. i. et ex. de sen. et re. iu. inter monasteriū. et c. se. hec bñ. Itē trāfactio pena vallata ma net infirmitate sua etiam soluta pena. ff. de trāfac. qdā fidē. Itē trāfactio tenet etiā si trāf ges decipiat vlera dimidiū iusti p̄cij. qdā magnū dmodū ē a lite recedē. ff. ad treb. lucius. g. fi. et ex. de emp. et ven. cū cā. vbi p̄la de h in glo. si tñ trāfactio imita fuerit ex falso instrumēto licz iteruenerit iuram̄tuz retractan d̄ qdā ad illō qdā fuerit dpositū ex instrumēto falso alijs manetib9 firmis. C. e. l. penalis.

Itē ex eo dat⁹ exceptio in oī eo de quo fue rit actū et trāfactū. Vñ si fuerit gnalis peti tio et gnalis trāfactio in oīb9 obstat exceptio. C. e. nō ē. nisi re⁹ occultauerit dolo spēm de qdā decept⁹ ē actor. ff. de pac. tres Si vñ sit gnalis peti tio et d̄ spē facta trāfactio in illa tñ spē nocet exceptio. Et idē est si sit spēalis peti tio et general⁹ qdā ad vba trāfactio. C. e. cū aqliana. et. l. qdā cū tutorib9. g. fi. Et idē est multo fort⁹ si vtraqz spēal fuerit. ff. de pac. si vñ. g. pacta. Si vñ peti tio sit indefinita sic qdā trāfactio sequat nō obstat nisi in spēb9 i. indiciū deductis. C. e. si ex flis. Et h̄ ē effe ctus trāfactōis ex pte rei. Ex pte vñ actoris nō dat⁹ actio de trāfactōe ut illō det ul̄ fiat qdā duenit dari uel fieri ut recederet a lite qdā redire p̄t ad veterē actionē. Et si opponat⁹ exceptio ex trāfactōe replicabit actor qdā fides nō d̄ ei seruari qdā vult otra pacta versari. C. e. si apud acta. et ex. de iureiu. puenit. Si autē actori nō supest actio ver⁹. dat⁹ ei adiuto ob cāz otra reū ut se reponat ad p̄mā obligatōez ff. de ddi. cā. data siqz. Vel dat⁹ actori actio p̄scriptis v̄bis ad interesse. qdā do ut deū ut h̄ remitttere sit dare. ff. de p̄scrip. v. ob cā. d̄ do lo aut̄ nō agit actor qdā ad trāfigendū dolus nō fuit licet ex post facto reus dolo qdā fidē nō seruauerit. ff. de do. l. j. g. siqz. Si at̄ actor ad trāfigendū dolo inductus fuisset de dolo aget. C. e. l. actione.

De emptione et venditōe. i. viij.

Ostea d̄siderand⁹ ē de dtractib9 inspe ciali. Et p̄tio de emptōe et venditōe.

Circa qdā videndū primo de aris qdā solēt dari ut in plurib9 ante venditōez. scđo qdā

est vēditio et emptio. tercio de vēditōis dini sione. quarto de quo quelibet venditio p̄fi ciatur. quinto ad quez spectet periculum rei vendite. sexto ad quid tenet vēditio emptio ri et de actione vñ contra alium ut faciat qdā debet. septimo de impedimento p̄stio cō tract. ii p̄ errorē dolū uel deceptōez. octauo qdā de p̄derib9 v̄l̄ mēsuris falsis. nono d̄ ca sib9 in qb9 cogit qdā vendē rē suā. deciō d̄ ne sociatōib9 siue mercatōib9 qdā distūt in vendēdo uel emēdo. undecio de qbusdā casibus dubitabilib9 circa materiā istā. duodecio de monopolij. Circa primū videndū est qdā sit datio araz̄ et qdā oper⁹ et qdā sit pena araz̄.

Circa p̄mā sciend p̄ donatio araz̄ ē argu mētaz emptōis et vēditōis dtracte. vñ bñ p̄ emptio et vēditio dtracti sine araz̄ p̄ ea z̄ sic euideū iter emente et vēdentē de p̄cio omis so. ff. de dtracte. emp. qdā sepe in p̄nō. Si etiāz interuenerit araz̄ nichilomin⁹ p̄ vterqz rece dē ab emptōe l̄ v̄dītōe. licz penitēs penā araz̄ icurrat. nisi i⁹ qdā ē datū loco p̄cij l̄ p̄tis p̄cij interueiat. ut qdā dicat emptor do h̄ noie arze et p̄ pte solutōis p̄cij. tūc em̄ altero eo rū initio n̄ recederet a dtractu vēditōis. qdā cū p̄cij v̄l̄ p̄ p̄cij sit soluta res desinit ēē integ qdā nō fieret si noie tñ arze datū eēt. h̄ p̄ban⁹ C. qn̄ li. ab emp. rece. l. i. j. arze em̄ nō p̄cij s̄z pignora dicunt⁹. Opac aut̄ datio araz̄ ve ptes dtractū p̄ficiāt metu pene arze. Arze ac pena ē vt scz ea iterueneritē si p̄ emptōe ip̄m dantē steterit quo min⁹ impleat⁹ p̄dit qdā de dicit. Si vñ steterit p̄ vēditōe araz̄ recipiente restituere cogit duplū. i. illud qdā recipit et tñ de suo siue vēditōe sit celebrata i. scriptis siue fine scriptis ut insti. de emp. et ven. g. in his aut̄ et nichilomin⁹ s̄m bulg. et io. agetur ad iteresse. s̄z s̄m mar. et accur. satis ē qdā amic tant̄ arze. Sedm vñ hosti. si araz̄ det⁹ p̄ area et p̄ solutōe. v̄a est s̄nia p̄ma. si aut̄ tñ p̄ araz̄ vera ē sedā. S̄z nūqd̄ idē ē de pignorib9 dat̄is scz p̄ is p̄ quē steterit p̄dat pignus. h̄ p̄ sic qdā arze ut dictū ē pignora sit. et silr p̄ da tionē pignoriz res nō desinit esse ēēt. Et h̄ intelligo si illō qdā ē datū sit pign⁹ simpl̄ et inestimatiū. Si vñ estimatiū sit et adiectu p̄ ce dat pro arza et solutōe tunc res desinit esse ēēt. sicut dictum est sup̄ de arza. ar. C. de rescin. ven. p̄cij.

Equit' vidē de scđo scz qdā ē venditio et emptio. Circa qdā sciend p̄ vēditio ē alr cui⁹ rei p̄ certo p̄cio datio. Et emptio ē alr rei p̄ certo p̄cio acceptio. Et sic colligi p̄ i. h̄ dtracta dñt ēēt duo. l. res et p̄cij. res qdā ex pte vendētis. Et d̄plici⁹ h̄ nomē rei tā corpora lia qdā sui natura p̄nt tangi ut fūd⁹ vestis et silia qdā incorpalia ut iura et actōes. tā p̄ntia ut qdā iam sūt in rex natura. qdā futura ut qdā nō sunt sed futura sperant ut futuri fructus an cille et iumēti p̄tus. tā demōstratiua ad ocu lū ut quez subiacent sensai visus et tactus. qdā demōstratiua ad itellectuz ut qdā p̄cipiūt solo itellectu ut ēēt dimidia l̄ tercia p̄s sumdo p̄ idi uiso. Et sic res oēs vēdi p̄nt dāmō sūt t̄les qdā

Ara
Gonspicu

Sup his dicitur possit. sicut enim aliquis res super quibus
dicitur non potest ut habitu est sapientia de tractibus
mutilibus ratione regum. Ex parte vero ementis dicitur inter-
venire pecuniam vero et certam et distinctam in pecunia
numerata. vero dico. i. vero auctor dicitur solui. non
solat. quod si pecuniam apponatur ymaginari vobis per sim-
ulacrum nulla est redditio. debet enim pecuniam esse
quatinus scilicet certam dimensionem qualitatem ut. x. vel
xij. solidos. ut inservi. e. g. pecuniam autem. Et dicitur esse qua-
titas illa pecunie numerabilis. quod pecuniam in sola
pecunia distinguit aliter non esset redditio sed permutatio
vel alio tractus immo iactus ut isti. e. g. pecuniam.
Ad hunc nota quod pecuniam non dicitur nec potest differ-
ri in arbitriu alio tractabentur. ut dicatur vendi
do tibi quantum volueris per quantum volueris quod nul-
la esset redditio ut. C. de tractabili. emp. in erratis. tamen si pecuniam uel etiam rei quam emitur uel augmen-
tum uel diminutio in alterius persone tercie arbitrii
offeratur. tamen si ille tertius noverit fuerit et
pecuniam arbitretur tenet redditio. Si tamen ille inquit ar-
bitretur ad arbitrium boni viri. i. iudicetur. recur-
ratur. ff. de ob. ob. dimensione. g. cum ita. et hoc hunc locum
in tractibus bone fidei et in tractibus stric-
eti iuris. ut. ff. de opibus liberi. Si vero nis-
bilis arbitretur non tenet redditio nec ad alterius ar-
bitrii recurrit ut. C. de tractabili. emp. l. vlt.

Equum videtur de tertio scilicet de divisione redi-
tiorum. Circa quod sciendus quod venditionem quedam
dicunt fieri in scriptis quedam sine scriptis. Di-
citur autem redditio et quilibet alio tractus fieri in
scriptis quoniam in tractu uel ante pretium duenatur
ut inde scriptura fiat. Sine scriptis vero de quoniam
non agitur inter pretium ut inde fiat scriptura etsi
etiam postea fiat ad cautelam. tamen ex quo non sicut
actum ab inicio dici fieri sine scripto et multo
magis postea si fiat nulla scriptura. sic in ratione
dictiorum regum existentium in numero pondere et
mensura. In venditione enim talium non solent
fieri instrumenta.

Equum videtur de quanto scilicet quod quilibet vendi-
tio perficiatur. Circa quod sciendus quod venditio
illa quod fit sine scriptis solo sensu pecuniam per pecuniam
et de re perficiatur. ex hoc enim cogitur et redditio rem
tradere uel interesse ostendere ut de actis. emp. l. j.
et emptor pecuniam soluere ut ibidem. l. iulianus. g.
offeratur. redditio vero quod fit in scriptis requirit et
sensu et finale ipsum scripture complementum. quod
tamen esse factum intelligo quoniam solenitatem stipulatio-
nem super illo tractu celebrata. et testibus adhuc
bitum factum est mandatum a notario quod utramque parte
potest scribant ut. C. de fi. instru. tractus. Et
ante ipsum ista sunt facta quilibet post recessere facta a
tractu et neuter age potest ut ibidem. Si tamen redditio
ante ipsum predicta sunt completa rem tradat bene
transfert dominium hunc agere potest ad rem recuperan-
dam nisi pecuniam soluat. C. de regum pmu. reb.

Equum videtur de quanto scilicet ad que spectat
periculum rei redditio. Circa quod sciendus quod si
redditio fiat pure sine scriptis de re certe specie
quod degustatorum non exigit omne periculum rei epte-
spectat ad redditorem. etiam si res non sit emptori
tradita inservi. e. g. cum autem propter casum publicatois
nisi pactum culpa vobis mora interueniat. pure id
dixi quod si redditio esset odditorial ante odditorum

eventum periculum imineret ad redditorem sed dete-
riorato ad emptorem ut. ff. de picu. et domo. rei
re. l. illud. id autem dixi sine scriptis quod si fiat in
scriptis periculum spectat ad redditorem ante ipsum
periculum spectat ad redditorem ante ipsum. Idem
vobis certe de. quod si sub alternatam fiat episcopio di-
uersarum regum periculum primi pertinet ad redditorem
ut si tibi vendita stichus licet tunc periculum primi per-
tinet ad redditorem. periculum sed ad emptorem.
vnde si stichus obiectus dabit tunc. ut. ff. e. si in
emptore. g. si emptio. Idem autem dixi spem quod si fiat
redditio in grecis periculum non pertinet ad emptorem. ut
cum redditio hoie et non dico quod quod debet in
grecis non potest pire. C. si cer. pe. incendi. Quid
si vendita incertum de causa ut vnu de seruis meis
vobis. corbes ex hoc dolio et oes peant. Finitur
host. quod emptor repetet periculum si deducitur quod sine causa
est apud me et si non deducitur hoc excepto eis et sic non
pertinet ad eum periculum. Idem autem dixi quod degustatorum
non exigit quod si sit res quod degustatorum desideret
ut vinum zinziber et hinc et veda in spe. post
degustatorum non ante perit et deterioratur emptio
ri. Si vero redditio in grecis tunc sunt duo necessaria
ut peat et deterioretur emptori scilicet degustatio
dimensuratio sive ponderatio et hoc solum 10. bulg.
et placit. sed azo. dicitur quod de vino est speale ut sta-
tim facta venditione in spe etiam ante degusta-
torum peat et deterioretur emptio. ff. e. quod sepe. g.
in his. Item periculum publicum pertinet ad vendi-
torem. ut. ff. loca. et duc. si fudus. Item si sit in
certum pactum quod periculum respiciat redditorem non pe-
nit emptori sive de casu fortuito dictum est
specialiter solum bulgaria sive gauliter solum mar. Idem
est si redditor fuerit in culpa per dolorem quod res peat
vobis deterioretur. Idem etiam est si redditor fuerit in
mora quod periculum spectat ad morosum etiam si res
erat pictura penes alium solum 10. et azo. Sed mar.
dicit dicitur. ultima vero mora sive nocet illi quod
facit ea. ff. de picu. et domo. rei re. l. vlt. h. isti.
e. g. si autem in globo. Et host. additum quod si calliditas
interueniat ex parte redditorum. scilicet quod bonitatem
duraturam affirmitur uel etiam sciunt non duratu-
ram et tacuit imputatur ei. ff. de picu. et domo. rei
ven. si quis iura. Item sicut periculum pertinet ad
emptorem ita et domum. ff. de re. iur. solum naturam
et ius quod per allusionem accrescit et fructum et parte
rei redditio spectat ad emptorem. C. de actis. emp.
et ven. l. si fructibus. Quid si res redditio apud
redditorem sit furto sublata. hoc autem iter eos co-
uenit de custodia. et tamen damnum erit ipsum redditio.
aut non duebit et tamen sufficeret dicitur quod redditio
talem custodiad adhibuerit quale bonus
paterfamilias rebus suis adhibebit. quod si fecerit
in nullo tenet. ff. e. quod sepe. g. si res.

Equum videtur de sexto scilicet ad quod tenet redditio
emptio et ecouerso. Circa quod sciendus
quod redditio te regum traditio ita quod emptor habeat va-
cuam possessionem hoc est ita quod emptor sit potior in
possessione ita quod ab ea non possit aduocari. Nam
quis ea aduocauerit pinde est ac si tradita non
fuerit. ut. ff. de actis. emp. et re. l. i. g. i. hec autem
traditio facit emptorem dominum si redditor erat
dominus. Si vero non erat dominus obligatus nomine
euictoris dum periculum sit scelutum vel eodem nomine

Si ergo vendita est per redditum

satisfactū ut ibidē. l. emp. Si vō vēditoz nō rem tradere tenet ad interesse ut ibidem. l. i.

S; nūqd manu militari ab inuitō vēditoz res vēdita poterit extoqri. h̄l b̄ visū est dño mar. p̄ sic p̄ legē. ff. de rei ven. l. q̄ restituere. S; h̄m gof. ar. d̄tra p̄ legē. C. de ac. empt. et vē. emp̄. h̄l. i. Deb̄ em̄ prius p̄ciū offerre q̄ vēditoz rē tradere q̄nimo in vēditoz n̄ trāf ferc̄ dominū etiā re tradita nisi p̄ciū sit solu tu vel alias satisfactū. secus ē de p̄mutatōne et alijs d̄tractib̄. h̄l dico nisi venditoz fuerit secut̄ fidē emptoz. insti. de rei diui. p̄ tra ditōe. ḡ. vēdite. Si vō neuter fidē habeat de altero p̄ciū et res deponat̄ apud seq̄strū. ff. de solu. l. si solutur. h̄l b̄n. ex. de symo. int̄m vñ emptoz agē nō p̄t ex empto. ante p̄ soluat v̄l offerat p̄ciū vēditoz ut in. ḡ. vēdite. No tānd āt p̄ siq̄s mādauit trib̄ de re sua vēden da et vñ eoz emat̄. vēditoz nō valet et reuo cari p̄t. q̄e vider̄ mādatū ut alij vendāt. ff. e. licet. h̄l b̄n. in q̄stionib̄. Itē si vēdo tibi alter natām rē illā ūl illā habeo optionē nō tu nisi sic aliter dīctū. ff. e. si ita distractib̄. h̄l accur.

Itē si vēdidero tibi bibliothecā. i. armariū libroz bac d̄ditōe. l. si poteris b̄re locū i q̄ eā ponas et p̄ te steterit quo mi⁹ locū b̄eas. agere possū d̄tra te ex vēdito q̄si p̄slero d̄ditōe p̄t ex te stet quo mi⁹ d̄pleat̄. ff. e. l. ab eo

Itē q̄n d̄tract̄ fit sic sc̄z ut liceat emptori a d̄tractu discedē si emptio displiceat tue v̄sq̄ ad. xl. dies et nō v̄ltra emptoz discedē potest nisi decēs sit q̄ q̄nūq̄s velit discedere possit. ff. de edi. edic. q̄ si nolit. et ex. de pigno. illo i glo. Itē siq̄s p̄diū emerit cui aqduct̄ de bec̄ ius aque sic ad emptorē p̄tinet etiā si nō sit dictū sicut et ip̄e fistule p̄ q̄s aqua ip̄a du cit̄ lic̄z sint ex edes. et h̄l est rōe accessiōis. ff. e. si aqductus. Itē siq̄s p̄dia vēdiderit hac d̄ditōe. sc̄z ut emptoz satisfaciat reipublice si emptoz nō satisfecerit nō iō d̄tract̄ cassat̄. sc̄z vēditoz agere p̄t ad interesse ut fiat qđ dueit. C. de resci. ven. ea d̄ditōe. Itē si vñ nō est i d̄olio sit vēdītū h̄l vide actū sc̄z ut expedia dolū d̄petēt̄ tpe apter nouā vidēmia vñ vēditoz illī nō ante habebit dolū expeditū q̄ emptoz euacuet ip̄m n̄si vindēmia supueiat. l̄ n̄si vēditoz sit vñi mercatorē q̄ d̄sueuit emē et reuēdere vñi. ff. de p̄ciū. et d̄mo. rei vē. l. i. ḡ. vlt. h̄l gof. Vñ si emptoz nolit accipe p̄t vēditoz mēsurare et effūdere corā testib̄ si vasa sint necessaria sibi h̄m host. Itē si res sit vēdita duob̄ potiorē sc̄ds si p̄mo sibi trada tur. et idē ē de donatōe. C. de rei vē. quotiēs. n̄si p̄m emptoz emisset noīe eccie h̄l em̄ ē spe ciale q̄ dominiū acq̄rit̄ sine traditōe. ar. ex. de d̄sa. ex l̄ris. et exp̄sse. C. de sacrosan. ec. ut iter dñin̄z. Et etiā si sc̄ds emerit noīe eccie p̄ferr̄ p̄cio. ff. de p̄ciū. in cāe. h̄l vēditoz tē cri mie stellionat̄. et etiā. l. cornel. d̄ fl̄is et. ff. de crimiē stel. l. iii. Itē licet res sit empta mea pecuia nō iō fit mea nisi emat̄ noīe meo. C. de rei vē. si ex ea. Eallit̄ āt h̄l in re empta d̄ pecunia ecclie. ar. ex. de pecu. cle. c. ij. et. c. penk. vel de pecuia militis v̄l pupilli ūl mio

ris ūl data ōugi. C. de rei vē. sine. C. de ar. in. l. ii. et de. ff. de dona. inter vi. et v̄o. vel de pecuia v̄suraria. ex de v̄sur. cū tu. in. ḡ. fi. h̄m quosdā. de quo dic ut infra ti. de v̄sura. ar. d̄ penis v̄surarioz. Insup nota p̄ d̄ re vēdita euicta agit emptoz de erictōe. h̄l tñ fal lit in multis casib̄. sc̄z si emptoz sup re vēdita impēt̄ nō nūciauit vēditoz v̄l fideiussō ri si vēditoz sit absens. v̄l si emptoz d̄tumaciter abfuit tpe s̄nia. ex. e. c. vlt. vel si non tēpestue denūciet h̄l iam p̄pe s̄niaz vt. ff. de euic. si rez quā. ḡ. vlt. n̄si sit in d̄tractu remissa necessitas nūciandi vt. ff. de euic. l. penk. Sūt etiā et alij casus in qb̄ emptoz nō agit de euictōne sc̄z si d̄promisit et s̄niaz d̄tarā reporta. vt. ff. de euic. si dictū. ḡ. si p̄misero. Itē si sua culpa possessionē amisit ut in. l. rē quā. ḡ. si culpe Item si habuerit rē p̄ derelicta ut ibidē. l. si secutū ē. Item si ancillā emptā p̄sliuat ut ibi dē. l. si mancipiū. Itē si emptoz v̄sucepit rē emptā ut ibidē rem alienā. Itē si vēditoz absentē emptoz d̄demnat̄ nō appella. vt ibi dē. l. herēnius. Itē si rē alienā sciēter emit n̄si de euictō sp̄aliter sibi p̄spererit. C. de euic. si fundū. v̄l n̄si aliqd̄ casuale d̄tigat. C. cōia del. l. fi. et ex de re. eccl. nō alie. ad au dientiā. Itē si vēditoz volūtate emptoz i loco vēdito sepult̄ fuerit. ff. de euic. si p̄ im prudēnā. Itē si emptoz v̄sucage potuit et n̄si v̄sucepit ut in. l. si dictū. ḡ. si cū p̄t. et ex. e. c. fi. in glo. vbi p̄la habend̄ de hac materia.

Itē vēditoz tenet emptoz re vēdita euicta in sūmplū tantū. et ad interesse. et i reb̄ p̄ciosis cuimsmōi sūt indumenta ornamēta p̄cio sōra. vel ē h̄l relinquēdū arbitrio iudicis. s. q̄ sint res p̄ciose. et tūc cogit̄ in duplū p̄mittere aliter d̄demnabit̄ in duplū sic intellige ff. e. l. ii. et. l. emptoz. et intelligit̄ duplum p̄cij d̄uenti. ff. e. l. cū fūdus. stipulatio tamē potest fieri ex d̄uentione in quātūcūz volūt̄. C. e. si cui liberam.

Equit̄ videre de sept̄o sc̄z de impedimēto p̄slico d̄tractui p̄ erorē dolū vel deceptionē. Circa qđ sciend̄ p̄ vēdito nō tenet si eret̄. p̄cio in p̄cio ut si putē vēdere tibi p̄x. solid. et tu putēs emē p̄. v. sec̄ ē si ecōuer so. ff. loca. si locē. Sc̄do in d̄tractu ut si pu tem vēdere et tu putēs donari. ff. de re cre. si eius. Tercio in corpe ut si putēm vēdere vñi fundū. et tu putēs emere nō illū h̄l aliū. ff. e. in vēditoib̄. h̄l si vendā tibi pet̄z cocū cū nō sit. et is q̄ ē voca. hugo. si noīa seruoz sint nota. tūc is debet̄ q̄ est noīat̄. Si vō sint ignota. tūc is videt̄ vēditus cui artificiū est adiectū. ff. d̄ reb̄ dubijs q̄ hēbat. Quarto in materia ut si vēdat̄ auricalcū p̄ auro. ff. e. in vēditoib̄. Dign̄ nō tenz si q̄s obliget es p̄ auro. ff. de pigno. ac. l. j. Quinto i substātiali qualitate. nt si vendat̄ acetū p̄ vino qđ ab inicio fuit acetū. Sec̄ ē si ab inicio fuit vñi et postea coacuit ut ibidē. Si ec̄ in p̄te eret̄ i qlitātē substātiali n̄ tenz p̄ p̄te i q̄ erra. ff. e. quidā. Tamē eror aut qlitas accītalis

nō viciat tractū. ut siq̄s emit agrū sterilem
 quē credit esse vberē. xxix. q. i. f. 18 ita. Hoc ē
 verū s̄m io. an. nisi in trib⁹ easib⁹. unus est si
 decept⁹ ē ultra dimidiū iusti p̄cij. scđus est si
 ager pestiferas herbas h̄ret. C. de edi. edic.
 l. i. terci⁹ si dol⁹ cāz tractui dedisset. ff. d
 dolo. l. elegāter sexto i sexu ut cū puto ven
 dere puella et tu putes emē puer⁹. h̄ si putes
 emere v̄gine et ē corrupta emptio tenet. ff. e
 alioqñ. f. p. si ego. h̄ v̄ditoz sciēs esse corrur
 p̄t te⁹ actōe ex épto ad resoluendū tractū.
 ff. de ac. emp. et vē. ex emp̄to. f. siq̄s v̄ginez.
 Septio de essentia ut siq̄s v̄dat domū q̄ est
 obusta et vterqz ignorat h̄. si em̄ res vendita
 credat extare cū nō extet nulla ē épto. ff. e.
 domū. Sz si v̄eda⁹ dom⁹. p. maiori pte obusta
 tūc aut vterqz. l. éptoz et v̄ditoz ignorat do
 mū esse obusta et sic nō tenet et te⁹ éptoz ven
 ditorz ad iteresse. Aut sol⁹ éptoz sciuit et tūc
 v̄ditio tenet et tenet soluere p̄cij totū. Aut
 vterqz sciuit eā eē obusta. aut totā. aut p. ma
 iori pte et tūc nihil ē actū et dol⁹ dolo open
 sat. ff. e. domū. Et qd̄ dō nihil actū esse icelli
 ḡ quātū ad ptez obusta. hec accur. et host.
 Octauo in psona. vñ siq̄s ē pact⁹ se v̄editu
 rū agrū petro et postea veit tici⁹ dicēs se eē
 petz et emat agruz ab eo. ille n̄ dō v̄didisse
 agrū ticio h̄ petro. i. q. i. f. his ita. Icē con
 tractū qdam sit tract⁹ stricti iuris ut mu
 tuū et trāactō. qdā bone fidei. In pmis si do
 lus det cāz tractui v̄l incidat in tractū ce
 net tract⁹ h̄ actio ex eo elidit. p. exceptōez.
 ff. de b. sig. siq̄s. f. aliter. In tractib⁹ at scđis
 sc̄z bone fidei aut dol⁹ iteruenit aut nō. si sic
 aut ergo dat cāz tractui aut icidit in tractū
 si p̄mo⁹ aut dol⁹ ē adhibit. p. tractētes aut
 p. mediatorē. si p. tractētes sic n̄ tenet tract⁹.
 vt si dolo te iduxi ad v̄dendā rē quā ali
 ter n̄ v̄didisse. obigta tu volēs emere d̄cre
 tales meas q̄ris a me si volo v̄dere eas et r̄n
 deo. p. nō. et tu dices si scires illō qd̄ sc̄o sc̄z
 alia opilatōez eē v̄eturā libenter v̄deres ec
 iō v̄do tibi nō tenet tract⁹. Si v̄o dolus sic
 adhibit p. mediatorē sic tenet tract⁹ h̄ da⁹
 actio de dolo tract̄ mediatorē. In subsidiū tñ
 etiā éptoz te⁹ s̄m host. ff. d. dolo elegāter. f.
 i. p̄t c̄t at salariū qd̄ ei d̄z dari iure licito. ff.
 d. p̄senet. l. i. Si at dol⁹ icidit in tractū pu
 ta v̄ditur⁹ erā h̄ ppter dolū tuū v̄didi pro
 mioz tenet tractus h̄ agit ad residuū ople
 metū. ff. d. acti. emp. iulian⁹. f. si v̄ditoz. Si
 at nō iteruenit dol⁹ aut ḡ tractētes ē decept⁹
 in re ip̄a sine alteri⁹ dolo aut nō. si nō tenet
 tract⁹. si sic n̄ tenet. vt si v̄dat⁹ aux⁹ p. au
 ricalco. aut i quātitate rei sic agit ad supple
 mentū etiā si decept⁹ sit éca dimidiū rei. nisi
 fuisset deposit⁹ termi⁹ m̄surādi rē illā. et ille
 q̄ accepisset de q̄titate nō renūciasset. vt si v̄
 didi tibi q̄tuor modios vinee et dixi q̄ ifra. x
 dies m̄surares et m̄bi d. q̄titate renūciares
 si m̄bi n̄ renūciaueris. et m̄bi habueris dā
 nū erit tuū. ff. e. si fundū. Et si m̄sure denun
 ciatio fraudulēter fuit dilata te⁹ actōe d. do
 lo h̄ bñ. f. e. cū dilecti. aut in p̄cio et tūc s̄m

host. si in p̄cio sit decept⁹ nō ex p̄posito tra
 bētis siquidē v̄tra dimidiū iusti p̄cij. agit de
 cept⁹ vt tract⁹ rescindar⁹ v̄l iusti p̄cij sup
 pleat data optōe decipiēdi. C. de rescin. ve.
 l. i. f. ad bñ. tamē bñ. dicit q̄ electio ē empto
 ris qñ mi⁹ dimidio iusti p̄cij emit⁹. ex. e. cū di
 lecti. et. c. cū cām. ḡ a tractario si v̄tra dimi
 diū iusti p̄cij. vt sit emp̄to decept⁹ sic dabit⁹
 electio v̄ditoz sic itelligit azo. Emit⁹ at s̄m
 azo. res min⁹ dimidio iusti p̄cij. si res valz. x
 solid. et v̄dit⁹ p. v. min⁹ uno denario. et sic
 decipit⁹ v̄ditoz. si aut̄ valet. x. et emat⁹ p. x
 et uno denario deceptio ē v̄tra dimidiū iusti
 p̄cij et sic decipi⁹ éptoz. Alij dicūt q̄ tūc ē de
 ceptio v̄tra dimidiū iusti p̄cij qñ res vales. x
 emit⁹ p. xx. Sz p̄ma s̄nia verior est s̄m host. et
 bñ. Si v̄o deceptio nō excedat v̄tra dimidiū
 iusti p̄cij. et vterqz tractētū est maior et p̄ua
 cas. tolerat s̄m leges. q̄r̄ licet tractētib⁹ se
 inuicez decipe naturaliter. i. bona fide sc̄z p̄
 v̄ditoz credat v̄dere iusto p̄cio. aliter est si
 aliter sciat. dūmō nihil dicat p̄ alter mcuea⁹
 ad emendū s̄m accur. ar. optimū. ff. de dolo
 p̄ v̄ditoz. Minor v̄o et eccl̄ia restituerent⁹ si
 guiter ledērent⁹. et silr̄ resp̄blica. hec host.
 Quādoqz tñ tract⁹ nō tenet et tñ ex eo agit⁹
 vt siq̄s colludētē meo p̄curatoē emerit ab eo
 passū agit⁹ ex emp̄to v̄l ut emp̄to maneat in
 totū v̄l ut restituāt in totū. Et silr̄ siq̄s mīorē
 xxv. ānis circūnenerit mīor̄ da⁹ actio ex emp̄
 to vt emp̄to in totū remaneat vel in totū de
 struat. ff. de ac. emp. iulian⁹. f. siq̄s. hec bñ.
 ex. e. cū dilecti. Nota tñ s̄m guil. p. siq̄s sciē
 ter emerit rē v̄tra dimidiū iusti p̄cij n̄ succur
 nt̄ ei li. v̄. d. re. iur. sciēti n̄ infer⁹ dol⁹ ar. cō
 tra. q̄ ius nō distiguit si sciunt v̄l v̄gnorauit.
 Nota etiā p̄ in tractu d̄z attēdi tps v̄ditio
 nis. vñ si filua q̄ est v̄dita p. xl. libris valet
 tñ. x. tpe v̄ditoz. et postea tpe litis dēsta
 te d̄mūt̄ valeret. xxx. v̄ditio reuocaret⁹.
 ex. e. cū dilecti. i. glo. Sz qd̄ si aliq̄s iuraue
 rit tractētēz nō v̄ire. Nūqd̄ audie⁹ si de
 ceptus v̄tra dimidiū iusti p̄cij velit agere.
 hñdet bñ. ex. e. cū cāz. p̄ talis si sit maior nō
 audie⁹. si v̄o mīor audie⁹. q̄ p̄ iuramentū n̄
 excludit nīsī beneficiū qd̄ h̄ ex etate et non
 ius cōe. vñ iure cōi p̄t agere uel ad supplēnd
 p̄cij vel ad rescindēnd tractū. h̄ resitutōez
 in integrū petere nō p̄t ppter iuramētū. si aut̄
 jurasset no repeterē re ex eo p̄ esset deceptus
 v̄tra dimidiū iusti p̄cij tūc nulla via audire⁹.
 hec bñ. io. aut̄. x. q. i. f. hoc ins. videt⁹ seni
 re p̄ nō licet tractētib⁹ se decige licet h̄ lex
 dēdere videat⁹. Done p̄ res emp̄ta minus
 dimidiū iusti p̄cij peat apud emp̄toz. Nūqd̄
 v̄ditoz agere p̄t ad supplēndū iusti p̄cij.
 hñdet bart. in q̄stionib⁹ p̄t q̄r̄ emp̄toz tene
 bat̄ vel rē restituere vel iusti p̄cij supplēre.
 vñ cū non possit facere vñi tenet⁹ ad altez.
 Sed quo iure agitur ad supplēndū iustum
 p̄cij vel rescindēndū tractum. dicūt quidā
 p̄ officio iudic̄. C. de rescin. ven. l. i. et s̄m
 hoc tantum agetur v̄sqz ad quatuor ānos. et
 v̄sqz ad illō tēpus d̄petit restitutio in integrū

vel pia ut s. possit familie sue i nccij puidere l' ope miscdie exercere. Et mō obito. s. sine piurio et medacio. Et tpe opeteti. vt in die n festo. Et in loco occesso et tali exercicio apto. Et iusta estatō rei et dmercijs put cōter venditur i illo loco in q° negotiari dñgit. Et se cund hoc dicit canon ex eplā clemētis. q ne negotia mūdā et ope secularia sibi iuicem exhibeāt vacantes laici. Sic ergo dicendū ē q negociatō siue mercatio si sit pmissis circūstā uis vestita ē licita et etiā a iure naturali app bata. cū em̄ sit vn⁹ prīceps oīm vt sacrascrip tura et sancti testan⁹ qd etiā non latuit gentiles ut dicit phūs. xij. metha. unus ergo ē prīceps. Dstat q oīs hoīes scdm rectū dictamē nature debēt sibi iuicē in suis necessitatib⁹ subuenire inq̄tū viuunt sub uno prīcipe. ille aut̄ prīceps ē deus. Nunc aut̄ ita ē q alique p̄tes mūdi abundat in aliqb⁹ utilitatib⁹ ad v̄luz humanū i quib⁹ aliq̄ terze deficiūt et iō rectū iudiciū rōis naturalis dictat q̄ terra il la q abūdat in una re hūano v̄sui apta subueniat de illa alij terre q̄ dñficit i ip̄a sed q̄ scd̄z phūm. v. ethi. difficile erat portare rem p̄ re quotienscūq̄ hoīes indigēt maxime ppter lōga spacia terraz et picnla viaz iō inuēta ē cōis m̄sura venaliū et hec ē nūmisima. Vtq̄ mercatōes possint simul esse iuste et lucratie. s̄l̄ vt dictū ē s. rectū iudiciū rōis naturalis dictat p̄ terra illa q abūdat re hūano v̄sui ap̄ta de illa subueniat alij terre q̄ deficit in ip̄a. Cōstat aut̄ q̄ i terza q̄ abūdat in blado min⁹ reputari d̄z bladum q̄ in terza q̄ deficit i bla do. et silr dico de vino et alijs rebus vite ne cessarijs cū ergo terza q̄ dñficit i blado et abūdat i vino recipit sextariū bladi et misstrat dolū vini i illa terza et illi terze q̄ dñficit i vino et abūdat i blado. sit mercatō scd̄z rectū rōis iudiciū. et tūc dat vn⁹ quantū recipit ali⁹ et sic ē mercatio iusta et tn̄ ē etiā lucratia. dimidij em̄ modij bladi et do alicui d̄ terra illa p̄ do lio vini et facio illud huc deferri et vēdo p̄ viij. lib. q̄tū hic v̄z remanebit forte m̄bi d̄ lucro d̄ductis expēsia vecture. xxx. solidi. et sic vēdo dolius vini q̄tū v̄z i illa terza et vēdo etiā hic ip̄m quantū hic v̄z feci mercaturā iusta. et nibilomi⁹ lucratuā. Sz forte dicet aliq̄s q̄ tūc n̄ possit esse iusta mercatō qua hō mercat̄ cū suo vicino i eadē villa. s̄l̄ q̄ vn⁹ indiḡz blado et supabūdat i vino et ali⁹ ecōuerso et tūc si vendat mēsurā vini et de pecunia inde recepta emat mensurā bladi lucrat̄ q̄ p̄ re supabūdāte et nō nccia ip̄se acq̄rit rē ncciaj sibi. et hoc ē lucru lic̄ ille res ex p̄ sua sint equialētes. Et silr dicēd̄ ē de illo q̄ dñficit i vino et supabūdat i blado q̄ p̄dicto mō facien⁹ lucrat̄ et sic vn⁹ vicin⁹ cū alio iuste lucrat̄ mercādo. Preterea forte ille q̄ v̄nu emit defert illō ad terzā q̄ i blado deficit et lucrab̄t uterq̄ ille de blado q̄ emit maḡ

q̄ fuisse lucrat̄ de vino qd vendidit. q̄ for te dmodij ire p̄t ad terzā deficiente i blado q̄ ad terzā deficiente in vino et forte melius scit vēdere bladū q̄ vinum. alius aut̄ ecōuer so et sic uterq̄ ē lucrat̄ ppter d̄tractū lictū cū vicio suo. Possent etiā ponī alij alij modi mercationū lucratiarū seruata eq̄tate iuris naturalis de quib⁹ d̄z ifra t̄. de v̄lura ar⁹. v̄j hec rich. in quadā qōne de quolib⁹. breuiter aut̄ scdm scotū circa d̄mutationē negociatuā sunt duo attendēda ad hoc q̄ sit iusta. vnū ē q̄ tal d̄mutationē sit utilis reipublice. puta q̄ v̄ale ē reipublice habere aliquos d̄seruatores rex venaliū v̄ p̄mpre possint iueneri ab i digentib⁹ eas emere volentibus. Utile etiā ē reipublice habere aliquos deferētes ad patriā alij illa necessaria quib⁹ nō abūdat illa patria. et ex hoc habet̄ q̄ ille qui talia cōseruat et ad patriā alij in talib⁹ deficientebus apportat actu v̄ili reipublice seruit. Scdm ē q̄ quilibet seruēt reipublice de honesto et v̄ ali ope. p̄ciū suo labore sollicitudini idustrie et p̄culis correspōdēs digne et iuste p̄t accipere. Et ex his p̄t q̄o sunt vitupabiles mercatores illi qui res venales nec trāffēt nec d̄seruant nec sua industria meliorat nec certificat̄ aliquis ali⁹ simplex de valore rei emēde sed mō emēt ut statim vendant sine omnibus d̄ditionib⁹ istis tales a republica essent exterminādi vel exulādi q̄ faciūt qdlibet vēnale vel v̄suale carius emēt et vilius vendēti q̄ esse deberet hec scotus. Si quis aut̄ forte velit inculpare negociatorēs ppter mēndacia et p̄uria que dicunt̄. Respōd̄ aug. sup il lūd p̄. qm̄ nō cognoui l̄ratu. zc. Loquēs in p̄sona negociatoris ego mentior. non negotiū possem em̄ dicere sine medacio. tāto emi tanto vendā si placet emē. omnes artifices mentiuntur futores agricole et alij. si ergo ppter medacio futoz vel agricultorū nō ē in culpa ars futoria vel agricultura. ergo negociatō culpari nō d̄z ppter negociatorū medacio. Si quis etiā culpare velit negociatorēs ppter cupiditatē acquiredi q̄ negociatorēs op̄tant tēpus carum ut annōnā quā seruauerit carius vendere possint. Respōd̄ aug. ibidez hoc nō faciūt boni negociatorēs sicut nec boni agricole. hec em̄ sunt peccata hominū nō rerū nec negociatō facit me malū sed iniquitas mea et mēdaciū mēū. Vtq̄ aliq̄s possit vēdere līcētē rē pl̄v q̄ v̄z v̄l mī⁹ emē q̄ v̄z. s̄l̄ q̄ n̄ si faciat hoc fraudē adhibēdo. si v̄o n̄ adhibeat fraudē tūc distinguo. q̄ de emptione et venditione dñgit loqui duplicitē. uno mō scdm se. et scdm hō emptio et venditio vidēt̄ introducta eē p̄ cōi v̄litate v̄triusq̄ dū. s. v̄n⁹ idiḡz re alteri⁹ et ecōuerso ut p̄z p̄ ph̄m. j poli. qd̄ aut̄ p̄ omuni v̄litate ē iductū n̄ d̄z maḡ esse i ḡuamē v̄m⁹ q̄ alteri⁹ et iō d̄z scd̄z equitatē iusticie d̄tract̄ iter eos interuenire quātias aut̄ rex q̄ vēniūt i boīs v̄luz mēsura tur sedz p̄ciū datū ad qd̄ iuencū ē nūmisima se cund ph̄m v. ethi. et iō si p̄ciū q̄titatē valoris rei l' ecōuerso res excedat p̄ciū tolle⁹ eq̄litas

iusticie et iō cari⁹ vēdere aut vilius emere rē
q̄ v̄z ē sc̄d̄ se iustū et illicitū. Aliomō possu
m̄ loq̄ de emptōe et vēditōe sc̄d̄ q̄ pacc̄ns
cedit i vilitatē vni⁹ et detrimētu alteri⁹. vt
cū aliq̄s multū idiget re aliq̄ et aliq̄ ledit⁹ si
careat illa et tē iustū p̄ciū erit si attēda⁹ n̄ tm̄
ad rē q̄ vendi⁹ sed etiā ad damnū q̄ vēditoz
inde patit⁹. et sic lic̄z aliq̄d vēdere plus q̄ va
let sc̄d̄ se lic̄z n̄ vendat⁹ pl̄9 q̄ v̄z habenti.
Si v̄o aliq̄s iuuē⁹ multū ex re alteri⁹ q̄ emit.
ille v̄o qui vēdit n̄ damnifice⁹ caredo n̄ dec̄
eum supuendere. q̄ utilitas q̄ accrescit n̄ ē ex
vendēte sed ex emētis vēditōe. Nullus autē vē
dere debet q̄d n̄ ē suū. licet em̄ vēdere possit
damnū q̄d inde patit⁹. ille tñ qui ex re alteri⁹
accepta multū iuuat⁹ spōte p̄ vendēti aliq̄d
superrogare q̄d ad eius panet honestatez hec
tho. et sc̄d̄ sup iiii. s̄niaz di. xv. q. ij. Nota
etiā q̄d. p. q. ij. l^o ius dicit glo. q̄ si in vēdī
tōe offerat⁹ pl̄9 q̄ res valeat etiā recipe n̄ d̄z
nisi iustū p̄ciū q̄ iustus dtract⁹ n̄ d̄z facere
dolū ex de dona. p̄ tuas Vtq̄ liceat alicui
negociādo cari⁹ aliq̄d vēdere q̄ emit. s̄ h̄ ne
gociari ē om̄utatōibus rex̄ isistere. om̄utatō
vo rex̄ ē duplex p̄ dicē ph̄us. j. poli. vna ē q̄
pt̄n̄ ad iconomicos l̄ politicos b̄ntes c̄nra
d̄ reb̄ ncc̄is ad vitā domui l̄ ciuitati l̄ etiā
p̄unitie et hec ē laudabilis q̄ deseruit natu
rali nc̄titati. Alia ē q̄ fit ppter lucrū q̄renduz
et hec ē vitupabil q̄ p̄tū ē de se h̄nt cupidi
tati lucrū. lucrū tñ q̄d ē tal̄ negotiatōis finis
ordinari p̄t ad aliquē finē ncc̄ium v̄l etiā ho
nestū. et sic negotiatio licita videre⁹ vt cū q̄s
lucrū moderatū q̄d negotiādo q̄rit ordiat ad
sue domus sustentatōz v̄l etiā paupum subuē
tionē vel etiā cū q̄s itēdit negotiātōi ppter
publicā valitatē ne sc̄z ncc̄ia ad vitaz patrie
desint. et lucrū d̄sticuit n̄ q̄si finē h̄ q̄si labo
ris stipendiū Si q̄s etiā aliq̄d p̄ se emat. et
postea ppter aliquā cām illud vēdat licite p̄t
illō carius vēdere vel q̄ illō melioravit. aut
q̄ p̄ciū rei ē mutatū sc̄d̄ diversitatē loci vel
ep̄is v̄l ppter piculū cui se exponit et labore
quē h̄z vt i trāsferēdo rē de loco ad locū Sz
obi⁹ q̄ criso⁹ sup Mat. xxii. c. dicit q̄cūq̄ rem
opat vt integrā et imutatā vēdendo lucre⁹. il
le ē mercator q̄ de tēplo dei eic̄ g^o z̄c̄. R̄n
det alex. an. q̄ faciēda ē vis i hoc q̄ dicit rez
integrā et imutatā et i hoc p̄ dicit vt lucre⁹.
Loquitur em̄ de illo negotiātōe qui in nego
ciādo itēdit lucrū tanq̄ finē v̄lāmū et cupic
sine labore et sollicitudie ex auaricia diuitias
gregare. vñ p̄dictū v̄bz n̄ h̄z locū in eo q̄
negociat⁹ ppter p̄p̄ia nc̄titatē vel republike
vilitatē vel p̄prime pietatē. Nec etiā i eo qui i emē
do d̄siderat emp̄te rei piculū i seruādo. q̄ p̄t
deteriorari vel cremari vel furto p̄di. talis ei
p̄t mercedē qrere rōe incertitudis euētus fu
turi et suscep̄tōis piculi. vñ in emēdo n̄ ē cer
tus vt integrā et immutatā vendēdo lucre⁹.
Obicit⁹ iter⁹ q̄ sup illō p̄s. q̄m n̄ dgnouit

litera. z̄c̄. dicit cassiodorus q̄ negotiatio ē cō
parare vilius et distrahere can⁹ q̄d xp̄us re
p̄ bauit dū hoc faciētes de tēplo eiecit sentē
tua eius ē ibi. R̄n̄det ad hoc alex. an. q̄ itelli
git de his diuitib⁹ cupidis qui sibi totū for
rez̄ venaliū accipiūt ut postea ad libitū suū
can⁹ alijs vendat⁹ q̄ i foro vēderen⁹. et hoc
faciūt de frumento et alijs reb⁹ h̄uane vite ne
cessarijs. tales em̄ sūt deo abomiabiles. et ex⁹
xp̄i essent ab ecclia eiciēdi. p̄dictis oibus cō
sonat tho. i sum. Ad hec nota sc̄d̄ raij. q̄ il
li qui tpe messiū bladū v̄l tpe vindemie vinū
emunt vili⁹ vt vēdant cari⁹ omittūt peccatū
et turpe lucrū. et hoc itelligit⁹ vt ipse postea
dicit de illis qui faciūt hoc nulla p̄sata ne
cessitate vel vilitate vel ex sola cupiditate.
Quius autē peccat hoc faciendo clerici q̄ laici
ar. xiii. q. iii. quisq̄s tpe. et bñ dsonat supdi
ctus ino. et host. ec. ne. cle. v̄l mo. c. j. Et ad
dit raij. neutros. s. nec clericos nec laicos di
co teneri ad restitutōez certe psone h̄z d̄z tale
lucrū in v̄lus pauperēz erogari. et idem sentit
gof. ti. d̄ v̄slūt. hoc aut̄ itelligit rod. de d̄silio
non de necessitate.

Equic̄ videre de. xj. s. de qb̄sda casib⁹
dubitalib⁹ circa emptōz et venditiōz. s.
vtq̄ liceat alicui emere ad vitā suā vel hereditarie
p̄ se et heredib⁹ suis certā p̄titatē pe
cumie annuatim sibi reddendā s̄ h̄ quidā di
cūt q̄ talis dtract⁹ ē illicit⁹ q̄ pecunia ē ad
hoc inuenta ut sit mediū et p̄ciū et mēsura in
emptōe et vēditōe. n̄ autē ad hoc vt emat⁹ et
venda⁹ et iō in tali emptione ē v̄lus pecunie
ad illud ad q̄d n̄ ē instituta. Sz si quis v̄t⁹ ali
q̄ re ad illō ad q̄d n̄ ē instituta abutit⁹ ea. er⁹
i tali emptōe ē abusus. et sic ex sua forma ē
dtractus illicit⁹ siue fiat hereditarie siue ad
vitā p̄cipue cū talis dtractus n̄ videat⁹ posse
reduci nisi ad dtractus mutui recipiedi noīe
emptōnis. In dtractu autē mutui accipe v̄lra
fortē ē v̄lura. vñ i euāgelio mutuū date nihil
inde sperā: es luc. ii. q̄ etiā autoritas recitat⁹
et de v̄lura. d̄suluit. Alij v̄o dicūt q̄ n̄ ē ibi cō
tract⁹ mutui h̄z p̄tōis et vēditōis neq̄z ē ibi
dtractus illicit⁹ ex sua forma q̄ ibi n̄ emic̄
pecunia sed ius p̄cipiedi talē quātitatē pecu
nie annuā sup bonis ipsi⁹ vēdentis. tāle autē
ius n̄ ē pecunia h̄z cū iure isto q̄d vendi p̄t trā
sit pecunia q̄ n̄ p̄t emi neq̄z vēdi sicut videm⁹
q̄ ius p̄ronatus directe n̄ p̄t emi nec vendi et
tamē trāsit i fundo p̄dij vel v̄lle q̄ emic̄. lic̄z
alia de cā nō p̄t vēdi ius p̄ronatus q̄z. s. ē an
nexum sp̄uali et alia de cā pecunia v̄z ex p̄
dictis. vñ homo p̄t licite p̄ centuz lib. emere
vñ p̄dij et ipsi⁹ dare posset alicui heredi
tarie vel ad vitā suā sub tali pacto. s. q̄ ipse
et hēdes sui obligarent⁹ ippetuū vel ad vitā
ei⁹ ad reddendū ei l̄ h̄dib⁹ ei⁹ certā pecu
summā annuatī mediatē p̄tōe et vēditōe p̄
dij ipsi⁹. ergo cū in d̄spectu dei n̄ differat h̄
facere mediate l̄ imediate vide⁹ q̄ licite pos
sit quis emere ius p̄cipiedi quolibz anno siue
hereditarie siue ad vitā p̄ cā p̄titatē pecuie
dtractus ergo talis n̄ ē illicit⁹ ex sua forma.

Non ē tñ tractus talis ita honestus et ita d
 cens sic ē tractus p̄dialis eo .p. nō clare vi
 quid ē qđ emit̄ i hoc tractu sic i tractu p̄
 diali. q̄ etiā i fructib⁹ p̄dior̄ ipedimēta m̄
 ta p̄nt accidere et oport̄ multā solitudinē
 et labore apponere iō i tractu p̄diali p̄t eq̄
 litas clari⁹ apparere q̄ i tractu in quo em̄
 ius p̄cipiēdi quolibz anno siue hereditarie si
 ue ad vitā certā pecunie summā. Potest etiā
 ille tract⁹ male fieri ex pte emēta vel ex p̄
 te vēdēta puta qn̄ n̄ serua⁹ eq̄litas iuns na
 turalis iter emēte et vēdēte. de quo vide i
 fra n̄. de v̄sur. ar. v. q. vi. et. vii. Si dicat q̄
 intentio recipiēdi ultra sorte facit v̄surā. ex de
 v̄suris d̄suluit. sed i tractib⁹ p̄dictis emēs i
 tēdit recip̄e ultra sorte ergo ibi ē v̄surā. h̄l
 q̄ p̄zia p̄positō ē v̄a i tractib⁹ mutui. i supra
 dictis aut tractib⁹ nō ē mutuū s̄z emptio et
 vēdēto hec r̄ch. S̄z dubitat sup̄ predictis
 dictis ē em̄ ibi q̄ qn̄ in emptione ē notabilis
 excessus p̄ci⁹ sup̄ rem emptā v̄l rei empte sup̄
 p̄ci⁹ ita q̄ clarū ē ibi emēte et nō vendēte
 notabiliter ledi p̄ op̄ationē ad rem emptā cō
 tractus ē illici⁹. S̄z qn̄ emit̄ hereditarie v̄l p̄
 dium vel ius p̄cipiēdi certā p̄titatē pecunie
 quolibet anno ē notabilis excessus rei empte
 sup̄ p̄ci⁹ q̄ valor fructuū quos p̄cipit emēs
 et ei⁹ successores i cōpabilitē excedit p̄ci⁹
 ab ipso emēte datū ergo talis tractus ē illi
 citus. h̄l ius naturale dictat q̄ hō id qđ es
 mit magis diligat sibi q̄ filio et magis filio
 q̄ nepoti et magis nepoti q̄ pnepoti. vñ nul
 lū ius naturale nec etiam positiuū dictat q̄ e
 mens istā rē hereditarie tm̄ p̄ ea teneat̄ dare
 p̄ci⁹ pbabile ē p̄ ipse et ei⁹ successores debe
 ant in p̄ci⁹. q̄ sic illō qđ emit̄ hereditarie
 n̄ posset bñ cadere sub estimatōe. S̄z d̄sideran⁹
 p̄ci⁹ ip̄e emēs deberz diligere rē quā ip̄e emit̄
 p̄ se et heredib⁹ suis v̄sqz ad aliquē gradū d̄
 terminat̄ et s̄l etiā p̄sando p̄tum p̄ci⁹ qđ e
 mens dat ee p̄t v̄ule vēdēti et heredib⁹ suis
 v̄sqz ad aliquē gradū determinat̄. d̄ emēs
 apportionare p̄ci⁹ rei empte et sic tract⁹ ē li
 citus q̄ res emit̄ p̄ci⁹ v̄z. vel saltē nō apparz
 ibi aliq̄s notabil excessus hec r̄ch. S̄z po
 ne q̄ ml̄r. xxv. annoz reddit⁹ ad vitaz emēt
 p̄ p̄cio tali q̄ infra octo an. recipiat sorte. nū
 quid talis tract⁹ ē licit⁹. h̄l q̄ nō. talis em̄
 ml̄r licet mori posset infra octo an. tñ claruz
 ē et pbabilis q̄ viuere debeat i duplo q̄ h̄l
 frequētus accidit. p̄ aut mulier. xxx. an. sana
 infra octo an. moria' raro accidit. et sic ē cla
 rū i tali tractu p̄ emēs pbabilitē h̄l nota
 biliter p̄t meliorem. Et iō saluo meliori iudi
 cito credo p̄ tal tract⁹ ē illici⁹ nisi mulier
 illa eēt ifirmitatib⁹ ḡuata l̄ tot piculis expo
 sita q̄ n̄ clare vidre⁹ qđ hor̄ es̄z pbabilis. s.
 an ipaz viuere p̄ tm̄ tps p̄ vēdēs notabilis le
 deret sc̄dm ex gentiā rei vēdēte. aut eā mori
 infra octo annos. l̄ m̄si aliqd̄ pbabile picu
 lū es̄t de impedimēto solutōis rei empte. tm̄
 em̄ piculū posset esse de impedimēto sup̄ vēndi
 tōe rei empte q̄ dubitatio possidēti rē emptā
 pacifice tractu ad eq̄litatez posset reducera

hec r̄ch. V̄tz possint em̄ reddic⁹ p̄cipiēdi
 vel ius p̄cipiēdi reddic⁹. puta molendini vel
 pedagi p̄ minori p̄cio q̄ statim sc̄z soluit q̄
 dare s̄i solutio singlis amis expectare⁹. h̄l
 q̄ sic dūmō de⁹ p̄ci⁹ iustū. s. vt tm̄ de⁹ quantū
 res valet tpe tractus in iusta em̄ estimatiōe
 nō accēdi tēpus sequēs s̄z tps p̄ns. s. quo fit
 tractus. vñ res q̄ vendit̄ nō debet estimari
 p̄ci⁹ ē valitura toto tpe tractus. et iō emēs
 licite plus recipit tpe sequēti q̄ dederit q̄ to
 tu illō qđ p̄cipit ē d̄ sorte ex q̄ vēdit̄ et iuste
 emit̄. S̄z otra sic se h̄l éptor ad vēdītorē ita
 ecōuerso vēdītor ad éptorē. s̄z venditor si pl̄
 accipiat rōe dilatōis solonis ē v̄surā ergo
 s̄lēr emptor si min⁹ det p̄pter anticipāōez so
 lutōis erit v̄surari⁹. s̄z sic ē hic q̄ min⁹ datur
 eo q̄ p̄ci⁹ anticipat̄. Ad hoc dicendū q̄ illō
 de anticipatōe tpis h̄l locū qn̄ res q̄ vendit̄
 statim nō tradit̄ s̄z p̄ci⁹ statim dat̄ et res ex
 p̄spectat̄ s̄z i p̄posito res q̄ vendit̄. s. ius p̄cipi
 endi statim tradit̄ licet v̄sus siue fruct⁹ vel
 reddit⁹ ex p̄specte⁹ vel successiue p̄cipiat̄. Pre
 terea n̄ d̄ p̄ci⁹ indicari m. n̄ qđ ē iustū et p̄
 portionatu rei vēdēte respectu tpis q̄ res vē
 dit̄ licet sic forte min⁹ respectu tpis futuri.
 Licet aut̄ p̄dicti dno casus quoq; vñ ē ex pte
 emēs et alter ex pte vēdēt̄. s̄ videanē d̄iffer
 re penes anticipatōz et dilatōz tpis. p̄nt tam
 ambo reduci ad dilatōz q̄ in utroq; ē aliqd̄
 expectandū licet in uno casu res et in altero p̄
 ci⁹. hec alex. Quid si cōitas aliquos reddi
 tus suos vēdiderit alicui v̄sqz ad certū tps p̄
 p̄cio certo et minori q̄ si cōitas solutōz i aciē
 dam certis termis expectasset. h̄l id ē dicē
 dū qđ in p̄senti casu. talis em̄ tractus n̄ pec
 cat nec ex pte rei vēdēte q̄ ē vendib⁹. nec ex
 pte p̄ci⁹. q̄ supponit̄ q̄ sit iustū nec etiā ex h̄l
 q̄ aliqd̄ p̄cipit̄ ultra p̄ci⁹ q̄ tctū illud qđ in
 de p̄cipit emēs ē de sorte eius. s. emēs. hec
 alex. lombar. S̄z esto p̄ p̄dicta cōitas ifra
 aliud tps recuperare voluerit et recuperauerit i
 nito emptore reddit⁹ illos ita tñ q̄ imptor il
 le habuit annuat̄ p̄ redditib⁹ illis certā pe
 cunie p̄titatē. s. viij. lib. et nihilomin⁹ ipa cō
 manitas qn̄ vellet illū emptorē ad p̄stīnū
 statū. s. p̄cipiēdi redditus illos reducere pos
 set. et ipse emptor tandem i hec dia cōsenserit.
 h̄l ille tractus vide⁹ ēsse licit⁹ q̄ vi⁹ ibi
 ēsse p̄mutatio iusta dūmō serue⁹ ibi eq̄tas nu
 ris naturalis p̄mutat̄ em̄ ius p̄cipiēdi reddit⁹
 tis illos i ius p̄cipiēdi reddit⁹. s. viij. lib. an
 nuatim. h̄l sentētie fuit alex. lombar. Esto
 q̄ aliqd̄ habeat centū libras i banco alicuius
 recipiēdas v̄sqz ad q̄tuoz mēses. nūquid lice
 ret alicui emere illas centū p̄ lxx. Ita q̄ l. ci
 te posset recipe centū p̄. lxx. Ad hoc dicunt
 multi p̄ sic q̄ n̄ em̄ pecunia sed ius. ius aut̄
 centū librarū min⁹ v̄z q̄ centū lib. tuti⁹ ē em̄
 pignori icumbere q̄ in psonā agere. et s̄lēr rē
 habere p̄ ius p̄ re. insti. de obliga. que ex de
 lic. na. q̄. furti. et id̄ minori p̄cio p̄t em̄. Alij
 dicū quib⁹ assentiebat alex. lombar. p̄o. i. m̄
 casum esse dubiū. et hoc ideo quia emēs p̄
 et minus dat sc̄dm q̄ plus et minus solutōe

expectat ita q̄ lucrū ibi p̄uenire vide⁹ ppter
 dilatōz t̄pis et m̄oeritas p̄cij ppter anticipatō
 nē solutōis. lucrū aut q̄ p̄uenit rōe t̄pis nō ē
 licitū. ex de t̄sur. i ciuitate et c. nauigati. ca
 vendus ē ergo d̄tract⁹ ille ex eo maxie q̄ vis
 det fieri in fraudē t̄surarū et vide⁹ esse indi
 rectū mutuū ut quasi q̄s mutuet i p̄senti. viii.
 s. p. xx. postea recipiēdis vltra sortē. Adra
 tionē de iure dicendū q̄ si pecunia l̄ res alia
 recipiēda i piculo esset i manu alicui⁹ a quo
 sine sumptu et labore recuperari nō posset tunc
 min⁹ dare et recipe pl⁹ liceret q̄ res q̄ i pi
 culo ceteris parib⁹ minus v̄z q̄ ē ex piculū
 Secus ē aut in p̄posito q̄ pecunia in banco n̄
 ē p̄babiliter i piculo alias hoies merces ve
 dentes n̄ essent d̄ctū expectare ibi fiendas si
 bi solutōes. Qui vellet tenere opinionē priaz
 diceret q̄ illud qd̄ d̄ de t̄sur. c. i ciuitate. et
 c. nauigati. nō obstat q̄ ibi n̄ ius sed res ipa
 vēdit q̄ statim tradic⁹ et p̄ciū differ⁹. hoc aut
 p̄ciū statim traditur et ius recuperandi ipaz
 rem et n̄ res dat⁹. et stat pecunia ipsa piculo
 emptoris iur⁹ Esto aliquis salē detulit ianu
 am et vēdīdīt p̄ certo p̄cio recipiēdo. s. tunc
 qn̄ alij vendidēt etiā salē eidē d̄munitati mō
 ille nolēs tādiu expectare solutōz vult vēde
 re ius qd̄ h̄z sup cōitatē nūquid licebit emēti
 ius illō min⁹ p̄ illo dare ut xx. lib. et i poste
 rū plus recipe. xxv. h̄z casus iste n̄ vide⁹ dif
 ferre a p̄cedēti et iō idē vide⁹ hoc et ibi Vtiz
 vēdīcio reddat⁹ iniusta et illicita ppter defec
 tū rei vendite. h̄z q̄ sic si vēdītor defectum
 rei vendite cognoscat committit fraudem in
 vēditione. vñ peccat et vlt̄ri⁹ tene⁹ restituē
 re. Et hoc dico siue defect⁹ sit scđz rei speciē
 vt cū aliqd̄ alteri⁹ rei ē admixtū vt aq̄ vino.
 vel scđm p̄titatē q̄ scđm mēsūrā dgnoscit⁹ v̄l
 scđz q̄litatē vt si aial aliqd̄ infirmū vendat⁹ q̄
 si sanū. si vō ignorat n̄ peccat tene⁹ tñ cuz ad
 noticiā eius p̄uenir damnū emptori recōpe
 sare. Et idē icellēndū ē de emptore. d̄tingit
 em̄ qñz p̄ vēdītor credit re suā esse min⁹ p̄cio
 sam quo ad speciē vt si vēdat aurū loco auris
 calci emptor hoc sciēs iuste emit et ad resti
 tutōz tene⁹. et silr̄ ē de d̄fectu p̄titatis et qua
 litatis hec tho. Vtiz vēdītor tene⁹ empt
 or dicere viciū rei vēdīte. h̄z q̄ sic si ē occē
 tū aliter erit illicita et dolosa vēdīcio q̄ dat
 emptori damnū et piculi occasionē. vñ tene⁹
 ad damnū recōpensandū. si vō sit manifestuz
 vt si equ⁹ ē monocul⁹. vel si v̄lus ē re lic⁹ nō
 operat vēdītori p̄t tñ aliquis cōuenire. aut si
 ppter huiōi viciū subrahbat p̄tem q̄taz d̄z de
 p̄cio nō tene⁹ manifestare vicium rei. q̄ forte
 ppter huiōi viciū emptor velle pl⁹ subrahbi
 de p̄cio p̄ subrahendū esset. Vnde vēdītor li
 cite p̄t idēmmitati siue d̄sulere rei viciū reticē
 do hec tho. Quid si res vendat⁹ alicui h̄z
 tū grauamini vel d̄ditioni subiecta nūquid
 hoc vēdītor emptori dicere tenet⁹. h̄z si hoc
 sciēbat et dolose celauerit emptori tenebit⁹ a
 ctione ex empto ad iteresse. Si aut ipse igno
 rabat nihilominus tenebit⁹ emptori nō ad m
 teresse. h̄z tñ quāto minoris. i. ad restitutōnē

illius p̄cis preci⁹ p̄ nō dedisset si hoc sciūisset
 C. de ac. emp. l. j. Quid si vēdītor dicat p̄
 nullā seruitatē debebat et si aliqua appareret
 teneri nolebat. h̄z si sciebat seruiturē deberi
 pactū nō p̄derit ei quin teneat⁹ ad interesse.
 si vō ignorabat p̄derit ei pactum. ff. de acci.
 emp. l. j. f. j. Quid si equū vendēs in spatū
 la patiente in q̄ tñ nō apparebat pati nisi p̄
 fatigatōz iterogat⁹ ab emptore an esset mor
 bosus. r̄ndet insidiose vēdo ubi equū recalci
 trāte siue habentē spatule viciū. h̄z lic⁹ ille
 exp̄sserit viciū. q̄ tñ nō exp̄ssit hoc vere. emp
 tor credidit ipsum nō babere spatule viciū
 sed q̄ insidiose dixerit talia. emptor p̄t agere
 actione redibitoria. ff. e. ea q̄. f. i. hec guil
 dūr. Itē vēdītor cuiuslibz aialis p̄stare debz
 aial sanū potēs d̄medere et bibere vt oportz
 siue vendat p̄priū siue alienū. C. de ac. emp.
 emptor. Itē si quis vēdat vas viciosuz sciēter
 tene⁹ ad iteresse intra rē et ēt̄ rez. ff. loca. si a
 deo. f. j. Nota tñ q̄ aut vēdītor nullo⁹ tra
 dit re venditā et tūc tene⁹ ad iteresse intra rē
 Aut tradit eam sed viciosaz p̄nta vendidit pe
 cus morbosū. et si sciēter tene⁹ ad iteresse in
 tra rē et ēt̄ rē. si vō ignoranter tūc tene⁹ emp
 tori p̄to minoris erat emptor. ff. de ac. emp.
 iulian⁹ Quid si vēdītor sciat rē quā vēdit
 in primo esse futurā minoris valoris q̄ p̄ ea
 recipiat. p̄ eo p̄ ipse scit negotiatores in p̄tā
 mo sapienturos q̄ de illa re abūd deferēt se
 cū qd̄ tñ ab emptorib⁹ ignorat⁹. R̄ndet tho
 p̄ vēdītor qui vēdit rē scđm p̄ p̄ciū iuenit n̄
 videt⁹ facere d̄tra iusticiā si qd̄ futurū ē n̄ ex
 ponat. si tñ exponeret vel de p̄cio subrahberz
 abundātioris v̄tūtis esset. liz ad hoc ex debi
 to iusticie teneri minime v̄deat⁹ Quid si q̄s
 vendat aurū vel argentū alchimice factū p̄
 vō auro l̄ argēto. R̄ndet tho. p̄ si nō habeat
 verā speciē auri vel argēti ē venditio fraudu
 lenta et iusta. p̄sertim cū sint aliq̄ utilitates
 auri et argēti veri scđm opatōz naturale eoz
 que nō daenunt alchimico auro. sic q̄ habz
 p̄p̄ietatē lecificādi et sanat quādā ifirmata
 tes. sep̄t̄ etiā p̄t poni in opatōe et diut⁹ ma
 nec i sua puritate. si aut fieret alchimice verz
 aurū nō esset illicitū illō p̄ vero vēdere q̄ n̄
 hil p̄hibet artē aliquibus causis naturalib⁹
 vñ ad p̄ducendū naturales effect⁹ et veros
 vt dicit aug. inj. de trini. loq̄na de his que fi
 unc d̄monis arte Quid faciet d̄fessor d̄ mer
 catoribus et pelliparijs et huiōi qui nec emē
 sciūt nec vēdere sine mēdacijs et qñqz piurijs
 R̄ndz raj. et host. q̄ quo t̄ies q̄s sciēter et cā
 decipiēdi primū piurat v̄l menti⁹ peccat mor
 taliter. et tene⁹ ad restitutōe iquantū decipit
 primū eidē decepto vel heredi ei⁹ faciendā
 si p̄t si aut nō p̄t p̄cedat vt dice⁹ infra de osu
 rarijs. si aut ignoranter dicat falsū credēs die
 cere verz vel etiā sciēter sed icendat p̄ illud
 mendaciū sibi p̄dēsse vt se sic seruet indemne
 et primo nō obesse q̄ nō decepit eum vñā rē
 p̄ alia vendēdo nec in rei valore. q̄ nō vēdit
 ei v̄lra d̄bitū valore. Tale m̄daciū scđz raj.
 p̄dici force veniale. sic p̄t icelligi. xxi. q. i.

primū scđz host. aut ex quo assidue et obsuetū
diarie mentis mortale vi sic ebrietas si sit as-
sidua ē mortaliss di. xxv. q. alias. si vo piurat
peccat mortalr v̄l venialr scđz distinctōz po-
sitā de piurio s. Debz etiā iste talis p̄ter resti-
tutōz iduci ad largas ecclias faciēdas p̄ aia-
bus illoz quoꝝ de rebz ignorāter aliq ha-
buerit Ad hoc nota p̄ i vēditōnibz illō qđ
omendādi cā dē p̄ n̄ dicto habe. ff. p̄ dolo.
p̄ venditio. Aut em̄ omendās fūlit in genere
dīces ille ē bon̄ serū vel hec ē bona dom̄
et tūc nō obligat̄ nisi scīter omendā r̄e vicō-
saꝝ qz tūc de dolo tene. ut ibidē d̄z aut desce-
dit ad specialia et tūc tene ex eo p̄ omendā-
do plus vēdidit ut si dicat serū esse bonū ar-
tificē v̄l literatū h̄o p̄stare d̄z ut qđ omēda i
evidēti sit ut si dicat ancillā ē speciosa et do-
mū bñ edificatā. ff. e. cā q̄ habe. xix. q. ij. c. ij.

Quid de illis q̄ faciūt v̄l vēdūt gladios q-
rellos et huiōi qb̄ hoies occidunt. Quid d̄
illis etiā qui faciūt et vendūt venenū v̄l toxī-
cū. Quid etiā de illis qui faciūt v̄l vēdunt so-
tulares pictos et aurifrigiū et silia q̄ n̄ defes-
runt ad necessitatē vel ad v̄slū s̄ ad vanā glo-
riā et abusum. s̄ndz raij. p̄ i talibus ē intēio
req̄renda. si em̄ aliq̄s faciat huiōi vel vēdat
vel tribuat alicui quē credat talibz abusurū
talibz iquā itēcio ē peccatū mortale guissimuz
et qui sic facit ē coopator oīm scelez inde p-
nemētiū. et iō ē p̄ oibz puniēd. ij. q. j. notū
i summa. Si vo credebatur illū talibz ad aliquō
licitū v̄surū v̄l nihil sup hoc cogitabat v̄l ig-
norabat p̄ talia facere v̄l vēdere esset illicitū
tūc distinguo. qz talia aut ad aliquē v̄sū lici-
tū esse p̄nt valia ut arma i bellis iustis. aurifrigiū i
ornamētis ecclasticis et venena qđā
i quibusdā medicinis et tūc nō peccat. aut ta-
lia ad nihil valēt nisi ad peccandū ut qđā ve-
nena mortifera et supflue et sumptuose cami-
sie quas p̄cipue faciūt hispam. et tūc peccat
q̄ clia facit tenet vēdit v̄l alienat ar. de libel-
lo famoso quoq̄ n̄ d̄z aliq̄s ondēre s̄ destruere
re alias guiter peccat. v. q. j. p̄ totū et ē opti-
ma lex ad hoc. ff. d̄ tra. emp. p̄ sepe. q. vene-
ni mali. ubi p̄t̄ p̄dicta distinctio de veneno
Et de tali illō p̄t̄ itēlii p̄ qui occasionē dā-
ni dat dāmnū dedisse vi ex de iiii. si culpa.

Quid d̄ factoreibz taxilloz scacoz et alea-
rū. s̄ndz rod. p̄ n̄ vide ē vt freq̄nti ad ma-
lū licz aliq̄n sit ad recreatōz et remediu tristis-
cie et cogitationū noxiariū. de talibz ergo se-
cund itētōz ē iudicandū. Quid d̄ illis qui
faciūt serta de floribz maxie in festis. s̄ndec
rod q̄ n̄ credit eos esse excusabiles apter picu-
lū qđ ex hoc p̄t̄ de facilī dttingere. qz sūt inci-
tatiua luxurie et signa lascivie licet talia qñz
valeāt ad dōfortatoz nature. Violat̄ etiā obz
uantia diei festi de hoc supra li. p̄t̄ i. xviij.

Equi videre de xij. s. de monopolibz. cca
qđ nota p̄ hec sūt prohibita Est aut̄ mono-
polū corp̄ siue societas monopolazz l̄ ē ec
op̄ v̄l pactū iter se v̄l etiā cū ciuitate mono-
polaz. Est aut̄ hic monopola v̄l monopolus

popl̄s is q̄ ipetrat p̄ soli sibi liceat i ciuitate
aliq̄ spēalia vēdere l̄ emere v̄l facere. Et mo-
nopolē dñr q̄ ipetrat p̄ ip̄sis solis liceat h̄z
moi facere v̄l etiā i vendēdia rebz certis cer-
tū p̄ciū statuere otra qđ nemini liceat vēdere
Et quidē si scriba p̄ duplex. l. d̄z a monos qđ
ē vn̄ et polla qđ ē vēditio eo p̄ v̄ni vel illis
q̄ sunt de vna societate tm̄ liceat illa vēdere
Vel si scribat̄ p̄ v̄nū. l. d̄z a polis qđ ē ciuitas
eo p̄ i ciuitate sit tm̄ v̄n̄. vel societas vna ex
pacto h̄o faciēs. pacta aut̄ talia siue commercia
sunt prohibita. Nec v̄z pragmatica sanctio sup
bec impetrata. si quis aut̄ hoc exercuerit p̄p
tuo exilio damnat̄ bonis p̄p̄is spoliat̄. p̄p̄ia
tes vo p̄fessionuz vna libra auri pena afficiū
tur. princeps aut̄ terze si dissiliauerit penā. xl.
libraz patit̄. C. de monopol. l. vnicā

De p̄mutatione ii. ix.

Quāndē d̄siderand ē de p̄mutationē q̄ ē vi-
cina siue silis emptō. vt. C. e. p̄muta-
tōe. **C**irca qđ vidēnd ē primo qđ ē p̄-
mutatione q̄liter d̄strahit̄ et de natura eī et
dueniētia et differētia cū vēditōe / z̄ q̄ res p̄
mutari possit et q̄ p̄ qbus q̄rto cū quibz psō-
mis p̄t̄ ecclia p̄mutatione quito de arte capsoria

p̄mutatione

Circa primū sciend p̄ p̄mutationē ē v̄ni rei p̄
altera vicaria p̄stat. C. e. l. i. in fi. et ē p̄mu-
tatio d̄tract̄ inoiaſus q̄ multū ē incert̄ eo
q̄p̄ large d̄phēdit omnē d̄tractū ex quo aliqd
dat̄ vel accipit̄ Nam vēdicio et locatio p̄nt̄
dici p̄mutatione. Coneract̄ etiā innoiat̄ puta
do ut des dici p̄t̄ p̄mutatione. et sic adaptari p̄
d̄tractibz inoiaſus et innoiaſus et iō habz no
men generale nō spēale apter qđ merito d̄tra
ctus innoiaſus censet̄.

Circa scđm sciend p̄ p̄rie p̄mutatione d̄tra-
hic̄ tūc q̄n duenit̄ inter aliquos ut spēs
tertia de p̄ specie cta ut iste eq̄ p̄ isto boue.
Si vo de res icerta p̄ icerta ut bos i genere
p̄ boue i genere n̄ erit p̄p̄e p̄mutatione / s̄ alius
d̄tract̄ inoiaſus puto do ut des. ff. de p̄script.
natural. q. j. et. ij. Et ergo natura p̄mutationis
vt ren̄ interiuēt̄ d̄strahit̄ n̄ solo pacto. q̄ ex
sola duētōe p̄mutationis nulla re hinc in secu-
ta neutri opeſit̄ aliq̄ actio ut. C. e. ex placito

Qualit̄ q̄ in p̄mutatione

Bunt vo sils p̄mutatione et venditō q̄ ex v-
traqz p̄stat̄ cā v̄slu capiēdi et emptō et redibi-
vo. Itē sic actio descedens ex vēditōe ē bone
fidei. vt insti. de act. q. actionē aut̄ bono fidi-
ita et actio descedens a p̄mutatione. **B**unt
aut̄ dissimiles q̄ venditio sine scriptis pficit̄
solo d̄sensu. p̄mutatione vero n̄ pficit̄ n̄ nisi re ab
altera p̄t̄ secura. **V**nde ei qui rē suā tradidit
dat̄ actio. s. ex pacto d̄tra eum qui rem suā n̄
tradidit̄. vt in dicta. l. ex placito. Itē in vēdi-
tione vnu ē emptoz alter venditor. in p̄mu-
tatione aut̄ vterqz ē p̄mutationoz. Itē p̄mutationoz
habet locū in spiritualibus nō aut̄ emptio. ro-
bz ē scđz bñ. ex. e. ad q̄des. qz null a ē emptō
fine p̄cio quod in p̄t̄itate et pecunia consistit̄
quod nō est in p̄mutatione. sed vterqz ē q̄i
emptoz et vēditors. Itē in venditione emptoz
cogitur facere p̄ciū accipiētis et vēditors n̄
tenē facere rē ementis q̄ sufficit̄ p̄ venditors

p̄mutatione
p̄mutatione h̄i locis vnu

de euictione se obliget. sed in pmutatione v-
terqz cogit re a se datā facere accipiētis ar-
ff. e. l. j. sed sup hoc distigui qz si quis rem n
suā hz alienā pmutauit pmutatio tenet donec
euincit. Et ideo potest agi dicitō ob causam
datorz ad repetend qd datū ē quasi nihil ab
altera pte sit datū vt. ff. e. l. j. in fi.

Lxx 266 pmt pmut

Sequit de. iii. s. que res pmutari pnt et q
p quibus. Circa qd sciendū q pmutatio
specialiter sumpta pmtare ē vnius rei p alia vi-
caria pstatio pmutari possunt temporalia cum
temporalibus nō autē spiritualia cum tpalib
vn nec decima cū pecuia ex. e. c. vlti p quod
patet p laicus nō p eximere se a pstatione
dime licet det ptem fundi. Spiritualia auctē
cū spūalibus eiusdem generis pmutari possunt
et sic ecclesia cum ecclesia/dignitas cū digni-
tate/canonia cū canonia/beneficiū cū bñfici-
cio et decime cū decimis. nō autē bñficiū
cum iure patronatus qd ē spirituale alterius
generis pmutari p. Et rōe possessionū vnius
ecclesie si pponderēt possessionib alteri ec-
clesie pecunia p refundi dummo dcractb ad
inuicem minime miscean ita p sepatim fiat co-
tractus ecclesiarū a dtractu possessionuz. vel
scdm inno. hoc vult dicere q caueat pmuta-
tores ne occasione spiritualiū iurium de quis-
bus plus hz vna ecclia p alia pecuia tribua-
tur ex. e. ad qstiones. xv. q. fi. nemimi. nō ob-
stante p aliquis expectet primo vacaturaz li-
vi. e. licet hoc itellige qn fit autoritate supē-
rioris ut ibidē. ex. de censi. phibemus alias
nō licet ex. e. quesitu et de preben. maiorib
Et si qui hāc pmutationē autoritate ppeia fe-
cerint sunt eis penađi ex. e. cū vniuersorū. Vnd
si obiciat p pmutation non ē dtractus gtuie
ff. e. l. j. ergo nō p interuenire i spiritualib
q sunt gratis oferēda. j. q. j. gratia. et similia
dicendū q hoc totū soluit autoritas superioris
ex cuius arbitrio omnia pendet vt. xv. q. fi.
nemimi et ex. de censi. phibemus. Notat autē
rođ. q hōmō pmutation eccliarū p ecclesijs
nō hz locū inter psonas q nō hnt nisi vnu fru-
ctum ecclesiariū. et hoc tm ad vitā suā. sed in-
ter psonas ecclesiasticas quib ppetas tali-
um eccliarū imppetuum ē dcessa vt. c. ad que-
stiones ec. Notandū etiā q bñficiū potest i-
telligi pmutation dupl. s. aut tanq ppetas sic
pmutari potest cū bñficio vt cū duo episcopi
litigāt sup aliqua ecclesia quā vn dicit esse
debere sibi subiectā et alter negat qui possi-
det eā pmutation fieri p q vnu habeat vna
ecclesia ex alter aliā. Aut tanq bñficiū vt cū
quis ad plationē recipi vel ad aliqd bñficiū
intitulat sic nō potest bñficiū cū beneficio p-
mutari sine autoritate superioris vt dictum ē s
Sed nūquid sufficit autoritas superioris ubi
non ad eū sed ad capitulū pntet collatio et
institutio pbandarum. f. p n. ar. ex. de offi.
arch. ad hoc. q. fi. et de offi. dele. sup eo ad
fi. Nunq sufficit in eodē casu capituli auto-
ritas et videt p nō qz nō dcedit ei q dispense-
fare possit dtra diliū sed tm epo ex. de pben.

*Vñ scdm inno. fugati pmutari pnt et distra-
hi ex. e. iustū. qd ē vñ ex quo redierūt pate-
facto vicio emptori scd̄ bern. secus ē si sint i
fuga. C. ad. l. flavi. de pla. in fuga. Et qd di-
cit seruū ecclie posse pmutari ad libertate in-
telligas si duo alij den sibi alias nō. xi. q. ij.
epus qui mancipia*

Vacāte scdm host. Vbi vō collatio pntet ad
episcopū et capitulū. fiet libera resignatio in
manib vniuersqz. et si sint i diuersis diocesib
illa bñficia qlibet resignabit in manu sui epi
vel alicui alteri dmitet qd meli vide ad hō
ex. de sen. ex. cū illo. Si vō ad canonicos p
tineat electio et ad epm dfirmatō necesse erit
q iterueniat densus illo. q hnt eligere ar.
ex. de offi. archi. ad hoc in fi. scdm io. an. Si
vō epus pmutet cū capitulo. facere dī hō au-
tooritate archiepi ex. de re. eccl. n. ali. c. j. Si
vō pmutet cū alijs sufficit densus capitli se-
cundū host. Mancipia aut eccliarū cū māci
pijs priuatorz pmutari n pnt nisi ad libertatē
id ē ad hoc vt liberi fiāt. ex. e. mancipia qd ē
ven scdm host. nisi vbi expediret ecclie cui
donari possint vt. xii. q. ij. ecclia multo fortis
pmutari. hoc em scd̄ lau. phibitū fuit qz ad
laicorū suggestionē sepe intilia mancipia per
mutabant pro ralib. et cessante cā cessabit
dictio di. lri. de his et ex. e. mancipia i glo.
Vñ scdm inno. fugati pmutari pnt et distra-
hi ex. e. iustū. qd ē vñ ex quo redierūt pate-
facto vicio emptori scd̄ bern. secus ē si sint i
fuga. C. ad. l. flavi. de pla. in fuga. Et qd di-
cit seruū ecclie posse pmutari ad libertate in-
telligas si duo alij den sibi alias nō. xi. q. ij.
epus qui mancipia

Equir de iii. s. cū quib psonis potest ec-
clesia pmutare. Circa qd sciendū q pmu-
tare p vna ecclia cū alia idemnitate seruata
veriusqz. x. q. ij. hoc ius. Et etiā cū prīcipe do-
mino recipiat rem equivalence interueniente
pragmatica fanchise. hec scdm host. vñ ē si
prīcipes egeat tali pmutationē. licet aliter itel-
ligat ab illis ex. e. c. j. Nam si tm ecclie utili-
tas attendat vt vñ velle bern. nullū erit pī-
cipis priuilegiū scd̄ host. Est autē pragmati-
ca fancio illd qd prīcipes de osilio pcerū sta-
tuit et sanxit. C. de dñer. rescrip. l. vlt. Sed
cū priuatis ecclia pmutat ita demū si ipsi ec-
clesie expediāt vt ex. de. re. eccl. nō alie. p-
sup in fi. Et si pmutation incōsulce facta sit suc-
cessor p reuocare. ex. e. c. ij.

Equir. de. v. s. de arte cāpsoria i qua con-
mutatur pecunia p pecunia et qn vñ
sic licita. Responde scdm alex. lombar. q sic
cui signū ē p ecclesia damnat et psequit vñ
surarios nō aut campsores. sed potius eis fa-
uet vñ in ecclesia romana. Ad cō evidentiā
sciendū q oportuit esse cāpsores. tū ppter di-
uersitatē numismatū i diuersis regionib sic i
eadē diuersifican. tū p vtilitate legatorz di-
uersas regiōes cōcūtū. tū p dmutatōe ren-
nccia p vite boi. rex ei dmutatio ē nccaria q
n p fieri dmode sine numismate qz res dmode
ferri nō possent ad loca remota p dmutatōe
facienda et iō necessariū fuit numismata. Ne
cessaria igit fuit ars campsozia. Non autē ha-
bet locū in cali dmutatione ratio mutui qz nō
sperat ibi luc ppter temporis dilatōz. Nec
iter reddit soz cāpsori eadē spē vñ numero
qz dat monetā vni generis. et recipit mon-
ta alteri generis. Nō ē ec ibi pte emptio vel.

Aymeric F. 8°
monetae rei
venditio. sed potius simpliciter dici permutatio
Ulterius est accedendum quod valor numismatis siue
monete potius podesari duplum. uno scdm naturam rei
vel potius siue materie. Alio scdm taxatioz
legis positiva. et ex hoc accedit quod aliquod gen
monete in aliquo loco non tam v3 p3tum v3 in alio lo
co scd3 legem positivam. Et i3 qm campsoz aliquod
gen monete accipit non scd3 estimatoz legis positi
vam si podesari vel materie. et aliud gen monete
dat scd3 estimatoz legis positie fit ibi re
copesatio et equitas inter datum et acceptu c0
parando id quod v3 moneta data scd3 legem positi
vam ad id quod v3 moneta recepta scd3 podus su
um et materiam. Et seruat ibi iusticia sile illi
quod est in emptio et venditio quod fit ibi recopensa
to scd3 ampliori utilitate dati ap recipiente
a capitulo recepti ab eo. Et id non potest dici quod sit
sile de ista pmutatone et mutuo quod non requiri quod
dtract talis sit gemitus sic mutuum. propter quod habo
sperari potius lucrum et non ibi. Et potius lucrum trahere in
domini pmutatis et non in dominum mutuatis hec
alex. lobardus.

De mutuo t. x.

Ostea considerandum est de dtractu mutui
et circa hoc videndum est prior vnu dicatur.
scd3 in qibus reb9 distincte siue dtrahit.
tercio qualiter dtrahit. Circa primu sciend quod
mutuum d3 qsi de meo factu tuu3. et dicunt aliqui
quod est nomen depositu ex corrupto et itegro. quod
fuit meu muriando facio tuu. ff. si cer. pe. l. ij.
g. applata. Alij vero dicunt quod non est nomen depositu
s3 simplex derivatu3 a muto mutas quod ab uno
mutat in aliu et quod d3 mutuum qsi de meo factu
tuu est ethiologia non depositio. Et a muto d3 mu
tuu mutuas mutuare quod est neutru3. et mutuor
mutuaris mutuari quod est depones. et significan
tur duo quod mutuare est mutuum dare. mutuari
vero est mutuum accipe vnu versus. mutuo tradendo
s3 mutuor est accipiendio. ita dicit papias

Equit videre de scd3 in quib9 dtrahit
mutuum. circa quod sciendu quod dtrahit tam in
bia et in his reb9 quod tam distincte in numero podes
re et mensura. i. in his reb9 quod dant ad numerum
ut qlib3 moneta quod p3pe d3 pecunia numerata.
et q dant ad podus ut es aurum et huius. et q
ad mensuram ut granum dinum oleum isti. qib9 mo
recotrahitur obliga. circa principiu
s3 nun
quod est mutuu3 si. x. brachia de panno scanfori
vel alio dan3 ut totide in termino certo reddatur
vnu em si sic quod talia videtur distinere in mensu
ra. Pindos rod. quod est verius ibi dtract pmutato
nis quod mutui. et nomen mensure restringit hic
ad modios et lagenas et alia vasorum quib9 me
surari solet grana et liquida per tam huius dtractus
in fraudem fieri usurari. Quid si dem lib
rum ad podus vel oues ad numerum receptur
librum tanti potius vel oues tanti numeri
non erit mutuum quod in mutuo d3 attredi natura
aptitudo et disuetudo regit ut dent ad podo
num. ff. de dtrahen. emp. et ve. l. j. ut fru
metu naturalis aptitudo et disuetudo est ut ad
mensuram decim. et eris ut ad pondus et monete
ut ad numerum. Libron. vero equorum ouium et sili
um non est naturalis aptitudo et disuetudo ut de
tur tali modo. sed scd3 estimatoz valoris eorum.

quod cum res mutuata non eadē sed siliis debet red
di non posset in huius reb9 silitudo oioda re
pin ita quod super omnes oio siliis reddere. hec azo
Equit de tertio circa quod sciend quod dtrahit
mutuum tali modo. s. ut dans mutuum das
re intelligat intentio recipienda in termino non eadē
rem sed sile et tandem in eodem genere. et eius
de utilitate. et p3cijs et eodem modo. ut si dedit pe
cuniā non eandē sed sile. si granū non idem
sed simile. si em idem numero recipi deberet non
mutuum s3 dmodatum vel depositum esset. ff. de co
trahit. emp. l. i. res etiā eiusdem generis d3 red
di quod si reddere alterius gnis ut p3vio granū
non eet mutuum s3 dtractus innoiat. s. do ut des
ff. si cer. pe. l. j. Nec sic debitor liberare si fie
ret creditore iuncto ut ibidem. l. i. nisi i casib9
quos require infra ti. de solutionib9 ar. v. cir
ca prim. S3 quid si argentū ad podus reci
piat et pecunia ad numerum reddat scd3 azo
vi p3 liceat ut ff. de au. et ar. lega. l. j. g. vlt.
et hoc si sit pecunia argentea non tam iata ere
tūc em idem gen reddit et tandem. Non acci
pi em gen hic sic accipit porphiri. sed po
nit spealiter p3 quibusdam reb9 q sunt in nume
ro p3dere et mensura non p3 alijs. hec azo Item
i mutuo d3 considerari non tam natura s3 etiā actus
si em pecunia dedero non in quantitate sed i sacculo
ut mibi tam pecunie sacculum reddas non erit
mutuum. quod licet quod est datu habeat naturam mu
tui non tam sic est datu ut mutuum. debuit em i quan
titate dari. d3 ergo inspici natura et actus cu
bis q data sunt quoq si quod defuerit mutuum non
erit. vnu si querat an sic fiat mutuum cum do tibi
panem vel vinum ut mibi reddas eq bonum alium
dicendum est quod non sed dtractus innoiat ut do ut
des. hec azo Itē dtrahit mutuum duplum. uno
modo solo rei mutuare traditio. dū sc3 creditore
rem debitorum tradit eā sibi mutuās vel podes
ras vel mensurās. vnu tunc d3 obligatio dtra
hi. misti. quib9 mo. recō. ob. in prim. Et d3 ta
le mutuum naturale. qn sc3 res tradit non secuta
stipulatōne quod est de iure ciuili. ut ff. si cer. pe.
certi ddictio. g. numerarij. in fi. Et id non datur
certi ddictio de mutuo nisi i tam quantū est datu
non ultra. si em tibi dem ut mibi reddas non con
trahitur ipso iure obligatio ut i. l. ff. de pac.
si tibi decet. Non em obligatio recotrabitur p3 ni
si iquantū datu est. sic ergo debitor reddere te
em illud quod recipit ex mutuo. Nec liberat in
tēto. C. si cer. pe. cu nec alio casu fortuito i
sti. quib9 mo. recotrahit. obli. g. Itē secus est si
data sit pecunia in sacculo signata. ut ff. si
cer. pe. qd ab initio. Aliomodo dtrahit obliga
tio mutui non tam rei traditio s3 etiā stipulatōne
ut si paru an vel paup post pecunie numeratōz
creditor stipule illam pecunia sibi reddi. al
stipulatio non valeret. ff. de ver. obli. l. j. Et tūc
mutuum d3 naturale propter numeratōz i q opat
natura. et propter stipulatōz quod est de iure ciuili
s3. de acc. g. de pecunia autem. Et si stipul
atur sibi plus reddi quod tradidit contra naturam
mutui facit et contra equitatem iuris naturam
lis ut patet ex iam dictis et patebit plenius
ex his quod dicuntur in ti. se. de usuris Et prece

patet natura tractus mutui ad qd etiā valēt
ea que dicunt^r ti. se. ar. iij. in fi. solutionis q-
stionis prime de differētia iter mutuū et dō
datū et ea qd dicunt^r m. iiiij. ar. casu. x. de dra
iter mutuū et locatū. Cui autē actio ex mutuo
de^r et dtra qz et qlis actio ē ad pns iurisperi-
tis relinquendū ḡtia breuitatis p̄cipue cū tal
d̄sideratio sit forma iudiciale n̄ penitētialis

(De usura. xj.

Onde d̄siderandū e de usura qd omitti^r
et d̄tractu mutui. et p̄io quid sit usura
et modi ei^r. tercio vtrꝫ usurā accipe corpale
sit peccatum. quarto vtrꝫ liceat in aliquo casu
recipe aliqd ultra sorte. quinto de quibusdaz
casibꝫ dubitabilibus vtrꝫ ibi sit usura. sexto
de penis usurariorꝫ. quibꝫ scdm ius positū
pumiunt^r et ad restitutōz opellunt^r. septio de
restitutōe usuraz. octano de forma istrumēti
obligatōis usurarij vel etiā raptoris ad resti-
tutuendū male ablata. Circa primū sciendū
qd diuersi diuersimode describunt usuram sed
host. i summa sua vide^r describere ipsaz ople-
tius dices qd usura ē qdūqz solutioni rei mu-
tuate accedit ipsius rei usus gra. p̄actione in-
terposita. vel hac intētione habita in d̄tractu
vel exactione habita post d̄tractu. Qdcunqz
io d̄r qz quidqd h̄t id et qdūqz nomē ei ipo-
nat. siue illd̄ d̄sistat in dādo. siue facēdo usu-
ra ē ex quo ultra sorte exigit^r vt. xiiij. q. iij. u-
sura et. c. pleriqz. Rei mutuate io d̄r qz usura
habz locū in d̄tractu mutui scdm gof. et rap.
et quasi oīs. Et adde scdm host. regulariter.
qz in quibusdā casibus et in d̄tractibus bone
fidei. vel legatis et fidei om̄issis ex mora vel
quasi mora autoritate legis usure dant^r. liceat
ibi nullū mutuū sit d̄tractuz. verbi gratia ut
referā vnuz ex multis. si quis legavit mibi re
aliquā ut ea vendita vterer pecunia. et heres
in tradēdo mibi eā adhibuit moram mibi te
ad usurā. sed si ligavit eā ut vterer ipsa nō ca-
piaz usurā sine verecūdia ut. ff. e. in fidei cō-
missio. q. vlt. hec tñ scdm ius canonien et dñi
nū nō p̄cedūt. ut etiā dicūt gof. et host. nisi
usura p̄ interesse petat^r. Quod ḡ scribit rap.
usuram nō omittit nisi tñ in his rebus in quibꝫ
d̄sistat mutuū. Intelligit host. quo ad d̄tractu
qz in alio d̄tractu nō d̄r regulariter usura cō-
mittit ut dictū ē. sed alid ē quantū ad usus na-
turā si qd̄ tibi mutuez et tu p̄ bō mutuo mibi
pmittas vestē l̄ equū l̄ prediū v̄l aliqd ali^r
qd̄ non d̄sistat i pondere numero vel mēsura
ut xiiij. q. iij. pleriqz et. c. usura. Ipsius rei u-
sus gratia d̄r io. qz si n̄ ḡtia usus. i. d̄sumptio-
nis. sed loco pene apponere^r sine fraude se-
cūs esset. ut pacet ex. de arbi. dilecti. et. xij. q
ij. fraternitas. Est autē d̄ra inter usurā et pena
qz usura dat^r rōne certi spaciū t̄pis ut mensis
aut anni ut. C. e. in aūc. et hoc. Et etiā da^r ut
sors n̄ soluat^r. s̄ potius sortis solutio differa^r
ex. e. d̄solvit. Dena v̄o dat^r n̄ scdm spaciū ali-
cūus t̄pis. sed scdm qd̄ pres inter se duemūt.
ex de penis d̄stictus. Dat^r etiā qz non fit qd̄
dueni^r l̄ qz n̄ scdm qd̄ debe^r ex. d̄ arbi. dile.

Pactōe iterpoita io addi^r qz si n̄llō pacto ab
initio iterueniēt. nec habita ex post facto ex
actione. debitor aliqd gratis offerz sine ali
quo peccato recipi posset. dūmō ab initio itē
tione mala caruisset nullā em̄ maculā oblatō
suscipiēti igerit qd̄ nō exigētis pactōe p̄cessit.
i. q. iij. sic epm. Vtrū autē is qd̄ sola spe omittit
usuram teneat^r ad restituendū ea qd̄ ultra so-
tē accepit dicet^r infra de restitutione usuraz
q. quid de eo qd̄ sola z̄. Dicit^r autē usura ab v
su rei qz dat^r ob usum rei. i. pecunie. vñ d̄r usu-
ra quasi usus rei vel qd̄ usus rea. Vel usura. i.
usus eris. i. pecunie vel qd̄ si ex eris usus pce-
dens. et hec expositiō i idē redit cum priori.
Noīe autē pecunie dñinet^r qd̄quid hoīes bñc i
bonis. i. q. iij. totū.

Sequit^r de scdm. s. quot et qd̄ sint species si
ue modi usure. Circa qd̄ sciendum qd̄ sunt
due. vna ē spūalis et equa. de qua math. xxv
nonne oportebat te pecuniā dare nūmularijs
et ego venies cū usuris exegissem eā. et sum^r
hic usura methaphorice p̄ supercrescētia bo-
noꝫ spūaliū qua exigit de^r a nobis volēs p̄
pficiam^r semp in bonis ab eo acceptis qd̄ ē
vilitas n̄a n̄ sua. Vñ hanc debem^r exercere
di. xlvi. sic nō suo. Et aug. miser hō cur fenera
ueris hoī fenerare dō et cētuplū accipies et
vitā eternā possidebis. et sap. viij. fenera^r dō
qui misere^r paupi. Alia usura ē corpali et in-
qua de qua agit^r hic et hoc d̄r im p̄bum fen^r
qui hāc scdm exercet ipo iure ē ifamis etiāz
scdm leges. iij. q. viij. q. tria. scdm v̄o canones
i utraqz peccatum mortale omittit^r et ifamia ir-
rogat^r. vj. q. j. ifamis. Itē usuraz alia ē usu-
ra directe alia indirecte. Directe dupl̄r sine
pacto et cū pacto. sine pacto dupl̄r. vno mō
cū insinuatōe ut cū dicit usurari^r n̄ facio pa-
ctū s̄ mibi dabis ad libitū tuū qui nisi lucru
inde sperarz pecuniā nō mutuarz. Alio modo
qñ simpliciter mutuat^r nihil dicēdo p̄cipiali-
ter tñ mutuat ut aliqd lucru inde p̄cipiat. usu-
ra em̄ omittit^r sola voluntate scdm illd̄ mutuū
date nihil inde sperates. et tunc usura ē p̄cu-
losior qz i foro causaz repeti n̄ p̄t. Itē cū pa-
cto omittit^r tripliciter. primo qñ capitale et
lucru po^r i certitudie ut cū d̄r mutuo tibi. x
sol. p̄ xxv scdm qñ capitale ponit^r i certitudi-
ne et lucru i fortuna. ut cū d̄r mutuo tibi. x.
et si lucrat^r fueris mibi tñ de lucro l̄ ad no-
lūtate dabis. si v̄o nihil lucrat^r fueris nihil
dabis. s̄ quidqd de lucro fuerit. mibi redde
penit^r capitale. tercio qñ lucru po^r i certitu-
dine. et capitale i fortuna ut faciūt qd̄ mutuat^r
ad fortunā maris ut si nauis p̄cliter^r sibi red-
dere n̄ tene^r etiā capitale. de quo ex. e. nau-
gati. Indirecte autē fit usura qz fit i fraude p̄-
cepti mutando d̄tractu. ut si dicat^r nō mutuo
tibi pecuniā s̄ v̄edo mutat em̄ d̄tractum mu-
tuū in cōtractum fīcte vēditionis et intendit
hinc inde lucrari. Idē ē si is qui in vendēdo
oi die merces suas p̄pter dilatōz solutōis cari-
us vēdat eas nisi vñl̄r dubitz vtrꝫ pl̄r v̄l mi-
nō sint i solutōis termio valiture ut dice^r ifra
Sunt et alie species usure scdm leges quas

omito gratia breuitatis omnes em sunt pbitate. et leges pmitentes eas sunt abrogates ut dice i ar. se. et i oas hic ponere est modicu vtile.

Ad hanc
Ad 21. 22.
Equit vidre de tertio. s. vix accipe usum corporale sit peccatum. **A**d cui enidem tiam considerandum quod actus humani ex electio pcedentes quidam sunt de se boni pnt. tñ male fieri. ut dare elemosinam est de se actus uteris pnt tñ male fieri ut si fiat ppter vanam gloriæ quidam sunt de se et secundum se boni. et i o nō pnt male fieri ut deum vel proximum diligere ex caritate stauis pnt bñ fieri ut homicidiu licet de se sit malum pta tñ seculari zelo iusticie est licitu et bonum quidam sunt de se et secundum se malum. et i o nō pnt bñ fieri ut odire deum proximo iudicare que nullo ex nulla circumstantia pnt bñ fieri quidam sunt indifferentes qui nec boni nec mali sunt de se nec secundum se ut ambulare vel loqui. **M**icendu i gti ad questione apotesta quod usura est quod quid accedit i mutuo sorti pacto vel intentione pincipali et sic est de se et secundum se ptem et nullo casu pnt bñ fieri. **E**t hoc ostendit prio roe secundo autoritate. **O**stendit aut ad pns duplicitate quod usura de se sit mala et secundum se. prio qz est detract cupiditatis non necessitatis ut autem vult aug. li. o fide ad petrum venenam caritatis est cupiditas. **E**t si dicat quod necesse est eis aliquos sic pstantes dico quod necessitas et utilitas non est atredenda in re publica quoniam est cum danio et inequalitate. In usura autem ut patebit est danosa utilitas et pnitiosa iequalitas. **S**ecundo qz est dtra ratoz et ordinem caritatis secundum quem debet homo primo indigenti subvenire. et quanto magis id get tanto magis tenet. et sic magis peccat si vult ei videret quod tenet ei dare. et sic necessitas primi quamquidam aduertentes licet inaduentis i fenoris excusatqz fenorum aggrauat et condemnat secundum veritatem. vñ beat i o. in can. sua dicit qui viderit fratre suu necessitate hunc et clauserit viscera sua ab eo quo caritas dei manet in illo. q. d. nullo modo. **Q**uod aut usura non est de se sed etiam secundum se sit peccatum ostendit triplex roe. prio p hoc quod est dtra roe naturali appetitus pecunie. **A**d quod sequitur vltor quod ibi vendit illud quod non est. **A**d cui evidentiā sciendum quod quedam res sunt quaz usus est ipsorum rex consumptio. sicut vinorum consumimus utendo eo ad potum et ducentem ad cibum. unde in huius non debet dputari usus rei seorsum a re ipsa. sed cuicunqz usus rei dcedit eo ipso res ipsa concedit. et ideo in talibus pmutuus transffert dominium. si quis ergo vell let seorsum vendere vinum et seorsum usum vini vederet eandem rez bis et venderet illud quod non est. vñ manifeste peccaret p iniusticiam. Simili roe omittit iniusticiam quod mutuat tritum vel vinnum per se fieri duas dispensationes. vñ quidam restitutorum est quod rei altera vñ pcius usus quod est usura. **Q**uedam vero res sunt quaz usus non est ipsorum rex consumptio sic usus domus est inhibitio. non autem dissipatio et ideo i talibus pcedi utrumqz seorsum ut cu quis tradat alteri dominium domus

reservato sibi usus eius ad aliqd tempore vel econuerso dcedit usum domus retento sibi dominio ipsius et i o licite pnt hoc recipere pcius p usum et pnt petere donum moderatum ut patet in ductione et locatœ domus. **P**ecuia aut secundum ptem v. ethi. et i. poli. principaliter est inuenta ad mutationes faciendas. et ita apparet et pceptalis usus pecunie est eius presumptio siue distractio secundum quod in mutationibz expendit et i o secundum se est illicitum p usum pecunie mutuata p ciuum accipe quod dicit usura. quod hoc est vendere idem bis vel videret illud quod non est. p quod inequtias manifeste distinetur quod iusticie contraria vñ phus. i. poli. dicit quod usura dicitur a cathos quod est petus quod dtra natura rei. s. pecunie vult usura rius quod pecunia pariat. dicit enim in usura cathos seipsum facit vñ et nomine id accepit. silia eius pta generatibus ipsa sunt. cathos autem fit numisma ex numismate quare et maxime ppter naturam ista pecuniarum acquisitio est hic phus. **E**t hanc rationem ponit tho. in summa sede sue. **S**ecundo ostendit quod usura est peccatum secundum se. quod est dtra rationem mutue societatis. quod cum labore et piculo proximi stat certum lucrum usurarij. hoc autem est inequtias. aut enim pecunia mutuo accepta transfit i dominum debitoris ita quod fit sua. aut non transfit sed est semper ipsius creditoris. si prio modo hec est inequtias magna sciz quod aliquis i re sui proximi et que prio suo stat et cadit necessario lucrum reqrat cum nullum damnum inde quidquod de re contigit incurat. Si secundo modo adhuc est inequtias maior. s. quod res domino suo non possit pire cum ipse met possit deficere hoc enim non patitur natura nec deditio potest humana. **D**reterea nullum fructum habet pecunia ex sua natura. sed tamen ex operis industria quam non accepit ab illo a quo accepta pecunia ergo ille querit iniuste fructum ex ea. **E**t hanc rationem tangit scotus sup. inj. sen. di. xv. q. i. patet igit inequtias et iniusticia que maxime in usuris. **T**ercio quod est directatio rei alienae manentis alienae et hoc iusto domino et priuat voluntas absoluta non dpativa. debitor enim similius nollet dare aliquod ultra sortem. magis tamen vult aliquod ultra sortem dare quod pecunia carere sicut enim scienter agnoscere vorare alienaz manente alienam est malum i se et secundum se sic ex mutuo recipere re alienam manente alienam et ea dretare ut suam est dtra ius naturale. **E**t hec tercia ratio est aler. d. an. et rich. q. volunt p id quod accipit ultra sortem ex vi mutui non transfit i dominum creditoris recipiatis quod ratione nihil valit secundum illos quod dicunt quod transit. **D**redicte etiam opes fuerunt bona et scoti in. iiiij. sen. di. xv. et bu. et rap. in. ii. de decimis. **C**ontrarie vero opinione fuerunt gof. ti. d. dci. et bñ. ex d. dci. ex transmissa. l. 15. non dicat expesse. et glo. xiiij. q. iiiij. si quis. **Q**uod etiam usuram accipe sit secundum se malum ostendit multiplex autoritate sacre scripture dicit enim eze. xvij. si genuerit quis filium latrone effundente sanguinem et vorare proximi polluentem pigmentum non reddetur. ad ydola leuantem oculos suos ad usuras dantem et amplius accipientem nunquam viuus qui vnuersa detestanda hec fecerit. **V**bi considerando quod oia ibi posita cum usura sit de se et

Anet p. 27 p. 28 p. 29 p. 30 p. 31

matius
gundam

^{afflat}
Vlterius sive sive usus
^{afflat}
Vlterius sive sive usus
Vlterius sive sive usus
Vlterius sive sive usus

sedm se mala et peccata mortalia ergo similiter et usuria. Itē p̄s. dō. q̄s habitabit i tab. t. ec. postea subdit qui pecunia n̄ dedit ad usurā. q̄ d. si dederit ad usurā nō hitabit in tab. dñi s̄z null⁹ excludit⁹ a tab. dñi nisi p̄ peccato mortali ergo ec. Itē p̄s. nō deficit de plateis eius usuria et dolus. Et iteruz ex usuris et iniqtate redimet aias eoz dolus aut et iniqtas sūt mala scđz se ergo et usurā q̄ cū eis ponit. Itē cū usurari⁹ aliena appetat et drectz facit cōtra duo p̄cepta. s. dtra illud n̄ fureū facies ec dtra illud n̄ occupases rē p̄ximi tui. p̄ q̄ oia pacet p̄ usurā se scđm se mala et peccatu mortale. **Ulterius crimen usurā p̄hibitū oī iure sc̄z diuino et naturali. canonomico et ciuili.** De iure diuino p̄ ex supradictis et ero. xiiij. si pecunia omodaueris populo meo paupi q̄ habitat tecū n̄ vegebis eū q̄ exactor. nec usur op primēs eū. et etiā i multis alij locis veteris testi. Et luc. vi. mutuū date nihil mō sperates. Vbi n̄ tm actus sed etiā spes accipiedi a p̄xi mo ultra sortē p̄hibe. Et breniter quoties in sacra scripture dilectio p̄ximi p̄cipit p̄hibe. Et sic etiā eam vtriusq; testameti pagina detestat⁹ ex. e. sup eo. Est etiā p̄hibita iure canonico. di. xlviij. qm̄ multi. vñ et ipsum ius canonici usuras restitui cogit ut ifra patebit qm̄ enī scđz ipsū si q̄s p̄naciter asserat usuras ex ercere n̄ esse pctm̄ ē ut heretic⁹ p̄niēdus et p̄cedi dō dtra diffamatos l̄ suspectos de h̄z mōi errore sic dtra diffamatos de heresi vel suspectos. li. viij. d̄ usur ex graui. Est etiā p̄hibita iure ciuili qd̄ oñdit⁹ dupl̄r in glo. xiiij. q. iiiij. quid dicā. **P**eo q̄ impator iustinius dicit se amplecti q̄tuor dclilia generalia adō ve p̄ ea suis legib⁹ deroge. s. nicenu ostanti nopolitanū ephesinū et calcedonū in auc. de ecc. ii. coll. ix. circa principiū. In dcllio aute⁹ nyceno p̄hiben⁹ usurā di. viij. qm̄ ml̄ti. Et hec p̄ea rō tangit⁹ ec ex. de usuris. qz i oibus. in glo. i. **S**edo p̄ h̄o q̄ dicit ipator q̄ sacre leges n̄ dedignan⁹ sacros canones imitaris sp̄ecialiter i matrimonij⁹ et usuris i auc. vt clerici apud ap̄os epos due. et d̄ dse. di. iii. q̄ hic colligit⁹ et de no. ope. nū. qm̄ itellerimus. Si ḡ usurā p̄libent⁹ scđm sacros canones ergo etiā scđz leges. Nec obstat q̄ ille canō sc̄z qm̄ ml̄ti. loquit⁹ tm de clericis. qz auictas ibi posita q̄ est qui pecuniā suā n̄ dedit ad usurā. clericis et lapidis ē cōis. Nō obstat etiā scđz leges. C. ee ff. e. p̄nt p̄ei usurā. qz lex sup̄ allegata q̄ ē in auc. e. posterior or illis vñ oīa leges usuras p̄mitentes sūt abrogate. **S**ciēdū tñ q̄ iustinia n̄ p̄i⁹ p̄misit usuras leuissimas n̄ q̄ est summas eas esse licitas. s̄z ad mai⁹ malū vitandū. Nā hoies impij sui vidit eē p̄nos ad dandā usurā. et iō dpatiu p̄missione p̄misit min⁹ malū vt no fieret p̄ei⁹. Ille tñ leges q̄ p̄mittū usuras exigi rōe interesse v̄l rōe more sūt bone et aq̄pbande si intelligant⁹ sane scđz rap. Cōstat⁹ itig⁹ ex p̄dictis crimed⁹ usurā esse dñestabili scđm oīem rōem et legē. Agguant autē ml̄ta crimē usurā q̄ tñ p̄teritto gratia breuiā

tatis. de quib⁹ i summa de vicijs sufficiēter poteris iuenire. **S**ic ergo dstat q̄ usurā n̄ tm ē peccatū qz a deo p̄hibitū sic fuit laborare in sabbato apud iudeos vel in dñica apud xp̄ia nos. immo usurā ē p̄hibita qz ē peccatū et scđz se ē malū et dtra dictamē iuris naturalis ita q̄ nullo mō et nullo casu p̄t bñ fieri. et i ea n̄ p̄t disp̄sari. vñ ec n̄ dō fieri p̄ redimēdis capituīs ex. e. sup eo. Nō em dō impietas p̄textu p̄ietatis omitti. i. q. i. n̄ ē putada. **A**d hoc autē vt sciat̄ meli⁹ natura mutui i ec dtractu tātū regulariter usurā omittit⁹ vt dictū ē s. nō tanda ē dñna mutui omodati et locati. **S**cīe dñi igit⁹ q̄ sic habet⁹ et glo. xiiij. q. iij. i p̄m̄ mutuū vt ec dictū ē s̄ i p̄cedet⁹ u. d̄sistit i his rebus q̄ dant⁹ ad p̄odus numerz et mensuraz et ille res q̄ dant⁹ sic q̄ in dñium accipientū transferunt⁹ et nō eedē sed alie eiusdem q̄litas et generis reddunt⁹. **V**n dō mutuum qz de meo fit tuū. **C**omodatū vero ē qd̄ alicui tradietur n̄ vt sit suū sed vt vtar⁹ eo et ab eo idez res situat⁹. **O**modare em̄ ē ad usurā tradere. In h̄o aut̄ duemūt q̄ vtraq; de natura sua volūt eē ḡtuita. **V**n quid qd̄ i mutuo plus exigit⁹ ē usurā et in hoc solo casu omittit⁹ usurā. s. regula riter vt dictū ē. **I**n omodato dō si quid exigit⁹ statim omodatu ē se desimit. et i alia sp̄em cō tract⁹ trāsfit. qz aut aliqd̄ exigit⁹ p̄ re ipsa cō modata aut p̄ usurā si p̄ ipsa re aut pecuia et tūc ē v̄editio et emp̄io. aut res alia. et tūc ē p̄mutatio. **B**ilr si p̄ usurā rei aut pecuia et sic ē locatio et dductio. aut res alia. et sic ē dtra actus inoiantus. qz dō vt des vel facias. **O**m̄ isti dtractus sunt liciti ipsis lycis. De dñna dō mutui et locatiōis vide infra tī. se. casu. x. **H**z dtra hec obiciunt⁹ pl̄a. dicit em̄ ambro sius vt habe. xiiij. q. iij. ab illo exige usuras cui merito nocere d̄sideras. cui iure iferunt⁹ arma. sibi legitie iferunt⁹ usurā. Ex his vi. p̄ usurā possint exigi ab aliqb⁹. Et idē videt⁹ p̄ illud dēn⁹. xiiij. nō feneraberis p̄rio tuo s̄z alieno. **F**retea fenerari p̄miti⁹ p̄ lege suata i p̄miū dēn⁹. xvij. feneraberis ḡeab⁹ ml̄tus et ipē a nullo fen⁹ accipies ḡo n̄ ē pctm̄. **D**re terea p̄termittere dſilia n̄ obligat ad pctm̄ s̄z luc. vi. dō mutuū date nihil idē sperates. po⁹ inter alia dſilia alias si eēt p̄ceptū q̄libz pecaret q̄ n̄ mutuaz qd̄ n̄ credit⁹ ḡo q̄ dtra facit n̄ peccat et sic usurā vi. eē licita. **D**re terea arguit⁹ i vas formatū et argētū monetātū n̄ dif ferunt sp̄e s̄z l̄z accipe aliqd̄ ultra sortē p̄ vase argēto ḡo et p̄ moneta. **D**re terea q̄ accipit mutuū p̄t scit et vult usurano dare re sua dīc em̄ do ubi p̄ter sortē pecuia iusta ponat⁹ ergo q̄ det pecuiaz sibi pecuia illa fit et ē ipsi⁹ usurā ergo usurari⁹ n̄ facit rē alienā manētē alienā iusto dño tā. p̄ suā. et ē dtra i dō qd̄ suppo⁹ s̄ i vltia rōe polita i solutōe qōnis. **D**re terea p̄cunia recipie p̄ eo qd̄ n̄ te⁹ q̄s facere n̄ vi. ē se pctm̄ scđm se s̄z n̄ ioi casu te⁹ bō h̄n̄s pecuiaz p̄cunia mutuare ergo ec. **D**re terea culibz l̄z i drectib⁹ seruare se indemne sic vēdens p̄ vēdere p̄ter vīatōz dāni p̄cio maiorū maxis

Liber 39

qñ iduci ab emete ergo silr si ille q̄ mutuat i
ducatur ab eo cui mutuat l̄z sibi se s̄quare idem
nē. Præterea si usurari⁹ è fur et raptor⁹ q̄re iu
dex secularis usurarios viuere sustinet cū alios
fures et latrones ad morte dñe. Ad p̄i:
mū hor⁹ dicend⁹ q̄ de illo vbo ambo. sic di
uerse op̄i et varie expositōes q̄r̄ due suffici
ant ad p̄hs grā breuitatis q̄ vident⁹ esse rōna
biliorē et om̄niores. una ē q̄ d̄z intelligi et
exponi de paganis et hostibus reipublice s̄i
tra sonat plane talib⁹ em̄ ea q̄ male detinent
modis oib⁹ qb⁹ possim⁹ apte et iſidioſe tāp
ab indignis debem⁹ auferre. sec⁹ ē de iudeis
q̄ sūt nři hui et s̄uire nobis pati. xxxiiij. q. viij
dispar et q. viij. c. i. et. ij. Alia op̄i. q̄ ē cōioz se
cund⁹ rap. ē q̄ a nullo hoie xpiano pagano
vel alio lic⁹ usurā exigere. Et sc̄d⁹ hoc ī ver
bū intelligi d̄z pronice et negatiū sic. ab illo u
surā exige o tu qcūqz es cui merito desideras
nocere l̄z nlli merito nocere debes d̄siderare
8° a nullo debes usurā exigere. Et hic duplex
rōbabe. xiiij. q. iiiij. cū n̄ ab hoie i glo. Ad
sc̄d⁹ dicend⁹ q̄ p̄ casu isto q̄c filij israhel
iuste ab alijs patet bant et bona eoz detine
ban⁹ licuisse eis p̄ usurias bona sua recuperare
sic d̄z d̄ clericu⁹ q̄ pbendā suā occupatā violē
ter p̄t i pign⁹ recipie nec te⁹ ī qd̄ ide recipie
i sortē d̄putare eī. de usuris plures clericor⁹
i fi. Vl iudeis phibitū fuit usurā recipie a fr̄i
bus suis. s. iudeis p̄ qd̄ dat̄ intelligi p̄ usuram
accipere a quo cunqz homine est simpliciter
prohibitum quia quelibet homo debet habe
ri quasi proximus et frater potissime in statu
euagelij ad quē oms vocant⁹. vñ in ps. q̄ pe
suā nō de. ad vsl. et eze. xvij. qui usurā n̄ ac
cepit. qd̄ aut ab exēneis usurā accipere n̄ fuit
eis dcessum quasi licitu⁹ l̄z pm̄ssum ad maius
malu⁹ vitand⁹ sc̄z ne a iudeis deū colētib⁹ u
surā accipere ppter avariciā cui d̄dit⁹ erāt ut
habe⁹ p̄sa. lvj. Dicit⁹ aut q̄ in vā l̄ra n̄ fuit il
la additio l̄z alieno. Sz fuit p̄ indeos apposi
ta in sui excusatōeſ talē qlē. Et hoc habem⁹
sc̄d⁹ alex. de an. ar. q̄ si n̄ possimus obtinere
ab usurarijs p̄ totū reddant debemus facere
qd̄ possim⁹ p̄ saltē p̄tem reddant. Tercio p̄t di
ci sc̄d⁹ aliquos p̄ illa acceptio usurā a genti
bus iter quos habitāt iudei poti⁹ erat sue rei
recupatō p̄ usurā qz tota illa terra fuit iudis
a dō data et iuste possidebat ab illis. Ad
terciū dicend⁹ p̄ ibi fen⁹ sumit⁹ large p̄ om̄i
mutuo sed̄ illō ec̄. xxiij. fenerare p̄ p̄to tuo
i tpe n̄citatib⁹ iudeis 8° p̄mitt⁹ i p̄miū abū
dātia dinitiaz ad qd̄ solz feneratio seq. vnd
po⁹ ibi dseqn⁹ p̄ ancedere. q. d. tantā abūdā
tiā hēb̄is p̄ poteris m̄l̄s fenerare si volueris
et a n̄lo mutuari i digebis. Ad qrtuz dicē
dū p̄ p̄stare i certis calib⁹ n̄ tm̄ ē d̄siliū l̄z etiā
p̄ceptū. et iō nihil ē ultra sortem exigend⁹. si
aut n̄ sunt tales casus n̄ te⁹ hō p̄stare. si aut
p̄stet tener⁹ ultra sortē nihil recipie pacto vel
principali itētē p̄te. Sic ergo dare mutuu⁹ n̄
te⁹ hō sp et sc̄d⁹ hoc po⁹ iter d̄silia. Sz p̄ hō ex
mutuo lucru⁹ n̄ qrat hoc cadit sub precepto.
Ad quintū dicend⁹ p̄ usus principalis vaso

511

rum argētor⁹ n̄ ē ipa eoz dsumptio et ido
usus eoz p̄ vedi seruato rei dñio. usus autē
principalis monete ē distractio pecunie i co
mutatione. vñ nō lic⁹ ei⁹ usū vēdere cū hoc
q̄ aliq̄ velit ei⁹ restitutōz qd̄ mutuaunt. Sc̄iē
dū tñ p̄ sc̄darius usus vasis argēte p̄t esse cō
mutatio et tale⁹ ei⁹ usū vēdere nō lic⁹. Et silr
p̄t esse aliq̄ usus sc̄dari⁹ pecunie argēte ve
squis pecuniā signatā ad ostendādū se dñi
te vel pignorandū dcederet et talis usus lici
te posset vendi ut etiā hēbi⁹ ifra ti. se. casu iż.
Ad sextū dicēd̄ sc̄d̄ alex. d̄ an. p̄ argumē
tū n̄ valz ille p̄t sc̄t et vult trāſferre re luā in
dñium alteri⁹. dicit em̄ ei do ubi pecunia istā
ergo trāſfert lic⁹ em̄ poss̄ trāſfere nō tñ sic
p̄t trāſferre qz huiodi tract⁹ ē oī iure phibi
tus iō nullo mō p̄ fieri ipsius usurari⁹. licet,
etiā p̄ferat verbu dandi nō tñ dat. de verbis
em̄ nulla ē qz l̄z de itētione. Intētio autē fene
ratoris ē q̄ rē manēt alienā faciat suā. Ad
septimū dicend⁹ q̄ ille q̄ nō tenet⁹ mutuare
recōpensatōz ei⁹ qd̄ fecit p̄t accipe l̄z ampli⁹
n̄ d̄z exigere. sc̄d⁹ autē iusticie eq̄litatē sibi res
cōpensat⁹ si p̄tū mutuaunt ei tm̄ reddat⁹. vñd
si ampli⁹ exigat p̄ usū rei q̄ aliu⁹ vsum n̄ habz
nisi dsumptōz substātē exigit p̄ciuz ei⁹ qd̄ nō
ē et ita exactio ei⁹ ē iusta. Ad octauū dicē
dū q̄ ille q̄ mutuat n̄ vult dānificari res̄uet
pecuniā sibi necciam qz null⁹ eū necessitat ad
mutuandū l̄z si ip̄e mutuat necessitat̄ ex lege
vt nō viciet mutuū. s. accipiendo aliqd̄ vltra
sortē. Ad illud qd̄ postea querit⁹ dicend⁹ q̄
iudei secularis rep̄uplicā gerit p̄tū ad tpalia
et iō l̄z usurari⁹ sit fur. tñ qz ē fur domestic⁹
nec p̄ violentiā furat⁹. et ex furto ei⁹ etiā vti
litas aliq̄ reipublice p̄tū ad tpalia p̄uenit v
surarios viuere p̄mittit sec⁹ ē de alijs furib⁹
et raptorib⁹. Vtq̄ quis possit p̄ pecuia mu
tuata aliqd̄ dmodū expetere. S̄p̄ n̄ vñ eze.
xvij. qui ad usurā n̄ dmodat et ampli⁹ n̄ acci
pit vita viuet. et luč. vj. mutuū date z̄c. hoc
etiā p̄bant aug. iero. et ambro. xij. q. iiiij. c. i
ij. et. iiij. et e xp̄sum ex. e. d̄sliūt. secund em
ph̄m. v. ethi. ome illud p̄ pecuia habet⁹ cui⁹
pc̄ui p̄ pecuia mēsurari. Et iō sic quis p̄ pe
cunia mutuata v̄l qcūqz re alia q̄ dsum⁹ ex
ei⁹ usū pecuia expetit v̄l expetere itēdit cō
tra iusticiā usurā dmitit vt supradictū ē. Ita
etiā si expetit vel sperat q̄cunqz rez alia cui⁹
pc̄ui mēsurari p̄ pecuia. Recōpensatōz v̄o
eoq̄ que nō mensurāt⁹ pecuia exigere p̄ mu
tuō licet. vt beniuolētā et amore ei⁹ cui mu
tuauit v̄l aliqd̄ huiodi. Sz ob⁹ qz p̄ pecuia
p̄t hō pign⁹ accipe vt domū vel agrū c̄g usū
pc̄io vedi posset ergo z̄c. S̄p̄ q̄ tūc mutuās v
sum illi⁹ pignoris in sortē d̄putare tene⁹ eī. e
c. ij. alias usurā dmitit. nisi forte esset talis
res cuius usus iter amicos sine pc̄io dcedi so
let vt p̄t̄ de libro dmodato sc̄d̄ tho. de hoc
infra ti. de pignore ar. vi. q. quid siqz equi⁹
Vtq̄ licet pecuniam mutuo accipere sub
usura. S̄p̄ q̄ nullo modo l̄z inducere ad pec
eandū licet tñ vti peccato alic⁹ ad bonū suū
Nam et deus vñc⁹ oib⁹ peccatis ad bonū qz
vſuſrā.

Sic etiam habetur

An licet vel forte dicitur?

Ex eis elicit aliquid bonum ut dicit aug. i ench.
Ita etiam in proposito nullo licet iducere aliquem
ut mutuet ad usuram licet tamen ab eo quod paratus est
facere et usuramas exercet accipe mutuum ad usura-
m propter aliquid bonum quod est subuentio necessita-
tis sue vel alterius hec thesis. Nec intelligitur sedes
rich. hic necessitas illa quod est extrema sed quod ho-
dannificare notabiliter vel notabiliter penuria pa-
teret si non accipit ad usuram. Et secundum monaldum
pro quaesta necessitate liceat hoc facere non deter-
minat arg. vel scientia sed intentio caritatis.

Equit videtur de quanto s. vero in aliquo ca-
su liceat aliquid accipe ultra sortem. Circa
quod sciendum quod quis reglanter vez sit et firmis-
sime tenendus quod non licet aliquid accipe ultra
sortem tamen fallit in aliquo causa prior quod ecclesia
a vasallo suo feudum quod ab eadem habet tenet in pi-
gnore. sic tamen ut internum vasallorum de feudo non te-
neat seruire ex e. c. d'uestus. et de feu. c. j. Et
secundum bernardum ibide si vasallorum vult ecclie seruire
propter hoc ut fructus opulentur in sortem non debet
admitti. quod dicunt quidam ut rap. ro. et bernardus
c. d'uestus esse speale in feudo ecclesiastico et
est vez quod de feudo layco non inuenitur expsum
Arguit autem contra eos hostis. sic autem est licitus aut
illicitus. si licitus ergo et in layco quod eadem ratione
ergo et inde ius. ex. de obli. translato. si illicitus
multominus decedi clerico propter layco ex. e.
c. j. et. ij. multo fortius ergo hic locum habet in secu-
lari feudo. Preterea ex tenore dicti capituli
primi de feudis apparuit quod non est priuilegiu[m] sed
ad consultationem facta reminetur de iure. Preterea
si usura fit ibi quod papa priuilegiabit aliquem
contra perceptum dei. Ratione autem huius secundum eundem
hostis. naturalis assurgit propter de virtutibus quod vasallorum
secundum aliquos non est dominus licet habeat utile actio-
nem. vel secundum alios non est maior dominus siue direc-
tio sed utriter tamen unde vasallorum presumuntur vel
le dare fructus. quod est ad antidota obligatus
ex. de resti. cum in officijs. Hoc etiam in id de fa-
cili reddit quod ab initio ius et natura sibi dces-
sit ex. de cen. cum venerabilis. ibi nec intelligatur
est. Sed dices propter transactum aliquid non solum feudu[m]
in vasallum imo sepe is quod possidet et aliena recon-
goscit illud ab alio specie recipit vel ut a tiranno
defendatur. et sic dicta ratio deficere videtur.
Sed propter licet sic sepe fiat tamen natura feudi recipit
ergo sic feudi iudicandum est ar. ex. de sta. mo-
recolentes. q. si. Quid ergo de usu fructua-
rio et propter obligatum. Unde hostis. propter idem vi-
detur si ipse causas habeat libera a propterate. Ali-
as contra. Notauit tamen rap. sub ti. de deci. q. qd
si miles propter quidam volunt ad colonias extenderet
hoc priuilegium et male quod hic non inuenitur expsum.
q. d. propter excusat ab usura hoc priuilegium.
sed in hoc non bene dixit utrum ex predictis sedes hostis.
Quid ergo de emphiteota obligatum domino
emphiteomata. Unde hostis. propter forte est idem quod ea
dem est ratio. Vel dicendum quod non est simile quod em-
phiteota non ita continetur recipit sic vasallus cum
propter introitum certa pecunia quantum donauerit
dicendum super hoc papam consulendum hec hostis.
Secundum quod clericus possessorum taliter alicuius ecclesie
assignata sibi propter beneficio a layco qui tenet eas

iniuste redemit sibi mutuanda propter eum ille cleri-
cus est illa ecclia eam in pignore recipere. et ibide
res et fructus eius ultra sortem recipere. sed hoc non
fit causa lucri si clericus redimat de manu layci quod
sic forte reuerteret ad eccliam quod alias forte non
posset recuperari nec est usura quod recipit tamen suus
ex. e. c. j. et. c. c. quod est. Si layco redimere
posset hoc modo possessionem suam de manu detinente
tus iuste. Alienam vero possessionem sic non posset
redimere quod fructus illi non sunt sui. unde si eos
retineret usura esset. Idem esset de clero qui
possessionem ecclie quod propter beneficio sibi assignata
non esset. taliter in pignus reciperet nisi de
licentia ecclie hoc faceret quasi principium eos
noi ecclie hec oia ex. e. c. j. in glo. Tercio quod
sine iusto pacto datus unus oblatu. dummodo iterum non
sit corrupta ex parte creditoris ut si forte credi-
dissent pecuniam principaliter propter spez lucrit in quo casu
sunt utrum teneat ad restituendum dicebat infra de resti-
tutione usuram questione quod de eo quod sola iterum
Quarto ratiōne dubijs ut si quis dat x. sol. circa pascha
ut in autuno totidem sibi grani vini vel olei mes-
sure reddantur quod licet tamen tractetur valeat plus quam
x. sol. tamen verisimiliter dubitatur utrum plus vel minus per
x. sol. sint valiture tamen solutois. si vero datur in
autuno x. sol. quod talia solet esse prius paci. ut ad
pascha totidem mesures taliū sibi redduntur quod habet
modum secundum consuetudinem usum solet esse usura
quod non verisimiliter dubitatur sed probabili credi propter
plus valebut tamen solutois quod valeat tamen tractetur
casus. Hoc etiam dubius excusat qui panos vini
granum oleum et similia vendit ita ut amplius recipiat
at certo termio propter eisdem quod valeat tamen tractetur
casus. si tamen tamen tractetur non fuerat ea venditurus
ex. e. nauiganti. q. j. et. ij. satis tamen consulte hoies
ageret si a tali tractu cessaret cum cogitationes
deo nequeat occultari. ex. e. i ciuitate. Si tamen
ad terminum longe maiori periculum propter tractus
valeat venderet usura esset quod tunc non verisimiliter
dubitatur utrum plus vel minus sint valiture sed
sumitur quod longe minus ex. e. consuluit. Ratione
est in dubijs secundum alterum. potest equitatē insu-
cie facere et propter sequens ab usura excusat licet
plus recipiat quod detur. quod ratio huius dubijs. s. de
valore rei estimat valorem rei secundum naturam
eiusque que in tali specie potest plus vel minus va-
lere in uno tamen propter in alio tamen cum non causa epis-
sed causa dubijs de valore rei plus accipit ab
usura excusat. Sic etiam vide excusat ratio
piculi propter quam abundantia potest recipi
res eum ex piculum existentes plus valent propter res
eiusdem speciei in piculo existentes. Et sic hec re-
cipiatio deducitur ad naturam rei que propter
periculum estimatur plus vel minus valere. Et sic
periculum et dubium excusat ab usura. s. quod insu-
cunt rei de qua fit tractetur ex natura sua. Vbi
autem piculus non inest ex natura rei non excusat ab
usura vez in mutuo pecunie nautice de quod ex. e.
nauiganti. ut dicitur infra ar. v. ubi dicitur propter spem ali-
quod alicuius nauiganti pecuniam propter spem ali-
cuius lucri dimiserit usuram omittit etiam si picu-
lus sortitus propter se accepit. Si etiam aliquis
mutuauit alicuius c. lib. usq; ad. v. annos ita
propter si infra. x. annos alterum eorum decesserit quod mu-

tū accepit a debito liberatus sit. si vō ambo
 sapuixerit dabit q̄ mutuū accepit. cc. lib. ei q̄
 mutuū dedit tale pīl m̄ excusat q̄ tractū
 ad eq̄ilitatē iusticie n̄ reducit. talē em̄ supabū-
 dātia nec ex labore nec ex vsu rei p̄pe nec per
 recōpensatōz alteri⁹ rei reducit ad eq̄ilitate⁹
 hec alex. lomb. Quid si credat pecūnia p̄ pe-
 cunia. ut marca argētū p̄ alia marca ad termi-
 nū psoluenda et granū p̄ grano vinū p̄ vino
 ad eandē mensura. sc̄d̄m rođ. si verisilē sit
 q̄ talia n̄ sint futura p̄ciosiora tpe solutōis q̄
 sit tpe tract⁹ n̄ ē usura. Si vō sit verisilē q̄
 sint futura p̄ciosiora tpe solutōis distingue.
 q̄ aut creditoz n̄ erat seruatur⁹ illā pecūniā
 et tūc ē usura. aut erat seruatur⁹ eā ut sic ser-
 uādo ad tps certū. lucraret cū ipsa. Et tūc ite-
 raz distingue q̄ aut creditoz aufert debitōri
 libertatē interim se liberādi et debitū soluen-
 di et tūc ē usura q̄ p̄sumit⁹ q̄ ideo credit eam
 vt debitōre piculo oneret et se exoneret. Aut
 n̄ aufert ei h̄z dc̄dit vt pecūniā reddat sibi
 q̄ncunq̄ voluerit ifra terminū. et tūc mere⁹ si
 faciat hoc et mia ut releuet inopiā debitoris
 si aut hoc faciat intentōe corrupta. s. ut se exo-
 neret piculo eā seruādi peccat. n̄ tñ ē cogen-
 dus ad restituendū lucrū licz hoc esset i peni-
 tēta psulendū. vñ q̄ paupib⁹ daret. Bilr etiā
 distinguendū et videndū qñ dat⁹ sp̄s p̄ sp̄s
 ad terminū. ut granū p̄ grano vinū p̄ vio et
 huiōi. Et hec debet itelligi si ea tpe tract⁹
 n̄ fuerat vēdītū ar. ex. e. nauigāti. §. iij.

Quid de his q̄ emūt certos equos sibi reddē-
 dos a vēdītōre i certis nundis emūt inq̄ mio-
 ri p̄cio q̄ valeat tpe tractus. sc̄d̄m rođ. q̄
 ē usura n̄i verisilr dubite⁹ equos illos tpe so-
 lutōis pl̄ vñ min⁹ valituros vt dictū ē sup̄
 i quibusdā casib⁹. vñ n̄i sciat⁹ l̄ pbabilr cre-
 da⁹ q̄ tñde⁹ plus l̄ min⁹ sint valituri. Quid
 si petr⁹ existes ianue emat a ticio turonenses
 recipiēdos i francia i talib⁹ nundis. sc̄d̄z
 alex. lom. tract⁹ vñ illicit⁹ si min⁹ det emēs
 ppter tps dilatōz et maxie si pecūnia recipien-
 da i termio pbabiliter credat⁹ pl̄ valitura.
 tūc em̄ vi⁹ esse mutuū idirectū. puta ut si quis
 det min⁹ pbabiliter receptur⁹ i termio plus
 sec⁹ ē si dubiū esset sic dictū ē in p̄cedētā cāu
 Similiter sc̄d̄m host. qñ quis emēt fructus al i
 cui⁹ agri ad tps licz fruct⁹ quos inde p̄cipit
 multo plus valeat q̄ dederit vēdītōri. tñ n̄ te-
 net aliqd̄ resarture rōe dubiū siue icertitudis
 vt i.c. si ea. Licet aut iste tract⁹ n̄ sit usura
 ri⁹ ex forma tract⁹ p̄t tñ fieri i fraudē usura
 rū. vt si ager sit tant⁹ et talis q̄ verisilē sit q̄
 fruct⁹ inde colligēdi valeat multopl̄ q̄ ep̄toz
 tor d̄derit. puta ep̄tor dedit. x. lib. et verisilē
 ē q̄ valeat. xv. vel. xx. maxie si talis ē p̄sona
 q̄ tract⁹ huiōi dſueuit exercere. In huiōi em̄
 ad p̄sumptōes ē recurrendū i foro cārum. In
 foro aut penitentiā stabit⁹ ofessioni et multū
 ē p̄sumendū tra tale et ei i p̄nia ē restitutio i
 dicēda si verisilr credeban⁹ longe pl̄ valere
 si iust⁹ ep̄tor iuuenire⁹. si aut pbabilr dubita⁹
 vtrū sint pl̄ l̄ min⁹ valituri n̄ ē usura ar. i.c.
 nauigāti. H̄z obi⁹ tra supradicta q̄ licz tra

h̄t̄b⁹ decipe se iuicē citra dimidiū iustū p̄ci⁹
 ex. de emp. cū dilecti. ergo licz alieui vēdere
 p̄ip valens v. lib. p. viij. lib. sc̄d̄z bern. in
 no. et host. sup̄ i p̄t. c. in ciuitate. q̄ emēs p. viij
 lib. illud qd̄ vñ. v. lib. aut scieter plus dat pp̄
 ter dilatōz solutōis ita q̄ ipse n̄ decipit⁹ in iu-
 sto p̄cio et sic n̄ ē usura q̄ licz trahēt⁹ mu-
 tuo se decipe usq̄ ad dimidiū iustū p̄ci⁹. Sed
 sc̄d̄m hoc ille q̄ decipit et malo suo lucrū cō
 sequ⁹ qd̄ n̄ facit ille qui n̄ decipit. Preterea
 vi⁹ sc̄d̄z hoc q̄ mercator possit vēdere merces
 suas p̄cio maiori alicui simplici q̄ nescit valo-
 rē rei q̄ alicui sapiēt qd̄ iniquū vi⁹ ee cū sc̄d̄z
 leges p̄toz n̄ subueiat sciēti h̄z ignorāti. ff. qd̄
 cū falso tu. l. ij. Idō alij distinguit de igno-
 rantia et de dc̄ptōe n̄ em̄ d̄tingit dc̄pi misi
 ignoranter ē aut duplex ignorātia. s. i di scer-
 nendo siue iudicādo et hoc oppo² scie. sic em̄
 null⁹ sciens ē ignorātia. Alia ē ignorātia i eli-
 gendo et hec ignorātia n̄ oppo² scietie. multi
 em̄ scientes i iudicādo sūt ignorātes in eligen-
 do. Bilr dupler ē dc̄ptio. s. i iudicādo sic
 nunq̄ decipit⁹ scies i tractib⁹. s. qñ scit re a-
 liq̄ n̄ valere tñ. tñ pp̄ter affectōes quā h̄z ad
 re magis eligit p̄pare p̄cio q̄ re d̄siderata ca-
 rete utroq̄ mō licz trahēt⁹ se dc̄ipe. et se
 cūdō mō maḡ licz q̄ p̄cio⁹ vt credit. licz h̄n.
 trariū dicat. h̄z de hoc vide infra ar. v. q. qd̄
 de his q̄ emū ab ecclia re. Ad h̄o nota sc̄d̄z
 aliquos q̄ licz vēdetes n̄ possint pp̄ter dilatōz
 solutōis p̄ci⁹ augere p̄nt tñ pp̄tie acceleratōz
 solutōis p̄ci⁹ minuē. vñ esto q̄ mercator sta-
 tuat i corde suo q̄ pannū quem habuit p. vi
 sol. velit dare p. ix. ita q̄ oī volenti sibi dare
 tñ sine statim i dñtēti sine ad terminū certuz
 dare velit et lōge libēt⁹ statiz soluēti q̄ usq̄
 ad terminū aliqz si talis mercator hoc apud
 se d̄liberas silq̄ cū hoc de lucro pate solutō
 nis cogitas ap̄ se dicat. licz i corde i d̄ lucr
 taxaueri q̄cūq̄ tñ p̄ci⁹ patū h̄ret cū q̄ de lu-
 cro mō aliqd̄ ordire possez de p̄cio taxato di-
 minuerē talē n̄ ē usurari⁹ vt volūt aliq̄. hec d̄
 tabl̄ a iobis. Quidā etiā dixerit q̄ licz tract⁹
 q̄ q̄ vēdit maiori p̄cio pp̄ter dilatōz solutō
 nis sit de se viciōsus. tñ excusari p̄t ex pte vē
 deis. puta si n̄ itendat vēdere car⁹. pp̄ter tē
 pus h̄z pp̄ter damnū et labore q̄ iminere sibi
 videt in p̄curatē solutōis h̄nde. Et recticu-
 do h̄o intētōis apparz qñ mallz n̄ vēdere t̄kib⁹
 q̄ vēdere eis ad credētiā. et qñ libētius
 vēderz alij⁹ p̄ p̄cio mōri q̄ istis p̄ p̄co maio-
 ri. vñ licz hic casus sit dubi⁹ n̄ tñ p̄t excusari
 si pp̄ter credētiā rē pl̄ vēdit simp̄l̄ vel q̄ sit
 verisilr valitura tpe solutōis. vel si n̄ vēde-
 ret alicui n̄i pp̄ter credētiā pl̄ recipet. hec
 alex. lom. Quid si q̄s vendat p̄ p̄cio qd̄ mō
 curz bladū ita tñ q̄ si plus valuerit usq̄ ad
 pasca l̄ q̄ si i d̄ pl̄ sibi d̄lit nihiloi⁹ tñ n̄ vult
 q̄ p̄ci⁹ minua⁹. sc̄d̄z host. p̄ ē usurari⁹ cum
 claudiciz i p̄cio ar. C. de solu. l. penlt. Quid
 si vēdā tibi hoc p̄ tāto q̄tū valedit illa die q̄
 curzet p̄ maiori p̄recio usq̄ ad pasca. Itē ca-
 sus ē multū vicin⁹ p̄cedēti⁹. sc̄d̄z host
 sup. iij. sen. di. xv. q. ij. p̄ talis tract⁹ ē usu

T 11

Ar. liber II. / foliū numerū v. 92.

H 26

1. foliū h̄z

rari⁹. Et ponit duas reglas circa ista materiam
 obseruandas. una est quod omittas non omittet vel
 vendat tibi quis non est suus. Secunda est quod non ponat se
 in tuto de lucro et illi cui videntur in damno. In
 tuto dico propter ut in pluribus. Et contra hanc re-
 gulam fieri in proposito casu quod videntur certificat
 se de lucro etiam ultra quam humana industria pan-
 gere possit si quis desideret. Quinto quod usura
 petunt qui iteresse ut si fidemissor usuroras cre-
 ditore soluat propter eas a debito petere pro quo
 fideiussorat quod non sunt usurae quantum ad eum sed potius
 iteresse. i. viratio danni ex de fideiussor. obli-
 tutus. Si rursum paratus sim emere merces p. c.
 lib. in quibus erat lucraturo secundum sanam conscientiam
 et spez futuram. x. lib. usq; ad messem ipsius ad
 certum locum deductis. Et tu propter nimia instan-
 tiā tuā me impedit ne emā et hanc pecuniam recipis et promittis mihi infra messem reddere. c. et
 x. lib. non est usura secundum hostem. quod loco iteresse suc-
 cedit et similis casus potest in ar. se. q. iiiij. Quid si
 quis denarios sub usura recipiat et postea au-
 toritate propria alicui amico suo sub eadem usura
 vel etiam minori mutuat. Et scribit monaldus
 quod teneat ad restituendos illi amico suo. quod ipse fu-
 it principalis in hac usura si autem esset tantum media-
 tor vel fideiussor ita quod obligator esset de ami-
 co ad usurariū facta non teneret. Sed rō predicta
 non videatur valere. Esto enim quod aliquis ad peces alii
 cuius amici sui accipiat pro eo pecuniam ad usu-
 ram ab aliquo qui est inimicus eius tunc non esset ob-
 ligatio de illo amico ad usurariū sed ad eum quod
 mutuat fuerat pecuniam ut illi mutuarum ea re-
 ceptur ab eodem capitale et usura de quod duecit
 cum usurario. et tunc ille sic faciendo usurara non co-
 mittit sed damnū suū evadit. Et idem videtur dicen-
 dum de casu promisso quod sine usura fieri possit. At
 secundum hostem. quod is qui mutuanit occasione mutui
 labore subiicit in cuius recipies fructus fructus
 facit suos quod patet ad interessum. ut ex de
 re. eccl. non alii. ad nra. l. i. papa qui est dominus ecclie
 fecit ut res ecclie cicerone recuperare possit ar. ibi
 de ad audienciam. Itē rō more usura petunt
 qui iteresse secundum laurum. et bernardum. ex e. dicitur. quod
 vendo tibi fundū pro certo prōcio quod mihi tene-
 ris infra certum tempus soluere et non soluis elapsio
 termio possū usuras petere cum facias fructus
 tuos rei videntur. ut. C. e. l. i. j. Et idem est de contrac-
 tibus bone fidei et tunc non petit qui usura. sed propter
 intermissionem morā adhibitā non fuisse. ff. pro socio. sociū
 quod intellige quod iteresse est ita re ut cum petet
 dāni vitadi non lucri captādi. ff. de ac. emp.
 et ven. si sterilis. s. cū p. venditore. Et iō cau-
 te dicit canon icremita suscepit. xiii. q. iij.
 si quis obicit secundum gof. et bernardum. ex e. dicitur. vel
 dic in hoc casu actionem appetere ex contractu
 vel officio iudicis non ad usuras sed ad iteresse
 quod est verius secundum hostem. C. de ac. emp. et ven. l.
 iij. et ff. pro ac. emp. l. iij. et secundum gof. xiii. q. iij.
 quod. sicut ei propter quod agere ut reddat in denis ex
 de fideiussor. dicitur. et c. puenit. Si rursum debe-
 as mihi centum libras. in termio certo et nolueris mihi
 soluere in illo tempore. et iō propter mea negotia
 tractāda optinet me pecuniam sub usura recipere
 si solui eam teneris mihi illā restituere. vel si non

solui tecum liberare me ab ipsa obligatore secundum
 rap. probantur hec ex de fideiussor. puenit et c. co-
 stitutus. Itē intelligi propter de casibus in quibus ex mo-
 ra veniunt usurae secundum leges. quod ibi non debet aliquod
 receptum ultra sortem sed potius interesse. Et secundum
 canones iteresse peccatum p. xiii. q. iij. quod ibi ad
 questum et. vii. q. iij. si quis cum clericis. Et idem
 forte est ubi pena permititur a lege et succedit
 loco pene non fraudulēte. Nec obstat illud
 j. q. iij. pluriū. quod illud in mutuo locum habet. Et quod de
 quidquid accedit sorti est usura illud est vero quod ex
 ceptio dat vel aliquod in fraude usurarū excogita-
 tur. hec host. et bernardus. ex e. dicitur. Diuina e-
 tiā pagina in multis locis usurā in mutuo tamen p-
 habere vide. i. euāgelio mutuum date nisi inde
 speret et in p. qui pe. su. non de. ad usurarū. hec
 host. qui quidē ponit sub tribus casibus ea quod po-
 no sub hoc quinto casu. et hoc iō facio. quod in his
 oībus est excusatio ab usura rōe iteresse. Secun-
 do licet accipe ultra sortem quod possessioēs sunt a
 secundo p. numerata dote pignori genero obli-
 gate tunc em fructus non dūtūt in sorte ex e. sa-
 lubriter. v. sane genet. Cuius rō est quod dos co-
 stituit propter matrimonij onera supportanda
 ex de do. p. di. re. p. vras. vñ sic ex aliquo ho-
 nesto lucro sustentare onera matrimonij sic
 ex fructibus possessionū quod succedit loco p. ex e.
 c. cū tu. in fi. hoc autem intellige cū vir sustinat o-
 nera matrimonij. Alias non ut inuit in fi. p. di-
 cte decreta salubriter. Potest etiam et alia rō h-
 casus assignat secundum hostem. hoc s. ut dos salua ma-
 neat mulieri quod alias consumetur et sic utilitas
 publica ledere. ff. so. mo. l. i. Dicere nullū
 mutuum ibi contrahit. rō em p. p. mutuo adap-
 tari si em recipiā a te p. dūtūt mihi obligatum p.
 x. lib. quod mutuo tibi et de quārum lucro vivere
 p. ponā. p. dūtūt succedit loco p. ex e. et tunc fructus
 debet in sorte dūtūt ex e. c. iij. et rō est quod mutu-
 um ibi contrahit in quod reglariter et non in alio contra-
 ctu locum habet usura ut dictum est supra nec etiam ibi
 utilitas publica versat. Nota etiam secundum hostem.
 ex e. salubriter. quod dictum priuilegiū extendit
 ad virū quod dūtūt tenet uxore alere heredes aut
 non habent hoc priuilegiū. Quid in casu duerso ut
 si soluto matrimonio heredes viri possessionē
 aliquod obligant mulieri pro sua dote quia non
 habent quod soluāt nunquam fructus dūtūt in sorte
 habent hostem. in summa quod sic. ff. de solu. ticia. et
 idem vult ex e. salubriter. Et idem vult in o-
 ibidem mulier discreta non recipiat rem ob-
 ligatā sed potius faciat eam distracti vel acci-
 piat in solutū alii fructus extenuabūt sortem. Quid si gener
 possessionē tunc sibi obligatā cum
 iure quod ibi habet dūtūt alii. recepta ab eo summa
 quod fuerat sibi p. dote p. missa nunquam iste p. lu-
 crificare fructus p.ceptos donec ei pecunia p. dūtūt
 etā fuerit p. soluta sic poterat gener. Et secundum
 rō. si gener aio dādi totū ius quod habet in pigno-
 re non propter pecunie distractū ab eo recepte. sed quod
 est eiā sanguineā l. alias diuinitātē amicū et il-
 le non propter fructus lucrificatiōes ei numerat pe-
 cunia sed propter dilatōes aut grauamen p. ablō
 piclo usura fructus lucrificare nec est ille distractū
 vi nos mutuum. nisi sit ductū in pactū quod genet ei

dat² traiciēda vel trāsuehdēda. eadē tñ dñ tra-
iecticia qz traicē dat² aut̄ piculo creditoris
vt. ff. de nauti. feno. l. j. et. l. picul. s. locum
bz nauigio accepto vel priusqz nauē nauiga-
re ouenit vt ibidē i. l. iij. qd̄ vez̄ ē nisi obito
ri possit aliqd̄ iputari vt qz nauigij locum nō
seruauit vel qz merces p̄hibitatis trāsportauit
tunc em̄ qz nō ex maritima tempestate sed ex a-
uaricia vel andacia debitoris detrimentū ac-
cidit. imputatur debitor. ff. de nau. feno. l.
cū apposal. **A**d h̄ quoqz sciēdū qz ibi ē usura
nō obstāce qz creditor i se retinet piculū pe-
cunie vtz eī. e. nauiganti. Cuius rō naturalis
scdm host. quidqz dicat alij ē. qz recipies aut̄
iuuat se de illa pecunia aut nō. si non iniquū
ē qz creditor ab eo lucrū petat qd̄ nō habuit. si
sic ḡ dñium n̄ reman̄ ap̄d creditorē qz i con-
sumtione amittit et alteri⁹ effici² vt. ff. de so-
lu. si alicui. unde res empta debitoris effici²
licet ea emerit pecunia aliena. C. de rei ven.
si ex ea. quare p̄t qz ab eo n̄ d̄ lucrū exigere
si re vta² appzia et lucra² ex ea. piculū igi² qd̄
in se recipet i nullo eū releuat sed potius one-
rat. Impuz ergo sibi qui tale pactū apposuit
piculū em̄ i se recipere potuit. et iō videlicz pa-
ctū ultra sorte exigere voluit sed nō potuit.
vt ex. de pac. c. fi. p̄tem lucri stipulari potuit
vt ex. de dona. inter vi. et vr. et si necesse. sed
noluit et iō nō habebit. Scdm bo gof. rō est
quare in pecunia nautica ē usura qz etiā is qz
pecuniā dat piculū in se recipiat. pecunia tñ
salua manēt ultra sorte habebit siue merca-
tor inde lucret² i mercib² siue pdat. Scd̄z aut̄
rich. in. iij. suo ratio ē qz raro accidit nisi fue-
rit culpa vel negligētia ei⁹ qui accipit qz illa
pecunia pereat. vñ tradēs eam bz in fauorez
suū illud qd̄ sepe accidit. Et dtra se nō habet
nisi illd̄ qd̄ raro accidit. Idē dicendū de eo qz
mutuat eūti ad nundinas pecuniā receptur²
aliqd̄ ultra sorte p̄ eo qz in se piculū suscepit
id et si pecuniā v̄l merces ex ea emptas saluas
portauerit aliter n̄ tenea² sibi etiā de sorte vt
in c. nauigāt. et. xiiij. q. iij. putat in glo. Idē
etiā dicendū ē de eo qui mutuat cē. aureos ia-
nue vt cotidē recipiat rome qz scit vel credit
eos ibi plus valere recipit tñ piculū in se sic
p̄dicti hec raij. ar. i. c. p̄dicto. Poteſt tñ hic
excogicari scd̄z raij. et host. in. c. nauigāt. ca-
sus in quo nō esſet ultra sorte aliqd̄ accipe u-
sura. puta duz ego em̄ vel parat² sum emere
certas merces de pecunia et tu p̄pter nimiaz
instatiā me cessare facis a tali emptōe vt mu-
tuoz tibi et dico ego volo qz ibi reddas mibi
tñ q̄tum habitur² essem de mercib² istis si il-
luc eas deferem recipio tñ in me piculuz vt
dictū ē supra. si tali mō ultra sorte aliqd̄ reci-
pio nō ē usura qz recipio illud tanqz interesse
Dicit aut̄ rod. p̄ recepto piculi in se posis-
simū excusat ab usura. sed tūc eadē rōe excusa-
ret ab usura in p̄dicto casu de nautica pecunia
vñ meli⁹ vide² dicere raij. s. p̄ vitatio damni
excusat. Donec qz aliqua ciuitas mutuo rece-
pit centū lib. a quodā ei⁹ hitatore sub tali pa-
cto. s. p̄ donec sibi redderet nihil p̄ collectis

solueret et sic diu ē seruatū. demū cōitas sol-
uit et ab eo collectas nō solutas tanqz usura
repetit quid erit iuris. **R**espōdet guil. in spe
culo. i. d̄ usuris. qz n̄ ē ibi usura qz aliud e d̄
suo lucro no tribuere et aliud nō cape. ff. de
dam. infec. pcul. Ec aliud ē n̄ acquirere et a-
liud n̄ amittere. ff. de coll. bo. l. 3. q. si is qui
bona. Ec aliud ē lucrū et aliud sumptus quos
quis erat factur². ff. de le. iij. si meliores. Et
aliud ē penā euadere et aliud aliquid lucratice
p̄cipe. ff. e. impato. Bz moueoz in dtratiuz p
hoc qz idē ē remittere qd̄ dare ex. de resti. ve-
niens. et. viij. q. iij. talia. et. ff. de calū. quin
etiā cū ergo in calu p̄dicto ciuitas collectas
remittat eas etiā dat. ergo ibi ē usura. **Q**uid
si aliquis dū vellz usqz ad certū tēpus emere
terzā valentē singulis annis. x. lib. ad instatiā
am alteri⁹ dedit ei p̄ciuz qd̄ volebat dare p
illa terzā eo pacto qz ipse vel heres ei⁹ solue-
ret ei tñ de redditib² annuatū usqz ad illd̄
tēpus. **S** & scd̄z rod. si licitus fuit dtract² pri-
mus. s. p̄ volebat emere terzā v̄l ven⁹ fruct⁹
credo qz etiā scd̄s sic licit⁹ aliter aut̄ nō. s. lis
casus habe² in. c. p̄cedenti casu quito i p̄in⁹
Quid de his qui oues vendūt et donant et
tradūt monasteriā sub hoc pacto qz p̄ qualis-
bet oue recipiat anuatū dū vixerint duos so-
lidos. cū fruct⁹ cuiuslibz cuius valeat. v. soli-
dos et licz oīs oues tradite moriant² nibilo
min⁹ remanet ex pacto monasteriū ac si viue-
ret obligatū post mortē tñ tradētis p̄tinēt o-
ues ad monasteriū etiā si inde locupletat² es-
set ex vi p̄acti. **R**indz host. hoc licitu esse. Nec
p̄t ecclesia restitutoz petere exquo lesa n̄ fuit
in traditōe. licet mortalitatis eueng⁹ sequac⁹
qd̄ vez̄ esse intelligas nisi oues essent ifecte
et ad mortē parate et nō p̄spexit monasteriuz
mortē euenire posse vt. ff. de mio vez̄. **S** si lo-
cupletioz. Consuluit tñ idē host. tradēt qz si
calus talis euenerit in suspecto lucro qd̄ mo-
nasteriū fecit i ouib² qz forte lōgo tpe habu-
erat i solidū n̄ exigat l̄ remittat et pata² et sen-
tia p̄tē dāni. nec cū iactura monasteriū velit
locupletari vt. ff. de cō. inde. nā hec natura.
Itē caneat sibi tradēs qz nisi ouet² tōt̄ d̄sen-
tia. n̄ te² monasteriū de ouib² abbati l̄ celle
ratio sub pacto p̄cedēt v̄l d̄silī traditias l̄ do-
natis ex. de depositi. c. j. et de dona. c. iij. hec
host. **Q**uid d̄ his q̄ emūt ab ecclīs l̄ mösteri-
is cītas possessiōes tenēdas toto tpe vite sue
ta qz p̄ mortē eoz debeat ad ecclīas redire.
S & scd̄z gof. p̄ tal dtract² ē usurari² qz hoīes
sperat dñi viue et tles sic dtrahētes sperat p̄
cepturos fruct⁹ valituros maiore pecuniā qz
dederint. Et sola spe d̄mittit² usura vt dictū ē
s. **S** & siqz ecclī vñā posselliōez d̄derit et equa-
lente recepit usur² et fruitur² vtraqz in vita
sua. et post mortē eius demū ambe ad ecclīam
cū pleno dñio reuertant². Ille dtract² licit⁹
erit n̄ em̄ ē dtract² pecuia² imo i hoc cāu bz
ab ecclīa recipere posselliōez i duplo pl̄ valentē
qz sua quā d̄fert bz si suā ex nūc velit i ecclīam
trāsferre oīo vt ipse ea n̄ vta² seu frua² pote-
nit ab ecclīa posselliōez i triplo valētē recipere v̄

Diversus p. M. q. f. 11. 1. 1. 1. 1.
D. ap. s. f. 1. 1. 1. 1. 1.

Idem dē e his qui n̄ hñt. si aut̄ sine fraude et bona fide emptio fiat huiōi. nō ē credendum qđiu bona fides durat emptorem peccare. Quid si quis mutuet pecuniā receptur⁹ in termino aurū vel argentū vel alteri⁹ generis monetā. H scđm gof. si faciat ut estimatōne lucret⁹ usurarius ē. et idē dicit host. ex. e. cōsuluit. et de hoc habitu ē supra. iij. ar. cau. inj. Quid si mutuet veterē annona ut recipiat nouā. H usurari⁹ ē si hoc iđo facit ut meliorē recuperet scđm raij. et gof. si aut̄ hoc faciat ne sua sibi pereat vel forte ut recipiēti gratia mutuādo faciat n̄ omittit usurā. Et hoc ē verū scđm rođ. dūmodo nō auferat libertatē se infra terminū liberādi veterē soluedō. vel si pbabiliter dubitet⁹ utr⁹ plus vel min⁹ sit solutionis tpe valitura. Quid si mutuē tibi pecuniā p̄ pcio ut iter⁹ remutues mibi. Nun quid es usurari⁹. H p̄ sic. licet em̄ obligeris mibi ad antīdota. ff. de pe. heredi. s̄ si i lege. s̄. cōsuluit. et ex. de testa. cū i officijs. Allā tñ obligatōz naturale deducere in ciuilē ē spes luci et iō ē usura scđm glo. xiiij. q. iij. si fene raueris. Et scđm raij. et gof. Mouet̄ tñ hosti. i contrariū q̄ hic nihil accedit sorti et alias illud qđ sine pacto debet⁹ licite p̄t i pactū deduci ex. de pac. significauit. qđ em̄ si debes mibi. x. q̄ nō possim recuperare et mutuo tibi alia. x. cū hoc pacto ut satis des oportune p̄ i fra certū tps soluas mibi. xx. Nec obstat illud luc. vij. mu. da. n. zc. q̄ illud icelligit⁹ h̄ mō nihil lez ad lucru vel supabundantiā v̄l p̄ sit plus re ex. e. cōsuluit. et. xiiij. q. iij. p. totū q̄ tñ multi casus possent accidere i quib⁹ pecuniā mutuatā amitteres et ego incrater iō op̄ioni prime ē adhērendū etiā scđz host. quia qđ ē tuti⁹ ē tenendū ex. de spō. inuenis. Sed qđ siue p̄tū tenebit⁹ restituere i h̄ casu. H scđm monaldū p̄ tene⁹ restituere tñ p̄tū ē al ter dānificat⁹ siue tñ p̄tū tot denarij valere solet vel scđm quosdā quantū inde fuerit luc tus. tñ si oponat se ad libitū ei⁹ liberat⁹ eric scđz quosdā. Quid siq̄s mutuet pecuniā hac spe siue intentione p̄cipaliter alicui. ut ille alia vice remutueret sibi. H mutuās sperare illud p̄t i sil'i casu ab accipiēte nō tñ ex vi mutui sed ex accipiētis caritate. Et qđ ex p̄cepto dei tenemur idigēti mutuare. si hac intentione p̄cipaliter mutuet nō ē sibi meritoriū. qđ nō ponit finē deū. immo d̄e luc. vij. mutuū da. n. zc. s. ab hoie. sed a deo scđm alex. de an. vnd scđm rođ. scolares qui mutuāt camporibus vel alijs scolarib⁹ p̄cipaliter hac intentione ut illi remutueret sibi qñ indigebunt usurā cōmittunt. et idē sentit gof. et host. Quid de dominis molendinor⁹ qui pecuniā pistorib⁹ mutuāt. vt i eoz molendinis molat. H scđz rođ. usurari⁹ sūt. accipiūt em̄ vlera sortē in faciendo et auferūt debitoribus libertatē molēdi vbi voluerint. si tñ debitores p̄pter hoc n̄ sunt damnificati nō tene⁹ eis ad restitutōne faciēdā. nisi q̄tinus estimari d̄ libertas molēdi vbi velle⁹ pensatis etiā circūstātis de maiori et minori remotōe molendinor⁹ et facilis

teate et difficultate molēdi. Quid d̄ notarijs qui sup usuris sciēter officiūt publica instruēta. H̄ piuri sunt. q̄ qñ creant⁹ iurāt p̄ bñ faciēt et n̄ male. ergo nec de cetero testificaři poterūt nec officere istrumenta. piurus enim testificari nō p̄t p̄tuncunq; egerit penitentiā ex de test. ex pte. et c. fi. Et hi etiam sunt infames qđ sūt act⁹ legitimū interdicti ex. de testi. licet ex qđā. R̄. i. ad fi. hec host. Quid de platis tractib⁹ usurarioz subscriptib⁹ et sigilla apponētib⁹. H scđm host. si placē tenore nō legerit vel si legerit usura tñ sit ve lata q̄ forte ibi pon̄ maior p̄titas p̄ mutua ta sit i veritate. nec diligēter scrutat⁹ et examinat. et iō n̄ intelligit. fatue agit sed i veritate n̄ d̄sentit. ff. de pigno. ac. grauis. Si vole gerit et veritatē iuenerit p̄ticeps ē criminis rūrarum sed n̄ d̄modi. Nam subscriptio i malitia iuris articulis d̄sensum et appbationē iducit ex. d̄ re. iudi. cū inter hec gof. et host. Esto p̄ coitas alicui⁹ indigeat pecunia p̄ cui⁹ re cupatōe imponit mutuū ciuib⁹ suis. post hec aut̄ p̄dicta d̄munitas nolens ciues suos agḡuare sed releuare assignat ciuib⁹ q̄ mutuauit sup aliquib⁹ redditibus suis p̄ certa p̄titate mutui certā pecunie quātacē annuāt redendā ut p̄ cētū. lib. viij. lib. annuati. Mo do q̄ritur utr⁹ talis excrescētia vlera sortē licite recipi possit. H̄ dicūt aliqui p̄ sic. p̄tio q̄ suppo⁹ p̄ ibi mutuū a principio fuerit et ex post semp sit violentu et nō voluntariū. de ro ne aut̄ usura ē p̄ omittit⁹ circa mutuum volūtariū. Scđo qđ d̄grūn̄ ē et rōe d̄sonum p̄ d̄munitas si p̄t releuat ciues suos quos mutuare coegit. Et h̄ sentētia fuit fr̄ iohēs de saronia qui fecit tabulā iuris scđm p̄ fert̄ r̄ndisse. Be cundū aut̄ alex. lombar. pbabilis dicūt dicētes casum p̄positū nō esse licitu q̄ rōne mutui nō licet accipe vlera sortē scđm illud luc. vij. mutuum date zc. Distinxit aut̄ q̄ releuatio p̄ fieri dupl'r. vno⁹ p̄ modū ḡtudinis q̄. s. cōmunitas ḡtis et liberaliter releuat mutuātēs et tūc licite recipit⁹. Alio mō p̄ modū obligatōis q̄ scđz d̄munitas ad hoc faciendū se ob ligauit et tūc nō p̄cipi⁹ licite. Et spēaliter q̄ ex tali obligatōe mutuū incipit esse nouū et fieri p̄pter spez lucri. Mihi aut̄ vide⁹ saluo sp̄ iudicio meliori q̄ si iō q̄ mutuauit semp mallet si poss̄ suū mutuū recuperare p̄ puent̄ habere. licite possit eos recipi. p̄cipue cū cōitas ad hoc se obligauerit sp̄tē ut suppo⁹ ad p̄ns. Quid si ciues p̄dicti velint vendere ius qđ habēt sup cōi suo. p̄ capitali et puentu p̄ eo q̄ nolūt expectare vel etiā dubitat̄ sibi p̄cius lū in d̄muni imminere nūquid licite poterint. isti ius illud vēdere et alij emere p̄ p̄cio tāco v̄l miori p̄ d̄derint v̄l p̄sriterint. H̄ ad hoc fer̄ r̄ndisse sup̄dict⁹ iohēs p̄ sic. q̄ iusto titulo ius aliqđ iuste possidēt iuste p̄t vēde et alijs iuste emē ius illud. qđ iuste vēdi⁹ n̄ iuste emi⁹. et hoc p̄cio eq̄li l̄ miori v̄l maior p̄ fuerit datū. qđ res tñ valet quantū vendi p̄t. Quid siq̄s habēt aliquā monetā qnā du bicat sequēt tpe min⁹ quā nūc valiturā scđm

Iber 31

statutū legē positōe mutuat eā sub tali pacto
scz ut sibi reddat in p̄cio eq̄li in quo ē tēpore
mutui. nūquid hoc licebit sibi? **H**ec aliquid
vide q̄ n̄ alijs p̄ sic: qz q̄uis in mutuo nō li-
ceat sperare lucrū licz tñ vitare dānū qd̄ hic
mutuās intēdit. debitor etiā tñ accepit q̄tu
reddere teneb̄ h̄ scd̄ op̄. fuisse vi. **A**lex. lōb.
Nunq̄d licz mibi mutuare cō meo p̄ aliquid
officio h̄ndo ex quo spo d̄sequi magnū bono
rem et lucrū. **A**d hoc fert̄ p̄dict̄ fr̄ ioh̄es m̄
disse q̄ nō. qz mutuās exp̄sse recipit ex mutuo
ultra sorte. **N**unq̄d licite possum emere ab ali
quo debete recipie a suo cō vel p̄ suo solario
vel qz mutuauit centū lib. p̄ aliquid officio ha-
bēdo. ius ppter qd̄ recipie dz. p̄cio mīorū q̄ re-
cipie dz. **A**d hoc fert̄ dict̄ fr̄ io. r̄ndiss p̄ h̄
licz. dūmō h̄ cū modramie et sine fraude fiat
Equit̄ videre de vi. s. de peis usurariorū
quib̄ scz puniunt̄ et ad restitutōz opel-
lunt̄ hec aut̄ ē multiplex. qz alia imponit̄ a
canone alia a iudice. alia ab aduersario p̄ ex-
ceptionē. **E**st ḡ p̄cio d̄siderandū de illa q̄
imponit̄ a canone. hec aut̄ ē multiplex usura-
ri manifestuqz nec ad om̄unionē altaris ad-
mittunt̄ nec ad xp̄ianā sepulturā i hoc p̄ctō
decedētes recipiunt̄ sed nec viuōz oblatōs
recipi debet. **S**z si quis cleric̄ otrauenerit. s.
sepeliēdo v̄ recipiendo. cogit̄ reddere qd̄ ac-
cepit. et ab officiō sui executōe manet suspen-
sus. donec ad arbitriū ep̄i sui satifecerit. ex.
e. qz d̄ quo d̄silio sp̄ dz fieri mētio i literis cō
tra usurarios impetratis. cū dz eos ad restituē-
dū qd̄quid ultra sorte p̄ceperūt p̄ penam i la-
trianē d̄cilio otr̄a usurarios editā opellatos
ex. de ep̄. et r̄e. ad nr̄az. vñ ab hac pena semp
eiciendū tan p̄ a mimo. ex. de testi. cū tu in
glo. **E**st aut̄ dict̄ canon. qz scd̄ host. et bñ.
ibidē sentētie nō late s̄ ferēde. si em̄ usurari
qui ē p̄cipialis n̄ icurrit penas exp̄ssas i iure
multom̄ talis cleric̄. **S**z cui restituet cleric
cus oblatōz quā accepit. **H**ec alans dixit q̄
ep̄o loci. et aufer̄ ecclie in pena recipiet̄. s.
sicut pat̄z xx. q. iii. d̄stituit Guil. aut̄ nas. dicit
qz restituet illi q̄ obtulit i opp̄biū e9. ar. ex. e
cū tu. q. sup̄ his. et de homicidi. sic dignū. q.
eos Bn. vo dicit ex. e. qz q̄ restituet ei a q̄ re-
cepit. vt restituat ei a quo habuit ar. i. p̄mis
dictus capitulūs Host. vo i. c. qz tenz cu alāo
vt scz de ep̄o qui restituat ei a quo usurarius
accepit si iueniat. alias paupibus erogē ar.
xx. q. iii. d̄sticuit. **Q**ui dñr hic manifesti usu-
rarij. **H**ec usurarij notorij sunt qui h̄nt euiden-
tiā facti. vt qñ usurarij mensaz tenz pataz ad
mutuandū culibz sub usurarij. sicut meretrix i
p̄stibulo p̄t̄ culibet ar. ex. de coha. cle. tua
et c. fi. et in h̄ easu ip̄o iure supradictā pena
canonis patim̄. siue sint notorij iuris. vt qz
sunt p̄ ep̄m publicati. Sec̄ e s̄i adhuc ab ec-
clesia tolerant̄ ar. ex. de coh. cle. tua. Nam si
manifesti sint p̄ famā tantū nō tñ notorij. nō
patiunt̄ h̄ac penā ip̄o iure sed p̄ publicatoēz
sic intellige illud ex. e. cū tu. **H**ec. i. scd̄ host.
Sufficit aut̄ ad publicatoēz facienda q̄ vocati
d̄ficeant̄. vel p̄ testes om̄unicāt̄. vt ex de co

ba. cle. tua. sufficiūt̄ etiā certa argumēta cū
fama. vt ex. e. cū in tua. licz aūc nullū accusa-
tor sup̄ hoc appareat. p̄cedet tñ n̄ ihilomin⁹.
ep̄s ex officio. vt ibide. p̄cito aut̄ satisfaciūt̄
cessat hec pena. vt ibide hec host. Sacis tamē
posset dici q̄tu ad casuz istū usurarij manife-
stus scd̄m io. an. et Guil. nasone. qui corā p̄rei-
sbitero et testib⁹ facet̄ se esse usurariū. et mā
dat usuras restitui tradēs forte librū rōnum.
Quid si sic notoriū aliquē recepisse usuras
hi tñ qui soluerūt nō repetūt. vel qz n̄ audēt̄
vel qz iurauerūt nō repetere. **H**ec scd̄ host.
ecclia ad denūtiatōez alicui⁹ l̄ ex officio suo
p̄lebet et eū restitutere cogz. ex. e. cū i tua et
ex. de iureiurā. ad nostrā. ij. **Q**uid si ep̄us i
vita usurarij recipiat oblatōz. sed eū post mor-
te ad sepulturā nō admittat. h̄nde o q̄ se pu-
niendū affirmat. vt ex. e. qz in oibus i si. **N**az
cui cōmunicamus viuo ec. ex. de sepul. sacris
Quid si publicat̄ d̄cedat. heres tñ de usu-
ris satisfaciat. **H**ec scd̄ host. eū non esse sepe
liendū nisi de d̄trīce certis signis appareat
ar. ex. de sen. ex. a nobis. ij. et. xxiij. q. ij. nec
quisqua. **S**ūt aut̄ et alie pene usurariorū pre-
ter penas p̄dictas. q̄ ponunt̄ li. vi. e. usurariū
vbi inhibet̄ ne collegiū vniuersitas vel aliquid
singularis psona cuiuscūqz sit d̄ditōis digni-
tatis aut̄ status. alienigenas etiā si sint ciues
vel incole scd̄m io. an. vel alios nō oriūdos
de terra eoz. qui scz nō sunt ciues vel icoles.
publice pecuniā fenebrē exercētes vel exer-
cere volentes. ad hec domos i terzis suis odu-
cere vel oductas habere aut̄ alias bitare p̄-
mittāt̄. s̄i huiōi usurarios manifestos om̄bs in
fra tres menses scz a tpe publicatoēs h̄ d̄sti-
tutionis expellat̄. nunq̄ aliquos tales de ce-
tero admisuri. **P**recipit̄ etiā ibide q̄ nemo il-
lis ad exēcēndū venus domos locet vel sub-
quocūqz alio titulo d̄cedat. qui v̄o d̄tra fece-
runt̄ si fuerit psonē ecclastice p̄iarche archi-
ep̄i vel ep̄i suspēsionis. minores v̄o si sint pso-
ne singulares ercōicatōis. si aut̄ collegiū v̄o
vniuersitas iterdicti sentētiae se nouerit ipso
facto icursuros. quā si p̄ mensē aio idurato
sustinuerit. terre eoz. q̄diu i ipsis morant̄ ec-
clesiastico subiaceat̄ iterdicto. ceterz si laici
fuerit p̄ suos ordinarios ab huiōi excessu. ces-
sante oī p̄iuilegio p̄ ecclesiā d̄pescant̄. **I**n-
sup̄ qz statutū erat vt habitū ē sup̄ usurarios
manifestos i hoc crimie decedētes n̄ debere
admitti ad sepulturā vt ex. e. qz in oibus. ipsi
aut̄ usurarij vt pena illā deluderet. i vltia vo-
luntate mādabāt satisfieri et ita sepeliebar̄
et sic dicta pena deludebat̄. statutū ē posteal
li. vi. e. quāq̄. q̄ licz mandent satisfieri. dene
ge. tñ eis ecclastica sepultura. donec de usu-
ris fuerit scd̄ facultates eoz plenū satisfa-
ctū. v̄l idonee cautū ill quib̄ debet restitui
vbi sunt p̄t̄s vel alijs q̄ possunt eis acqrere
v̄l eis absentiib⁹ loci ordiario v̄l ei⁹ vicario
vel p̄sbitero prochī i q̄ h̄bitat usurarij. v̄l ta-
bellioni de mādato ordiarij ita p̄ c̄ta q̄ticas
expima i caudē scz. l̄ q̄ticas maifesta expi-
ma si apparz. v̄l si n̄ apparz q̄ticas maifesta

usurarij q̄ p̄t̄

exprimat³ p̄titas illa scđz arbitriū ei⁹ qui re-
cipit cautionē. qui si sciēter minorē posuit p̄
verisilr credit ad residuū tenebit³. s. ppter ei⁹
us maliciā v̄l negligentia. Bz quid si nullā
quātitatē ponat. Rndz io. an. p̄ tener³ i tom⁹
8° caute faciat si certa verisilr p̄titatē exprim̄t.
et addat etiā q̄ euā v̄lra illō satis fieri
quantū d̄stabit eū rōe usurariū teneri. Intelli-
gunt³ aut noīe idonee cautioīs pignora et fi-
deiussores. ff. man. si mādato ticij. q. fi. Alias
caucō siḡt nudā p̄missionē. C. de v. fig. sanci-
mus. Bz quid si cautōs pignora v̄l fideiussore-
res dare n̄ posset. Hc scđz gar. et io. an. iuret
hoc dare n̄ posse et facturū qd̄ cauet li. vj. de-
sen. ex. c. fi. q. ill. Nota etiā p̄ illi q̄ p̄nt ac-
quirere no bis sūt filij quos habem⁹ in p̄tāte
n̄ra. Itē serui p̄pri. Itē serui i quib⁹ habem⁹
v̄su fructū. Itē h̄zi alieni quos bona fide pos-
fidei⁹. Itē liberi quos bona fide possidem⁹ tā
quā seruos insti. p̄ quas p̄so. nobis acq. q. i. Sed nunquid p̄curatoꝝ acquiret dño absenti
hāc psonalē obligatōz r̄ndz gar. et io. an. p̄ n̄
p̄ legē. ff. de acqui. pos. quoq̄z. q. fi. Itē
p̄ loci ordinariū itelligo scđz io. an. ep̄m d̄ iu-
re. et idē de dōcano archip̄bitero v̄l abbate
qui alias de d̄suetudine iurisdictionē haberet
i sp̄ualib⁹. Et itellige de loco i quo usurariū
deḡz. Itē qd̄ dicit de p̄s bitero siue rectore p̄
rochiae i qua usurariū h̄vit. m̄to forti⁹ itelli-
ge de rectore prochiae illi⁹ lesi cui restitui d̄z
cū sit quasi iudex et mister ei⁹ scđm gar. et io
an. ff. de i ius vo. p̄ quo. Itē p̄ hoc p̄ dicit
mādato ordinarij arguit io. an. p̄ tabellio in
h̄o casu n̄ acquirit actōz extraneo ex sua stipu-
latōe. nisi faciat istud de mādato ordinarij. Vlter⁹
oēs siue religiosi siue aliī manifestos
usurarios recipieōt ad eccliaſtīcā sepultrā
ōtra formā supradictā subiacēt pene i latrīa
n̄esi d̄cilio ōtra usurarios p̄mulgate li. vi. e
p̄quā. q. oīs aut. de d̄cilio illo ex. e. q̄ i om̄i
bus. Et ex h̄o notat gar. ibidē p̄ tales n̄ sit
recipiēdi sicut nec usurarij maifesti i vita ad
d̄mūnionē nec i morte ad eccliaſtīcā sepultrā.
Bz io. an. notat ōtranū sc̄z p̄ hoc n̄ habz
locū pena statuta ōtra usurarios. h̄ pena sta-
tuta ōtra recipieōt eos ad oblatōs et ecclie-
ſtīcā sepultrā. n̄dū ibi i latrianensi d̄cilio
ōtra usurarios subaudit edita. Itē testamētū
usurarioꝝ manifestorꝝ nullō intersit. nec eos
ad d̄fessionem admittat siue absoluat. nisi de
usuris satis faciat. v̄l de satis faciēdo p̄ suarū
facultatū virib⁹ p̄stēt ut supradictū ē idonea
am cautionē testamētū bo eōn̄ facta alias sc̄z
n̄ facta satis factōe nec p̄stīta idonea cautōe
n̄ valēt. vt. c. quā. q. fi. Quid si testamētū
facit et postea cauz. nunquid postp̄ cauit testa-
metū valebit. Hc dixit gar. q̄ n̄ q̄ ab initio
nullū fuit li. vi. de re. nu. n̄ firmat⁹. sed scđz
io. an. satis videt sufficere si cauit aī mortē
cū testamētū i morte firmer⁹. Nec obstat regu-
la illa sc̄z n̄ firmat⁹. q̄ de solo tractu epis lo-
quit⁹. Et quidā io. eq̄tati meliori innit̄ vide⁹
eoꝝ ad d̄shuatōz testamētōz nit̄ put̄ oia iu-
ra nit̄ ut. C. d̄ sacrosan. ecc. l. i. Eacit etiā

pe eo p̄tū ad legata ad piās cās p̄ scđz leges
ff. d̄ le. iiij. l. j. q. i. legata relicta a filio fami-
lias vel a seruo licz t̄ pe testamētū inspecto n̄ va-
leat. si cū seru⁹ manumissus vel fili⁹ emanci-
patus i eadē volūtate p̄seuerauerit valebūt
accipe em̄ cauōz ē q̄ncunqz accipe. sic et da-
re ē q̄ncuōz dare. i. q. j. eos. Quid d̄ codicil
lis nunquid valebūt facti ab usurario manife-
sto. Rndz guil. gar. et io. an. p̄ nō. Et idē est
de q̄libet vltā volūtate. vt p̄ ex principio di-
cti c. quā. q̄. et ar. ex. d̄ test. cū ees. q̄ etiā co-
dicillā large d̄ testamētū qr̄ testa⁹ mētis. viii
q. ij. sed aliud. Quid si iste usurari⁹ scđz for-
mā p̄dictaz satis dedit. Nunquid ex hac satis da-
tione tenebit⁹ soluere si dualuerit. Hc dicūs
guil. gar. et io. an. p̄ sic ar. hic. Et qr̄ etiā si
n̄o satisdedit cogēdus esset soluere p̄. e. cū
tu. Circa bo pena q̄ impon̄t usurarijs a iu-
dice que q̄ncuōz sequit⁹ ex pena inflictā a cano-
ne si d̄cumacia exigā e sciendū. q̄ si usurari⁹
sit cleric⁹ ab officio bñficioz suspedit⁹ ut ex
e. p̄terea suspedit⁹ in p̄ a bñficio obtento. et
multomagis repellit ab obtinēdo. ex. d̄ pre-
ben. iter dilectos. p̄t cū cū tali dispelare epi-
scopus post satisfactōz et penitētā. qr̄ hoc n̄
p̄hibet. vt d̄ i glo. d̄. c. p̄terea. Et si adhuc
n̄ desistat ē deḡdand⁹. vt ex. e. c. j. et. viij. q̄
ij. canon⁹. quā cū pena euadit si desistat. naz
de iure d̄muni ē deḡdand⁹ nisi peniteat. sic
intellige dicta iura. d̄. xlviij. c. j. et. ij. scđz
gof. et hosti. Exi⁹ si fuerit icorrigibilis scđz
raij. ad mādato ep̄i. si n̄ p̄ alī corrigi coerce
bī p̄ potētā laicale ex de iudi. cū n̄ ab hoie
et di. xvij. n̄ licuit. Si bo sit laic⁹ et p̄eia pe-
na iſlictā n̄ d̄ſtiterit. maiori excōcātōe p̄ci-
tetur ex. e. p̄co et. c. p̄terea i fi. Et hec itellī-
gas q̄n̄ delegat⁹ ē cui mandat⁹ p̄ a pena d̄ci-
lii i cipias seculi ē si mandet⁹ ei p̄ p̄ censurā ec-
cliaſtīcā eū cogat. sec⁹ ē etiā si ordinari⁹ sit
qr̄ talis a principio poterit eū excōcāre. sic in-
tellige illud ex. e. tuas. et de iuriū debi-
tozel hec hosti. Bz qr̄ iudex eccliaſtīcā ma-
gis itromitū se de pena usurarioꝝ qui sunt
fures et raptōres. vt habitū ē ū p̄ de pena a-
lion⁹ furū et raptōz. Hc ppter dānuꝝ spēale
qd̄ ex usuraria videt accidere. Et etiā qr̄ usurari⁹
cū dēptū p̄cepti diuini et dāno p̄ximi adin-
uenerūt sibi officiū et modū viuēdi et ditādi
Nec obstat illō aug. ad macedoniu. et habe
xiij. q. iiiij. quid dicā. velle inqt̄ p̄ restituere
ur uslre h̄z n̄ ē quo iuste repeat̄t. Ploc ei di-
cit ad factū n̄ ad ius respiciendo. Et loquit⁹
p̄ tpe quo nondū restitutio usuraria erat ordi-
nata. vt p̄ ibidē in glo. Nunquid etiā heres
usurarij cogit̄ restituere usurarias. Hc p̄ sic. et
h̄o etiā p̄missis mōis et penis. et hoc siue be-
res sit filij siue exne⁹. vt ex. e. tua nos et. c.
michael. Et tene⁹ heres i h̄o qd̄ ad eū puenit
ar. xiij. q. iiij. ep̄s q̄ filios. et. xvij. q. vij. si ep̄m
Exq̄o ei i integrū sibi succedit p̄sumi⁹ ad eū res
pueſſe vt ex. e. tua scđz hosti. Bz laū. et alā⁹
dic̄t p̄ heres n̄ tene⁹. n̄ q̄n̄ vires hēditatis
patiūt. vt ex de appel. q̄ frōte. et ex d̄ raptō.
i literis. qbus d̄sentit hosti. et bern. i c. tua

*Cōp̄. d̄ d̄d. q̄. cōm̄. cōm̄. Quid mētis.
P̄ pena r̄p̄mis̄ i. s̄. f̄. f̄. d̄ r̄. r̄.*

et jo. an. li. vij. d. vsl. quāq̄. Quid si alter he
redu fact⁹ sit nō soluedo nunqđ alter tenet
insolidū. Et scđm host. in sum. q̄ tene⁹ insol
dum imp̄tū saltē ad eū puenit de hereditate.
Nam et res hereditaria vide⁹ obligata. ex. e.
cū tu. q̄. fi. et idē dicit bern. in. c. tua. Ho. m̄ i
glo. dicit q̄ pdicta op̄i. e. ab oībus approba
ta. et iō contradicere nō audet. Considerata m̄
veritate et subtilitate iuris cū certū sit ml̄tos
aliq̄ possidere q̄ notū ē fuisse usurarioꝝ. q̄ nū
q̄ de usuris satisficerūt. durū ē sentire q̄ oībs
tales ea q̄ possidēt taliter restituere teneant
maxime cū forte xl. anni v̄l plures sint q̄ illi
usurarij decesserūt. et graui⁹ ē tot aias ddem
nare. Ideo distinguunt. q̄ is qui ē heres tenet
insolidum si n̄ fecit inueteriū alias sec⁹ ē. is
aut qui n̄ ē heres et ad quē al. puenit n̄ vide⁹
teneri. et si ex causa lucrativa ad eū res pue
nit. vt. C. de donac. heres alicui. nisi saltem
esset de pecunia fenebri empta de quo etiam
sunt op̄i. et m̄fra dicer. Quid si de pecunia
usuraria sit possessio empta. nūquid is qui de
dit illā agere p̄t actione reali. vt sc̄z agat ad
vendicandā possessionē illā emptā de sua pe
cunia. Et alanus dicit et rap. q̄ si q̄ et hoc est
speciale. sic ec̄ alibi dant̄. vt. C. de rei vē
si ea pecunia Gof. n̄ hoc n̄ admittat. cui ec̄ cō
tentire vide⁹ host. imo dicit indistincte agen
dū esse actione psonali dtra usurariū v̄l here
de eius. Et iudex ex officio suo coget eū us
uras reddere si haber vñ soluat sine distractōe
alias ad possessiones vendēdas eū coget et
sic satisfieri de usuris faciet. Et sic intellige
ex. e. cū tu. q̄. possessions. Quid si creditor d
pecunia fenebri possessions emat et dñm vē
dat. et de pecunia recepta p̄ ipsis alias emat
nunqđ idem ius ē de ipsis his scđis possessio
nibus qđ in primis. Et scđm gof. p̄ sic q̄ suc
cedūt loco prior. ar. ex. vt lice pen. ecclesia
et. ff. d. le. iij. l. impator. Quid si possessio em
pta ex pecunia fenebri trāseat in aliū. nunqđ
is qui pecunia illā dedit. bñficiū idē habeb̄
derā exneū possessorē qđ habet dtra usurariū
vel ei⁹ heredē vt vēdere cogat. et satisface
re agēt. Et scđm gof. p̄ n̄. nisi extraneus pos
siderat ex causa lucrativa. Et usurariū vel eius
heres duent⁹ excusa⁹ si n̄ sit soluedo ar. insi
de lega. q̄. si aliena. Secus ē vt dicit bern. ex.
e. cū tu. sup illud vendi. et rođ. si ipse extra
neus emissec. vel ex alia cā n̄ lucrativa adep
tus esset rem illā bona fide ab usurario. n̄ cre
dens forte eū ēsse usurariū. aut credens rē il
lam n̄ ēsse emptā de pecunia fenebri aut us
urarium aliter h̄re vñ posset reddere usuras. Quid si res ēpta de fenebri pecunia pueiat ex
ticulo lucrativo ad eū q̄ usuras soluit. nūqđ
ille ad quē prius ex silī cā puenit res eadē li
berat. vt dtra eū agi n̄ possit. Et scđm gof. p̄
sic. ff. de act. et obliga. oībs debitoꝝ. usur
arius tñ vel ei⁹ heres scđm host. m̄me libera
ff. de solu. quotiēs. Circa penā aut q̄ ē ab ad
uersario dtra usurariū excipiēdo. Sc̄iend p̄ p
exceptōem remouet. a dignitate si forte sit e
lectus et in ludo mutuauerit. xij. q. xij. Nō ob

stat q̄ dicat se h̄ causa ludi fecisse sub obtētu
alicui⁹. dsuetudis seu corruptele. vt ex. de ex
ces. p̄la. inter dilectos. Itē si quis lras super
usur. ipetrauerit n̄ audit⁹. n̄ si p̄io restituat si
quas usuras qñq̄ extorxit. q̄ frusta legis in
uocat auxiliū q̄ in legē omittit vt ex. e. q̄ fru
stra. Nec sufficit in tali casu cautio de resti
tuendo ar. ex. de re iudi. cū aliquib⁹. n̄ si forte
interueniat magna cā. vt. ff. de re iu. l. iiiij. q̄.
ait pretor. puta q̄ n̄ ē soluedo. tūc em sufficit
cautio. et debz audiri vt postea restitut simile
vt ex. de soluc. odardus. vel si is cui debe⁹ sit
d̄tent⁹. ex. de re iudi. p̄ ad dsultatōz. h̄ host.
et bern. ex. e. q̄ frusta. Quid si null⁹ appa
ret qui agat dtra ipsum. Et scđm jo. et tanē.
facta denūtiatione in publico si null⁹ appa
reat audie⁹. scđz v̄o host. et bern. ex. e. q̄ fru
stra. et gar. li. vij. e. q̄ quā. et jo. an. ibidē scđz
q̄ dictū ē supra si sit public⁹ et notoriū in
dex ex officio suo repellat eū. licet null⁹ ap
pareat ar. ex. d. iureiurā. ad nrāz. et de excep.
exceptōz. et ex. e. cū in tua. q̄ et si nullus pe
cat. tñ restituere tene⁹ vt ex. e. cū tu. q̄. Si au
tē occult⁹ erat. et aduersarius obiciat et incō
tinenti sit parat⁹ pbare audie⁹ et h̄ pbato re
pellet. ar. ex. e. de resti. spo. lras. q̄. p̄terea et
maxime si pbet infra. vñ. dies. ex. de excep
tua. si v̄o sit occult⁹ et nibil obiciat n̄ repel
let. vñ tūc tenet sentētia jo. et tanē. Nota
h̄ q̄ ex. e. cū in tua d̄r q̄ licet dtra usurariū n̄
appareat accusator. si tñ alijs argumētis d̄st
cerit eosdē ēsse usurarios manifestos poterit
iudex in eos penā dtra manifestos usurarios
i dclio lacrianēsi editā libere exercere. Et o
bicit bern. p̄ si loquit⁹ de manifestis notoriis
n̄ ē op̄ alijs argumētis. si n̄ de notoriis. tūc
euidēs pbatio requirat⁹ scđm ordinē iuris. xij
q̄. j. eoꝝ et respōdet ad h̄ q̄ hic notoriū n̄ h̄z
p̄suerantia facti. vñ requirunt⁹ alia argumē
ta. vel dic p̄ solennis fama docet istos ēsse u
surarios et iō puniunt⁹ apter famā et argumē
ta alia q̄ ad ddemnatoꝝ n̄ sufficit sola fama
ex. de iureiurā. ex. lras. Quid si notoriū sit q̄
usuras habuit. is tñ a quo extorxit eas n̄ inue
ni⁹ nec heres ei⁹. Et iudex faciet pecuniā fe
nebrem paupib⁹ exhiberi. quo facto petitio
eius admittit⁹. ex. e. cū tu. q̄. scđm host. et se
cundū bern. vel scđm jo. an. li. vij. e. c. quāq̄
ēpus p̄ usuras illas recipe et soluere eis a q̄
bus habuit usuras ille qui petit. Quid si lre
obiecte sint dtra usurariū et ipse moriat⁹ an ci
tatōe nūqđ heres p̄ huiōi lras poterit due
nri. Et q̄ n̄ scđz gof. et host. p̄ illud. c. ex. d
rescrip. significavit. nisi fiat ibi mētio de he
rede. vt ex. de offi. dele. cū olim inter. p. Nec
obstat illud ex. e. tua. q̄. iō de ordinario habz
locū qui heredē iudicare poterit vt defunctū
Quid si debitor iurauit soluere. Et tūc h̄z
duo remedia. vñ vt denūtiect eccie vt cogat
p̄ censurā ecclesiasticā creditore⁹ q̄ iuramentū
relaxet. vel ab exactione cesser. ex. de iureiurā.
c. j. et ex. e. tuas. q̄ si velit excōdicatōem poti⁹
sustinere q̄ iuramentū relaxare. puniri p̄t per
ptācez mima pūnacia exigēt. cū ecclia ultra

hoc n̄ habeat quid faciat. ut ex. de cle. erco.
 inter. c. ij. et de iudi. cū n̄ ab hoie. qui eū for
 te velud hereticū d̄emnabit. xij. q. iij. rursus
 et ex. de hereticis. excōicamus. q. j. et. ij. vel
 sic sit in quibusdā locis ut i anglia capie ad
 mandatū ordinarij. Vel quolibet mēse soluat
 certā pecunie quātitatem sic sit in francia. et
 sp̄aliter in p̄ibus tholosanis. s̄z nibilomin⁹
 adueniente die ppter iuramentū soluere tene⁹
 nisi papa interum eū absoluat. vel ec̄ ep̄us exi
 gente otumacia usurarij excoicati in penā cō
 tumacie eius. Scdm̄ ē q̄ si ipse soluerit ppter
 iuramentū. tñ p̄t repeteret. ut ex. de iureiū. d̄
 bitores scd̄z gof. Quid si iurauit soluere et
 n̄ repeteret. H̄ n̄ d̄ in iudicio repeteret ppter
 vñ iuramenti. b̄ em̄ esset directe repeteret p̄t
 tñ idirecte repeteret crīmē ei⁹ denūtiando ec
 clesie. ex. e. tuas i glo. Et iudex ex officio suo
 p̄t cogere eū ad relaxandū iuramētū qđ si ad
 hoc induci n̄ potuerit p̄t eū cogere ad restitu
 endū. Aliq̄ tñ noua cā posset supuenire rōne
 cuius posset repeteret puta si usurarius in fine
 penitens ordinaret q̄ heredes sui oibus illis
 usuroras restituerent qui se usuroras dedisse p̄ba
 rent ex. de iureiū. ad nr̄am. ij. in tex. et glo.
 Quid si iurauit n̄ denūtiare. H̄ iuramentū
 tale ē temerariū scdm̄ om̄s. q̄ ad hoc quilibz
 tenet. vñ n̄ tenet seruare ipm̄. ex. de iureiū.
 quēadmodū in fi. scdm̄ gof. et host. in sum. et
 bern. sup dictū. c. ad nostrā. ij. Host. tñ in ap
 paratu distiguit. p̄ si talis magis moue⁹ zelo
 iusticie et correctionis fraterne q̄ amore rei
 sue recuperande denūtiaret. si vo ecouerso n̄ de
 nuntiet ne piuret. et ita occurrit fraudibus
 usurarioz. Quid si iurauit etiā n̄ recipe. H̄
 iuramentū tenet. ut ex. de renū. cū inter. p. et
 de his q̄ vi. ad audientiā. Cogi tñ d̄z usurari
 us p̄ iuramentū relaxet. ar. ex. de iureiū. c. j.
 vel si ad b̄ primo induci n̄ potent. n̄ audiet
 anquam se liberauerit. In hoc ergo casu erit
 paupibus ergoanda si fiat fides ecclesie. aliz
 ter n̄ audiet nisi papa eū absoluuerit. et b̄ p̄t
 denūtiare ecclie debitor p̄dicto iuramēto n̄ o
 bstāte. b̄ host. in sum. Quid si is d̄ra quez
 sunt l̄re ipetravit appellat. nunqđ repelle⁹ in
 causa appellatōis. H̄ q̄ n̄. ex. de excep. cū in
 ter p̄iorē. et c. si. Idē dicendū ē si usurari⁹ q̄
 l̄ras ipetravit appellat. sup p̄incipali tñ nūq̄
 audie⁹ nisi prius restituerit. ut sup scd̄z host.
 Et ec̄ scd̄z b̄ prius expedie⁹ causa appellatōis
 q̄ audia⁹ sup p̄incipali ar. ex. e. q̄ frustra ibi
 nisi pri⁹ restituerit usuroras quas pater su⁹ pri
 us extorsit ab alijs ut ex. e. michael. cū em̄ ex
 psona pri⁹ agat tenet eū defendere. ff. de re
 iudica. ex q̄ psona scdm̄ bern. et host. Quid
 si nisi fiat in l̄ris mentio de p̄re. nūquid d̄ra
 eū excipi poterit ex psona siue factō pri⁹. s̄n
 det b̄n. et arguit sup b̄ p̄ et d̄ra et. e. micha
 el. et deinde dicit q̄ credit q̄ sic. q̄ tenet usu
 ras restituere quas p̄t ei⁹ extorsit cū succedat
 ei in bonis. Host. vo dicit q̄ si sit heres l̄ vni
 uersalis successor. bona épta de pecuia usur
 aria possidēs ex cā lucratia. p̄t excipi d̄ra eum
 cū sit successor vicioz. ar. i p̄noiaus q̄stioz. b̄

i p̄cedētū ar. q. nunqđ heres. et. q. qđ si de pec
 cunia. et. ff. de calū. qđ si i heredē Sec⁹ ē si n̄
 sit heres nec possideat bona épta de pecuia u
 suraria. licet bona alia titulo donatois a p̄t
 recepit bona fide. vt. C. de dona. eris alieni.
 et. l. si patri tuo Quid siq̄s tutor curator v̄l
 p̄curator recepit n̄ noie suo s̄z alieno. H̄ qui
 d̄a dicūt ut bern. ex. e. michael. q̄ n̄ repellet
 q̄ nec ille usura repeti p̄t ab eo. cū nibil ver
 sum sit i vilitatē ei⁹. s̄z male dicūt scd̄z host.
 et scd̄z jo. ut habet in glo. di. xlvi. c. vi. q̄ in
 delictis illud n̄ attendit. s̄z ipm̄ factū et deli
 quēs volūtas et p̄positū. xxij. q. v. q̄ piurat
 et ex. de sen. excō. cū volūtate Nam et si p̄cu
 rator meus te deiciat de fundo tuo teneoz ti
 bi interdicto vñ vi. nibilomin⁹ et ip̄e lic̄z ni
 bil ad eū puenerit ut. ff. d̄ vi et vi ar. l. iii. q.
 cū p̄curator illud tñ qđ i eius vilitatē versū
 ē. p̄cipaliter teneret et prio. ali⁹ vo in subsi
 diū. ff. de eo p̄ quē factū ē. ex b̄ edicto. Et sic
 talis tenet si p̄cipal is n̄ vult l̄ n̄ p̄t. vñ si tu
 tor usuras recipiat pupilli noie. functo offi
 tutele. possam ab eo usuras recipe. q̄ p̄ alio
 n̄ debuit peccare. e. di. c. vlt. s̄z in alijs d̄tra
 cib⁹ nibil ab eo possū petere. C. de admi
 tu. si n̄ subscriptisti. licet sec⁹ sit de p̄curato
 re. ff. de p̄cura. p̄curator. q̄ tutor fit volūta
 re. p̄curator necessitate

S Equit̄ videre de vij. s. restitutōe usurari⁹
 et circa b̄ querunt̄ plura. s. vñ. usurari⁹
 teneant̄ ad restitutōz usurari⁹. H̄ q̄ sic et b̄
 p̄z p̄ ius diuinū. luç. xix. Si aliquē d̄fra
 dāti reddo q̄druplū ait illi h̄iesus. q̄ hodie
 salus huic do. fa. ē ergo priusq̄ haberet volū
 tate reddēdi defraudato n̄ erat ei salus. Scdm̄
 b̄ p̄z p̄ ius positivū. scz p̄ ius canonīcū. scdm̄
 qđ quilibet tene⁹ usuras restituere siue xp̄ia
 nus siue iude⁹ siue cleric⁹ siue laycus. vt ex.
 e. c. j. et. ij. et c. post miserabilē. et c. p̄to. Et q̄
 dem q̄liter ad b̄ cogat xp̄ianus dictū ē art⁹
 p̄cedēti Preterea quicūqz b̄z alienū tene⁹ ill̄
 restituere. s̄z illud qđ q̄s accipit p̄ mutuo v̄l
 tra sortē ē alienū n̄ siu. n̄ em̄ trāsit in dñim ei
 us. p̄batō quicūqz ē alicui⁹ rei dñs ē aliq⁹ iu
 re n̄ iniuria dñs eius. s̄z rei acq̄site p̄ usura
 usurarius n̄ ē aliquo iure dñs. q̄ nec iure em
 p̄tōis. nec liberalis donatōis. nec locatōis.
 certū ē em̄ p̄ in locatōe n̄ trāsit dñim rei loca
 te. nec iure p̄mutatōis. nec iure mutui. q̄ ac
 cipe p̄ mutuo n̄ ē ius s̄z iniuria. et sic de alijs
 ergo usurari⁹ n̄ ē dñs rei quā acq̄sivit p̄ usura
 ergo tene⁹ ē reddere siue restituere Preterea
 usurari⁹ i⁹ qđ accipit v̄ltra sortē accipit d̄ra
 oia iura. vñ ex supradictis scz d̄ra naturale
 diuinū canonīcū et ciuile. et p̄ d̄sequēs nec a
 liq̄ acq̄rit. q̄ iust⁹ titul⁹ p̄ n̄ titulo ē babē
 dus. ff. de peti. here. nec vllaz. Et male fidei
 possessore d̄c. q̄ d̄ra legū iterdicta mercat⁹. C.
 de agrico. quēadmodū ergo zc. Vñ usura om̄
 iure lant p̄hibite et idēbice et i nullo casu cō
 cesse. nec ec̄ p̄ captiuoz redēptōe. ex. e. super
 eo. iō p̄peti p̄t solute ut habicū ē s̄. Preterea
 esto p̄ usura trāseat i dñim usurari⁹ nibilois
 ēā restituere tene⁹ sic mutuum trāsit in dñum

recipiētis et tñ tene^t cñdem restituere credi-
tor^s. Et qz usurarij sic vt plurimū drafaut v-
surā q̄ vix duinci pñt iō cū age^r de usuris co-
dices rōnū suarū exhibere cēlura ecclastica
sunt cogēdi li. viij. de usuris ex ḡui. Et pcedi-
pt i causis de usuris decetero limp^e et de pla-
no ac sine strepitū et figura iudicij. li. viij. de
iudi. dispendiosam^r. Itē nota q̄ q̄cunq̄ cōita-
tu officiales fauore usurarioz aliquid statue^r
vel iudicādo q̄ eisdē usurarij usūre solvant
v̄l q̄ solute n̄ repeatant^r. Et n̄ restituant^r fecerūt
ipso facto sunt excōicati. vt i. d. cle. ex ḡui. d.
quo pleniⁱ tang^e. ifra li. viij. t̄. i. h. cau. lxxij
et. lxxij. lxxij.

Bz qre ec ius ciuile n̄ co-
git ad restitutōz usurarū. Et qz aliter iudicat
alienū lex diuia et aliter huana. lex em̄ diuia
iudicat alienū qd̄qd possid^e dtra legē dei q̄
ē ver^r dñs oim. sic aut possidz usurā usurarij
lex aut huana iudicat alienū qd̄ possid^e p̄ter
voluntatē ei^r q̄ ē ver^r dñs ipsius. vñ qz i usū-
ra ē voluntariū mixtū qd̄ n̄ ē in furto et rapina
iō magis iudicat alienū in his q̄ in usūra. et
ec qz p̄ illa ledit^r magis bonū cōe q̄ p̄ usūra^r
lex aut diuia iudicat i vtrōqz esse alienū. s. tā
illō qd̄ ē dtra legē dei. vt in usūra. q̄ id qd̄ est
dtra legē dei et volūtate primi. vt i furto et
rapina. et iō iudicat restitutōz fieri in vtrōqz
B. alex. lomb. Bz n̄quid usurarij restituere
tenet^r rē eande in numero qñā accepit p̄ usū-
ra sic tenet^r fur et raptor. Et q̄ n̄t̄b̄ rō ē pei-
ma qz qd accipit^r p̄ usūra n̄ ē oīo inuolūtariū
Scdā rō ē qz usūra fit in dtractu mutui i quo
n̄ requir^r q̄ ille q̄ accipit mutuo reddat mu-
tuant i dē numero. Bz sufficit^r q̄ reddat eqle i
pcio. Et i dē vir dicendō de eo qd̄ accipit^r ultra
sortē rōe mutui. s. q̄ sufficit^r q̄ reddat^r eqle in
pcio. B. alex. lomb. Bz dtra pdictā rōe scdm
posset obici q̄ n̄ ē silē de eo qd̄ accipit^r mutuo
et d̄ eo qd̄ accipit^r p̄ usūra. qz res q̄ accipit^r mu-
tuo trāsit i dñm recipiētis. res vo q̄ accipit^r p̄
usūra n̄ trāsit. vt dictū ē s. scdā cōiorez op̄. er
go et. ppter qd̄ dici p̄t etiā scdā eunde q̄ quā
tū ē de lege diuia cogi d3 ad restituentū rem
eandē numero si res maneat apud eū et sit in
eius ptāe. nisi p ascensum repetētis libere^r.
alias tene^r restituere equivalētē si res sit cō-
sumpta vel in dñm alteri^r qui sit bone fidei
possessor trāslata^r. Quid de cōitatib^r v̄l col-
legijs dantib^r pecuniā ad usūra. n̄quid oīes
et singuli sunt usurarij et tene^r ad restitutōz
Et q̄ sic scdm rap. oīs illi. s. quoniam auctē v̄l
desensu fit b. ar. ex. e. dques^r et. viij. q. j. sicut
vir et xxiij. q. iñ. si heres. Et scdm host. oīes
illi quib^r hec in mete sua placēt et ratū hñc
et desentūt et phibere pñt et n̄ faciunt ex. de-
sen. ex. p̄ce. Nunq̄ singuli de collegio vel
ciuitate tene^r restituere insolidū qd̄ habuic
collegiū ex usuris. Et scdm rođ. I. illi quoniam
auctē et desensu talia sūt sint usurarij. vt dic^r
rap. tñ n̄ tene^r ad restitutōem n̄si q̄tū ad
eos puenit de usūra. vel q̄tū relenati sunt ab
expelis quas de suo fecissent in sustinēdis or-
nenibus cōitatatis nisi forte p̄stiterint auctem
spellēdo aut p̄cipiēdo cōitati taliter fenera-

ri. q̄ aliter b̄ factura n̄ esset. i quo casu insolis
dū tene^r. Quid de regib^r et alijs dñis qui
cogūt debitores dare usuras. Et scdā rođ. q̄
tenent^r ad restitutōz ec̄ si nihil ad eos puenit
rit. Et scdā vo alex. lom. dñi qui usurarij fauē
vel eos in terzis suis retinent nihil restituere
tenent^r si nihil ad eos de bonis eoz puenit.
licet alias peccet^r. Quid de illis dñis q̄ mul-
ta recipiūt a iudeis cū sciēt eos nihil habere
nisi usuras. et q̄ bona eoz q̄ possidēt ad resti-
tūtōem n̄ sufficeret^r. Et scdm rođ. q̄ tenentur
ad restitutōem taliter pceptoz si ex cā lucra
tina pcepērūt. pñt tñ ab eis accipe qd̄ sibi d̄-
bent sic et alij creditores^r. Quid de uxore et
familia n̄ mercenaria usurarij. Et idē dicendō
ē qd̄ de uxore raptoris dictū ē supra titulo d̄
raptorib^r. Et p̄ hic addi q̄ uxori usurarij cō-
dos ē de usūra et vir n̄ hñ nisi de usūra suffur-
rit vt viuere possit de his q̄ sunt in domo viri
si ipfa laborat in domo siue nendo siue suēdo
siue etiā bona ne pereāt custodiendo. qz b̄ im-
creditorz cedit utilitatē. Si ec̄ vir habeat bo-
na plura icerta. tūc auctē ep̄i qui debet paus-
perib^r p̄uidere licite p̄t de eis viuere. ar. dr.
lxij. q̄ generaliter. et. c. ep̄us. cauere tñ d3
aliter tene^r. Bz nunq̄ p̄t uxor restituere ma-
le ablata viro ipso viuēte et ignorāte^r. Et q̄ n̄
cū n̄ sit dñā rex tñ viro data ē i adiutorium cu-
ius salutē pcurare tenetur. et iō sic de bonis
ap̄ijs viri p̄t facere elemosinas modrata^r vi-
ro ignorāte et n̄ phibete q̄ sic agit causaz ei^r
ita eodē mō facere p̄t restitutōez. et si restitu-
at viro sciēte et n̄ dtradicēte tuci^r facit. si au-
tem vir sciāt et dtradicat et phibeat uxor re-
net^r n̄ restituere. qz ec̄ alias n̄ tene^r ad illō bo-
nū ex necessitate^r. Ozo viro aut de furto n̄ te-
net^r restituere nisi q̄tū ad eā de bonis eius p-
uenit vel in q̄tū bonis ei^r usa fuerit. Si vo ni-
hil de calib^r bonis puenit. l̄ etiā in domo ei-
us de dote sua vel ec̄ aliūde expēlas sufficie-
ter habuerit in nullo tene^r. qz nihil inde ha-
buit qd̄ n̄ recōpēsauit mulier^r. Quid d̄ gene-
ro raptoris vel usurarij. nunq̄ p̄t accipe do-
tē de bonis eius cū quidq̄d habet n̄ sufficiat
ad reddendū qd̄ talis habuit de usūra. B. se-
cundum rođ. licet dos n̄ pueniat ex cā lucra
tiua Bz accipiat^r ppter onera m̄monij suppos-
tāda si tñ talis veritatē sciens aut crassa igno-
rātia ductus dtraxit cū filia talis. n̄ d3 dotē
recipe de rebus huici de eq̄tate canonica. liz
de subtilitate iuris ciuilis aliter forte posset
dici. Si aut fuit duct^r ignorātia p̄babilis. pu-
ta qz credebat sacerdū n̄ esse usurariū vel alias
soluēdo esse. p̄t recipe dotē liceat postea intel-
ligat veritatē^r. Quid de creditoze. nunq̄ re-
cipie p̄t qd̄ sibi debet^r a tali usurario vel rap-
tore. cui^r. s. oīa bona q̄ hñ n̄ sufficeret ad red-
dendū sua male ablata. Et scdm rođ. hic nō
ē op̄ distōe p̄cedēti Bz distinguēd e aliter. s.
q̄ si creditoz credid^r tale pecuniā vt ex ea cō-
modū sūt faceret. et ex ea lucrādo forte se li-
beraret. tūc p̄t recipe debitū sūt de reb^r talis
Hec ē silē de genero q̄tū ad dotē. quia sacer-
dādo dotē genero paupiōz efficit^r nisi q̄tū

ab onere alēde filie releuac. s̄ debitor nō sit pauperior recipiēdo rē vel rei vendite p̄cium. Si aut̄ credidit mala fide pecunia. puta ad a leas ludēti. vel meretici daturō. vel histriōni vel alicui bona sua dilapidāti. n̄ d̄z huiōi p̄ciū recipie de bonis p̄dictis. s̄l̄ nec ille qui ex cā lucratua agit. Quid aut̄ alij quib⁹ ex cō tractu debetur vel quasi ex maleficio recipie re possant ex huiusmodi rebus quod sibi debet dū tñ rē furciā vel raptā vel usurariā in ipsa spē n̄ recipiat. maxime scđm illos qui dīcūt qđ in usura dñm n̄ trāffert. Scđm ec̄ eos qui dicūt qđ trāffert dñm i usura credo qđ ip̄sa res usuraria i specie insolidū recipi n̄ deb̄z qđ debitor qui dedit eā p̄tradicere p̄t si extat nec eo inuito creditor alia p̄ ea soluere poss̄ b̄ rod. Quid de seruitib⁹ usurarioꝝ. Et se cundū rod. aut seruiūt usurarijs in licitiꝝ et honestis et nccis. et sic p̄nt accipe mercedeꝝ de huiōi rebus. qđ vtilitas quā d̄sequunt̄ usurarij ex opib⁹ eoz d̄pensat̄ cū mercede quaz dāt eis. vñ nō p̄nt dici paupiores ppter mercedeꝝ cū loco mercedis habeat d̄moda op̄m. Aut seruiūt in illicitis et i dishonestis. et sic n̄ debēt recipie mercede de huiōi. Idē dicē dū ē de cultorib⁹ p̄diorꝝ et mercenarijs alijs usurarioꝝ. S̄z nunqđ illi seruiētes usurarioꝝ qđ seruiūt eis in fenerādi officio. s. p̄ eis pecunia ad usurā numerādo et usurā accipiēdo de eoz mādato ad restitutōeꝝ tenet̄. cuz nihil ad eos puenerit. Et scđz rod. qđ n̄ tenet̄ p̄sertim cū p̄dē usurarij p̄ se vel p̄ alios ministros exerceret huiōi usuras licet nō p̄ istos. Aliqui vñ vt monaldo distinguit dicentes. p̄ seruiētes aut mutuat pecunia dñi sui ad usuraz d̄ generali mādato dñi dicētis sibi qđ mutuat cnicūqđ voluerit pecunia ad usurā sub nomine ipsius dñi. et tūc seruiētes teneꝝ ad restitutōeꝝ si dñs n̄ restituat. qđ ē i b̄ p̄cipitalis et i optoe ē mutuare et nō mutuare. Aut b̄ facit de sp̄ali mādato dñi sic mādatis sibi mutua de pecunia mea. x. lib. noie meo. et tunc licet peccet hoc faciēdo. tñ n̄ tenet̄ ad restitutōem. Quid de illo qđ cū velle mutuare pecunia alieni ḡtis indux̄ me qđ n̄ dare eā sibi nisi sub usūr. R̄ndz rod. p̄ restituere tenet̄. qđ ip̄diniū i debite vtilitate p̄sumi. p̄curādo ne mutuū ḡtis sibi daret̄. Quid de eo qđ d̄sulit alicui vt feneret̄. Quid ec̄ de eo qđ dat amico l̄ d̄sanguineo l̄ d̄modat̄ ḡtis pecunia vt ex ea feneret̄. Quid ec̄ de eo qđ derabit societate cū alio ad fen⁹ exercendō. Quid ec̄ de eo qđ mutuat usurari pecunia ad p̄cipitatōe lucri usurariꝝ. Et scđz aliquos tales q̄inducut̄ aliquos ad fenerandū tenet̄ i solidū si aliter n̄ erāt feneraturi. si aut̄ alias erāt feneraturi n̄ tenet̄ nisi q̄tū ad eos pueit. Scđm vñ rod. i neutro casu tenet̄ nisi q̄tū ad eos pueit. Et melior ē d̄ditio talū i b̄ casu qđ i furto et rapina. vbi qđ p̄stāt autoritatē ad restitutōeꝝ tenet̄ ec̄ si nihil ad eos puenerit

de maleficio. et b̄ iō. qđ rapina et furtum d̄tra voluntatē dñi fūt qui patit̄ dāmmū. s̄ usura de volūtate puenit ad creditoreꝝ. Nec inueni qđ iura dent actionē debitor i d̄tra huiōi idūctores ad repetendū usuras ab eis qđ debitores soluerat̄ taliter iductis palios cū ad ida cētes nihil inde puenit. Quid de eo qđ pecunia deponit apud usurarioꝝ. Et siqđ omittit pecunia suā usurario n̄ hñt̄ alias vñ usuras exerceret l̄ hac intētōe vt inde copiosius p̄ usurā lucrare. ei matēna peccādi daret. vñ et ipse culpe p̄ticeps eēt. Si vñ usurario alias hñt̄ vñ usuras exercerat alijs pecunia suā cōmittat vt tutiꝝ seruē n̄ peccat. s̄ vñ ad bonū hoīe malo b̄ tho. Quid de eo qđ sola spe sine intētōe p̄cipiali usurā d̄misit. nūqđ tenet̄ re stituere qđ ultra sorte accepit. Et t̄i scđz gof. et ec̄ rich. in b̄ eiꝝ sequacē i suo q̄rto. n̄ ē op̄ restitutōe ad purgatoꝝ delicti. s̄ sola penitētia sufficit sibi. sic i simonia mētali. ex de sp̄mo. c. ft. S̄z d̄trariuz sentit host. et b̄n. et rod. qđ d̄tra gof. exp̄sse ē illud c. ex. e. d̄suluit. vñ scđm eos talis usurariꝝ ad restituēdu ea qđ re cepit ultra sortem ē efficaciter inducēdus et tenet̄ i foro penitētiali qđ dictū p̄ dñm ē lñc. vñ. mutuū da. nihil inde spe. Et teneꝝ scđz rod restituere qđqđ ultra sorte p̄cepit qđcūqđ intētōe ei debitor dederit. siue ppter dilectōeꝝ ex ortā ppter mutuū ei datū. vñ ppter aliud. siue ppter recipiendō plixiōe terminū. qñ tñ debitor dat creditori ppter solā dilectōe n̄ p̄ repe tere nec p̄ retētōem sibi d̄sulere si forte heat al̄ aliqd de bonis creditoris. de b̄ s. ar. v. cir ca p̄nci. Quid si n̄ sit corrupta intētōe cre ditoris. debitor tñ ppter mutuū acceptuz vel vltcriꝝ retinendō dat ei aliqd. nunqđ creditor tenet̄ restituere illud. Et scđm rod. nō tenet̄ de d̄sumptis fide bonanec. etiā de extātibus p̄dīu p̄babilitē credit p̄ ex sola dilectōe ei dederit. si aut̄ credit vel p̄babilitē dubitet p̄ ppter illā causaz illi seruiēt restituere te net̄. quando aut̄ debitor non gratis dat vel creditor non gratis mutuat si alias habeat de boīs creditoris et per retētōem sibi cōsulat de usura quā dedit n̄ ē cogendō ad resti tuendū i foro penitētiali. Quid de illis qđ ve niētē solutōis termio nolūt dare dilatōeꝝ de bitori qđ iuramēto astrictō ē soluere nisi data eis pecunia aut aliquo equipollēte. exp̄sse tñ aliqd n̄ petūt. Et tenet̄ ad restitutōeꝝ ex. e. d̄suluit scđm rap. si tñ debitor creditore volē tē recipie pecunia suā p̄ueniat munerb⁹ ḡtis rogās eū vt det sibi dilatōeꝝ ppter amicizias l̄ ppter deū. et ḡtis recipiat creditore illa mu nera rōe p̄terit t̄pis n̄ futuri licet postea det indigentī beniuole dilatōeꝝ quā alias n̄ darz si eū in ḡtū vidisset. det dico p̄cipitalr ppter a micizias vel ppter deū. scđario vñ ppter ḡtū dñmē debitoris. et hec faciat rōe p̄terit t̄pis n̄ futuri n̄ ē usura. vñ ille n̄ tenet̄ ad restitutōeꝝ eoz qđ sic accepit scđz quosdā. b̄ de monaldo. Quid si qđ vñ d̄ditio bladū alteri p̄. xx. sol. i messe qđ ē tm. xv. sol. scđz boni viii estimatōeꝝ i p̄fixo termino valitux. et postea cantha re

*Dicitur. An prae pluri debet
et usurarii dicitur.*

Liber 39

niam et dict⁹ emptor: id bladū xxv. sol. vēdat
nūqd prim⁹ vēditors aliquid éptori restituere te
ne⁹ et vi⁹ q̄ n̄ q̄ éptori i n̄ llo ē dānificat⁹ imo
lucrat⁹. **S**ed dtra q̄ distract⁹ ille fuit vslarari⁹
ergo te⁹ aliquid restituere vēditors. **N**on vēditors
scz ille scd̄ monaldū tene⁹ emptori restituere
totū id qd̄ suixnēdīdīt ultra scd̄ estimatōz bo
ni viri. q̄ lez éptor n̄ sit dānificat⁹ hic apter
euetū rei q̄ n̄ excusat ab vslura. dānificatus tñ
fuit q̄r multo plus emit q̄ in termio valebat
scd̄ estimatōz boni vin⁹. **Q**uid siq̄s det vslu
ratio modi⁹ bladi p̄ vslura qui mō v3 p. sol. et
post annū idē modi⁹ v3. xx. sol. nūqd vslarari⁹
us tene⁹ restituere modi⁹ bladi illi q̄ dedit i
valore i quo mō ē vel q̄ fuit q̄n dedit. **N**on scri
psit monald⁹ q̄. **B**erit i optōe recipiētis quia
cū vslarari⁹ vslq̄z mō n̄ restituit. et mōa resti
tuendi p̄nudicare debeat sibi. restituatio scdm⁹
optōem recipiētis d3 fieri vt dictū ē s. **E**nd
quoz solutio p̄z d3 fieri. s. male ablatoz legatoz.
Non scdm⁹ alet. lom. rō vi⁹ ondere q̄
p̄z sunt restituēda male ablata q̄ soluēda d̄bi
ta. q̄ restituatio male ablatoz collit iuriā
factā deo et p̄mō. et marie in furto et rapi
na. in solutōe autē debitor n̄ tollit iuriā sed
saluat⁹ iusticia. et iō vi⁹ hoc p̄z faciendū. **E**t
si fiat dtrariū vt i plurib⁹. **B**erit vi⁹ q̄ debi
ta sunt clara et manifesta. restituōes aut nō
sic scz sunt inquirede. ceteris autē parib⁹ clarū
p̄cedit incertū. **D**ic⁹ autē sunt restituēda male
ablata q̄ soluēda legata. q̄ donatō legatoz
ē ex deuōtōe legātis. et iō ē superogatois. scz
restituatio ablatoz ē nccitat⁹ iusticie. p̄z au
te oportet soluere id qd̄ ē nccitat⁹ q̄ qd̄ ē su
perogatōnis. vñ scdm⁹ jo. an. li. vi. de vslu. q̄
quā. prius deduci debet vslure et male ablata
tan. p̄ es alienū q̄ soluant⁹ legata et alia q̄
sunt titulo lucrativo relictā. intelligi⁹ em̄ he
reditas d̄ ductō ere alieno. **C**. de lega. si vñ:
uerse. De hac materia vide ifra de tellis tū. ad
quid heres tene⁹. q̄one sed quibus saufaciet
p̄io. **V**tr̄ vslarari⁹ tene⁹ restituere n̄ tm̄ vslu
rari⁹ pecuniā scz ec̄ q̄dquid lucrat⁹ ē cū illa et
fractus pceptos ex re empcta de pecunia vslu
raria. **N**on sic supra dictū e. rex quedā sunt q̄
rum vslus ē eaꝝ dsumptuo. q̄ n̄ bñt vslufructuz
p̄m⁹ scd̄ iura. et iō si tales res sint p̄ vsluram
extorte. vt denarij triticū vinum et huiōi. n̄ te
net⁹ bñ ad restituēdu. nisi illud qd̄ accepit.
q̄ il⁹ qd̄ de tali re ē acquistū n̄ ē fruct⁹ hui
nuia rei scz huiāe industrie et laboris cui⁹ ipse
bñ ē dñs. nisi forte p̄ receptōem l̄ detentioē
talis rei debitor sit dānificatus amittendo ali
quid de bonis suis. tūc em̄ tene⁹ ad recōpen
satōz nocimēti vt si domū suā v̄l aliquid huiōi
oportuit eu⁹ p̄ p̄cio viliori distrahere q̄ vale
ret ut vsluras solueret. **Q**uedā bñ res sint qua
ru⁹ vslus n̄ ē eaꝝ dsumptuo seu distractio et he
bñt vslufructū vt dom⁹ ager et silia. et iō siq̄s
alter⁹ dom⁹ vel agru⁹ extorsisset. n̄ tm̄ tene⁹
restituere dom⁹ vel agru⁹ sed ec̄ fruct⁹ inde p
ceptos deductis prius laboribus et expēs.
q̄ sunt fruct⁹ rex quan⁹ aliis ē dñs. et iō de
bent⁹ ei. hec tho. nich̄. et rod. **C**um quib⁹ etiā

*V*tr̄ dicitur. An prae pluri debet
et vslararii dicitur.

host. **O**cordare vi⁹ dicēs. p̄ vslarari⁹ tene⁹ ad
restituēdu vsluras et iteresse debitoris in q̄
quidē damnū et lucrū suū ē op̄tandū. sic fa
tua exp̄sse legit⁹. ff. de eo qd̄ certo loco. l. iii.
Non. plt. in fi. se. **V**n̄ n̄ placet ei interpretatio quā
rap. p̄ vslario facit. osulens p̄ vslarari⁹ post
q̄ satis fecerit de vsluris petat a debitorē veni
am ad cautelā. q̄ forte teneret⁹ ei ampli⁹ ali
quid restituere p̄ interesse et dāno. **T**o vult e
tiam hōstī. p̄ debitor vltra suū interesse possit
lucru petere. q̄r hoc esset suū repeteret cu vslu
ris. **I**dem etiā dicendū ē scd̄ rod. de lucro ba
bito de re furtua vel rapta p̄ negotiatōem ē
op̄ationez redit⁹ vel p̄dij factā de re huiōi
furtua vel rapta. **V**tr̄ aliquis teneat⁹ resti
tuere damnū qd̄ incurrit ille cui re abstul⁹ ex
illius ablatoz. **N**on dupl̄ qd̄ damnifica⁹. uno
mō q̄ sibi aufer⁹ id qd̄ bñ actu. vt q̄ aliq̄s di
rupit domū ei⁹ et tūc debet sibi restituī q̄tūz
valet dom⁹. **A**lio mō q̄ aufer⁹ sibi n̄ ill⁹ q̄
bñ sed q̄ impedit⁹ ne habeat id ad qd̄ haben
dū in via erat. et tūc n̄ debet egle sibi restitue
re. q̄ scz min⁹ ē bñ i potētia et esse in via ad
habendā q̄ habere in actu. vñ siquis effodi
at agrū alicuius semiacum. n̄ tenet⁹ restituere
totū valore messis future. **A**lij dicūt sic scz p̄
in restituendo duc debet accēdi. scz valor rei
ablate. et illa eadē ē restituēda vel equinaleſ
Et damnū secutū ex ablatoe ill⁹ rei. hoc autē
damnū aut ē dsecutū inde p̄io et p̄ se et dire
cte aut p̄ dseq̄ns. p̄io mō dānificās tene⁹ re
stituere damnū id. verbi gra. alicui ē ablata
pecunia ex qua volebat nccia emere. vel etiāz
empta vel debita soluere. et iō oportuit eum
possessiones viles sibi vendere vel pecuniaz
mutuo ad vslurā accipe tūc tene⁹ damnū sic
secutū restituere. **S**i bñ illud sit subsecutū idi
recte et p̄ acc̄ns. puta q̄r dānificat⁹ n̄ ē dsecu
tus lucru qd̄ ex pecunia sibi ablata dseq̄i spe
rabat. clē dānū dānificās restituē n̄ te⁹. q̄r pe
cunia de sui natura n̄ multiplicat⁹. **S**ec⁹ autē ē
scd̄ istos in istis q̄ ex natura sua multiplicari
p̄nt vt in aialib⁹. et iō spoliatorē talium tene⁹
restituere tm̄ q̄tū erat valitura typē restitutio
nis. **D**e bñ tm̄ ē dubiū scz vtr̄ teneat⁹ ad tantū
tūq̄ tene⁹ ē in potētia. tūq̄ aialia pos
sent interi mori. **Q**uid si is q̄ vsluras extortis
ad inopiam deuenerit. **N**on licet vslararii itel
ligat⁹ semp̄ in mōa esse. vt. **C**. de furia. sub
tracte. cū si paupertas eū excusat vel bonis ee
dat. est excusat⁹ et absoluend⁹ tene⁹ cū satis
facere si ad p̄nguiorē fortunā puenent. i. ha
bita rōe ne egeat. ff. de re. iudi. in dñenatiōe
sup quo exponet p̄doneā cautoēz. vt ex. e. cu
tu. **S**. plt. et de solu. odard⁹. Et p̄t quilibet ce
dere an līte deestatā in pñcia vel euā i absen
tia p̄ nuntiū v̄l p̄ pñlam. vt. ff. de ces. bo. l.
plt. et .vlt. Et hoc ē verr̄ i iudicio dñeioso
Sz nūqd ita ē i foro penitentiālī. **N**on scd̄ gof.
q̄ n̄. imo dice⁹ ei p̄ totū restituat ablatu ex. e.
cū tu. et xiiij. q. vij. si ref. ablatu dico siue p̄ r̄
pīnā siue p̄ furtu siue vslurā. xiiij. q. v. si quid
inuenisti. hoc vi⁹ ec̄ velle bñ. in. c. tu. in glo.
sup id facultatib⁹. **P**ed in dtrantū opponens

host. dicit q̄ n̄ amittit p̄m̄legiū ex cā iusta si
 bi datū. Nam si tpe famis lic̄ alienū sine pec-
 cato accipe multo fort̄ reanere b̄ host. Alij
 aut̄ volūt q̄ si talis dītritus n̄ potes ē satifac-
 cere. petere tene dilatōez vel remissionē sibi
 fieri causa elemosine ab illis quib̄ tenet resti-
 tuere. et sic erit i statu salutis alias n̄. xiiij.
 q. vi. si res. Bz hoc v̄. nimis durū. vñ credo
 q̄ ad salutē ei sufficiat q̄ si ad pinguiorē for-
 tunā venerit restituē firmiter i corde pponat
 C. Bz nunq̄d clerci vſuras q̄s h̄n̄ vel habue-
 rūt de reb̄ ecclie restituere pnt. H̄ sc̄d̄ rap.
 q̄ n̄. q̄ tales res sunt pauper̄. nisi q̄tenus ex
 pecunia vſuraria l̄ q̄lib̄ alia sua expeditissimē i
 valitatē ecclie. s̄z potius restituere debet d̄
 rebus suis p̄sonalibus q̄ de ecclia acq̄sitis
 fideliter iuxta suū posse. R̄d. v̄o cred̄ q̄ si b̄
 n̄ possim de bonis suis facere de fructib̄ ec-
 clie quos p̄ceperūt legitime pnt se liberare
 C. Qui ē vſura restituēda. H̄ si sciāt a quo ex-
 torta ē restituēda ē ei si sit p̄ns ex. e. cum tu. q.
 sup his. Si v̄o sit absens a2 heredi nel p̄cura-
 tori si sit. Si v̄o nec ipse nec heres ei9 v̄l p̄cu-
 rator sit p̄ns. et vſurari9 nouit vbi ille h̄icat.
 dz ei mittere aliquo si p̄ fieri fideliter et se-
 cure b̄ em̄ semp faciendū ē q̄n̄ dīmode fieri p̄
 Et sc̄dm quosdā ut bern. mitti dz sumptib̄ ip-
 sius debitoris absentis ar. ff. de op. li. ope. si
 tñ expēse itineris nimis excedūt summā illi9
 vſure. tuc dz paupib̄ erogari. vt. ii. q. vi. an-
 terior̄. et ex. de iudi. cum sit. et ex. e. cū tu. in
 glo. Host. v̄o distinguit q̄ si vſurarius qui est
 male fidei possessio alibi se trāstulit q̄ vbi v-
 suras exercuit tuc p̄p̄is sumptib̄ mittere te-
 net. Si vero is a quo vſuras extorsit vel he-
 res eius alibi se trāstulit tuc locū habet qd̄ il-
 li alij dicāt. et pbatur b̄. ff. de rei ven. si res.
 et l. si v̄o. et l. se. Et in oib̄ sc̄dm p̄ rođ. dic̄
 p̄sande sūt c̄cūtātē et q̄p̄itas rei dībitē remo-
 tio loci. expense q̄ fierēt in mittenđo. et paup-
 tas vel dīmitie eius cuius restitutio debz fie-
 ri. q̄z parua posset esse summa rei restituēda
 et tāte expense q̄ fierēt in mittenđo. et tā diues
 cui debz restitui. p̄ nullo deberet velle p̄ re-
 tam modica p̄ximū tñ ḡuari. vñ n̄ oportet q̄
 tuc mittat. Et in talibus recurrentū ē ad arbi-
 trium boni viri b̄ rođ. Ceterz si de eius adū-
 tu primo speret. tunc pecunia depone et co-
 signabit. C. de vſu. acceptā. sc̄dm gof. Item
 si res esset magni valoris et n̄ posset illi dīmo-
 de mitti cui9 ē. deberet in aliquo tuto loco d̄
 ponit et ei significari sc̄d̄ tho. Si v̄o vſurari9
 nesciret nec speraret p̄ defacili scire possib̄ vbi
 ille h̄icaret. n̄ em̄ tenet vagari vt q̄rat et iue-
 niat eū. ar. ff. de opis lib. l. p̄ nisi fiat. q. j. et
 ex. e. cū tu. in glo. vel si sc̄irz ei tñ dīmode mit-
 tere n̄ posset debet ea paupib̄ erogare. ij. q.
 vi. anterior̄ et melius. ex. e. cū tu. secundum
 rap. et bñ. ibidē. Et idē intelligendū ē si scire n̄
 possit a q̄ ea recepit. Et qd̄ dictū ē de eo a q̄
 extorte sunt vſure. idē intelligendū ē p̄ oia si
 ille n̄ sit sup̄tes de ei9 herede fieri debere. Bz
 n̄uq̄d pei9 dz fieri restitutio vni q̄ alij. H̄
 q̄ sic i casu. vt q̄n̄ restitutio vni9 ē clara et de

terminata alteri9 aut̄ n̄ sic. tuc em̄ v̄. p̄ cere-
 teris pib̄s pei9 sit faciendū isti q̄ illi. Ceteris
 ec̄ pib̄s v̄. pei9 restituendū paupi q̄ dīmiti.
 Si aut̄ vterq; sit eq̄ paup vel diues. v̄. p̄ re-
 stitutio sit p̄nos illi facienda cum p̄nos facta ē
 iniuria. b̄ aler. lom. Quid si n̄ sufficiat here-
 ditas ad satifaciendū oib̄s. n̄uq̄d satifiet
 p̄io venientib̄. H̄ dixit guil. li. vi. e. quāq;
 q̄ n̄. imo satifiet eis et alijs p̄ rata. ar. ex. de
 testa. relatū. q̄. i. fi. et. ff. de pac. si plures lo-
 aut an. dicit q̄ satif v̄. in b̄ casu tēp̄ dīlderā
 dum. vt qui p̄io soluit qd̄ suū ē integre reci-
 piat. et sic de singulis. li. vi. de re. in. qui p̄i-
 or. s̄z primū dictum magis placeat mibi. et de
 b̄ infra ci. xxvij. q. s̄z quib̄. Cuius autorita-
 te male ablata incerta sūt paupib̄ erogāda
 H̄ ricb̄. dicit p̄ auēte ordinarij. q̄ ē p̄ paupe-
 ra vbi dīsuetū ē talia fieri p̄ ordiariū. vbi aut̄
 n̄ ē dīsuetū p̄t facere p̄ seip̄. n̄ em̄ interdē per
 ins scriptū ei q̄ tenet restituere in dicto casu
 erogare paupib̄ p̄ seip̄ si faciat b̄ fideler et
 de dīsilio bonor̄ viroz. Sc̄dm v̄o rap. in su.
 ei9. ii. li. ti. de rap. iuē fi. q̄. forma restitutōis.
 restituēda sunt male ablata incerta ad dīsiliū
 ep̄i vel penitētarij discreti. Sc̄dm v̄o host. in
 sum. ci. ii. de p̄mia. q. vt. t. ad fi. sub. q̄. s̄z q̄ for-
 ma v̄. ic̄ et v̄b̄. restituēda sunt ad dīsiliū ep̄i.
 et ē p̄ eo. xij. q. i. p̄cipimus. Dñs v̄o guido de
 basilio archidiaq̄ bonon̄. auditor contradicta-
 rū i curia pape. q̄ fecit apparatū sup̄ decretu
 et sextū decretaliū. interrogat̄ sup̄ b̄ sic scri-
 ptis respōdit. s̄. p̄ s̄nia host. e. vera vbi nullus
 ē deputat̄ a testatore qui hoc exequat̄ xij. q.
 ii. de lapcis. in fi. vbi v̄o certa persona ē de-
 putata illa dz exequi vt ibidē et c. de ep̄ia. et
 c. nulli. et ex. de testa. tu. et c. iobes et in au-
 de ecc. ti. q̄. siq̄s. imo etiā ip̄e q̄ b̄ bona icerta
 q̄ debet paupib̄ dari p̄ ea paupib̄ erogare
 sine auēte et licētia ep̄i vel alterius iudic. ec-
 clēstici. vt colligitur extra. de vſu. cum tu.
 q. j. v̄. vel his. in textu et glo. hoc etiam in-
 nūt clare ex. de homi. sic dignū. q̄. eos. sup̄ il-
 ludo aliena. Nec obstat id ex. de iude. cū sit. q̄
 loquit̄ de iudeo cui9 dispēlatio merito habeat
 suspecta quo ad paupes xpianos ab ecclia.
 et id bene ibi dī sc̄dm p̄uidentiā dīpō. ep̄i. q̄
 suspicio cessat i xpiano fidel. hec archidiaq̄
 et sic ep̄us sc̄dm eū n̄ haber se intromittere de
 talib̄ in defectu. Sc̄ot̄ v̄o ad q̄stionem istaz
 r̄ndens dicit q̄ vbi lex diuina vel ecclēstica
 n̄ determinat p̄sonā sequenda ē r̄o naturalis. b̄
 aut̄ dīctat magis q̄ ille q̄ tene restituat paup-
 ib̄ p̄ se q̄ p̄ alij. n̄ tñ excludēdo alterius
 boni viri dīsiliū. q̄z tali dīmittere posset q̄ n̄ be-
 ne fideliter dispēlatet. Dicit aut̄ guil. duř. in
 spe. q̄ in b̄ casu p̄poni dz publice edictū in lo-
 cis a quoq; incol vſure sunt extorte. q̄ oīs a
 quib̄ sunt extorte veniat. et si qui appareant
 quib̄ fides sit adhibēda poti9 illis restituēt
 q̄ paupib̄ eroge. ad b̄ ar. ex. de homi. sicut
 dignū. q̄. eos. et dueit cū eo jo. an. Bz pone
 q̄ xpianos recepit vſuras a iudeo cui restituet
 H̄ liberabi eidē restituēdo. Conuenientius
 tñ ē sc̄dm rap. et host. q̄ ipse noīe illius iudei

cū autoritate ecclie illis xpianis satisfaciat a
 quibus ille iudeo usuras egerat vel quib⁹
 alias obligatus erat. et sic libera⁹ erit. ff. d
 nege. soluedo et l. cū pecunia. vel apud edes
 sacrā v⁹ aliū locum curū cū aucte ecclesie no
 mine illi⁹ iudei pecunia deponat. vt cū iude
 us ille restituerit ei restituat. Et idē intelligē
 dum ē scđm rap. qn̄ debet fieri restitutio vlu
 tarum pceptar⁹ a xpiano usurario. Quod aut
 dictū e supra. qd̄ duenientū ē p ipo noie illi⁹
 rē. scđm rod. ē ver⁹ qn̄ factū ē occultū et n̄ ti
 mer scandalū nec piculum taliter soluētis. a
 lias sufficit qd̄ restituant illi a quo sunt acce
 pte. Qn̄ debet fieri restitutio. Et qd̄ statim. n̄
 em remitt⁹ peccatū nisi ablato restituat. vt di
 cit aug. li. de verbis dñi. tene⁹ aut h⁹ facere
 quātū in se ē vt ei remitt⁹ peccatū. Et de sp.
 mathe⁹. ibi celeriter. et. c. cum in ecclesia. d
 qd̄ tāto sunt grauiora crima p̄to diuti⁹ deti
 nent infelice aiam alligata. In casu tñ ille q
 restituere debz n̄ ē in mora. nec imputat sibi
 si n̄ restituit statim. et primo si restitutio sit cō
 tra bonū p̄imi. ppter qd̄ n̄ tenet quis red
 dere gladiū furiolo. scđo si fiat h⁹ de libera
 voluntate eius cui restitui debet. tertio qn̄ ex
 pecta⁹ oportunitas restituēdi cū maiori pace
 et honestate. vt si ille cui restitui debz dbitū
 ignoret et n̄ sine scđalo vel aliq̄ ihonestate
 statim sibi restitui posset. qrtto si facultas n̄ as
 sit. ar. viiiij. q. vj. si res aliena. ibi si reddi pos
 sit. et ex de vslu. cū tu. ibi facultatibus. Elto
 qd̄ ille qui debet restituere n̄ possit restituere
 sine gradi dispēdio suor⁹ bonor⁹. puta qd̄ for
 te n̄ inuenit qui bona ei⁹ p̄ opeteti precio e
 mere velit. quid faciet. Et dici p̄ qd̄ talis ab
 eo cui restituere debet differēdi restitutōem
 licentia petat et obtineat. aut ei de dāno qd̄ i
 currere p̄ ex dilatōe satisfaciat. aut tñ det
 de rebus suis eidē q̄tum res vel pecunia sua
 valz. Quid si is qui d̄ restituere sit indigēs
 multū et qd̄ si in extrema necessitate. Ad h̄ rīdz
 alex. lom. p̄ ille cui talis restitutio fieri debz
 aut eq̄ indiget sicut ipse aut n̄ multū indiget
 In p̄io casu vi⁹ p̄ debeat statim restituere. qd̄
 nullus facere debet pfectū suū cū alieno et
 dāno eius cui⁹ ē ipso inuito. In scđo casu aut
 ille qui restituere debet ē in tāta indigētia qd̄
 si sciret eā is cui restituere d̄. scđm dictamen
 recte rōnis et caritatis tenere⁹ sibi subuenire
 vel remittere in toto v̄l in pte vel dilatōz da
 re. Aut n̄ ē in tanta indigētia quin scđ resti
 tuere possit in toto v̄l in pte. In p̄io casu dif
 ferri p̄ de cōsilio iudicis ecclastici dummō
 restituere sit parat⁹ si ad fortunā venerit pin
 guiorē. In scđo casu statim restituere debet. C
 Sz n̄ quid sufficit usurario in mortis piculo
 dstituto dōdere testamentū in qd̄ ordinet suor⁹
 male ablato⁹ restitutōem. Et qd̄ n̄. qd̄ testam
 tū ē de his qd̄ quis vult fieri post mortē ei⁹. qn̄
 iā n̄ ē loc⁹ p̄nie. et iō oport⁹ p̄ i vita velit re
 stituere alias n̄ remitt⁹ sibi peccatū. si ergo
 h̄ pecunia eā exponat restitutōi prius qd̄ mo
 riāt. vñ si sic usurari⁹ manifest⁹ d̄ ei sepultu
 ra ecclastica denegari donec scđ⁹ p̄ ei⁹ pati

unt facultates plenarie fuerit satisfactū qui
 bus restitui d̄ si p̄sto sint. aut alijs qd̄ eis acq̄
 rere possint. vel eis absentib⁹ loci ordinario
 aut vice ei⁹ gerēti sive rectori prochiae i qua
 testator inhabitat. ex d̄ vslu. p̄qua. vt habitu
 ē s̄ in ar. p̄cedēti. et fiat h̄m p̄ d̄ ibi. Quid
 si fenerator ptem pecunie fenebris ei a qd̄ ipse
 habuit vel heredi eius restituat. et de ei⁹ vo
 luntate pte retineat. Et dicūt quidā indistin
 ctē eu n̄ esse liberatū nisi offerat totū. Scđm ve
 ro gof. et host. si h̄ ex pacto fiat liberat⁹ n̄ ē
 ar. ex. de symo. venies. si vō ptem liberaliter
 et sine pacto offerat et soluat. et d̄ residuo mi
 sericordiā petat. et debitor liberaliter remittat.
 liberat⁹ ē nec ultra restituere tenet. tñ scđm
 host. iudex ex certis diecuris animi sui motū
 formabit. si em̄ debitor sic paup̄ et usurarius
 dines et potēs. n̄ ē presumendū p̄ debitor ex
 corde remittat s̄ h̄ facit vt statim illō modicū
 habeat et n̄ totū pdat. si aut sit diues et potēs
 qui solet ec̄ mīmis tñ d̄ suo tradere. p̄sumi p̄
 qd̄ h̄ faciat ex corde. Ad h̄ nota s̄z aliquos
 qd̄ si restituēs vult restituere aliqd̄. s̄tē duo
 d̄ oñdere ei cui tenet. s̄ velle et posse. et ad
 minus velle si n̄ h̄ posse. Et ita sive totū sive
 pte sive nihil recipiat creditor solut⁹ ē debi
 tor. qd̄ aliquos ē qd̄ h̄ posse et n̄ velle qd̄ dicit cre
 ditori si volueris dōcordare mecum ego dōcorda
 bo tecū. h⁹ ē dictū. tibi satisfaciā si volueris
 ad voluntatē meā n̄ ad tuā. qd̄ si crederz p̄ to
 tū velle accipe nihil darz. ac creditor poti⁹
 vult aliqd̄ h̄re p̄ nihil. talis em̄ satisfactio n̄
 ē salutifera qd̄ n̄ satisfacit alteri sed sibi. Item
 alijs oñdit velle et n̄ posse dices. libeter ubi
 soluerē oia s̄z n̄ habeo. vñ nec ista ē salutifera
 si p̄. qd̄ creditor audies impotētā velit nolit
 oportet qd̄ sc̄z absoluat eū. qd̄ ait lex. manis ē
 actio quā iopia debitoris excludit. h̄ de mon
 aldo. Itē pone qd̄ quidā usurari⁹ offerat li
 bere totā pecuniā creditori oñdens plenariā
 voluntatē cū tñ n̄ habeat. qd̄ si crederet qd̄ al
 qd̄ accipet n̄ offeret ei. creditor aut nihil pe
 nit̄ vult accipe sed liberaliter dimitit totū
 nunq̄d̄ talis satisfecit. Et p̄ iste plenarie sa
 tisfecit p̄io s̄z n̄ deo. et iō postmodū sufficit
 ei sola dōtrīo ut satisfaciat deo. Vñ d̄solend
 ē n̄ dōtrīis ut ad minus liberā satisfactionē fa
 ciāt prius deo. Scđm host. vō intelligēt esse sa
 tisfactū creditori ex quo remisit sibi ex corde
 qualitercūqz satisfactū fuerit sibi dummō sit
 talis qd̄ remittere possit. qd̄ remissio ex quo ē fa
 cta n̄ reuocat⁹ p̄nia. Itē sunt aliqui usurari⁹
 qd̄ nitunt⁹ deci p̄ deo. qd̄ numerata vslura et ac
 cepta tūc exponit eā dāni credētes qd̄ n̄ acci
 piat. qd̄ si crederet p̄ retineret n̄ p̄ntarent. at
 ille verecūdia vel timore duct⁹ nihil vel pa
 rū recipit residuū donās eis. et t̄les satisfecis
 se se dicūt qd̄ n̄ ē ver⁹. Idē ē de eis qd̄ dōcordat
 recipiendo vsluras. optet ḡ p̄ postmodū de
 nouo satisfatiāt oñdendo liberā voluntatem
 h̄ de monaldo. Itē nota qd̄ quinqz sunt modi
 satisfaciēdi scđm aliquos. prim⁹ ē cū pecunia
 libere offert⁹ sine malitia et exactione. et hic
 ē pfectus scđs ē cum n̄ h̄ns pecuniam offert

pignora suffia. tercius est cum nec pecunia bona nec pignora suffia facit tunc instrumentum ut postea tam ipse quod heres possit ad solutioem appellari quoniam venerit ad pignoratum fortunam. quartus est cum mediant sacerdote vel aliquo religiosa persona sit libera et voluntaria concordia, ista tunc media persona super dominum ostendere velle et posse liberum debitorem ita quod nulla sit coactio creditoris directa vel in directa. quintus est cum de consensu et mera ac libera voluntate creditoris ponit aliquam possessionem in manu alicuius honesti viri. ex cuius fructibus processu tempore oia debita soluantur. et per ea possessio redat ad heredes vel ita remaneat ipso si debitor voluerit per certis. Et sciendum quod secundum quosdam licet hoc fiat de libertate episcopi vel sacerdotis discreti. si tunc fiat absque libera voluntate et consensu creditoris non sufficit ad salutem. quoniam secundum est personae quibus restituatur facienda.

Sequitur videre de usurariis vel raptoribus ad restituendum aliena. Circa quod sciendum quod tale instrumentum cum debet fieri manu publica. scilicet tabellioribus. cui autem debet fieri supra habitum est in libro. ar. vii. c. iiii. per quod statutum. dicitur autem sic. Dominus petrus volentes salvati sue aie consulere per restituendos plenam oim quod indebitum et iniuste acquisivit habet et habuit. promisit dominus. C. presbitero talis ecclie in cuius permissione apparuerit habitus vel auctoritate ois et singula quod ad eum patrem suum vel alium eius nois puererunt ex causa usurparum vel alia quantum causum est iniusta et indebita acquisitio vel exactio. oibus et singulis personis universitatibus et collegiis a quibus ipsum vel patrem eius vel alium eius nois vel aliquod eorum apparuerit habuisse vel percepisse sive vel apparuerit libris vel scriptis ratione suorum instrumentis sive alia legitima fide vel probabilitate. Et etiam quibus relatuendum videbitur dicto domino. C. vel fratri tali confessori suo deputata et simplici conscientia eorum. dicitur namque et recordat nonnulla indebita habuisse quod non possent legi causa probari. Itet scit se fecisse mutuando cum aliquibus personis quosdam tractus usurarios quodam palliatio velatos de quibus effecta sunt instrumenta in quibus usura non possit facile depetreri. Itet promisit restituere tali. p. lib. Itet tali confitentia. e. lib. quod titutes habuit a predictis usurariis prauitatem vel aliam iniustam exacti. Itet promisit dare predicto domino. C. vel fratri N. confessori suo. xxv. lib. soluedas per eum et duertendas in his et circa ea quod sibi secreta omisit. Itet cum sciatis se quedam illicite percepisse et habuisse quod scitis a quibus habuit apud se et incertum. per aiabos omnium eorum a quibus habuit ipsa dare promisit. c. lib. predicto domino. C. distribuendas ab eodem de officio et voluntate prefati N. confessoris sui. vel si ipse non possit iteresse ad consilium et voluntate gaudiasti astensis. modo quo magis aie sue viderit expeditum. Itet promisit supradicto domino. C. nois et iure quo supra. restituere oibus et singulam personam collegiis et universitatibus oia pignora mobilia et imobilia quod habet et quod sibi obligata per usurpas et aliis iniustis et indebitis causis in conuentu per sola sorte. Omnes quoque usurpas ab

eo recipiendas. iuramenta. fideiussores et obligaciones perinde sibi factas relaxat remittit et absolvit instrumenta irritat et cassat. ita per ea nisi ad solam sortem et iustam solutioem non possit aliquis dueniri. vel in aliquo molestari. Itet promisit dare et tradere incotinenti in manu et partem predicti domini. C. oia instrumenta ad predictas causas pertinet quod habet apud se et apud notarios vel alias poterunt inueniri. Pro predictis autem oibus et singulis faciendas et plenarie exequendas obligavit supradicto domino. C. iure et nois supradicto tale domum specialiter. et generaliter oia bona sua habita et bona mobilia et immobilia. das et tribus ei plena ac oiodas praeterea et mandat. ut absque ei tradictione vel heredum suorum proprietae accipiat et accipe possit predictam domum et alia bona eius que voluerit et ea que ex eis voluerit possit distrahere vendere et obligare conuenire de precio illud recipere. possessionem tradere. de euictione cauere et ob illud certa bona obligare. et omnem in eis et super eis tractu facere quemadmodum ipse facere potuisse. Itet dominus et tribus ei plenam et oiodam praetatem et mandat agendi et exercendi actiones suas petredi exigendi et retinendi transgredi quoque ac pacificandi. duenidi et copromittere. refutandi quicunque faciendi. et in aliam eiusdem de calumnia et veritate dicenda iurandi et quodlibet licitum iuramentum prestandi. cum personis illis et contra eas quod bona sua mobilia et imobilia detinet vel possidet. et contra debitores suos omnes per specialiter contra tales et contra illos quos ex eis voluerit eligere. et ab eis sufficiet per titutem ex debitis exigendi petredi et retinendi predictis oibus et singulis predictis plenarie exequendas. Necnon enim dominus et tribus ei super oibus et singulis supradictis generale mandatum cum libera administracione. Et omnes predictos et singulos constitutis procuratores in bonis suis tantum in re sua. Itet promisit dicto domino. C. nomine supradicto reficere et restituere omne damnum mutuum expellasset et iteretur quod fuerit per oibus et singulis supradictis exigendas recuperandis et eum exequendas in iudicio vel ex quocumque modo. oibus et singulis quorum iteretur vel iteretur per se vel per natus suos. credendo eis de predictis et praetate eorum suo simplici verbo sine testibus et sacramento. Et huius oia et singula supradicta per se suisque heredibus promisit et iuravit ad simplicem refectionem sine petitio libelli et dilatatione implere et rata ipso et tenere. nec per se nec per alium de iure vel de facto contravenire. renuntias exceptioi doli mali et actioi in factum et oditioi sine causa et iustitia et privilegio fori. et oibus ferris et iducibus. et omni statuto vel capitulo canticis loci. et specialiter tuis. et omni alii legum auxilio quod per quibus se defendere possit quod minus oia predicta et singula adipleret. Et quotiescumque ipse vel heredes sui vel alii nois eius venerit contra predicta vel contra aliquod predictorum contumelias se et suos offendit et pene. c. lib. domino epo cali vel domino tali applicandas. quod pena stipulata est promissa. soluta est non habendo predicta oia et singula executioi mandentur. Pro predictis autem oibus et singulis accedendas et

Liber 59

obsequādis p. et h. qlibz eoz et prin' et isolis
dūstūtūrūt le fideiūssores et p̄cipiales debito-
res et pagatores sub obligatōe oim honoroz
suoz p̄nciū et fucuroz et sub p̄ea p̄scpta. p̄ =
mittētes p̄dicto dōnō. C. recipiēti et stipl'anti
vice et noie sup̄dicto oia et singula sup̄dicta
attēde et obſtuare. r̄nūciātes eple diui adria-
m et dūstūtūrūt d̄ duob̄ reis d̄bedi et p̄uilegio
fori ec. ut s̄. Eorma aut̄ inscri v̄dīcōis factē
a om̄issarijs d̄ reb̄ testatoris p̄t esse talis. Cū
a. in suo testamēto. C. lib. p̄ restituēdis male
ablatiſ v̄l. p̄ aia sua reliquisset restituēdas et
distribuēdas p̄ut disposuit et legauit per ma-
nus dñi. C. p̄biteri l. N. d̄fessoris sui quos su-
os ad h̄ instituit om̄issarios et reliquit. dāns
eis plenā et liberā p̄tātēz licentia et auto-
tē v̄dēndi obligādi et alienādi de bonis ip-
suis testatoris et de quib̄ voluerit sine d̄tra-
ditione suoz h̄edū v̄l alerī p̄sone. p̄ iphis
male ablatiſ restituēdis v̄l. p̄ legatis soluen-
dis. ut h̄ patēt p̄ ei⁹ testamētu l. p̄ publicū in
strumentū scriptū p̄ man⁹ talis notarij. iō idē
dñs. C. vel idē om̄issarij ipsi⁹ a. l. ipsi⁹ testa-
tori⁹ volūtate fideliter adiplere ei⁹ aiam et
seiplos de huiusmōi om̄issō l. de p̄dictis exo-
nerare volētes. cū p̄ aliā velociorez l. d̄modio
rē viā d̄ bonis ipsi⁹. a. pecuiaz p̄ p̄dictis pfi-
ciēdis neqāt p̄cipe l. bre ex p̄tāte licētia et au-
toritate eis ab eodē tradita ut supra dānetur
om̄issario noie et ut om̄issarij oli. a. sup̄dicti. d̄
derūt v̄dēderūt et tradiderūt tūcio domū vñā
ex bonis sive hereditate dicti. a. posita i talis
loco ec. put habe⁹ i istrumētis v̄dītōis. p̄ p̄:
cio. C. libraz. qđ p̄cīū dicti om̄issarij d̄fessi
fuerūt et d̄rēti se ab ipso emptore habuisse et
recepisse dandi et soluēdi in restitutiōe male
ablatiſ l. in solutoe legaton̄ dicti. a. quam
domū p̄dicti. C. et H. om̄issario noie et ut cō-
missarij olim dicti. a. se p̄ ipso. T. et ei⁹ noie
dūstūtūrūt possidē. donec ip̄e. T. ipsi⁹ dom⁹ pos-
sessionē accepit corpale. quā accipiēdi sua au-
toritate et retinēdi deinceps. licētia dederūt
p̄mitētes om̄issario noie et ut om̄issarij olim
dicti. a. dicto. T. p̄ se et suis heredib̄ stipulā-
ti litem l. d̄t̄rouersiā ec. ut i istrumētis v̄dītōis
mis. v̄lqz ad oim honoroz obligatōem. et tūc i
fra d̄z. p̄ qb̄ oib̄ obſeruādis idē om̄issarij
om̄issario noie et ut om̄issarij dicti. a. obliga-
uerūt oia bona ipsius. a.

De societatis d̄tractu ti. xiij.

Dēnde qz usura ē illicita et societas d̄
bito mō facta ē licita. et aliqñ sub pal-
lio societatis latet usura iō d̄siderand
ē de d̄tractu societatis. et p̄io qđ ē. scđo quō
d̄rabit⁹. 3° inter quos. q̄rto i qb̄ reb̄. quito
qz mod⁹ l. qđ pactū apponi possit. sexto quoc
et quib̄ modis soluit⁹. sept̄o q̄ actio et qn̄ ex
ea nascit⁹ et ad quid. et quibus. et d̄tra quos
detur. et q̄lis sit. C. circa primum sciendum p̄
societas e duoz l. plurius dūctio. d̄tracta ob
d̄modiorē vñū et liberiorē questū. h̄ descriptō
habetur a marco tullio. et accedit ad h̄ quod
dicitur vñius industria. ff. e. si non minus
·g. ita.

T 12

Circa sedz sciendū p̄ societas d̄rabit⁹ solo
d̄sensu. vñ si me⁹ socius aliquē admiserit
quē meū sociū ēē voluit. ei soli soci⁹ ē n̄ mibi
ff. e. q̄ admittat⁹. Et d̄rabit⁹ ad tēpus et imp-
petui. d̄ viuit soci⁹ et sub d̄ditōe. vt. ff. e.
l. j. et. C. e. l. plt. In eternū aut̄. i. vt sine fine
duret n̄ p̄. ff. e. l. nullā

Circa terciū sciendū p̄ societas d̄rabit⁹ i:
ter p̄sonas illas q̄ alias p̄nt d̄raberē et
obligare se. de quib̄ habitū ē s̄. titulo de cō
tractib̄ in om̄uni ar. iii

Circa qrtū sciendū p̄ societas d̄rabit⁹ qn̄:
qz vñiuersor̄ honoroz qn̄qz alicui⁹ nego-
ciatōis tm̄ qn̄qz vñi⁹ rei. ff. e. l. v. g. fi. Itē n̄ p̄
turpi et flagicosa d̄rabit⁹ n̄ p̄. ff. e. n̄ p̄.

Circa quātū sciendū p̄ in societate d̄rabē
oda n̄ p̄ceſt mod⁹ adici vt q̄cūqz et socie-
tate obueniūt cā donatōis p̄tineātād socium
meū et ego nihil habeā. q̄ tūc magis viderer
mercenari⁹ tu⁹ q̄ soci⁹. ff. e. l. v. g. fi. Itē n̄ p̄
adici vt socius de dolo n̄ teneat⁹. vñ si a prici-
pio dolo te inducaz vt meçū d̄raberas societa-
tē quā alias n̄ d̄raberes. n̄ tenet societas ip̄o
iure. ff. e. l. iii. g. vlt. Itē nec vt trāſeant ad he-
redes. ff. e. n̄emo. et h̄ in societate rectigaliū
publicor̄. trāſit societas ad heredem. et h̄ si
fuerit dictū. et p̄sona heredis sit societati cō:
ueniēs. ff. e. adeo. et. l. neq. Si aut̄ in societa-
te d̄rabēda aliqd exprimat⁹ de lucro. idē ta-
cite dictū vi⁹ de dāno et ecōuerso insti. e. g. il
lō. eadē em̄ d̄z esse rō d̄trarion̄ ar. ff. d̄ lega.
iii. l. vlt. Et h̄ ē vñ de dāno qđ casu d̄tingit.
si ei d̄cigit dolo socij v̄l cl̄pa ex q̄ tenea⁹ ex q̄
d̄ducit⁹ ex societate dānū tle. h̄ p̄ou⁹ induci⁹
actio p̄ socio. q̄ duenc⁹ ille q̄ dānū dedit dā-
num coḡ resarcire. ff. e. n̄ ob ea. Itē i societa-
te p̄t adici pactū vt p̄es societatis d̄st̄uant⁹
arbitrio ticij. Et si ip̄e nihil arbitret⁹ societas
nihil v̄z. ff. e. si cognita. Si v̄o tici⁹ iniq̄ arbi-
tret⁹. ad arbitriū viri boni. i. iudicis recurrit⁹.
ff. d̄. v̄. ob. dānn⁹. g. cū ita. *Vñ p̄ponit p̄tētū v̄l d̄p̄as.*
Quid si piculū p̄
tineat insolidū ad recipiente et lucz insolid
ad tradētē. h̄ p̄ talis societas ē illicita et ec
leonina vt ibidē. g. fi. *Q*uid si recipiēts insol
idū sentiat piculū vt p̄cipiat lucz. h̄ alber
cus dicit p̄ talis societas ex vi p̄acti n̄ iure so
ciatis ē licita. h̄ quic⁹ mut⁹ d̄. q̄ oio ē illi
cita. et huic s̄nie adberz jo. et archiduaco et
alij doc. Nā p̄tū ad societate p̄tin⁹ nisi aliud
dictū sit p̄es sunt eq̄les. *G*et tm̄ p̄t incōterariū
scz p̄ ad vñū p̄tineat due p̄tes lucri ad aliu
tercia. d̄ uis q̄ plus recipit societas p̄l̄ pecu
nie l. ope l. cunus libz artif. ff. e. si n̄ fue
rit. g. j. Aliter v̄o qz societas ē alicui⁹ firmata
tis vt ibidem l. vñ et ideo ex vi p̄acti talis

societas non valebit. sed in alijs tractibus teneat appositum pactum. Nec obstat isti. proposito. quod ad eo dicitur ibi posse dueniri ut quod per lucrum ferat damnum non teneatur. quod oportet de lucro mercimonij intelligi per opem non capitali. Et hoc est quod dicit superius. neque enim lucrum intelligi nisi omni dam non deducto. Ideo sic scripsit gof. in suis. tunc. de usu. Vis dare pecuniam alicui mercatori sine peccato. pone pecuniam et ipse opam per se nec pecuniam tantum minorum. plurimum enim quod deest pecunie opa suppletur. omnino tamen pycula dana et lucra. f. e. l. v. g. j. et l. si non fuerit et se. hec host. Esto quod tradat aliquis alicui pycitatem tantam pecunie ad opandum fideliter et diligenter cum ea in cali arte per ad mercandum in cali mercanti. de usus ad annum tali pacto. s. per in fine anni si inde lucratus fuerit sorte et quartam partem lucri ipsi. a. dabit. si autem danius euenerit ipse. C. dani tres pres. a. deo quartam parte portabit num quod tractus talis licet erit. Hoc scilicet aliquos quod non imo erit usurari bac roe. quod si contingat illa pecunia per illa re ex ea empta diuino iudicio per casu fortuito pendi ipse. C. debitor tres pres sentiet dani. quod quod contingat res pres sortis reddent ipsi. a. creditori. Et id quod. a. de sequitur de lucro pycitum est per illis tribus pribus quod non subiectum ei pyculo est usurari. quod autem pycipit quartum est de quarta parte quod punit ad eum pyculum est licet cum lucru. Donec quod a. tradat ipsi. C. boues duos estimatos ad. xx. lib. ad laborandum cum eis fideliter et diligenter usus ad annum tali pacto scilicet per ipse. C. teneat ipsos boues fideliter seruare custodire pascere et tenere oio de expensis suis. et in fine termini eosdem boues per dictas estiationes cum quota parte lucri si lucrat in fuit. Et eo tanto minus ipsa estiatione pycitum fuerit quota pars dani si danius inde euenerit teneatur ipsi. a. dare et designare. nunquid talis tractus erit licitus. Hoc ille casus est similis procedenti ut pacet ita uenti. Ideo dicendum vir idem hic et ibi. Erat autem licetus ille casus si addatur in pacto sic. s. quod si danius alii quod sine culpa per negligenciam per dolorem ipsi. C. vel eius natus per familiaris venerit. ad ipsum. a. totum et totaliter punitur. Dictum tamen danius non tenebit dictus. a. sibi reputare nisi ipse. C. per testes tres legales et bone opinonis quod non sint ei familiares per sortes potuerit ostendere. Si ergo si in pacto casus procedentis clausula est si ei reputates apposita fuerit licetus erit. Debet autem lucrum intelligi id quod deductis estimatiibus operis et laboris ipsi debitoris. et expensis factis de bonis eiusdem in illa arte per mercationem in bobus et eorum operatione. reputatur supesse facta diligenter et fideliter reputatio et estimatio. Quid de eo quod tradit boues alteri per certis sextarijs bladi usus ad annum tali pacto. s. quod si moriantur per deteriorantur. conductoris subeat medietate dani. si autem meliorantur habeat medietate lucrum hoc ita licet alteri locare boues ad certum terminum per certum pretium sic equos dummodo ibi serue et certas uiris naturalis. quod sit quod non appareat evidenter quod sit dictio melior per deterior. s. conductoris per conductoris. In pacto autem proposito vi notabiliter deteriorior dictio conductoris. quod vir aut nunquam habet per

tamen dictum de boui melioratione pycitum daniificari per de morte. si tamen locator propter hanc tale pactum apponat quod timet ne conductoris boues fuerint firmiter propentes per si boues perire sine culpa eius per natus sui nullam recopensatorem peteret. non peccaret. nisi forte propter malum exemplum eius intentum est ignoranti. Verum est tamen per conductoris per in se recipere pyculum rei conductus pycitum est per naturam tractus. Tamen in casu proposito non est solus locator et conductio. sed et societas in boui melioratione et deterioratione. Donec per a. tradat ipsi. C. unam vaccam per v. lib. estimata. tali pacto per ipse. C. teneatur ea et oportet ei futurum fetum et fructum fideliter et diligenter custodire sanguine pascere ac tenere oio de suis expensis. et ipsa per aliquem eius futurum fructum non videtur per alienare sine ipsi. a. licentia spealit. ex fructibus vero et fetibus eius permissum est ipsi. a. dare et designare. donec sibi de dicto pretio sit iterum grex factus factum. quod factum totum eius lucrum quod ab eis hic inde fuerit habitum ipsi. a. dare dimidiatum. et sibi tenere reliquum. si tamen vacca aut aliquis eius fructus per fetum ipsi. C. per natus eius per familiaris culpa aut dolore per mala custodia pierit. aut perditur aut vastatur fuerit. restituet ipsi. C. iterum pycitum per dictum cum oio dano et iterum suo ipsi. a. si autem hanc iudicio diuino per casu fortuitu euenerit. ad ipsum. a. danius oiodum punitur. nonquid talis conductus licetus erit. Et vi per sic quod ipse. a. in se domini iudicij et causa fortuita pyculum suscipit. et id non nos videtur que si prius sorte recipiat per aliquod inde pycipiat. Sed in contraria est quod euideretur alterius dictio. s. ipsi. C. est deterior. quod forte euenerit poterit per postrem ipse. a. sorte recipit vacca cum oio fetu et fructu suo pibit. et sic de oibus suis expensis et laborebus circa vaccam hinc nihil habebit quod impium esse videtur. Et id dicendum quod non est licetus tractus. Nota tamen quod si ad hunc casum addatur quod passus mox ut de cura animalium se itromiserit hecat omnem fructum de lacte veniente quoniam dominus omnium sortem de lana subleuabit non videtur quod sit illi citum. Esto quod ipse. a. tradat ipsi. C. xx. unius estimatas ad. x. lib. tali pacto per ipse et medietatem sortis puentium reddat. s. v. lib. nonquid honesta de ouibus contingat. nonquid hanc licebit. Prospicit rod. per hanc videtur et ac si. a. creditoris dedisset ipsi. C. mutuo. v. lib. et quibus epotis. x. ouibus societate ad iuicem tractassent et oia coia hinc. In hunc casum si. a. ipsum. C. roe mutui que usurpa esset. Esto quod aliquis emat duas vaccas et eas tradat alicui agricultore tali pacto scilicet per ipsum illes pascat et cum eis terram colat. ita tamen per ipsum epotem de fructibus primis eam recipiat medietatem pycitum quo recepto medietas eam erit agricultore. et alia medietas epotis. et equaliter dividetur fructus. hacten iterum eos fiat pactum per agercolam dare deat annuatim unum sextarij tritici epotem. eo per colit terram cum vaccis. et si vacce moriantur cōicabuntur eam dano. nonquid tractus ille est licetus. Hoc per sic. et est magis ibi tractus locatoris quam societatis. quod ille locat unam vaccam quod est sua per uno sextario tritici annuatim et per pastum vacce et fetus eius. alias vero nihil recipit quod illa non sicut sua sed agercole. Donec quod a. tradat. xx. unius ipsi. C. usus ad duos annos tali pacto. per ipse. C.

teneat eas et omnia fetus eius et fructus futuros diligenter custodire et salvare pasce ac curare oiodis suis expensis. fructuum vel et fetuum medietate fideliter ipsi. a. designare et dare et in fine termini ipsas easdem oues vel alias quae eis ex eis tunc tuis extabunt ipsi. a. restituere et designare si tamen ipse oues aut aliquem eam aut ipsam fecerit vel fructus ipsius. C. vel eius nuncij sine familiaris culpa vel dolo aut mala custodia pierint. aut predicti vel deuastati fuerint ad ipsum. C. totum damnum spectabit. Si vero dominino iudicio vel casu fortuito huius euenerit ad ipsum. a. patinebit dummodo ipse. C. ipsi. a. per presentatorem cuius ouis mortua est aliter fecerit plena fide. Nunquid taliter detractus licet? citrus erit. Hoc credo quod sic. quod satis videatur equa bona redditio venustus. Quid de eo quod tradit. et oues alicui custodiendas et pascendas sub precio certo. Non debet rodo. per taliter detractus est licet? si dominus sibi piculum domini iudicii et fortuiti casus ouio retinet nec alter in ducentiibz alterum gravuerit. Ad hec nota quod notat rodo. generaliter quod ubi probabilitate dubitatur utrum huius vel illius de terior sit redditio in forma pacti adhibiti in sua societate non est certum. ubi autem alterius redditio est deterior ad arbitrii boni viri. peccatum est exceptio quantis si fiat huius sceleris. et teneatur ad restitutorem. Nota etiam quod si unus fratres aliquod lacratus de pecunia coi dicitur lucrum. aliis coicare. ff. de usu et habi. si ita. q. si. Itē si detur aliquid unius fratrum propter negotiatorem coem cū aliis. dicitur illud dividitur cū eis. Si vero de ei propter aliquod seruicium speale quo sibi meruit aliquod dari non dividet cū eis. insti. per quod personas nobis ac. q. in. et. q. propterea. Itē si sint. q. socij et omnes propter unum decedat mihi seruitute in fundo coi. nihil acquiritur mihi. et tamen qui descesserunt resilire non possunt. ff. de seru. ru. pdi. per fundum.

Sequitur videtur sexto scilicet quod et quod mox societas solvit. Circa quod sciendus quod societas solvit prior modo morte hominem naturali. nisi supstites reintegrerent societatem. ff. e. actio. q. morte et. l. plane si hic. Vt nisi sit actu per uno mortuo inter supstites duret. insti. e. q. solvit sed in civili morte vel capitum diminutio maxima vel media. tertio morte rex est naturali ut cū esse desideratur. vel civili ut cū redditus mutauerunt quod de securitate sunt vel publicate quartum ad usum et perpetuam. ff. e. ver. q. vlt. et. l. actio. q. publicatōne. quanto voluntate ut cū quod renuntiat societati. si enim renuntiat tempestive et infra tempus pacto apprehensum non ageretur altra eum ad interessere. ff. e. si socius. q. vlt. nisi aliter sit dictum quod ex tempore renuntiari possit. Dicetur enim quod intempestive renuntiare si redditio apposita non seruatur sibi. vel etiam quod socius est ita damnosus vel iniuriosus sibi ut non expediat eum pati. vel etiam quod non licet frui vel ut illa gratia cum negotiatio est suspensa. vel ex quod causa reipublice diu et iniuriosus est affuturus. nec potest per alium societatem administrare vel socio predoneo omittere. alias non esset excusatus. ff. e. si duenerit. et. l. Itē quod. et. l. sed socius. Si autem quod renuntiat societati dolo malo id est. ut aliquod lucrum obueniens ipse solus habeat putata hæreditatem dilatata sibi cū esset omnis bonorum.

socius omnino hereditatis illius socio coicare tenetur damnum aut ipse solus sentit. quod autem est acquisitum post renuntiacionem non te alter socius renuntiatur coicare. insti. e. q. manet atque. et. ff. e. actio. q. diximus. huius autem renuntiatio fit per ipsum socium non per eius dominum. ff. e. si seruus socij. et sic socio potest non absente ante ipsum sciat esse per renuntiacionem acquirit ex quo non scierit absens seruatus predictus. ff. e. si et socius. q. si absenti. quanto societas solvit cū quod et socijs cedit bonis suis et propter cuius debita publica non prout substantia sua debet. in huius casu si dissentiat in societate videatur incipere societas noua. insti. e. q. penit. sexto si societas sit distracta in una re cui impositus est finis. insti. e. q. Itē si alicius. septimo actio pro socio prompta vel mutata. ut si quod mihi debebas actio pro socio aio nouandi ab alio stipuleretur vel alia alii licet destiteretur ut liberetur. caccite enim videtur renuntiatur. ff. e. ver. q. penit. et. l. actio. Et huiusmodi renuntiatio potest fieri per ipsum socium tamen vel per procuratorem eius specialiter vel ex generali libera administracione nisi dominus renuntiare prohibuerit cū a contrario renuntiari non potest procuratori socij ut renuntiatus libere nisi ipse socius ratam habeat renuntiacionem. ff. e. actio. q. renuntiare. octavo solvit societas socij quod seruus erat manumissione vel alienatōne. Et si in eadem mutato statu permanescat alia inchoata. ff. e. si illud. q. penit.

Sequitur videtur septimo scilicet quod actio pro socio. Circa quod sciendus quod nascitur actio pro socio demum finita societate. ut. C. e. tardiu. nisi in causa scilicet in societate vegetalium cū non perfertur in medium quod puerit ad alterum. vel cū neutri expedite a societate discedere. ff. e. actio. q. nonup. Et forte id est in prout substantia societate si non coiceatur a socio quod est coicandus. et si non expediat adhuc societati eam dissolvi. Item scolaris socius repartire volens sum gual. non potest alii in sua camera posse alii sociis iniurias. nisi alius sit actu in contrahendo. ff. e. actio. q. societas. Nec potest per se puerit communum rex nec alius socio dare nisi finito usum ad quem sunt exceptio. ff. e. si et socius. ut si alius fuerit emptus ad portandum ligna de nemore lignis portatis per socium puerit alii petere. Copetit autem actio pro socio ad faciendum collatum. si attendendum est an distracta sit societas omni hominibus. aut simpliciter. an alicius negotijs. ff. e. l. v. si enim distracta primo modo tunc editioni acquisitum hæreditas et legatus et quod donatum est aut alia ratione acquisitum. unde statim oia bona corporalia sunt coia. secundum est de incorporeis. s. iuriibus et actionibus. ff. e. cuiuslibet. sic et oio expensis debet esse communes. **I**te quod aliquis est damnatus solvit iuste in iustitia ex coi solvi deo nisi quod culpa sua ut propter contumaciam sit damnatus. ob quod maleficium acquisitum non defertur. si sit in medio sic collatum coe erit lucrum. In quo casu si ex illo maleficio postea fuerit damnatus totum illud in quod damnatus est de coi solvi potest si in scienti tui maleficium coicatur lucrum. si autem mihi ignorasti dicasti tolles tamen quod dicasti. Et huius totum est seruandum cū societas

Dtracta in qua cōicatum est furū erat licita.
Si em̄ principaliter traheret i delictis nulla
esset. ff. e. cū duob⁹. q. vlt. et. l. se. Si vo socias
traha⁹ scđo⁹. s. simplr tūc acq̄rit⁹ cōioni
om̄e ill⁹. et solū ill⁹ qđ puenit ex questu scz
lucr⁹ puenias ex vēditōe emptōe et dductio
ne et locatōe. qđ em̄ traheret qđ ex opa cu
nscūqz descēdit. ff. e. chori. Si vo traha⁹ so
cetas tercio⁹ scz in re vna l⁹ plib⁹ l⁹ aliq⁹ ne
gocio om̄e i⁹ et solū i⁹ qđ ex illis acq̄rit⁹ cōi
candū ē. ff. e. cū duob⁹. q. cū duo. Quid si
duētio facta fuerit p̄ si iusta hēditas obuene
rit sit cōis. s. h̄ nō vide⁹ esse dictū nisi d̄ hē
ditate q̄ ab testato defert⁹. n̄ ex testato. ff. e.
l. vi. q. s. de illo. De hēditate em̄ certi homis
fieri nō posset pactū. qz p̄hibit⁹ e pacisci de
futura successionē. vt etiā hēc sup̄ ti. de pac
vēt bona fides ut assit. Itē in hāc actōe veit
bona fides sive assit. Itē culpa si n̄ p̄stet diligētia illā quā in reb⁹ suis h̄cē solet. ultra vo
nō te⁹. Impudet aut̄ sibi q̄ sociū paꝫ diligeētē
assumit. insti. e. q. vlt. Nec relenat⁹ soci⁹ a cul
pa qz plerisqz alijs sua diligētia lucr⁹. socie
tati dculit. ff. e. n̄ ob eaꝫ. puta lucrat⁹ in sale
et negligēter agit in vino. S̄z cū i eadē nego
ciatōe lucrat⁹ i vno et negligēter in alio tūc
fit recōpensatio. Itē veit p̄cipiend⁹ ōe es alie
nū qđ manēte societate e pure dtractū. Si vo
sit dtractū in diē vel sub dditōe caueri d̄ de
indemnitate. et si vñ soci⁹ soluēdo nō sit
damnū h̄ ad ceteros socios p̄anebit. ff. e. l.
om̄e. et. l. si socij. Itē si sint tres socij. et vnu⁹
eoꝫ agēs dtra sociū dsequit⁹ itegre p̄te suaz
reliqu⁹ at̄ agēs dtra eundē n̄ posset itegre cō
sequi p̄te sua. q̄ ille nō h̄z vñ soluat eā. pres
erut adequāde. ff. e. vlt. q. si cū res. Itē neu
tri socio recōpēsand⁹ e damnū om̄e qđ icurrit
d̄ cōi sine sua culpa gerēdo negocia societa
tis. sive ill⁹ casu fortuito euenerit sive a la
tronib⁹ illatū fuerit. tā in reb⁹ q̄ i pecunijs
q̄ ec̄ in expēs in medicos et medicias. ipen
sis sive p̄ se sive p̄ suis. ff. e. cū duob⁹. q. qdē
Itē veniūt expēse in refectōe rei cōis impēse
vt. l. cū duob⁹. q. idē. Itē etsi alias in rē cōez
impēndā agam p̄ socio v̄l cōi diuidūdo. s̄z si
apt̄ societatē p̄ficiſcēs agā p̄ socio n̄ cōi di
uidūdo qz in rē cōem nō parādo. Itē agi p̄ so
cio p̄ v̄l de cōi diuidūdo dtra sociū si fruct⁹
ex re cōi p̄cipiat. v̄l in eā damnū dederit. v̄l
p̄ fallaciā v̄l dolū rē cōem amouerit v̄l eam
aio celandi drectauerit. Oro dāno ec̄ agi p̄t
acq̄lia et p̄ furto furtū actōe ad penā dupli l̄
qdupli. ff. e. p̄ socio. q. si totū et. l. rei cōis.
soci⁹ tñ ita demū furtū te⁹ si cū dolo malo ei⁹
drectass̄ rē cōez apte p̄be⁹. Da⁹ at̄ hec actio
socio et hēdib⁹ ei⁹ dtra sociū et hēdes ei⁹. et
ē directa ex vtraqz p̄te qz vñ nō ē maḡ soci⁹
q̄ alter et vterqz ad idē scz ad lucrand⁹ cēdit.
insti. de pe. te. liti. q. ex qb⁹. Est at̄ h̄ actio fa
mosa. dānatus em̄ ea fit infamis vt ibidē. In
dōnētōe tñ d̄z discretio adhiberi. vt scz ipe
soci⁹ nō insolidū h̄ inquātu p̄t face d̄demne⁹
qđ tpe rei iudicāde spectat⁹. nisi dolo suo vel
pacto bñficiū ill⁹ amiserit. Dolū accipe si

ne oueniat⁹ ex eo qđ fecit dolo sive ex eo qđ
fecit culpa. Nec extēdit h̄ bñficiū ad hēdes
vel patre l̄ dñm socij. Defensor vo socij h̄ bñ
ficio gaudet. Quisqz etiā h̄ bñficiū h̄z gaudz
nuda p̄missiōe de h̄p̄ ad p̄n̄ soluere nō p̄t
ff. e. vlt. post q. j. ii. et. iii. et. q. c̄pus. Itē hec
actio e p̄plaris p̄petua et bone fidei. Et hec
de dtractu societatis ad p̄sens sufficiāt gra
tia breuitatis.

De pignorib⁹ ti. xij.

Einde qz vslura sepe omittit⁹ eo p̄ frus
ctus pignoris in sorte nō dputan⁹. cō
sequēt̄ d̄siderand⁹ e de pignorib⁹. et
primo qđ e pign⁹ et vñ d̄. scđo quot et q̄ sūc
d̄rie pignor⁹. tercio q̄ res p̄nt pignori obliga
ri. q̄rto q̄o pignoris obligatio dtract⁹. qui
to ad qđ dator et ad qđ receptor pignoris te
net⁹. sexto de venditōe pignoris. Circa pri
mū sciend⁹ p̄ pign⁹ e res obligata p̄ debito
ad secūnitatē creditoris l̄m gof. V̄l e obliga
tio rei licite p̄ debito. ita l̄m host. p̄ tucl⁹ e
pignori insistere p̄ in psonā agē. insti. d̄ ob.
q̄ ex delic. nas. q. furti. Sedm̄ āt ḡmaticos d̄ra
e iter pign⁹ pignoris et pigni pignera. vñ
grecism⁹. Pignora nat̄or̄ dicūc pignera re
rū. s̄z nō inueni hāc dñiaz in iure ponī. Dicit⁹
āt pign⁹ p̄xie rei mobil q̄s res a pugno sive
manu tradita. ff. de v̄l. sig. p̄les. rei etiā imo
bilis traditōe pignoris obligatō dtract⁹ ac
pignoratīa actio nascit⁹. Vbi āt res in cre
ditorē nō trās̄ p̄potheca d̄. ff. de pig. ac. si
rē. q̄p̄tū tñ ad actōe p̄pothecaria nihil refert
iter pign⁹ et p̄potheca. voce em̄ tñ differunt
ff. e. res p̄pothece. Et d̄ p̄potheca ab p̄pos
qđ e sub et thesis positio. inde p̄potheca. id e
suppositio v̄l res supposta scz obligatōi.

Irica sedm̄ sciend⁹ p̄ pignoris dñe l̄m le
ges sūt tres s. pign⁹ ouentionale. qđ sic
d̄. āt ouentōe. Dign⁹ p̄toriū sic dictū a p̄tore
vt si fiat p̄ter illud qđ p̄tore iubet fieri. puta
vt caueat⁹ de dāno infecto v̄l alio sili. Et p̄
gn⁹ iudiciale sic dictū a iudice. vt cuz in der
mitti iubet in possessionē. v̄l smia⁹ diffinitiuā
mādat executōi. Et d̄ qñqz pign⁹ iudiciale
p̄torm⁹ et p̄torm⁹ iudiciale. q̄ vtrqz d̄stituit⁹
a iudice. C. de p̄t. et ho. p. l. ii.

Irica tertiu sciend⁹ p̄ pignori p̄nt obliga
ri q̄cūqz p̄nt v̄edi. q̄ aut̄ nō p̄nt vendi nō
p̄nt pignori obligari. ff. q̄ res pig. obli. pos.
l. i. q. vlt. Quedaz tñ pignori nō p̄nt dari que
p̄nt vendi. aliena em̄ possim⁹ vendere. ff. de
dtractē. emp. et ven. re alienā. nō aut̄ nisi nr̄a
p̄nt pignori obligari. C. q̄ res pig. obli. pos.
qui filios. Qđ aut̄ dictū est rē alienā posse v̄e
di est vlt. de imobilib⁹ q̄ si res mobilis ali
ena vendat⁹ furtū omittit⁹. et idō nec emptio
nec vēditio dtract⁹. ff. de dtractē. ep. et v̄e.
si emptor. Itat̄ āt l̄m gof. q̄re aliena p̄nt v̄e
di nō aut̄ pignori obligari e. q̄ in venditōe
agit⁹ vt res tradat⁹ et venditor de evictione
obligat⁹. vt. ff. de ac. emp. et ven. emp̄o. sed
de pignore agit⁹ vt ius in re d̄stituat⁹. vñ cō
uentio pignoris creditori parit actionē in rez
ff. e. titu. pignoris. Vnde creditor q̄ accapit

alienā rē in pignore nō hz in ea ius pignoris
ppotece. qz creditor qd nō hz nō potuit dare

Itē obligari pnt res pntes et future vt fru-
ctus pndentes. pntus ancillar. fetus pecor.
et ea q nascent. Itē res corpales et incorpo-
les. vt cautōes et noia debitor. Itē servitu-
tes psonales vt vnufruct. et servitutes pdia-
les rustice. pbant h oia p iura. ff.e. Itē qui
obligauit istruīta suon agro. d ipis agris
cogitasse videt. C. q res pig. obli. pos. l. ij.

Nō pnt at obligan iura pdior. urbanor.
ff.e. si is. q.vlt. siatō diuersitatibmōi e sm
gof. ne ex varietate usus et vuentiu edificia
destruant et iutilia fiat. Dici tñ posset p cō-
moditas seruitut pdiom. urbanor. obliga-
ri p. sic h dāgit m rusticō. vt scz liceat ire et
agere creditori. ff.e. l. sed et a iure. sm gof.

Hec hoies liberi pnt p debitū ec si res de-
fuerit detineri. ex. e. c. ij. qd ē ven. si hois ce-
dāt. Alias i carcē detrudet. C. q bo. ce. pos.
l. j. vt dz ibidē i glo. Tenet tñ in casu obliga-
tio liberi hois. vt in redēpto ab hostibz q p
qñqueniu iubet seruire n possit pciū soluere
C. de m. postlimi. l. vlt. Et apter famē p. p
filiū obligare qz ec p vēdere eū. C. de pa. q
fi. dist. l. ij. Doteſt etiā liber hō oſentieſ i ob-
stagio pon. ex. de iurein. ex. rescripto. Nō tñ
vt ius dñtuat in re hz vt qd dueit fiat. Vel n
pt hō liber p pecunia obligari. hz p pacto pa-
cis meude vel hzli. ex. de arbi. exposita sm
gof. in sū. et sm bñ. ex. e. c. ij. et sup. c. expo-
sita. et. c. ex. rescripto. Nō pnt etiā obligari
pignori ecce. in auten. de alie. emph. q. qm.
Nec res ecce nli p certis causis. vt. xij. q. ij
auz. sic nec pnt alienari. sic dicet pleni in
fra li. vi. ti. xxvij. Nec ec ecclesiastici reddi-
tus vñ stipedia sm inno. et bñ. ex. d fideiſ.
sup. c. puenit. pnt obligari speali ouentōe. hz
a iudice p debito canocit et cā iudicati pnt
obligari. Itē pignoratōes qz vulg vocat
repſalias phibent in vtrqz iure scz ciuili et
canonic obligari. Et qñqz eas dcta psonas
ecclesiasticas l e. qz bona dcedit et dcessas extē-
dit pñcñqz gñaliter p̄textu cuiusvis dñtu
dñbñsi remocauerit h ifra mēsem scz a tpe co-
cessionis l exēsionis si sit psona singularis ē
excōicatus. si sit vniuersitas subiacet ecclesiasti-
co interdicto. l. vi. de iniur. et si pignoratio-
nes. de quo hē pleni ifra li. vi. ti. ij. caū.
xli. Sz nñqd pdicte pignoratōes sine rep-
salie pnt esse aliq mō licite quātū ad lapcos
vide p nō qz vt dz in. c. ethi pignoratōes. ci-
vili dñtutorē sue phibite tam p gues legibz
et eq̄tati naturali dcrarie. et sm leges qñqz
aliū pignorat qdēplū restituit et ab actōne
p qua hō facit cadit. vt in autē. ne fiat pig. q
autē. ponit. C. ne vrc. p ma. l. vlt. et icipt hz
cio. Sz dcta. xxiij. q. ij. dñs nr. vbi dz insta-
bella dici solet q dñciscnt iiurias. sic gens et
ciuitas peteda est. i. impetrēda. q vñ iudicare
neglexerit qd a suis imrobre factū ē. vñ red-
dere qd p iiurias ablatur ē. Rñdet ad h io. an-
sup. c. ethi pignoratōes. p doc. dicunt q h . c.
dñs nr. ē correctū p illō. c. ethi pignoratōes.

qñ nō vult facere iusticia dñs vel ciuitas de-
bito mō requisita. ita tñ p enā tūc ad psonas
ecclesiasticas nullaten⁹ extēdat.

Ira qrtū sciend p pignus dcrabit qñqz
gñaliter. vt cū qz obligat oia bona sua
in q casu intellignt obligata habita et ha-
bēda et etiā seru. ff. q res pig. ob. pos. l. vi.
In hac tñ obligatōe gñali nō dñtent ea que
verisit e est que p nolle obligare. vt supeller
vestis. mancipia valde necessaria. ff. e. cbli-
gatōe. Qñqz sp̄aliter vt ager. liber. equ. et
filia. Itē dcrabit pig. qñqz exp̄sse. qñqz tac-
te. Tacite em obligata sunt bona mistri ecclie
p administratōe rex ei p i ecce. ar. xiiij. q. ij.
illō. Et bona viri vrozi p dote. Et fili ei bo-
na q dote pmisit obligant. C. de rei vro. ac.
l. vna. et ex. e. ex l. vts. Et bona dcrabent cum
fisco ipi fisco. Et bona tutoris pupillo. Et bo-
na curatoris miori. Et bōa dductoris iuecta
et illata p pensione. patet hec oia p iura. ff.
e. Scienā aut sm host. p bona dductoris
iuecta et illata i rusticō pdio dñō sciēte nisi
ad tps inferant. dñō tacite obligant p pen-
sione. In urbano aut nō distinguunt vtrq dñs
sciat vñ nesciat. C. de cais pig. ta. ob. l. pñis
sz et bona pñis tacite obligant filijs p rebz
aduēticis et pcijs earundē. Itez bona mris
scđo nubētis sunt filijs primi viri tacite obli-
gata vt eis restituant que a primo vro fuit
lucrata. Item tacite obligant bona defuncti
p legatis et fideicōmissis.

Ira quītū sciend p dator pignoris tene-
tur soluē debitu etiā si pignus peric sine
el p creditoris. nisi sit actu p amissio pigno-
ris liberet debitorē. C. de pig. ac. q fortunatē
Itē si qz dñ p bare amissione pignoris n optet
q p̄bet p sine dolo sine culpa amiserit. qz eo
ipo p dolus n pbat psumi p sine dolo ami-
serit. vt in. l. si creditor. Itē impēsas i pigno-
re bona fide factas a creditore dñ reddē nisi
fuerint immoderate. ff. de pig. ac. si seruos.

Itē rē impignoratā vni nō dñ impignorari
alteri. alias stellionatus crimie poterit accu-
fari. C. de cri. Stel. l. j. nisi sit talis res q suffi-
ciat vtrq. Itē si debitor sciēter rē alienā sine
dñ volūtate obligauerit vñ obligataz s̄. re-
puerit criminis stellionatus re erit. C. de cri.
stel. l. ij. Dignoriz at receptor scz creditor nō
d̄ pte pign. possidere. ff. q sa. da. co. l. sci-
endū. Et nullo tpe p illō p̄scribere. C. d vñ
pignori. Et debito sibi soluto integre pign
tenet reddere. Ideo dixi integre qz p pte tm
soluto debito pign tm remanet obligatū. C.
de adul. pig. qdū. Itē te reddere pignus
non alij obligatū nec deterioratū. ff. e. credi-
tor. Et si perierit l deterioratū fuerit te debi-
tori satis facere pignoraticia actōe. hō ē ven.
si culpa ei l dolo h euenerit. n̄ at in cāu for-
tuito sine culpa ei. C. d pig. ac. l. ij. ij. ij.
et. v. Et si creditor illō ipgnorauent non tñ
ipm in pl obligare potuit p sibi fuerat obli-
gatū. ex. d iurepa. p aut i fi. et ex. e. cū dcta.
i glo. v. Tene ec ipm reddē debitori qñqz
venerit n̄ sit distractū. C. d dist. pig. si pign

Itē licet pignorari. sortē tñ extenuat fructus pceptū. Et idō q̄cūq; sit possessor pignoris mei te illō restituere mibi licet obli gauerit iō alij. dūmō p̄o facias creditori. Et p̄ quascūq; manū possesso trāsierit idē ius erit. ex e. illo. b̄ host. Et statū cū fructus adēquat̄ sorti dño suo d̄z reddi. teneat em̄ possessor i sortē dputare n̄ tm̄ fructus quos ip̄e pcepit h̄ etiā oēs quos anteriores a tpe pmi cōtractus pceperūt. nisi ip̄emēt debitor obligauerit pignor scđo debitori. Tenerit autē debitor i sortē dputare vslū pignoris siue fructus deductis expensis. ex de vslū. c. j. et. ij. Et expēse iste n̄ debēt esse supflue. ar. ff. de rei vē. in fūdo. Et ille tm̄ expēse sūt deducēde. q̄ in ip̄a re et p̄ fructib⁹ colligēdis sūt necessario facte. C. de pig. in fi. pt. ḡ retinē rem donec deduxerit expēses. b̄ bn̄. ex d̄ vslū. c. j. Sz si debitor eū expēses deducē nō p̄mittit qd faciet creditor. h̄ sm̄ rap. petē p̄ actōe p̄sōali corā iudice. C. de pig. q̄uis psonalis. Postest ec pignor sibi obligatu alij pignorare. C. si pignor pi. da. sit. l. j. Sz si creditor rē redidit p̄i p̄ expēses deduxerit post qd faceret h̄ sm̄ bn̄. ex. e. c. j. petat p̄ dditōez indebiti ff. de impē. in res dota. factis. l. qd dicit. q. si dos. vel p̄ dtrariā pignoratiā. ff. de pig. ac. si necessitas.

Equit̄ vidē de sexto sc̄z d̄ vēditōe pignoris. Circa qd distīguend est sic sc̄z q̄ aut debitor duenit cū creditorē q̄ vēdere posset aut q̄ nō vēderet. aut d̄ h̄ nulla mētio fuit. In pmo casu d̄z creditor p̄io debitori denūciare et postea poterit h̄ sm̄ formā dūentā vēdere alias nō. In scđo casu d̄z sibi p̄i ter de nūciare ut soluat. et iter vnam denūciatōez et aliā d̄z tridū esse sic in citatōe accusati ab sentis. ff. de pub. iudi. inter accusatōe. et de pig. ac. si duenerit iu glo. Modie tñ accusati sūt citādi p̄ iteruallū. xxx. diez. q̄ si n̄ soluerit vēdere poterit. Si vō ante trinā denūciatōez vēdiderit furti te. In tercio casu sel̄ de nūciare sufficit et postea elapsō biēnio vēdi poterit. p̄ban⁹ b. ff. de pig. ac. si duenerit de distraħedo. Et si vendito pignore bona fide creditor mi accepit forte p̄ ad residuū agē si vō pl̄ ce debitori restitue. C. de iure dot. l. vlt. Si vō nullū velit emere et creditor vēlit iure dñij pignor possidē. tūc p̄ biennū ad eat creditor iudicē q̄ d̄z statuere debitori tps certū itra qd d̄z pignor redimere. Et si debitor n̄ inuenit tūc iudep certū tps taxabit itra qd pignor redimere possit. qd si tpe statuto inuenit n̄ fuerit l̄ totā pecunia n̄ soluerit. tūc creditor iudicē adeat et petat q̄ sibi ius dñij ilij rei adiudicē. et postq̄ b̄ factū fuerit si debitor ifra biēniū offerat creditori q̄ iā est factus dñs cū vsluris et dānis q̄s suo facio creditor declarabit recuperat pignor suū post biēniū autē recuperare n̄ p̄. ff. e. si duenerit. et. C d̄ iū. do. ipe. l. vlt. Quid siq̄s equū sibi im pignoratu ad sua negocia eq̄tat v̄l alias locat. h̄ tal est vslurari si ille cm̄ ē equū soluit cibaria ei. Idē ē de veste et s̄lib⁹ quib⁹

creditor vti ad suā vtilitatē cū dāno alteri q̄nimo tal furti te. ff. de fur. si pignore. Si tñ creditor ip̄m pascēt et eū sine piculo et guamie ip̄i sc̄z equi eq̄taret vslura n̄ esset. q̄ p̄imū nō Guarat h̄ potū equū pascēdo iuuaret. vñ in hmōi casib⁹ d̄siderand ē vtr̄. si eq̄lis vtilitas hicinde mutuo circūscripto et si sic n̄ est ibi vslura. Idē est de eo q̄ pignorat alicui domū suā mutile sibi q̄ nō vult eā locare alteri et mutuās ea vtit̄ et p̄ eū a ruina p̄serua de b̄ sup̄ ti. de vslū. ar. iij. in solutōe ar. sedē questionis. Ad h̄ nota q̄ qñq; aliq̄ colore q̄sito fraudē faciūt iuri canoco qd vsluras p̄ hibet et eaq; repētōi fanet. dū sc̄z trāseunt de dtractu pignoria ad dtractu emptōis. qd quidē dmitu ex forma dtractus. et ex dpatōe p̄ci ad rē emptōaz. et ex qualitate creditoris. ex. e. illo. et de emp. et ven. ad nr̄az. Nota insup q̄ si fiat pactū inter creditorē et debitorē. p̄ nisi debitor soluat ad terminū. pignor sit creditoris nō valet oīno pactū tale. q̄ est dtra bonos mores. et ideo ē a lege p̄hibitū. Sz si fiat pactū q̄ si pecunia nō fuerit soluta creditor possideat iure emptōis rē pignorati ciā iusto p̄cio estimandā tener pactū. q̄ ē que dā venditio ddirōnal. Et dici pactū p̄cedēs pactū legis dmissōrie siue pactuz dmissōriū. qd quide reprobat in pignorib⁹. Et si fiat n̄ obstat qn̄ pignor reddi debeat. si tñ iuramentū interuenient sup̄ pasto tenet illō seruare. ex. de iureiu. cū d̄tigat. in glo. Nō reprobat aut pactū tale sc̄z dmissōriū in vēditōibus. si em̄ sic dicat nēdo tibi fundū tali pacto. q̄ si infra mensē nō solueris fūdus sit inemptus licita vēditio. ff. de lege dmissōria. l. ij. hec pauca de pignorib⁹ ad p̄ns sufficiat. p̄la em̄ de ip̄is in iure civili tradunt q̄ siq̄s p̄sequi vellet lōgū req̄rere tractatū.

De locato et dducto tū. xiij.
Ostea d̄siderand ē de dtractu locatōis et dductōis. q̄ etiā valde s̄ilis ē dtractu emptōis et vēditōis. vt. ff. e. l. j. Et primo dicend ē qd sit locatio et dductio. et q̄s dicat locator et q̄s dducto. sc̄no q̄li ter otrahat. tercio qb⁹ p̄dia locari non pnt. q̄to q̄ locari pnt. quito quo tpe p̄sio d̄z solui. sexto in qb⁹ casib⁹ p̄ expellere dñs inq̄linū. septio de qb̄usdā dubitatōib⁹ circa istū dtractu. octauo q̄ actōes nascunt ex locato et dducto. Circa primū sciend q̄ locatio ē p̄sone vel rei ad vslū facta dcessio. mercede in pecunia numerata duēta. Alias si de alia redanda vel faciēda duenerit. nō erit locatō h̄ dtractus innoiat̄ et ageat p̄scriptis verbis. vt. ff. de deposito. l. j. Locator d̄z q̄ re sua p̄mittat aliū vti mercede sibi duēta. vt cum ego loco tibi domū mēa ad habitand dico locator et tu dducto. ex. e. c. j. Aliqñ d̄o locatio d̄z firma. vt ex. e. nr̄a. qd intelligit gof. dictuz h̄m vulgare alicui p̄uicie. Aliqñ etiam locatio ponit p̄ emptōe et ecōuerso. vt. ff. d̄ ac. em. et ven. veteres.

Ircā sc̄dm sciēd p̄ locatō et dductō dtractu qb̄usq; mōis dtrabi ep̄tio et vēdi⁹

Et iō illa q̄ sup̄dicta sūt in t̄. d̄ emp̄. et ven. d̄
d̄sensu. reb̄ et p̄cio. hic intelligas repetita.
Locatio fieri p̄ imp̄petuū et ad tempus. Etsi
moriat̄ d̄ductor infra tps locatōis succedit
heres in iure d̄ductōis. secus ē in v̄sufructu
qui est p̄sonalis et extinguit̄ cū p̄sona. vt. C
e. si viam.

Ira terciū sciend̄ q̄ milnib̄ p̄dia loca-
ri n̄ p̄nt ne omisso v̄su armoꝝ se oferant
ad opus rurale. C. e. milites. et. l. curiales et
l. vlt. nec monachis. ex ne cle. l. mo. c. j. nisi
cā nc̄ccitatis b̄ faciat̄. vt cū p̄dia n̄ h̄nt suffi-
cientia. ex de deci. dilectu. Si tñ locauit milni
tanq̄ pagano ignorāter possuz ab eo exigere
mercede. ff. e. si ignorans.

Ira q̄rtū sciend̄ q̄ locari p̄nt oia q̄ p̄nt
vendi. et q̄ n̄ possūt v̄di n̄ p̄nt locari.
Seruitutes p̄sonales n̄ p̄nt locari a p̄prietate
rio. s̄z si locent̄ ab v̄sufructuarii tūc p̄ mortē
ipi⁹ v̄sufructuarij extinguit̄ locatio. C. d̄ iur-
do. si soci⁹. b̄ hosti. Dicunt̄ aut̄ seruitutes p̄-
sonales v̄sus et v̄sufruct⁹ q̄ cū p̄sona mori-
tur et finiunt̄. Reales aut̄ dicunt̄ seruitutes
p̄diorū rusticorū. vt iter actus et via.

Ira. v. sciend̄ q̄ d̄ductor d̄ solue loca-
tori mercede et pensionē s̄m gof. eo tpe
quo inter se duenerūt. q̄ si n̄ appareat seruā-
da est d̄suetudo regionis. q̄ si appareat q̄ for-
te inuenit̄ varia qđ m̄i⁹ est seruabit̄. s. vt in
fine āni exigat̄. ex de re. iur. sp̄ in stipulatōr-
bus. vñ qui soluere p̄mittit i certū diē v̄l an-
nū v̄l in certis nūdīnis sp̄ transactis nūdīnis
vel āno v̄l die soluere d̄. ff. d̄ v. cbli. eū qui
caledis. Si vo singul̄ ānis p̄mittat aliqd da-
re debz in pñ⁹ anni soluere. ff. qñ dies lega-
cedat. nec semel in pñ⁹. b̄ immo. et accur. ibid
m. l. j. Vñuersus. Annua si debes tūc inspic-
es caput āni. Anno si debes i fine teneberis
anni. licet aut̄ debito tpe dñs possit exigē iñ
si inq̄lin⁹ sp̄ote n̄ satisfaciat sibi. impune po-
terit eū expellere. vñ si locator p̄misit penaz
si vi d̄ductore expellet. intelligit̄ b̄ d̄ditō. s.
si d̄ductor solueret p̄sionē. ff. e. q̄ res.

Ira sextū sciend̄ q̄ dñs p̄ inq̄linā expel-
lere in q̄tuor casib⁹. Prim⁹ ē si dom⁹ lo-
cata sic ei⁹ habitatōi nc̄ccaria. qđ itelligo cū
tpe locatōis alia domū habuit q̄ casu perire.
si em̄ tūc alia n̄ habuit illā etiā ad habitan-
dū recuperare n̄ poterit. b̄ em̄ a p̄ncipio p̄-
indere debuit. ff. e. si q̄s domū. Scđs e cū do-
mus eget refectōe q̄ minat̄ ruinā quā n̄ mi-
nabat̄ tpe locatōis alias secus ē in casu pre-
missō. et in his duob⁹ casib⁹ s̄m cēs fiet re-
missio p̄sionis p̄ rata tpis v̄l p̄uidebit dñs
inqlino de domo eq̄ p̄donea ad habitand̄. ff
e. cū in p̄les. Terci⁹ ē si d̄ductor in domo p̄-
uerse duerset̄. et i b̄ casu etiā fiet s̄m aliquos
remissio p̄sionis p̄ rata tpis. Sedm vo alios
n̄ fiet. s̄z dño dom⁹ dab̄t̄ actio legis aq̄lie
atra d̄ductore. b̄ gof. Hosti. vo dicit̄ q̄ si cō-
ductor meretrices publicas tenet expelli⁹ et
mihil remittit̄. s̄z si alias puerse duerset̄ sc̄z
arbores incidēdo l̄ p̄dū suo tpe n̄ colēdo l̄
porcos in solaris locādo facienda est remissio

Et agat dñs atra colonū de dāno sibi dato.
ff. e. q̄ res. b̄ hosti. ex. e. ppter sterilitatē. Quar-
tus ē cū inq̄lin⁹ ānona; p̄ biennū n̄ soluit.
sc̄z cū q̄s d̄duxit domū ad aliqd longū tps ut
ad sex v̄l ad dece ānos. Nisi cito post biennū
soluerit. ex. e. ppter sterilitatē. secus āt est in
re data vbi s̄m leges statuit̄ triennū iter p̄-
uatos. C. de iure emph. l. i. s̄z in re eccl. bie-
nnū. ex. e. potuit. fiscus v̄o n̄ soluentē statum
expelle p̄. ff. de pub. et vec. vestigalia. hec
hosti. De q̄tuor p̄dictis casibus habet̄. ex. e.
pter sterilitate in tex. et glo. n̄ p̄ tñ fiscus
recupare agros publicos q̄ p̄petuo sūt loca-
ti nisi autoritas p̄ncipis accedat ut ibidē. b̄
hosti. et bñ. ex. de dila. litera.

Equit̄ videre de. vii. sc̄z de q̄busdā dubi-
tatōib⁹ circa d̄tractū locatonis et d̄du-
ctōis sc̄z vñ merces l̄ pensio sit minuēda v̄l
etiā total̄r remittēda vel augenda in aliquo
casu. s̄z ip̄e locās aut locat̄ corpora aut agros
aut res. aut opas. si corpora sic nocet locatori
casus fortuitus sc̄z v̄l n̄ h̄at mercede nisi p̄
rata. vñ ppter sterilitatē remittit̄ pensio. Si v̄o
locet res. aut stat p̄ locatorē quo mi⁹ re d̄du
et a v̄t̄ aut p̄ d̄ductore. si per locatorē aut
stat p̄ eū pure et sic tenet̄ ad interesse. v̄l per
casu in p̄sona ei⁹ d̄tingentē et sic pensio remit-
tit̄. Aut p̄ d̄ductore et sic tota pensio soluit̄
sive stet p̄ eū pure sive p̄ casu; p̄ eū d̄tingentē
Si aut̄ locet q̄s opas aut stat p̄ locatorē quo
min⁹ opas suas p̄stet aut p̄ d̄ductore. si p̄ lo-
catorē. aut stat p̄ eū pure et sic tenet̄ ad inter-
esse. vel p̄ casu fortuitū in ei⁹ p̄sona d̄tingen-
tē et sic tenet̄ pensio remittere v̄l reddere
p̄ rata tpis quo n̄ p̄stit̄ eas. Si aut̄ p̄ d̄du-
ctore sic locator mercede toti⁹ tpis d̄sequit̄
sive stet p̄ d̄ductore pure sive p̄ casu fortuitū
p̄ eū d̄tingentē. ff. loca. ex d̄ducto. in tex. et
glo. Circa sterilitatē v̄o et v̄bertatē rei d̄du-
ctōe sic distingue sc̄z q̄ d̄ductor ppter sterilita-
tē. aut afficit̄ dāno parno et tūc nihil remit-
tit̄. aut magno et b̄ vel casu fortuito v̄l cul-
pa coloni vel vicio rei. Si p̄mo mō pensio re-
mitti debz p̄ rata sc̄z in toto v̄l in p̄ce ita q̄ si
mihil recipit nichil soluat. nisi sterilitas per
v̄bertatē āni p̄ximi p̄cedētis v̄l sequētis pos-
sit opensari. tūc em̄ integra pensio illi⁹ anni
qua remiserat poterit exigi nisi aliud in loca-
tōe sit actū. C. e. licet. et ex. e. ppter sterilita-
tē. vñ v̄bertas anni interpolati n̄ p̄desse sed
nocere videat̄. Si vo hoc d̄tingat ex vicio rei
d̄ducte b̄ p̄ esse v̄l sine culpa v̄l cū culpa co-
loni. si sine culpa vt q̄ terza non p̄t sustinere
magnā siccitatē v̄l pluviā et colon⁹ n̄ p̄t oc-
curere qñ suffocet̄. tūc idē ē qđ in p̄cedētis
casu. si vo cū culpa coloni vt q̄ herbas pesti-
feras n̄ extirpauit v̄l silia. n̄ remittit̄ pen-
sio. ff. e. ex cōducto. q. j. Dicit̄ aut̄ sterilitas
s̄m aliquos cū n̄ percipit̄ etiā semen vt i. q.
p̄dicto. Gof. vero et io. intelligit̄ sterilitatē
et v̄bertatē s̄m vulgi opinione. vt cū dicunt̄
hoies cōir bonum temp⁹ est vel malū. ff. de
fūdo instruc. l. delatōe. q. licet. Si v̄r de v̄ber-
tate dicendum est q̄ si d̄tingat casu fortuito

An m̄cas p̄t minuēda

De p̄ficiū.

augēda ē pēsio. si vero diligēta coloni nō ē
 augēda. ff. e. ex dōducto. q. i. b. bñ. ex. e. ppter
 sterilitatē. Hec autē q̄ dicta sunt intelligant̄
 de colono qui dat annuatim certā quātitatē
 pecunie vel etiam certos coēbes nō autez de
 partianio qui damnum et lucruz patitur cum
 dño. ff. e. si merces. q. apparet. Nota etiaz
 q̄ sic remittit̄ pēsio ppter casū fortuitū sic ec̄
 ppter necessaria refectōez edis. ff. e. l. edes.
 vñ s̄m host. i summa. si dōductor fūdi aliqd ne
 cessario v̄l valiter expēdit augēdo l̄ edifica-
 do l̄ instruēdo aget d̄tra locatorē ut illō reci-
 piat lic̄ nō duenerit. et p̄ doli exceptōz sup-
 tutus reuinere poterit. Quid siq̄s locauit sal-
 tū pascuuz in q̄ crescit herba pestifera ita q̄
 inde pecora fūt morbiada ul̄ deteriorata. h̄c
 tal aut locat sciēter et tūc tenez ad interesse.
 aut ignorāter et tūc nō petet pēsionē. ff. e. h̄
 addes. q. j. Sciend̄ at q̄ ius ciuile sic i emē-
 do vel vēdendo dcedit q̄ pl̄is ē micris emē
 et qđ micris pl̄is vēdere et ita se inuicē deci-
 pere citra dimidiū iusti p̄cij. ita ec̄ in locādo
 et dducēdo. ff. e. Itē p̄cio. sec̄ aut est s̄m ius
 diuinū et ius naturale. v̄de etiā s̄m io. x. q̄
 ij. q. lic̄ ius. sentire b̄ illicitū ee. lic̄ lex b̄ vi-
 deat̄ dcedē. Quid siq̄s locet rē suā tali pa-
 cto p̄ si q̄litercuq̄z pdat̄ recuperet eī valořez
 h̄c dicūt̄ aliq̄ q̄ e ibi usura q̄ res extiata lo-
 co pecunie itercedit. vñ nō ē ibi vere locatio
 q̄ locatōz rē suo piculo tradit p̄ q̄ mercedež
 sibi duentā recipit. b̄ v̄o dductoz rē suo picu-
 lo accipit et insup mercede addit. vt si michi
 equū loces v̄sq̄z ad certū terminū q̄ valet. x.
 libras et ego tibi teneor in. x. lib. si perierit
 equū quocuq̄z mō. puta si ec̄ perierit morbo
 vel fulmine. si em̄ dductoris culpa v̄l negli-
 gēta periret n̄ est dubiu q̄n eī valoře resti-
 tuere deberet. Quid si locauit alicui boues
 meos custodiēdos data sibi certa mercede et
 tpe noctis eos in pascuis dimisit in qb̄ alia
 aialia dimitti solebat. veit aut fur v̄l lup̄ et
 eos abstulit̄ l̄ occidit. n̄uqđ custos ille mihi
 tenet̄. v̄det̄ q̄ sic q̄ mercede p̄ custodia re-
 cepit. ergo de piculo duenit̄. ff. loca. q̄ mer-
 cedē debuit em eos custodire et n̄ sine custo-
 dia dimittē. ff. omo. si nec certo. q. custodiā.
 Et certe i culpa eēt si custodē mī bonū reli-
 quisset. ff. d̄ p̄scrip. v. ap̄ labione. q̄to mag-
 si nullū reliqt̄. Diligētī em̄ eos custodisse-
 nis i eo d̄fisiſ fuisse. nō igit̄ debeo sub eius
 spe decept̄ esse. Ecōuerso videz q̄ ibi et alij
 sic eos dimittē solēt̄. ḡ si sic fecit satis ē. C.
 de pig. ac. pign. diligēs em̄ fuit sic alij. se-
 curus igit̄ d̄ esse. ff. de d̄trahē. em. qđ sepe.
 q. si res. Credo q̄ excusat̄ a mala opinione.
 q̄ opinat̄ ē qđ alij opinat̄. ḡ inocē ē a ma-
 la eī custodia q̄ custodit̄ sic alij vicini custo-
 diūt. ar. C. de testa. l. j. Et marie quo ad b̄ va-
 let si dñs bou in ill̄ pascuis bones suos aliū
 de sine custodia dimittebat. ar. ff. de pig. ob-
 ligatōe. P̄teā q̄n q̄s legat nūmos numi illi
 debent̄ q̄ in dsuetudie b̄nt̄. ḡ q̄ custodire p̄
 misit d̄ custodia p̄misisse vī. q̄ in regione illa
 fieri d̄suevit. ar. ff. de re. iu. sp̄ b̄ vī. Esto

q̄ facultates eccie q̄ dare dñt annuat̄ pēsio
 ne sint augm̄tate. n̄uqđ d̄ pēsio augēti. si n̄d̄z
 bñ. ex. de pac. cū clericī. p̄ nō si diligēta sic
 dānosa. C. de allu. l. vlt. si at̄ aliude fuit au-
 mentate p̄t et d̄ pēsio augēti. q̄ insta caufa
 subest augēti. ar. de censi. p̄to. de b̄ etiā bēt̄
 e. tū. c. p̄hibemus. in glo. Quid siq̄s locet
 vas viciōsū. h̄c tenez ad interesse sive fecerit
 b̄ sciēter sive ignorāter. sec̄ ē de vase vicio-
 so d̄modato rbi tñ ad interesse tē ut in. q̄. p̄di-
 et̄. Quid si quis locet eccia suā ad aliqd
 t̄psab censu ānuo et ifra t̄psab illō moriat̄.
 n̄uqđ successor d̄tracti stare tē. h̄c si pecu-
 ma iā soluta duersa fuit in utilitatē eccie tē
 ratū b̄re. si nō. nō tenet̄ nisi forte impetratuz
 esset a principe ppter studiū v̄l alia cām. C. de
 his q̄ ve. eta. ipe. l. j. b̄ host. ex ne p̄la. vi. su.
 c. j. Esto q̄ aliqd dueat cū eccia aliqua q̄
 molendinū eī sēz eccie p̄petuo sibi et sue fa-
 milie molat̄ d̄sticta sibi cāta pensione. postea
 decedes reliquat filios pl̄es quorū q̄libet tā
 tā familiā b̄z quātā habebat p̄t. nunqđ eccia
 teneb̄t oib̄ molē cū sive oēs de familia de-
 functi. h̄c obseruandum est qđ actum est q̄ si
 si nō appareat eccia nō teneb̄t v̄ltra illō qđ
 defucto teneb̄t. vñ tñ molet oib̄ heredib̄
 q̄tū molebat defucto. q̄ n̄ ē verisil̄ e q̄ eccia
 se obligaret in infinitū. ff. de picu. et cō. siq̄s
 vna. b̄ bar. m q̄stionib̄. Quid si quis locet
 horreū. p̄sonēs nolle i piculo suo recipe au-
 rū argenti et hmōi. Et postea sciēter patia. b̄
 inferi. h̄c obligat̄ erit ac si p̄positū remisit
 set. ff. e. cū i pl̄es. q. locator. Quid siq̄s lo-
 cet fundū ad mediū alicui colono et ipe co-
 lon̄ seminet ip̄m et locator enz vēdat. n̄uqđ
 emp̄tor poterit colonū expellere et omēs fru-
 ctus colligere. h̄c q̄ nō b̄ colon̄ medietatē
 habebit. Si v̄o emp̄tor oēs fruct̄ p̄cepit co-
 lon̄ aget d̄tra vēditorē. ff. d̄ le. j. nihil i fi-
 d̄ colono tñ fisci ē speale p̄ulegū fisci b̄ guil
 Quid siq̄s locet fundū alicui ad mediū n̄:
 la facta mentē de arborib̄. n̄uqđ colon̄
 aliquā p̄tem habebit fractuū. h̄c q̄ nō b̄ lo-
 cator habebit eos oēs. ff. de v̄lafructu. Et
 si colon̄ arbores destruat tenez. si aut̄ aliqd
 eī odio excidat eī culpe imputatur. ff. e. si
 merces. q. cl̄ pe. Quid si sc̄ptor alicui opas
 suas locet et postea p̄ mensē stet p̄ n̄ scribat
 q̄ ille nō dat sibi ad scribend̄. h̄c si tal inten-
 tim opas suas nō locet p̄t petē interesse illi
 mēsis. ff. e. qui opas. si aut̄ locet nō petet. ff.
 e. h̄c ad eos. hec guil. Quid si quis locauit
 opas suas duob̄. h̄c satissimac p̄mo. ff. e. i
 operis. Quid si quis dduxit vasa trāsportāda
 et illa frāgant̄ n̄uqđ tenet̄. h̄c q̄ vel fran-
 gunz culpa sua vel eo n̄ quorū vētūr opa et
 sic tenez. v̄l adh̄buit tantā diligētā quā pa-
 terfamilias diligēs adhiberet et sic n̄ tenet̄
 ff. e. si merces. Itē si quis accepit ad poliend̄
 vestimenta mea et mures roserunt ea de culpa
 tē. Et sit̄ si vitulos ad pascend̄ l̄ gemmā ad
 sculpendū l̄ includend̄ tē. nisi vicio materie
 frāgat̄ tūc em̄ n̄ tē. nisi p̄ pactū speale. Sit̄
 aunga si quis dū curzū nūmū extēdēdo alios

ire nō pmitit ipm curru euerit et seruu l' bo
ue occiderit te ex locato. obuit em tpare cur
ru et volutate suā. ut h̄ etiā pbant. ff. e. l. j.

Quid si vn⁹ m̄gr dduxit scolas. et ali⁹ po
stea scolas illis ita p̄pinq̄s q̄ voces eorū ad
inuicē dfudant. h̄ pm⁹ expellet vltum. C
de stu. li. v̄. rome. l. v̄nica. l. xj. Et hec cā tra
ctari p̄t in ferijs messis. h̄ host. ex. d̄ iudi. sig
ficauernt. Vtq̄ lite pendēte dductoꝝ dēat
soluere p̄sionē. h̄ q̄ sic. vj. q. iiiij. volumus
S̄z dtra ar. C. de agri. et cen. litab⁹. vbi d̄ q̄
lite pendēte colon⁹ denegat dño p̄sionē.
h̄ q̄ est d̄tēto iter dñm et colonū ut qr̄ co
lon⁹ negat ei dare p̄sionē quā petit. dicēs
eū nō esse dñm q̄ sibi rē ab inicio dedit. tunc
p̄sio sequestrat. qr̄ dñs ē suspect⁹ nisi colo
nus soluisset lōgo tpe p̄sionē. Si vo fit d̄tē
to inter dñm et aliū. tunc nō fit sequestratio
p̄sionis. qr̄ lite pendēte nichil est innouā
dum. ex de osli. cū tu.

Equit⁹ videre de octauo. s. q̄ actōes nas
cānt⁹ ex locato et dducto Circa qđ scienc
dū q̄ ex h̄ dtractu nascunt⁹ due sc̄z actio ex lo
cato q̄ dat⁹ locatoꝝ. et in hac venit p̄mo mer
ces soluēda de q̄ duenit. veniūt et alia de q̄
bus actū ē supra in dtractu. vt. C. e. legē. Et
actio ex dducto q̄ dat⁹ dductoꝝ ut ibidez. et
q̄dez si dductoꝝ fuerit bone fidei h̄z actōem
dtra locatoꝝ alienantē. xij. q. iiij. vulnerane. si
aut̄ male fidei tūc nō h̄z. xxvj. di. q̄. Itē. v. vni
uersitas. nisi de euictōe p̄spexerit sibi. C. de
euic. si fundū. Ad h̄ nota q̄ locatio facta
nō pbat dñnum nec possessionē. ex. d̄ si. istru
inter dilectos. Et h̄ idō qr̄ etiā dductoꝝ loca
re p̄t rez dductā si nihil aliud duenit. ff. e. q̄
insulā. Et h̄ intelligit⁹ h̄m glo. de eq̄ p̄doneo
et ad eundē vsum. Itē dductoꝝ nō p̄t litigare
cū locatore de p̄petate rei locate puta dom⁹
nisi pri⁹ possessionē restituat locatori. C. e. si
q̄s dductōis. Insup̄ nota q̄ dñs h̄z ius p̄po
thece in re locata. si em̄ locet⁹ p̄diū rusticum
oia inuecta et illata tacite obligant⁹ dñc. si
eo sciente sint intromissa. si aut̄ p̄diū verbanuz
obligat⁹ etiā dño ignorāti. h̄ intelligūt qđā
etiā h̄ septē pres perierūt. Alij v̄o h̄ intelligūt
si medietas rmāserit qđ ē equi⁹ h̄m host
ar. ff. de vſufruc. pe. l. et ptis. etiā dño igno
rāti. C. e. certi. Dicit⁹ aut̄ p̄diū rusticū qđ est
sime oī edificio p̄ter domūculā p̄ fructuū re
positōe. Verbanū v̄o d̄r vbi ē edificiu ad habi
tandū. Et etiā p̄t esse in villa sicut in ciuitate
etiā p̄t esse p̄diū rusticū sc̄z ad vſus rusticanoſ
vt ad custodiendū oves et boues. ff. d̄ v̄. sig.

De emphiteosi ti. xv.

Einde d̄siderandū ē de dtractu q̄ dicit⁹
emphiteosis q̄ qđem ē mediū inter cō
tractū locatōis et vendicōis ut in se
quētib⁹ patebit. Est āt nomē grecū et idē em
phiteoticus ca. cū. Inde dtract⁹ emphiteoti
cus. dcessio emphiteotica. instrumētu emphiteoti
cū. Et inde d̄r emphiteotican⁹ a. et sumi
tur p̄ illo cui dcedi⁹ in emphiteosim. Et inde
etiā p̄ eodē h̄ et hec emphiteota. Et inde ec
h̄ verbū emphiteotico. cas. care. i. in emphite

teosim dcedere. Videndū ē igi⁹ qđ sit emphite
teosis. sc̄dō i qb⁹ d̄sistit. tercio q̄liter d̄trahī
q̄rto quid dñs ibi dcedat retineat recipiat et
q̄n p̄t emphiteotā expellere. quito vtq̄ epl̄i
teota suas melioratōes et sua emphiteomata
possit destruere. sexto in qb⁹ dueit cū vendi
tōe et locatōe et in qb⁹ differt ab eis. Cir
ca primū sciend⁹ q̄ dtract⁹ emphiteosis ē cō
tract⁹ melioratōis p̄priā habens naturā suis
pactōib⁹ fulciendā licet vēditōi et locatōni
multū sil̄ez. Iste em̄ dtract⁹ fuit muētus p̄c
pue ut dcederet ad tps res steril alicui q̄ di
ligēter eā excoleō melioraret et fertile red
deret fruct⁹ sibi interi applicādo. Emphiteo
sis em̄ grece melioratio d̄ latī. vñ olim em
phiteoticab⁹ tñm sterilia. nūc ec̄ emphiteotica
tur ec̄ feralia. C. d̄ sacrosan. ec. aut. p̄petua.
vñ alio⁹ p̄t dici emphiteosis possessio rei imobi
lis ad certū tps alteri facta dcessio. dño p̄f
tate retēta. sub dditōe p̄sionis ānnē et reno
uatōis finito dcessiōis tpe faciēde. Et ille cō
tract⁹ h̄m diuersaz. teraz. diuisas d̄suetudi
nes diuersis noib⁹ noiat⁹. s. emphiteosis. p̄car
ria. libell⁹. dcess⁹. fictū. et plib⁹ alij. et ful
cīz diuersis pactōib⁹ h̄m diuersas d̄trahētū
volutates. et h̄m h̄c modū p̄t dici emphiteo
sis ab em̄. qđ ē fides et thesis qđ ē positio q̄
in fide. i. in dtractu bone fidei positiō.

Ira sc̄dō sciend⁹ q̄ d̄sistit dtract⁹ iste tā
tū in reb⁹ imobilib⁹. vt in autē. de alie.
emphite. dtractu sc̄z. q̄. habita.

Ira terciū sciend⁹ q̄ d̄trahī dtract⁹ ille
scriptura iterueiente n̄ aliter vt. C. d̄ ep.
iure. l. j. Et p̄ d̄trahī imp̄petu. i. sine tps p̄
finitōe ē ad certū tps l̄ v̄sq̄ ad certā p̄sonaz
et gnatōz sc̄z sc̄daz l̄ terciā. h̄ est vt res sit p̄
nes emphiteotā. et sc̄dō et terciū successore. p̄t
etiā d̄trahī sic. vt cū ad q̄rāz p̄sonā puenerit
reuocatio fiat. Cōtrahīc̄ ec̄ sic vt tpe dcessio
nis aliq̄d p̄ dcessione dño det⁹. Itē nou⁹ em
phiteota p̄t in possessionem induci p̄ dñm nō
p̄ alii. C. de em. cō. l. v̄l. in fine.

Ira q̄rtū sciend⁹ q̄ i dtractu isto dcedit⁹
sola possessio natural. dñs āt i se retinet
dñm et p̄petatē et h̄z ciuilē possessionē. et hic
ē q̄ emphiteota d̄ dare dño annuatim p̄sionēz
vt insti. de loca. q̄. adeo. d̄z autē solui sp̄ tota
dueta p̄sio nisi res p̄pereat ex toto. C. d̄ emp.
iure. l. j. Sciend⁹ āt h̄m host. i sū. q̄ in h̄ dtractu
veit culpa leuis cū v̄triusq̄ gra celebre⁹
licz aliq̄ d̄trahīz dixerint. insu. q̄. mo. re. ob.
. q̄. fi. Et licz de dāno dato ab alio nō teneat⁹
tenet⁹ tñ de custodia. ff. e. h̄z dāno et. l. qui
mercedē p̄ custodia recipit. Tenet⁹ etiā de le
uissima culpa. et idē h̄m io. et azo. et h̄m bi.
et innoc. et ex. de re. iur. sup. c. quāvis. Si di
cat amissaz ouē ei p̄batio incubit q̄ dol⁹ ac
creuit cū alijs. q̄ dol⁹ alligat dol⁹ p̄bare d̄z
ff. de p̄ba. quotiēs. Et idē dicit hosti. ibidē i
glo. S̄z casis fortunē nō venit in h̄ dtractu
nisi per speciale pactum vt dicit hosti. etiam
in sum. Item licet domino sua autoritate ex
pellere emphiteotā et eō successorē si p̄ triennū
cessauerit soluē p̄sionē. S̄z eccia et sil̄r fiscus

pt expellere eū si cessauerit p bienniū nisi ceteriter post bienniū satis fecerit. Nec obstat si dñs ei n̄ denūciet q̄ soluat. q̄ statuta dies p dño iterpellat. ex. d lo. et dduc. potuit. Et i modicū tps qd dat sibi post bienniū nō ē in iure taxatū s̄ e arbitrio iudicis relictū ex. de offi. dele. d causis. Si etiā emphiteota solue re p̄misit penā si nō soluerit pensionē. et dñs penā petierit nichilom⁹ eū expellē poterit. ar. ff. de trāsac. qui fidē. meli⁹ tñ facit si eu⁹ autoritate iudicis expellit. Si tñ emphiteota alij possessionē tradidit v̄l ab alio expelli⁹ nō deicat dñs possessore autē p̄pa. ex. de loca. et dduc. potuit. in glo. Itē si emphiteota cesauit p bienniū et tāto ampli⁹ q̄ nō possit purgare morā. si dñs postea pensionē recepit eū expellere non poterit q̄ iuri suo renūciant. Si l'r si platus de sensu capli recipiat p̄sio nem nō pt eū expellē s̄ si sol⁹ plati⁹ h̄ faciat nō obest ecclesie q̄n eū possit expellē nisi postea capl'm de sensisset. Item vn⁹ solus p̄sbitr siue rector in eccia v̄l capella si recipiat pensionem credit bñ. idē scz q̄ amodo no poterit emphiteotā expellē. si tñ alijs pensionē cu⁹ p̄testatō dices saluo iure meo recepit talis expellere poterit. q̄ etiā si eū expellē vellet nichilom⁹ pensionē petē posset. x. q. ij. h̄ ius porrectū. Itē si p̄les sint coheredes et omes pensionē soluat p̄ter vnū nō p̄iudicat⁹ soluentib⁹ dūmō soluat totā p̄sionē et postea agēt d̄tra nō soluentē. h̄ oia ex. de lo. et dduc. potuit in glo. Itē si emphiteota rē eccie d̄ductā v̄l in emphiteosim acceptā detenorauerit v̄l p bienniū pensionē nō soluerit expelli⁹ p̄t. ita tñ q̄ soluat toci⁹ tpias p̄sionē et resariat rei lesionē. nō repetitur⁹ siqd impēdit in melioratōe. x. q. ij. g. h̄ ius. Itē si emphiteota p̄b⁹ p̄ duos p̄ximos ānos i ecclesiasticis vel p trea in secularib⁹ p̄sionē soluisse. lic⁹ ante p. x. ānos nō soluerit expelli⁹ nō poterit. C. de ap. l. penl. in fi. h̄ host. Itē si q̄s st̄as in fudo per xxx. an. p̄sionē soluat. fudū sibi ocessū i emphiteosim sufficienter pbat. C. de fun. do. p totū. h̄ pe. de samp. Quid si emphiteota fudū quē ab eccia habuit éptori bone fidei vēdidit. et tñ p. xl. an. pensionē eccie soluit. nū qd emptoꝝ p̄scriptōe tutus erit si fundū eccia repetierit. h̄ q̄ n̄ q̄ eccia in culpa n̄ fuit cū vēditōe ignoauerit. Et optōe habebit cōtra quē p̄mo agē velit. C. si tu. et cu. interue. l. vlt. hec bart. in questionib⁹.

Irca. v. sciend q̄ hmōi d̄tractus natura ē q̄ emphiteota melioratōe suas vēdē p̄t ita tñ p̄ p̄io reqrere d̄z ab eccia an velit ius suū emere. et d̄z ei dicere p̄tū p̄t ab alijs h̄re et si eccia dixerit q̄ nō vult emē p̄t alijs ius suū vēdere. si autē eccia nihil dixerit expectaē d̄z eccia p̄ duos mēses. q̄b⁹ elapsis vendere poterit alijs. dūmō nō vēdat illis q̄ emere p̄hibent⁹. vt serui eccie et capitanei et oēs maiores p̄sonē q̄ defacili nō p̄nt cōueniri. puta nimis paupes nimis potētes. nū eccia possit p̄iudiciū pati. vt ex. de loca. et dduc. c. vlt. in tex. et glo. Et si emphiteota aliter fecerit ius

sui p̄dit. Itē emphiteota p̄t sine d̄sensu dñi sui emphiteosim d̄onare et ecī p̄ignori obligaē si tñ n̄ satis fecerit d̄ cautōe solui⁹ p̄ign⁹ ut ibid Irca sertū sciend q̄ d̄tract⁹ iste dueit cū emptōne. q̄ utrobiqz q̄n d̄trahit⁹ aliqd dat⁹. cū locatōe vō ouenit q̄ utrobiqz dñiū retinet⁹ et ānuatim aliqd p̄cipit⁹. Differt aut a vēditōe q̄r̄ trāsfer⁹ ibi dominū h̄ nō. Et ita vt dicic bñ. magis accedit ad naturā locatio nis p̄pter qd bñ. c. potuit. qd ē de emphiteosi magis ponit⁹ in titulo de locato q̄r̄ dueit cu⁹ eo. & locatōe vō differt q̄r̄ ibi p̄sio in certis casib⁹ minuit⁹ et auget⁹. h̄ nec auget⁹ nec minuit⁹ nisi res oīode distraha⁹. In locatōe etiā d̄ductoꝝ regulariter nō h̄z in re nomē. nō venit nec vēdicat rē. s̄ emphiteota p̄t rē vēdere et h̄z valē rei vēditōe. vt. ff. de pig. ac. titor. g. vlt. Differt vō ab utraqz s̄l scz vēdētōe et locatōe q̄r̄ utraqz h̄az ē de reb⁹ immobilib⁹ et mobilib⁹ et se monētib⁹. et in neutra scriptura requirit⁹. s̄ ille d̄tract⁹ ē tñ de im'mobilib⁹. nec fieri p̄t sine scriptura. h̄ bñ. ex. de loca. c. vlt. Itē in emptōe p̄ciū et in locatōe merces reqrunt⁹ in pecunia. s̄ in h̄ contractu p̄sio p̄t esse in pecunia et qualib⁹ re alia vt patz ex sup̄dictis. Predicta aut̄ omnia emphiteosi ouenienter adaptan⁹ siue celebretur ab ecclesia siue a seculari p̄sona. vn̄ si aliqua pacta de volūtate p̄tū nō appareat. taci te intelligunt⁹ facta ea que sup̄dicta sunt de d̄tractu hmōi. nā tacite intelligant⁹ esse facta Si qua etiā alia pacta inter p̄tes fuerint due ta om̄imōde sūt seruāda. C. e. l. j. S̄ p̄ter p̄dicta requirunt⁹ aliq̄ specialia in emphiteosi ecclie scz q̄ fiat ex ca v̄uli et necessaria et q̄ interueniat de sensus ep̄i et etiā capli. s̄ de h̄ dicit⁹ pleni⁹ infra li. vi. ti. de alie. re. ec.

De d̄modato ti. xvij.

Ostea d̄siderand ē de d̄modato. et pri mo quidē qd est d̄modatū et vn̄ dici⁹. scđo in quib⁹ reb⁹ d̄sistit. tertio inter quos iste d̄tract⁹ p̄ celebrari. q̄rto in quib⁹ d̄modator et d̄modatari⁹ ad intuicez tenent⁹. quito qd iuris de eo q̄ d̄modat vasa v̄l etiā p̄dōra viciosa. sexto q̄ actōes nascunt⁹ ex h̄ d̄tractu. Circa primū sciend q̄ d̄modatum est alicui⁹ rei ad aliquē osū specialē gratutia facta ocessio. Ideo dicit⁹ ocessio nō trāslatio q̄r̄ d̄modās rei dñiū et possessionē retinet et solū v̄l ocedit. vt. ff. e. rei d̄modate. Ideo d̄gnita q̄ si interueniat pecunia erit locatio si res alia erit d̄tract⁹ innoiatus. vt insti. man. g. vlt. Ideo vō addit⁹ ad aliquē spēalē v̄sum q̄r̄ v̄sus ad quē fit debz p̄pmi. vt d̄modo tibi equū vt eū ducas ad bellū v̄l ad villā. d̄modo tibi librum vt exemplis aliū v̄l corrigas tuū. vn̄ dicit⁹ d̄modatū q̄si v̄tētis d̄modo das tuū. vn̄ reuocari nō p̄t nisi explero v̄su ad quē ē factū. Et i h̄ differt a p̄cario qd fit sine p̄finitōe v̄sus certi. vn̄ p̄t q̄ncūqz reuocari. vt. ff. e. in d̄modato. g. sic. h̄ oia bñ. e. e. vñco. Irca scđm sciend q̄ d̄modatū d̄sistit i reb⁹ mobilib⁹ et se mouentib⁹ et imobilib⁹. Itē i corporib⁹ vt i h̄sūtūs h̄sūtādi vt. ff. e. l. j.

Ea vero que usū consumuntur et q̄ cōsistunt in numero pondere et mēsura nō dmodari s̄z mutuari dicuntur. et in h̄ differt a mutuo dmodatu p̄dicta tñ dmodari p̄nt ad pompā et sc̄z quis ditioꝝ videat. ff. e. s̄z michi. q̄. vlt. et ex. e. inglo. vñ panis m̄prie de dmodari s̄m ac- cur. Dοcet etiā q̄ dmodare nō tñ sua s̄z etiā aliena que possidet. s̄z si aliena scienter possi det ita q̄ sic fur vel p̄do et dmodauerit actoꝝ babeat dmodati. ff. e. dmodate.

Ira terciū sciend. q̄ p̄t dmodare et ei cō modari q̄ p̄t dtrahere. Vñ nō tantū p̄la- tus p̄t hoc sed etiā p̄conomus nam dtrahere potest. xij. q. ij. hoc ius.

Ira qrtū sciend. p̄ natura dmodati est vt ipa res restituat. h̄ ē em̄ d̄ iure naturali dī. j. ius naturale. nec p̄t p̄textu debiti retine ri. vt. C. e. l. vlt. si tñ dmodatū d̄listat i pecu- nia et debitu infra duos menses p̄bari possit admittit. op̄ensatio. insti. de acti. q̄. in bone. Eadem inquā res d̄z reddi. vñuersus. Mutuo vult s̄leꝝ cōmodatū q̄it eandē. Eadē inq̄ res nō deteriorata. aliter n̄ videꝝ redditā et ideo p̄stabilit̄ iteresse. ff. e. si m̄bi. q. j. Si vo res nō restituat p̄ d̄cumaciā iurabit̄ in lice d̄testata d̄tra d̄cumacē. Si at nō fuerit d̄cumar s̄z cul- pa cessat rē restituere. estimabit̄ quāt̄ sit res a tpe more usq; ad suaz. s̄z in iudicijs stricti iuris estimaret̄ a tpe more usq; ad tpus litis d̄estate. vt in di. l. q. i hac. hec gof. S̄z qd- erit si res penes dmodatariū peat̄ l̄ deteriora- fiat. h̄ s̄m gof. et bñ. Aut accipit q̄s dmodatū grā sui. aut grā d̄modatis. aut grā veri- usq;. si grā sui qd̄ frequēt̄ d̄angit tuc tenet̄ de dolo et lata culpa et leui et leuissima q̄ debuit in d̄seruādo rē adhibere curā magnā et etiā manorez q̄ de reb̄ suis adhibere sole- bat. si aliꝝ diligēt̄ rem illā custodire poter- rat. Done de p̄dictis exemplū. Cōmodatarij dolo perit q̄n fraudē d̄misit vt equū dmoda- tū sibi suriperet̄. Eius lata culpa fuit quā- do equū ex domū nocte reliqt̄. et dpat̄ h̄ do- lo. ff. man. si fideiussor. Leuis culpa fuit si e- quū in domo posuit. domū tñ aptam dimisit. leuissima culpa fuit si domū clausit nō tñ bñ interiā firmavit. In his oīib̄ tenet̄ dño ad estimatōez rei cū accessib̄ sc̄z feib̄ p̄tib̄ et fructib̄. ff. e. in reb̄. De casib̄ autē fortun- tis quoꝝ etiā diligens et fidelis h̄o p̄uidere nō possit dmodatariū nō tē nisi in trib̄ casi- bus. Vn̄ ē si casus ille sua culpa accidit. vt si equū tibi dmodauit vt duceret ad villaz et duxisti ad bellū. Et ideo si aliquo casu equus perit p̄iudiciū tuū erit. culpa em̄ tua casu p̄- cessit. Si l̄r si rē dmodatā remisisti p̄ nūciū nō p̄doneū teneris. s̄z nō teneris si p̄doneū fuit. licet d̄trariū euenerit. ff. e. argentū. Et idem ē de deposito. sed in mutuo nō teneris. ex. de pig. significauit. Cuiꝝ rō ē q̄ dmodat̄ l̄ loc- cat v̄l deponit rei p̄petatē et possessionē reti- net. Et ideo cū eiꝝ cui credit̄ nūciū nō p̄do- neus pecuniā deportat. pecuniā dmodatis l̄ deponētis deportat. s̄z in mutuo dñiū trāffert̄ et ideo si pecunia p̄dit̄ ei qui eā mutuo acce-

pit p̄dit̄. Sc̄dus casus est si pactū interuenit tūc em̄ de casib̄ certis et determinatis et i pa- cto exp̄ssis tē. Casus em̄ fortuiti dñt i pacto sp̄ealiter exprimi s̄m bñ. Sc̄dū vo hosti. q̄n aliqui casus specificat̄ et postea ḡnialis clau- sula sequit̄. tūc de om̄i casu fortuito tē cuꝝ vix possent oēs casus specificari. Aliqui tñ di- cut̄ q̄ si d̄tingat aliis casus a specificatis et noisatis nō tē. licet etiā clausula ḡnialis subse- quat̄. vt. ff. d̄ cau. s̄z et siq; q̄. queſitū. Gni. vo nāo distinguit s̄. q̄ aut p̄ dmodatariū stat quo min⁹ oēs casus numerarent̄. pura q̄ dīt lōgū esset om̄es casus numerare de oīib̄ ego volo teneri. et tūc de oīib̄ tenē. ff. si cer. pe- cū qm̄. Aut nō stat p̄ eū s̄z dmodās dicit vo- lo p̄ teneans m̄bi de tali et tali casu enumera- rās quodā. et postea subdit de oīib̄ volo p̄ teneans. et tūc de numeratis tñ tenē q̄ illa clausula general̄ tñ ad specificata trahit̄. ff de trālac. cuꝝ aqliana. Si vo dicat volo p̄ te- neans de om̄i casu fortuito tūc d̄ nullo tenē. Et idē ē de d̄ductore. Tercius casus ē si mora p̄cessit casū. ex. e. c. vno. In p̄dictis trib̄ ca- sib̄ tē dmodatariū de fortuito casu etiam si apud cōmodantē res eodē mō fuisset peritua- ra. ff. de lega. i. cū res. Si vo quis accipit cōmodatū grā cōmodatis qd̄ raro accidit ve- cū q̄ ornata cōmodat sue spōse vt ornatioꝝ dicat̄. tūc tenet̄ tñ de dolo et lata culpa. ff e. si ex certo. q̄. interdū. Si aut̄ cōmodatū fiat grā viriſq; sc̄z cōmodatis et cōmodatariū vt cū cōem amicū inuitam̄ et tu curā eiꝝ rei sus- cepisti et ego argentū eiꝝ tibi tōmodauit tene- ris de dolo et lata culpa et leui s̄z nō leuissia ff. e. in reb̄. q. j. Itē cōmodatariū illos ca- sus nō p̄stat q̄b̄ resisti n̄ p̄t ve sūt mortes aia- liū que sine dolo et culpa eiꝝ accidit. latro- nū hostiūq; incurſus. pirataꝝ isidie. naufra- giū. incendiū et hm̄oi. Et qd̄ dictū ē de latro- nib̄ piratis et naufragio veꝝ est si res ad h̄ sit alicui cōmodata vt eā secū pegre ferat. s̄z si alicui argentū dmodauit q̄ se amicos inur- tasse dicit. et ipē secū pegre tulit. d̄z casus pi- rataꝝ latronū et naufragij sustinere. ff. e. in reb̄. Itē si cōmodatariū in re dmodata im- pensas fecerit retentōi locus erit. puta quia equā saluari fecit. vñ aget ad recuperandas ex- pētas maiores intellige. modice em̄ expense vt cibariꝝ p̄unēt ad eū. ff. e. in reb̄. q. p̄nt. Itē si res cōmodata tradit̄ estimata tunc p̄ estimatōez adicit̄ gradus. vt si cōmodatariū tenebat̄ tñ de lata culpa mō tenebī de leui si d̄ leui m̄ tenebī d̄ leuissima. si d̄ lenissima mō tenebī d̄ casu fortuito. ff. e. si ex decreto. q̄. dmodatū. et. q̄. tūc vidend. h̄ host. ex. e. c. vno. Itē illi qui reb̄ dmodatis aliter vtūt̄ q̄ eas ad vtend̄ ceperūt. si dño nolente h̄ fa- ciāt vel etiā h̄ dño inuito se facere credat̄ fur- tuū d̄mitūt. si aut̄ h̄ dño volēte faciāt. v̄l hoc etiam si nō multo domino hoc facere se cre- dant furtum nō cōmitūt. vt insti. de obli. q̄ ex delic. nāl. q̄. placuit. Nota q̄ tūc furtū nō dicitur fieri quando non datur actio furti. fit tamen furtuz s̄m aliquos. s̄m vero alicue

nō sit furtū. Aliqui vero sic distinguunt in ea
in quo credit dñō displicere scz q̄ aut de dis-
plice dñō. et sic ille furū et futrum fit. Aut
placet ei et tūc iste furatur. nō tamen fit ibi
furtū q̄ nō cōrectat̄ ibi res aliena inuita do-
mino q̄ el̄t de rōe furū. furari vero dicit cō-
rectationē rei alienē. sicut q̄nq̄ aliq̄s men-
tit̄ nō tñ dicit mendaciū.

Irca quicū qd̄ ē de vasis et pōderib⁹ vi-
ciosis sciend̄ ē et p̄mo de vasis q̄ q̄ scien-
ter vasa viciosa dmodauerit si sit effusū vīnū
v̄l oleū v̄l corruptū tenet̄ de effuso v̄l corru-
pro ut ibidē. sec⁹ ē si ignorāter h̄ fecerit .ff.
e.l. penl. et ex.e.i glo. Circa eū vō q̄ dmo-
dauit pōdera viciosa. sic distinguit hosti. s. q̄ si
ignorat ea viciosa nulli tene⁹. ff. dmo. i reb⁹
S̄ locator ec̄ ignorās tenet̄. ff. loca. et dōu-
s̄ addes. Si vō sciat et dmodet emptori sciēti
et vēditor decept⁹. tūc si dñiū n̄ sit trāslatū
tñ emptor facit furtū et ec̄ dmodas opē ferē
do. et iō dueniri p̄t a vēditore actōe furti et
deditōe furtua. s̄ si dñiū sit trāslatū et éptor
sit soluedo vēditor ager dtra eum q̄ sciēter
pl⁹ iusto accep⁹ s̄; si éptor n̄ sit soluedo ager
dtra dmodante actōe de dolo. Et idē ē in ca-
su p̄cedēti si éptor n̄ sit soluedo. Si at̄ éptor
sit decept⁹ q̄ sciēter recipit viciosa n̄ ager. Et
idē ē si vterq̄. s. éptor et vēditor sciebat. S̄
si vterq̄ ignorabat et vēditor ē deceptus te⁹
dmodas actōe de dolo. Et idē ē si éptor scie-
bat s̄ n̄ est soluedo. Si vō vterq̄ ignorabat
et éptor ē decept⁹ h̄z dtra dmodante dtrā
dmodati p̄ quā ab eo dseque⁹ si qd̄ sua iterisit
Et idē ē si emptor ignorat et vēditor sciat li-
cet em̄ h̄ vēditor teneat̄ nichilomi⁹ et dmo-
das. Si at̄ dmodet vēditor et ip̄e sit decept⁹
in nullo casu habz dtra dmodante actōe de
dolo. cum habeat alia dtrā. s. dmodati. Si
vō éptor sit decept⁹ h̄ in quo casu sup̄dictū ē
q̄ dtra vēditore h̄z regressū. agē n̄ p̄t dtra cō-
modante aliq̄ actōe. h̄ in q̄ casu regressū n̄
h̄z ut qn̄ éptor et vēditor ignorabat et dixerit
q̄ stare illis siue essent eq̄ siue nō et i duob⁹
casib⁹ i qb⁹ dictū ē vēditorē teneri si n̄ ē scl-
uēdo tene⁹ dmodas actōe de dolo. Et sunt h̄
vera qn̄ dictū fuit qb⁹ pōderib⁹ stare⁹ et me-
suraret⁹. si at̄ h̄ n̄ sit dictū sensisse vide⁹ d̄ pō-
derib⁹ i regione d̄suetis. ff. d̄ emp. et vē. im-
patores. Et si h̄ n̄ appareat d̄ mimis v̄i⁹ sen-
sisse. ff. d̄ re. iū. semp. et ex. de censi. ex pte.

Irca. vi. qd̄ ē q̄ actōes nascunt⁹ ex h̄ dtra
stu. Sciend̄ p̄ due actōes ex eo nascunt⁹
scz directa et dtrā. directa dat̄ dmodati et
ei⁹ heredi dtra dmodatariū et ei⁹ heredē ad
ea q̄ sibi tenet̄. q̄ etiā patet ex sup̄dictis. Con-
traria vō dat̄ dmodatario et ei⁹ heredi dtra
dmodante et ei⁹ heredē ad ea q̄ sibi tenet̄ q̄
s̄lē patent ex supradictis.

De deposito tū. xvij.

Ostea d̄siderand̄ ē d̄ deposito. Et p̄io
qd̄ ē et vñ d̄. scd̄o in qb⁹ reb⁹ d̄silit.
tercio quo h̄z fieri. q̄rto in qb⁹ tenet̄
depositari⁹ deponēti. quinto de actōe depositi
Circa primū sciend̄ p̄ depositū ē qd̄ alicui

custodiend̄ ē traditū. Nam rei deposite custo-
dia et a deponēte sperat̄ et depositario ex to-
to omittit̄. Et hinc ē p̄ d̄ depositū q̄si deos-
sum scz a deponēte posicū. vt ostenda⁹ totū fi-
dei depositarij esse dmissū quātū. s. panet ad
custodiā. Et in hoc p̄ dicit custodiendū p̄z p̄
rei deposite sicut et dmodate possessionē do-
minū et p̄petratē reine⁹. ff. e. licz. q̄. rei Qnqz
tñ dominiū rei deposite transit in depositarij
dñiū. et tñ agit̄ depositi. vt cū apud te de-
pono aliq̄d eoz q̄ sūt in nō pōdere et mesu-
ra. et dueo tecū in h̄ vt inde reddas mibi v̄l
tm̄ eiusdē generis qd̄ obtines siue illō exp̄sse
duenā siue tacite videar duenire vt cū aliq̄d
ex p̄dictis ap̄d te depono nō s̄iget̄ nec clau-
sum. si em̄ s̄iget̄ v̄l clausum depono videoz te
phibere ne utaris eo n̄li in dtrā agat̄. vt
ff. e. luci⁹. et. l. diē. q̄. q̄ pecunia.

Irca scdm̄ sciend̄ p̄ depositū d̄silit in re-
bus mobilib⁹ et se mouētib⁹. et in reb⁹
q̄ n̄ sūt depositarij. Vñ nō rem meaz apud
me deponis q̄ neq; dmodatū neq; depositū
neq; p̄cariū neq; dductō tenet in re mea p̄p̄a
n̄li re meā ab eo quē scio eā possidere ipetrē
p̄cario v̄l dductō v̄l alio s̄li mō. vt. ff. e. q̄
rem. Casualiter aut̄ deponit̄ res immobil. cu
res de qua habet̄ q̄stio sequestrat̄. i. apud se
questrū deponit̄ res immobil. cu bis duenit
bñ. ex. e. bona fides.

Irca terciū sciend̄ p̄ deposituz solet fieri
p̄ cyrographū v̄l cu cyrographo. Imōi vero
cyrographu solet diundi et una ps da⁹ depo-
sitano. altera vō remanet deponēti vt iuctur-
a p̄au p̄atio fiat. sed hec p̄atio nec est iu-
ris nec de iure. q̄ nō credit̄ p̄uate scripture
n̄li subscriptō; h̄eat triū testiū fide dignoz
vt. ff. q̄ po. in pig. ha. scripturas.

Irca qrtū scz in quib⁹ tenet̄ depositari⁹
deponēti est sciendū p̄ natura depositū ē
vt res deponita reddat̄. h̄ em̄ de iure natura
li est vt dī. i. ius naturale. reddat̄ inquā de-
ponēti. Eallic aut̄ in q̄tuor casib⁹. prim⁹ ē
cu quis gladiū deponit et furēs repetit. xxiij.
q. ii. nequis. scdus cu deponēs fuerit depo-
tatis. bona em̄ ei⁹ in publicū deferunt̄. ter-
cias est cu fur deponit et repetit. si repetitio
veri dñi cu furis repetitōe cōcurrit q̄ tūc po-
tior est causa dñi. si tñ furē repetat d̄z sibi re-
stitui s̄m azo. et bñ. ex. e. bona. Vñ actio de-
ponit̄ dat̄ fun n̄ aut̄ furti. ff. de furt. itaqz
quartus cu fur apud illū deponit a quo surre-
pit v̄l p̄petrariū. ff. e. bona fides. Debz aut̄
res d̄posita reddit̄ n̄ deteriorata alias actōe
depositi p̄t agi. cu em̄ deteriorat̄ reddit̄ p̄t dici
dolo malo reddita esse qd̄ intellige si sit dete-
riorata vicio depositarij. secus est si vicio rei
vel casu fortuito. ff. e. l. j. et ex. e. bona fides
i glo. Quid si res apud ecclesiā poni⁹ qd̄ fie-
ri videt̄ cu in thesaurariā vel sacrariā infer-
nūquid ecclesia de ea tenebit̄ si amittat̄. h̄z
q̄ sic si sit illata p̄ntib⁹ plato et caplo q̄ tūc
vide⁹ d̄modata ecclesie nō psone tm̄. sicut di-
cit̄ nauta et caupo de rebus inuestis et illa-
tis teneri. vt. ff. naute. cau. stabu. l. j. q. vlt.

Secus est si platus et capitulū nō sint p̄sentes
 tunc em̄ nō ecclia h̄ psona q̄ rem recipit obli-
 gatur. bene tñ tenet ecclia de re illa si in ei⁹
 vilitate fuisset duersa qz tūc teneret ecclia.
 Et si apud eā vel aliquā eius psonā nō fuisset
 deposita. ex. e. c. i. in tex. et glo. Quid si de-
 positarius reddat depositū alieno ignoranter
 h̄ liberat. ff. e. l. j. q. si rem. Nō em̄ tene⁹ tūc
 nisi cedere actōz deponēti dtra illū cui reddi-
 dit. ff. de peculio. qd̄ debe⁹. sec⁹ ē de debitoz
 re q̄ nō libera⁹ soluēdo f̄lō p̄curatori lic⁹ cre-
 dat eu p̄curatoz. et b̄ iō qz depositari⁹ tene⁹
 tm̄ de dolo. et iō sufficit q̄ cedat actōz depo-
 nēti. Est ec obligat⁹ i specie imo cu⁹ possidere
 desinit illā spēz sine fraude liberat h̄ debitor
 ē obligat⁹ i genere. iō soluēdo alij nō libera⁹
 ff. ad le. fal. noie. q. iō et. ff. de. v. ob. si ex le.
 Gati. hec ho. ex. de iureiū. eā te Quid si plu-
 res deposituerut nūqđ redde⁹ alteri eoꝝ si pe-
 tet. h̄ q̄ sic. si b̄ i deponēdo sit actū alias p̄
 pte tm̄ qz ec duo heredes p̄ pte agūt. ff. e. l. j.
 q. si pecuiaz. Si at̄ duo deponāt hoc pacto q̄
 nō reddat vni sine altero hoc seruari vñ si
 reddat vni neuter agere p̄t. si depositari⁹ ne-
 gat se reddidisse nec reddē cogit alicui. qz n̄
 illi cui reddidit. qz ille nō p̄t agere. nec illi
 cui nō reddidic. qz nō tenet sine alio reddere
 h̄ ho. Sz nunqđ depositari⁹ tenet in h̄ cāu
 deponēti si res deposita perijt. h̄ res deposi-
 ta aut perijt dolo h̄ culpa depositarij. aut cāu
 fortuito si dolo tene⁹. est at̄ dol⁹ studiosa ma-
 chinat⁹. ff. d. dolo. l. j. vt cū depositari⁹ latē-
 ter signat funi vbi res deposita sit vt eā tollat
 et secū diuidat Tenet at̄ de dolo intm̄ q̄ si ec
 de dolo dueiat ne duenia⁹. tal⁹ duento n̄ valet
 q̄ ē dtra bonos mores. ff. e. l. j. q. si dueniat.
 Si tō perijt culpa depositarij aut culpa lata
 aut leui aut leuissima Est at̄ clpa lata si rē p̄pā
 posuisti i archa. et rē depositā reliq̄st i banco
 et b̄ dpat⁹ dolo. ff. man. fideiussor. p̄sumi⁹ em̄
 dol⁹ si curā eād n̄ huist⁹ d̄positus quā huist⁹
 d̄ tuis bona fides ec abesse p̄sumi⁹. i. szm gof.
 dol⁹ adesse p̄sumi⁹ si reb⁹ tuis saluis d̄positas
 amissisti ex. e. bona fides. Leuis at̄ culpa ē si rē
 depositā in archa posuisti et eā clausisti. h̄ cla-
 ne incaute dimisisti. si em̄ perijt culpa lata. te-
 net sic de dolo qz b̄ p̄sumi⁹ dol⁹ sic dictū ē.
 ec sufficit b̄ p̄sumpto ad d̄enatōz szm bñ. Si
 vo perijt culpa leui et leuissima tene⁹ in plib⁹
 cāibus. primo si deposito se obtulit qz sibi de-
 poni pecijt. vt ex. e. c. i. Seco si aliqd p̄ custo-
 dia recepit. et tūc si recepit pecuiaz age⁹ dtra
 eu actōe ex dōcto. Si vo spēm v̄l opas age⁹
 actōe p̄scriptis v̄bis vt. ff. e. l. j. q. siqs fernū.
 z⁹ si p̄ pactū in se culpā leue et leuissimā rece-
 pit vt in d. l. q. si dueniat. q̄rto si morā in resti-
 tuēdo fecit. ff. e. si i alea. q. v̄l t. quito si res cā
 sui apud eā fuit deposita scz vt vteret ea. ff. e.
 l. j. q. si pecuiā. cū his duenit bñ. ex. e. c. i.
 Si vo perijt cāu fortuito nō tenet qz caūs for-
 tuni nequeūt p̄uideri. Tenet tñ ec tūc in plus
 rib⁹ casib⁹. primo si pactū de eo interuenit.
 ve ex. e. c. i. ff. e. l. j. q. sepe. ita tñ q̄ oīs cāus
 specificēt in pacto szm bñ. h̄ de hoc plenius

in p̄cedēti titulo p̄notat⁹ est. Seco si morā in
 restituēdo p̄cessit casū vt qz candela ardentez
 in camera plena palea dimisisti. et obura⁹ do-
 m⁹ in qua liber erat depositus. vel si rem de-
 positā p̄ nunciū incertū remisisti. Tercio si dō-
 lus casum p̄cessit vt si alijs rem depositā ven-
 didit. et eā postea redemit. vt h̄ret eā in causa
 depositi. etiā si sine dolo eius perijt tenet q̄a
 semel dimisisse dolū sufficit. ff. e. l. j. q. si re. Si
 tñ p̄nia ductus eā redimiat et i p̄prio statu ha-
 beat viciū purgat⁹. ff. de usfruc. l. se. q. Item
 labeo. Et idem ē szm gof. si dolū nō in alienā
 do sed in v̄tendo omittat. vt. ff. de con. fur. q̄
 furtū. q̄rto scdm aliquos scz szm gof. si apd a-
 liquē tm̄ gratia eius res deposita fuit. ff. e. l.
 j. q. sepe alij dtra. In p̄dictis cāib⁹ tenetur
 depositari⁹. etiā si res apud deponentē simili-
 mō perisset. sufficit ei q̄ res potuit nō pire. ff.
 de le. j. cū res. q. vlt. hec gof. et bñ. ex. e. c. i.
 et host. Itē nota q̄ i deposita repetitōe non
 habet locū d̄pensatio in toto nec deductio in
 pte vt ex. e. c. i. j. q. sane. Vbi ec notat⁹ p̄ depo-
 sitū cū deposito nō d̄pensat⁹ h̄ q̄ primo depo-
 sito r̄cipit. C. e. l. vlt. Nō h̄z etiā locū p̄pter
 expēsas retentio szm gof. h̄z accur. d̄ dtrariuz
 scz in cāu qn̄ depositari⁹ fecit expēsas r̄oe rei
 deposito petere em̄ p̄t eas a deponēte. ff. e. a-
 ctōe ei. Nec doli exceptō. ff. e. l. penl. Vñ de-
 positari⁹ nō p̄t excipe dtra deponentē deposi-
 tū repetente d̄ dolo. dicēs repetis dolo. q̄ fe-
 cisti m̄bi pactū q̄ v̄sqz ad m̄a mortē nō repe-
 teres. depositū em̄ qn̄cunqz repeti p̄t etiā si cū
 pacto depositū fuerit vt post mortē deposita-
 ri⁹ repeat⁹. poterit em̄ deponēs mutata volū-
 tate repetere. ff. e. l. j. q. vlt. nisi apud seq̄strū
 res deposita fuerit q̄ repeti n̄ poterit nisi lege
 seq̄estrōis impleta. Nec ec ibi locū habet
 exceptō spoliatoris szm aliquos. Alij dicūt ve-
 rius q̄ bene habet locū exceptio talis saltē
 in modū recōuentōis q̄ fanorabilior videt⁹ q̄
 actio depositi licet illa sit bone fidei h̄ bñ. ex.
 de or. co. c. i. et ho. Nota insup q̄ deposita
 rius v̄tendo re deposita omittat furtū si sit ex-
 presse p̄hibitū ne ea v̄cat⁹. ff. e. si stichus. alij
 ter nō omittit dūmō h̄ putat dñm p̄missurum.
 etiā si hoc min⁹ p̄babilicer putet. ff. de furtis
 qui rem. Cōmittit ec furtū si depositū cā inter-
 cipiendo absōderit. ff. de furtis. l. j. Ad h̄
 etiā nota q̄ ea q̄ rebus depositis accedit de-
 posita nō sūt vt si homo vestitus deponat⁹ ve-
 stis nō est deposita sed hō. vel si equus cū ca-
 pistro deponat⁹ solus equus est deposit⁹. ff. e.
 l. j. q. ea que depositus. vbi attendendū scdm
 accur. q̄ si quis dicat sic depono equū cu⁹ ca-
 pistro tūc deponit non tm̄ equum sed et capi-
 strū Si vero dicat depono equū qui ē capistra-
 tus non deponit capistrū tene⁹ tm̄ de custodia
 eius ille apud quē deponit⁹ equus. aliter de-
 positi aget⁹ dtra eu nō tm̄ vt p̄ deposito sed vt
 p̄ accessōio deposito. ar. ff. dmo. siue certo
 q̄ v̄sqz adeo. rc. Repetit⁹ aut̄ depositū qn̄cū
 q̄ placuerit deponēti nō obstante aliq⁹ pacto
 vt dictum est supra. ex. e. bona. in tex. et glo.
 Itē quintū quod est de actōne depositi

scendū q̄ hec actio datur deponenti. hoc tñ
fallit i casib⁹ supradictis. dat eē b̄ actio dño
et dñis deponebis. ff. e. l. j. **D**atur etiā furti
et predomi deponenti non obstante suo deli-
cto ut enā dictū est supra. Agūt em ex suo cō
tractu. ff. e. si p̄do sed furti nō p̄nt agere nec
dsequūt̄ actōz ex suo scelere. ff. de fur. **D**atur
autē b̄ actō dtra depositariu v̄l eius heredē ex
dolo defuncti et multomagis ex suo. ff. d. ac.
et obli. ex depositi. Et tenet heres eē de p̄cio
rei ignorantia rendite. ff. e. l. j. i. et. iii. **N**d q̄
vero et in p̄tū b̄ actio det p̄z ex supradictis.
Est autē b̄ actio bone fidei. insti. de acc. q̄. actō
nū. Est etiā famosa et int̄m ut heres suo noie
damnatus fiat infamis. C. e. q̄ depositum.

De feudis tū. xviii.

Ande d̄sideradū e de feudo. Et p̄to di-
cendū ē quid sit feudū et vñ d̄z̄ quot
et q̄ sūt d̄rē feudi. q̄ res p̄nt infeu-
dari. q̄rto q̄ persona p̄t infeudare. quinto q̄s p̄t in
feudari. sexto quo d̄cessio feudi fiat. septimo in
quos feudū ex successiōe p̄ueniat. octavo qui
bus ex cāis feudū p̄dat. mons coāa q̄ deb̄z q̄
stio feudi vētilari. **C**irca primū sciendū q̄d
feudū est imobilis rei ob homagiū beniuola
d̄cessio. Et hec descriptō colliḡt ex li. feudo-
rū arniculo q̄b⁹ cāis feudū amittit. q̄. b̄niciū
p̄ hoc q̄d d̄r̄ imobilis rei. nota q̄p̄ feudū p̄t cō-
cedi tñ in reb⁹ soli vel solo cohererib⁹ ut sūt
fruct⁹ in solo pendētes q̄ tanq̄ ps fundi ip̄i
fundo coherere dicūt ut ff. de rei ven. fruct⁹
aut. Et i his q̄ inter imobilia d̄putat̄ ut cū de
caverna v̄l camera feudū dat̄ ut ff. de m. do.
. l. vle. q̄. p̄cerea. Dicit̄ etiā ob homagiū. i. ob
fidelitatē et fidelitatis debitu a vasallo p̄sta-
dū. Vñ homagiū q̄ hoīs actio d̄r. b̄ em vasal-
lus se hoīem dñi agit et eidē certis ex causis
ppetuo hoī se suppont. Dicit̄ autē beniuola.
q̄ fit et ḡta beniuolētia vñ vocat̄ beneficin⁹
i p̄dicto. q̄. beneficin⁹. **D**er b̄ at q̄d d̄r̄ d̄cessio et
nō trāslatio notar̄ q̄ apud dñm directū domi-
num et pprietas directa remanēt. **V**asall⁹ v̄o
acq̄rit sibi v̄sfructū et habet ec naturalē pos-
sessionē. ff. de ac. pos. naturali⁹ et. l. possesso.
possidet em sibi et h̄z q̄ dominiū et utilem rei
vedicatoz. ff. si aḡ. vecligal. l. emph. pe. l. j.
Cicut autē feudū a fidelitate vel fide quam
valall⁹ dñi iurare et p̄stare tene⁹ ut in li. feu-
dor̄ titulo p̄ quos fiat iuēstitura. q̄. nulla. **E**i-
delitas autē hic dicit̄ iuēsturā quod a va sal-
lo d̄ omnino prestatur.

Circa scđm sciend̄ q̄ feudoz ali⁹ est pater
num. scz q̄d a dñi patre ē acq̄lituz. ali⁹
maternū q̄d ē p̄ m̄z acq̄lituz. ali⁹ nomū q̄d scz
de nouo ē acq̄lituz. Nō est autē feudū nomū scz
q̄d iterato d̄fer̄ ex. e. ex pte. Vñ ali⁹ ē ifeu-
dare q̄d nō licet. ali⁹ re ifeu-
dare q̄d licet. scz sim. ḡu. duz. duplex ē homagiū scz ligū et n̄
ligū. ligū est illō q̄d fit impatorī v̄l regi nul-
lius alteri⁹ fidelitate salua. Et dicit̄ ligū q̄i
ligat̄ v̄l q̄ legalitatis d̄ctēm. Nō ligū ē id.
q̄d fit ali⁹ salua fidelitate impatoris l̄ ūḡis.
Equit̄ videre de 3° scz q̄ res p̄nt infeudari.
Circa q̄d sciendū q̄ res q̄ p̄hibent̄ aliena-

ri nō p̄nt in feudū d̄cedi ut i titulo p̄ quos fi-
at iuēstitura. **N**ā in d̄cessiōe feudi fit alienatō
salte vālis dñi. **V**n s̄m gof. res feudales. i.
q̄ in feudū dari d̄sueuerūt p̄nt i feudū d̄cedi q̄
verō feudales nō sūt feudari nō p̄nt nisi i qua-
tuor casib⁹. **P**rem⁹ ē si feudatari⁹ moriat̄ et
feudū ad ecciam revertat̄. tūc em p̄lat⁹ p̄t i
feudū alteri dare. nō obstante iuāmēto q̄d fe-
ci de nō infeudādo de nouo ex. e. ex pte. **S**e-
cūd⁹ est si vasallus feudū e ccie alienauit. et
pter hoc illud p̄didit. tūc em p̄lat⁹ p̄t illō
dare filio alienātis vel a⁹ d̄sanguineo sine li-
cēua pape ut ibidē. **T**erci⁹ ē si vasall⁹ ecclie
feudū alienauit q̄ eccia facile r̄cupare n̄ pos-
sit. tūc em p̄lat⁹ dare p̄t i alicui layco q̄ ip̄z
recupet et ab eccia recognoscat. **Q**uartus ē si
p̄lat⁹ alīq̄s aliquib⁹ p̄ter obsequiū sibi ab
eis p̄stū d̄cessit d̄ licētā pape terzā aliquaz
sub certa mēsura in feudū. et illa terra postea
sub illa mēsura fuerit inuēta deficere. tūc em
successor mensurā illā poterit integrē. ex. d̄ do-
na. p tuas. Ex p̄dictis p̄z et habet̄ p̄ iuāmen-
tū de nō feudādo de nouo nō extēdit̄ ad feu-
da antiqua. s̄z tñ ad illa q̄ nunq̄ fuerūt i feu-
dum data. **I**tē null⁹ deb̄z cogi p̄ spūalib⁹ ho-
magia facere. hoc ei eff̄ simonia. ex. de simo-
ex diligentia. **V**er̄ at decime in feudū possint
d̄cedi require infra titulo de decimis. **N**d vi-
dendū etiā que res infeudari p̄nt valent ea q̄
dicta sunt imēdiate post descriptōz feudi.

Equit̄ videre de q̄rto scz quis p̄t infeuda-
re. Circa q̄d sciendū q̄ archiep̄us. ep̄s. ab
bas et p̄positus si d̄suetudo fuent̄. feudū d̄ce-
dere p̄nt. **I**tem marchiones. duces et valuo-
sores. ut in li. de feu. i. titu. j. Itē m̄ores et mi-
mi ut i eod li. i. d̄ natura feudi. Et b̄ est ver̄
si habent legitime suor̄ bonor̄ administratōez
qui em rōe qualibet p̄hibet aliq̄d de bonis
suis alienare. nec iuēstitura feudi p̄t facere. **N**ota
enī q̄n fit iuēstitura p̄ m̄ore. aut fit de
benificio vētii. et tūc valet. aut de nouo et
tunc non valet.

Equit̄ videre de quito scz q̄s p̄t infeuda-
re vñ sciend̄ q̄ circa b̄ nō distinguit̄. **N**az
et seruus infeudari p̄t nisi ignorātia p̄tenda⁹
ut q̄ liber putabat̄. et hoc est ver̄. si sit talis
qui seruire de feudo possit. **I**git̄ mut⁹ surdus
claudus vel alias imperfectus. clericī ec̄ et om-
nes religiosi feudi accipe non p̄nt imo si ha-
bent perdunt. ut in au. an mut⁹. **D**ocet etiāz
m̄oz. i. impubes infeudari. nō faciet tñ fidel-
itatem ante p̄tē venerit ad pubertatē. et si ea an
fecerit non tenet̄ quia fidelitas illa ut dictū
est supra. fit p̄ iuāmentū quod firmamentum
nō habet ab impuberib⁹ factū. ut i. si de feu-
do d̄trouersia fuerit. **D**ocet etiā femie cōcedi
feudum. et dicit̄ feudum femium ut in ti. de
beneficio femie. **D**ocet autē infeudatō etiāz p̄
nuncium vel p̄curatōrem a pte qualib⁹ expes-
din ut in ti. p̄ quos fiat iuēstitura.

Equit̄ videre d̄ sexto scz q̄o d̄cessio sine
m̄ilitio feudi fiat. **C**irca q̄d sciendū q̄d
fit p̄ honore dñi et amore vasalli et p̄ iuēsti-
turaz. ut in ti. quib⁹ mōis potest feudū d̄sticiū

magistrum fendi sp. p.

ibez 39

Cest aitez inuestitura proprie possessionis rei traditō. Imprie vero est alicui⁹ corpori. loco posse possessionis in maib⁹ positō ut qn dñs vasallo porrigit hastā vel aliqd sile dices se facere in uestiturā. vt in ti. qd est iuestitura. Debet aut inuestitura corā testib⁹ fieri. nō quidē q̄ sine testibus vel instrumēto nō valeret. s; vt veritas pbari possit si oportaret. Et siquidē dñs in uestiturā faciat de beneficio nouo. tūc si pares. i. vasallos habet corā tribus vel saltēm duo b⁹ ex illis eam facere tenet. Si vero nō habz pares sufficit q̄ faciat eam corā alijs pdoneis testibus. Si vero inuestiat de veteri beneficō corā quibusq; testibus pdoneis siue parib⁹ siue alijs hoc facere pt vt in titulo q̄ testis sūt nc cij. Si vero clericus faciat inuestiturā et d̄ rebus ppeis tūc idem debet seruari qd i inuestitura laici. Si vero faciat de rebus ecclesie testes adhiberi possunt indifferēter pares et extranei s̄m host. **E**acta vero iuestitura debet vasall⁹ dño sacramentū fidelitatis p̄stare. **M**uiōi aut sacramentū scdm diuersar⁹ curiar⁹ variar⁹ dsuetudies ordinat. **E**t quidē in summa rolandina talis ordo tradit scz q̄ vasall⁹ promittit dño et corpali⁹ iurat ad sancta dei euā gelia decetero sibi et fidelib⁹ suis esse fidelis vasallus ipmqz et heredes suos. res. iura. et honores eoz. p̄ posse fideliter conseruare et nullaten⁹ aliqd qd in detrimentū piculum siue dannū psone vel psone, rez, iuriū et honori sui suor⁹ q̄ heredū verti possit p̄ se vel p̄ alium tractare vel mō alio machinari imo si quos hoc vel eoz aliqd tractare v̄l p̄curare senserit q̄cito poterit ei indicare. Et qdqd sibi de fide et credēta ab eodē depositū fuerit se, cretū tenebit. et psonā res iura et honores cōtra quoscūq; exceptis imperio romano et his quibus debito fidelitatis ip̄i⁹ prius astrict⁹ erat tueri et totis virib⁹ adiunmare. **E**t generatice veram et puram fidelitatē sibi suisq; hereditib⁹ reddere ac p̄ oia imp̄i⁹. **H**is v̄o sic factis tene dñs vasallū iducere i vacuā possēt onē. vt in ti. qd sit iuestitura. **M**ortuo aut dño vasall⁹ vel ei⁹ heres dñm vel ei⁹ successorem infra annū et diē honorifice debet audire et i uestiturā petere et fidelitatē p̄mittere. dñs vero i continentē debet inuestiturā facere et fidilitatis sacramētū recipere. qd si nō fecerit vasallo nō debz obesse ex quo inuestiturā sic debuit postulavit. quiimo si dñs v̄ltra annū et diē h̄ facere differet p̄petrate priuari d̄z. sic etiā si vasall⁹ v̄ltra annū et diē inuestiturā petere differet beneficio d̄z priuari. articulo q̄liter dñs p̄petrate priuari et in ti. si de feudo d̄tō uersia fuerit. q̄ dño omittēte. Ex p̄dictis patet s̄m ho. p̄ licet vasall⁹ generat iuret q̄ i oib⁹ cāis iuuabit dñm. et d̄tra quēlib⁹ nō tñ iuuabit eū d̄tra dñm antiquiorē nisi sit excōicatus vel a rege bannit⁹. q̄ interi vasall⁹ est a sacramento fidelitatis absolut⁹. Nec etiā iuuabit eū d̄tra imp̄i⁹ v̄l papā. ex de iureiū. venētes alias vasall⁹ d̄z iuuare dñm d̄tra om̄ez hoiez etiā d̄tra frez vel filiū. **E**cīendū aut p̄ unus p̄t esse vasall⁹ pluriū. ex de peiui. cū capella.

Ty 18

ti null⁹ p̄t ee hō ligi⁹ diuersor⁹ dñor⁹. s; bñ hō nō ligi⁹ p̄ diueris fendi q̄s tenet a diuer sis. ex. de su. ne. p̄. grādi. **E**t aut hō ligius ali cui⁹ q̄ est hō ei⁹ iurisditōi subiect⁹ quo ad psonā et quo ad alia bona sua q̄ bñ ab alio i feu dū eo ei ipo q̄ psona sua ei pn̄ subicit vi i p̄ bona sua subiecisse ar. ff. d̄ adop. si pater. **H**o vero nō ligi⁹ alicui⁹ ē q̄ nō est ei⁹ iurisditōi subiect⁹ nisi in p̄tū feudu se extēdit. **S**i igitur sit alijs hō nō ligi⁹ duoz dñor⁹ d̄tra se inui cē bellantū iuuet illū psona⁹ cui primo fecit homagū et alterū iuuet s̄m vires sui feudi p̄ aliū substitutū b̄ guil. **E** Quid si vasall⁹ minores p̄les filios reliquit. **B**ñdet ho. p̄ oīs facient fidelitatē et feudu h̄nt indiuisū. si v̄o ad vñ eoz ex diuisiōe p̄uenir ite solus iura bit. **A**d hoc nota q̄ pactū om̄issoriū ita ē in feudis sic in pignorib⁹ p̄hibitū puta si pactū fuit q̄ si pign⁹ infra certā diem nō redimatur creditorib⁹ in feudu det. nō valer ut d̄z i li de feudis. **Q**uid aut sit pactū om̄issoriū. vide supra ti. de pignorib⁹ ar. vi. circa fi. **S**; nūqd vasallus sequet dñm ad exercitū sub luptab⁹ dñi rel suis. **B**ñdet guil. p̄ sumprib⁹ ppeis si pingue feudu bñ. si vero modicū sequet luptibus dñi. ff. de ope. li. suo victu. hoc tñ magis pendet ex p̄dictis. **E**nūqd vasall⁹ tener se qui dñm v̄ltra mare. **S**ecundā dicunt q̄ sic si antecessores dñi dsueuerūt pugnare cū barba ris vt rex frācie. instar p̄cm q̄ dsuetas opas indicere p̄ liberto. ff. de pig. ac. vniuersor⁹. rex tñ tener sibi p̄uidere de exp̄lis in toto l̄ in pte arbitrio boni viri dsiderata quantitate feudi. **S**i v̄o nō dsueuerūt nō tene. b̄ guil. **E**sto q̄ alijs ep̄us h̄eat aliquā villā i feudu a rege et de illa baronē infeudat. et rex p̄ ea emat eā a barone. nunqd rex faciet homagū ecclie. **S**ecundā dicunt q̄ nō tener sed faciat quādā p̄p̄elatōz dicēs ep̄o. tu tenebaris mihi homagū facere p̄ tali villa. et talis baro in cui⁹ locū successi tenebat illō facere tibi. vñ sis liberat⁹ ab homagū p̄statōe ar. ff. si p̄ he re. pe. l. j. g. plt. post. c. **F**lij dicunt q̄ debet ho magū libi iuicē facere vt sic sibi iuicē seruiant bona fide ar. ff. si certū pe. ei⁹ qui in p̄uincia. b̄ guil. **E**nūqd fili⁹ vasalli mei ē vasallus meus. **S**ecundā homagū p̄t fieri p̄pter tria. p̄mo p̄pter emendā iniurie illate. et tūc fili us homis mei nō ē me⁹ q̄ filius nō portabit iniuritē patris. **N**ā si p̄pter delictū patris filius nō p̄dit bona. multom⁹ debet p̄dere statum psone. ar. in autē. vt nulli iu. g. vlt. **S**ecundo p̄pter bona vt cum quis mihi subicit bona sua et a me recipit in feudu illa et tūc q̄s viderur mihi ea tradidisse si filius a bonis patris abstineret voluerit homo me⁹ nō ent. **T**ercio p̄pter tūcōz psone vt cū quis principaliter se facit hoīem meū vt a me defeudat. et tūc psona filii erit homagio astricta. pater ei filiū impuberē sub tutoris p̄tate d̄stituere p̄t. g. et p̄ cōsequēs sub dñi p̄tate. ff. de tutelis. l. j. b̄ guil. **E** Quid de vasallo vasalli mei. nūquid ē vasalus me⁹. **S**ecundā libet⁹ liberti mei nō ē libertus me⁹. ff. de v̄. ob. nā socij. **E**cīendū

aūt q̄ sic dñō fide seruare tenet² vasall⁹ sic et
vasallo dñs et sic vasall⁹ si nō s̄uet fidelita-
te dñō feud⁹ pdit sic ec̄ et dñs si nō s̄uet fidez
vasallo dñō premat⁹ qđ i eo habuit et ad supi-
ore feudū trālit vt i ti. queadmod⁹ feudū amit.
hec jo. xxij. q. vlt. ex dilecti. Et idē vult host.
in summa. Potest tñ vasallus feudū inuito dñō
retinere. et tūc nō tenet⁹ dñō seruire. In memo-
riā tñ antiqui dñj nō debet eū offēdere vt in
eodē li. de feudis. Nota tñ q̄ sic inuit⁹ ex-
de excessi. pla. graue. et in glo. bn. ibidē cū dñ
q̄ ppter fidelitatē nō seruata ad dñm amittat⁹
feudū. Intelligit⁹ p̄ sentētiā sup b latā nō ipo
iure. sil'r et eduerlo. si dñs aliter se habeat cir-
ca subditū q̄ debeat vi⁹ q̄ subiect⁹ ipo iure n̄
debeat ei obedientiam denegare vt mui⁹ di-
xto. esto subiect⁹ agat 8⁹ p̄ supiorez. ar. xj.
q. m. si eps. et idē vulc ho. In quibusdā tñ
caibus pdit⁹ ipo iure vt si feudū sit alienatum
s̄m jnno. e. e. sup. c. ij. Ad hoc nota q̄ dñō
indigēt dñ vasall⁹ alimēta p̄stare. ff. de libe-
agnosc. necare. Insup nota s̄m hosti. in summa
e. ti. q̄ vasallus seruire debet s̄m q̄ dñtuz
est et feudi natura reqrit s̄m diuersaz. dsuetu-
dies regionū et ipis deficiētib⁹ vt iure scri-
pto. Vñ in feudo an om̄ia seruāda sunt pacta
quib⁹ deficiētib⁹ dsuetudo regionis dñ ipsi-
ci. qua deficiente iure scripto poterit vti.

Sequit⁹ videre de septio sc̄z ad quos feudū
iure successiois pueniat. Circa qđ sciendā
q̄ in feudo nō succedit ascēdentes vt p̄ filio
s̄z descēdentes. p̄ filio filius nō filia postea ne-
pos ex filio nō neptis. et sic i infinitū masculi
descēdentes ex masculo. His dñ deficiētib⁹
primo succedit fratres et fratz p̄ mortuoz si
līj deinde agnati vltiores et sic in ifinitū. vt
in ti. de natura successiois feudi. c. j. Dicit tñ
hosti. q̄ de dsuetudie imperij nō succedit nisi
filius q̄ descēdit. imo feudū ad imperium red-
it et sic i alemania p̄ pares iudicari vidit. Qđ
aut̄ dictū est q̄ i feudo filius patr̄ succedit. i-
telligit⁹ de filio naturali et legit̄o. Ab initō
em̄ nō succedit adopti⁹. nec naturalē natus
ante desponsatoz nisi postea fact⁹ sit legitim⁹
vt in ti. li de feudo d̄trouersia sit. q̄ adopti⁹
et. c. naturalis. h̄ etiā vult ho. ex. q̄ fi. s̄t. l. c.
1. Non succedit ec̄ natus de sc̄da vroze mori-
gmatice lege accepta. dicit⁹ aut̄ lex morigma-
tica qñ alijs habens liberos de prima vroze
ea mortua dñc sc̄daz tali pactoz nec ipa nec
filij eius succedit nec d̄ bonis patris habēat
nisi q̄ptum tpe sp̄salioz accepit. et talis i fu-
do nō accedit. imo nec etiā in apprietate extan-
tib⁹ liberis vroze prime. vt in eadēz. l. ti. de
filij natus de m̄monio. c. quidā h̄n̄ filium.
Quod aut̄ dictū est supra q̄ deficiētib⁹ ma-
sculis ex masculo descēdentes succedit p̄ filio
fratres est itelligēdū de feudo acq̄sito ab an-
tiquo. 1. ab eo q̄ fuit pater dñis toc⁹ dgnatio-
nis. aliter sec⁹ est. si em̄ alijs fuerit de nouo
beneficio inuestit⁹. eo sine masculo legitimo
defuncto nō succedit frater ei⁹ vel filius fr̄s
in feudo sed ad dñm reuertet⁹. vt i ti. de natu-
rali successiois feudi. Vñ ec̄ duob⁹ fr̄ibus inue-

tit̄ uno sine p̄le defuncto. nō succedit ei al-
ter in feudo. imo pars ei⁹ ad dñm redit. nisi
ex ea lege inuestiti fuissent ut sibi iuice succe-
derēt vel n̄ illud de dñi pecuia a vasallo e-
missent dñō d̄sentiente. qz alias venditō nō te-
neret. vel n̄ fuisset acq̄situ p̄ vtriusq; fr̄atis
seruiciū. puta s̄l fuerit in exercitu regis bo-
stes debellādo. sc̄dm hosti. vt in ti. q̄ feud da-
re p̄nt. q̄ cū vero. Qđ vero dictū est s̄q̄ filia
vel ples ex ea descēdens nō succedit in feud
fallit in duob⁹ cāibus. unus ē si sit feudū fe-
mineū vel femie d̄cessum. tūc em̄ deficiētib⁹
masculis ad femias p̄tinebit. vt in ti. de bene-
ficio femie. Sedne est si sit tali pacto acquisi-
tu vt sc̄z deficiētib⁹ masculis ad femias de-
voluat⁹ q̄d fuit actū est seruandū vt in ti. de
successioe feu. q̄ filia. H̄uquid filius p̄ feu-
dū retinere repudiata hereditate patris ad h̄o
vt nō teneat⁹ soluere debitū ei⁹. Respōd̄z ho-
in summa q̄ non s̄z aut̄ totū debet repudiare
aut̄ totū retinere. n̄li dñs eum tanq̄ de nouo
beneficio inuestiat agnatis d̄sentientib⁹. quia
tūc illud bene retinebit sine aliquo onere he-
reditario. securus aut̄ est si agnati nō d̄sentiant
q̄ sibiip̄is p̄nt feudū retinere repudiata here-
ditate sine aliquo onere hereditario. Ut in cō-
stitutōe friderici de feud. an agnat⁹ vel filius
defunct⁹ retinere possit repudiata hereditate
feudū. c. si d̄tigerit. Quid si diuerse dsuetu-
dines de feudis inueniunt⁹ in diuersis locis.
Respondet ibidē hosti. q̄ saluus legibus imp̄i
alibus q̄ dñtinent in constitutōe friderici feudi
natura et causa s̄m diuersas regionū dsuetu-
dines est diuersimōde termināda. Et dsuetu-
ne deficiente in aliqua regione recurrēndū ē
ad alianz r̄gionū dsuetudines. Et si nec illa ap-
pareat. s̄licutōe vel lege scripta sine calūnia
vt p̄nt. Adhuc nota q̄ si vasallus sine herede
masculo decebat et feudū ad dñm redeat. aut̄
decedit post augustū et an chalendas marci.
et tūc om̄es anni fructus pendētes p̄tinēt ad
dñm. Aut post chalēdas marci v̄sq̄ ad augu-
stum et tūc fructus ad heredes masculi perti-
nent. vt in ti. lex regni h̄ finit⁹. c. si vasallus.
Itē si vasall⁹ fecerat in feudo aliqd̄ edifici-
um vel illd̄ pecuia sua meliorauerit. et postea
sine liberis deceperit heredes inde p̄nt aufer-
re illud edificiū nisi dñs soluat melioratōis
p̄cium vt in c. p̄dicto. Insup nota q̄ ducatus
marchionat⁹ comitat⁹ nō diuidūtur. sed feu-
dum diuidi p̄tita tamē q̄ p̄ uno feudo vasal-
lus plures dños nō cogatur habere. vt in cō-
stitutione friderici. hac edictali.

Sequit⁹ vidē d̄ octauo sc̄z q̄bus ex cāis feu-
dum amittit⁹. Circa qđ sciendum q̄ amittit⁹
tur. xij. modis. Primus si vasallus fiat muc⁹
si tamē feudū sit magnū. et ille non possit sine
feudo sustentari tantū sibi debet de feudo re-
linqui. p̄ inde possit sustentari. vt in ti. quibus
mo. feu. amit. q̄ vlt. Et hoc debet intelligi de
feudo nouo. sed feudū paternū retinebit totū
surdus. mut⁹ et claudus. si fiat cleric⁹ vel
religiosus vt in ti. qui arma bellica depositi
3. q̄ si ip̄e nō petat poli mortē dñi ab ei⁹ herede

infra diem et annū iuēstiturā. vñ si heres vasalli infra diē et annū nō petat iuēstiturā. et h̄ est verū si sit maior. xiiij. anis. securus est si sit i: pubes. Impubes vero debet eā petere ifra annū et mēsem ut i: ti. quo ip̄e miles iuēstiturā p̄ter debeat. c. i. Et hec vera sunt qñ dcloso o: milit. sec⁹ eī si ex iusta cā ut p̄pter inimicicas capitales l̄ absentia iustā. Q̄rto si monic⁹ nō velit iurare fidelitatē dño iuēstiturā pollicēti. C̄quio si ifendauit feudū talq̄ illud deseruit et non p̄t. vel si infendauit illd̄ alia lege q̄ ip̄e habet. puta habuit i: se et i: suis heredib⁹ masculis. et ip̄e infendauit sibi i: se et i: suis heredib⁹ masculis et femis sib⁹. p̄t tñ feudū dare vasallus alij in feudū debitib⁹ circūstatijs obseruat̄ si sic feudū paternū. vt in ti. de feudis aliter si clientul⁹. Lexto si felonīa. i. fraudē i: dñm omisit d̄tra tenore iuramēti fidelitatis. vt si dñm relinq̄t in bello cāpestri nō mortuuz nec ad mortē vulneratū. Septo si cū uxore l̄ eū decubina dñi decubuit vel turpiter lusit. vñ si cū filia vel uxore filij vel nepte ex filio. vel eū sorore dñi in domo dñi cōcubuit. vt in ti. q̄ b⁹ modis feudū amitt. q. ii. Octauo si occidit fratre p̄p̄t vel filiu: fratrib⁹ ut ip̄e solus habeat totā hereditatē. In quo cāu si feudū sit paternū pdit i: tñ redit ad suos feudatarios nō ad dñm vt ibidē. q. vlt. Exponit autē bñ. hoc de fratre dñi. ex. e. c. ii. in fi. glo. s̄ male. s̄m ho: et accur. Non si alienauit feudū l̄ ei⁹ p̄tez nisi iuret q̄ hoc ignorāter fecerit. Nullo titulo vasallo licet feudū vel aliquā p̄tem ei⁹ vēdere impignorare vñ quocunq̄ modo alienare l̄ etia in dotē dare. nisi maiori dñi p̄mittēre ad quē feudū spectat. Et si securus fiat iricu: est. nulla p̄scriptōne impidiēte. et p̄s alienata redit ad dñm vt in d̄stitutōne friderici hac edictali. Et sil̄ nec idem trāsferre p̄t feudū in aliū sine d̄sensu dñi vt ibidē. Non p̄hibet tñ feudū paternū alienari inter agnatos cū poti: ua refutatio q̄ alienatio videatur vt ibidem Potes̄ etiā irrequsito dñi feudū paternū ad vitam vasalli in docem dari. ex. e. c. ii. in glo. Vtrum autē feuduz possit p̄ aima ecclie da: n. require. infra i: ti. de imunitate. ex. circa fi: tñ bñ. notat. ex. e. ex pte. q̄ si vasallus alienet totum feudū vel maiorem p̄tem pdit feendum cum dñs a quolibet possessore possit illud re: vocare. si vero minorem ei⁹ p̄tez det i: libello vel obliget p̄gnorū dñmodo remaneat in seruicio dñi non pdit p̄pter hoc feuduz. vt in li. feudo. qb⁹ mois amittit feudū. l. ii. Ex. si ne: gau erit feudū l̄ p̄tem eius. Ex. si dñm accusa: nerit vel cōtra eum testimoniu: tulerit vel ad: vocauerit vel p̄curator fuit in actōne ciuili l̄ criminali et p̄pter plures alias cās ingratis: dimis que numerant̄ in li. feu. si tñ p̄sequatur iniuriā sua p̄t dñz accusare. Ex. si i: dicta pub: lica expeditōne vocatus ad dñm non venit. nec alium p̄ se misit vñ dimidium redditū feu: di vnius anni dñi nō ministravit. vt in d̄stitu: tōne hac edictali. Ex. si tantū delinquat q̄ feudū pdere debeat tūc em̄ p̄pter ei⁹ delictū filij sui pdunt feudū. vide: tñ q̄ i: pdere n̄ de:

beat si patrī nō fuerit q̄stio mota ar. ex. de. do: na. c. fi. Gof. aut̄ allegat ad hoc p̄ et d̄tra. et tandem dicit q̄ recurrendū est ad d̄suetudines et d̄stitutōnes feudoz. Ex. si n̄ fecerit obler: uari que circa cardinaliū inclusionē in electōne pape sunt statuta. vt in li. vi. de ele. c. vbi z̄. Decio quinto si filiū suū ad satissaciēdū do: mino nō induxerit. si em̄ filius vasallus offen: derit dñm pater requisitus a dño inducat filiū ad satissaciēdū vel separat a se filiū ali: ter feudo priue. si vero pater eum ad satissfa: ciendum inducat et ip̄e d̄temnat. patre mor: tuo ei in feudo nō succedat nisi prius satissa: ciat vt in d̄stitutōne hac edictali. l. j. Decio sexto. si suū vasallū nō induxerit ad satissaciēdū dñm. si em̄ vasallus de suo feudo vasallū aliū habeat. et ille alius vasall⁹ vasallū dñm dñi sui offenderit. nisi fecerit hoc p̄ seruicio dñi p̄p̄t. quē sine fraude pri⁹ habuit feudo priue. et ad dñm a quo illud habuit reuerte: tur nisi ab eo requisitus parat⁹ fuerit satissace: re maiori dñi quē lesit. Et sil̄ nisi dñs vasallus requisit⁹ a suo dño requisiherit eū qui illū dñm suū offendit vt satissaciāt illo feudo priue. vt ibidē. Decio sept̄ si dñs ifeudauerit suū al: lodiū et postea illd̄ d̄tulerit alicui ecclie vel p̄ oblationē vel p̄ aliquē tractū tūc vasall⁹ nō p̄ illud retinere nisi p̄ grām ip̄m ab eccia recipiat tanq̄ nouū. p̄t tñ tūc vasallus agere ad interestē d̄tra dñm vel vt det sibi feudū vñ eque bēnū. vt in ti. de pace iuramēto firmāda. l. vni. q. p̄l. Decio octavo. si p̄lat⁹ ecclie vasallus alicui⁹ principis. d̄tra dñm feloniaz dmitit. ecclēsia feudū pdit dum ille p̄lat⁹ vnit. sed postea recuperat illud sc̄z cū ille obie: rit. vt in titulo si clericus vel ep̄pus. bñ. bñ. enā plura ex p̄dictis poit. ex. e. c. ii. Und si vasallus dmitat crīmē lese maiestatis contra principem p̄pter qđ publicant̄ oia bona sua. nūquid ad principē p̄uenient bona feudalia. R̄ndet guil. dur. p̄ ius i: re qđ op̄etebat va: sallo sc̄z vñle dñnum p̄ueniet ad principē s̄z di: rectū dñnum apud imēdiacū dñm remanebit q̄ vero nō deceat principē p̄ feudo seruire nec p̄ se nec p̄ substitūt̄ princeps p̄ciū recipiat p̄ estimacōe vñlis dñij. dñs imēdiat⁹ recipiac p̄tem aliam p̄ciū p̄ directo dñio. ff. de lega. ii. qui solidū. q. i. fiscus em̄ p̄ vendere rem quaz cū alio habet d̄mūnē restituēdo alteri p̄ rata p̄ciū. C. de cōmuni rez alienatēne. l. ii. l. x.

Sequitur videre de nono sc̄z corā quo que: stio feudi debet ventilar. Circa qđ nota: q̄ aut̄ agit̄ de feudo possessorio aut̄ p̄titorio. si possessorio tūc corā ordinario vel delega: to debet. cā tractari. ex. de fo. dpe. ex pte. b. In multis tamen locis domin⁹ dgnoscit d̄ feu: do siue agatur de possessione siue de p̄prietate s̄m gof. et bñ. Sed bñ. intelligit dictū. c. de p̄sonis miserabilibus q̄ loquit̄ de vidua que feudo fuit spoliata imo coram ordinario vel delegato erit tractanda quia ep̄i dicunt̄ cōs: uatores viduaz et miserabilium p̄sonaz. di: lxxxvij. c. i. et. c. iii. et. xxiij. q. v. Administrato: res. Si p̄titorio sic est distinguēdū. si ei q̄stio

verat² inter dñm et vasallos suis. aut verit²
p feudo scz vrx vasall² debet illud habere
vel nō et tūc debet pares. i. vasalli cām tra-
ctare dñs em et vasall² pāt de dñi dñsensu iu-
dicū admittere parū qz b^z neutri pñdicat. si
vero dñs pares nō b^z arbitri succedunt instar
indicū suspector². ar. i. q. i. si cleric² clericum
Fuit dñs b^z pares vocabit omes et ec illo eli-
git vnu dñs et vasallas aliu. ar. i. q. vi. pla-
cat. In multis tñ locis sōi² dñs eligit pares
Fuit verat² p iure dñi. scz qz petit se recog²
scz dñm. et vasall² b^z negat qz negat feudum
et tūc cā debet tractari cora ordinario vñ de-
legato. et si vasall² succubat pdit ius qd in
feudo habebat. vt in a. si de feu. oten. fuerit
vasall². Si vero qstio verat² inter duos vasal-
los scz quis eoz sit potior tūc dñs feudi dbz
recognoscere vt ibide qdū em dñs feudi pa-
tus est iusticiā facere. et vasalli parati sit co-
ram dño rñdere. null² aliis se debet de illa
cā intermittere ex de iudi. cet. n. nisi dñsetur
do vel priuilegiū obuerit. vt ibide in c. nouit
sed si negligens ess² tūc iudex ali² ordinarius
vel delegat² iudicare posset. ex de fo. dpe. ex
tiāmisi. Si aut inter dñm et vasallū vel etiā
inter vas. llos agat² actōe psonali que non sit
de iure feudali. licet sit circa rem feudale vt
pignor. iicia vel depositi. tūc semp cora ordi-
nario est agendū. Et hec sit vera vbi tm res et
iurisdictio est ifendata. alias dñs feudi dgnos-
ceret de oibz cāis iure ordinario et appell.
Liber ad illū qui sibi iurisdictōz ifendauit. ta-
les aut sunt epi abbates. duces et comites. q
nō tm rem b^z iurisdictōz habet ifendata. vñ m-
talib² appellari debz ad dñm supiore pñmū
feudi quia ille b^z iurisdictōz ordinarīa a lege
friderici. Si vñ qstio vrat² iter dñm et aliuz q n̄ e vasallus
ei² puta epatorē feudi vel alias feudi possidē-
tem. tūc cognoscet ille iudex sub cui² iurisdi-
ctione ē res ipa vel reus. b^z hosti. ex de iudi. ce-
ten. Adhuc nota q ecclia vacate capitulū de
feudis ecclie cognoscere n̄ p ex d fo. dpe. ven.
In sup nota q qn̄ ē troueria inter dñm et va-
sallū. vasall² nō dñ exigere a dño iuramē ca-
lumnie et p dñs nec dñs a vasallo. qz qd qsqz
iuris ēt vt i li. de feu.

(De solucōibus ti. xix.

Soluto
Ostea qz p solucōz eius qd debet² obli-
gacō collit². Ideo post pñ dñsideratū est
de obligaciōib². nūc dñsiderāduz ē dñ so-
lutiōib². Vbi primo vidēduz est qd sit solucio
quot et que sunt species ei² z² quis soluere
potest et debet. quarto cui debet solui² quinto
quid sit sciuēduz; sexto quis est solucōis effe-
ctus. Circa primū sciendū q solutio ē ei² qd
debet² redditō. et colligit² b^z descriptō insti.
quib² mois tollit² obli. Vel largo mō sumpto-
nois solucōis. solutio est ab obligaciō libera-
tio. liberatio inq̄ quoquz mō facta vt. ff. e.
olutionis.

Circa sedm sciendū q solutōis spēs sūt due
scz naturalis sive vera que sit p redditō
nem ei² qd debet². Et ciuilis sive imaginaria
et hec fit mulup². Et qz p solutōz tollit² obli-
gatio vt p³ ex pdictis ideo ad maiore eviden-
tiā notandū q aliqui sunt moi quib² cino tol-
litur et extinguit² ipo iure quelibet obligatio-
tam ciuilis q naturalis. Aliqui vñ sunt modi
quibus tollit² oino ipo iure obligatō naturalis
sed ciuilis nō oino tollit² b^z debilitat²; qd ē qui
dā mod² quo tm obligatō ciuilis elidit². sed
naturalis nullaten² ibi decutit². Modis aut qui
bus cino tollit² omis obligatio ciuilis scz et
naturalis sunt multibz em prio fit p verā et le-
gitimā solutionē. C² p acceptilatōz qua tol-
lit² obli² verbis scz stipulatōe tracta de qua
scz acceptilatōe. reqre infra de v. sig. C² p a-
quiliā stipulatōz qua tollit² priores obliga-
tōes aliter p verbis tracta puta re et dñsensu
vel literis et de his trib² mōis habet² insti. q
bus mois ob. col. pdicte em obligatōes p ac-
ceptilatōz no tollit² qz p eam sola obligatio
verbis tracta tollit². Et hoc est verū. n̄ dicte
obligatōes primo reducātur p stipulatōz acq-
liana. vt si iterrogē te hoc modo. id qd debes
mibi ex tali mutuo vñ dñmodato vel deposito
Itē illud qd debes michi ex obligaciōe cōsen-
su tracta ex tali vñdicatione vel locatione vel
societate. Itē illud qd michi debes ex obliga-
ciōe tracta ex talib² literis tuis. pmissi te
michi dat² et soluturū et respōdeas pmissi
to. ecce mō priores obligatōes re vel dñsensu
tracte vel literis. nūc de nouo reducātur in
stipulatōz acqlianam sic dictā a gallo acqlio
q ēa inuenit p quā tollit². q² facto seqni debz
acceptilatō ad tollēduz stipulatōz acqlianā.
vt dicat² hoc mō. qd nūc stipulatōe pmissi ti-
bi habes ne b^z acceptū. et respōdeat² habeo
accpt² q culi vñ in his talis forma debet in
instrumēto suari. absoluat eū p acqlianā stu-
latōz pcedentē et acceptilatōz sequentē legi
time iterpolatas. Quarto p obligaciōez. vt si
debitor pecunia offerat pñtib² testib² eo lo-
eo quo debet fieri solutio. Quito p dñposici-
onē. vt siqz pecunia apd se depositā dponat
corā pñtore psonis honestis apud edem sacrā
ff. depo. l. j. g. si pecunia. Berto p oblaciō-
ne tocius pecunie dñbire solēniter factā. C. e
obligaciōe. Aliq tñ vt gof. hos modos prie-
dictos accipiūt p uno mō. vt si creditore no-
lente solutiōez accipe debitor sibi ēa offerat
demū deponat et cōsignet vt ibidem. Oportet
aut depositōem esse diuturnā. qz si debitor re-
sernat pecunia nec depositisse vide eam ff. de-
vñ. deb. cor. Septio p interitū speciei q erat
in obligaciōe. ff. e. si ex legati Vnde dñz q si ex
legati causa vel ex stipulatu certū hoiez mibi
debēt et ille pñt² q des eū mibi mortuus fue-
rit nō aliter teneberis nisi p te steterit q² mi²
eum viuū mibi dares. tūc aut p te steterit si iter-
pellatus nō dedisti vel occidisti. Octauo si
creditor suo maleficio suā actōem amittat per
l. si quis i tantā. et edictuz dñi. marci. vt. C
vñ vi. si quis in tantam. et ff. ad le. iuli. de vi

Solutio

Liber Tercius

9 pua. l. pte. (nono p nouatōem sic dictam per nouā obligatōz in quā prior obligatō debiti transit puta si id qd̄ debes mihi stipulat⁹ sim a ticio mihi dari. Nam interneſt noue pſone nascit⁹ obligatō noua. Et sic h̄m iura nouatio cū expreſſe agit⁹ inter d̄rabetēs p tollat⁹ obligatō prima. et inducat⁹ noua. ut insti qui mo. tol. ob. q. præterea. alias manet obligatō prima cū noua. ita ut ex veraqz sit debitor obligatus. lic⁹ de eadem tñ semel exactō fiat ut ff. de re. iur. bona fides. (x. p delegatōez ut cū q̄s dat suo creditori d̄s̄ciēti p se aliu reū d̄sentientē. ff. de noua. delegare. (xi. p opē. facētōem q̄ est debiti et crediti inter d̄rabetēs tributō. ff. de op̄ensa. l. j. (xii. p successionē ut si creditori debitor vel ecōuerso succedat ff. de fide ius. stichū. q. a ticio. (xiii. p nuduz d̄sensum ille em̄ obligatōes q̄ solo d̄sensu contrahunt⁹ ut ex vendito locato societate. et mādato. sic d̄sensu inducūt⁹ ita volūtate d̄traria dissoluunt⁹. si tñ res sit integra. ut ecce ego et tu inuicē duenim⁹. ut p̄dium meū emptōis cāb̄res. p p̄cio. x. lib̄r demū re nōdū secuta. i. p̄cio nondū in toto vel in pte soluto et re non dum in toto vel i pte tradita volūtate d̄traria recedere d̄sensim⁹ ab ip̄a venditōe et emptōe certe hoc mō liberam⁹ inuicē ei obligatō et a ctio ex ip̄a venditōe et emptōe descedens extinguit⁹. Sed qd̄ si res nō est integra. H̄c tuc solus d̄sensus d̄trari⁹ nō sufficit ad rescindēdum primū d̄tractū. sed nō ex eo dat⁹ actō ad repetendū qd̄ est solutū. ff. de pac. si ab emptōe. q. vlt. oportet ḡ actū priori filēm intendere ut. C. qn̄ li. ab em. dis. l. j. h̄ est ver⁹ h̄m azo. ut emptōe tradat rem et venditor p̄cium. Et idē intellige de alijs d̄tractib⁹ ex d̄sensu d̄scēdentiib⁹. ut insti. qbus mo. tol. ob. in fi. (xiv. p fructū adeptōz. ex. de pig. cū d̄tra. (Modī aut̄ q̄bus tñ naturalē actio tollit⁹ ip̄o iure. h̄z ciuilis remanet elisa tñ ut defacili ei per exceptōis auxiliū resistat⁹ sūt p̄les. h̄ em̄ fit p transactōz. Est aut̄ trāfactio de re dubia. lice i certa necdū finita nō gratuita pactio. dicitur aut̄ trāfactio q̄i actōis trāsitō. qz trāsigit trans it et discedit ab actōne. et ita de p̄prie trāsigere is qui agit ut recedat a lice. p̄ banc em̄ tollitur obligatō naturalis et remanet ciuilis q̄ trāsigens p̄t itm̄ agere et petere illud sup q̄ est transactū. h̄z reus se defendere p̄t p̄ excepcionē trāfactōis. ff. e. l. ij. 2° p̄ pactū de nō p̄tendo de quo itellige id qd̄ dictū est de trāfactōne a q̄ d̄rt qz pactū de nō petēdo p̄t fieri. ḡtis et nō gratis. trāfactio vero nō fit gratis. 3° p̄ instrumenti debiti redditōz vel cācellatōem de qua et 1° idē intellige. ff. e. stichū. q. natu ralis. et h̄ si fiat de volūtate creditoris. alias secus ē. C. e. si debitor. (Sed nūqd̄ erit idē si reddat⁹ pign⁹. H̄c q̄ nō. rō hui⁹ ē qz reddi tio insti in nullo eſſz valis creditori nisi esset a debito liberat⁹. h̄z redditō pignoris p̄t alias utilis esse debitori qz p̄t eo vniq̄to p̄ iuramēti delati receptōz ut si debitor deferētē creditore iurauerit se nihil debere. ip̄o iure sublata est obligatō naturalis. ciuilis vo elidit⁹ p̄ ex

ceptōz iuramēti. Modus aut̄ qro tollit⁹ obligatō ciuilis et remanet naturalis ē p̄ fine ab solutōz ut si obligat⁹ ciuiliter et nālit. r eras et d̄tra te fuit actū in iudicō et fuisti p̄ s̄niām absolut⁹ sublata est obligatō ciuilis ita ut p̄ exceptōz rei iudicate nō fortiaſt⁹ effectū. remanet tñ naturāl ut insti. de exceptōz. ite si in iudicō. Res em̄ iudicata cū sit de iure ciuili potest collē ea q̄ sūt iurū nāl nāt ea q̄ sūt iurū nāl. Equit⁹ videre de 3° sc̄z q̄s tenet⁹ et p̄t solue re obligat⁹ vel heres ei⁹ in quē obligatōnis actio trāsit si tñ sit d̄pos m̄tis et maior. xxv. a nis si ei pupill⁹ sit debitor alter⁹ et velit solue re creditori. si talia det in q̄bus alienandis decretū exigit⁹. debet in eis soluēdis adhiberi tutoris auctoritas et decretū. als solutō ip̄o iure nō tenet. Et qd̄ est solutū si extat a minori p̄t vendicari si tñ d̄sumpsit i° credit⁹ liberat⁹ minor facto creditoris. ut insti. q̄bus alie. li. q. vlt. Si vero pupill⁹ det ea in quib⁹ alienā dia decretū nō exigit⁹ tenet solutio facta ab eo cū tutoris auctoritate. vel a solo tutoře. Si ac adulens est debitor et nō habeat curatorem et ip̄e soluat solutio tenet. et ip̄e soluens liberatur sine qd̄ solutū est seruari possit sine nō possit. Si vo habeat curatorem et ip̄e soluat solutō tenet ip̄o iure. licet in his oib⁹ etiā qn̄ solutio ip̄o iure tenet adhuc restat ei beneficiū restituētōis in integrū si doceat se soluendo lesūm. q̄ beneficio priuabit⁹ si iuravit. Sūt aut̄ q̄ soluē tenent⁹ qui tñ nō sūt obligati ut tutořes et curatorem et c̄mēs legitimā administratōz habētes ff. de admī. cu quotiēs. q. sic aut̄. Itē quelib⁹ p̄sona legit̄ia p̄ debitorē soluere p̄t. et soluēdo ignorante liberat etiā iurū ut insti. qui. mod̄ tol. ob. i. r̄nso. Itē quelib⁹ legit̄ia p̄sona p̄t solue creditori inuicto noīe debitoris si spes v̄l quātitas erat in obligatōne. secus ē si factum ut ff. e. inter. Itē nō q̄ si tutoř sit debitor p̄pilli sui soluere debet ei nec d̄z expectare quo usqz oueniat⁹ p̄ iudicē et qd̄ solunt deb̄z admīstrare cū alia substantia pupilli. Et econuerso si pupill⁹ sit debitor tutořis qz tutoř fuit creditor patris pupilli. potest a pupillo exigere et sibi v̄p̄ soluere dummodo sit pecunia pupilli de qua possit sibi soluere. Sciedū aut̄ p̄ filius tenet⁹ soluere debita patris si est heres ex. e. c. j. obi no. h̄m bñ. q̄ filius aut̄ ē heres aut̄ n̄. si n̄ n̄ tenet⁹ p̄ patre nisi in cā primipūlarij. C. de primipūlarij. cū ex sola. li. xij. Si aut̄ est heres aut̄ ē institut⁹ heres i certis reb⁹ et sic nō tenet⁹ soluere debita p̄tis. qz qui i certis rebus instituit⁹ loco legatarij habeat. C. de he. i. sti. quotiēs. Aut̄ v̄l̄r in oib⁹ et tuc aut̄ fecit i uentariū aut̄ nō. si fecit. sic nō tenet⁹ soluere n̄ c̄ptum hereditatis vires se extēdunt. C. de iudicō. l. sancim⁹. si nō fecit. tuc in iudicō poli nō tenet⁹ soluere nisi q̄cūm hereditatis vires se extēdūt. sed in iudicō fori tenet⁹ soluē oia debita ex d̄tractu vel q̄i debita vero descēdētia ex maleficio siue delicto vel q̄si. nō tenet⁹ soluere nisi quātitas ad eum puenit vel nisi his cū defuncto fuerit d̄testata. C. de delic. derū.

Te vnu

.l.vna. Nota tñ q̄ m duob⁹ caib⁹ nō dat⁹
 actio cōtra heredē nisi p̄uenit ad ipm puenit.
 r̄nus ē qñ aliq̄ agit d̄tra mēsorē male renū
 ciantē. vt si aliq̄ fuit mibi d̄demnatus ad. x.
 iugera soluēda et ip̄e soluit min⁹ q̄. x. et ido
 depositi querelā corā iudice et id iudex misit
 mēsorē q̄ renūciant sibi. q̄. x. iugera tradita
 essent mihi et ppter h⁹ ille fuit absolut⁹. actio
 mibi dat⁹ d̄tra mēsorē s̄ nō d̄tra ei⁹ heredē ni
 si quātum ad eū puenit. ff. si men. fal. mo. di.
 si duob⁹. q. vlt. Scđs ē cū q̄ agit d̄tra aliquē
 actōrē e tributoria q̄ nō dat⁹ d̄tra heredē n̄ quā
 tum ad eū puenit. ff. d̄ tribu. ac illō. q. j. Scđs
 aut̄ canones heres tenet⁹ ex delicto defuncti
 ex. de sepul. c. v. et de rap. in literis. Vnde
 nota q̄ quilibet heres sive fili⁹ sive extraneus
 tenet⁹ soluere cia debita defuncti sive ex d̄tra
 c̄tu vel q̄. sive ex delicto vel q̄. h̄ rich. et bñ
 ex. e. c. i. et d̄ sepul. c. v. Et siquidē tm̄ sit vn⁹
 heres ille tenet⁹ insolidū si vero sint heredes
 pl̄es q̄libet tene⁹ p̄ ea pte p̄ qua heres existit
 Nisi forte in duob⁹ caib⁹ Vnus est qñ res fur
 tiua tota puenit ad vnu ille tenet⁹ restituere
 totā. ff. omo. l. iij. q̄. heres. hec gof. Scđs est
 si ante restitutoz rei furtie alter heredē fiat nō
 soluēdo ar. ex. de vsl̄. cū tu. et. c. tua i glo.
 Itēz si filius ex d̄tractu patris iussu ei⁹ mutuo
 pecuīam accipit nō tenet⁹ eam soluere credi
 tori nisi sit heres patris. C. qd̄ cū eo q̄ in alie
 na p̄tate est. ex d̄tractu. h̄ est vñ. s̄m glo. si
 accipit ut nunci⁹ et mister. Non solū aut̄ prim
 cipalis debitor et ei⁹ heres soluere tenentur
 s̄ ec̄ in defectū hor̄ fideiussor et ei⁹ heredes
 ff. de fideiussor potest. q. j. Debet aut̄ plac⁹ solue
 re debita sui p̄decessoris p̄ ecclesie vilitate d̄
 tracta. ex. e. c. j. aliter d̄tractus es̄ in malidus
 x. q. iij. hoc ius et refundi p̄ in integrū restitu
 toem ex. de resti. in inte. req̄siuit. plac⁹ em̄ q̄ si
 sui p̄decessoris heres esse videt⁹. di. xl. e. j. h̄m
 em̄ iinno. eccia l̄ ciuitas nū p̄ obliga⁹ n̄ sit vñ
 in vilitate ei⁹. ff. si c̄. pe. ciuitas. Quid de
 illo qui soluere tenet⁹ nō tamē p̄t q̄ nō h̄ vñ
 soluat. s̄ ec̄ q̄ talis tenet⁹ vel duenitur. aut̄ ex
 maleficio. aut̄ ex d̄tractu. si ex maleficio tūc si
 nō est soluēdo punire p̄t et verberari. vt nota
 tur. xiiij. q. vij. si res. Nec eius pena est p̄cio re
 dinēda. j. q. iij. debem⁹. Et ex quo talis penam
 corpore sustinuit p̄ debito nō tenet⁹ soluere.
 imo liberat⁹. q̄ p̄ eodē nō deber bis iudicari
 vt in. c. si res. Si aut̄ dueniat⁹ ex d̄tractu n̄ est
 corporaliter puniend⁹. s̄ sufficit q̄ cedat bois
 C. q̄ bo. ce. po. l. vlt. tm̄ si postea venerit ad pi
 giorē fortunā. vt ex. e. odard⁹. tenet⁹ solue
 re s̄ nō totū. s̄ q̄tum p̄t habita rōe ne egeat.
 insti. de ac. q. j. Tamē in iudicō aie totū restitu
 et etiā si nihil r̄maneat sibi q̄ nō dimitti⁹ pec
 catū nisi ablatū restituat⁹ vt in. c. si res. h̄ bñ.
 et host. ex. de homi. sic dignū et jo. di. lxxxvij.
 nō satis. et. ix. q. vij. c. j. Ad hoc nota q̄ qñ
 iudex dubitat nec⁹ quis totū vel p̄tes soluere
 possit si ferat sententiā excoicatois d̄tra nō sol
 uente tenet. Sed si cert⁹ esset q̄ nihil soluere
 posset. vel si bonis cessisset nō teneret vel si te
 neret qd̄ est tucius dicere iniusta es̄. et iste s̄n

difficultare absolui deberet. et teneatur iudex
 ad interesse. hec bñ. ex. e. odard⁹. Inanis ei ē
 actio quā inopia debitoris excludit. ex. de re
 sti. spo. olim. j. Nota etiā q̄ soluēdo nemo itel
 ligit⁹ esse. nisi q̄ p̄t insolidū soluere. ff. de ver.
 sig. soluēdo. Quid si mibi p̄mittas pecunia
 quam mutuani tibi soluere certo loco et non
 soluas in isto loco. s̄ ec̄ teneris mibi quātū in
 tererat mea fuisse solutū in illo loco. et ido p̄
 officiū iudicis ad interesse d̄demnabens mibi
 q̄ abstulisti mibi vilitatē loci. et ita i hoc re
 necē tibi. hec em̄ actio vilitatē dñinet vtrius.
 q̄ sez actoris et rei. ff. de eo qd̄ cer. lo. l. iij. Et
 dicit⁹ h̄ actio certi d̄ditio. Qñ em̄ peti⁹ princi
 pale debitū principali actōne. puta ex testimo
 nio vel certi d̄ditione tūc debet interesse peti
 officio iudicis et h̄ in d̄tractib⁹ stricti juris s̄
 in d̄tractib⁹ bone fidei. vt in emp̄tib⁹ et lo
 catōib⁹. et huiō. si p̄misisti mibi soluere cer
 to loco venit interesse iure actōnis h̄ bñ. ex. d̄
 offi. dele. p. et. g. Et idē vider̄ dicendū de eo
 q̄ nō soluit in termio p̄fixo. Sed nunq̄ dies
 solois a debitorē poterit p̄ueniri. s̄ ec̄ aut̄ dies
 solois est adiect⁹ in fauore debitoris. et tunc
 debitorē p̄t illū p̄uenire q̄ plus soluit q̄ aī tē
 plus soluit. insti. de ac. plus aut̄. Aut̄ in fau
 rem creditōris et tūc nō p̄t p̄uenire. ff. de au.
 et ar. le. eū q̄. hec jo. de ose. di. j. solent. s̄ re
 petere nō p̄t quis aī terminū pecuīaz debitaz
 ex. de pl̄o pe. c. vno. Hoc tm̄ fallit. p̄io i man
 to ad inopiam vergente. de quo re q̄re circa fi
 ti. de matrimoio. Scđo in debitorē fugiente.
 ff. q̄ in frau. cre. ait p̄tor. q̄. si debitorē. Tercō
 in debitorē suspecto q̄ p̄t cogi dare cautōem
 ff. q̄ sa. da. co. si fideiussor. q̄. si. h̄ ho. ex. d̄ pl̄o
 pe. c. vno. Quid si aliq̄ bona dñia babēt et
 vñ eoz d̄rab̄it es alienū et postea diuidant
 nūquid ambo debita soluet. Pndet guil. duī.
 q̄ aut̄ es alienū fuit d̄tractū ab oibus et tunc
 om̄es soluet. aut̄ ab vno tm̄ et tūc aut̄ est d̄ra
 ctum occasione oim bonor̄ et i dñem vilita
 tem et p̄fectū versum. et sic soluer̄ de oibus
 bonis si d̄rab̄es h̄ pbauerit. ff. de ne. ge. pō
 ponis. j. Aut̄ nō est in dñem vilitatē versuz
 vel nō p̄bat q̄ sit et sic tm̄ d̄rab̄es soluet. ff.
 de re. iu. nō debet alteri. Nota q̄ si debitorū
 sit scriptū et debitorē relit p̄bare p̄ testes sine
 scriptura solēm op̄oz p̄ ip̄e p̄bet p̄. v. testes
 rogatos. et isti p̄nt testificari p̄ solēe quā de
 bito facere voluit. vel p̄ solēe facta ip̄i cre
 ditorī. vel p̄ d̄fessione creditōris. iij. q. ix. si. n̄
 debitum. Et s̄m jo. om̄es illi testes rogati di
 cūtur qui rogati sunt a iudice licet ad aliud
 venerit. ff. de testame. heredes. Si vero debi
 tum sit cancellatū liberat⁹ debitorē nisi d̄trari
 um p̄bet creditor. ff. de p̄batō. si cyrogrphū.
 Equit⁹ vider̄ de q̄to sez cui sit soluendū
 circa qd̄ sciendū q̄ soluendū est creditōri
 vel eius successori cui d̄petit actio obligatōis
 s̄tiamē sit compos mentis et maior. xxv. anis.
 In micrib⁹ aut̄ sic distingue. cū creditor tu⁹
 est pupill⁹ et ip̄i soli soluis ip̄o iure nō tenet
 solo nec es liberat⁹. imo si pupill⁹ pecuīaz
 nō habeat saluā potest itēz petere qd̄ soluisti

Liber Tunc

Si vero pecunia habeat saluam liberari quidem non ipso iure sed per remedium exceptis. quod si iterum petat amouebit exceptio doli mali. Si vero scilicet pupillo cum sui tutoris auctoritate tenet solutionem et liberatus est ipso iure. si tamen ipse pupilli pecuniam consumperit aut vel furto amiserit repetetur iterum per beneficium restitutis in integrum. Si autem ei solus auctoritate iudicis vel eo volente deponas iussu iudicis pecuniam apud eum sacram ne ipse pupilli perdat ea ipso iure solo tenet. et restitutis beneficium cessat. etiam si tutoris auctoritas interueniat. De adolescentibus autem sic distingue seque per adolescentes aut habentes curatores aut non. si non sic ei soluedo liberaris ipso iure. Procurabis tamen per ipso iure more minorum ne alias perdita pecunia restituatur in integrum. Si autem habet aut in solutione interuenit auctoritas curatores aut non. si sic solutionem tenet et liberaris ipso iure. licet ipse adolescentis perdita pecunia restituatur in integrum qua restitutio priuabitur si intravit. Si vero non interuenit solo non tenet. et ideo non es liberatus nec dare ei restitutio ipso iure non valente quod actum est. Item solui per tutori vel curatori minoris et tenet solutionem ipso iure licet minori restitutio debet. Item in stipulacione adiecta quicunque sit ille etiam nolite creditore nisi prior cum eo litem detestet vel nisi status adiecti mutetur in conditione deteriori. fidei. si quis stipulat. Item seruo creditoris. fidei. si quis seruo. Item si soluo creditori creditoris mei liberor. nisi forte interesse creditoris mei non fuisset solutionem. fidei. ne. genere. liber hunc. Et hunc est verus si qualitas debet. secus est si factum. fidei. inter arufices. hec host. Item si aliquis mandauit ut ticio soluat. deinde perhibeat eum recipere si prohibitorum ignoratio soluendo ticio liberor. si autem scio non liberor. fidei. si quis stipulat. Item si inuitu et ignorante creditore alteri soluat non liberatus debitor. fidei. iunctu non ille alter efficiens socius. fidei. de pac. si unus vel procurator cuius mandatum ignoretur esse reuocatu. fidei. e. vero. cuiuscumque aut voluntate creditoris soluat liberatus. fidei. e. nihil procuratori vero licet non soluat. fidei. e. hunc iure. Item qui soluit predicto non liberatus puta quod soluit luxurioso ut det meretrici. fidei. de anno. l. eum quod regat. Quid si debeo tibi centum libras et duas cogit me sibi soluere illas centum non quod poteris a me petere illa pecunia. Respondeat gual. per aut tua bona erant obligata domini ex contractu aut non ex contractu. si ex contractu iure retinet. et non potes a me petere. si vero non ex contractu. aut fuerunt publicata propter delictum et sic sum liberatus. nec teneor tibi in aliquo. aut fuerunt alicui data propter voluntate publicam vel propter statutum ciuitatis seque per stipendiariis militibus et huiusmodi et tunc teneor tibi fidei. de rei vendi. Item si verberatus. fidei.

Equum videre de quanto seque quod est qualiter est soluendum. Circa quod sciendum per soluendum est illud quod est in obligacione seque res vel qualitas ab obligato debita si tamen sit res corporalis quod in corporalia non recipiuntur soloem vel traditorum. fidei. acquisitio. reditio. servus. fidei. incorporeales. non ergo aliud est soluendum nisi quod erat in obligacione quod aliud per alio solui non potest nisi creditore deservientur.

te. ut insti. fidei. mo. tol. ob. fidei. Aliquid tamen cogitur aliud per alio accipere ut in ecclesia debitrice. Et in eo quod dicitur aurum cum in eius substantia non recipi aurum. Et in eo quod servum cuius vult soluere precium quod dicuntur suum esse dignatum ut C. de sacrosan. eccl. h. ius. et C. e. auct. nisi debitor. et fidei. de le. j. si domus. fidei. in pecunia. Item in noxali actione. fidei. de re. iudicium. miles. fidei. j. et. iij. Sed qualis moneta datur in solutione. Hoc soluto fieri debet ad illam monetam que curzebat tempore tractus. ex. de censi. c. pl. h. glo. ex. de iure iuri. olim. Nota summa hoc. quod in moneta tria requiriuntur seque pondus. materia et forma. unde reprehendit si deficiat in materia vel pondere vel forma debita ut quod non est talis forme quam currat et recipiat unde creditor mutuus per videat per instrumentum penat quod sibi debet pecunia eiusdem materie valoris et ponderis et in eodem cursu. Siquid si mercator dicit sibi non perdidit et dominus terce cursum mutuata pecunie prohibeatur. et sic diminuta sit libra in duobus vel tribus solidis cuius erit damnum. Rindz host. ex de iure iuri. venies quod moneta aut reprobatur ex causa iusta seque quod diminuta est in valore et tunc damnum erit debitorum et non creditorum. fidei. e. creditor. Aut ex causa iniusta seque quod dominus vult desequi lucrum et tunc aut debitor fuit descius fraudis vel culpe aut non. si sic erit suum damnum. fidei. si certum per. per nihil si non sufficit quod debitor pecuniam in eodem ponere et valore quo ad pondus reddat licet sic diminuta quo ad cursu. nisi aliud dictum sit ut ibide. l. iij. Quid si alieni numeri inscripsi vel in uno domino sunt soluti. Respondet auctor. quod si discerni possunt ab aliis manent eius cuius fuerunt. et eos vindicare possunt. Si vero non potest quia sunt mixti cum aliis sunt eius qui accepit. nec per eos dominum vendicare sed ei operari actio furti in dampno. fidei. e. si alieni. Nota eadem quod quoniam quis tenet ad alterum duorum sub alternatione liberatus quod volunt perstando. insti. de here. insti. fidei. si plures Hoc autem fallit primo in legatis. secundum in fideicommissariis libertatibus. quod quidem duo si relinquuntur sub diuersis conditionibus et incertis nouissime parcentur est fidei. de cō. et demō. sub diuersis. et l. p. fideicommissū. tertium quoniam duo tenent in solidum sub alternatione ad aliqua. tunc enim creditoris est electio fidei. de dī. inde. plane. quanto in legatis in genere ut cum testator habebat duas conchas legat concham sine determinacione. tunc enim electio est legatarum. fidei. de le. j. qui duas hunc bar. vel brocardicis. et gual. ex de testa. indicante. Sed binum ex de rescind. inter ceteras loquens de predicto. quanto causa dicunt quod heres habent optionem nisi sit in mora. quia tunc ad legatum opus praevenire. Quid si quis soluit amplius suo creditori quod debuit. Hoc cum quod indebitum soluit. aut soluit scienter aut ignoranter si scienter aut sponte. et sic non potest repetere. quod videtur donasse. fidei. de dī. inde. l. iij. Aut coactus per metum iuramenti. et sic per repetere. ut si quis iurauerit usurpas soluere debet soluere et postea repetere. ex de iure iuri. debitores in globo. et ter. Si vero soluit ignoranter. aut per ignorantiam iuri et sic non potest repetere aut facti et tunc aut per ignorantiam probabilem et sic potest repetere. ut si

is cui successit satisfecerat de debito quia qui
 successit in locū alterī habet iustā ignorante
 cām. aut min⁹ p̄babile sic nō p̄t repetere. C.
 ad le-fal-erroz. **N**ota insup ad maiore eni
 denciam p̄ in iure ciuili aliqd dicit⁹ indebitum
 multip⁹. uno mō dicit⁹ indebitum iure tñ ciuili
 qđ tamen est debitum iure naturali. vt id qđ p̄t
 retinēti p̄ legē fal. Et si l' si puus vel pupill⁹
 p̄mittat tenet⁹ naturaliter nō ciuiliter Et qui
 soluit indebitum tale p̄ ignorantia facti p̄ illo
 repetere. vt si legatu de quo falcidiā detrahe
 re potui integrē solui credens hereditatez ad
 oia sufficere tenet⁹ legatari⁹ restituere. Si ac
 p̄ ignorantia iuris sic nō repetit⁹. C. ad le-fal-
 erroz. nisi solua⁹ a persona privilegiata scz a mi
 lite rustico. minore vel muliere. ff. de p̄bac.
 cū de indebito. Similiter si aliq̄s post p̄scripti
 onē opletam p̄misit se solutuz scienter tene⁹
 sed si ignoranter nō tenet⁹. ff. si quis cauci. h et
 si. hec guil. Scđo dicit⁹ aliqd indebitum iure
 naturali tantū. sed debitu iure ciuili vt p̄ in
 strumentū si tenebar tibi in aliqua pecuia quā
 titate. fecisti aut̄ mibi pactū de nō petēdo vel
 iurasti nō petere soluta est obligatō naturalis
 remanet tñ ciuilis. vñ si p̄solui repetere possū
 Tercio dicit⁹ aliqd indebitum iure ciuili et na
 turali simul. vt si tibi tenebar in aliqua pecu
 ia p̄ instrūm et fecisti mibi pactū de nō peten
 do. vñ iurasti nō petere et reddidisti instrūm so
 luta est obligatō naturalis p̄ pactū vel iuram
 tum. et ciuilis p̄ instrumentū redditōz. Et h⁹ in
 cāu p̄ quācunq̄z ignorantia soluat repetet h si
 sciens soluat nō repetet qz donasse vide⁹. ff. d
 odi. inde. l. j. Quarto dicit⁹ aliqd indebitum p̄
 exceptōem. qđ tñ est debitum iure naturali vel
 ciuili. vel etiā vtroqz. hec aut̄ exceptō aut̄ est
 tempalis aut p̄petua aut introducta ad suā
 dum iuris rigorē. Si ergo sit aliqd indebitum
 p̄ exceptōem tempalem et soluat⁹ repetit⁹ nō p̄t
 vt si p̄misit aliqd dare cuz moriar. si dedero an
 repetere nō possū. ff. de odi. inde. nā si cū mo
 riar. Si vero sit indebitum p̄ exceptōz p̄petuam
 .i. generalē. aut g⁹ illa est fauorabilis et si so
 luta est p̄ errorē indebitum. potest repetit⁹ vt cō
 tingit in vellepano. qz p̄ter fauorē muliez
 qz nō fide iubeat est statutū. Aut est odiosa vt
 si filius failias otra macedonianū mutuū acce
 pit et p̄familias soluerit nō repetit⁹. macedo
 manū em in creditoris odiū datur. imo si in
 debitum p̄ ip̄z p̄ ignorantia sine iuris sine facti
 soluat⁹ nō repetit⁹. Si aut̄ exceptō sit dubia pu
 ta p̄misit tibi centū libras si veniret d̄ aspa na
 uis mea. hec em exceptō est dubia an sit tpa
 lis vel p̄petua. qz si nauis veniat fuit tempal
 si nunq̄ p̄venit p̄petua. sic p̄cedit⁹ ac si esset
 p̄petua et fauorabilis unde indebitum solutum
 repetit⁹. et de his trib⁹ mēbris habetur. ff. de
 odi. ide. p̄ exceptōz. Si vero sit exceptō intro
 ducta ad seruandū rigorē iuris. vt exceptō rei
 iudicate. tūc indebitum si scienter soluat⁹ nō re
 petit⁹. vt ibidē. h̄ bñ. ex. e. is qui. et de p̄cur.
 in nostra. **N**ota itez q̄ indebitum solutum non
 repetit⁹ in sex casib⁹. p̄to qñ soluit⁹ ex cā iudi
 cat. vt p̄xime dictū est. Scđo qñ debitores cre
 :

ditori detulit iuramentū et ille falso iurauit
 ip̄z tñ esse obligatū insti. de ac. ḡ. itez siq̄s po
 stulauerit. Terco qñ cā transactōis soluit⁹. C.
 de odi. inde. l. j. Quarto qñ soluit⁹ ex cā q̄ cre
 scit p̄ inficiatōz ut actio legis acquilie q̄ dat⁹
 in simplū otra d̄fitentē et in duplū otra negā
 tem. vt si occidisti ail vicini tui. ff. ad le-acq
 vñ neraci⁹. q̄. hec actio. Quito qñ soluit⁹ ex pi
 etate. ff. de odi. inde. cū is. ḡ. plt. Sexto qñ a
 liquis sc̄eter soluit. C. de odi. inde. indebitū
 h̄ tñ h̄m canones fallit i usura q̄ indebito solu
 ta repeat⁹. ex. de iureiu. debitorēs. hec accur.
 C. de odi. inde. l. j. vñuersus. Iudicat et iurat
 transacta negat pietas scit. Quid si sup mai
 ori quātitate q̄ sibi debeat⁹ fecerit q̄s scienter
 et dolosz a debitore sibi caueri. h̄ndet bñ. ex.
 de plus pe. c. uno et guil. q̄ si talem penitue
 rit fraudis et d̄fitat⁹ veritatē ante litē d̄testa
 tam debitum nō pdit. sed puniet⁹ in expēs q̄s
 reus fecit. Si vero p̄sistit in criminē et tandem d̄
 adiecta falsa quātitate duincat⁹ in toto debi
 torū p̄nū. nisi in duobus cāibus. vñ ē qñ cre
 ditorū d̄dictus trāfigit cu debitorū sup pena et
 sup dolositate illa imo siq̄s est dolo inductus
 ad trāfigendū de illa dolositate nō p̄t accipe
 re de dolo prius omisso in extorquēda cautōe
 h̄ de dolo p̄nū. Scđus ē qñ prius extortā do
 lo cautōem debitores d̄fitat⁹ se totū debere. C.
 e. l. j. Quid si quis bis creditori pecuiaz sol
 uat qz nesciat se primo soluisse et post recor
 det⁹. h̄ indebitum p̄t repetit⁹. h̄ si tene⁹ p̄ba
 re p̄ soluta sit indebito ubi creditorū negarz so
 lutōz factam sibi fuisse. et tūc si p̄babiz sibi
 solutio facta. oportet q̄ creditorū p̄bet q̄ illa
 pecuia sibi fuerit debita. ex. e. is q̄. h̄ intelli
 git⁹ de persona nō privilegiatis. Secus ē i pri
 uilegiatis vel de pupillo siue minore. mulie
 re milite rusticō. simplicitate gaudente. Isti ei
 nō tenent⁹ p̄bare indebitā fuisse h̄ qui recipit
 p̄bare debet debitā fuisse. ff. de p̄ba. cū de i
 debito. q̄. si aut̄. hec bñ. Nota q̄ qui p̄io ne
 ganerit pecuiam numeratā et postea de h̄ dui
 etus fuerit p̄ponere nō p̄t exceptōz solōis in
 pecuiam mendacij. C. de nō nume. pe. aut̄. q̄
 apriam. Itē neqz delict⁹ debitores nec onero
 sus creditorū a iudice audiat⁹. ff. de p̄ig. ac. si
 seruus. Et quidem h̄m glo. delicatus debitores
 est qui nec vñ vult soluere nūnum. sed one
 rosus creditorū est qui sibi vult solui vñqz ad q̄
 drantem vñtimū.

Equitur videre de sexto scz de effectu so
 lutōis. est aut̄ effect⁹ solōis dūmō legi
 time fiat eo modo quo dictū est supra ut tolla
 tur om̄is obligatō quecūqz sit illa tam p̄nca
 palis p̄ fideiūssoria. ut insti. qui. mo. tol. ob.
 in principio. Ad hoc autem ut tollatur om̄is
 obligatio. oportet ut solutio plene et integre
 fiat. et tunc fit liberatio pro illa solū. Sz qđ
 si plures debitores erāt insolidū obligati. et
 vñ p̄ se p̄tem virilem soluit et creditorū admi
 sit. h̄ p̄ hoc obligatō eoz isolidū tolli⁹ et al
 ter p̄ altero postea n̄ exigi⁹ aut dueni⁹. h̄ q̄libz
 eoz tñ p̄ se et p̄te virili exceptōne opposita

pacti taciti. nisi dictū sit in contrariū. vt. C. & e
 pac. si creditore. Itē qn̄ plures aliqd p̄mitūt
 aut p̄mittūt pecūiam et tūc quilibz liberatur
 soluedo p̄tem suā. ff. de dī. inde. cū duo aut
 spēm. et tūc nō liberat. ff. de v. ob. l. i. Tūc
 factū. et tūc ab omibz op̄leri debet. ff. de ma
 nu. testa. et si ita fuit seruus. hec host. ex. de
 pe. d̄stitutis. Itez si quis p̄misit. xl. libz. i. ali.
 quo termio sub p̄ea. x. libz. si soluerit. xxx. li
 bz. infra termim nō d̄z exigi p̄ea nisi p. x. nō
 solutis ex. de pe. suā. Vbi nota h̄m bern. q. i.
 Iud qd̄ p̄mittatur sub p̄ea aut d̄stitut in dādo
 aut in faciēdo. si in dādo sic in totū p̄ea d̄mit
 titur. licet p̄ pte sit latifactū. ff. de vbo. ob.
 stipulacōnū. q. si sorte. Ita dicūt om̄s legiſte
 p̄ter dñm meu q̄ dīx̄ p̄ opposita dolii excepti
 one repelle. a pena p̄ rata p̄is solute. et e cū
 eo gof. ti. de peis ar. h̄m eos. ff. de v. obli. l.
 i. q. vlt. et b̄ equitas seruatur i. c. suā. qz non
 debz quis cū alteri⁹ iactura ditari vt ibidem
 dicitur. Si i faciēdo. aut ergo illd̄ qd̄ fieri d̄z
 est indiuiduū. i. tale qd̄ nō p̄ dividī i ptes. et
 sic in toto pena d̄mittit. si nō fiat. vt si mibi sic
 a te seruit d̄stituta sub certa pena. et d̄cedas
 pluribz heredibz relictis et vn̄ ec̄z i m̄ me
 impedit pena d̄mittit in totū. ff. de v. obli.
 eadē. q. caro. i principio. Aut ē diuiduū vt enī
 quis stipulat generaliter hōiem v̄l vas qd̄l
 bz et sic p̄ pte tantū d̄mittit pena in contraci
 bz. et si procurator sub certa pena p̄misit dñm
 ratū habiturū sup re certā. et sunt plures sup
 qbus stipulacō rata ē habita si dñs in uno o
 trauenerit nō d̄mittit pena nisi p̄ pte. ff. rez
 ra. ha. si p̄cur. h̄z i iudicis pena d̄mittit inso
 lidū. exceptō tñ deli opponit p̄ pte. ff. si q̄
 cau. si seruus. In primo tñ cau. s. cū pena d̄s
 tit in dādo distinguit ḡul. s. q̄ illd̄ qd̄ dari
 debz dat⁹ aut ab uno aut a pluribz. si ab uno
 tūc si p̄ pte det⁹ pena insolidū d̄mittit vt in
 l. stipulacōnū. Si a plibz. tūc p̄ea p̄ pte d̄mit
 tit et exigi. ff. d̄ dī. in de. q̄ duobz. nisi illi
 p̄les loco vn̄ h̄eantur vt ibidē in. q. cui fun
 dus. Item siquid sub pena p̄misi et non solu
 pena est cōmissa si tamē postea soluo liberoz
 a pena. ff. de ar. l. v. hoc est verū h̄m accur.
 si soluo an iudicū ceptū et an p̄ creditoris in
 terfit vt in. l. sicut dies. q. vlti.

De donacōibz inter viuos t̄. x.

Einde qz dictū ē supra de vēdicōe et p̄
 mutaōce in quibz rez dñm trāſfer̄
 nō ētūto. Nūc dicēdum ē de donacōi
 b̄z in quibz trāſfertur dñm rez ētūto. v̄
 dendū est ergo. primo qd̄ sit donacō et vn̄ d̄
 citur. sedō de spebz donacōis. tercō q̄s p̄ d̄
 nare. q̄rto cui p̄t donari. qnto qd̄ p̄t donari.
 sexto. q̄o donacō fiat. septio ad qd̄ donacō
 tenet. octauo ex quibz cāis donacō reuocet.
 Circa primū sciedum. q̄ donacō est mera li
 beralitas q̄ nullo iure cogēte aliquid d̄cedi
 ff. e. l. i. et. i. Vl̄ h̄m hosti. est rei licite nullo
 iure cogēte mera liberalitate facta collacō.
 Sola aut obligacō cīnilis p̄cedēs nō impedit
 donacōz. qz illa nō est efficax ad agēduz. v̄l

retinēd̄ v̄l d̄stituēduz. sed naturalē sic. qz suf
 ficit ad d̄stituēduz. ff. e. b̄ iure. q. vlt. M̄era iō
 dici. qz si fit ex necessitate nō est donacō. ff.
 de adimē. legatis. rē legatā Dicitur auctē do
 nacio a dono. quasi doni dacio. ff. de dona
 ca. mor. senat. q. i.

Irca sc̄dm sciend̄ p̄ donacōnū alia est sim
 plex alia ob cām. Simplex est illa q̄ ncn
 bz cām et est irzeuocabilis ita vt nullo casti
 donator velit ad se reverti re donatā. ff. e. l. i.
 Donacō ob cām est cū iuterponit̄ vt aliquid
 fiat v̄l nō fiat. vt est donacō p̄pter nupcias et
 cā mortis et dotis. Secō ē forte de donacōne
 sponsalior̄ h̄m azo. qz ip̄a fit pure et simpli
 licet insit d̄dicō tacite p. l. ff. e. b̄ iure. q. vlt.
 Item donacō alia ē inter viuos. vt qn̄ re quaz
 dono malo h̄e illum cui dono qm̄ me. Alia
 cā mortis. vt cū re q̄ dono malo me h̄e q̄ eū
 cui dono. h̄z magis ip̄m q̄ heredē menz. ff. de
 do. ca. mor. l. i. Ad p̄sens autē intencō est di
 cere de donacōne inter viuos. b̄ aut̄ vt dictuz
 est debz esse mera. d̄z etiā esse pura nō ficticia
 vt. s. donator h̄eat p̄positū trāſferēdi p̄rieta
 tem. aliter em̄ dñm trāſire nō p̄t. ff. e. m̄ edi
 bus. q. vlt. debz etiā esse simplex. i. sine cā et
 irzeuocabilis vt dictū est supra. ideo etiā in
 instrumētis de donacōibz inter viuos dicitur
 donauit pure libere simpliciter et irzeuocabi
 liter inter viuos. De donacōne v̄o dotis et de
 donacōne p̄pter nupcias et de donacōne inter
 sponsalia habet̄ infra li. viij. ti. de matrimo
 nio circa fi. De donacōne aut̄ cā mortis habet̄
 infra ti. sequēti. Item donacōnū alia p̄sonalis
 alia realis. si em̄ efs̄ donet re ecclesiastica a
 licui p̄sonae magis esset donacō p̄sonalis q̄ re
 alis. x. q. iij. hcc. ius. Si vero donet plibz p̄so
 nis immediate sibi succedētibz p̄sumit̄ eē rea
 lis qz p̄sumit̄ donasse dignitati eē. de dona
 cum venissent. Si aut̄ donet ecclesie p̄sumit̄
 eē esse talis. s. real. qz ecclesia nō potest mo
 ri. et iste p̄sumit̄ perpetuo donasse. xvij. q. i. c.
 fi. hec bern. m̄. c. cum venissent.

Irca terciū sciend̄ p̄ donare non potest
 A monach⁹ vel duersus. dī. liij. ablati.
 nec abbas seruuz ecclesie nisi dent̄ ecclesie
 duo serui eiusde meriti et peculij. xij. q. iij. e
 p̄scopus qui mācipium alias vero eos cu cō
 sensu capituli v̄l solus donare potest sed cum
 sol⁹ donat qntitas dati et d̄suetudo terze dī
 ligēcius debz attendi. Et h̄m hoc donatū est
 ratum vel irzitum iudicandum. ex. e. ceterum
 Dicit autem ibi bern. q̄ sc̄dm alanum abbas
 potest facere donacōnem loquēdo de paupē
 erogacōe quā potest facere quilibet p̄lat⁹ ec
 clesie ita tamē q̄ non progetur ad munerum
 quātitatez vt iunuit in dicto. c. ceterz. ar. dī.
 lxxxv. non satis. considerata consuetudine
 et facultate ecclesie. ex. de censi. cum aposto
 lus. in fi. Vel p̄t etiaz dici q̄ abbas p̄t facere
 donacōnēz veraz quam potest facere p̄lat⁹
 si hoc habet loci consuetudo que dat iurisdi
 cionem et liberiozem adit um ex. de his que
 fi. a ma. p. ca. nouit. ita tamē q̄ ecclesia enor
 miter n̄ gue⁹ ex. e. fraternitatē. Itē donare n̄

Donatio h̄z v̄o

*Monachus
Abbas*

Amen. si. anno.
furius.
modestus.
familius.
leprosus.

Cui

notest minor. xv. an. nisi maior factus ratus
habuerit. ut i. l. vlt. Nec furiosus nec pugnus
ff. e. modestus. f. penult. et de cur. furi. l. vlt.
Nec ignorans. Nec is cui est alienacō iterdicta
ut qd̄ omisit crīmē lese maiestatis vlt. est hereti-
cō. C. ad le. iu. ma. l. vlt. et de he. et ma. l. ma-
nicheos et ex. d. here. ad abolēdā. In alijs au-
tē cīminib⁹ donare nō p̄t quis post sententiā se-
cus est si donet an. ff. e. post tractū. Nec ec̄
suum nec filius familias nisi habeat peculiū ca-
strē vlt. qd̄ vlt. nisi habeat liberā admīstracō
nē peculij pfecticij. et hoc ipm sit specialiter
ei dcessuz. vlt. nisi sit fili⁹ comitis vlt. marchio-
nis l. senatoris. aliter nō quantūqz magn⁹
et discret⁹ ex. e. filius familias. Itē si impator
donet domū inter p̄tamur eā cū oib⁹ iuribus
et pūnentij suis esse donatam. C. de bo. va.
here. l. si qn. l. xj.

Irca. iiiij. sciedum p̄ donari p̄t p̄nti et ab-
senti noto et ignoto. ff. e. l. vlt. aico et a-
mice ec̄ meretrici. nisi sit miles ille qui donat
amice. qd̄ miles n̄ p̄t donare meretrici. docto-
ri vel nō docēti. ff. e. affectōis et. C. d. dona.
inter vi. et vx. l. iij. p̄fia. et filiofamilias. Ex
neo tñ. C. e. siue emācipato. vxori at mee do-
nare nō possum. C. de dona. inter vi. et vx. Et
dicit hosti. i. sum. ti. d. do. m. vi. et vx. p̄ qd̄
quid de donacōe inter virū et vxorem dicitur
phibitū. Idē pene itelligas d̄ donacōe inter
p̄em et filiū. Itē si aliquis de curia l. de curi
alib⁹ dederit sublītā suam alicui quocūqz
mō siue iter viuos siue i ultima volūtate q̄ta
p̄s debet curie. Excipiunt aut loca pia quib⁹
p̄ dare totū ita p̄ curia n̄ detrah̄ q̄ta. xxij.
q. viij. quāus etiam.

Irca qntū sciend⁹ p̄ id et solū illō p̄t dari
qd̄ p̄t i dñum alteri⁹ trāsferri. ff. e. i edi-
b⁹. f. vlt. Itē nō p̄t a plato dari nisi cū d̄sensu
capituli et. e. pastorali nisi res modica. ut su-
pradicū est de abbate p̄ter qnqua gesimaz et
cētesimā ad ecclesiā d̄strīedā vlt. d̄structā am-
pliādam. ut ex. de his q̄ fiūt a plā. pastoralis
alias n̄ p̄t fieri ab eo p̄petua donacō nisi for-
te moderata s̄m d̄suetudinē patrie vlt. nisi cā
elemosine siue eīneis siue apīquis ex. de test.
ad hoc i. si. et. c. relatū. Vlt. nisi ex cā de d̄silio
pape vlt. maioris p̄tis sui capli. ex. e. p̄ tuas.
e. c. pastoralis. C̄suetudo etiā generalē tenz
p̄ plati sui cōpotes pecuiam equos fruct⁹ et
res se mouētes et mobiles donat p̄ libito vo-
lūtatis. Possent tñ si nimis excederēt rep̄hen-
di qd̄ ē d̄mittēdū arbitrio boni viri. ar. ex. e.
aplice. ceter⁹ fraternitatē. hec hosti. e. ti. Itē
nō p̄nt aliq̄ donari i enormē leſione ecclie. ex.
e. finitare. Sz qd̄ si p̄ ml̄tas donacōs plā
et eccliam ledat nuquid ille donacōs reuocā-
t⁹. f. bern. ex. e. fraternitatē. ad hoc arguit
p̄ et d̄tra. p̄ iura. b̄ tñ idētermīatū dereliquit
Itē supradictam qnqua gesimam et cētesimaz
donare p̄ ep̄s tam de redditib⁹ ecclie p̄ d
possessionib⁹ dūmō ecclie non ledat ex. e.
aplice. in tex. et glo. iij. in fi. eius.

Irca sextū sciendū. p̄ donacō olim s̄m ve-
tera iura fiebat tñ stipulacōe hodie aut

p̄ fieri solo pacto p̄ verba p̄ntia p̄pis. ut do-
no. s. nudis v̄bis d̄sensu tñ donatoris et dona-
tori interueniēte. aliter nō. ff. e. nuda. p̄mo i
ter p̄ntes et absentes p̄ nūciū vlt. ep̄lam i scri-
pis et sine scriptis fieri p̄t. C. e. ambiguū. et
l. si aliqđ. nisi forte duenerit inter p̄tes q̄ in
scriptis fiat. C. de si. inst. d̄tract⁹. vlt. nisi for-
te fiat a patre in filiū emācipatū. vlt. nisi fiat
inter p̄sonas diūctas. C. e. si quis i emācipa-
tum et. l. se. Sz nisi excedat qngentos aureos
nulla d̄z fieri in scriptis. Et dicit⁹ hic scriptu-
ra insinuacō apud magistrat⁹ d̄ueniētes. hoc
est q̄ donator ap̄d eos exprimat q̄ tali dona-
re velit et scriptura inde fiat adhibitis p̄sonis
publicis nō priuatis. et hoc si fiat in actis n̄
opertet adhibere testes. C. e. in donacōibus
Sūt tñ quidā casus in quib⁹ donacō ultra qn-
gētos aureos sine scriptis tenet ut cū fit p̄is
locis. i. autē. de nō alie. auten. de p̄mu. re. ec.
. f. si mi⁹. et cū fit a p̄cipe in priuatu. C. e.
scim⁹. vlt. ecōuerso a priuato in p̄cipem vlt. a
magistro militū in milites vlt. a priuato in pri-
uatu in repacōne domoz. vlt. a priuato in pri-
uatu in donacōe p̄pter nuptias. C. e. in autē.
Item et a priuatis. et in autē. ut si fiat pigno-
ra. f. illud quoqz. et. C. de dona. an. nup. i au-
ten. eodē cursu. vlt. cū v̄sure futuri p̄pis remit-
tunt. ff. e. modestin⁹. fit ecia; donacō p̄ v̄ba
futuri p̄pis. ff. de v. ob. stipulacōnuz. Quid
si plures donacōs alicui fctē sint diuersis te-
p̄p̄ib⁹ q̄ruz nulla p̄ se excedit summā p̄dctaz
sed oīs insimul excedit. p̄ndet hosti. q̄ do-
nacō valet licet nō sit insinuata. C. e. sancim⁹
. f. si aut. Quid si donacō facta sit in singu-
los annos ei⁹ qnūtatis qn̄ nō excedit summaz
sed oīs simul excedit. p̄ndet hosti. q̄ est do-
nacio. vna. ff. de do. ca. mor. senat⁹. f. si. si tñ
p̄sonalis fuerit qd̄. s. nulla de heredib⁹ facta
est mēcio nō exigit si aut de heredib⁹ vtrius-
qz. s. donatoas et donatarij. vlt. alteri⁹ eoz
metio fiat exigit ec̄ scriptura. C. e. scim⁹. f. si.

Irca septimū sciend⁹ p̄ donator tene⁹ tra-
dere qd̄ donauit vlt. equipollēs. insi. e.
. f. pficiūt nō tenetur aut de euictōe. ff. e. ari-
sto. nisi ex pacto duenerit. C. e. l. iij. Et h⁹ qn̄
incepit a tradicōe vlt. vbi donacō incepit a p̄
missione. ff. de v. ob. vbi aut non appetet. f.
vlt. possū agere de dolo d̄tra donatore si mi-
bi det sciēter rē alienā. ff. e. ansto. f. vlt. s̄m
jo. vij. q. i. c. iij. Tenet aut dare inqntū face-
re p̄t. i. habita racōe sui ne egeat. ff. d. re. in.
in d̄dēnacōe. Nota p̄ in donacōe nō obligat
quis absenti nisi i caū. primo si mittat q̄ rem
sibi ferat. Secundo si rē penes se habeat et eaz
sibi donatā esse sciat. Sz si nescit eaz sibi esse da-
tā. vel nōdum accepit eā sibi missaz. nō fit do-
min⁹ rei donate. q̄ si p̄ ei⁹ seruum fuerit sibi
missa. nisi ea mēte fuerit eius seruo data ut sta-
tim ei⁹ fiat. Tercō si habeat aliquē p̄ntez qui
noīe ei⁹ accipiat rē illā. C. e. absenti. et. ff. d.
ne. ge. si ego. Item qn̄ duob⁹ res aliq̄ dat vlt.
vendit⁹ semper est p̄cior is cui res primo
traditur. non cui primo dat⁹. C. de rei vendi.
quociens. hec hosti. ex. de sponsali. du. tuas

Itē donatari⁹ donacō naturaliter ē obliga-
 ḥ ad āthidota. ff. d. pe. he. s. et si le. q. osulūt
 Equit⁹ videre d. octauo. s. de cāis ex qui
 b⁹ donacō reuocat⁹. circa qd sciēdum q
 reuocat⁹. primo ppter defectū cāe ppter quaz
 res data est ex. de cle. cō. qd a te. e. ppter ddi
 cōnem adiectā ex. d. ddi. ap. ver. 3⁹ ppter dā
 tis impotēciā de q dictū est i qrtō ar. iiiij. pp:
 ter pacti turpitudinē ex d. symo. veniēs. qnto
 ppter dati enormitatē. xij. q. iiij. si quis irasci
 vbi dicit⁹ q si pater tm̄ donet p fili⁹ exhibe:
 dit⁹ debet donacō reuocari. vj. ppter recipi
 entū fraudē. xvij. q. vlt. dſtituit. vbi dicit⁹ d
 illis abbaib⁹ q inducūt aliqz ad deponēduz
 pecunia ppter turpe lucrū. p res eoꝝ heredi
 bus reddere dcbz. septio ppter supueniētez fi
 lionz natuitatē. xvij. q. fi. qcuqz. vbi dicitur
 q quidā nō hñs filios res suas ecclesie ded
 rsiufructu sibi retēto. Postea dō natus sibi fi
 lijs res sunt sibi reddēde. et h nō iure fori. h
 poli ut dicit bern. ex. e. c. vlt. viij. qten⁹ mo
 dū excedit. xij. q. iiij. si quos. vbi dicit⁹ q ep̄s
 potest seruū bñ meritū manumittere et ei. xx.
 solos dare. et si ultra dederit p successorē po
 tenit reuocari. ix. ppter iſtitudinē ex. e. c. fi.
 Vn̄ si quis ipugnat eū a quo bñficiū hz bñ:
 ficiū pdit ex. de postu. c. vlt. sic etiā pdit⁹ feu
 dum di. xcvi. si impato. vel legatū. ff. de in
 offi. te. papinian⁹. q. manumisſe. sic etiā reuo:
 cat⁹ i seruitutē libert⁹ qui patronū impugnat
 C. de obse. pa. pre. si manumisſo. et. xij. q. i.
 liber. Sūt aut et qdā alie cause cīviles ppter
 qd̄ donacō reuocat⁹. reuocat⁹ em̄ donacō fa:
 cta liberto. primo ppter obsequiu n̄ pſtitū pa
 trono. ita etiā p reuocātur ēpta de pecūnia do
 nata. C. de reuo. do. l. i. Ex hac tñ cā nō revo:
 catur libert⁹ q in nō faciēdo leuiter deliq̄t
 C. de libera. ca. solo. si tm̄ deliq̄t dtra patro
 nū in faciēdo offēsam etiā leue poterit reuo:
 cari in seruitutē. Et sic debet intelligi. C. de
 libz. et eo. li. l. ij. qd̄ aut̄ dictū ē ppter cbse
 quū nō pſtitutū nō reuocat⁹ libert⁹ in serui:
 tutē est verū de liberto priuati. sec⁹ est de li:
 berto ecclesie q rediget⁹ in seruitutez de quo
 vide infra li. vj. de ser. nō or. Scđo donacō li
 bertis fctā tota reuoca⁹ ppter liberos postea
 a p̄rōno suscep̄tos qnimo ec̄ ipē fili⁹ pcſtea
 genitus totū reuocare p̄t. C. de reno. dona. si
 nūq. et. xvij. q. vlt. qcuqz. Donacō vero fctā
 filio emācipato siue alicui de libenis nō exn:
 tib⁹ in p̄tāe donatoris siue etiā exēneo reuo:
 cat⁹ ppter qnqz cās iſtitudis. prima si dona:
 tari⁹ atroces iniurias donatori intulerit. vt
 qz dixit ei in platea v̄l loco simili p̄ erat fur
 vel aliud file. Scđa si man⁹ impias in eū inie:
 cerit. Tercia si ġue dānū rerū suarū intulerit
 Quarta si vite piclm̄ ei inferre atcep̄tauit. vt
 qz eū intoxicate voluit. Quīta si dđicōz appo:
 sitam nō impleuit. De his casib⁹ habe⁹. C. de
 reuo. do. l. vlt. prime vero qtuor cause tangū:
 tur ex. e. c. vlt. Mater vero q donauit filio et
 postea trāſhiuit ad scđa vota donacōz reuoca:
 re nō p̄t nisi ex trib⁹ casib⁹. s. si vite ei⁹ insidi
 et vel in eā man⁹ inferat vel iact urā toci⁹ e

ius substātie moliat⁹. C. d. reno. dona. auten:
 hec quaz. et auten. de nup. maxime tamē. h
 etiā notat⁹ p gof. in sum. e. ti. et p bern. ex. e.
 c. vlt. Est aut̄ hoc ius reuocādi pſonale ab
 vtraqz pte. Vn̄ n̄ trāſit ad heredes donatoris
 qui tacuit sup hoc in vita sua. qz tacendo re
 nūciasse videt⁹. Nec ad heredes donatarij. C.
 e. l. vlt. i. fi. niſi dcnator in vita sua se p̄pau
 rit ad agend̄ vt dicit holt. ex. e. c. vlt. ar. C. d
 in offi. test. si patet. Et niſi in donacōe facta
 liberto q liberis postea suscep̄tis etiā a filio r̄
 uocatur. Quid si i donacōe pactū fieret p
 donator donacōne p̄tertu alic⁹ ingratitudi
 nis nō reuocaret⁹. h̄ tale pactū nō teneret qz
 equitat naturali dtrariū eff̄. s. q aliquis im:
 pune iſtitudis viciū omittetur. C. de inuti:
 su. ex eo. Ad hec nota q si qui clerici illis
 ecclesijs quib⁹ fuerāt intulati in possessioni
 b⁹ v̄l alijs bonis aliqz donasse noscun⁹ cū ab
 earū ministerio et bñfīcō fuerit amoti. ad eas
 debet reuerti ex. de cle. din. qd̄ a te. et. xvij. q
 vj. de lapsis. Sed dtrariū videt⁹. xij. q. iiij. nul:
 li liceat. et ex. de ddi. appo. verum. h̄ sup h
 fuerunt diversi mōi dīcedi. vt dicit⁹ in glo. il
 li⁹. c. qd̄ a te. Sz dicit bern. ibidē q illd. c. qd̄
 a te. et similia loquuntur de benignitate et di:
 sp̄laçōe. dtraria vero de stricto iure. Vl̄ dicē
 dum q si tpe ingressus res sint exp̄sse donate
 nūp̄ postea sūt restituēde. C. si re⁹ l̄ ac. mor:
 fu. l. v̄l. niſi clerici velle ei grām facere. si ve:
 ro sint tacite donate pſonā sequūt̄ et sic intel:
 ligi p̄t. c. qd̄ a te. qz bona sunt accessoria pmo
 sequūt̄ pſonā h̄ bern. s. m aut̄ jo. xvij. q. vj. d
 lapsz. bōa sibi reddēt̄. si sint immobilia qntu
 ad rsiufructu qz tpe vite sue r̄tēt̄. sed p̄petas
 apud ecclesiā remaneb⁹. Sz quid si aliquis i
 vita uxore monasteriū intret et postea reuoce:
 tur ab ea. nūquid illa q dculit mcnaſterio si:
 bi reddēt̄. h̄ bar. i questionib⁹ dicit q sic
 qz illa n̄ fuit aliter datur⁹ niſi teneret ingres:
 sus. Insap̄ nota q donacō p̄t mod accipe vt
 do tibi h̄ vt facias mihi illd. Cōdicōez vt do
 tibi h̄ si feceris mihi illud. Causā vt do tibi h̄
 qz fecisti mihi illud. Demōstracōez vt do tibi
 seruū meū stichū coquū. r̄de de h̄ ifra de mo
 do dtrahēdi sponsalia sub cōdicōne li. viij.
 Si ḡo fiat donacō sub dđicōe nō tenet niſi cō
 dicōe extāte. nec donatari⁹ petere p̄t rez sibi
 donatā anteq̄ dđicō extet etiā si cauere vel:
 de dđicōe implēda. ff. de con. et de mō. q he
 redi. q. fi. Vn̄ si pendēte dđicōe res tradat̄
 et postea dđicō nō tenet. res tradita repetit̄
 ff. de ddi. inde. qd̄ aut̄ sub dđicōe. Si vero fi:
 at sub mō donacō statim tenet et donatarius
 statim p̄t petere rez sibi donatā si cauere velit
 de mō implēdo. ff. de con. libz. cum incestō
 et ex. vt ec. be. c. vno in glo. niſi sub mō. Vn̄
 magis obligatus ē qui donat sub modo qz q
 sub condicōne. et hec donacō non reuocatur
 quādū mod⁹ seruatur. Si autem mod⁹ nō ser:
 ua⁹. tūc aut̄ in dđicōe exp̄ssa fuit reuocacō ei⁹
 modo non seruato. aut nō. si sic donacō reuo:
 cat⁹. mō nō seruato. si nō. nō reuocat⁹ sed agḡ
 ad interesse. vt fiat quod ou enit. C. d. rescin.

Donatio p̄t. f.

ven. ea dōdicōne. b̄ ber. ex. de d̄ i. ap. verum
Si autē fiat donacō ob causam. aut fiat ob cau-
sam futuram aut preteritam. si apter futuram
aut illa causa nō experimitur et tunc nō potest
repeti quod donat̄. causa em̄ non impedit do-
nacō; nisi exp̄imat̄. C. d̄ ddi. ob ca. da. si r̄pe-
tēdi. l̄ nisi intelliga. a iū. ff. d̄ iū. do. stipulacō
Vbi dicit̄ p̄ stipulacō q̄ sit ob cām donis non
habz in se tacita dōdictionē si nuptie fuerint se-
cute. Aut expermit̄ et tuc aut dat̄ apter dōdi-
cionē honesta. et tuc repeti p̄t si illd̄ apter qd̄
est datū nō est secutū. Aut apter cām turpē et
tuc aut illi turpitudo est ex pte accipietis tñ
et sic p̄t repeti et si res sit secuta. vt si dedi tibi
ne mibi facias iniuriā. i. q. ij. iubem̄. et. c. se.
Aut ex pte dātia sic nō p̄t repeti ut iđ qd̄ dat̄
meretrīci. Illa em̄ turpiter facit q̄ est meretrīx
sed nō turpiter accipit cū sit meretrīx. p̄t tam
pign̄ ab ea repeti. n̄ actōne pignoratīcia sed
rei vēdīcatōe. C. si ob. cur. ca. l. ij. i glo. Aut
ex pte vtriusqz ut si de pecūnia iudici ut mibi
iudicet et tuc repeti nō p̄t. rj. q. ij. que recte
Hoc aut fallit in magistro q̄ dat p̄ licētia do-
cendi. q̄ p̄t repetere qd̄ dedit. et b̄ sit i odium
eī q̄ recep̄t ex d̄ magi. p̄hibeas. Fallit etiā i sy-
monaco regulari cui pecūnia redditur ut cū
ea in monasteriū art̄ reclūda. p̄mo monaste-
rio potī q̄ p̄sonē dat̄. ex. de symo. venie. 18.
Nota tñ q̄ qñ turpitudo ē ex pte dātis l̄ vtris-
usqz tuc lic̄z dās nō possit repetere. fisc̄ tam
repetere p̄t. ff. d̄ do. inter vi. et vii. cū hic sta-
tus. q̄. vlti. Si vero aliqd̄ det̄ apter cām p̄teri-
tatem. ut do tibi. q̄ b̄ fecisti mibi. tuc non re-
petit̄ et. ā si cā sit falsa apter qd̄ dat̄. ff. de d̄
di. inde. casus si aut̄ fiat donacō apter demō-
stracō; tuc etiā nō repetit̄. etiā si sit demōstra-
cō falsa q̄ demōstracō vel cā falsa legatū nō
pimit̄. ff. de fal. ca. ad. l. ij. Ad hoc nota q̄ si
verbū i instīcō donacōis sit dubiū largissime ē
interpretandū. q̄ in detractib̄ plena. in testam̄
nis plenior. in bñficijs est interpretacō plenissi-
ma facienda ex. e. cum dilect̄ ad fi.

De dōdicōb̄ cā mortis t̄. xxij.

Iso de donacōe inter viuos. videndiz
est de donacōe cā mortis. Et primo qd̄
est donacō cā mortis. 2° quis p̄t dona-
re. 3° cū p̄t donari. q̄rto quid p̄t donari. q̄nto
quot et. q̄ sunt sp̄es eī. sexto q̄liter fiat. septimo
ex quib̄ cāis renoce. octavo i qb̄ h̄moi do-
nacōis sunt siles et dissiles legatis. nono de
effectu h̄moi donacōis. decio de forma istru-
meti eī. Quid at sit donacō causa mortis di-
ctū est prī p̄pe principiū. ii. p̄cedētis. p̄t etiā
dici p̄ est qd̄a ex mortis v̄l alterī instātis v̄l
futuri piculi d̄sideracōe l̄ metu disp̄sacō vo-
luntatis. ff. e. l. ij. Et addit i diffinīcōe p̄dicta
hosti. liberaliter fctā. q̄ siq̄s cā mortis sibi d̄
minate rē suā oferret nō valeret. lic̄z piculuz
immineret. ff. p̄ me. ca. metū. et hoc intelligi-
tur quando metus ideo mibi infert̄. ut aliqd̄
donē alias secus est. ff. e. l. ij.

Ira secūdum sciend̄ p̄ h̄moi donacōis fa-
cere p̄t om̄is qui testari p̄t. qui aut̄ testa-
ri non p̄t eā facere nō p̄t. hoc tñ fallit in filio

familias. q̄ licet patre cōsentīete testari non
possit donacō; tñ facere p̄t pente in cui⁹ p̄ta-
te est cōsentīete. C. e. l. penul. quis aut̄ testa-
ri possit dicetur infra.

Ira terciū sciēdū p̄ om̄ib̄ donacō fieri
potest quibus legatū de iure relinqui po-
test. de quo etiā habet̄ infra ti. se. ff. e. om̄i
bus in quo quidē tēpus nō donacōis sed mor-
tis inspic̄t̄. ff. e. mortis. ergo si sit excōicat̄
donacō euānescit ex. de ap. pastoralis. q. fi.

Ira qrtū sciēdū p̄ donari possit res mo-
biles et immobiles corpales et incorpo-
les. ff. e. si mortis. Et si cirogpha dbitoz dēt̄
debita v̄l empta ibi dēt̄a donata vident̄. ff.
e. mortis cā. Et breuiter donari potest cā mor-
tis q̄cqd̄ iter viuos dari p̄t de q̄ vide sup̄.

Ira qntū sciēdū p̄ h̄moi donacōis tres
sunt sp̄es una q̄ sit ab homine sano eo p̄
cogitat se qñqz moriturū. alie vero due fiunt
ab homine q̄ occasione lāguoris l̄ alterī cāe
tamec sibi mortē vel alio piculū d̄ p̄ximo im-
minere. q̄rum una sit ita ut res donata et sta-
tim fiat accipietis. Altera vero ut tuc fiat ac-
cipietis cū donās decesserit. ff. e. l. ij. Cadit̄ at
barum donacōnum q̄libet inter vi. et vi. de
quo vide li. viii. ad fi. tractat̄ de m̄monio.

Ira sextū sciēdū p̄ h̄ donacō fit triplici-
ter. scz tradicōe pollicitacōne et stipula-
tione. ff. e. senat̄. q̄. sed q̄ mortis cā. sub qēu-
qz autem sp̄e fiat vel quocūqz mō inseri d̄ in
ea p̄ fiat cā mortis vel alterī piculi talis. q̄
alias esset donacō simplex inter viuos qntūcū
q̄ fieret in articulo mortis. q̄ nō eo ip̄o p̄ q̄s
morties donat donare mortis cā videt̄. ff. e.
senat̄. q̄. vlti. s̄m aūt̄ hosti. hoc esti-
mandum erit ex verbor̄ affectione et q̄litā-
te p̄sonar̄ et stat̄. Et si nihil appetit p̄sumi-
tur inter viuos donatū ut dicit̄ in fi. predicte
legis. Et debet in ea qñqz testes adhiberi. C.
e. l. fi. debet etiā p̄sens esse p̄sona cui fit vel a-
lia que vice eī recipiat eam. vñ si vult dona-
re cā mortis paupib̄ v̄l eccīe donet notario
stipulatī recipiēti nōie paupū l̄ eccīe. ff. e. iter

Ira septimū sciēdū p̄ h̄ donacō cuiuscū
q̄ sp̄e vel modi sit ip̄o iure tripliciter re-
vocatur. s̄. si donās sup̄iixerit seu de piculo i
quo erat dualuerit v̄l eū penituerit vel dona-
tar̄ prī decesserit insti. e. in prin. Si tñ do-
nās irrevocabile eā dixerit esse irrevocabile
erit. ut si dicat sic. donacōne hanc quātumcū
q̄z donatariū aut me sup̄iuere v̄l penitere d̄-
tingat tñ irrevocabile esse pacifcor. et iubeo
rolēs eam nulla rōne vel cā infringi vel irri-
tari posse. ff. e. senat̄. q̄. mortis cā. et sic ha-
bebit effectum implicis donacōnis licet di-
catur fieri causa mortis.

Ira octauū sciēdū p̄ h̄ec donacō differe-
a legato. primo. q̄ legati semp dat̄ ab
herede sed donacō cā mortis vel ab eo vel a
defūcto. Secundo q̄ filius familias patre p̄-
mittēte hanc donacōnem facere potest nō aut̄
potest legare v̄l testari quia hoc ex alieno ar-
bitrio pendere non debet. ff. e. tam is. Tercō
q̄a testem si accuso legatum perdo. non aut̄

donacōz ff. qmib⁹ ut indig. leg. at post lega-
tū et mſū de dona. §. i. in glo. here. obi etiā
plures alie ponū t⁹ differene. Cūcūt autē cū
legato qz i morte dfirmat⁹ et ex ea falcidia d-
trahit⁹. C. ad le. falci. l. fi et in tm ē filis ei ve-
cum ipo fere p omnia dnumeretur. ilū. de do-
na. §. i. in tex. et glo.

Ira. ix. sciend⁹ q̄ si fiat donacō cā mortis
est ut res si fuerit tradita retineatur. vel
si nō fuerit tradita vēdicit⁹ nō obstatē vſuca-
pione. ff. e. senat⁹. §. i. expēse tñ necessarie v̄l
v̄tiles p doli exceptiōz recnpant⁹. ff. e. si mor-
tis. Item ut iust⁹ titul⁹ vſuapiēdi trāsferat⁹
ff. e. qui aliena. et h̄ sunt vera nisi donacō fu-
erit reuocata.

Ira. x. sciend⁹ q̄ si fiat donacō cā mortis
p obligatiōz ab hōie sano qz nullū istā
piculū terret dice⁹ sic. Petr⁹ san⁹ existē sci-
ens tñ se qñqz moritur⁹ pntē cā mortis fecit
donacōnem. donauit enim causa mortis johā
ni fratri suo ibidez pnti p̄dium tale pollicita
cōne offerēt vel sic soleni stipulacōe interuen-
iente pmittēt dicto johā dare tradere et
exhibere post mortē ip⁹ donātis dictū p̄dī
um. et volēs atqz pacifcēs ut statim post mor-
tem ei⁹ ipi jobi peticō et exactō dicti p̄dī cō
petat pleno iure. nisi vel donatariū p̄mori h̄
donatoz donacōis p̄dictē penitere et eaz in
vita sua sp̄cialiter reuocare dtingat. Floz. ei
duoz altero dtingēte donacō euaneſcat. Si
vero donacō cā mortis p traditionē fiat metu
mortis prime v̄l alten⁹ piculi de p̄ximo im-
minētis dice⁹ sic. petr⁹ lāguēs et p̄prime mor-
tis piculm metuēs. vel sic. petr⁹ de p̄ximo ma-
re trāſit⁹ v̄l ad bellū scūt⁹ tūmēs naufragij
vel bellī piculm p̄ dei reverētia et suor⁹ deli-
ctoz venia. mortis v̄l dicti piculi cā. donau⁹
johām p̄curatori duētus taliū religiosoz no-
mine duētus eiusdē recipiēt p̄dū tale et dās
et tradēs in pnti ipi johām dictū p̄dium. vel
sic cōſtituēs se ex nuc dictū p̄dū ipsi⁹ jo. do-
natariū p̄dictō nōie possidere vel q̄si. et volēs
ut ex nuc dicti p̄dī donacō in eūdem donata-
riū p̄dictō nōie sit trāſlatū. et p̄dictū p̄dū de-
cetero ei⁹ nōie sepe d̄cto fiat. nisi h̄ donato
rem ipm ab hac egritudine liberari v̄l donati-
onis penitere dtingat. ita. s. vt qd̄cūqz hor⁹ d̄-
tingat donacō euaneſcat. Si vero filia famili-
as nupta faciat donacōz cā mortis dicet⁹ sic
Domia berta filia petri et vroz tici⁹ dpos mē-
te et egra corpe qz in patris p̄tate d̄lūtuta te-
stari non poterat infra scriptam cā mortis do-
nacōz piculm mortis imminentē de p̄ximo co-
gnoscēs p̄dicto patre suo p̄ſente et dſentiētē
mō infra scripto facere p̄curauit. primo nāqz
de dōtib⁹ suis et iurib⁹ ad se spectatibus cā
mortis donauit p̄ aia sua. c. libz. erpēdēdas
hoc mō. Itē p̄ fratre suo. x. libz. z. heliquum
vero siue residuū dōtū bonoz et iuriū suor⁹
mortis cā donauit p̄dicto ticio viro suo reci-
piēt vice et nōie. C. et. b. filion⁹ ei⁹. Ita tam
q̄ si aliquis p̄dictor⁹ filion⁹ ei⁹ decellerit aī ip-
sam ei⁹ portio supueniat donacōe cā mortis.
pmittens solēni stipulacōe interueniēte cui li-

bet p̄dictor⁹ donataitor⁹ ibidē p̄ntū recipiē
ti suo nōie p̄ donacōe sibi facta. et vice ilū
siue illex⁹ cui⁹ v̄l quor⁹ nōie est donatum. h̄
notario supradicto recipiēt. z. eidē dare vel
tradere v̄l exhibere q̄ntitatē rem v̄l res iwas
donatas ipi⁹ donātis morte lecta. Et volēs
atqz pacifcēs ut q̄ntitatē rei v̄l ren⁹ donatas
rū illico post mortem ei⁹ peticō et exactō ope-
rat pleno iure nisi donatariū vel donatarios
ipos p̄mori aut eā ab hac egritudine liberari
vel donacōis penitere dtingat. quocūqz em
istoz dtingente donacō reuocata sit penitus
et euaneſcat.

De legatis ti. xxij.

Deinde qz ut dictuz est legatis valde
sunt similes donacōes cā mortis. iō. o
sequēter diceouz est d̄ ipis legatis. Et
primo qd̄ sit legatū et fideicōmissum. scđo q̄s
pt̄ legare. terco cui p̄t legari. quarto qd̄ p̄t le-
gātā legare. qnto in q̄ vlnā volūtate p̄ lega-
tā. sexto q̄liter et qb⁹ verbis sic legatū. septiō
quot et ō sunt sp̄s legator⁹ et quo ordine de-
bent scribi legata. octauo de formis scriben-
di legata relicta. p̄ restituēt male ablatoz
nono de formis scribēdi legata vrozi relicta
decimo quid iuris d̄ legatis i genere relictis
vndeciō de legatis relictis ej̄ ōl ecclesie ca-
thedrali vel alij ecclesie quomō debet diuidi
inter eīm vel ecclesiā cathedralē vel alia ec-
clesiā. duodecio de determiacōe quorūdā du-
bior⁹ circa legata. tredecio quib⁹ mēia lega-
tum ex dtinguit⁹. Circa primū sciendum q̄ le-
gatū est donacō quedā a defūcto relicta sed
ab herede p̄stāda qz debe⁹ p̄t mortē testato-
ris et post aditā hereditatem ab herede. ff. de-
le. si ubi. q̄ cū seruus. Nō em̄ debz legatariū
occupādo legata ius sibi dicere h̄ ab herede
petere. ff. quoqz lega. l. i. r̄nfo. i. qz si p̄c̄t a-
ditā hereditate legatū occupet actio legati
denegaret⁹ sibi. C. e. n̄ dubiū. et sic in posselli-
one et p̄petiātē sibi p̄iudicaret. si vero aī he-
reditate aditā occupet sibi in actiōe et p̄peti-
te nō p̄iudicaret. possessionē tñ nō restitueret
ff. quoqz le. l. i. q̄ actoz. Vñ si ex testamēto a-
deat⁹ hereditas deficit legatū nisi sic infra re-
licit⁹ q̄ adueniētib⁹ ab intestato p̄stetur. C. d̄
fideicōmis. eamqz. Itez nota q̄ lic̄ legatū p̄
tī. nō possit nisi adita hereditate. si tñ legatā
ti⁹ post mortē testatoris decedat etiā aī he-
reditate aditā trāſmittit ad heredē sūū legatū
C. de cadu. tol. l. cū igit⁹. Et hoc ē verū nī lega-
tā habeat sublītutū vel dñctū. qz tunc
trāſit ad eū. et primo ad sublītutū. Si vero
legatā testatore viuo decedat deficit lega-
tū et remanet apud heredes ut ibidē. q̄. sed ut
manifestet⁹. Et hoc est verū cū legatū reliqui-
tur pure v̄l in diē certā ut i pasca. si autē relin-
q̄t sub dōdicōe in diē incerta puta cū tici⁹ mo-
rie⁹ tūc si ante diē v̄l dōdicōe legatariū mōri-
at nō trāſmittit legatū ad sūū heredes qz nū
q̄ valuit ut ibidē. q̄. si autē aliqd̄ sub condicō-
ne. Fideicōmissum fere idē est q̄ legatū sed fide-
icōmissum dictum est qz fideicōmissa olim
p̄ edebat ex fide h̄d. h̄ hodie fere adeqta fūc

legatū p̄t. y

legata et fideicōmissa et q̄cqd iuris est i uno
est etiā in alio. Cōmissarij aut v̄l etiā fideicō-
missarij dicunt² quib² legatū aie soluēdum d-
mittit. Vñ in multis locis testam̄toz execu-
tores vocant² q̄ legatū anime exequunt².

Ira sc̄d̄ sc̄iend̄ q̄ legare p̄t sol² ille et o-
mnis ille qui p̄t testari. ff. d. le. i. l. ij. que
autem psone testari possint habebitur infra.
legatū em̄ reliqui nō p̄t nisi in testam̄to v̄l co-
dicillo. Nā ad h̄o equipollēt ista. s. testari co-
dicillari. et legari vñ qui p̄t vñ illorū p̄t et
reliq. ff. de codicil. dñi. q̄. codicillos.

Ira certū sc̄iend̄ q̄ p̄t illi soli legari. qui
potest heres iſtitui. s. quis sit ille habebi-
tur infra. d̄z aut legatarij psone esse certa ali-
ter n̄ valz legatū. ff. de statu. h̄o. duo.

Ira quarrū sc̄iend̄ q̄ legari p̄t res testa-
toris et res hereditis. nec refert an sc̄iue-
rit v̄l ignōauerit testator re esse suā v̄l here-
dis iſtū. e. q̄. si quis rem suā. Itē heres legata-
rij p̄t erogari ut nō tñ rem sibi legatā sed eti-
az p̄p̄ia alteri restitutat. hoc obſtruato ne pl̄
restituere roget² q̄ cepit ex testam̄to. iſtū. de
singulis reb². p̄ fideicō. re. q̄. p̄t aut. Itē res a-
lienā si cū testator alienam esse sc̄iebat. et te²
eas res heres emere et p̄stare v̄l ei² estimacō
nem legatario. et h̄o est verū si res illa sit ta-
lis que vēdi possit alias nō iſtū. e. q̄. nō soluz
et. q̄. p̄t aut. Et si heres eā nō redemerit v̄l p̄ci-
um ei² legatario nō dederit. nichilomin² ip-
se legatarij si re illā alienā habeat tener² eas
reddere sed cōtra heredē potest agere. Si v̄o
testator ignorat illā re esse alienā nō tenet le-
gatū n̄fī cū legat² psone diūcte. ut vxori vel
alij psone cui tantūdem relictur² erat de suo
C. e. cū alienā. et n̄fī cū libertas relinquitur
seruo. ff. de fideicōmis. liber. paul². Oport²
autē legatarij p̄bare testatorē re alienā sc̄iē-
ter se legasse. iſtū. e. q̄. p̄t autē h̄o notat² p̄ ho-
sti. et bern. ex de testa. fili². et p̄t p̄missa disti-
ctio ut dic² hosti. i. q̄tuor casib² saluari. Nec
obstat. c. fili². vbi dicit² q̄ heres cog² s̄m le-
ges sc̄li n̄ s̄m leges diſoluē si testator re a-
lienā sc̄iēter leget. q̄ loq² i caū i q̄ res lega-
te erat cūdā eccie in qb² legatū n̄ tenuit. p̄t
etiā itelligi et i alij reb² legatis q̄n heres e-
gēs remaneret si redimeret l̄ p̄ciū soluerz. Nō
ei debet viri ecclesiastici eē exactores impo-
tuni i ḡue p̄ iudiciū aliorū quib² poti² debene-
de suo i necessitatib² subuenire ex. d. censi. ex
pte. Sed et lapci etiā ad hoc s̄m hosti. tenen-
ar. ex. de censi. licet. q̄ etiam ad eos racio de
cretalis extēdi². ut p̄t ex. de testa. fili². Item
siq̄s legat re obligatā creditori suo sc̄iēter. q̄
sc̄it eā et eē obligatā tūc heres d̄z eā luere. i. re-
dimere si tñ noluit et h̄o exp̄ssit q̄ legatarij e-
am lueret tūc heres nō tener² eā luere. secus
aut̄ est si legat ignorāter. iſtū. e. q̄. si rem. tūc
em̄ heres nō luet s. legatarij n̄fī cū legatur
psone diūcte. v̄l p̄ tāto est res obligata quā-
tū valz. ff. de fideicō. libē. obligata et. ff. e.
l. si res obligata. Item siquis re suā credēs eā
esse alienā legz valz legatū et si putat eā esse
legatarij. valz etiā iſtū. e. q̄. siquis re suā. Itē

si cui leget² res ei² nō p̄dest nec duale sc̄it le-
gatū si legatarij eā alienet iſtū. e. q̄. si rez le-
gatarij. et hoc est verū n̄fī testator legauerit
eā sibi sub dōcīōe hac sc̄z si eā alienaret ipso
testatore viuēt ar. ff. e. l. cetera. Itē si alicui
fund² alien² legat² fuerit et ei² p̄p̄ietatem
deracto v̄lfructu emerit. et v̄lfructu ad e-
um ex cā lucrativa postea p̄uenir. ip̄e lega-
tarj poterit fundū petere. et heres officō m-
dicis cog² p̄p̄ietatis illi² estuacōnem ei p̄-
stare. iſtū. e. q̄. ei cui. Itē si quis res suas lega-
uerit. et postea eas vēdiderit nichilomin² le-
gatū tenebit n̄fī vēdendo legatum admere
voluerit iſtū. e. q̄. si rem suā. Et in dubio p̄ba-
bit heres volūtate defūcti mutatā q̄tuor testi-
b² glo. ibidē. Sec² ē si eā donauerit q̄ tūc in
distincēte videt² admere legatū. ut in eadem
glo. Et idē est de eo qui p̄diū q̄d legauit. po-
stea pignori obligavit poterit em̄ legatarij a-
gere cū herede ut p̄diū luat. habita tñ disti-
ctione supradicta. iſtū. e. q̄. e. in tex. et glo.
Si vero p̄te rei legate testator alienauerit p̄
nō alienata oīno debet². De p̄te vero aliena-
ta idē dīcēdum est q̄d p̄dictū est de re tota. iſ-
tū. e. q̄. si vero q̄s. Item testator p̄t legare rem
quam habz omunē cū alio et tūc legatarij tā-
tū habz p̄tem ei². ff. de lega. i. l. fi. Itē potest
n̄hi legari ut mihi liceat cedere lapides in
solo ei². hoc tūc legatū nō trāslibit ad heredēz
meū n̄fī sit nomē adiectū. ff. e. l. apud iſtū. q̄.
siquis. Item potest res que nōndū est in rerū
natura dūmodo si futura legari. v̄l fructus
qui in illo fundo nati erūt. aut qd ex illa acil
La natū erit iſtū. e. q̄. ea quoq̄ res. Legari er-
go possunt et ea que sit. et ea que futura sunt
sed legari non possunt ea que nec sunt nec fu-
erant nec erunt ut chimera. nec ea q̄ fuerunt
sed esse desierūt ut h̄o mortuus iſtū. de inuti-
li sit. in principio. Si vero dubitet² et tpe
testam̄to an res legata sit in rerū natura. puta
an homo legat² viuat agi quidē potest ex te-
stam̄to sed officō iudicis dīner² ut cautio in-
terponat². canet em̄ heres rem illam p̄secutu-
rum. et si nac² eā fuerit ip̄am legatario resti-
tutur. ff. e. suo legato. Itē si tpe testam̄to s. z
una legat² essi in fuga v̄l lōge absens. tunc
debz heres opam et p̄cium et sumpt² impēde-
re ut recuper². Si v̄o post testam̄tu fugerit iſ-
pensis et p̄cilio legatarij debz queri q̄ heres
rem legatā in illo loco deber p̄stare in quo re-
līcta fuit a testatore. ff. e. cū s̄nuis et. l. si ser-
vus. s. l. .1. Itez legari possunt nō tñ corporalia
sed etiā incorpalia. ut iura actōnes et servitu-
tes et iō si testator mihi legauerit qd alius si-
bi debet. heres debebit mihi cedere suas acti-
ones dādo q̄n etiā sine hoc habeo vñlē actio-
nē n̄fī testator viu² exēgerit pecunia. In du-
bio em̄ semp̄ p̄sumit² tūc voluisse legatū exti-
gui. n̄fī dīariū p̄bet². v̄l q̄ eo nō petētē de-
bitor ei vñlē obtulit. v̄l q̄ exactaz p̄ legata-
rio depositū iſtū. e. q̄. cū autem i tex. et glo.
Item potest quis debitori suo liberacōnem
legare et tenz legatū iſtū. e. q̄. siq̄s dībitori. n̄fī
testator viu² exēgerit iſtū. e. q̄. cā at. S. et meo

creditoris legae possunt quod debeo. et cum proposito sit i legato quod in debito. et si ex legato commode aliquid ei respondeat. puta quod pure lega quod in die vel sub dictio debet. quod tunc a die vel dictio ager ex legato. vel quia exceptio habebatur pro debito. vel quia deficitur ei probacum debiti. Et hinc est quod utile est legare et exprimere illi cito ablata illis a quibus sunt extorta isti. e. q. e. Ita per legari factum ut lego tibi et heres meus videntur ubi rem illam et tunc heres teneat vendere propter te. s; si hereditate mea danaeum vendere possum certo. necessario habebitur vendere tamquam quanto est danaeum. ff. e. l. fideiussor. q. fi. Item ut hereditate mea emat a te rem taliter propter iustitiam. ff. e. l. et si ego. Ad hoc nota quod legari non potest res de quibus non est omertium licet alienari prohibetur. et si tales res legentur nec ipse nec ea estimatio debetur instanter. e. q. h. si talis res. ut ibidem in globo. Et secundum auctoritate. ut de lega. distinguere propter rei legate vel nullum est omertium vel est quidem sed cum gradu difficultate ut in predictis necessariis cesar. et tunc nec ipsa res nec eius estimacio debetur nisi voluntas testatoris contraria appareret. ff. e. q. si quis inquisit. Erripit etiam causa aliorum ut in homine libero ut aliquis sibi propter legari ut si redemerit eum ab hostiis. proficit emi sibi legatum ad liberacionem viculi signoris quod habuit in eo tacite quod redemi. ff. e. l. senatus. Si vero illius rei omertium sit in omnibus sed non huic quidem non sit ei quod danaeum sit prestare. per statutum nichilominorum legatum si autem sit ei qui prestare debet sed non ei cui debet prestari. aut hoc est propter eius delictum vel sectam ut quod heretici est vel iudeus quod maiestri christiani possidere non potest. et tunc nec res nec estimacio debetur. aut propter dictio testatorum ut quod est sui cui militia legatur. Aut propter vicium corporis cum contracto legatur stipendiun cursorum. Et in his si testator scribat homini quod literate personam estimacio debetur alias non. Item nec ea que sunt edibus iuncta ne verbis deformentur ruinis. ff. e. l. cetera. Item si res eadem in duobus testamentis. i. duorum hominum eisdem legata fuerit. et ipse ex primo testamento re suauem exercitus fuerit tunc ex secundo testamento nihil petere propter duas cause lucrative in eundem homines et in eadem rem occurserit non potest. si vero ex primo testamento executus est rei estimacionem tunc nichilominorum ex secundo testamento propter petere rem isti. e. q. si res aliena.

Irca. v. sciendus propter legatum relinquuntur in testamento prefecto et in codicilli prefectoris non in donatione causa mortis quod legata in multis differtur ab eis ut habitum est supra. t. prece.

Irca. vi. sciendus propter legatum propter pure relinquuntur ut tali lego. c. libri. Et in die ut lego usque ad pascha. Et ex die ut a paschate in ante. Et sub dictio quod apponitur propter sibi vel cum ut lego tibi si filia mea in uxore accepis. vel cum. xij. annorum fueris et inest ei dictio huius. s. si opleueris. xij. annum. ff. e. l. si enim legatur. et. C. e. l. si. In libertate tamen est speale ut videatur potius esse reliqua in die si dicat testator illum suum esse liberum iubeo. cum filius meus erit. xxv. annorum. C. d. fidei omis. libri. fidei commissaria. Ita legatum propter fieri quibuscumque vobis aptis tamen et prodoneis. ut si dico lego dari iubeo volo rogo posco opto

ut des credo te daturum et similia. C. omnia de le. l. i.

Irca septimum sciendum propter triplex est species legatorum legatur enim aliquis pro restituendis male acquisitis si testator acquisivit et habet aliquod tale. Aliquod vero pro funeris impensis et elemosinis et alijs anime suffragiis. Aliquod vero uxori et primis et alijs carnalibus amicis. Et quemadmodum omnes persona debet permitti in scribendo alijs legatis quod nulla alia legata debent nisi deducto ere alieno. C. e. si renuerse. Unde illa intelligentia ponit debet secunda tanquam digniora. Post vero has duas species legatorum debet eligi. certa persona vel certe persone quod omittantur vel fidei commissarii seu executores dicuntur quod ad predicta legata substituuntur. raro enim huius fidei omittitur heredum quibus ita potius tercero debet ponit certa legata quoque quidem soluto heredi solet relinquere.

Irca. viii. sciendus propter circa restituendam male ablatorum vel acquisitorum quatuor solente distinguere et summae huius variat forma eorum quod legantur propter talium restituendae primo quoniam testator pauca talia habet et est memor earum et personarum a quibus habuit. et ideo potest breuiter notari in testamento. Vnde tunc posito phemio dicetur sic. primo quidem voluit disponi et mandauit propter restituenda petro x. libri. et iohanni. x. et sic de alijs quod quantitates habuit a predictis personis vel alia exactio illi citata et hec est via tutissima. Secundum casus est quoniam testator personas res quantitates et causas illicitas propter timorem famam in testamento non vult exprimi. et tunc solet habere ea notata manu sua vel alterius secreto in aliqua cedula quam suo defensori vel alterius persone fideliter coram duobus testibus ignorantibus quid contineat sigillata tradit. quo facto in testamento dicetur. primo quidem. Vnde ita reliquit de hominibus suis tali persone c. libri. scilicet das in his et circa ea quod sibi secrete omisit. Tercius causa est quoniam logo tempore multa illicite acquisivit. quod particulariter in testamento non possunt exprimi et tunc ita dicetur. primo quidem voluit disponi et mandauit propter restituendam oiam et singula quod ad eum licet ad alium ei non poterunt ex causa visure vel ex alia quacumque iniusta acquisitio vel exactio oiam et singularis personis licet universitatibus a quibus ipsum vel alium ei non poterit vel aliquod eorum apparuerit habuisse vel pcepisse. siue hoc apparent et ex libris sine ex scripturis ratione sua. siue ex alia legitima fide vel probabili ratione. Et etiam quibus restituendus videbitur omittarij suis de simplici et pura conscientia eorum. Quartus casus est quoniam scit se aliquis illicite habuisse et habere. sed a quibus habuit est incertus. unde tunc debet ea propter eorum aiabili reliquere dicendo sic. Ita cum sciat licet credat quedam illicite habuisse a quibus tamen ea haberit est incertus reliquit propter aiabili eorum a quibus habuit ipsa c. libri. scilicet das a suis omittarij infra scriptis ob silio talium fratribus eo modo quo eis melius propter liberacione anime sue videbitur expedire. Ecce vero legatorum secundum speciem et tertie propter sui facilitatem notarii prudenter reliqua qui diligenter ea faciet sum quod exigerit inter eum ipius testatoris.

Exjur vide d. ix. s. d. formis scribendi legata vrozi relieta. cca qd sciēdū qd si vir do tez vrozi legauerit legatu ē utile sibi ec si nib il ultra dote ei reliquerit qd plenior ē actō ex legato qd dote. insti. e. g. si vrozi. qd sicut dicit ibi glo. legatū statī debet. dos vo si os stat in mobilibus debet post annū. Si autem nō in mobilibz debet statī. Itē de dote agit inquātuz p̄t facere vir v̄l ali heres suis de legato v̄o isolidū nisi obstat falcidia vel bñficiū muētarī. Itē si q̄ facta pdicta sint in p̄m diū mlieris tollent hñfico legati. tñ si quā vir nō accepit dote legauit simp legatū erit inutile si vo i legādo certā pecuiaz et certum corp̄ v̄l instrumētuz dotis. s. in quo fuit confessus se dote recepisse quā n̄ recepat demonstrerit. legatū valebit vt ibidē. Testator ergo volens aliq vrozi sue in testō relinquere. primo ei dote suā reliquere dz et tūc debz ei q̄ntitatē specificare alias testamētū n̄ sufficeret. nisi ipaz q̄ntitatē dotis p̄ instrumētū testes pbaret. C. de fal. ca. l. iij. solet etiā ei q̄nqz aliquid de suo reliquere et tūc dz p̄q̄rī diligenter intēcō ei. q̄nqz em vult p̄ tm habeat alimta et tūc dicit sic. reliquo vrozi mee alimta vel victū et vestitū qd idē ē in vita ei dū vixerit caste. Et i hoc caū dz h̄e cibū potū vestimenta lectū et bitacōz et ea sine qb̄ viuere n̄ possit. ff. de ali. et ciba. lega. l. legatis et de v̄. sig. v̄bo v̄ct. Q̄nqz etiā vult q̄ ultra alimta aliqd dñnum regimis dom̄ h̄eat et failie sic in vita ei h̄eat et tūc dice sic. reliquo vrorez meā i domo mea domiaz et v̄sufructuariā oim bōrum meorū dū vixerit caste. p̄ hoc q̄ dicit dñam h̄eb̄ curā et gubernatiōz familie. p̄ hoc q̄ dicit v̄sufructuariā h̄eb̄t victuz et v̄sticū ita iterptan sapientes illa v̄ba vt n̄ otat. C. si se. nup. ml̄r. sup autē. h̄o locū. q̄nqz vut q̄ h̄eat oīs fruct̄ oim possessionum suaz vt possit facere de ill̄ quicqd placuerit sibi. etiā si essent ultra q̄ntitatē alimtorū. et tūc dicit sic. reliquo vrozi mee iure legati v̄sufructum oim bōrz meorū dū caste vixerit. vel sic reliquo vrorez meā v̄sufructuariā oim bonorū meorū i quo caū h̄eb̄t isolid v̄sufructū oim bōrū vt. ff. d. v̄su. lega. vrozi mee. Nisi filios haberet i quo caū filij h̄erent salte legitimā pte i v̄sufructū lzm dñm odofredū sic ip̄e notauit de i offi. test. sup autē. nouissima. vbi dī. q̄ illa lex. s. vrozi m. corrigi i filijs et n̄ i extra neis. Itē si testator itēdat i aliq̄ caū pdictorum q̄ vroz dū h̄eat alimta de domo viri. de domo dote nō ēbat nec fruct̄ dous p̄cipiat debz hoc exprimere. s. alterutro sit dōta alias haberz vtrūqz. s. alimta et fruct̄ dotis. C. d̄ rei v̄. ac. l. i. g. sciēdūz

Equitur videre de. x. s. quid iuris est de legatis i genere relictis. cca qd nota secundū azo. et lzm glo. acc. isti. e. g. si generat̄. p̄ legatū i genere relictū aut suis certis finibz naturaliter dñe. vt bō bos equ. aut nō. si sic oīo tenet legatū siue dōstat i sp̄. et tūc d̄ i dividū vt tci. siue dōstat i Genere s. illo qd dyalecīi vocat sp̄em. Et tūc p̄ dubi

tari cui sit electō. Sz distigne q̄ testator legas suū i genere. aut reliqt suos i hereditate sua aut nō. si sic tūc legatari ex eis eligere debz vt tm nō eligat meliore. ff. e. l. legati si nō reliquit tūc heres eligerē debz. ff. de tri. lega. l. iij. h̄. i. Vbi at testator ex certis h̄uis reliquit certū. aut sensit de certo. qd. s. ip̄ f. m. ip̄eo nōie i legādo exp̄ssit. et tunc heres eliget. aut nō sensit de certo. qd. s. legauit vñu ex eis et tūc legatari eliget. ff. e. l. q̄ duos. Si vero legatū suis naturalibz finibz nō dñnet aut ei sola destiācōe dōstatut. vt fūdus et tūc oīo nō tenet legatū q̄ heres p̄stare fūdū vniq̄ digitū v̄l vnguis possit qd esz derisoriu. ff. e. l. qd i rex. g. si quis autē. Aut ad dñtū tūcōz ei requirit factū vt dom̄. Et tūc aut legas domū i genere reliquit domos aliqz aut nō. si nō denisorū ē. ff. e. l. si do m̄. si sic cogit heres vñā ex eis quā heres ip̄e voluerit legatario dare vt ibidē. Si autē legatū consistat i genere generalissimo. vt est substantia res ens nullū est. Et idē est si in genere subalterno vt est animal. q̄ heres liberare dādo festucā vel muscā. Opoet ergo legatū dñtare certā spēm v̄l q̄ntitatē v̄l factū. alias nullū est. nisi in caū vt cū aliquid ānuū est relictuz fine adiectō sūme p̄cipiet em legatari qd testator dñtuerat ei dare l̄ certū aliqd statutre ex dīctate p̄sone. ff. de lega. iij. si tui.

Equit̄ videre de. x. s. de legatis relictis ep̄o vel ecclesiē cathedrāli v̄l ali eccie quo dñbēt diuidi. Circa qd sciēdū q̄ sic habetur ex d̄ testa. requisisti. aut testator legat sic dñcēdo. reliquo illō ep̄o. Aut sic relinquo iō ecclesiē. Aut sic relinquo iō ecclesiē et ep̄o. s. dñunctim. Aut sic relinq̄ b̄ ep̄o et illō ecclesiē. s. dñsim. Si primo mō aut relinqueur ep̄o ab eīneō aut a p̄inquo. si ab eīneō. Generaliter verū est q̄ p̄sumit̄ esse relictū ituitu ecclesiē nō p̄sone. Et iō tūc de illo ecclesiē cathedralis p̄ petere canonica porcōz. et hoc verū est nisi testator exprimat q̄ velit illō esse tm̄ epi. i. p̄p̄i nō ecclesiē. tūc em nihil p̄t ecclesiā cathedralis petere. sec̄ est si det̄ aliqd e p̄sco po inter vnuos q̄tū lzm glo. p̄sumit̄ intuitu amicitie v̄l spe remuneracōis datū. Si vero aliqd dā ep̄o a p̄inquo p̄sumit̄ esse relictū intuitu p̄sone nō ecclesiē. nisi forte contrariū pbaret. Vñ hec est p̄sumpcō iuris n̄ de iure in q̄ pbacō i dñrariū admittit̄. Talis etiā est p̄sumpcō in caū p̄cedēti. Et in hoc caū nihil p̄t ecclesiā petere. marie in vita ei. Et p̄t hic accipi lzm glo. p̄inquo v̄sqz ad quartū gradū. ex. de dñlang. et af. nō dz. quidā v̄o dicūt q̄ accipit̄ v̄sqz ad septimū cū canō non distinguat hic. xij. q. iij. c. i. et ex de testa. q̄ nos. Si vero testator reliquat scđo mō hoc ē ecclesiē tūc ep̄o op̄et sua porcō. etiā si exprimat qd velit illō eē ecclesiē tm̄ et n̄ epi. quia p̄uata dispositō testatoris n̄ p̄t generale dñtū tūcōz canonis immutare q. s. canō habet. xij. q. iij. p̄tifices. P̄cēm v̄o hui dñversitatis. s. q̄ q̄n reliquit̄ eccie tm̄. mēblom̄ ep̄s h̄z suam pte. q̄n v̄o reliquit̄ ep̄o tm̄ eccia nihil h̄z

si vis iuuenies ex de testa. requisisti. Sec⁹ est secundus glo. si dico relinquere hoc canonice qz tuuc psumit esse relictū intuitu psone et n ecclesie. ideo ep⁸ de illo nichil habet. Si vo relinquēt. tercē modō. s. ep⁸ et ecclesie tūc iter ip⁸ est equaliter diuidēdū. Si vo relinquat qz mō dicēdo lego b⁹ ecclesie et illud ep⁸ siue relictā s̄int eq̄lia siue ineqlia ad diuisio- nē sunt canonica inter ep⁸ et eccliam reducēda nisi velit ab eo testatoris dispositione cōtēti. quā satis dec̄. lic⁸ nō sit necessariū obser- uare p̄t fauore vltie voluntatis v nec frāus interueit nec dol⁹ nec quisq̄ nimiū frauda⁹ debita porcōe qz decēs e p̄ modico dēcēcōz nō h̄re. Sz qd si leget⁹ sepati aliqd ep⁸ et a- liqd alicui ecclie. s. n cathedrali aut mōaste- rī l̄ alij⁸ p̄is loc⁸ vt h̄etur ex de testa. re- quisisti. q. sec⁹. tūc id qd ē ep⁸ legatū diuide⁹ iter ep⁸ et eccliam cathedralē. Et de illis q le- gata s̄nt alij⁸ ecclij⁸ ep⁸ h̄abit canonica porcō- nē. Ad h̄ nota p̄t si aliqd specialiter clericō non h̄nt platiōez l̄ admistracōz ecclie q p̄puz possit h̄ere. a p̄pīq̄ l̄ etiā exēne lege⁹. relictū eē icuitu n̄ ecclie s̄z psone intelligi⁹ nisi d̄trānū p̄be⁹. et iō de illo nec ep⁸ nec ecclia i vita ei⁹ aliqd d̄sequē⁹ et hoc ē verū qn̄ frāus nō p̄cu- rat v̄ ibidē. q. illō aut̄. In sup nota p̄t siq̄s i testō legauit ep⁸ p̄paz portionē et alia multa mōasterij⁸ ecclij⁸ si ea ip̄i ep⁸ absolute nega- uit. nichlom⁹ porcōz sibi debitā de ceteris exigere potent. Si vo ea sub d̄ditōe reliqt. s. vt ea sola dētent⁹ es̄z et h̄ ep⁸ acceptauit por- tionē de alij⁸ exigere nō p̄t. Si vo postea d̄sti- terit p̄t ep⁸ portioz modicā fraudulēter lega- uent ut. s. alioz portione debita fraudarer⁹. porcōz debitā ex il̄ exigere poterit lic⁸ testa- tor d̄ditōz apposuerit et ipse p̄t⁹ acceptauit ex de testa. offinij. qz testator p̄t⁹ ep⁸ d̄bitā ex d̄ditōe auferre n̄ potuit ex de testa. req̄- fisi. Vide⁹ etiā s̄m glo. s. c. offinij. p̄t⁹ ep⁸ age- re possit ad supplementuz si reliqtur ei mi⁹ legi- tima portioe. qz h̄ porcō guamē nō admittit sicut nec quarta debita iure nature.

Equit⁹ videre de. xij. s. de determinatōne quorūdaz dubioz circa legata. vbi scien- dū p̄ siq̄s qrtā p̄tē legare voluerit et dimidi- az scripsit debe⁹ tantu qrtā. Et si. l. legare vo- luit et cētū scripsit debetur. l. s̄z si plura lega- re voluit et mi⁹ scripsit legatū valebit. ff. d̄- le. i. q̄ qrrā. Itē si aliq̄s ex illo dolio legauerit q̄tuoz aphoras. et ibi n̄ sint q̄tuoz sed paunio- res. tātuoz accipiet⁹ quātuoz inueit⁹. ff. de le. i. siq̄s s̄m. Itē si legani tibi. x. libr. si volue- ris tke legatū n̄ trāsit ad heredē nisi exp̄sseris te voluisse. sec⁹ ē si legauit tibi. x. pure qz illō trās⁹. ff. d̄ le. i. si tibi legatū sit. Itē legator si i noie agnoie l̄ agnoie legatarij erzauerit dū tñ certū sit d̄ quo senserit erzor h̄moi nihil ve- ritati officit. ff. testa. si i noie. Et idē est si i fū di vocabulo erzauerit. sec⁹ ē si erzauerit i ap- pellatio. vt siq̄ scre dat appellatōe aurī dāne- ri auricalc et legat aurī nō dabit⁹ illi aurum ff. de le. i. l. iiiij. et insl. e. q. si aliud. Distrin- guit tñ glo. in appellatuis p̄t si testator p̄paz

eret ut si libros appellete mēbranas valet le- gatū marie cū sic d̄suevit appellare. Si autē multū eret nō valet ut in dicta. l. Itē falsa demōstracō nō perimit legatū ut siq̄s legz sic stichū s̄m. que emi a titio lego petro lic⁸ sit emp̄ ab alio p̄t a titio nichlom⁹ tener lega- tu dūmō d̄stet de suo insl. e. q. hinc. Et idem est s̄m glo. ibidē si n̄ emi. similiter nec cā fal- sa nocet legato. ut siq̄s leget sic. lego tali id qz fecit m̄hi s̄m. tale. lic⁸ s̄m illō non fecerit tñ legatū tener insl. e. q. lōge. Si vero cā illa sit d̄ditionaliter appoita sec⁹ erit. vt si dicat⁹ tēcō si negotia mea curauerit lego. x. li- bras. vt ibidē. Itē si lācez maximā miōrem il- li lego. lancē medie magnitudis legatā eē vi- det⁹ si nō appareat de q̄ intellexerit. ff. d̄ au- et argen. le. qui lance. Itē siq̄s leget aliqd sic. lego. hoc petro et filijs ei⁹. tunc petr⁹ ha- bebit medietatē et fili⁸ ei⁹ d̄sequenter aliam medietatē. ff. d̄ vſufru. actōe. siq̄s titio. et ex de testa. raynald⁹. in glo. Itē si quis cyprogra- phū legauit legauit actiones i eo dēcas. ff. de le. iij. q̄ cyrophphū. Itē si quis legat alicui ancillā berta et postea vēdit eā et emat ancil- las alias q̄ru vñā vocet berta h̄ scđa berta di- cit⁹ esse legata. ff. de dō. inde. filia. q. a titio Item qn̄ aliq̄s habz p̄les s̄nos. et legat alici- vñā ex ill. s. illū que elegent v̄l optauerit. p̄- tor p̄figere d̄ legatario terminū iſra quē eli- gat. eti heres an ei⁹ electōz et an terminū s̄z uos v̄l s̄m vēdiderit l̄ maūmiserit vēdicō. l̄ maūmisiō irzitat⁹. et s̄m ille ced̄ legatario quē ip̄ elegent. Si aut̄ legatari⁹ infra termi- nū n̄ elegent h̄es postea p̄t s̄uos vēdere nec h̄ebit legatari⁹ actōz legati. s̄z in legatis fu- turis n̄ p̄t termi⁹ p̄figi ut si quis legz vñā fe- tuz nasciturū de grege suo li. vi. de dēcas. p̄. qz cūctis. q. si exigit et. q. se. i. tē. et glo. Itē si a- licui legat⁹ opco ex suis v̄l ex reb⁹ alij⁸ tan- tuz semel optare p̄t. ff. de le. i. l. v. r̄mō. i. Si aut̄ opco reliquit⁹ plurib⁹ v̄l etiā vñā et ille decebat anq̄ optet plurib⁹ heredib⁹ reliqtis et iter eos sit dissensio de optōe. sorte dirim̄- tur q̄stio inter eos. et qz sors p̄legerit ceteris parib⁹ estiācōnē p̄tū p̄stabat. Si aut̄ legauet⁹ m̄hi s̄m que optabit titu⁹ et ille infra ā- num nō optet v̄l qz nolit v̄l qz n̄ potuit post annū opto vide⁹ m̄hi reliqua. C. d̄mūia d̄ le. l. fi. Itē si quis legz m̄hi oia bōa sua mobilia mei erūt oīns fruct⁹ a solo sepati tpe sue mor- tis. dū nō adhereat solo ps fūdi. ff. d̄ rei vē. l. fruct⁹. Sz nūquid p̄t hec v̄ba h̄eo oia no- mia. i. reliqua d̄bita sua h̄x p̄t nō nisi aliter d̄- ster de mete ei⁹. qz nōia nec inter mobilia nec inter immobilia dānen⁹. s̄z i tertīā spēm cadūt ff. d̄ re iudi. a dīno p̄to. p̄terea nec est ncstrū qd nobis debe⁹. s̄z tantū illō qd possum⁹ vēdi- care. ff. d̄ au. et ar. le. iij. et. l. qz. Et id ē dicēd de linguis et lapidib⁹ ad edificiuz patis. ar. ff. de le. iij. ligni appellatōe. q. fi. h̄ guil⁹. Itē si quis legauit alicui. x. libr. et si illas perde- ret iterū reliquit ei alias. x. non est onerādus heres ut quotiens illas perdidit tantūdem

ei rest. tuere teneatur. sed tantū semel ut ibi-
dem. l. fideicomissa. q. si quis. x. Item si quis
leget mōasterio sc̄te marie. x. libras et n̄ deter-
termiat cui mōasterio cū sint p̄la mōasteria sā
c̄te marie dabi' paupioi ar. i. autē. d. ec. ti. q.
siq̄s i nōie. et ex. de testam. q̄r iudicātē i glo.

Quid si n̄ appetet qd̄ sit pauperius. h̄ndet
hosti. p̄ ebs cui ḡificare voluerit dare poter-
rit ex. de testa. tua. Itē si eadē res duob⁹ sit le-
gata siue diuīcti. s. dicēdo titio et petro stich-
um s̄uū meū lego. siue disiūctum. i. sepati di-
cēdo acō lego stichū s̄uū meū. et petro lego
stichū s̄uū meū si abo pueniant ad legatū eq̄
diuide iter eos. nisi alias mēs appeat testato-
ris. ff. e. si plib⁹ si vo alic̄ alter d̄ficiat. s. qd̄
legatū sp̄eunit aut viuo testatore post testam-
tuꝝ decesserit v̄l alio defecit. vt p̄ mortē s̄ui
lē. ad collegatariū ptinet totū legatū. Si vo
testatore mortuo decebat trāsmittit id ad he-
redē s̄ui. inst. e. q. si eadez res. in ter. et glo.

Quid siq̄s h̄is duas cōchas q̄ru vna ē meli
or altera. legat alicui cōchā cui⁹ erit opcio
s̄m heren. ex. de testa. iudicante. optō erit
heredis. ff. e. l. si quis a filio. q. siq̄s. Et b̄ m̄si
heres sit i mora. q̄r tūc eſſ legatarij. Itē si edi-
ficiū leget⁹ vt fiat mōasteriu. nec in quo loco
fieri debeat determinet⁹ heres ad faciēdu. id
obligat⁹ nō videt⁹ ar. ff. d. v. ob. q̄ insulā. S̄z
s̄m laurē dicend̄ ē aliter cā religiōis v̄l fau-
re v̄lā voluntatis. et s̄m canones testam̄ta sūt
pleni⁹ interptanda ex. d. dona. cū dilecti. Et
res ad pias cās relicte libere sūt ab inscripti-
onib⁹ lucratuꝝ. xxiiij. q. viij. q. quāuis. hec
her. ex. de testa. q. nos quid. Silr si legatū sci-
ri nō p̄t ex testam̄to nō valz. vt si dica' des fū
dum titio de quo rogam te. ff. de iure fis. fid̄i
Itē q̄n dubitat⁹ de eodē legato cui pl̄g debe-
at dari heres eliger cui soluat. ff. de le. ij. si-
quis. q. si inter duos. Itē si res aliēa alicui fu-
erit legata et postea viuo legatore legatari⁹
illius rei ex cā emptōis factus fuerit dñs. ex a-
ctōe testam̄ti p̄t p̄tsequi. Si vero ex cau-
sa lucratā vt ex donatione v̄l alia simili cā vt
legati. agere nō p̄t. etiā si sua desinat esse po-
stea vt ibidē i ter. et glo. Itē si res legata sine
facto. i. mora heredis perierit legatio pibit.
vt ibidem. q. si res legata.

Equit⁹ videre de. xij. s. quib⁹ mōis lega-
tū exūguic⁹. circa qd̄ sciend̄ q̄ id qd̄ relin-
quit⁹ in testam̄to. fit et dicit⁹ caducū. vno mō
q̄n habet⁹ p̄ nō scripto. Et hoc d̄tingit tripli-
sc̄ q̄ aut ei legat⁹ q̄ decessit q̄z testator viue-
re credit. aut q̄ illud qd̄ legat⁹ nō est in rex
natura. vt equ⁹ q̄ est mortuus quem testator
vnuere cred̄t. l. q̄ legat⁹ suo pene. Sc̄do dī
caducū i casu caduci. et b̄ duplicit̄. s. aut q̄
aliquid legat⁹ viuo s̄ ipē p̄morit⁹ testator. Aut
c̄ ḡes inimicitie iteruēmū iter legatē et le-
gatari⁹ si tñ redeat ad amicitia reintegrat⁹ le-
gatū. ppter vo leues inimicitias nō extiguit⁹
legatū vel fidei omisſū. ff. de adimē. lega. l.
ij. legatari⁹ aut aduocās otra legantez pdit
legatu. ff. de inof. fi. testa. papinia⁹. q. memi-
nisse. Tertō dicit⁹ p̄pe caducū qd̄ post mortem

testatoris d̄ficit q̄cūqz rōne vt si legatari⁹ lo-
gatum sp̄ernat v̄l d̄dieō sub qua est legatum
deficiat. C. de cadu. tol. l. vna.

De fideicommissis titu. xxij.

Ostea q̄r vt supradictū ē i. testam̄to so-
let ordinari fideicommissarij. siue execu-
tores testam̄torū ad soluēd ea q̄ sūt le-
gata p̄ restib⁹ et elimosinis faciēdis. jo p̄
q̄ dictū ē de legatis dicēduz ē de cōmissarijs
siue executorib⁹ testam̄torū. Et primo pōne-
de sunt forme ordiāndi ipsos. sc̄do soluēnde
sunt quedā dubitacōs circa ip̄os. Circa pri-
mū sciēduz q̄ ordiātis legatis restituēnū et
eliaz̄ solet testator ad ea exequēda dmissi-
um vel dmissarios eligere de quoꝝ fidelita-
te et caritate d̄sidat q̄ ea diligēter studeat ef-
fectui demādare vel etiā ip̄m heredē. qui mo-
tiā nullo alio dmissario dato heres exequi te-
netur ip̄o iure. b̄moi autez dmissarij tātum et
nihil plus b̄nc de p̄tate p̄ eis dat⁹ a testatore
q̄r sunt mādatarij. et jo bonū d̄siliū est q̄ ple-
nū mādatū et plena autoritas eis det⁹. Posi-
tis ergo legatus restituēnū et elemosinaz̄ i-
ta dānuab̄is. dmissarios aut̄ suos et b̄moi te-
stam̄ti executores ad p̄dicta oia et singla faci-
enda et d̄p̄leda eē voluit et dispositi talez ec-
talez. Et b̄ mō simpliciter electi dicunt⁹ meri-
misti. vñ pecūiam eis datā p̄t disp̄lesare. sed
otra heredes agere nō p̄t. Si aut̄ testator da-
re volūt eis autoritatē pleniorē poitis nōib⁹
eoz ita dānuabis dās et tribues eis plenam
et oiodaz p̄tēt ac̄ mādatū petēdi exigēdi. et
recipiēdi ab heredib⁹ infrascriptis sufficien-
tem et integrā pecūiam p̄ oib⁹ et singul̄ ere-
quēdis. et otra eos ob hāc cām agēdi. et ip̄os
cū effectu dueniēdi. Et mādaunt heredib⁹ su-
is infrascriptis ip̄am pecūiam dictis dmissi-
arijs libere sine molestia vel lite tradi v̄l exhi-
beri. Alioqñ eos cā pene dānauit i cētū libris
dictis dmissarijs eoz p̄p̄ nōie recipiētib⁹ le-
gati nōie applicādis. et p̄dicta oia et singla
nichblom⁹ executoi mādati. v̄l sic dās et at-
tribuēs eis plenā et oiodā p̄tēt et mādatū
agēdi et exercendi suas actōs otra suos debi-
tores. et otra quos ex eis voluerint et ab eis
sufficiētē q̄ntitatē ex debitib⁹ exigēdi et reci-
piēdi p̄ p̄dictis oib⁹ et singul̄ ex equēdis. l.
sic dās z̄c. et mādatū nt sua autoritatē recipiē
possint et accipiat de bōis suis et d̄ quib⁹ vo-
luerit. et ea q̄ ex eis voluerit distrahere aliae
re vēdere et obligare de p̄tō dueire illō reci-
pere possessiones tradere de enīctōe cauere.
et ob id bōa cetera obligare et om̄ez in eis et
sup eis tractum p̄ficere q̄ē idem ip̄e viues
p̄ficere potuſſet p̄ p̄dictis omnib⁹ et singul̄
exequēdis. Et in fine hāz̄ dispositiōnum ad-
des sic. dās et attribuēs sup omnib⁹ et singul̄
is supradictis generale mādatū cū libera ad-
mistracōe. Itē voluit et dispositi vt si aliq̄s
v̄l aliq̄ ex eis p̄morerent⁹ l̄ abessent vt p̄dicta
exequi nō possent v̄l nollēt ali⁹ v̄l ali⁹ nichbl-
om⁹ p̄dicta omnia et singla isolidum ex-
equantur. Vel sic. Item voluit et dispositi vt
ipi dmissarij om̄a simul et accorditer omnia et

singula exequant^r l^o d^o silio et assensi tal^r ha
bito et obtecto ceteri exequant^r. Vel si pdicti
omissarij i aliq^o dissenturēt id i quo maice ps
osenserit executōi māder^r sp aut dispona^r s^m
qd placuerit testatori Si aut^r testator plene n
dfidat de omisiarijs q faciat ea q magis ex
pediūt aie ei^r addat. p ipsi oia faciat scd^r cō
siliū alicuius viri spūalis et discreti noīando
eu. et id qd fecerit n scdm ei^r d^o siliū irritū sic
In quo casu nihil valebit qd qd fecerit nisi fe
cerint scdm d^o siliū illi^r. ff. de admi. tu. quedā
· s. pap^r. et ex. de elec. cū i veteri Det ec^r testa
tor illi viro spūali plenā et libera^r ptatem q
mutare possit omisiarios. l surrogare alios q^r
tiens ei videbi^r expedire. qb^r surrogatus det
eandē ptatē oib^r quā dederat primis iubēs
bri ratu et firmū impetuū quid qd p eos s^m
d^o siliū alicui^r viri fuerit factū ar. p talis cō
missio valeat. ex. de testa. cū tibi.

Irca scd^r querunt^r plura. s. vñ religiosi
possint esse executores testamētor^r. h^r q
sic de licētia sui supioris. et vt i plurib^r ē vti
le q sint aie testatoris. qz vere simile ē q fide
lius exequan^r. Nec obstat q ex. ne cle. l mo
sacerdotib^r d^r. Clericis cuius denūties publi
ce ne mistri lapcor^r nec i reb^r eo^r pcurato
res existant. qz multū dñt pcuratores et execu
tores qz pcuratores res alicui^r viuētis administrat
ad tpale ei^r necessitatē. Executōr dō res mor
tu distribuit ad ei^r aie d^o solatōem. Sine licē
tia aut plati sui si itret religiosus executōrem
alic^r testamēti vt executores peccat qz facit qd
de iure n p vij. li. de testa. religiosis. qz qui
recipit executōrē alicui^r testamēti se obligat
ad exequendū. religiosus aut se obligare n p
sine licētia sui plati. h rich. Vñ executores
testamētor^r teneant^r infra annū executōrē cō
plerē. h^r aut testator determinat tps infra
qd vult testamentum esse dplerē aut nō. si sic
n tenent^r de ncitāte executores vsq ad tps
i^r testēm dplerē nisi viderēt se cit^r iplēdo aie
dfucti mag pdesse. tūc ei ad cit^r dplēnd eos
dscia d^r artare. Si aut n determinat tps. aut ex
ecutores hnt libere bona de qbus statim pnt
testamētū iple re aut n. si hnt tenen^r iple q^r
cit^r pnt qz sūt debitores illis quib^r sūt lega
ta et vt d^r. ff. de re. iu. i oibus obligatōib^r i
qnb^r dies n po^r pnt die debet^r. Preterea p
to cit^r testamētū implet^r tāto cit^r aia defun
cti allemit^r vt d^r i qstionē sequēti. alias tles
ec negociatorib^r egentū dpan^r. xij. q. ij. q
obligatōibus. Executores ec si p se reueac
illa bona furū dmittūt vt. e. c. si sacilegum
xvi. q. iiiij. sacilegiū. Vñ si executores infra
annū salte admoniti ab epō pias volūtates d
functor^r n implet cū iple possent p epm im
pleri debet. ec si testator plibuisset ne ep^r l
alia psona se icromitteret de sno testamēto ni
si soli executores sui talis ei^r phibitio n valz
vt ex. de testa. nos qdē et c. tua. i tex. et glo
et. c. iohes. Si aut n habeat bona in pmptu
de quib^r possint infra annū testamētū iple
n credo ppter h denuolat^r post annū pta^r
eo^r ad epm tenent^r tñ facere qd i se ē vt bo:

na habeant et h̄ita distribuere debent p̄cītī^r
pnt h rich. Ad hoc nota q executores testamē
ti tene^r reddere rōem de illis q distribuit pre
sentib^r heredib^r et legatarijs. In aut. de san
ctis. ep. s. yconom^r. et hodie qcunqz religiosi
etia exēpā deputati ad executores cuiusvis r̄l
time volūtatis q si sint plati tenent^r de execu
tōe suscep^r locor^r ordinarijs reddere rōem
Alias sūt puniēdi ab eis quocūqz priuilegio
si ipsos i hoc iuenerint deliqs n obstāte. li
vij. de testa. religiosis. Vñ dilatio executō
nis i aliquo piudicet aie defuncti. h^r q sic. c^r
rō ē duplex. vna ē qz p̄to clerici cit^r ecclesie
et paupes quib^r legatū ē recipiūt legata sua
tanto cit^r et feruēti orat p aia defuncti et p
h cit^r allemia^r et expedi^r Scda rō ē qz sic dñfū
cti i caritate aliqz purgabile secū portantes
i hac vita meruerūt vt si dent^r p eis elemosi
ne p̄sint eis n ad augmētū ḡtie. s̄ ad allemia
tōem et abbreviatōem pene. sic testamētū fa
ciēs et in caritate deceđes testamētū faciēdo
meret. vt ei^r executō post mortē h̄bi valeat
ad allemia tōem et abbreviatōem pene hūus
mōi h rich. Sic aut quantū ad effectū elemo
sine piudicat dilatio ei^r anime defuncti. n qz
p dilatione aia pumiat^r s̄ qz ei remediu n ad
hibet^r. s̄ quantū ad meritū elemosine ex h̄ et
nullatenus piudicat maxime si quātū in ipso
fuit curam adhibuit. vt huiōi elemosine cito
darenc qz meritū principaliter ex volūtate et
intentione depēdet

De hereditate ti. xxiiij.

Einde qz nt habitū ē supra legata sūt
ab herede p̄stanta iō postq̄ dictū ē su
pea de legatis. dicendū ē nūc de here
dibus. Et prio de hereditate. scdō de heredis
institutōe. Circa qd sciendō qd sit hereditas
et in quot et qz pres diuidit^r. Hereditas ē suc
cessio in uniuersuz ius qd defuctus habuit tē
pore mortis. ff. de. v. sig. l. nihil. Et hec d^r a
pōdo l pōdus l libra hec em̄ quatuor sunt sp
nonima. Divisio aut hereditatis solēnis fit a
iure in. xij. vncias sive p̄ces q assis noie dū
net. Vñ qlibz illar^r p̄cium. xij. ē maior vncia
et minor assē. et qlibet suo noie p̄prio vocat^r.
prima d^r felscuns. ita q ei^r tercia lira ē s qz cō
ponit^r et semis et vncia dñinet em̄ vncia et dī
midia. scda sextans. qz signat sextā p̄tem here
ditatis. i. duas vncias. tercia qdrans qz signat
quartā p̄te hereditatis. i. tres vncias. quarta
triens qz signat terciā p̄te hereditatis. et ita
qz vncias. Vñ p̄dicta quatuor noia sumūt
iterpationē ex eo q signat quātā p̄tem heres
ditatis portōem. sequētia dō noia octo habet
ethimologī ex eo q signat certū numerū vñ
vncias. Vñ quinta d^r quincuns. qz signat quiqz
vncias. sexta d^r semis qz dñinet medietatē he
reditatis s. vj. vncias. septia d^r septas octaua
bes. nona dodrās. decia dextrans. undecima
deuns. duodecia as. qd signat pondus. xij.
vncias licz aliqn as assis ponat p obulo vñ
versus. as obulus pōdus as ē possētio tota.
Testator aut in plures vñ i pautiores vncias
hereditatē suā diuidere p̄t p̄bant h̄ insti. de

he. insti. Ad h^o nota q̄ hereditas ē nomē ius
ris. sīc et bonor^z possesso. ff. de v. sig. Hereditas
nomē. qn vendit^r hereditas vendi vident^r n̄
res hereditarie h̄ ipm ius succedēdi q̄ ipse res
n̄ sunt hereditas scd̄z accur.

De heredis institutōe ti. xxv.

Ostea d̄siderand̄ ē de institutōe hered^r
et p̄io qd̄ ē istituere heredē. et vñ d̄z
scd̄ quib^z verbis instituat^r. 3° in q̄ vol
tima voluntate instituat^r. q̄rto de diuersitate
heredū. quito de institutōe ascendētiu. sexto
de institutōe extraneoz. septio quedā de For
mis institutionū heredū. octauo de causis ex
heredādi. Circa primū sciendū q̄ heredē in
stituere ē aliquē post mortē loco sui in bonis
suis dñm statuere. vñ d̄z instituere quasi itus
statuere. q̄ sic subintrat heres dñm substātie
defūcti. vt eadē psōna estimet^r cū eo. Dici^r ei
heres ab herō. i. dño insti. de heredū quali. et
differen. q̄. p̄ heredū aut.

Ira scd̄z sciendū q̄ institutio heredis sic
verbis directis. vt tici^r mihi heres esto
v̄l hereditatis mee dñs esto. et verbis ifleris
id ē obliq̄ casib^z vt illū heredē meū facio l̄
institutio. v̄l iura institutōis ei relinquo. C. de
testa. qm̄. Idēqz ē tibi relinquo mea bona. C.
de secun. nup. hac. edictali. quod est vñ se
cundū guil. nisi aliū istituerit tūc em̄ p̄ lega
torio habet^r. C. e. quotiēs. Itē scdm host. nō
refert quātū ad p̄fectionē testamēti. vñ dicā
petr heredē institutio. v̄l voluntate meā eius
dispositioni omittō q̄ talis n̄ v̄l decedere in
testat^r. ex de testa. cū tibi. qd̄. c. multi intel
ligūt de reliktis ad pias cās. sed meli^r est q̄
simpliciter intelligatur sive generaliter. si tñ
testator testabat^r simpliciter n̄ solēniter. q̄ si
q̄s aliquē heredē ē re l̄ portiōne certa istituat^r
de toto patrimonio sentire v̄l. nisi de ipso ali
ter disponat^r. C. de here. insti. quotiēs. quin
zimo scdm aliquos in tali casu etiā oratio imp
fecta heredē facit. vt si dicat ticius heres vñ
sufficit si dicat tici^r heres. v̄l tici^r esto. C. e.
errore. Sz et nois error n̄ nocet si de voluntate
dstet. C. e. l. fi. ergo multofoz valet ex quo
dstat de psōna p̄ qcunqz verba sic reliktū ar
ex. de rescrip. significāte. Quid si dicat tñ h̄
nomē. s. tici^r. h̄ n̄ sufficit Nec obstat illa lex
erore q̄ innuit p̄ v̄z. et si desit heres esto. q̄
h̄ bñ dixerat sz h̄ omisit notari^r vt d̄ ibi. ers
go q̄ heredē instituit ei^r dispositōni sua bona
relinquit et ecōuerso. Nec ē curandū de v̄bis
testator. q̄ sepe aliter loquunt^r. C. de testa.
l. fi. Nec obstat. ff. e. l. illa institutō. q̄ itelli
git^r qn̄ sit in fraudē l̄ qn̄ p̄ talia v̄ba n̄ intēde
bat istituerere heredē. Et si aliqd̄ ius d̄trariuz
inuenit^r itelligas qn̄ testator dixit q̄ solen
niter testari volebat. bon^r tñ iudex inspectis
psōnis an instituti sint diuncti v̄l extranei. te
stator l̄atus v̄l simplex. d̄sticatus in articulo
mortis vel n̄ facile poterit terminare h̄ host.
Sedm aut bern. ex de testa. cū tibi. licet ille q̄
voluntatem suā extremā alteri^r dispositōni co
mitat. de benignitate canonica videat^r testa
mentū fecisse vt in c. cū tibi. tñ reuera n̄ ē te

status q̄ nullum ē testamentū v̄bi n̄ exprim̄
nomē heredis. C. de testamen. iubemus. Do
test aut quis omittere factionē sui testamenti
alteri^r dispositōni. et tūc testamentū tenet. q̄
tunc n̄ omittit^r testamentū exp̄sse arbitrio alte
rius sed tacite alterius voluntati. Aut ergo
voluntati heredis et hoc licet et tacite et ex
prese. ff. de condi. insti. verba hec. Aut vo
luntati extranei. Aut ergo tacite ut instituo
te heredez vel lego hoc tibi. si talis capitulo
um ascēderit et sic valz. Aut exp̄sse ut instituo
illū heredē quē ber. voluerit. et sic n̄ valz. ta
lis em̄ istituto ē captatoria. i. adulatoria. C.
de admi. testa. captatoria h̄ bern. Oport^r
aut in institutōe certū heredē demonstrari q̄
tiens em̄ n̄ apparet quis ē institut^r institutio
nulla ē. nisi ex alijs aptissimis p̄bationibus
appareat de quo testator senserit. n̄ tñ ad de
signandū heredē debet dici circumstancia con
tumeliosa. h̄ dico specificādo d̄tumelie cām
secus ē si in genere diceret fili^r me^r imp̄fisi
m^r d̄ me male merit^r et cāz n̄ experimet. tūc ei
institutio valeret insti. quotiēs. In casu tñ p̄nt
incerte psōne institui vt paupes intuitu pie
tatis. C. de epi. et cleri. id qd̄. Itē fieri p̄t in
stitutio pure. et sub oditione. ex certo autem
tpe. aut ad certū tēpus heres quis institui n̄
p̄t. ino vicio t̄pis fablato de medio tenet in
stitutio. vt si dicat^r institutio te usqz ad pasca l̄
a pasca mantea. insti. de heredi. insti. q̄ heres
et pure. Miles tñ hoc facere p̄t. ff. de re. nu
si miles. Tamē si hoc fiat ad tēpus incertū v̄l
er tēpore incerto bene valet. vt si dicā v̄rorez
meā mihi heredē institutio quādū v̄xerit. post
mortem mā ticiū mihi heredē institutio cum
absolutus fuerit ab excōicatiō. ff. de here. i
sti. in tēpus. Itē potest quis institui in vñiu
so et in certa p̄te et in certa re v̄l q̄titate. In
stitutas tñ incerta p̄te subire debet onus eris
alieni p̄ ea p̄te qua ē institutus. Institutus ve
ro incerta re v̄l quātute p̄ legatario habet^r
et ideo n̄ subit illud onus. C. de here. insti.
quotiēs. Et h̄ vñ qn̄ aliud ē heres institut^r
in vñiuero. Non ē aut scdm host. p̄t permitten
dum p̄ quis institui p̄t in certa p̄te dum tñ as
signatio p̄deat et arbitrio testatoris q̄ volū
tati alterius exp̄sse d̄ferri n̄ posset tacite tñ sic
vt dictum ē sup̄a scdm bern. quedā em̄ si in
testamēti exprimunt^r n̄ habet effectuz. ff. e
talē. Et idē ē d̄ legatis. ff. d̄ le. l. j. h̄ host.
Item p̄nt institui plures simpliciter p̄tibnā n̄
expressis. et tunc ex equis portionib^z sunt he
redes insti. de here. insti. q̄ si plures. Et nota
q̄ si vñus heredū faciat sumptus in milicia l̄
in nuptijs. aut fecit illos sumptus pater omu
nis et tunc ille filius habet hoc p̄cipuuz. aut
ipse filius fecit post mortē patris. et tūc erūt
de sorte sua n̄ de omnibus bonis nisi hoc in
ter heredes specialiter actū esset. ff. fami. her
ci. si filia. q̄. idem scribit et. q̄. neracius. Item
institutio fieri p̄t p̄tā i capita et p̄tā in stir
pes. vt petrus et iohanne filios meos scz quē
lib^r eoz p̄ tercia. et a. et b. nepotes meos si
lios quondam. c. filij mei p̄o alia tercia p̄te

heredes mihi instituo. sic enim et ab intestato vocantur instituti. de he. q. ab inte. defe. q. et q. plauit. Ad hoc nota quod pactum de futura successione persone certe non tenet nisi de sensu eiusdem est hereditas ita tamen quod in illo sensu permaneat ut quod ad mortem. C. de pac. l. vi. licet autem alii pacienti de hereditate mea possim sensu permanere. non tamen ex pacto possum me astringere quod quis mihi successum cedat in hereditatem. quod si esset contra bonos mores possum tamen herede sine pacto instituere. C. de trasac. cum donatoris. Nec obstat. ff. p. socio l. iii. q. de illo. ubi dicitur quod societas ita coire potest si aliqua hereditas alterutri obuenient communis sit quod hoc intelligi sedem accur. quoniam est pactum de persona incerta. Vnde pactum de futura successione in genere tenet non in specie.

Irca tertium sciendus quod heredum institutio directa non potest fieri nisi in testamento. prouta cum quis recte iure instituit heres ad quem testator vult hereditatem suam sive illud in quo eum instituit puerum. et illud capte nullo mediant. Obliqua vero sive fideicommissaria hereditas relinquit potest in testamento et codicillo ut cum roga in codicillo heres instituitur in testamento vel heres ab intestato venies ut hereditates restituunt alteri. is enim cui restituitur hereditas erit heres per fideicommissum instituti. de codicil. q. p. et d. fidic. he. q. p. Quid si sic dicat testator in testamento suo institutio heredem quem in codicillis non auero vel tale si eum in codicillis instituero. Rendet host. quod valet non iure codicillorum sed testamenti. et sub tali conditione potest institui quilibet propter filium. ff. e. asse.

Equum videre de quarto scilicet de diversitate heredum. Circa quod sciendus quod heredum. Alii sunt necessarii tamen. alii sui et necessarii. alii extranei. heres necessarii sunt seruus qui instituit heres a domino suo ita tamen si desequitur hereditatem et libertatem simul ex domini testamento ut quod tempore testamenti et mortis erat in domini patre. sit etiam ignorans et inuitus liber et heres. unde velit nominare hereditates etiam suspectas adire. et id est necessarius. Sui et necessarii sunt liberi qui sunt in patre testatoris tempore mortis vel filius. et descendentes ex masculo filio. filii vero filie sunt in patre patris eorum et aui paterni. Distinctus tamen inter filium et nepotem ex filio. quod filius meus ideo est mihi unus heres quod est in patre mea. et quod nihil est medium inter me et eum. et hoc secundum deficit in nepotibus ex filio ipso vivente et ideo non sunt mihi sui heredes sed si filius meus me viuo moria. tunc nepotes ex eo tempore mortis mihi sunt filii heredes quod in potestate mea sunt. et quod sublatu est de medio caput primum quod eos procedebat scilicet pater eorum. Et est idem de nepotibus et ceteris libens. Dicunt autem id est domestici et viuo premodum estimanus domini. Ideo vero dicuntur necessarii quod de iure ciuilis cogebantur servi inuiti heredes fieri sed de iure proprio permitti eis ab hereditate abstineare si velint. Extranei heredes sunt qui non sunt subiecti iuri testatoris sicut filii emancipati sicut heredes exconi. Et liberi etiam a matre instituti. quod femine non sunt liberos in patre. probantur hinc nota

insti. de here. q. et di. in prin. et q. sin autem et q. ceteri. Itē heres alio est testamētorum ut qui est in testamēto scriptus. Alius legitimus ut iste qui ipso iure et sine testamēto defuncto succedit. Alio fideicommissarius cui ex fideicommissione est hereditas restituta. Alius est substitutus scilicet qui alii substituti heredi. Insup quidam sunt ad quos in stricto iure legitima spectat hereditas ut non instituuntur vel rite exheredentur. testamētū autem ipso iure est nullum aut rescinditur. Ad quos cognoscendos nota tres esse gaudiū lineas et sanguineorum scilicet ascendentium sive parentium descendētium sive liberonum. et collateralem. Testator autem quamdiu habet aliqui de descendētibus teneat illū heredem instituere et exheredare et si illū heredem instituat non teneat de aliquo ascendentium in institutio mencione facere. ipsi enim in infinitū ceteris perferuntur. insti. de here. q. ab ite. in pī. Deficiētibus autem descendētibus legitimis teneat suos ascendentias legitimos si quos habet heredes instituere et exheredare. C. ad sena. osul. or. quoties. Collaterales autem non teneat instituere et exheredare. sed deficiētibus descendētibus et ascendentibus legitimis potest quos vult sive collaterales sive alios sibi non artinētes instituere heredes nulla facta de collaterib[us] mentione.

Equum videre de. v. scilicet de institutio descendētium. Circa quod sciendus quod descendētium sive liberonum quidam sunt legimi et naturales simul quidam naturales tamen. quidam legimi tamēcum. Item eorum qui sunt legimi et naturales quidam sunt nati quidam nascituri sive posthumi. Itē quidam sunt primi gradus ut filii. quidam secundi vel ulteriores ut nepotes et deinceps. Deinde autem dicendum est de institutio liberonum naturalium et legitimorum primi gradus. scilicet de institutio liberonum secundi gradus. 3. de institutio posthumorum. quanto de quibusdam documentis generalibus circa institutio liberonum. quanto de institutio liberonum legitimorum tamen. De institutio liberonum sive successione liberonum naturalium et spuriorum vide infra in tractatu de matrimonio et de filiis. De institutio igitur liberonum naturalium et legitimorum primi gradus sciendus quod testator sive pater sive mater suos liberos legitimos et naturales masculos et feminas virgines nuptias et viudas in patre eius existentes et emaciatos instituere debet vel rite exheredare aut rite vel legitimate propter aliter testabatur inutiliter insti. de exhere. libe. rō. 1. et. q. nostra vero. Et intelligi quod femine licet sint nuptae nubilominus tamen de iure romano sunt in patre prius sed de iure lombardorum sunt in patre viri non prius insti. de sena. osul. tercul. q. postea autem. Solitudo autem quod. Ut dotalis deat instituere tamen in dote vel dixerunt aliqui doc. legū et sic. Tercio vero et aliqui alii dicunt quod oportet instituere non tamen in dote sed ecce in aliquo saltē modico propter dote tamen propter piculum huius dubitacionis. tunc est quod semper instituuntur in aliquo ultra dote. et sic agitur non prius nisi ad supplementū si quod deficit de legitimā in qua ecce dote dicitur debent. Nam si ab intestato succedere vellent eā fratribus

diceret. C. de inoffi. testa. qm̄ nonella. Itē p
 fessi in religione debet institui sic et ceteri. C
 de epi. et cle. l. fi. q. ec cognitū. Itē licet fili⁹
 succedat m̄ri ex testamēto. et ab intestato. p̄
 tñ in c⁹ potestate ē fili⁹ h̄z usufructū in pos-
 sessionib⁹ relictis a matre filio qui ec̄ omnes
 diligentia tuende rei dz habere. n̄ p̄ tñ eā a-
 lienare l̄ donare. C. de in inte. resti. l. i. et. ij.
 et ex. e. c. d̄sticuim⁹ in glo. Done q̄ aliquis
 h̄ns fili⁹ ex ocubina trahat tñ cuz alia ex q̄
 h̄z filios. Illa vo mortua trahat cuz ocubina
 et ita fili⁹ ei⁹ ē legitimat⁹ q̄s succedet patri
 et sit d̄suetudo terre q̄ vñ l̄l⁹ succedat. Sie
 sp̄d̄t h̄u. et bar. in questiōibus q̄ succedz il-
 le qui p̄io fuit legitim⁹. i. de p̄io m̄rimonio
 nat⁹ Quid si due m̄res p̄ eodē filio d̄cēdat
 et ambe lite pendēte deficiāt. nunqđ ille pe-
 tet hereditatē vtriusq; h̄ndz bar. i. q̄oibus q̄
 n̄. sed tñ succedz illi q̄ erat in possessione filia-
 tionis ei⁹. si vo neutra possidebat. tūc si velit
 alicui eaz succedere oportz eū p̄bare se filiū
 eius esse. De institutō aūt liberor⁹ sc̄di gra-
 dus sciend⁹ q̄ si ego parēs mascul⁹ l̄ femina
 tpe testamēti mei filiū habeo vel filiā sive in
 potestate mea sive n̄ et ex eo l̄ ex ea habeo ne
 potē l̄ neptē. et institu filiū l̄ filiā n̄ oportet
 q̄ de nepote vel de nepte faciā mentionē. Si
 tñ tpe quo testor fili⁹ meus l̄ filia p̄mortuus
 sit. tūc nepotē l̄ neptē quē sup̄stite habeo ex
 ea l̄ ex eo q̄ emācipato l̄ emācipata institu
 insti. d̄ heredū q̄li. et di. q̄. sin aut et necessarij.
 Et idē ē de ceteris liberis vñ p̄mortuo filio l̄
 nepote p̄nepos ex nepote natus institu dz i-
 sti. de he. q̄ ab inte. defe. q̄. ita demū. Idem est
 etiā de posthumis et nepotib⁹ et ceteris libe-
 ris vltioris gradus q̄ si nurus mea ex filio
 meo p̄mortuo deceperit et testor ea p̄gnante d̄
 beo eū qui nasce⁹ ex ea heredē instituere. C. d̄
 postu. here. qđ creatū. Item si post meū testa-
 mentū filius institu⁹ me viuo moriat⁹. et de-
 mū moriar nullo alio d̄dico testamēto incipit
 nepos natus ex ipso filio in loco ei⁹ succede-
 re et quasi agnoscēdo efficit⁹ mihi aūo suus
 heres. insti. de legi. agna. suc. q̄. p̄xim⁹ autē.
 Et iō qz in testamēto tunc institutus n̄ inueni-
 tur rumpet testamentū. Idē facit nepos ex fi-
 liō emācipato p̄mortuo institu⁹. S̄z d̄tra pi-
 culum ill⁹ habes d̄siliū. l. velley. quo potes
 dupliciter vñ. vno⁹ vt fili⁹ et nepos nat⁹ ex
 eo p̄ter istitu⁹. Alio⁹ vt fili⁹ pure. et nepos
 sub d̄ditōe instituan⁹. vt petrū filiū meū. l̄ eo
 mihi p̄mortuo nepotes vel neptes ex eo sup-
 stites natos et posthumos mihi heredes insti-
 tuo. p̄bant⁹ hec insti. de ex he. liberor⁹. q̄.
 posthumor⁹ autē. De institutō aūt posthumo
 rū nota primo ad maiore evidētiā. q̄ posthu-
 mus d̄z dupl̄r. s̄. stricte vt ille qui i vita testa-
 toris d̄ceptus post eius mortē e natus. vñ d̄z
 posthumus quasi post humū patris natus. Et
 large. s̄. ille qui post testamentū d̄ditū vino e-
 tiā patre ē natus. ff. de iniu. rap. testa. l. iij. q̄.
 j. Hos igit⁹ posthumos qui rice vult testari
 debet instituere n̄ aūt p̄ eos exheredare cum
 nullā in gratitudinē omiserint insti. de ex he.

lib. q̄. nostra vo. si aut̄ posthumus p̄teritus fu-
 erit vt n̄ instituac̄. et ipse nascat⁹ viuus voce
 emissal̄ n̄ emissa. dū tñ d̄stet eum viuū natum
 l̄ ex secto ventre editū integrū l̄ n̄ integrum
 alias cuz spiritu. tñ testamentū rumpet. ff. de
 posthu. he. q̄ d̄z nisi declineat ad monstru vel
 p̄digium. ff. de sta. ho. n̄ sunt. qui aut̄ nascit⁹
 mortuus n̄ vide⁹ d̄ceptus. C. e. l. j. Qd̄ aut̄
 dictū ē de p̄teritione filij posthumī testamen-
 tū rūpi. ven̄ ē quantū ad institutōz. s̄z stat fir-
 mū quātū ad legata insti. de ex he. lib. h̄l. j.
 et idē ē de q̄sī posthumō vt si testator p̄ testa
 mētū alique i filiū arrogauit. Nā q̄ agnōtōne
 sui heredis rūpe⁹ testamētū insti. q̄. mo. te. ifir.
 h̄l. j. Idē etiā ē de eo q̄ ē loco posthumī. vt q̄
 i tpe testamēti n̄ erat su⁹ heres. s̄z tpe mortis
 testatoris inuenit⁹ su⁹ vt dictū ē in ar. p̄cedē-
 ti. Et qđ dictū ē de posthumō p̄terito a p̄e id
 intellige de posthumō p̄terito a matre in casu
 tñ posthum⁹ n̄ rūpet testamētū matris vt cū m̄ in
 puerio decedit et iō n̄ rumpit⁹ ei⁹ testamētū p̄ q̄
 relā in officiōsi testa. C. de inoffi. testa. si m̄.
 De generalib⁹ documētis circa institutiōz
 liberor⁹ nota q̄ si ea q̄ dicta sunt de institutiōz
 libe. d̄ exheredādis l̄ p̄ficiēdis liberis n̄ fuerit
 obſuata. p̄nt ipsi liberi diuersis vijs ad testa-
 mēta pentū infirmāda venire. l̄ dicēdo testamētū
 ipso iure nullū l̄ p̄cedē bonor⁹ possessionem
 d̄tra tabulas testamēti. l̄ p̄ponēdo q̄relā inof-
 ficiōsi testamēti. Non solū aut̄ inofficiōsi te-
 stamentū reuocat⁹ p̄ q̄relā s̄z ec̄ inofficiōsa do-
 natio et inofficiōsa dōs et inofficiōsa vēditō
 q̄ ad legitimā vt. C. d̄ inoffi. do. l. j. et. l. si to-
 tas et. l. fi. q̄ oia relinq⁹ iuris p̄is ḡa breui-
 tatis. Itē si alicui p̄dictor⁹ liberor⁹ q̄ nccio
 sit institutiōdi l̄ exheredādi aliquid i testamēto tñ
 legatū sit. testamentū n̄ tenebit. q̄ is vi⁹ p̄te-
 ritus qui n̄ ē institu⁹ l̄ exheredatus p̄terire em̄
 ē aliquē omittēre eo n̄ instituto l̄ exheredato i-
 sti. de here. q̄ ab intesta. de. q̄. eadē hec. Non
 tñ dico q̄ cuilibet p̄dictor⁹ legari n̄ possit dū
 tñ sit in aliquo institutus. Sed quid si testa-
 tor̄ simpl̄r dixerit filio meo. C. relinq⁹ cen-
 tū lib. nunqđ valebit testamentū. h̄l. q̄ si te-
 stator̄ dixerit filio meo. C. reliquo bona mea
 sive dimidiā sive terciā p̄tem bonor⁹ meorū
 tener testamentū. q̄ iure institutiōis intelligi
 esse relictū. Si vero dixerit filio meo. C. reli-
 quo centū lib. l̄ agrū illū. n̄ tenet testamentū
 q̄ iure legaci intelligi⁹ esse relictū et filiū ēē
 p̄teritū. C. d̄ here. insti. quoties. Itē n̄ refert
 in quo vñ in q̄to aliquis p̄dictor⁹ instituatū
 vñ. in vniuerso aut̄ in p̄te. vel in re l̄ in quan-
 titate certa. Et si sit institu⁹ in eo quod ē sua
 portio legitima l̄ vlt̄a stabit contentus. Si vo
 in minori tenet testamentū sed aget ad legiti-
 me supplementū. C. de inoffi. testa. oiodo. q̄
 etiā legitima d̄b̄ita bonor⁹ subsidiū sive pos-
 sessio debita iure nature. Et ē hodie tercia p̄
 hereditatis. si sint quatuor filij l̄ p̄autiores.
 Si vero sint quinqz l̄ plures ē medietas inter
 eos eq̄ diuidēda. vñ siq̄s sit institu⁹ in sua p̄
 te tercie p̄is l̄ medietatis stabit contentus.
 alias aget ad supplementū vt dictū ē. De eo

vo qd superest ultra pte terciā l' medietatē. testator quidqd vult facere pte. vñ versus. quanto aut infra dāt natis iura triente. Semissez vñ dāt natis quiq; l' ultra. Arbitriū sequit' substātia cerera pris. Debet aut dicta portio tñ filiis et iphis mortuis debe^r nepotibus et eis legitime natis. nec eis pte iponi grauame p legata et fideicōmissa. pnt tn grauari p debita. n pte ec eidē apponi dōtio vñ mod⁹. ethi apponat p n addita habet. Ad h nota p triplex ē portio scz legitā et trebellianica sic dicta a trebellio autore. et falcidia sic dicta a falcidio autore. prima debe^r iure nature de qua dictū ē. scdā debet iure substātis. et ē qrtas ps hereditatis totius ut cū aliquis ē institutus heres et rogar^r vt restituat alij hereditē. si sine liberis decedat. iste sic institutus retainere pte quartā ptem toti^r hereditatis. Tercia debet iure institutis exēneo instituto heredi. et ē quarta ps quā deducit et retin^r sibi institut^r de legatis et fideicōmissis. qn supra dōrante. i. tres ptes hereditatis ē aliqd legatū qn em alijs ē institut^r heres et illa hereditas ē ex iusta cā legata et fideicōmissa tūc institut^r pte detrahēre quartā pte de legatis et fideicōmissis ex de testa. raynaldus. In ista et scdā portione. i. in legitā et trebellianica cōputant oia hereditaria et legata et fideicōmissa. Vñ si fili^r l' rogar^r aliq pcepit de legatis l' fideicōmissis a testatore. illa cōputab^r in legitima l' trebellianica. In tercia vñ. i. in falcidia cōputant sola hereditaria n legata nec donata nec fidacōmissa ex de testa. raynali^r hec bern. Vñ deductio falcidie ē dōtiois melioris p deductio legitime qrtū ad h p do nationes et legata n cōputant in ea. Vñ si institut^r aliquid de legatis l' fideicōmissis a testatore pcepit id i falcidia n cōputabit. Sciendū aut. q falcidia cessat in his q sic legantur ad successores ei^r cui relicta sunt debeat puenire. C. ad. l. fal. l. s̄ inneate. Cessat etiā in relictis cā pietatis ut ibidem scz aut. Silr cessat ec in testamēto militis. C. de testa. mi. intēstō. et ex de testa. raynald^r. c. vñ. Itē cestat falcidia in male ablatis incertis q bñ pnt dici legata esse. p aia m^r comagis quā legata alia. pnt etiā dici legata ad pias cās q ad liberaudā testatoris aiam Monald^r tñ scripsit in sua sū. p ppter male ablata incerta si n pnt pbari n credit p liberi l' pētes si senture non possint legitima iure nature sibi debita d fraudari. alias posset testator de leui fingere male ablata multa ut pdictos illa legitima d fraudaret qd iniquū esset. qz si talia male ablata n possint pbari n te heres soluere ut debitū. seu ut es alienū s̄ vt legatum. C. de falmo. l. ij. et iiij. Et iō bonū dñilū ē p ipse testator satisfaciat de illis dñ viuit l' faciat p filiis obliget se ad soluedū insolidū illa legitima n detracta. In quo casu ceneb^r ar. insti. de excu. cu. s̄. sic p dñrari. Si aut n possit ad h inducere filiū n faciat testamentū s̄ codicilluz i quo ordinet p oia bona distribuant paupibus p male ablatis inceras asserēs p plura

sunt sua male ablata p oia sua bona. Silr male ablata certa q tñ pbari n pnt relinquat il^r psonis a quib^r iniuste habuit ea. Et male ablata certa q pbari n pnt sunt sic ea alienū. S̄ nūquid p quis inducere duas qrtas scz dbitā iure nature et trebellianicā. h̄ dicūt qz dā p n nisi quātū ē plus in scdā q in pria. C. ad. l. fal. l. plt. Alij dicūt idistīcte p sic vñ dō distinguunt p aut qz ē rogar^r restituere hereditatē incōtinēti et tūc ē vñ sūa pria. C. de ioffi. testa. qm nnulla. l. vñqz ad tps vt si dedeat sine liberis et tūc ē vera sūa scdā. C. de ioffi. testa. qm i priorib^r et i autē. d̄ r̄stī. autē. plt. coll. viii. h̄ dō diversitatis ē qz vbi qz ē rogar^r restituere hereditatē post tēpus certū vel si decedat sine liberis. pte incōtinēti deducere terciā debitā iure nature qz illā sine omni guamine d̄ qrere vt pbat autētice pdiētē. in pcessa aut tps deducet trebellianicū. In qua cū fruct^r pcepti cōputent min^r diminui^r substātia hereditatis p si restituer^r incōtinēti. et iō tūc n deducet qz tūc substātia defalcare^r n aut fruct^r. Ius aut canonīcū apte fouet sentētiam alia ex de testa. raynali^r et. c. raynal. dus. in tex. et in glo. Itē nō pte vti qz bñficio falcidie in trib^r casib^r. prim^r ē qn exēneus institut^r heres rogar^r ē restituere hereditatē alij et n iplet volūtate testatoris infra annū a mī su iudicis. Scōs ē si n fecerit inuentariū. Tercīus ē si testator cere^r de cōtitute sui p̄monij phibeat exp̄sse deduci falcidiā in autē. d̄ herē. et fal. ḡ. illud et. ḡ. si n fecerit inuēta et. ḡ. si vñ exp̄ssam. et h̄ vide infra u. de puidetij testatoris ar. j. s. de phibitōe falcidie. Itē qn vñ plures res sint legate tūc si soluit alijs ilarū integrē pte i alijs retainere plenā falcidiā p doli exceptōz. ff. ad. l. falci. si ex pluribus. Itē si legatu sit tale de quo falcidiā n d̄ dduci. puta ad pias cās. p h̄ n onerant^r alij legatarij. qz cuilibet legatario sufficit on^r suu vt deducat. C. ad. l. fal. i autē. silr. Itē legatu aut ē relictū vñi psonē aut plurib^r. si vñ aut legatu ē vñi. et tūc si soluit totū nihil detrahēt. aut icepit tñ soluere sic detrahēt. Aut sūt legata pluriū. et tūc si soluit vñi pte detrahēre de alijs. Si vñ sit relictū plurib^r tūc si soluit vñi totū n detrahēt. C. ad. l. falci. autē. h̄ enz testator si ex plurib^r. h̄ guil. Itē qn fruct^r p cipiu^r volūtate testatoris vt qn quis ē rogar^r restituere alteri hereditatē p aliq tps tūc cōputat fruct^r in qrtā trebellianicā. et qd sup quartā recepit n restituet nisi sit de liberis p̄mi grad^r. qn em ē rogar^r frater p̄mi grad^r restituere fr̄ibus hereditatē. si deceaserit d̄ retinere qrtā sine cōputatōe fructum nisi pcepit eos p̄ litis d̄testatōe tūc em cōputabit ipsos in quartā qz ē malefidei possessōz. Si vñ pcepit unt^r ex negligētia n p̄petis sic n cōputat in qrtā. et qd ex eis h̄ ultra restituet. C. ad. trebell. iubemus. De institutōe vñ liberoz legitimor sciendū p pater arrogās et auus ne potē adoptās tenent filios suos arrogatos et adoptiūos si tpe mortis sue h̄nt eos in sua adoptua familia i testamēto suo iſtituere vñ

exhēdere sic si essent filii eoz legitimi et naturales alias inutiliter testabuntur. Si vero tempore mortis sue essent emācipati ab eis tūc nō tenent eos instituere nec exhēdere. quod sūt loco exēneoz. pater etiā naturalis huiōi filios quādiū sunt in adoptiuā familia nec institue re nec exhēdere teneat. quod sūt loco exēneoz. Ex eo tūc tpe quo a p̄e adoptiuō fuerit emācipati incipiūt in ea cā esse sic si fuissent emācipati ab ipo naturali p̄e. insti. de he. lib. q. adop tuui liberi. et. q. emācipati vero. Is aut qui ad optauit exēnum dōens testamētū. filiū suū ad optiuū nec instituere nec exhēdere teneat cum nibil iuris habeat i bonis eiō nīl qd ei succedit ab intestato insti. de adop. q. hodie. Et nota qd illa documenta qd sunt tradita in artio p̄cedenti hñt etiā locū in liberis tm legiūmis Quid autē sit adoptatio et arrogatio vide in tractatu de mīmonio titulo de adoptōe

Equit videre de sexto artº p̄cipiali scz de institutōe ascēdentiū. circa qd sciend qd si ego testator l̄ testatrix nullū habeo libe rū a me necessario instituendū l̄ exheredandō habeā tñ parentē vel pentes legitimos et naturales. et sim in statu in qd liceat mihi testari. ut qz suz emācipatō l̄ aliter mei iuris factō tūc si testari vñiliter voluero eos instituere d̄ beo. C. ad sena. d̄ sul. orphi. quoties. licz si ha beā etiā descēdentes eos scz ascēdentes si vo lo possum instituere. Instituā ergo pentes meos nulla dñna habita iter p̄nos et maternos salua tñ gradō p̄rogatiua puta si patrē et mātrē habeā vñrunqz instituam vel si solū patrē vel solā mātrē illū vel illā instituā. De alijs autē ascēdentiibz nō teneoz facere mentionem qz p̄cedit eos uno gradu p̄ vel m̄. Sz si p̄rez vel m̄rem nō habeo. tūc p̄miores mihi in ḡdu ascēdentiū instituere debeo. eodē em̄ mō succedit ab intestato. ut in autē. de here. ab intestata. veni. q. si igit̄ defunctō possuz autē instituere in toto v̄l in certa pte. tñ sufficit si pentez instituendū instituā in sua legitia por tione pentibz debita iure nature. qd est tercia p̄ bona exēneoz. ut i autē. de triete et semis se. q. i. Et si in minori instituero nihilominus te net testamentū. licz agi possit ad supplemetuz ut de liberis dictū ē. Possuz autē meos pentes exhēdere l̄ p̄tire scz noiatim et legitima cā adiecta. alias testamentū meū rescindere. in autē. ut cū de ap. cog. q. si talis igit̄ col. viij.

Equit videre de septio p̄cipiali scz de in stitutōe exēneoz. circa qd sciendū qd si il lū v̄l illos quē l̄ quos habeo legitimos descen dētes l̄ ascēdentes instituēdos. l̄ exheredandōs. instituā quidē nō tñ in vñiuerso scz in pte. v̄l re certa. tūc exēneū in residuo vñiuersalem heredē instituere potero. si em̄ nō inueniret vñiuersalis tūc is qd esset instituē i pte l̄ re cer ta habere. p̄ v̄l. C. de here. insti. quoties. Si autē eos oīo exheredauero tūc exēneū instituaz alias testm̄ nō teneret i quo institutio hereditas nō esset insti. de fideicōmis. here. q. i primis. Qn̄ vo nullū habeo descendētiū l̄ ascēdentiuz instituā heredē aliquē exēneum siue sic meō na

tralibz. siue aliqz de collateralibz mēs. siue qd unqz alia psona. puta dicēdo in pte vel in tercia psona sic. in oībus autē bonis suis qd tūce actionibz. i. filiū eiō naturalē l̄ paerū vel huiōi sibi heredē instituit l̄ calē eccliam l̄ cō uentū l̄ hospitale tanp̄ xpi paupes iuncta pie tatis sibi heredē instituit. Notandū autē qd si dica generaliter paupes xpi sibi heredes in stitutio distributio operat epo dpo. qd ē p̄cura tor paupenz generalis sue dpo. Et iō ad hoc vitā dū solet sic addi. Illos scz paupes quos eius om̄issarij dixerint eligēdos. quoqz quēli bet tm illā portionē quā ipsi om̄issarij ei designauerint ex hac hereditate cape voluit et di sposuit. et ipsos om̄issarios vice dictor paupez et heredē hāc hereditatē adire. Licz autē institutio talis videa alieno arbitrio om̄ittit. et iō nō valere. tñ bñ vñ qz testator prima facie suo arbitrio instituit paupes xpi qd facere potuit licet eos restrinxerit ad certos paupes et heredes ad om̄issarios expēct factō declarandos. Si vero dicerz illū institutio quē talis voluerit tunc oīo om̄itteret arbitrio alieno. et esset oīo inutilis institutio. Ad p̄dictū autē dubius vitandū solet testator aliquā fidēlē psonā hereditē instituere. distributōe ipsius hereditatis p̄ aia sua eius fidei om̄ittēdo. dicendo sic. in oībus autē bonis suis dñm calē heredē sibi instituit disponēs et iubēs quinns p̄ aia sua hereditatem ipsam eroget et distribuat in pias causas. et distributōe ipsaz eiō fidei et caritati om̄ittēs. licz autē videa esse quoddā fideicōmissum. qn̄ vñ inde possit trebellianica por tio defalcat et vñ qd nō cū in relictis ad pias causas oīo falcidia cesseret. in autē. de ec. ti. q. si autē heredes. Ad hoc nota qd frater nō habet querelā in officiōsi testamēti. si frater eius hereditē exēneum instituerit nisi psonā infamē istituit et h̄ haber locū in fratre d̄sanguineo et uterino simul et in fratre consanguineo tātu et nō in fratre uterino tm. ff. de ioffi. testa. l. j. vñ qui h̄ fratrē et patre et m̄re tm si instituit psonā turpē et infamē d̄s instituere fratrē salte in aliqua re alias rūper frater testm̄. nisi om̄iserit cām in ḡtitudinis ut qz d̄tra eū mor tē intentauit v̄l accusatōem criminalem inducere voluit l̄ substātie eius iacturā graue molitus fuit pbant̄ hec in autē. de nup. q. ingātudinē. hec ḡml. Itē ad h̄ vñ quis institui possit tria tpa d̄sideran̄ scz tēpus institutōis ut scia vñ institutio tenuent. tēpus mortis testatoris. ut scia vñ effectū habuerit. et tēpus adiōnis hereditatis qd tps maxime expectandū ē. quo scz hereditas acquirat. ff. de fur a ticio. Medio autē tpe iter factū testm̄ et mortem v̄l dōdicionē institutōis existēt. mutatio iuriis hereditis nō nocet qz tria tēpora cōsid ran̄ et h̄ quo ad exēneos et eos qui nō sunt i po testate testator. In hereditō vo suis et nēcījs tempus mortis tm videa expectandū insti. de here. qli. et di. q. in exēneis et. q. sui. In hereditibz vo nēcījs duo tm tpa sunt expectāda scz testamentā et mortis. ff. de heredi. insti. si alienū. et. l. seruū. Vnde si heres institut̄ ab

extraneo sit excōicatus tpe institucōis l' mos
us l' adictionis p' nihil habe². Si autē medio
tpe n̄ nocet. vñ si p' institucōem fuit excōica
tus et an morte absolutus heres erit. s̄ de h^o
habebit infra plenū li. vii. ti. viii. Insuper
nota q̄ istiū n̄ p'nt isti. s. deportat⁹ in insulā
C. de he. insti. l. i. dānatus in metallū. q̄ pe
grinus ē effect⁹. ff. de his q̄ p' scriptis ha
bent². si in metallū heretici. C. de here. insti.
l. i. manicheos. Baptismi iteratores. Aposto
te xp̄iani qui p'olis sacrificarēt. C. de aposto
ta hi qui et l. manicheos. Collegia illicita
id ē priuilegiū spēale n̄ habencia eo q̄ n̄ sunt
a senatu l' prīcipe approbata. C. de he. insti.
collegiū. Itē spurius testatoris ab eo institui
n̄ p̄t itez incestuosus. in autē. qui. mo. na. ef
fai. q̄. fi. Item nec mulier q̄ nubit infra tēpus
luct⁹ scđz le. in autē. de nup. q̄. i. et. C. de se.
nup. l. i. h̄. iij. hoc tñ scđm canones n̄ tenet
ex. de se. nup. c. ple. et vlt. Itē incerta psona n̄
p̄t institui. hoc tñ fallit in paupib⁹ xpi. ff. de
he. insti. quotiēs. Itē seru⁹ accusat⁹ de adulte
rio cū domina sua omisso q̄ etiā dñā de eodez
crimine fuerat accusata. ab ipsa dñā n̄ p̄t isti
tu insti. de here. insti. q̄. ē aut̄ casus. Omnes
vo psonae alie a p'dictis p'nt institui. Ad hoc
nota q̄ si seru⁹ sit institue⁹ heres n̄ p̄t nisi ins
su dñi adire hereditatē et si dñō iubēre adeat
acquir² dñō ac si esset institutus insti. p' quas
p'so. nobis ac q̄. q̄. itē nobis. Nota tñ scđz io
h̄. m̄. xij. q. ij. illud. q̄ licet seru⁹ n̄ possint
hereditatez possidere. Qsuetudo tñ ē in plurib⁹
locis p' filiis relinqui² peculiū qd̄ habuit p̄t

Equi² videre de viij. principali. s. de for
mis institutionū heredū. vbi sciendum q̄
dictator testamēti d̄siderare debet vtrū insti
tua² unus heres l' plures et an liberi l' ascen
dentes l' eñnei et an plures instituant eq̄liter
vel inequal r. et an in capita l' stirpes. Et qui
de si testator habeat vnicū filiū l' filiā et euz
instituat heredē in vniuerso. positis oibus le
gatis dice² sic. In oibus aut̄ bonis suis iurib⁹
et actionib⁹. c. filiā eius heredē istituit. Et si
p' legē vel lepanā puidere velit ne q̄si agna
tione sui heredis rumpa² testamentū dice² sic
tale eius filiū instituit l' eo p'moriēte liberos
et eo superstices natos et posthumos in stirpes
et n̄ in capita heredes sibi istituit. Si aut̄ ha
beat p'les filios et filias et velit eos eq̄liter
heredes instituere sibi dice² sic. C. et p' filios
et eq̄nis portionib⁹ istituit. Et si q̄s dictor
filiorū eius ip̄o testatore uno decesserit in lo
cū et ptem eius liberi et eo superstices nati et
posthumū in stirpes et n̄ in capita sint heredes
Si vo aliquos eoz velit instituere sibi heredes
in re certa l' pte et aliquos in vniuerso dicet²
sic petr⁹ bertā ei⁹ filiā heredem sibi instituit i
centū lib. q̄o ec̄ eam habere voluit cū nupsic
l' religione intravit et interim i domo sua de
centia et suffnā alimēta. Si tñ dictas centuz
lib. anq̄ nubat l' religione intrer exegerit er
tūc n̄ habeat alimēta. Si aut̄ filia sit nupta sic
dice² petr⁹ bertā filiā eius vel ea p'mortua li
beros ex ea superstices in stirpes sibi heredē in

stituit in eo qd̄ ipsi berte dotia noīe. dedid qñ
nupsic et insup in x. libris. Si vo filia sit dedi
cata in aliquo monasterio. p̄t eam p̄ vel mo
nasteriū in quo ē si volnerit heredē sibi insti
tuere in certa p'ntate. Potest ec̄ filiū emanci
patū heredē sibi instituere in certa pte. p̄t ec̄
in vniuerso piter cū alijs in p'ntate sua retēis
p̄t ec̄ aliquos eoz quos h̄z in p'ntate heredem
sibi instituere in certa pte. Positis aut̄ heredi
bus p'cicularib⁹ d̄z institui heres v̄lis sic. in
oibus aut̄ alijs ec̄. vt q̄. Eactis aut̄ institucōis
bus v̄libus et p'cicularib⁹ liberoz viventiz
debē fieri institutōnes posthumoz ne alias
testamentū rumpat² sic. Si vo ex ip̄a dñā ber
ta diuge eius nati fuerint ei filij vn̄ vel plu
res masculi vel feminine posthumi v̄l medio tē
pore nati ad luce puenientes. si masculi l' ma
sculus fuerint ip̄m l' ipsos cū p'dictis a. et. b.
iam natis pariter et equis portionib⁹ in omni
bus bonis suis sibi heredes instituit Si vo feia
fuerit vna vel plures ipsaz l' ipsas siue quāli
bet eaz in centū libris heredē sibi instituit.
De formis aut̄ institutionū ascendentū et ex
neor patet ex p'dictis. Accedat ec̄ testamēti
dictatoz. q̄ si fiat exheredatio legitime fiat.
et q̄ testationē ipsa exheredatio ancedat. quō
aut̄ forme exheredationū fiant patet ex his q̄
dident² in ar. se.

Equi² videre de ix. s. de causis exheredā
di q̄ em̄ habitū ē supra. p̄ pentes filios
ei filij pentes exheredare p'nt. Ideo videndū
ē quib⁹ ex causis exheredatio fieri possit. et p̄t
mo quib⁹ ex causis exheredari p'nt filij. sed
ex quibus parētes Sciendū ergo q̄. xij. sunt
cause quib⁹ pater vel mater avus vel avia fi
lios et nepotes exheredare p'nt. prima ē si fi
lius man⁹ iniecerit in patre ut offendere eū
Secunda si grandē iniuria ei fecerit et detumeli
am. Tercia si patre accusauit in criminalibus
causis p̄ter p̄ de criminē lese maiestatis v̄l de
offensa d̄tra omunitatē siue cinitatis facta v̄l
de heresi. Quarta si fili⁹ malefic² cū malefi
cis duerat². Quinta si filius machine² l' insi
die² in necē patris. Sexta si filius calūnose
item mouerit patri a qua si pater defecerit o
portet eū damna grauia sustinere. Septia si fi
lius rogar² a patre ob debitum in carcere de
truso vt fideiubeat p̄ eo et nō vult fideiube
re in illo p̄ quo creditoz ei⁹ fideiussorē re
cipere volūt qd̄ tñ in filiis masculis locū ha
bet. Octaua si fili⁹ p̄hibuerit patrez testari.
Nona si filius sit ioculator d̄tra voluntatem
p̄tis nisi pater eandē habuerit p̄fessionez. De
cima si filia n̄ desenserit patri volēti eam hone
ste maritare et dotare scđz vires p'monij. sed
poti⁹ vult luxuriari. Undecima si fili⁹ miscea
tur cū sua nouerca aut̄ occubina p̄tis sui. Duo
decima si fili⁹ neglexerit patre furioluz in q^o
casu etiā ip̄o iure ē exheredat². Tredecima si
fili⁹ patre captū a saraceis redimere noluit
in quo casu si pater i captivitate decedat he
reditas ad ecclesiā spectat. Decimaq̄ta si p̄
sit catholic⁹ et filius heretic⁹. Cause autēz
ap̄ter q̄s filij parētes et nepotes auū et auia

excedere pñt sunt octo. prima ē si pñ filiū de
crimine accusauit ppter de criminie lese maiestatis. Scda si pñ vite filij p venenū l aliter i
sidiatus fuerit. Tercia si pater vxori v̄l cōcubine filij se immiscuerit. Quarta si pater p̄bi
buerit filiū testari de his de quibꝫ poterat te
stari. Quita si pñ n̄ redemerit filiū captū a sa
racenis subueniēdo sibi. qz tūc si filius i cap
tuitate dcedat bona de quibꝫ ip̄e poterat te
stari debet esse ecclesie. vel dan p captiuoz
redēptōe. si v̄o redat rite patrē exheredare p
Sexta si pñ neglexerit curā filij furiosi. Sepu
ma si pñ sit heretic⁹ et fili⁹ catholicus. Octa
ua si pñ vxori filij dederit venenū ad mortez
l mentis alienatōz. l aliter insidiat⁹ fuerit vi
te ei⁹. et eodē m̄ si mater marito filie pbanc⁹
hec oia in autē. vt cū de ap. cognō. f. cās et
g. om̄s col. vñj. Et om̄s iste cause ingātudia
collunt⁹ p ingressuz religionis. vt dicit bern.
ex. de apo. literaz. Ad hoc nota p exbeda
tio n̄ tenz nisi cā aliq̄ de sup̄dictis noiatim ex
primat⁹. vt dicēdo sic. insup petrus filiū eius
qz manus atroces in eū iniecit oio exhereda
vit et ex om̄i substātia et hereditate sua alie
nū dstituit. B. v̄o sibi heredē dstituit Si vero
nec dstituere nec exheredare velit p̄ pterire
inserendo tñ causam sic. petrus ber. filiā eius
nec dstituit nec exbedavit qz cū eaz honeste
maritare vellet maluit luxuriari. p. vero here
dem sibi dstituit. talis em̄ ptericio facta cur
ca eam tñ valz sicut exheredatio Et simili mo
do liberi et ascendētes seruos exheredare v̄l
pterire pñt inserendo ali. p̄ de causis sup̄adi
ctis. Itē si testator dicat exheredo filiū meum
sine expressione nois cum plures filios habe
at nullus erit exheredat⁹. ff. de libe. et post
bu. nominatim. Insup nota p̄ filius excludi⁹
ab hereditate pñs ppter plura crimina. pri
o ppter crimen heresis. ex. de hereti. vergētis. i
fi. scdō ppter criminē lese maiestatis. ar. de pe
di. j. si quis tñ in militibꝫ. Et scdō quicdā sp
monie qd̄ ei pifcat⁹. tertio ppter crimen iter
fectōis vel mutilationis rectoris ecclesie. ex
de penia. in quibusdā. qzto ppter criminē ince
stus cū monacha om̄issu ar. xxij. q. j. si quis lo
licitauerit in ter. et glo.

.De substitutōibꝫ ii. xxij.

Einde qz dstitutis heredibus plerūqz
dstituunt⁹ ali⁹. Ideo viso de dstituto
nibus videndū ē de substitutōibꝫ. Et
prio quid ē dstitutio. sedo quor et qz sūt spe
cies sive differētie eins. tertio de substitutōe
vulgari. qzto de substitutōe pupillari. quinto
de substitutōe exemplari. sexto de opendiosa.
septimo de substitutōe breviiloqua. Circa pri
mū sciend p̄ substitutō ē scdaria et dditional
dstitutio. dstitutio em̄ dñet in se dstitutō
nem. vt cū. a. mibi heredē dstituo et si. a. non
fuerit heres v̄l si deceſſerit. p. si heres et p̄
q. a. heres dstituit⁹ pure et primo gradu sed
p. heres eligit sub dditōe et scdō gradu. Et
licet dstitutio possit ab uno in aliū multipli
cari. qlibet tñ dstitutio d̄ gradus scdus sic
scdē nuptie dñr om̄s que sequunt⁹ primas,

Irea scdō sciendū p̄ substitutio alia ē di
recta alia obliq̄. directa ē p̄ quā quis ca
pit hereditatē defūcti nullo alio mediāte vel
sibi cooptante. vt cū dñr. a. mibi heredē insti
tuo. et si ip̄e non fuerit heres. p. si heres
tunc enim adueniente dditōe statim immedia
te hereditas pueniet ad. p. et ip̄e p̄ se nullo a
lio cooptante potent eā adire. Substitutio vo
ebliqua sive fideicōmissaria v̄l p̄caria ē illa p̄
quā quis capit hereditatē alio mediāte vt cū
testator fideicōmisserit heredi ut hereditatem
restituat ali⁹ dice⁹ sic. a. heredē mibi dstituo.
S; rogo eū p̄ fideicōmissuz vt ipsaz hereditatē
restituat. p. liz ergo p̄ fideicōmissuz. p. si sub
stitut⁹ ipsi a. p̄eo tñ. i. dñz hereditatez adire. et
aditā. p. restituere. Et sic a. mediāte et opante
hereditas pueniet ad. p. Scienduz aut op̄ si
a. adierit sp̄cē hereditatē tūc d̄falcata et re
tentia sibi portione trebellianica scz qd̄rante
id ē q̄rta p̄te hereditatis. reliquū dōdratē. i.
reliquas tres p̄tes hereditatis restituet petro
Si vero iudicis officio opulsus adierit. totaz
hereditatē restituet mīti. de fideicō. here. g. i
primis. S; h̄ substitutio sub dicta v̄borz for
ma raro fieri d̄saenit. sub alijs aut verbis se
pe dñgit vt qñ dstituo. a. filiū v̄l fratre me
um et subicio. p̄ si dictus. a. qñqz deceſſerit si
ne liberis dstituuo ei. p. h̄ em̄ verba represen
tant fideicōmissanā dstitutōem vt infra di
cer⁹ cā de opendiosa age⁹. Sed quid si eccl
esia sit heres et rogata restituere hereditatē al
teri. Nunq̄ detrahere p̄t quartā trebelliani
cam. Ad h̄ nota jo. xi. q. iii. c. plt. p̄ p̄t eā de
trahere si debet hereditatez restituere p̄sonē
privatae. si aut ecclēsia n̄ dubitat legiste v̄trūz
possint detrahere. C. om̄ma de le. l. j. Ite⁹ si
quis rogatus sit restituere pluribꝫ heredita
tē si sine liberis morient⁹. et unus illoz pre
moriat⁹ et relinquat filios. alter aut sup̄nuat
Illi soli sup̄uuenti debe⁹ hereditas l̄ fideicō
missum. qz tpe extantis dditionis solus mue
nit⁹ et fili⁹ premortui nihil debe⁹. qz deceſſit
ante dñe fideicōmissi cedente. C. cadu. coll. l
vna. g. si aut aliquid. et ex de testa. raynald⁹
in glo. Ad hoc nota scdō bern. et guil. ex
de pbacōe. in p̄sencia sup illud n̄ intelligit
sine herede dcedere qui monalterū sibi insti
tuit heredem. p̄ qñ quis ē rogatus restituere
hereditatē ali⁹ vel legat⁹ aut ē rogatus resti
tue loco religioso vel ecclesie v̄l paupibꝫ
ad pias causas. et tūc p̄ ingressuz meū n̄ euā
nescit dstitutio. Aut private p̄sonē et tunc
aut fit mentio de liberis vel heredibꝫ aut nō
si nō puta dstituo. a. heredē tali dditione ut
restituat. p. hereditatē. et tūc euānescit substi
tutio. si a. postea filium vel nepotē ex filio p̄
mortuo habuerit licet mentio de liberis n̄ sit
facta. C. de fideicō. cū acutissimi. Aut fit me
ntio de liberis puta dstituo. a. tali cōditione
vt si sine liberis deceſſerit hereditatē restituat
p̄. tūc dstitutio euānescit in pluribꝫ casibꝫ.
primo si dstitut⁹ deceſſat pr̄ius p̄ dstitutus
vn fili⁹ dstituti pmortui nihil debe⁹. vel si
sint mortui an dñem fideicōmiso cedente. C.

de cadu. toll. l. i. Scđo si institutus ingredia²
monasteriū vel assisteriū ita q̄ monachac² te-
neat q̄ tunc monasteriū v̄l assisteriū heres ei-
us intelliga esse. Si v̄o n̄ intret monasterium.
tūc grauatus substitutōe n̄ p̄t instituere mona-
steriu heredē vñ i^o q̄d i.c. p̄sentia. n̄ vide²
sine herede decedere. nez̄ e monasterium in
grediēdo n̄ tm̄ instituedo Tercio si habeat fi-
liū naturalē. ff. de trebel. ex facto. Quarto si
n̄ habeat filiū s̄z nepotē ex filio p̄mortuo. Nō
euaneſcit aut̄ pdicta substitutio si institutōe fi-
liū habuerit et ille p̄mortuat² q̄ tūc vide² sine
liberis deceſſisse ex. de testa. rapnūtius. Non
euaneſcit eē si fiat clericus n̄i duo occurant
ibi. s. p̄ in ecclesia p̄petuo maneat. et q̄ reli-
cta expendan² vel relinquā in pias causas
Non euaneſcit etiā si se et sua tradat ecclesie
seculari n̄i occurat ibi etiā pdicta in autē. d.
sanctis. epi. g. s. b̄ p̄senti. Si vero fiat mentio
de herede puta institutio. a. cali oditione ut si
sine herede deceſſerit restituat hereditatē. p.
tunc noie heredū soli filij intelligunt². ut in-
l. ex facto. et noie filiorū nepotes et alij ulter-
rius descendentes. Directa aut̄ substitutio alia
vulgaris alia pupillaris. alia exemplaris. alia
opendiosa. alia breuiloqua. de quib⁹ p̄ordi-
nem e videndū.

Equit² videre de tercio sc̄z de substitutōe
vulgarī. circa q̄d sciendū q̄ talis alia e ex-
p̄ssa alia tacita. Ex p̄ssa fit p̄ istā negationē nō
hoc mō. institutio mibi heredē. a. et si ip̄e noluit
vel n̄ potuerit heres esse pe. sit heres. vel pe.
substitutio. Tacita e q̄n negatio n̄ exprimit² sed
includit². ut cū d̄ a. et pe. mibi heredes insti-
tuo ex b̄ em colligit² q̄ si alter eoz heres nō
fuerit sc̄z q̄ noluit v̄l n̄ potuit. q̄ deceſſit an-
te aditā hereditatē alter sit heres insolidum
Dicit² aut̄ vulgaris substitutio talis q̄ a quo
liber de vulgo sc̄z testatore masculo vel feia
pente vel exneō p̄ fieri. p̄t etiā fieri cui libet
sc̄z pupillo. adalto. et maiori i p̄tate d̄stituto
vel emācipato suo vel exneō. Effectus aut̄ ei-
us e vt bona testatoris pueniat ad substitutū
sc̄z illa tm̄ q̄ puenire debebat ad institutū qui
noluit et n̄ potuit heres esse et n̄ bona illius
heredis instituti q̄ testator p̄ talē substitutōe
substituere potuit in bonis suis. nō aut̄ in bo-
nis heredis. vñ substitutus directe fit heres
ipi testatori. isti. de pupil. substi. g. q̄ casu. Ex-
pirat aut̄ b̄ substitutio q̄ cito adierit b̄ditatē
sue postea decedat cu liberis sue sine liberis
C. de impubēt et alijs substi. post aditā

Equit² videre de q̄rto sc̄z de substitutōne
pupillari circa quā sciendū q̄ ad eā qua-
tor occurrit. primū e ut ille cui fit substitutō
sit de liberis testatoris. Scđo q̄ sit impubes
Tertiū e p̄ sit in p̄tate testatoris. Quartū e p̄
ille cui fit substitutio institutā vel exherede²
et pb̄an² b̄ insti. e. Doteſt aut̄ b̄ substitutō fie-
ri n̄ tm̄ ipuberi filio iā nato. s̄z eē posthumo si
en ip̄e posthum² nascitur² erat in p̄tate testa-
toris si testator ip̄se viueret. p̄t eē fieri nepotū
ex filio si tm̄ n̄ sit recasurus in p̄tate patris sui
post mortē aui. ff. d̄ vulga. et pupilla. substi.

l. ij. g. posthumus. Dicit² aut̄ b̄ substitutio pu-
pillaris. q̄ fit soli pupillo. nec p̄ t̄ps excede-
re pupillare. q̄ exprimat ad introitū pubertatis
p̄t aut̄ fieri in minus tēpus ut dicat² si filius
meus infra quartū v̄l quintū annū v̄l etiā mi-
nus deceſſerit ille sit heres. ff. e. g. masculo.
Est aut̄ substitutio pupillaris alia tacita alia
exp̄ssa. Expressa e illa q̄ fit p̄ verbū affirmati-
num et facit exp̄sse mentionē de pupillari eta-
te. ut cū d̄ sic. a. filium meū heredē mibi osti-
tuo. et si ip̄e mibi fuerit heres. et in etate pu-
pillari deceſſerit. p̄. sit heres vel. p̄. substitutio.
Tacita e q̄ habet exp̄sse formā pupillaris. sed
sub quibusdā alijs verbis includit². ut cū d̄.
a. filiū meū heredē mibi institutio ei si irſe he-
res mibi n̄ fuerit. p̄. sit heres. Hec e substitu-
tio vulgaris exp̄ssa et sub hac includit² tacita
puta ex eo q̄ dico si n̄ fuerit heres resultat v-
traq̄z substitutio sc̄z vulgaris et pupillaris vñ
sue. a. n̄ sit heres sue sic si in etate pupillari
deceſſerit hereditas directo iure pueniet ad
p. sed ex vulgari succedet tm̄ in bonis testato-
ris. ex pupillari v̄o succedet in bonis testato-
ris et pupilli. Et similiter sub pupillari exp̄ssa
includit² vulgaris tacita insti. e. i principio ec-
ff. e. nam hoc iure. Effect² substitutionis pu-
pillaris exp̄sse e q̄ ille qui e substitut² ipube-
ri deceſſet infra tēpus pupillare fit directo
iure heres testatori et pupillo. et capit here-
ditatē vtriusqz. Item effectus eius e p̄ exclu-
dit matrē impuberis et omnē aliā psonā que
ip̄i pupillo ab intestato succedere potuisse. i-
sti. e. ff. e. lutius. vñ licet testamentū videat²
esse vñ. p̄. ordinatorē vnum sc̄z patrē e ta-
men duarū hereditatuz sc̄z patris et filij. cum
em̄ pupillus non possit testari p̄mititur patri
testamentū ip̄i filio facere. et de herede ei p̄
uidere. et b̄ tantū infra tēpus pupillare insti.
e. g. quo casu. In pupillari aut̄ tacita. aut̄ ip̄i
pupillo substitut² alter filius testatoris et fr̄
eiudicem̄ pupilli et tūc substitut² totaliter ad
mitti². et mater et q̄libz alia psona venies ab
intestato repellit². Aut̄ substitut² exneus. et
tunc mater admittit² et substitut² repellitur.
C. de impu. et alijs substi. cū quidā. Euaneſ-
cē aut̄ substitutio pupillaris p̄tio si pupill² erit
pubes insti. e. g. qua rōe Scđo si hereditas pa-
tris n̄ sit adhuc adita. q̄ cum testamentum p̄
num sit destitutū exquo nullus appetet heres
euaneſcit eē pupillare. ff. e. si plures. Tercio
si nascatur posthumus de quo non fuit facta
mentio. ff. e. si p̄. Quarto si pupillus patiat²
capitis diminutionem maximā v̄l mediam v̄l
etiam minimā. ff. de adoptionib² l. nec ei. Et
quibusdā etiā alijs modis quos reliq^o iurispri-
tis gratia breuitatis.

Equit² videre de quinto sc̄z de substitutōne
exemplari. Circa q̄d sciendū q̄ ipsa fieri p̄t
in quocūqz pente mare l̄ feia filio furioso v̄l
mente capto. exnti v̄l n̄ exnti in p̄tia p̄tate dū
en̄ sit pubes vel maior. Nam ipuberi furioso
vel mēte capto p̄uidetur p̄ substitutōem pu-
pillare. ff. de tutel. l. ij. d̄z ei testator certas
psonas et certo ordine substituere furioso. si

em̄ furiosus habeat liberos. et p̄io substituet illos si vero n̄ habeat liberos sed fratres substituendi sunt ei ipsi fratres. si vō nec liberos nec fratres habeat tūc q̄z voluerit substituet C. de impu. et alijs substi. h̄umanitatis. Et subdit² in hac substitutōe talis d̄ditio. s. si ipse furiosus decedat ante p̄ mente et cerebro sanus fiat. Est ḡo substiōis h̄ forma tal. a. filiū meū furiosū vel mente captū heredē m̄bi instituo et si ipse deceperit ante p̄ mente et cerebro sanus fiat. talis eius filiū vel frater vel talis alius sit heres. vel sic. talē eius filiū vel frēm vel talē alium substituo. Dicit² aut̄ h̄ substitutio exēplanis. q̄z fit ad exemplū sive similitudinē substitutōis pupillaris. sīc em̄ pupillus testan n̄ p̄t. sic nec furiosus. et ideo sic pater p̄uidet filio suo pupillo d̄ herede sic et filio furioso. vñ substitut⁹ caput vtraqz bona scz testatoris et heredis sicut in pupillari. Differt tñ hec substitutio a pupillari. p̄io q̄z illa fit tñ a parente ei quē habet in p̄tate h̄ vero fit etiam ei quē n̄ habz in potestate. Scđo q̄z illa fit tantū pupillis ifra tēpus pupillare. h̄ aut̄ adulstia vel maiorib⁹. Tercio q̄z pupillo substitui p̄t quilibz ad libitū testatoris. sed furioso certe p̄sonae sunt substituende Quarto quia illa exprimat adueniēte pubertate s̄z hec adnēmēte sanitate p̄ban⁹ hec insti. d̄ pupil. sub. q̄. qua ratione. Sed quid si habet lucida interualla. p̄t dici scđm host. p̄ si habet tan ta quod potest facere testamentū substitutio euanscrit. etiā si n̄ fecerit. et imputet sibi si n̄ h̄ evitauit ar. ff. de re. iu. qđ quisqz. vñ dic q̄ si fecit euanscrit si vō n̄ fecit nec facere potuit n̄ euanscrit ar. C. de legi. qđ fauore.

Equitur videre de sexto. s. de substitutōe dpendiosa. hec aut̄ aliquā fit a milite. alijs quādo a pagano. i. n̄ milite. milites de quibus loquit̄ lex nostro tēpe n̄ habemus. Et iō p̄termissa illa q̄ fit a milite. dicendū ē de illa q̄ fit a pagano. Hui⁹ aut̄ substiōis forma ē h̄ a. filiū meū heredē m̄bi instituo. si tñ q̄ncun q̄z deceperit. p. sit heres meus. ff. e. verbis. Hoc p̄cognito scz p̄ dpendiosa fieri n̄ potest a pagano nisi filio pupillo in p̄tate ex̄ti. sīc nec pupillaria et hec dpendiosa dñinet in se pupillare exp̄ssam. q̄z habz eundē effectū. Et dicit² dpendiosa q̄z sub dpendio hui⁹ aduersib⁹ q̄ncunqz dñinet pupillarē que alias fit p̄lixorib⁹ verbis. Et licet hoc aduerbiū q̄ncun q̄z scđm significatōz p̄p̄iam se extēdat ad omnē tempus. restringit² tñ hic ad tēpus pupillare. virtute horū verborū. p. sit heres q̄z per huiōi verba directa videoz voluisse filio meo infra tēpus pupillare p̄uidere de herede qđ infra tēpus illud facere m̄bi n̄ licet insti. de pupil. sub. q̄. quo casu. Licet aut̄ p̄dicta substitutio et sui natura simplē sit directa. alias tñ in ea posset addi l̄ mutari qđ eā ad naturaz et ius fideicōmissarie d̄duceret. h̄ aut̄ fieri p̄t sub q̄tuqz formis. prima ē tal. et si dicit². a. fili⁹ meus l̄ frater q̄ncunqz deceperit p. substitutio. h̄ em̄ verbū substitutio trahit hāc substitutōz eos poraliter ad fideicōmissum. C. de ipub. et alā

is sub. p̄cibus. Et h̄ aduerbiū q̄ncunqz respic̄t om̄e tēpus. ff. de re. du. quoties. Et iō quocū q̄z tēpe. a. moriat̄ vide² virtute hui⁹ verbi substitutio. rogatus esse a testatore p̄ fideicōmissuz post mortē reddere hereditatē et bona testatoris. vñ quocūqz tēpe. a. moriat̄ mater et qui cūqz successores eius adibūt ipsam hereditatē et aditā substituto restituēt ex iure fideicōmissi. insti. de fideicōmissi. he. q̄. sed q̄ stipulatōes. Defalcabūt aut̄ et retinebūt primo. ipsius. a. legitimā scz terciā p̄t totius hereditatis si ipse a. erat. de libera testatoris ad quos legitima spectat. in hac em̄ testatorū grauare non potuit. C. de inoffi. testa. qm̄. de relictis vō duab⁹ p̄ibus defalcabūt trebellianicam id ē quartā et sic habebit mediā hereditatem alterā vō medietatē restituēt substituto ex iure fideicōmissi. Retinebūt etiā sibi omnia bona ipsi⁹. a. q̄z testator de suis tñ bonis rogas se intelligit n̄ heredis. Si vō. a. n̄ erat de libera defalcabūt tñ trebellianicā et habeb̄t etiā alia bona que ipse a. aliunde q̄sunt. Hec em̄ substitutio q̄z fideicōmissi ius haberet. fieri p̄t cuicūqz heredi et a quocūqz testatore illi. de fideicōmissi. he. q̄. in primis et se. Attendas aut̄ diligēter p̄ licet in dicta forma dica² simpliciter q̄ncunqz deceperit et n̄ addat̄ sine liberis. si tñ a. erat de liberis testatoris h̄ clausula scz sine liberis tacite subintelligit². q̄z regula ē p̄ q̄ncunqz rogat aliquē de liberis suis hereditatē alteri restituere p̄t mortē suaz hec d̄ditio inest tacite scz si deceperit sine liberis quia n̄ ē verisile p̄ velim meā hereditatē exclusa p̄le filij mei ad aliū p̄uenire. Sed in ec̄ neo herede sic rogato n̄ inest d̄ditio talis nisi adda² exp̄sse. C. de insti. sub d̄ditōe factis generalit̄. q̄. vlt. Scđa forma ē tal. a. m̄bi heredē instituo. sed si dicit² q̄ncunqz sine liberis deceperit. p. sit heres. et hec ē totaliter fideicōmissaria. q̄z licet hec verba p. sit heres. directa videan² tñ p̄ istā additōem scz sine liberis trahunt² ad fideicōmissuz. ut p̄bat². ff. ad trebel. l. sceuola. q̄z illa additio sit. innuit p̄ i q̄z cūqz etate decepat sine liberis vñ rogat̄ esse p̄ fideicōmissuz hereditatē restituere p̄t mortē. et iō quocūqz tēpe sine liberis moria² m̄ et q̄z cūqz successores ei⁹ hereditatē restituēt substitutio deductis sup̄dictis. ff. de vul. et pn. sub h̄. q̄. cū filie. Tertia forma ē tal. a. m̄bi heredē instituo. s̄z si dicit². a. q̄ncunqz deceperit sine liberis. p. substitutio. et hec ec̄ oī tēpe ē fideicōmissaria. et idē ius et eundē effectū h̄z p̄ oia qđ et q̄z h̄nt alie due p̄cedētes. tū rōe h̄z verbi substitutio. tū rōe hui⁹ adiectōis scz sine liberis. Et q̄cūqz dicta sunt de illis duabus de ista tercia itelligi debet. Quarta forma ē tal. s. a. filiū meū m̄bi heredē instituo si tñ fili⁹ me⁹ deceperit in pupillari etate l̄ q̄ncunqz postea sine liberis. p. substitutio. sub bac forma d̄p̄he dñ² tres substiōes. vna pupillaris exp̄sa p̄ h̄ qđ d̄z si deceperit in pupillari etate et ex hac resultat racita vulgaris q̄ sub pupillari exp̄sa d̄tinet² ut habitū ē sup̄ra. Et nota p̄ h̄ q̄ta forma fieri n̄ p̄t nisi filiofami. pupillo p̄ter

pupillarē exp̄ssam q̄ dñinet̄ in ea ut dictū est
et si dictator testam̄ti voluerit p̄ iste tres sub-
stitutōes clari⁹ ex p̄dicta forma d̄surgant di-
ce⁹ sic. p. pupillariter vulgariter et p̄ fideicō-
missū substituo. In sup̄ nota p̄ si testor̄ habue-
rit filiū impubere cui nō em̄ in pupilli etate.
s̄ etiā abinde sup̄ substitutē heredē volue-
rit lic⁹ q̄rta forma pm̄issa sufficē videa⁹ bonū
t̄n̄ ē d̄siliū p̄ quālibet substitutōe p̄ se faciat
et p̄mo pupillarē sic. a. filiū meū mihi heres
instituo. si t̄n̄ dict⁹. a. fili⁹ me⁹ michi heres
fuerit. et in pupillari etate decesserit. p. sit he-
res v̄l sic fr̄s ei⁹ sup̄stites sint heres. v̄l sic
fr̄s ei⁹ sup̄stites et p̄mortuor̄ frat̄z ei⁹ li-
beri in stirpes et nō in capita sint heres. po-
stea faciat fideicōmissariā sic. Si v̄o dict⁹. a.
fr̄s puberes q̄ncūq; decesserit sine liberis. l̄
sic infra. xx. ānū vel aliud tale tps etatis sue
decesserit sine liberis p̄ fideicōmissū ei substi-
tuo. p. v̄l p̄ fideicōmissū ei substituo sup̄stites
frat̄z ei⁹. et p̄mortuor̄ frat̄z eius liberos
in stirpes et nō in capita. Et qd̄ d̄r de liberis
p̄mortuor̄ frat̄z in vtraq; substitutōe ponи
deb̄z si testator̄ extēdere velit v̄sq; ad liberos
frat̄z. substitutio em̄ nō extēdit̄ v̄ltra illos
quos testator̄ exprimit. Vn̄ si istitutis trib⁹ l̄
plib⁹ adda⁹ sic. et si aliq; eoz decesserit sine
liberis substituo sup̄stites. c̄te si decebat vñ
illor̄ reliquo filio deinde moriat⁹ alio sine li-
beris fili⁹ ei⁹ q̄ primo decesserit nō admittit⁹
cū patruis. siue sine patruis ad fideicōmissa-
riā hereditatē illi⁹ fili⁹ mei q̄ sine liberis de-
cesserit qz nō ext̄nit d̄ditio substitutōis in p-
sona patris ei⁹. Illos em̄ em̄ ego testator̄ sub-
stitui qui sup̄uinueret illi⁹ qui decesserat sine li-
beris.

Equi⁹ vidē d̄ sept̄ sc̄z d̄ substitutōe bre-
uiloqua v̄l reciproca. Circa qd̄ sciend̄ p̄
testator̄ habēs duos filios v̄l p̄les impubes
in sua potestate substitutōez hāc facere p̄t b̄
mō. a. et. b. filios meos impuberes mihi he-
redes instituo et eos inuices substituo. Et d̄r
hec substitutōe breuiloqua. qz in breui dñinet̄
q̄tuor̄ substitutōes sc̄z duas pupillares exp̄s-
sas. et duas vulgares exp̄ssas. Vn̄ si. a. fuerit
heres et in pupillari etate decesserit. b. sup̄
iuuenia heres erit de iure directo et ecōuerso
et in vtroq; excludunt̄ mater et ceteri veniē-
tes ab intestato p̄ effectū pupillaris exp̄sse. et
sic sit ibi due exp̄sse pupillares. vna vni⁹ il-
lon⁹. et altera alteri⁹. qz vtraq; ē exp̄ssa quo
ad effectū lic⁹ nō quo ad v̄ba. Cōsurgūt etiā
ex eisdē obis due vulgares. qz si vñus illor̄
nō fuerit heres. qz nolit l̄ nō possit alter nō ē
insolidū heres. Dicit̄ ēc̄ hec substitutio reci-
pea qz sit ibi reci p̄catio vñ⁹ ad alter⁹. Nō
p̄t aut̄ substitutio fieri nisi istituti sint filij pu-
pilli in potestate testatoris alias nō ēt̄t sub-
stitutio breuiloq;. s̄ tacita vulgaris ut pat̄z p̄
sup̄dicta ar. de substitutōe vulgari. Et atēde
dū p̄ lic⁹ i bac substōe pona⁹ b̄ verbū substi-
tuo. nō t̄n̄ duertit eā ad fideicōmissariā. In q̄-
cūq; em̄ substitutōe ponat̄. nature illi⁹ su b-
stitutōis se coaptat et eā in directo iure dser-

uat. excepta sola dpendiosa in qua si ponat̄
statim eā ad fideicōmissariā duertit ut dictu⁹
est supra in ar. p̄cedenti.

Qui testari possunt t̄. xxvij.

Ostq; habitū ē de legatis et heredum
institutōib⁹ et substitutōib⁹ q̄ habent
fieri in testam̄tis. d̄sequēter dicēdū est
de ip̄is testam̄tis p̄us at̄ vidend̄ ē q̄ p̄nt testa-
ri. b̄ aūt̄ p̄atebit si numeren⁹ illi q̄ testari nō
p̄nt qz qd̄ nō ē p̄hibitū vider̄ esse d̄cessu⁹. C.
de appell. p̄cipim⁹ i fi. Illi at̄ q̄ testari nō p̄nt
sūt isti. s. filiū familiā etiā ex d̄sensu pentū
de aduēticio v̄l p̄fectiō. ff. de testa. q̄ in po-
testace. Et si testamentū fecerit lic⁹ sue pote-
statis factus decesserit nō idō magis valebt̄
insti. e. q̄ p̄ter hos igic⁹. Et hec sūt vera de fi-
lio faiſias pagano. filio fami. em̄ militi p̄mis-
sum ē in armata l̄ literata milicia de peculio
caſtreſi v̄l q̄si caſtreſi facere testam̄tu⁹ ēc̄ p̄
ter patris voluntatē. ff. de macedo. l. ij. Itē im-
pubes. insti. e. q̄ p̄terea. Itē furiosus si t̄n̄ mo-
rib⁹ resipiscat ad tps interim testari p̄t dū t̄n̄
testamentū cōplete antēp̄ furoz sup̄ueniat.
insti. e. q̄ item nec furiosi. Et idē intellige de
mentecapto. ff. de v̄bo. obli. a ticio. Scien-
dū aūt̄ q̄ qñ d̄stat testatore p̄ius fuisse funio
sum. legatari⁹ tenet̄ p̄bare eū fuisse sane mē-
nis qñ fecit testamentu⁹. iii. q. xiiij. indicas qñ
vero hoc nō d̄stat tūc heres tenet̄ p̄bare eūz
fuisse furiosu⁹ qñ d̄didit testamentū si negau-
rit legatū. ēc̄. de suc. ab int̄. e. fi. in textu et
glo. Item pdigus cui est bonor̄ suo⁹ ad-
ministratio interdicta. lic⁹ illō qd̄ ante inter-
ditionē fecerit ratu⁹ sic. insti. e. q̄ item pdigus
Item ille qui naturaliter a natuitate est sim̄
mucus et surdus. ita t̄n̄ q̄ oīno nec loqui nec
audire potest. siq; aūt̄ ex casu v̄l aliquo acci-
denti loquelā et auditū p̄diderit siquidē sit li-
beratus. p̄t testam̄tu⁹ et codicillos manuscri-
bere nō aūt̄ p̄ aliū nisi impetrat hoc a p̄ncipe
Et idē est de eo q̄ est accidētaliter mutus t̄m̄
Ille vero q̄ ē t̄m̄ surd⁹ siue naturaliter siue ca-
su dū tamen possit articulate loqui p̄t testari
insti. e. q̄ item surdus in ter. et glo. De testa-
mento vero ceci haber̄ infra titulo speciali.
Item obsides dati. p̄ captiūis populi romani
Item d̄demnati de crīmī famoso. Item dubi-
tantes de statu suo. an sint manumissi v̄l emā-
ci pati. Item serui. Itē damnati ad mortē. id ē
vt moriant̄ v̄l vt fiant serui pene siue sint in
insulā deportati. Relegati aūt̄ qz nō amittit̄
ciuitatē vel libertatē testam̄tu⁹ facere p̄nt
siquis tamen eoz fuerit damnatus et appell-
lauerit interim testari p̄t. pbantur hec. ff. de
testa. obsides. et. l. 18 cui. et. ff. de stat. l. ij.
et. l. si filiū fami. et. l. eius qui. Nota p̄ ser-
vus nō potest testari. qz peculiū eius est dñi.
xiiij. q. ii. illud. scdm̄ tamen io. licet nō possit
heredē habere. Insuetudo tamen est pl̄imor̄
locoz p̄ peculiū qd̄ pater habuit relinquit̄
filijs nō tanq; heredib⁹ s̄ tanq; seruis. Ascri-
ptici⁹ aūt̄ testari p̄t. C. de epis. et cle. siq; p̄s-
biter. libertus vero testari potest si relinquit̄
patrono legitimā portōe insti. de succes. lib.

Wylan - p̄

funis p̄

p̄. v̄

dem. p̄

b̄

Itē nec heretici nisi filios habeāt fideles q̄ i
eis possūt testari. C. de here. et ma. maicheos
vbi d̄ bona hereticorū deuoluunt ad filios
orthodoxos. Sz hodie s̄m canones. ex d̄ hē.
vgentes. filijs hereticorū ec̄ catholicis nihil ē
relinquend̄ de paternis bonis. et h̄ ē exp̄ssus
in d̄stitutōe friderici. hac edictali. h̄ notatur
in glo. c. vgentis Itē credētes. receptatores
d̄fensores et fautores hereticorū sūt excōicati
et p̄cito q̄libet caliu fuit excōicatōe deno:
tatus. i. m. ecclesia p̄ sua; excōicatōis exp̄ssu
ap̄rio noīe publicat⁹. nisi satifcent ifra an
nū nō p̄t testamētū facere. nec aliqd̄ ex testa
mēto cape. ex de hē. excōicam⁹. j. q̄. credētes
Itē excōicatus nō p̄t nec ex testamento aliqd̄
cape. s̄m q̄ no. host. ex. d̄ excep. pia. et gar.
ex de v̄su. quāq̄. Itē nec v̄suran⁹ manifestus
nisi p̄i⁹ satifcerit. vel v̄doneā cautōez d̄ sa
tisfaciendo p̄stiterit. l. v̄j. de v̄su. quāq̄. Itē
nec rei p̄duellionis et q̄ omiserit crīmē lese
maiētatis. C. ad le. iul. ma. l. penlt. Irē mo:
nach⁹ et q̄libet ali⁹ religiosus p̄fessus. C. d̄
sacrosan. ec. autē. ingressi. Et si testamētū fe
cerint ante p̄fessione d̄firmat⁹ sicut p̄ morte;
C. de epis. et cle. de v̄bis. et ex de test. q̄ in
gredientib⁹ in rex. et in glo. Heremite et ali⁹
solitaria vitā ducētes q̄ nulli ecclesiē se tra
diderūt testam̄ possūt. xix. q. iij. q̄. maria. et q̄.
paul⁹. Quid de bānito nūqd̄ p̄t testari. h̄ aut
ē bānitus p̄pter cām leuez ut p̄pter pecu
niā et sic p̄t testari. Aut p̄pter cāz guē. ut p̄
maleficium. et sic nō p̄t. ff. de testa. l. eius. q̄ q̄
insulā q̄ bannitio loco deportatōis habe⁹ et
olim p̄pter maleficia in insulā deportabant
hec guil. Sz q̄d̄ de clericis secularib⁹ bene
ficiatis. nūqd̄ possūt testari de fructib⁹ bñfi
ciorū ecclesiā. h̄ bñ. ex de pecu. cle. siq̄s
et de testa. q̄ nos. dicit q̄ nō nisi cum quodā
moderamie de quo habet⁹. e. ti. c. ad h̄. et. c.
relatū. et. q̄. licet. Vñ s̄m bñ. in. c. siq̄s. et
c. q̄ nos. Clerici v̄o p̄nt v̄surans op̄ari q̄b⁹
v̄ti lic̄ tñ ad quotidianū v̄su. insti. de v̄su et
ha. q̄. j. De moderamie p̄dicta d̄r in. c. ad hec
q̄ clericī viuētes et sui op̄ores moderate p̄nt
aliq̄ de bonis mobilib⁹ nō rōe testamētū. Sz in
euitu elemosine erogare in egritudine d̄stituti
Et in. c. relatū d̄r q̄ in morte pauperib⁹ et re
ligiosis. et his q̄ sibi seruiunt siue d̄sangneis
siue exēnis p̄nt aliq̄ s̄m seruicij merituz el ar
gin. Quid de h̄ sentiat gof. vide infra li.
v̄j. de pecu. cle. Scđm aut̄ gar. li. v̄j. d̄ re. ec.
nō alie. h̄ d̄sultissimo. et hosti. et inno. ex de
pecu. cle. siq̄s sane. et io. an. li. v̄j. d̄ offi. or.
p̄nti distingue sic sc̄z q̄ aut clericus h̄z admis
tratōez aut nō. si h̄z p̄diu viuit et san⁹ ē p̄t
de eis suā facere volūtate. dū tñ donec mode
rate. ex de dona. ceter⁹. d̄pat⁹ em̄ v̄sufructua
rio. q̄ ius ei⁹ morte finit⁹. sic ius v̄sufructua
ri. ut in. c. siq̄s sane. cū aut̄ incipit infirmari
d̄pat⁹ v̄suario et ita nihil h̄z nisi v̄su. elemos
sinā tñ facere p̄t. ex de testa. ad h̄. Testari v̄o
nō p̄t. ut ex. e. c. cū in officijs. Si v̄o nō habz
admiratōez Sz sit p̄sonaliter et simpl̄ bñfi
ciatus. d̄pat⁹ et in vita et i morte v̄sufructua

rio quo ad faciendum fructus suos et de his
testari p̄t. ecclesia tñ succedit eis in istis si de
cedant ab intestato. ex de testa. relati. p̄ba
hec distinctio. ex. e. a. requisiti. q̄. illō. Et d̄sue
rudo ginalis q̄si approbat eā. Et q̄d̄ dictū est
de clerico simpl̄ beneficiato q̄ facit fructus
suos debet intelligi de fructib⁹ p̄ceptis et re
cōditis. Alij vero fructus p̄pter iura allega
ta ad ecclesiam p̄tinebūt. De reb⁹ vero alijs
sive eas ex p̄monio habuerint. sive p̄tē acq̄
sierint. sive eis intuitu p̄sonae date v̄l. reliete
fuerit. testari p̄nt clericū indistincte ex de test.
c. j. et. c. cū in offi. et. c. q̄ n̄ os.

De testamentis u. xxvij.

Emde dicendū ē de testamētis. et pri
mo q̄d̄ sit testamētū et vñ d̄r. scđo de
effectu ei⁹. tercō ad quē p̄tinet defen
sio ei⁹. q̄rto de specieb⁹ sive differētis testa
mētis. quic̄ quot et q̄ sint p̄tes ei⁹. et quo dñc
ordinari. tertio de p̄femio testamētū. septiō de
clausula finali. Circa p̄mū sciendū q̄ testa
mentū est volūtatis n̄re sententia iusta de eo
q̄d̄ q̄s vult fieri post mortē suā cū institutōe
heredis. ff. e. l. j. Dicit⁹ aut̄ sententia iusta. i.
dispositio legitima. i. s̄m ius ordinata aliter
nō valēt. C. e. testādi cā. Et d̄r testamētū q̄si
testatio metis. i. declaratio volūtatis. insti. e
in principio Optet aut̄ q̄ fiat vno d̄textu nullo
alio acta interposito nisi fiat ex necessitate.
ve depositio poderis. sūptio medicamis l̄ la
guor brevis ifirmitatis. C. e. l. cū antīcas.

Ircā scđm sciendū q̄ effect⁹ v̄lume volū
tatis ē ut ei oīno stet⁹. ex. e. nos quidem
vnde volūtas testatoria est lex ut in autē. de
nup. q̄. disponat.

Ircā tertīu nota q̄ testamētī defensio p̄
tinet ad ecclesiā. ex. e. si heredes. nō aut̄
publicato. C. e. d̄sulta diuialia.

Ircā quartū sciendū q̄ testamētū aliud est
d̄ditū in scriptis. aliud nūcupatiū sine
scriptis. Testamētū nūcupatiū sine scriptis
d̄r illud in quo testatoris heredis et legata
noīa et omnia q̄ in eo dñnen⁹ corā testi
bus nūcupant⁹. i. manifestant⁹. et dicit⁹ sine
scriptis. i. sine subscriptōe testiū et solennita
tibus alijs q̄ requirunt⁹ in testamento in scri
ptis facto. Et etiā q̄ p̄t quis nulla scriptura
inde facta nūcupatiue testari dūmō corā te
stib⁹ numero et d̄ditōe legitimis nūcupet he
redem et suā explicit volūtate. scriptura em̄
nichil ad testamenti substantiā op̄at⁹. sed tñ
ad h̄ ut testamētū tenor facil⁹ d̄probe⁹. insti
de testa. q̄. fi. Si ergo testator notariū h̄rē nō
possit saltē legitimū numerū legitionū testiū
adhibebit corā quib⁹ volūtate suā apte nar
rabit exprimēs legata hereduz institutōes et
alias suas testamētarias dispositōes. et des
mū p̄sentēs ip̄os rogabit ut sint testes. Mori
tuo ac testatore iudex ad instantiā alic⁹ cui ex
ip̄o testō ius d̄petit. ip̄os testes citab⁹. Citab⁹
etiam nūcio v̄l voce p̄conia eos qui poterāt
ab intestato succedere vel quia ex alteo ius
se dicerent in testamento habere et ip̄orum
testium testimonia recipi solenniter faciat.

et si cōcordauerint in testatoris nōie etate et
mētia sobrietate et in legataris et legatis et
heredis institutō. b9. et alijs q̄ p̄ disponētis
volūtate et iuris necessitate in his occurserē
debēt. Ipa testib⁹ p̄ntib⁹ et ad h⁹ legitime ci-
tatis p̄dīctis q̄ ius haberēt. et etiā p̄ntibus
septē alijs testib⁹ recitabit. et finaliter ea ex-
tūc p̄ plena ipi⁹ p̄batōe testamēti haberi p̄
nūciabit. Notarius aut̄ iudicis in bono p̄ga-
meno appositus ānis dñi et ceteris publica-
tōib⁹ ipas attestatōes iudicis p̄nūciatōnes
et p̄ntiā v̄l citatōes testiū p̄dictorū ordinari
scribet et demū supponet illorū septē testium
noia q̄ recitatōi et p̄nūciatōi iudicis fuerint
adhibiti. et hec oia rediget in publicā et au-
tenticā formā. Ex p̄dictis pat̄z p̄ testamētū
nūcupatiuū nō solū p̄ fieri cū scriptura sed
etiā aliquā sine scriptura.

EQUIT̄ vidē de quīto articulo sc̄z quot et
q̄ sit p̄tes testamēti et quo debēt ordinari.
Circa qđ sciend̄ p̄ p̄tes testamēti sūt septem.
quāz q̄tuor reqrunt̄ ad formā cuiuslibet te-
stamēti elegāter et debite ordinandā sc̄z p̄be-
mū. institutio heredis. clausula finalē. et nu-
merus testiū legitimorū. p̄ primū horū testa-
mentū decorat̄. p̄ sc̄dm roboratur q̄ sine eo
nullū est. insti. de fideicōmis. he. q̄ in p̄mīs
p̄terciū piculo casuālis frāstratois volūta-
tis testatoris occurrit̄. p̄ quartū p̄bat̄. Alia
vero tria ex sola testatoris volūtate depēdūt
q̄ sine his et quolibet horū testamēti forma
subsistit. et hec sūt legata. substitutōes et q̄-
dam alie testamētarie dispositōes. Elegās aut̄
et legitim⁹ ordo p̄dictorū septē i testamēto ē
vt p̄mo ponat̄ p̄hemiuū. sc̄do legata. tertio
institutōes heredū. q̄rto substitutōes. quīto
volūtare p̄uidentie testatoris. sexto clausu-
la ḡnalis et etiā finalis. septē testes. De tri-
bus horū habitū ē sup̄ sc̄z de legatis institu-
tōib⁹ et substitutōib⁹. vñ restat agere de reli-
quis q̄tuor. et primo d̄ p̄hemio.

EQUIT̄ igit̄ vidē de sexto sc̄z d̄ p̄hemio
Circa qđ sciend̄ p̄ tenor p̄hemij d̄z esse
talib⁹ v̄l silib⁹. q̄r nihil ē cert⁹ morte. et nihil
incerti⁹ hora mortis. ido dñs talis saluti aie-
sue p̄uidere volēs in statu sobrietatis corporis
et aie p̄ dei gratiā cōstitutus rez et bonorū
suoꝝ dispositōz p̄ p̄sens nūcupatiū testamē-
tū sine scriptis d̄didit in hūc modū. p̄mo qđē
ē. Si vñ testator sic eger dicat̄ sic. id dñs ta-
lis lic̄ eger corpe. enī san⁹ mete r̄c vt sup̄.

EQUIT̄ vidē de septē sc̄z de clausula fi-
nali. Circa qđ sciend̄ p̄ ad h⁹ vt testator
suā hereditatē legitime ordinet et ei⁹ dispo-
sitio testata rite p̄cedat. multa debēt occurre-
re. de quib⁹ infra dicet̄ titulo quib⁹ ex cau-
sis testamēti reddit̄ inutile. Itē licet i tota
serie testamēti nichil virtutis v̄l iuris defue-
rit et nullū accidēs viciōsū emerserit. Adhuc
tū p̄ter hec oia lex p̄pter suspectā hoīm infi-
delitatē et p̄pter seruandā testamētōz sincerit-
atē adhiberi voluit quasdā sp̄eales solēnita-
tea ad faciendā plena fidē et p̄batōez. p̄nta
legitimū numerū testiū legiamorū. et testium

quidē rogatorū. Itē in testamēto i scriptis sub
scriptōes testiū et sigilla et quedā alia d̄ qui
bus suo loco dicet̄ infra. Siqd̄ igit̄ horū de-
fuerit sive iuris sive solēnitatis debite vires
testamēti dicunt̄ expirare. C. de test. non du-
biū. q̄. sed illō. His itaqz p̄missis cū dicat̄ in
clausula finali si nō valet iure testamēti vale-
at iure codicilloz. Sciendū p̄ si testamētū
patiat̄ defectū vel repugnantia iuris in his
q̄ sūt de substātia ei⁹. nullo mō resurge p̄t in
ius codicilloz quātūcūqz testator h⁹ expelle-
rit nisi testet̄ inter liberos s̄m c̄ d̄em opinio-
ne. et ideo tūc final clausula nichil opat̄. et
est ratio q̄ deficiente iure velut spiritu et vi-
ta testamēti nichil addi p̄t ut resurgat. Si vñ
patiat̄ defectū solēnitatis debite p̄miss. tūc
si clausula finalia apposita nō fuerit illa vo-
lūtas ultima. nec iure testamēti. nec iure co-
dicilloz valebit. Si vñ apposita fuerit i una
codicilloz resurgit. C. de codi. l. fi. dū tam-
tot et tales solēnitates sūt q̄ sufficiant codi-
cillo qui minozib⁹ solēnitatis ē d̄tentus.
v̄bigra vt testator adhibuit tñ set vel quiqz
testes. vel etiā septē nō rogatos. et adiecit si
nō valet iure testamēti r̄c. tūc licet nō teneat
vt testamēti tenet tñ vt codicillus cui suffi-
ciūt quiqz etiā nō rogati. Et idē ē v̄bīcūqz fu-
erit adhibita solēnitatis insufficiēs testamēto
s̄ sufficiens codicillo. Erat aut̄ illi⁹ talis co-
dicilli effectus duplex. vñus p̄ legata in eo
relicta debēt. insti. de codi. in principio. Ali⁹
p̄ institutio q̄ in eo erat scripta licet directa
videat̄. tñ in casu fideicōmissi d̄uerit̄. ff. ad
trebel. l. sc̄euola. vñ cū ipē paterfamilias in
testac̄ decellerit. veniētes ei ab intestato re-
sticuent p̄ fideicōmissaz hereditatē ei q̄ in ipa
v̄ltima volūtate in codicillū redacta institu-
tus erat. q̄si tacite videant̄ rogati hereditatē
resticuere. ar. ff. de fideicōmis. ea quā. Erat
aut̄ clausule finalia forma talis. et hāc sua
v̄ltimā volūtate afferuit esse velle quā. vale-
re voluit iure testamēti. qđ si iure testamēti nō
valeat saltē eā iure codicilloz v̄l cūuscūqz al-
teri⁹ v̄lame volūtatis valere v̄luit et tenere
Vel sic ita p̄ p̄dicta omnia et singula dispo-
sitionē sue v̄ltimā volūtatis afferuit esse velle
quā vt testamēti et iure testamēti voluit va-
lere. et mādauit p̄ si aliq̄ causa p̄nī vel futu-
ra iure testamēti nō valeat. saltē eā ius et ef-
fectuz codicilloz habē voluit et tenere sine
alteri⁹ cūuscūqz volūtatis v̄ltimā. Et ipa et
oia et singula i eis d̄tēta ab oī hēde et succes-
sore suo iuolabilit̄ obszari. et efficacit̄ ad
De p̄uidētis testiū ti. xxix. impleri
Ostea d̄siderandū est de volūtariis p̄
uidentiis testatoris. Et p̄mo quo p̄nī
det̄ ne heres detrahat falcidia de les-
gatis. sc̄do ne rez aliquā alienet. tertio quo-
modo p̄uidet̄ pupillo de tutoze. quarto quo-
modo alijs v̄lāmis volūtatiib⁹ deroget̄. qui-
to quo p̄uidet̄ vt testamentuz seruet̄. Circa
p̄mū sciend̄ p̄ testator p̄t p̄ legē falcidia tres
p̄tes bonorū suorū legare et nō v̄ltra. ita p̄
hēdi instituto remaneat integra q̄rta bonorū

Si vero legata excedant tres partes hereditatis heres per legem falcidiā detrahere potest de legatis scilicet de quocumque legato per rata cum quantum eidem est legatum ad quartam habendam. insti. e. j. i. Et huius est verus nisi testator prohibuerit heredem ne falcidiā detrahatur de legatis dicendo sic. prouta sciens modum primorum mei prohibeo expesse meū heredem detrahere falcidiā de legatis. tunc enim optebit heredem stare intentum eo quod supradicta legatis et integre soluere legata nisi repudiarerit hereditatem. insti. de. l. fal. q. ex diuerso. Preterea heres non sequitur falcidiā nisi fecerit inuenientiam. C. d. iu. deli. sancim. Si tamen heres instituta sit de liberis testatoris ad quem pertinet portio naturalis. primo ex tota hereditate deducetur ipsa legitimā portionē. scilicet tercias id est quatuor uncias. ex reliquo vero octo uncias defalcabitur per le. falcidiā iure institutis quartas. id est duas uncias reliquo vero sex uncias. i. mediante hereditatis diuidetur inter legatarios per rata insti. e. q. cū autem. Differt autem hec portio inter falcidiā a trebellianica. quod per falcidiā descendit quarta non ex tota hereditate sed ex singulis libris relictis ut dictum est. illa scilicet trebellianica habet locum quoniam heres rogatur hereditate alteri restituere. et tunc detrahitur quartam ex tota hereditate. Item testator non potest auferre hereditati quartam trebellianicā. insti. de fideicommissis. he. q. h. quod. sed bene potest prohibere heredem ne detrahatur falcidiā de legatis ut dictum est. Ratio huius diuersitatis quod per fideicommissariā heres cogitur hereditate adire et restituere ut dictum est supra. et sic in hoc grauauit quod adire cogitur et idem obligatur in alio replevit. s. ut trebellianica purari non possit. Sed heres propter legitimā non cogitur hereditate adire. et ita in hoc replevit et idem in alio gravat. s. ut falcidiā primari possit ne ea detrahatur de legatis.

Equum videtur de secundo scilicet quō testator punit posse ne heres re alienā alienetur. Ad cuius evidentiā distingue quod talis prohibitor aut fit ad corpus. aut impetratus. Item talis prohibitor siue perceptus. aut est simplex et nuda interca non ostendit causam sufficiētē. aut est vestita vestimento cause adiecte propter fauorem alicuius personae. Si prohibitor fiat ad corpus bonum consiliū est quod pena adiciatur. dicendo sic. Itē dicto heredi meo prohibeo talis potest alienatōes. usq; quo dñe xxv. etatis sue. vel usq; ad. xx. vel. x. annos post obitum meū vel aliud corpus quod si contra factum fuerit ipsum heredem meū pene causa obtemperio in centum libris persistans ab eo tali vel tali monasterio iure legati. legata enim quod causa coercēdi hereditatis pene noī relinquitur tenet. insti. de lega. q. vlt. obtemperio cogitur heres vel voluntate testatoris seruare. vel legatum persistare. Ideo autem in hoc casu dicitur adici pena. quod homini perceptum testatoris non seruere metu legati persistandi non est necessaria seruari eo quod est nudus ut infra dicitur. nec obtemperio infra illud corpus breue vestiri possit causa sufficienti annexa fauore personae. Si autem prohibitor fiat impetratus et sic simplex. et nuda. et non adiciens causam personae cuius intuitus re alienari prohibuit cum perceptu eius sit nudus non habet heres illud necessarium obseruare. immo tali percepto non

obligatur poterit re alienare. et dominium eius in accipientem transferre quod non appareat persona que ex voluntate testatoris insuper habeat rei venditione. Si autem dñeat causam respicientem fauorem alieni personae ut quod re alienari prohibuit eo quod voluit ea ad descendentes et liberos eius vel ad personam aliam in posterum puenire. tunc res prohibita non poterit alienari quod quodammodo per fidicōmissum puenire dicitur ad personas quae intuitu eius prohibito facta unde pidenit apparebit aliquis ex personis illis re vendicare poterit. si res fuerat testatoris quod ex voluntate eius dominium transiuit in illas quatuorcas nonduz natas. quatuorcas etiam ignorantes. Nam et in legatariū etiam ignorante dominiū transit. probandum hec. ff. de lega. l. fi. q. diu. Nec videtur alia causa sufficere nisi falso plone quod insuper habeat rei vendicāde. re dictum est. Eorum autem hominum vestite ac efficaciter prohibitorum potest esse talis scilicet ut dicitur sic. Itē prohibuit oīo impetratus talis rei alienatōes distractōes logi epis locatōem et cessionē. et omnē distractū ex quo alienatio sequitur vel quod in fraudē alienatōes fieri presumuntur vel presumuntur posset et huius ideo quod voluit re predictā in posteros et liberos eius mares. et ex masculina linea ex eo vel ex eis descendentes impetratus puenire. Etsi testator placet addi posset. quod si aliquis contigerit ut nullus ex ipsis liberis suscipiat vel apparatur. voluit re ipsa ad tale monasterium puenire. ea tamē obtemperio et lege ut nullo modo possit impetratus alienari. Ad hoc nota quod heres substitutus grauatus non potest alienare vel obligare res que substitutus subiacet nisi quatinus dñe genti eu ratōe tercie vel quarte. C. cōdīa dle. l. vlt. Excipiuntur autem aliqui casus. primus est quod quoniam rogatur vel rogata est persona nec resistere potest stimulis satiabane. tunc potest causa dotis vel dona tōis propter nupcias tales res alienare vel obligare per modo personarum honestati cognitio ut ibidem. Secundus quia libertate prestare potest ff. de trebel. quidam. q. fi. Tercius quod potest res illas obligare causa redemptoris personae medie. in autem de restitutōe circa mediū. q. si dñe coll. viii. tamen quartam trebellianicā potest sibi retinere. Et si filius sit rogatus potest sibi retinere quartam trebellianicā cu quarta debita sibi iure nature. ut ex de testa. raynaldus. et. c. raynicius. Si autem sit rogatus restituere quodque superest de hereditate. tunc ad minus quartam reser uabit substituto. C. ad trebel. at contra si rogatus. hec habet. et de pba. in pntia. et host. ex de testa. raynicius. Itē nota quādō mouit alicuius questione de hereditate quā possidet prohiberi debet ne quod distrahit de hereditate nisi persistat causam de restitutōe hereditatis permittat tamen aliquod distrahitere in casu et primo ratione sepulture faciente. secundo propter sustentatōem familię. tertio propter redemptōem pignoris quod scilicet distraheret nisi redimeret. quarto quoniam res patet nisi distraheret. ff. de pe. he. diuus.

Equum videtur de tertio scilicet quō testator potest puidere alicuius pupillō de tutoze. Circa huius autem est distinguendum quod alicuius pupillo datur in testamento vel codicillo tutoz. aut a patre

ant a matre. aut ab extraneo. si a p̄e aut dat filio pupillo existēti in p̄tāte. aut nō existēti. Scindū ergo q̄ pater h̄ns filiū pupillū i p̄tate quē heredē instituit p̄ ei dare tutozē in testamēto v̄l etiā codicillo. si tñ testm̄ p̄ce dat vel sequat̄ ip̄m codicillū aliter nō. Item si quidā tutores sint dati i testamēto et quidā in codicillo oēa tutores manebūt nisi testator dando posteriorē cassauerit primū. Itē dāri d̄z tutoz certus. nō incertus. vñ si sint duo petri pater et fili⁹. et datus ē p̄etr⁹ nec apparet de quo senserit testator. nō d̄fecit ius sed p̄batō vñ neuter erit tutoz. Itē pater dare p̄tutorē nō tñ natis s̄ etiā posthumis. Si tam nascituri erāt in p̄tāte eius si viueret. Potest etiā annus dare tutozē nepotib⁹ natis ex filio in p̄testate ei⁹ existēti b⁹. si tñ in p̄tāte p̄is nō sint recasuri mortuo aucto. hec pbant̄ oia insti. de tute. Itē pater dare p̄tutorē vñ v̄l pl̄es mares. nō tñ femias p̄pt̄ matrē et auia pupilli. p̄t etiā p̄ mortē vñ tutoris de alio puidere dicēdo sic. p̄. filij mei tutozē esse v̄lo. et si decesserit ante p̄ officiuz tutele depo suerit ei⁹ tutoz sit tal. Et si minorē. xxv. anis tutozē reliquerit. q̄ nequit esse tutoz nisi cō pleuerit. xxv. annū p̄t itez̄ aliū tutozem dare quousq; factus sic ille maior. ff. de testa. tū. iure nro. et. l. tutoz datus. et. l. tutoz incere. Tales ergo tutores sic dati et a tali p̄e et ta lib⁹ pupillis sūt veri et p̄p̄ij testamētarij et gaudēt priuilegijs multis. pcedūt em̄ om̄es alios legitios datos et donatos. et non indigēt d̄firmatōe iudicis. licet ap̄ter administratōem indigeat sicut ceteri decreto iudiciale. Nō cogūt̄ etiā satisdare. insti. de satisda. tu. q̄. s̄. b̄. nō est. Si v̄o pater pupillo legitimō et naturali emācipato v̄l etiā tñ naturali in eo q̄ ei v̄sq; ad terminū legitimū tutozē retr̄q̄rit. Et si r̄ si mater filiū pupillū heredē instituerit. et ei tutozē reliqr̄it. licet in his casib⁹ nō teneat ex testamēto ip̄o iure datio tuto ris. tñ tales tutores debebūt p̄ iudices d̄fir mari. Et illi nō erūt tutores testamētarij. sed datui q̄ ex talis d̄firmatōne vident̄ a iudice dati. satisdatio em̄ remitt̄ eis. insti. de tute. q̄. v̄l. Si ac exne⁹ pupillū aliquē heredē instituerit et ei tutozē reliqr̄it et pupillū nichil habeat p̄ter bona illa in qb⁹ ē institutus nō male iudiciū est sequendū. et ip̄m tutozē p̄ iudicē d̄firmandū q̄ eū nouit et pupillū ita dī lexit ut eū herede instituerit. s̄ forte satisdatio nō remitt̄ in h̄o casu. ff. e. tutores. Ceterū cū tutor teneat̄ inuētariz facere recepta et data in scriptis redigē. tutela deposita sue gestionis act⁹ exhibere. administratōis ratōez reddere. et ex his et alijs multis. iudicio teneat̄ tutele. Et aliquā p̄ns in d̄fectōe testamēti v̄hemēter instet ut testator ab oib⁹ p̄dictis eū absoluat. si voluerit eū ab absoluere poterit notari⁹ absolutōez sic formare. tūcij aut p̄dicti filij sui tutozē esse. p̄. noluit et disposuit absolutes et liberās eū ab inuētariz d̄fectōne ac etiā ab administratōis sue redēda ratione. Talis tñ absolutio ē semiplena. q̄ esli sic tu

tor liberatus ab his q̄ debebat ex negligētia non tñ ab his q̄ debebat ex dolo et culpa. q̄ dolus ex hoc nō est remissus. ff. de liberatore leg. aurelio. q̄. fi. Et ideo tutoz aliquā sapien tū osilio informat⁹ petit se a testatore plene absolui ita vt nullū in eū v̄l ei⁹ heredes redū dare piculū possit quib⁹ si testator assenserit ita formari poterit absolutio tutozē aut filij sui pupilli. p̄. voluit et disposuit esse. c. noluit et oīo phibēs eū iuramentū p̄stare inuenta riū d̄fice. accepta et data et cuiuscūq; gestio nis omnis eius actus in scriptis redigere et redactos ostendere. Item rationem administratōis aliquo tpe reddē v̄l exhibere. a qb⁹ oībus et singulis ab oī lege tutele eū eiusq; heredes liberauit penit⁹ et absoluit. Dānās heredē suū ne qđ ab eo petat vel exigat nec p̄dictis occasionib⁹ d̄tra eū suā astōez exerceat. Et dictus. c. v̄l ei⁹ heres occasionē p̄dictor v̄l alicui⁹ eoz̄ siue etiā d̄rectatōne dicte tutele bene vel male geste omisse v̄l neglecte siue dolē culpe v̄l negligētia in aliq; tenere v̄l dānaret̄ illō totū v̄l tñdem d̄ suo ei⁹ iure legati relinquit. Ad h̄ nota ad mai orē evidētia p̄ triplex est tutela. sc̄z tutela testamentaria. vt qñ pater dat tutozē filio in testamēto. Et tutela que sc̄z defert̄ a lege s̄m quā qñ null⁹ tutoz datus ē a patre filio in testamēto ille q̄ deberet ab intestato succedere tener̄ tutelā h̄moi accipe. Et tutela dativa. s̄ q̄ dat̄ a iudice qñ sc̄z nullo tutozē dato i testamēto et nullis extātib⁹ d̄sanguineis p̄doneis ad tutelā index dat tutozē de officio suo.

Itē nota p̄ religiosi vt monachi et canoni ci regulares de licētia sui p̄lati recipere possūt tutelas miserabilū psonaz v̄l etiā legītīas xvij. q̄. j. monachi. tutelā tñ testamētariz et dativa nullo mō recipere p̄nt. et ita p̄nt intelli gi iura cōtraria di. lxxxvij. c. fi. et. xvi. q̄. j. ḡnaliter. et. xij. q̄. iii. ciprian⁹.

Equic̄ videre de q̄rto sc̄z quō testator p̄t alijs ultimis voluntatib⁹ pcedētib⁹ l̄ le quētib⁹ d̄rogare. Circa qđ sciend̄ q̄ siq; fece rit duo testā etiā s̄m iura pfecta vñ p̄i⁹ al terz̄ posten⁹. quoq; vtrūq; formā dēm h̄z q̄ sc̄z in neutro aliqd̄ d̄tine⁹ p̄ qđ alteri deroge⁹ certe s̄m regulas iuris posteri⁹ ip̄o iure rum pit p̄i⁹ q̄ nouissima voluntas seruari d̄z. isti. q̄. mo. testa. infir. q̄. posteriorē. dūmō sit rōnabilis. q̄ siq; suū filiū sine cā exheredare vel ossa sua p̄ci in mare velit. talis voluntas nō ē seruāda. eē de test. tua nos in glo. Cōtinḡ tamen aliquā p̄ testamētu licet nūcupatiuūz tñ quātū p̄t facit secretū in quo suā voluntate diu deliberat̄ ordinat̄ a qua disponit v̄lera recedere. timet autē ne qñ erit in grauis infirmitatis articulo d̄stitutus sibi a p̄pinq; suis suadeat̄ v̄l forte p̄ pei⁹ est coga⁹ mutare volūtate. v̄l forte testm̄ ne aliqd̄ falsū post illō v̄r̄ appareat factū et idō vult̄ d̄tra h̄moi p̄cula p̄nde et q̄tū p̄t h̄ testm̄ roborare ita p̄ etiā pualeat posteriorib⁹. Queric̄ ḡ v̄r̄ h̄ facere possit. Ad cui⁹ evidētia est sciend̄ q̄ ap̄ter successus varios statps et fortunē bōis

que sepe mutantur. voluerunt leges quod aliquis suā voluntatez infirmare posset ut ipi ab eadē recede nō licet. qz tū qd demergut de nouo. nouo indiget remedium. ff. de majorib⁹ emili⁹ et deambulatoria ē voluntas hoīis usq; ad extremit̄ vite. ff. de adm̄ē. lega. l. iij. etiā si pāctū interuenit ne mutare possit. C. de pactū qd dotali. et etiā si pāctū firmatū fuerit. C. de test. oīm. Licet at ita sit p̄t tñ testator in testam̄to qd bodie facit aliq; verba inserere qb⁹ adeo derogabit⁹ posteriori voluntate vt possibile sit hāc primā tenē et posteriorē nō valere. puta dicēdo sic. Itē iūbeo et dispono hāc meā ultimā voluntatē omib⁹ alijs qbs decetero apparuerit me fecisse. plenissime pualē. et si qcuq; v̄l cuiuscūq; generis alia voluntas v̄lā post hāc diceret⁹ v̄l apparet p̄ me facta volo illā oīno nihil vale re. nisi in ea scripti essent testes tñ tres tales vel si in ea scriptū esset h̄ verbū surgite mor tu venite ad iudiciū vel aliqd aliud verbū qd diuinari nō posset. certe si talia v̄ba derogatiua addan⁹ in priori voluntate et postea appareat posterior in qd de illis verbis nulla mētio in gñe v̄l specie fiat tenebit p̄os et nō posterior. qz nō videt⁹ testator recessisse a prima voluntate eo qz in scđa nō apponi⁹ illō qd in priora dixerat in ea apponi debē nec aliqd in prima d̄ p̄ qd voluntatē mutasse videa⁹ ff. de le. j. l. si mibi r̄c in fi. Sz obicit⁹ qz h̄ posset esse valde piculosū esto em̄ p̄ alijs fecerit ianue testm̄ habēs v̄ba derogatiā. dein de velit apud cyp̄u facere aliud testm̄ vbi n̄ h̄ primū. nec ē memor qz dñeat aliqd tale. Nūquid valebit illō scđm. h̄ p̄ bene p̄t pri mū cassari p̄ scđm quātūcūq; nō fiat in eo specialis mētio d̄ illis derogatis. Si tñ testator dixerat in scđo p̄terea testm̄ oīm a me factū manu talis notarii scriptū et oīm aliā ultimā voluntatē cuiuscūq; gñis et cuiuscūq; notarii manu scriptā hacten⁹ a me factā reuoco penitus et cassō si in aliqua eaq; dñeat⁹ p̄ qd p̄nti ultime voluntati derogaret⁹ in aliq;. ea oīa et singula sp̄aliter et noīatim volo et iūbeo nō valere. Nā me penitet oīo quo r̄cūq; derogatiuor. et cuiuscūq; prioris voluntatis p̄ban⁹ hec. ff. de le. iij. si quis in p̄n⁹

Ad hoc nota qz glo. dī. xvij. dicit. qz non optet in scđo testō facē mētōz de prio nisi in duob⁹ casib⁹. vñ est si primū sit factū inter liberos. C. de test. hac dñstissima. scđus est si testator imposuerit sibi legē cassandi. ut si dixerit in primo si fecero testamētū aliud valat. ff. d̄ le. iij. si quis in p̄n⁹

Equit⁹ videre de quito scz qūo testōz p̄ uidere p̄t ut ei⁹ dispositio obseruet⁹. Circa qd sciend⁹ qz testōz aliqñ disponit aliq p̄ morte obseruari qz ipo iure habēt autoritatez et h̄ heres necessario h̄ seruare etiā nulla pena adiecta qlia sūt fere oīa qz dicta sūt de voluntariis p̄uidētib⁹ testatoris. aliq v̄o aliqñ p̄cipit qz nō h̄ heres necessario seruare ut si p̄cipiat filijs heredib⁹ suis usq; ad certū tpus fil et cōiter habitare et ad diuisionē nō valere

Vel si p̄cipiat filio qz nō feneret⁹ v̄l p̄ filiam suā tali hoi nō copulet dñgio et sīlia. et tūc qz hm̄i nō p̄cipiunt⁹ seruari aliqua speciali lege testator deb̄z adicere penā. et heredē si d̄tra fecerit in legato cā pene p̄stante dāna re ac coercere. tale em̄ legatū bodie bene teneret. dūmō qd p̄cipit⁹ nō sit impossibile vel turpe vel legib⁹ interdictū. insti. de le. q. pe ne quoq; et. q. fū. Adicet⁹ autē pena sic. Item voluit dispositio et mādanit p̄ filij sui siml̄ et cōiter habitent. et ad diuisionē bonor. oīm om̄niū nō veniāt usq; ad. rr. an. post mortē ipi⁹ testatoris. vel sic quoq; qbs mioz inter eos fuerit. rr. anos dñpleuerit. qz si d̄tra fece rint r̄c. vel sic qz si alijs aliquē vel eoz ceteros ad diuisionē puocauerit dānauit cā pene illū vel illos ex eis qz ceteros ad diuisionē puocauerit in centū libris tali monasterio vel psione noīe legati p̄soluēdis. vel sic in centū libris ceteris qz diuisioni nō dñsenserint p̄sol uēdis. Et in alijs s̄lib⁹ p̄ceptis v̄l p̄hibitōibus dñl̄r adicat penā. Potest at testator p̄nā adicere quantū ad illa qz tenent⁹ heredes seruare etiā si nulla pena adiecta esset h̄ mō. Item voluit statuit et mādauit qz si heredes d̄tradixerint v̄l impediuerit quocūq; mō ne legata sua soluanc⁹ v̄l male ablata restituanc⁹ mō sup̄dicto. hoc ipo cadat ab hereditate et hereditas tota ad tales devoluat⁹ quos eis substituit h̄redes. v̄l p̄ suos fideicommissarios tali mō distri buat⁹. v̄l si vñ tñ heredū d̄rat dicat v̄l impiediat alteri tota h̄editas applicet⁹. Ad hoc nota qz voluntas testatoris ad pias cas̄ deb̄z executōi mādari ab herede qz si nō fecerit et ad iudiciū tractus legatū p̄iu negauerit cedat in duplū. insti. de acci. q. Itē mixta. secus est si testm̄ deceret nō tenere h̄m gof. ac accur. ibidē. Itē heredi dicto mō ne gligenti debet ep̄us interdicere res oīs sibi relietas cū omnib⁹ fructib⁹ et emolumētis. donec impleat vota defuncti. ex d̄ resti. si h̄redes. debet etiā ep̄us eius negligentiā sup̄plere. ut dicit⁹ ibidez. c. nos quidem. Nec ob. di. lxxvij. vbi dicit⁹ qz ep̄us nō suscipiat tutionē testamentoz. qz hoc intelligit⁹ h̄m io. qz nō suscipiat ut aduocatus. sed debet suscipere ut ordinari⁹. et hoc ei testator interdicere nō potest. ex de testa. tua nobis. Item heredi qui nō implet voluntatē defuncti tota hereditas est auferenda. ex de voto et vo. re. licet. et. rr. q. j. siluester. Vbi bñ. distiguit qz heres aut est extraneus. et tūc p̄dit totam hereditatē. aut fili⁹. et tūc aut hereditas est diuisibilis aut nō. si sic nō p̄dit totum sed re seruat⁹ legitima sibi. C. de fideicomis. autē. hoc amplius. si nō est diuisibilis ut sūt dignitates que nō debet diuidi. ut regnū ducatus vel principat⁹ sic p̄dit totū. ex d̄ voto et vo. re. licet in fine. Nō potest tñ diueniri nisi post dies nouē numerādos a morte defuncti. C. de sepul. l. fr. in auten. ibi posita.

De testib⁹ testamētōz tñ. xxx.
Oīea dicendū ē de testib⁹ adhibēdis in testamētis. Circa ergo hos attēdēda

sunt tria scz numer9. dditio et mod9 sive for:
ma. Circa numer9 nota q̄ regulariter in testa:
mentis nūcupatiuis adhiberi debet septē te:
stes legitimi iter quos ec̄ notari9 op̄uta² isti:
de testa. & fi. et ubi notari9 nō habet² vñ te:
stis p eo adhibet². dcre. tñ vult p̄ duo. ex̄. d
phac. qm̄ dtra. Eallit aut̄ hec regula in ali:
quib9 casib9. q̄ in testō ceci sūt nc̄carū octo
In testō rustici qd̄ sit i illo rure i quo p̄les in
ueniri nō p̄nt quiqz sufficiunt. In testō facto
iter liberos sil'r sufficiunt qnqz. q̄ si aliud so:
lēne p̄i9 fecerat dū tñ illd̄ nō valē dicat. In
testō vñ cuiuscūqz facto m pñta im patoris
pcib9 sibi porrectis ut audiatur sufficit vñ te:
stis. In testō aut̄ in scriptis dditio si scribat i
testator sufficiunt septē testes. si vñ testō scri:
bere nesciat vñ nō possit adhiberi d̄ scriptor
et septē testes. pbanc h. C. de testa. hac cō:
sultissima. et. l. oim. d̄siliū tñ ē qd̄ in testis p̄
cipue nūcupatis ultra numer9 legitimū alii:
qui addat ita q̄ si aliq̄ ex eis essent min9 p̄do
nei saltē de legitimis nūs sup̄sit legitim9 Itē
qñ testō dicit p̄ nō vult stare suā volūtatem
p̄sufficiunt tres. C. e. sancim9. Et idē ē qñ
vult declarare suā volūtatem. C. e. heredes
Quid siq̄ ddat testm̄ nūcupatiunz in p̄sentia
septē testiū et tabellio idē officiat instrm̄ i q̄
duos l̄ tres testes tñ poit. nūqd̄ pb̄a testm̄
p̄ tale instrm̄. h̄ azo. io. b. la. fran. cremon.
dixerūt q̄ nō. testm̄ em̄ pb̄ari nō p̄t p̄ tres vñ
q̄tuor testes. ḡ nec p̄ instrm̄ dñnes cotidē te:
stes. C. de fi. instru. in exercēdis. et ex̄ defi.
instru. cū iohes. & porro. S; pla. et mar. di:
cūt p̄ bene pb̄are possit p̄ duos testes et per
tale instrumentū. ar. C. de arbi. tu. l. fi. et ex̄.
de dona. in donatōb9. et h̄ op̄i. h̄m h̄ost. ap:
pb̄a exp̄sse. ex̄ de testa. relatū. cū eses. lic̄
aliq̄ bas decretales intelligat de le. ad pias
cās. Quid siq̄ fecerit testm̄ in q̄ uxori sue
centū libras legauit. et deinde corā duob9 te:
stib9 ita dixerit centū lib. q̄s i testamēto meo
legauerā uxori mee nolo ipaz h̄bre. nūqd̄ uxor
poterit legatū petere. h̄ dīci p̄t h̄m h̄ost. q̄
si testm̄ fuit nūcupatiū valet adiectio ut ex̄
de test. relatū. cū eses. Si vñ in scriptis cōdi:
tū fuisset nō tolleren² legata nisi dñlis sole:
nitas adhibita esset. ar. ex̄ de reg. iu. oēs res
Et h̄m bas duas vias p̄nt diuersimode itelli:
gi diuersa iura q̄ circa h̄ p̄nt allegari. h̄m tñ
io. indistictē adiectio tenet. Itē milites dū
sūt i domo ap̄zia vñ aliena testari debet iure
cōi dū vñ sūt in exercitu testant̄ cū duob9 te:
stib9. dū at sūt i bello testari p̄nt sic volūt ec̄
sine duob9 testib9. scribēdo etiā sangne p̄po
in clipeo. insti. de mili. test. & illis. et. C. e.
milites. M̄d̄ h̄ nota p̄ h̄m cañ. i legatis ad
pias cās sufficit q̄ testōr corā p̄sbitero pro:
chiali et duob9 l̄ trib9 testib9 ea faciat. ex̄ d̄
test. cū eses. et. c. se. In relictis vñ ad alia le:
galis solēntas ē seruāda h̄m bñ. ibidē. et. c.
vlt. et. io. ij. q. iiiij. placuit. Scdm̄ vñ guil. et
bar. p̄dictē decretales loquunt̄ de oib9 reli:
ctis. S; nūqd̄ ē ibi sp̄ neccna pñtia p̄sbitero.
h̄ pe. d̄ sap. dicit p̄ sic q̄ a regula iuris h̄m

quā regrunt̄ cōiter septē testes recedi nō p̄t
nisi q̄ten9 ē exp̄ssuz. Guil. aut̄ dicit q̄ in reli:
ctis ad pias cas sufficiunt duo testes sine p̄sbitero.
ex̄. e. legatu. host. vñ sic distinguit circa
hāc materiā scz q̄ si agat in foro ecclesiastico
et inter psonas ecclasticas tūc duo vel
tres testes sufficiunt. ex̄ d̄ test. cū eses. q̄ nec
scriptura exige². d̄ sacrosan. eccl. gnali i fi.
Si vñ agat in foro seculari et iter seculares
tūc index secularis h̄m legē suā iudicabit. ar:
di. xvi. duo sūt. et. c. si impator. Si at̄ i foro
ecclesiastico et iter psonas seculares q̄ sūt de
epali iurisdictōe ecclesie iudicabūt h̄m cañ.
ex̄. de foro ope. qd̄ clericis. Et idē ē si laici se
subiecerint p̄rogādo epi iurisdictōem in se q̄
tūc p̄ idē ē ac si dgnoscet ordinarie. ex̄ d̄ offi:
cile. p. et vi. Et h̄ vñ dictū esset a p̄tib9 p̄ h̄m
legē h̄uanā iudicari nolebat. Si vñ iudex ex̄
legatōe alic9 p̄ncipis forte in ciuib9 dgnoscet
sceret tūc h̄m legē h̄uanā iudicaret. et idē ē
si in foro ciuili inter clericū agentē et laycū
reū sit q̄stio. Excipe tñ relicta ecclījs vñ alias
ad pias cās in qb9 in vtroqz foro duo testes
sufficiē debet. ex̄ de test. relatū. Iohes cū scri:
psit q̄ in h̄ corrigunt̄ leges. q̄ h̄m legē dñi
nā et canoicaz in ore duoz l̄ triū testiū. s. fi:
dedignoz stat om̄e verbū. nō obstante lege l̄
dsuetudie dñraria vt i. c. oēs. et. c. relatū. Se:
cus ē qñ testes sūt suspecti in quo casu lex lo:
qui videt². C. de fidicōmis. l. fi. ibi lex etem̄
et ex̄. de test. iubem9. hec d̄ host.
Equit̄ ride de scdō scz de dditōe et q̄li:
tate testiū. Circa q̄ nota q̄ adhiberi p̄nt
testes oēs q̄ nō phibent² a iure. phiben² aut̄
a iure isti scz mulier p̄pter incōstantiā ei9 lic̄
in alijs cāis et dñtractib9 admittāt. Et in codi:
cill̄ etiā phibea². ff. de tes. q̄ testamēti. & mu:
lier. Itē hermofrodita i q̄ p̄ualei muliebria
ff. de sta. ho. q̄rit. Itē impubes etiā si factus
sit pubes tpe mortis testatoris licet alias te:
stificet² de hoc q̄ vidit in etate pupillari. vt
de seruo dñ. ff. de v. sig. notionē & instrōrum
Itē mutus et surdus. Itē furiosus nisi tpe in:
termisionis. Itē is cui hoc iterdictū ē a lege
vñ a iudice. Itē seruus nisi illo tpe liber cōir:
reputet². Itē is qui ē in ptāte testatoris. Item
heres scriptus. Itē ois q̄ hereditatē p̄ ptātem
dāngit. vt pater q̄ ipm heredez h̄z in ptāte et
fili9 vñ nepos et dñceps. et frater h̄edis quē
ip̄e h̄es h̄z i ptāte. et fr̄ h̄edis q̄ piter cū e o ē
in eadē potellate. in hac em̄ re domesticū te:
stamētū reprobat². Itē si filius fa. faciat testm̄
de peculio castrensi. post emissionē p̄t ei9 nō
p̄t esse in eo testis nec illi qui in ei9 ptāte sūt
Si vñ ante emissionē scz de milicia faciat te:
stamētū de peculio castrensi. pater eius po:
terit esse testis. pbant² hec om̄ia insti. de tes.
& testes. et. c. se. Item nō adhibet² testis qui
nō ē testamenti capax. vnde nō spurius testa:
toris. nō hereticus. non iterato. baptismi. nō
apostola. non deportatus in insulam. nō dam:
natus in metallū. Itē nec hi quos leges im:
probos et incestabiles iubet esse vt de crimie
famoso damnati muliebria passi. ff. de testa.

ob causaz. Sed qd omissario et de legato
no pnt. nūquid pt esse testis. hq ipē et is
qui per potestatem eum cōtingit nō est pto-
neus testis. sed si questio vertatur inter eū et
heredē occasione sui legati tūc n̄ bēt p teste
si vō iter heredē et exēnē qstio moneret tūc
valeret testm ei⁹. C. d. test. oib⁹. et insti. e. t.
.g. legatarijs. Et iō nō legatarij. s̄ magis alij
q possunt haberi debet in testes assumi.

Equit' vide de tertio scz de mō siue for-
ma assumēdi testes. Circa qd nota q le-
cto testamēto et p testatore approbato. vel si
in scriptis ē clauso et iuoluto testib⁹ oblatis
eos q pntes ad ipm testm vocati sūt testōr ro-
gare dz testes oēs dicēs. rogo vos vt testes si-
tis q quidē rogatio in scripturā publicā redi-
gat. qd qdez si nō fieret testm deficēt. ff. de
test. heredes. g. vlt. Vnde nō valeret testm in
quo testes determinarent inuiti. ff. qui test.
fa. pos. qui testamento.

De testamento in scriptis ti. xxxi.
Einde dicend ē de testamēto in scriptis
et pto scz quo offici⁹ et qre sic noīat.
scđo qn̄ et corā qb⁹ apic⁹. Nota igz
q qn̄ qbs arbitriū sue voluntatis vltie cupit se-
cretū esse. pt testm i scriptis odere cui⁹ tenor
re vt volūt leges pt a testib⁹ celae. lic⁹ si spō
te velit eis possit apire. tal ergo si latus sit
et scribē possit sciāt et velit testm māu sua scri-
bet alioq̄i scriptorē quēcūqz aliū adhibē po-
terit. Assumerat mēbrana bona et solida in
cui⁹ pte supio et relinqē spaciū triū l̄ qeuoz
digitorz et silr tm̄dē i late dextro et sinistro. i
pte at inferiori supesse dz tm̄ spaciū p quantū
palma man⁹ digitis extēlis ppendi⁹. Et circa
bec et in medio horū spacionz scribet series
testamenti. quo facto plicabit⁹ carta. diūget⁹
spaciū inferius cū supiori. et fagent⁹ ibi tres
cordule. In plicatura vō dextri spaciū due et
sinistri alie due. ita q cordula qlibet habeat
duo foramia l̄az interiorē nō attingentia. qui
bus cordul singula spacia singulis diūcta li-
gen⁹ ita q interior l̄az videri nō possit. porro
de illo magno spacio iferiori tm̄ dz relinqui
discooptū et vacuū q possint patētes et apte
scribi subscriptōes testiū et testatoris. Quib⁹
vno et eodē die vel plib⁹ dieb⁹ antea sic in
scriptis factis et ordiatis postea qn̄ placue-
rit testatori vocabit septem testes viros vtiqz
l̄atos et scribē sc̄ietes. et nullū iuris impedi-
mētū h̄ntes. et corā eis ipaz scripturā clausā
et muolutā et dictis cordul ligata in mai⁹
tenēs dz offerere dices illd̄ esse suū testm sua
v̄l tal manu scriptū et eos in testes rogare et
rogādo inqdrare qb⁹ ip̄i se testō subscribant
et illd̄ designēt et ip̄e ec̄ se subscribē sua ma-
nu dz vt dicet⁹ ifra. Igit⁹ ibidē et in pnti vno
dextro ante q̄ ip̄e testator v̄l aliquis testiū dis-
cedat inde dz qlibet eoz ānulū v̄l sigillū ca-
racterizat ad vna ex dictis cordul pēdens
appone suū l̄ alteri⁹ ex testib⁹. siq̄s em̄ testiū
nō h̄eat sigillū. poterit cū alteri⁹ sigillo sig-
re. pnt em̄ signare ānulo dūmō h̄eat caracte-
re. ff. de test. ad testiū et alieno ānulo. et oēs

testes ec̄ vno ānalo. insti. de test. g. pnt. vide
etia tabule signate si signa sint ipsa l̄mtheo
q̄ tabule sunt iuolute. vt in glo. ad teſ. g. fi.
Post hoc cōtinuc interiori spacio discoopto
fiēt subscriptōes. pto em̄ si testator testamētū
sua manu scriptis se subscribz sic. ego a. quon
dā petri pntē paginā clausaz et ligata i mani
b⁹ tenēs ifrascriptis testib⁹ oib⁹ sil pntib⁹
p me ad l⁹ adhibitis et rogatis obtuli ab eis
l̄m iuris ordinē signādā et subscribendā asse-
rēs q̄ in ea scriptuz ē meu⁹ fore testm et oia
et singula in eo dēta esse a me scripta. necnō
corā eis ibidē subiectis p̄pria manu subscrip-
tōez pntē. Nō tñ reqrit⁹ necessario q̄ testōr se
subscribat vel ali⁹ p eo in casu p̄dicto scz qn̄
ip̄e totū testm manu sua scriptis et l̄ ibi spea-
litter posuit scz p̄ manu sua d̄fecit. si aut̄ d̄ mā-
dato testōris ali⁹ testamētū subscripserit ip̄e
taliter se subscribet. ego. C. mādato anthomij
l̄az ignari vel scribē impediti testm eius et
bona et singula in eo dēta suo mādato mea
manu scripti et eo postea pntē paginā clausaz
et cordul ligata ifrascriptis testib⁹ ab eo vo-
catis et rogatis oib⁹ sil pntib⁹ offerēt et as-
serēt illd̄ qd i eis dñine⁹ suūz esse tellm et a
me scriptū. pntez subscriptōez mā vice et no-
mine suo et ei⁹ mandato apposui. et in testm
me subscripsi. Silr et qlibet ex testib⁹ ibidez
incōtinēti taliter se subscribat. ego. C. me ac
infrascriptis vel supscriptis testib⁹. ad oia et
singula et l̄ pagina pntis inferiori spacio fa-
cta dēta et scripta oib⁹ sil pntib⁹ et rogatis
in ipa pagina ei⁹ vtiqz testamētū anthomij suo
mādato mea manu me in testem subscripsi. et
eā sigillo p̄prio vel sigillo infra vel subscrip-
ti petri signani h̄ntē i circulo formā talez q̄
ad vna et cordul is p̄dictis cere impissi. Dre-
missis aut̄ oibus et singulis mō pmisso rite ac
ordinate pfectis testōr ipm testm in aliq⁹ lo-
co secreto et tuto deponet post eius obitū vt
infra dicer⁹ le gitime p̄ferend aperiend et di-
stribuendū. Et p̄m. p̄s patz vera forma mod⁹
et ordo testamētū in scriptis l̄ em̄ sūt scripta so-
lēnia siue solēnitates ppter q̄ dz in scriptis. i.
in legitimis solēnitatib⁹ factū ex qb⁹ e⁹ sub-
stātia pēdet. Et id o si q̄ eaz defuerit testm ē
irūtū n̄li fo:te fuerit iter suos. s. q̄ essent te-
statoris sui heredes alias si essent exēni tunc
aliq̄ dictaz solēnitatē deficiēt oio deficēt
testm. p̄ban⁹ l̄ oia. C. de test. hac dūltissima
et l̄. cū antiq̄tas. g. fi. et insti. e. g. postea vō.
Equit' videre de scđo qn̄ et corā qb⁹ te-
stamētū in scriptis aperia⁹ et describa⁹
Circa qd sciendū q̄ mortuo testatore aliquis
cū⁹ interest postulabit corā p̄tore testamētū
aperiri et exhiberi. et eo iurante se illd̄ nō ca-
lūoso aio petere. p̄tore vocatis significatōi
bus oibus si dōmode potuerint repiri n̄ubehit
testamētū exhiberi et ip̄is testib⁹ asserētib⁹
se sigilla et subscriptōes suas dgnoscere fa-
ciet illud coram eis apiri et recitari. Et man-
dabit notario vt illnd̄ obseruata omni solen-
nitate debeat exemplare et heredibus et his
quoz intererit exhibere. quo facto interim

designari et deponi iubebit origiale ut ad id
quādō necessitas l' utilitas exegerit recurra². Ceter^z multa alia ad bāc materiā p^{re}tanetia p^{re}transeō breuitatis gra^{ce}. p^{re}cipue cū in vnu raro
veniat h̄moi testamēti forma et si volueris de
h̄moi apitōis et descriptōis pcessu apt^z vi-
dere poteris in summa dñi azo. Hubrica. s. que
admodū testm apia². Notandō at p^{re} siue p^{re} mo-
dū exēpli siue autētice siue originaliter exhi-
bend fuerit testm qdcūqz. exhibebis illō h̄e-
di totū et integr^z qz ipē est h̄editatis v^lis dñs
et successor^z. et cuilibet heredū institutor^z et
substitutor^z et fideicōmissario^z. ff. de acq.
pos. cū h̄edis in p^{ri}o. legatario at siue alteri
cui aliqd^z p^{ticulare} relictū est a scriptū. exhibe-
bit certā p^{te} testamēti illaz. s. q^z de relicto sibi
facit mentōez h̄ mō. Petrus p^{re} dei grāz sanus
mēte licet languidus corpe suaz rex et bo-
noz oīm dispositōez p^{ri}ns ai testm sine scri-
pus fecit in h̄uc modū. In p^{ri}mis reliquit de
bonis suis p^{ri}aia sua. xx. lib. zc. et iter alia q^z
eodez disposit^z. t. tale legatū fecit his ubi
exp̄ssim. p^{terea} de alijs bois suis reliq^z iure
legati a suo nepoti. v. lib. In fine aut ip^z te-
stamēt sic dñe². In oib^z alijs bonis suis mo-
bilib^z et imobilib^z. iurib^z et actōib^z p^{ri}ni-
bus et futuris. C. filiū d^z sibi h̄edē instituit
et hāc suā ultimā voluntatē esse velle. quā va-
lere voluit iure testamenti qd si iure testame-
ti non valeat. valeat saltē iure codicilli v^l
cuilibet alterius ultime voluntatē. Et sic
nota p^{re} quando para sumitur debet testamen-
ti p^{ncipiū} et finis et spēalicer institutio here-
dis et illud legatū occasiōe cui p^{ri}s sumit in
medio poni s^zm formā pdictaz. Insup nota q^z
viuo testatore sine exp̄sso ei^z mādato iterue-
niētē. nulli petēti testm v^l alia ultimā volun-
tatē d^z notari^z exhibē. aut legi vel videri p^{re}-
mitte. qz vnu testatore n^o debet apiri tabule.
ff. quēadmodū testa. ape. l. ij. g. si dubitet.

De testamento ceci titu. xxrij.

Ostea dicendō est de testamēto ceci. s. na-
turaliter v^l ex accidētū lumine oculi
veriusqz p^{uati}. In cui^z qdēz testamēto
debēt qdaz spēalia obseruari. quo^z si qd de
fecerit testm nō valebit. Sciedō ergo p^{re} ce-
sus testari volēs vocāe d^z notariū quē si h̄re
nō possit tūc deidē aliū quēcūqz scriptorē ad
bibē ei licebit. vocabit ec^z septē testes legiti-
mos et scribē sciētes. et corā eis dicet se veli-
le testari sine scriptis. Insup hered noia quos
istituit et indicia. i. pnoia et digitates et offi-
cia. et in q^z et i p^{ro}to eos instituit legata et fū-
deicōmissa d^z corā eis ore p^{ro} declarare. de-
inde debēt ibidē h̄ oia i pnti scribi et scripta
recitari. v^l si ante fuerint scripta nichilom^z
tūc corā ipis testib^z debēt ab ipo testāte ore
ten^z explicari. et scripta ab ipo notario p^{re} or-
dinē recitari nō em refert vnu eodē tpe v^l di-
uerso testm scriba² v^l p^{fera}. C. de testa. hac
dsulissima. qb^z recitatis et lectis cec^z dicet
illō esse suū testm et pdictos in testimoniu re-
vocatos rogabit h̄moi sui testamēti testes esse
Dost h̄ aut in inferiori carce spacio quilibet

ip^z testiū subscriptet se. Insup appositus. vij
cordulis et i qlibet ea^z cera sufficiēti debe-
bit tam notarius siue scriptor q^z qlibet ip^z
testiū signū suū. s. sigillū v^l ānulū characteri-
zatū ad vnu ex cordulis cere imp̄mtere. Et pu-
co p^{re} instar testamēti in scriptis poterit qlibet
ex testib^z siue suo siue alterius alioz sigillo
signare. Dicit^z aut h̄ testm nūcupatiū q^z oia
q^z in eo dūnent debēt coraz testib^z nūcupari
et declarari. licet sic valde silē testamēto i scri-
ptis. Insup nota p^{re} oia pdicta sic in testō ita
et in codicillo ceci sūt feruāda. pbant h̄ oia
C. q^z tes. fa. pos. hac dsulissima. Eoīma at pdi-
cti testamēti erit tal. A. licet oculo^z visione
p^{uati} corpe tñ et mēte san^z. vel mēte san^z et
corpe laguidus. vocatis me notario et testi-
bus ifra scriptis p^{restatus} est p^{re} nūcupatōz
et sine scriptis velle testari declarās et exp̄i-
mēs ifrascripta legata et ifrascripton^z h̄edū
noia dignitates officia et indicia et ceteras
ifrascriptas dispositōes lucide ore p^{ro} coraz
nobis. Itaqz bona sua testādo disponuit i h̄uc
modū. p^{ri}o nāqz p^{ri}aia reliq^z d^z bonis suis li-
bras cetū. put testator voluerit dispone. Cū
at scripte fuerit oīms ei^z dispositōes legibus
dcessē et de ei^z arbitrio p^{cedentes}. et deidē
apposita fuerit clausula finalis subiect^z sic.
Igit^z pdictis oib^z corā dictis testib^z apte re-
citatis et lectis dict^z. a. p^{restat} est h̄ esse suū
testm. rogās ifrascriptos ad testm adhibitos
testes esse. et vt subscriptōnes suas et sigilla
sim iuris ordinē subiectat et apponat. post h^o
at se statum subscriptet qlibet testiū hoc modo
ego. I. quondā petri sil cū ifrascriptis v^l sup^z
scriptis alijs testib^z. a. conr. testatore adhibi-
tis et rogatis huic testō et ei^z recitatōi oib^z
et singul supradictis p^{ri}ns interfai. et ab eod^z
testatore rogatus in testimoniu me subscripti
sigillū meū v^l ifrascripti dñi. h̄ns in circulo
formā agni in vna ex cordulis cere exprimēs
et apponens. et sic qlibet alioz testiū se sub-
scriptet. In sie oīo notari^z siue scriptor^z subscri-
ptōem suā sic subiectet. Ego io. n. notari^z ab ipo
a. testatore vocat^z pdicta oia et singula ei^z
mādato scripti. et scripta coraz dictis testib^z
restitui et legi. et in publicā formā redegi ab
eo roga^z i testē me subscriptēs et sigillū p^{ro}p^u
vel calis habēs talē formā pēdens ad vnam
ex cordulis subiectēs et apponens.

De causis quibus testamentū inutile
reddit^z vel rūpit^z ti. xxrij.

Einde dicendō est quib^z ex causis testa-
mentū inutile reddat^z v^l co^rrupatur.
Circa qd sciedō p^{re} sūt quedā testamēta q^z non
iure facta dicūt^z. s^z poltea rūpi et irzitari pos-
sunt. insti. q. mo. tes. infir. g. alio aut mō. In-
telligit^z aut testamentū ab inicio factū nō iu-
re nec legitime factū plib^z modis. scz si testa-
tor nō erat habibilis ad testandū. vel si testa-
tor nō istinmit aliquē heredē. v^l si istituit he-
redē nō tñ capacē hereditatis. v^l si p^{terij} iā-
natū quē instituere vel exheredare debuit v^l
si defectus aliquis appareat in solennitate.
puta si n^o sit adhibit^z legitim^z numer^z testiū

427. lxxviii. febr. 1598

et testiū legitimorū et testiū rogatorū. vel si desit i testamento aliq de solēnitatib⁹ debitis. de hōmī autē impedimentas oib⁹ dictū ē supra Testamentū vō a principio legitimē ac solēniter factū dī postea rūpi vō irritari etiā plib⁹ rōibus. scz si testator nō pūnidit de posthūmo q̄ post testamentū ē natus. Si tñ idē posthūm⁹ vnuo testatore moriat⁹. testamentū q̄ ad effe ctū nō rūpit⁹. ff. d̄ iniu. testa. l. posthūm⁹. Et sic soluit⁹ orāniū. C. de posthū. he. insti. l. ij. Idē est etiā de q̄si posthū. vt si testator post te stamentū adoptauit illū qui veniret ab intestato. C. de adop. cū in adoptiūis. vō si arro gauerit extraneū. insti. e. f. q̄ intellige masculi. testamentū em̄ femie nō rūpit⁹ hoc mō. ff. de libe. p̄. gall. agit tñ posthūm⁹. de ioffi. testa. C. de inoffi. test. l. ij. Idē est etiā de eo q̄ est loco posthūmi. scz qui tpe testamēti non erat heres su⁹ tpe vō mortis heres su⁹ inuenit⁹ vt dictū ē sup̄ t̄. d̄ institutōe liberorū na turaliū et legitimorū. Itē licz testator eū quē instituere vel exheredare debebat. rite vel exp̄ssa cā inq̄tudinīs exheredauit. si p̄ mor te ei⁹ scz testatoris aposita q̄rela inofficiōi testamēti rescissuz ē p̄ sententia testamentū. te stamentū rūpit⁹. C. d̄ liberis p̄teritis autē. ex cā. Itē si heres nō adiuit vel ante aditā here ditatē decessit vel dōditio sub q̄ institut⁹ erat defecit. tūc em̄ testamentū remanet destitutū nullo ex eo hēde apparetē. Itē si testator pa tiat⁹ capitīs diminutōz nīl itez⁹ fiat ciuis ro man⁹ vō sui iuris. et ille mod⁹ et p̄cedēs ap probant⁹. insti. q̄ mo. tes. ifir. f. posterioze. et f. alio autē mō. et f. nō tñ p̄ oia. Itē si ab eod̄ testatore postea testamentū aliud rite et p̄fecte factū appareat ex quo hereditas adiri possit. vt in. f. posterioze. nīl primū sit derogatoriū sedo vt dictū ē supra. et nīl in prio institut⁹ hēdes liberos suos et in scđo exneos. tūc em̄ nō tolli⁹ primū nīl exp̄sse dicat testator in scđo. s. nolle primū testamentū valē. C. de testa. autē. hec iter liberos. Itē si a tpe dōdi testamēti primi elapso decēnō testator dicat se nolle illō valere b̄ corā trib⁹ testib⁹ exp̄ri medo. C. de testa. sancim⁹. Itē si testator inciderit vō abstulerit lumē vō sigcula illi⁹ testamēti qd̄ dōditū ē in scriptis. C. e. l. fi. Quid si habēs duo testamēta tenoris eiusdē māde rit alter⁹. nūqđ p̄ hō reuocasse videt⁹ integrū sūndet hosti. q̄ nō nīl p̄ber⁹ q̄ hō fecerit hac intentō. s. q̄ deceđēt intestat⁹. ff. de his q̄ i testō d. l. fi. Itē si testm̄ cū nūcupatōe vō ma cula appareat vō aliter sit suspectū. ff. de fi. instru. l. ij. Ad hō nota q̄ qn̄ testm̄ ē nulluz ex p̄teritōe ī natī. vō rūpit⁹ ex p̄teritōe p̄tū. vel rescindit⁹ p̄ sententia aposita q̄rela et cōtra tabulas. tūc in quolibz horū casuū dī de ficere quo ad institutōe. s. in legatis firmuz p̄seuerat iure nouorū autē. Vñ licz institutio nō teneat legata tñ debent⁹. C. de liberis p̄teri. autē. ex cā. et agi⁹ p̄ dictis legatis actō ne ex testamēto. vel dōditōe ex lege. nīl i testa mēto fuerit adiecta illa v̄ba. s. si nō valeat iure testamēti valeat zc. tūc em̄ petunt⁹ ab itesta

to s̄m quosdā vt in dista nota autē. Nota etiā q̄ licet testamentū sit falsū. legata tñ ex eo p̄stanta sūt. ff. de he. insti. l. fi. obigia. p. institut⁹. b. filiū tīciū et substituit ei ipm tīciū patrē ei⁹. morit⁹ tīci⁹ et ido. p. mutauit testa mentū q̄si etiā. b. mortu⁹ esset dices q̄ heres quos h̄re volui h̄re nō possū. tu. a. esto heres mori⁹. p. q̄s habebit hereditatē ei⁹. h̄. b. ec dabit legata ex scđo testamēto licz sit falsū q̄ dīinet falsitatē. Nota etiā q̄ qn̄ primū testm̄ p̄fectū rūpit⁹ p̄ posterius imperfectū. vt qn̄ in p̄mo institut⁹ sūt heredes q̄ nō poterāt venire ab intestato. et in scđo institut⁹ q̄ ab intestato vocant⁹ ad hēditatē. tūc em̄ posterioroz scri ptura licz imperfecta seruabit⁹. nō vt testamētū h̄ q̄si volūtas intestati. in q̄ depositōes quiqz testiū iuratoz sufficiēt. aliter valebit primū testm̄. C. de testa. hac d̄sultissima. f. si quis. Ec scđm ip̄fectū n̄ valebit iure codicilli. q̄ ille testator voluit nō testari q̄ non potuit. C. de codicil. l. j. Itē licz p̄ posterius imperfectū n̄ fir met⁹ primū. q̄ testm̄ imperfectū nullū ē. insti. e. f. ex eo autē. si tñ testator in scđo testō impfe cto declarauit prios heredes n̄ mereri volūtē suā vō eos indignos esse eis hēditas au fer⁹ et fisco applicabi⁹. C. de codi. hēditas. Ad habendā āt pleniorē h̄ materie sūiam distinguit sic host. cū q̄s testa⁹ aut ē p̄. aut mī aut fili⁹. aut collateral. si sit p̄ et institut⁹ si bi filiū planū ē q̄ fili⁹ succedet ex testō etiā imperfecto. C. d̄ testa. hac d̄sultissima. si vō in stituit exneū et exheredat filiū adiecta cā in lege scripta nō p̄ ei subueniri nīl p̄ q̄relā in officiosi testamēti. C. d̄ inoffi. test. oio. Si vō p̄terit filiū et fili⁹ erat su⁹ heres electōe h̄ an dicere velit testm̄ nullū l̄ p̄ bonorū pos sessiones d̄tra tabulas subuertere testm̄. et sic loqui⁹. C. d̄ liberis p̄teri. vō exhe. maximū. f. penl. Nec obstat q̄ dica⁹ sublata d̄ria patrie p̄tatis et emācipatōis. vt in autē. de he. ab intest. coll. ix. q̄ illō ē ver⁹ quo ad successio nē ab intestato. aliter em̄ antiq̄ iura manēt firma. Si vō teste⁹ mī ibi si fili⁹ agit q̄relā ioffi ciōi testamēti. q̄ p̄teritio mīris et materne li nee. habe⁹ p̄ exheredatōe pris vō p̄ne linee vt. C. de inoffi. test. filiā. scđm h̄ intellige. C. d̄ libe. p̄teri. autē. ex cā. testamēti ex cā hēdatōis vel p̄teritōis esse ireitū q̄tū ad institutōz cetera āt manēt firma exhēdatōis. s. quo ad lineā paternā. p̄teritōis quo ad mīnam. Item exhēdatōis qn̄ cā nō ē adiecta. si em̄ adiecta esset fili⁹ nō haberet q̄relā. vt supra dictū est In quo casu testamēto p̄ q̄relā subuerso nec legata nec libertates relicte i testamēto debent⁹ ff. d̄ inoffi. test. veterani. f. fi. fratio h̄ diuer sitatis ē q̄ vbi nō ē adiecta cā nullū ē testa mentū quo ad institutōe. et sic legata depēdere nō p̄nt ex testamēto sine institutōe q̄ nullā est. sed p̄ se et ex vi legis firma subsistunt. Quādo vero nō ē adiecta causa tenet testamētu et institutio ipo iure et sic legata pendent ex eo. insti. dele. f. ante hēdis institutōe. s. oqz testō p̄ querelā subuerso legata ex eo p̄eden tia subvertun⁹. ar. ff. de re. iūr. cū principale

Si autem testet filius in parte distinetur de castrensi vel quod potest facere testamentum inter se nec de inofficio poterit impugnari. C. de inofficiis testis. l. si. Tame filius fa. clericus quedam de aduentito testari potest ex de testa tua nos. Si vero emacipatus erat et filios habeat distincte eo modo ut supra dictum est de patre. si vero non filios sed tamen personae heret. et eos heredes sibi institutus. planus est quod hereditabuntur. Si autem extraneos instituerint et pences exhereditauerint adiecta causa in lege scripta non potest eis subueniri non per querelam inofficiis. sed quod rupet testum et succederet nisi heredes scripti probent exhereditatois causam esse veram. quod tunc per querelam non rupet. Si vero nulla causa in legibus scripta sit adiecta nullum fit testum quod tunc ad instituto ut est dictum est. quoniam pater fecit testamentum. Et hec omnia probantur in antiquitate. ut cum de appell. cog. scilicet hoc quid. et scilicet sancimus ita quod col. viii. Vbi autem praesens non exhereditauit sed perierit dicitur patri bonorum possessione detracta. ff. de in officiis testis. pater. Si autem testet collateralis consuetudinum quod relata turpi persona instituta non alia fratri suo sanguineo et non alio alicui. C. de inofficiis testis. fratre. Ex his praeceptis quod inducit quod relata iofifi. testis. exhereditato in linea paterna. et per iteratio in linea materna et hoc quoniam exhereditato facta est sine causa. si ei facta sit ex aliquo causa adiecta in legibus scripta et probetur tunc cessat quod relata. Ita enim cessat elapsus quiquennio ab adita hereditate non quod relata iterum exposuerit is cui dicitur. et cogit heres scriptus adire vel repudiare si sic in eadem pruincia elapsis mensibus. vj. si autem in alia elapsus anno. Cessat etiam si legatum agnouit vel alias testamentum expresso vel tacite approbavit vel legitimam recepit. C. de inofficiis testis. l. pl. scilicet. et. l. cum queritur et. l. pentabatur. Excluditur enim si ei possit aliter subueniri. ut quod dicitur ei bonorum possessione vel deditio ex lege diuini p. i. in boiis aratoribus. insti. de inofficiis testis. scilicet causa antiquitate.

De codicillis. ii. xxxvij.

Ostea considerandum est de codicillis. Et primo quod est codicillus et unde dicitur. 2° quod est codicillari possit. 3° quoniam pater fieri codicilli. quarto in quibus dueniuntur codicilli et testamentum. quinto in quibus dicitur. sexto de forma codicillorum scilicet qualis debeat esse. Circa primum sciendum quod codicillus est quedam sine hereditate institutio dispositio ultime voluntatis. dicit autem ultime. quod sic testamentum ita etiam codicillus morte confirmatur. C. de cadu. col. l. j. quare autem dicatur sine hereditate institutio patebit in v. ar. Dicitur autem codicillus a codice quod est diminutum. dicitur enim testamentum codex. quod perfecta dispositio contineri debet patrimonij talis. sed codicillus id est. prius codex dicitur est quod in eo de una re et aliquibus rebus aut de parte vel de quantitate certa dispositio dicitur.

Irea secundum sciendum quod oportet ille et solus ille qui potest de iure testari. potest et codicillari. C. de codiciliis. nec codicillos. Ideo dicitur de iure quod si alius de facto non posset testari eo quod non habet septem testes habet tamen quinque qui sufficient codicillis poterit codicillari. ff. de le. commissaria. scilicet codicilli quomodo.

Irea tertium sciendum quod potest quis codicillos facere et ante testum et post et omnes valebunt nisi secundus contradicat primo. C. e. cum apponatur. Unde licet quod testamentum nec fecerit nec factum sit sed sic moriturus ab intestato. potest tamen codicillos facere in quibus legata vel fiduciaria remittat que tenebunt eius heredes venientes ab intestato preservare et sic patet quod ab intestato possunt fieri codicilli. insti. e. scilicet non tantum autem.

Irea quartum sciendum quod testamentum et codicillus dueniuntur. prior in disponente quod cui prohibetur testari plibet codicillari ut dictum est supra. 2° quod utrumque fieri potest nuncupative et in scriptis. C. de bo. libri. l. ij. 3° quod eisdem moeis quibus confirmantur testamentum infirmatur et codicilli. nisi fiant ab eo quod vult decedere intestatus quod tunc non confirmantur a generali postulum. C. e. l. j.

Irea quintum sciendum quod testamentum et codicillus dominus. prior quod in testamento fieri potest institutio directa et fiduciaria. sed in codicilli tantum fiduciaria. Is enim quod codicillatur potest hereditate pateri testamentum institutum sive legitimum. i. ab intestato veniente per fiduciaria in codicillo rogare ut alteri restituatur hereditate. Inveitum tamen casus ibi quo directa institutio facta in codicillo trahitur ad fiduciaria. quod notatus est supra. i. de effectu clausule finalis. 2° per codicillum non admittitur hereditas hereditate instituto in testamento. nisi uno modo ut si quis in testo plibus hereditibus institutis. deinde faciat codicillum in quo dicatur unum ex hereditibus suis scilicet tunc non mereri voluntatem suam. tunc ei hereditas auferatur. vni digno. in aliis tamen hereditibus institutis tunc et si dicatur omnes non mereri voluntatem eius. vel si filio uno instituto dicatur non mereri. ff. de amendis. l. diuini. Sed licet ita sit de hereditate legata. tamen et fiduciaria in pateri testo vel codicillo reliqua pateri in sequenti codicillo adimi et transferri. et eis potest addi et detrahi. insti. de adeptione. leg. per totum. 3° exhereditatio sit in testo non aut in codicillo. insti. e. scilicet codicilli. quarto hereditas prae instituto in testamento non poterit adici deditio que oblitus sibi. In codicillo sic inscribi. e. scilicet directo. quod fieri instituto in testo non potest fieri directa substitutio. In codicillo bene licet si facta fuerit trahatur ad fiduciaria. videtur enim testatore rogasse institutum hereditate. illi restituere quem in codicillo substituit. ff. ad trebelli. scieula. sexto quod in testo regula regulariter septem testes et rogati sed in codicillo sufficiunt quique non rogati. C. e. l. vi. In codicillo enim mulier est ydoneus testis licet secus sit in testo ff. de testi. quod testi. scilicet mulier. septimo quod nemo potest decedere duobus testamentis reliquis ita quod teneat utrumque sed bene potest quis decedere plibus codicillis reliquis et omnes tenebunt. ff. e. diuini. octavo quod si quis dum esset filius factus in testamento vel secundum fiduciaria in codicillo reliquerit. et propter ea proximilias decesserit eadē voluntate durante valebunt codicilli. hoc autem esse non potest in testamento. ff. de legatis. iii. scilicet filiis.

Equi videtur de sexto scilicet de formis codicillorum.

Circa qd̄ notandū q̄ forma codicilli facti an
 testm̄. vel facti nullo ante v̄l post dōcito testō
 ē talis. & p̄ dei grāz mēte et corpe san⁹ l̄ men
 te sanus licet corpe lāquid⁹. volens hac pri
 culari dispōne puidere sue ultime voluntati
 p̄ntes infra scripto mō addidit codicillois p̄io
 elegit sepulturā suā apud talē eccliam. Itē p̄
 aīma sua l̄iquit ū. et ad hoc exequēda volunt
 esse suos fideicomissarios tales. Itē reliq̄ dñe
 berte uxori sue dothes suas q̄ fuerūt. c. libr. Itē
 reliq̄ eidē de boīs suis iure legati. x. libr. Itē
 legauit tali amico suo quinqz libr. Et sic lega
 ta et fideicomissa p̄ut testator voluerit dispo
 nere poterit. Si aut̄ substitutōz fideicomissariā
 facere velit dice⁹ sic. Insup heredes suos legi
 timos. i. ab itestato ei succedētes rogauit p̄ fi
 deicomissum his p̄nab⁹ vt ipaz hereditate v̄l
 talē eius p̄te restituāt petro. In fine v̄o ita cō
 cludet. et hanc suā ultimā volūtāte afferuit eē
 velle q̄ valere voluit iure codicillor̄. l̄ cui⁹
 cunqz alteri⁹ ultie volūtatis qua meli⁹ valē
 p̄t et eam ab oī herede suo firmiter et inuiola
 biliter obseruari. Si v̄o fiat codicill⁹ p̄ testm̄
 dicet⁹ sic. ver⁹ ē. a. testm̄ sup bonoz suoz di
 spositoz fecisse manu talis notari⁹ scriptū. h̄ qz
 volūtas boīs ē deambulatoria usqz ad extre
 mū vite. lō. a. post testm̄ pdictū. volūtate cir
 ca quedā mutata deliberato d̄silio. p̄ntes sup
 ultimo velle suo addidit codicillois. p̄io nan
 qz legatū. x. libr. qd̄ i ipo testō petro reliq̄rat
 his p̄ntibus codicillis ademit et subtraxit eē
 dez. Itē de alio legato. l. libr. qz ipo tali reli
 quit in ipo testam̄to ademit eidē. x. libr. Itē ta
 li cui legauit in ipo testō. l. libr. addidit alias
 l. ex. de le. ceterz. Si aut̄ fideicomissariā sub
 stitutōem facere v̄luerit dicet⁹ sic. p̄terea. c.
 quē sibi heredē in dicto testō instituit his p̄n
 tibus codicillis rogauit per fideicomissum v̄
 ipam hereditatē v̄l talē eius p̄te restituat pe
 tro. Si vero alicui de plib⁹ heredib⁹ institu
 tis hereditatem adimere velit sic dicer⁹ Insup
 vñ ex heredib⁹ suis scz. b. dicit et declarauit
 nō mereri volūtāte suā. postea oib⁹ codicil
 larib⁹ dispositib⁹ ordianis infert⁹ sic. In ce
 teris aut̄ in ipo testō dcēus ipz testm̄ plenissie
 d̄firmauit et hanc suā ultimā volūtāte ū v̄l s̄
 Si vero fiat codicill⁹ post testamētū et codi
 cillū vel codicillois dicet⁹ sic. ver⁹ ē. a. fecisse
 testm̄ scriptū manu mei notari⁹ vel talis nota
 ri⁹. et post ipm̄ testm̄ fecisse codicillū scriptum
 manu talis notari⁹ quia tamē vbi suadet ratō
 liber⁹ ē usqz ad finem vite mutare d̄siliū. Idē
 a. itez p̄ntes addidit codicillois in qb⁹s reli
 quit p̄ anima sua ū. de legatis poterit etiā in
 codicillis fili⁹ suis pupilli⁹ de tutoze v̄l tu
 toribus puidere. vel eos de nouo d̄situendo
 eo p̄ in alia ultima p̄nti volūtate de illis nul
 lam fecit mentōz vel aliqd̄ priorib⁹ addendo
 In fine aut̄ dicet⁹ sic cetera v̄o in ipis testamē
 to et codicillis p̄nib⁹ d̄tentia appbaut et cō
 firmauit et hāc ultimā suā volūtāte ū. vt sup
De successionib⁹ ab itestato u. xxv.

Einde d̄siderandū ē de successionib⁹ ab in
 testato. vbi p̄io videndū ē quot et qb⁹s

modis dicit⁹ q̄s decedere ab intestato. 2° qui
 bus ab intestato hereditas deferat. 3° in spe
 ciali de successioib⁹ clericor̄ q̄ decedūt inte
 stat⁹. Circa primū sciendū q̄ sex mōis p̄ q̄s
 dici decedere intestat⁹. p̄io si moriens nullū
 fecit testamētū v̄l q̄ noluit. vel q̄ nō potuit
 vel q̄ filius fa. vel pupill⁹ erat vel aliqd̄ sile
 iuris impedimentū habebat. Scđo q̄ etiā testa
 mentū fecit nō tñ iuris q̄ scz nō habuit legit̄
 mū numerz testiū legitimor̄. vel defnit alia
 solennitas legit̄ia. Tercio q̄ si testamētū fecit
 illud tñ postea factū est ruptum scz postbumi
 generatōe vel iritū scz p̄ capitū diminutōe
 testatoris. Quartu si testm̄ ex oī p̄te sit legit̄
 factū null⁹ tñ ex eo heres apparet q̄ scz l̄ in
 stitut⁹ esse noluit vel viuo testatore aut ec̄ an
 te adicā hereditatē decessit vel dōcito sub qua
 institut⁹ erat defunt. p̄bant⁹ aut̄ isti q̄tuor mo
 di insti. de he. q̄ ab intesta. defe. in p̄in⁹. Qui
 to si fili⁹ noiatum et cū cā legit̄ia sit exhereda
 t⁹ et post mortē testatoris p̄posita q̄rela inof
 testa. et heredis cām ingātūdis nō p̄bāte te
 stamētū p̄ s̄niā ē rescissū. Sexto si testm̄ de iu
 re p̄torio p̄ tabulas rescidat⁹. Et his duobus
 ultimis mois d̄r quis expost facto testō dece
 dere intestat⁹. C. d̄ colla. nec liberis. Insup
 nota q̄ nō vide⁹ decedere intestat⁹ vel sine li
 beris qui reliquit eccliaz heredē. ex. de p̄ba.
 in presentia.

Irca scđm sciendū q̄ si quis decesserit inte
 stat⁹ et relinq̄ filios legit̄ios et natura
 les. vel eos q̄ legitimor̄ loco adoptati sunt.
 Ipi fili⁹ tam femine q̄ masculi. tam emancipati
 q̄ serui. tam postbumi p̄ nati. tā i monasterio
 q̄ seculo ad hereditatē eq̄s portōib⁹ admittū
 tur. exclusis oib⁹ ascēdentib⁹ et collateralib⁹
 ipius defuncti. q̄ liber⁹ usqz ad infinitum
 ceteris p̄ferunt⁹ insti. de here. q̄ ab ites. de s. j.
 Sed si cū pdictis fili⁹ relinq̄ etiā nepotes ex
 d̄siliib⁹ pmortuis liberis natos ipi nepotes
 cū suis patruis et amicis admittēt⁹. patru tñ
 et amici i capita. nepotes vero i stirpes admit
 tent⁹. et hoc ē ven⁹ ec̄ si sint in ḡdu q̄reō d̄statu
 ti. Idem dicendū ē qñ supsunt soli nepotes et
 deinceps q̄ tūc etiā vocant⁹ in stirpes. insti. d̄
 he. q̄ ab ites. s. cū filius. et plib⁹ alijs. s. Si
 aut̄ moriens intestat⁹ relinq̄ ascēderēs legit̄
 mos tūc vocabūt⁹ p̄io pater et m̄r. vel alcer
 eoz qui supēst inde exclusis ceteris ascēden
 tib⁹. Si vero nec p̄i nec mater ei supsunt tūc vo
 cabūt⁹ alij ascēdentes ḡdus p̄ximioris tam
 patru p̄ matru ut paternus qdaz legit̄ia mater
 nis vero alia legit̄ia debeat⁹ lic⁹ dispar sit eo
 rum numer⁹ et hoc qñ in codē gradu occurrit
 simul patr⁹ et matr⁹. Alteris q̄ p̄ximior ē de
 functo siue patern⁹ siue maternus fuerit ad
 mittat⁹. Si aut̄ null⁹ descendētū vel ascēde
 tū supsunt h̄ supsunt tñ collaterales tūc vo
 cabūt⁹ in capita. p̄io fr̄es et sorores ex vtrōqz
 pente diuncti defuncti et ec̄ d̄siliū f̄m et soror
 rum pmortuor̄ filij. lic⁹ in stirpes. Sz nūquid
 cum fratrib⁹ vocabūt⁹ nepotes. i. filii filij alte
 rius fr̄is. vide⁹ q̄ sic q̄ noīe filior̄ dñnen⁹ ec̄
 nepotes. ff. de v. sig. liberor̄. Sz dicendū est

cōtrariū s̄m guil. qz b̄ priuilegiū datū ē filijs
 vñ n̄ trāscit ad alios. ff. p̄ cū eo q̄ i aliena pos-
 sunt. s̄z et si. Si vō p̄ mortuorū oīm frāt̄ et so-
 roz filij p̄dictorū soli sine patruis et amicis
 sup̄essent tūc s̄m azo. et hosti. vocarent̄ in ca-
 pita nō in stirpes. lic̄ sec̄ sic de nepotib̄ na-
 tis ex filijs. ut dictū ē supra. q̄ s̄z sicut p̄dictis
 vñ tē excludēt̄ fr̄es et sorores ex uno t̄m p̄te-
 diūcti defūcto et dñliū fr̄m et sororū filij. Si vō
 intestat̄ t̄m relinqt̄ fr̄es et sorores ex altero
 pente sibi diūctos ip̄i ad eius successionē ad-
 mittent̄. et cū eis dñliū fr̄m et sororū filij i
 stirpes. Si aut̄ hoī ab intestō decedēt̄ nullus
 oīno sup̄lit̄ fr̄ter sive soror sine ex utroqz sive
 ex altero pente diūct̄ l null̄ ex eoz liber-
 tis. s̄z sup̄līt̄ ei alii collaterales. tūc q̄ prior ē
 ex eis in gradu potior ē in successione sublata
 om̄i dñtia sex̄ patrie p̄tatis et cognatōnis et
 succedēt̄ in capita. Si vero is q̄ morit̄ intesta-
 tus s̄l relinqt̄ pentes et fr̄at̄. rāc p̄ v̄l ma-
 ter vel alter eoz qui sup̄est. aut eis p̄mortuis
 annus et anna vel q̄libet alter ascēdētū p̄xi-
 mic̄ defūcto fr̄es et sorores ex utroqz pente
 diūcti defūcto p̄iter et equis p̄tētib̄ in ca-
 pita vocabūt̄ cū quib̄ et dñliū fr̄m et so-
 rū p̄ mortuorū filij succedēt̄ i stirpes exclusis
 fr̄ibus et sororib̄ ex altero t̄m pente diūctis
 hi em̄ fr̄es ab ascēdētib̄ repellūt̄. pbanc̄ b
 in auct̄. de he. ab. intesta. ve. et in auct̄. vt fr̄m
 filij. Et intellige illū pentem eē gradu p̄imi
 ore q̄ null̄ p̄cedit. i. inter que et defunctuz
 null̄ medius erat. ff. de d̄. sig. p̄prim⁹ si quem
 erit. Siquis aut̄ relinquit aliquos fr̄es v̄teri
 nos t̄m et aliquos d̄sanguineos. certe i rebus
 paternis p̄ferūt̄ fr̄es d̄sanguinei. In maternis
 vō v̄terini. In alijs vero bonis vocabūt̄ dñi
 ter. Qui vō ex utroqz pente sunt cū v̄terisqz ad
 mittent̄ vt. C. de le. he. emācipatis in fi. et C.
 cōia de le. suc. l. fi. s̄m azo. s̄z la. fran. cremon
 dicit p̄ indistincte admittent̄ et si nō sup̄līt̄
 fratres ex utroqz latere vt. C. cōia de le. suc.
 auct̄. itaqz. Et hoc i allodijis. Nā in feudalib̄
 de d̄suetudie i multis regioib̄ s̄nia azo. v̄edi-
 cat locū vt dicit hosti. hec dicta sūt de fr̄ibus
 naturalibus et legiās. S̄z q̄d de nālib̄ t̄m
 he s̄m azo. succedēt̄ sibi i inuicē. insti. de suc.
 dgn̄. q̄. vulgo. s̄z host. tradic̄t in auct̄. q̄bus
 mo. effi. sui. q̄. filiū coll̄. vij. Deficiētib̄ aut̄
 oībus tam ascēdētib̄ q̄ descēdētib̄ et etiā
 collateralib̄. succedit vir vxori et ecōuerso.
 in auct̄. de he. ab. intesta. ve. i p̄m⁹ q̄b̄ succe-
 dit fiscus. C. de bo. vacā. habe⁹. l. j. et. l. iiiij.
 hoc v̄x̄. nisi pactū v̄l d̄suetudo p̄iudicet s̄m
 host. Itē si matrimoniu s̄t sine dote aut dona-
 tōe p̄pter nupcias. et diūx p̄ moriēs sit diues
 sup̄stes vō paup succedēt illi cūz liberis dñni
 bus alteri⁹ matrimonij in q̄ta si sint tres libe-
 ri vel pauciores. Si vō sint plures succedēt in
 virilē. i. equalē portōz. ita t̄m q̄ si habeat libe-
 ros eiusdē matrimonij p̄prie illis d̄sernet. Illis
 aut̄ nō extātib̄ dñniū habebit C. vñ vir et vx.
 auct̄. p̄terea. Et idem ē si nō sup̄līt̄ liberi sed
 ascēdētēs s̄m accr̄. Silr cū vir sine cā dimit-
 tit vxore. vxor h̄re debet quartā p̄tez in bonis

viri. C. de repu. mariti. q̄. j. hec b̄n. ex. de tes-
 raynuci⁹. Ite d̄demnatis p̄ crīme ad morte
 descendētēs et ascēdētēs v̄sqz ad tertiu gra-
 dū succedēt̄ in bonis eoz. Si vō uxores h̄nt
 ille et dotem et donatōz p̄pter nupcias accipi-
 ent. si vero p̄dictorū neminē h̄nt eoz bona fi-
 sco cedēt p̄pter crīmē lese maiestatis i quo bo-
 na eoz infiscat̄ i auct̄. vt nulli m̄di. q̄. fi. col.
 ix. Item siq̄s moriens donatōz facit in mēsura
 ille q̄ ui succedēt̄ debet reuocare nō p̄t dona-
 tōz illā n̄li sufficit ad quartū. C. de inof-
 test. l. j. q̄rela aut̄ de inofficioa donatōe non
 dat̄ n̄li q̄bus necesse ē aliqd̄ relinq̄. C. de in-
 offi. do. si tocas. p̄s b̄r aut̄ nō tene⁹ aliqd̄ lega-
 re de suis p̄prias n̄ velit iō hec q̄rela locū non
 habaz in eis. B̄ b̄n. ex. e. c. fi. B̄d̄ B̄ nota q̄ fi-
 liofa. intestato moriēti h̄nte castrele vel q̄i ca-
 strense peculiū. succedēt̄ filij eius legitimi ex-
 clusis oībus alijs. et si liberi nō sup̄līt̄ vocāt̄
 ascēdētēs p̄pinq̄ores et cū eis fr̄es v̄trumqz cō-
 iuncti defūcto. Eiliofamilias vō habēti ad:
 uenticū sc̄z in iure qđ habebat in aduētitō eo
 dē mō et ab eiusdē succedit̄ mō quo p̄dictū est
 insti. q̄. nō est p̄mis. fa. test. q̄. si vō intestat̄.
 Qualiter aut̄ et in q̄to succedēt̄ ab intestato li-
 beri naturales et eis succedēt̄ infra dice⁹ in
 tractat̄ de matrimonio ti. de filijs
 Irca tertiu nota q̄ om̄a clerici p̄nt in vita
 et in morte facere quidqd̄ placet eis d̄ re-
 bus ill̄ q̄ obuenierūt̄ ip̄is intuitu p̄sone. Si vō
 decedant̄ intestati. tūc distingue qz aut̄ certū ē
 q̄ habebant aliq̄s res tales aut̄ dubiū ē. si sic
 certū. aut̄ tales res ip̄oz sunt disticta a reb̄
 ecclie. et tūc succedēt̄ d̄sanguinei s̄m ordinez
 p̄notatū. xij. q. ij. si sunt maifesti. Aut̄ sūt p̄mi
 pte. et tūc aut̄ sc̄t̄ q̄ res fuerūt̄ clerici et q̄ ec-
 cleſie et sic ec̄ succedēt̄ d̄sanguinei. Aut̄ nesci⁹
 tūc s̄m ricb̄. et gof. p̄sumi⁹ p̄ illo q̄ ē in posses-
 sione rei de qua ē questio. vñ si eccia possidet
 incubet heredib̄ p̄batio. si heredes incubet
 ecclie. ar. xij. q. iij. c. j. et. ij. Sc̄dm vō jo. et
 b̄n. ex. e. sancto. jn. b̄ cāu peculiū diuidi debet
 in q̄tuor pres. qua⁹ vna erit epi. secūda eccie
 in qua admistrauerūt̄. tertia paupibus dabit̄
 quarta erit pentē si sint p̄donei. si vō nō sint p̄
 donei. p̄ca qz sunt heretici. tūc epi illā in vti-
 litatē ecclie distribuet̄. vt in. d. c. sancto. Sed
 d̄tra h̄ esse vide⁹. xij. q. iij. c. j. vbi d̄r q̄ si du-
 biū est equaliter diuidet̄ inter ecciam et here-
 des. h̄ndet̄ b̄n. s̄m lauri. qđ. c. sancto icelli⁹
 de p̄strib̄ illis q̄ ex seruis facti sunt p̄biteri.
 et sic pentes nō erant p̄donei cū essent serui et
 sic acquirere sibi possent. vñ p̄ dici⁹ si sūt p̄do-
 nei subaudi. q̄ sum manumissi. S̄z i⁹ aliud. c.
 loquit̄ i alio cāu. dicit ec̄ b̄n. q̄ n̄ credit q̄ ho-
 die talis diuisio locū haberet. imo q̄ i huiōi
 rebus d̄sanguinei succederet̄. xij. q. vlt. c. vlt.
 Si aut̄ sit dubiū v̄trū habuit aliquas res p̄p-
 totū v̄edicabit ecclia. qz p̄ eis p̄sumit̄ n̄ d̄tra
 rium p̄bet̄. ar. xij. q. iij. quicūqz. ff. de rebus
 dubijs. ciuibus. Quid si cleric⁹ ab intestato
 decedēt̄ fuerit i p̄libus ecclieis beneficiat⁹.
 s̄m bona ei⁹ si nō habeat d̄gnatos distribui-
 debet inter eas p̄ rata beneficiorū q̄ obtinuit̄

in cōdē. ex. de testa. relatū. ij. g. vlt. ut scz pl9
et dec^o a qua plus recepit. Et s̄m bni. ibide ac
tendū ē vtr seruierit vni magis q̄ alteri ar.
ex. de feu. c. i. et de p̄ben. cū s̄m aplm. vbi d̄e
cō q̄ altari seruit de altari viuere debet ḡ si n̄
seruuit vel p̄az seruuit pl9 ei restitu debet
b̄ bñ. Ad hoc nota q̄ si cleric⁹ vxoratus nō
bñs cognatos incelet⁹ decedat vxor ei succe-
dit in p̄p̄is bonis et p̄fert⁹ eccie. C. de epis.
et cle. siq̄s p̄sbiter deficiet⁹ aut dgnatis et
vrox succedit eccia q̄ fisc⁹ ex. e. c. i. nisi eccl
sia esset sibi igrata tuc em̄ nō succederet sibi.
C. de moffi. tes. liberi. vbi mater excludit⁹ a
possessio filij apter inḡitudinē om̄issaz erga
filii. b̄ guil. et bñ. ex. de postul. cū sacerdotis
Sed qđ intelligi b̄ noie ecclie. p̄ndz host.
q̄ intelligit ille a q̄ beneficat⁹ erat vbi eccl
vel certū beneficū nō habebat. Alias
intelligi successor. vt ex. de pecu. relatū. ij. g.
noine eccie. et c. req̄sisti. q̄. fi. Ideoqz rector eccl
bona successoris d̄z h̄re nec ea d̄z epus
occupare alias furti crimie irreti⁹. x. q. ij. c. fi.

Ad qđ heres tenet⁹ ti. xxv.

Ostea d̄siderandū ē ad qđ heres tene⁹.
Ira qđ sciendū q̄ heres tene⁹ ad totū
illō ad qđ defūctus tenebat⁹. q̄ vt di-
ctū ē sup̄a hereditas ē successio i vniuersū ius
qđ habuit defūct⁹. habita tñ distinctōe an fe-
cerit inuētarū vel nō. an adierit hereditatē b̄
nō qđ solius aimi est. ff. de acq. he. p̄ hered.
Tener⁹ eccl heres defūcti volūtate iplore. xiiiij.
• q. ij. ultima volūtas. tene⁹ aut̄ heres siue fili
us siue extrane⁹ om̄ia debita defūcti soluere
siue sint ex tractu siue q̄ siue ex maleficio si
ne quasi. siue res p̄ qua dbitū fuit tractu ad
ipm heredē puenerit siue nō. siue lis fuerit cū
defuncto testata siue nō et b̄ de iure canonici
co. xvij. q. vij. si e. m. et ex. de pigno. ex literis.
et de solu. c. j. s̄m inno. lau. jo. et rap. et host.
vident⁹ esse sentētie huiōi licz alian⁹ distinx-
rit de maleficijs vtrz lis testata fuerit cū de-
functo vel nō. p. l. C. ex delictis defuncto. l.
vna. Quid si nō sufficiat hereditas ad debi-
ta soluenda. h̄e distingue s̄m leges an fece-
rit inuentariū vel nō. si sic nō tenet⁹ ultra vires
hereditatis. si nō tenet⁹. C. de iure delibe. san-
cim⁹. et idem vide s̄m ius canonici ex. de te-
sta. rapnald⁹. g. plt. et fi. In iudicō at aie s̄m
host. et rap. nō tene⁹ ultra quā ad eū puenerit
de ipa hereditate. licz posset imputari sibi. q̄
ad falcidiā detrahendā. Sed qbus satisfaci
et p̄io. p̄ndet hosti. p̄ p̄io debitorib⁹. 2° dā-
na passis in foro d̄tencioso. et b̄ insolidū sine
aliqua detractōne. 3° legatariis et alijs q̄ cāz
lucratuā p̄sequū detracta falcidia si necesse
fuerit de legatis. q̄ in illa grauari nō potuit
in auct. de tes. g. plt. coll. viij. et ex. d. tes. rap-
nuci⁹. et. c. rapnald⁹ et b̄ si fecit inuentarium
si vero nō fecit tenet⁹ ec in vtrōqz foro insol-
dum ipa legata soluere inq̄tū hereditas pati⁹
nō em̄ tenet⁹ ultra in iudicō aie vt ec p̄dictuz
est in p̄cedenti q̄one et sic ec intelligi p̄t quod
ibidē de inuētario dicit⁹. S̄z et primis debito-
nibus p̄io satisfieri debet. 2° sc̄dis et sic p̄ or-

dinē ita tñ q̄ rō priuilegiorū habeat⁹ et hoc
si simul veniūt creditores et legatarii. Nā si se
patim liberae⁹ heres p̄ ordīnē soluendo culi-
bet veniēti. dū tñ sit sine dolo. q̄ scz nō ē facti
discus nec aliqd de hereditate subtractit in q̄
cāu restituere tene⁹ in duplū 1° qđ celavit. Ali-
ter nō tenet⁹ de p̄p̄io satisfacere 2° veniētib⁹
licet essent pociōres in iur. qui tñ actōem b̄t
d̄tra creditores posteriores vel legatarios q̄
bus iam satisfactū est. et nihilomin⁹ d̄tra be-
redē si penes eū aliqd de hereditate remansit
deductis tñ om̄ibus expensis necessarijs quas
fecit occasiōe hereditatis siue cā fumeris siue
cā inuētarij officiendi vel alia d̄sili. Et breui-
ter si nō facit lucz vbi hereditas nō est solu-
do ita nō debet grauari i aliq⁹. p̄ban⁹ b̄ oia
C. depositi. l. si. Si tñ heres p̄dictū ordīnē i sol-
uendo mutauerit nō absoluēt in foro d̄scie n̄
faciat b̄ ignoranter credēt hereditatē ad oia
soluenda sufficere. vel nescies h̄c pociōre eē
de hoc sup̄ ti. de vsl. ar. nij. q. Sed quoqz Ec
• q. Sed nuqđ p̄i⁹. et. q. sequēti. licet aut̄ obli-
gatio sic trāseat ad heredē pena tñ piunj l̄ vo-
ti facti et qđlibet aliud qđ ex sua vi vel forma
nō p̄t excedere p̄sonā singulare. n̄ trāsit ad be-
redē. sic intellige. vij. q. j. deniqz et ex. de iu-
reū. veritatis. b̄ host. et rap. S̄z q̄ sunt iter
creditores pociōres. h̄e pociōres sunt illi qui
h̄nt pigno. scz vt soluat⁹ eis p̄tuz valet pign⁹
q̄ qui h̄nt psonales tñ actōes. Inter v̄o credi-
tores p̄p̄ecarios prior in tpe ē pociōr in iu-
re nisi in qbusdā casib⁹ sp̄ecialibus. q̄ solēt no-
tari in. c. q̄ poci. in pi. Inter v̄o h̄ntes actōes
psonales tñ estimat⁹ priuilegia nō ex tpe s̄z ex
cā scz fiscis. et mulier i dote p̄ferēdi s̄t cere-
ris nō priuilegiatis. Itē actio tutele et actio
depositi s̄les sunt priuilegiate. vt scz p̄i⁹ de-
bitū soluat⁹ q̄ qđ debet⁹ ex alijs actōibus nō
priuilegiatis hoc aut̄ solet notari pleni⁹. C. d̄
bo. au. p̄i. p̄os. Quid si sunt plures heredes
nunqđ q̄libet creditorib⁹ insolidū obligat⁹
p̄ndet rap. et host. q̄ nō sed p̄portionabiliter
tñ. C. de here. ac. l. i. et. ij. Excipiūt tñ casus
in quib⁹ insolidū q̄libet obligat⁹. p̄i⁹ ē si ali
qđ individuū est in obligatōe. vt si testator p̄
misit se opus aliqđ factuz. ff. de. v̄. ob. i ex-
eutorib⁹. sc̄dis si res que restitui debet ab uno
insolidū possideat⁹. C. de here. ac. l. ij. In his
em̄ cāibus heres insolidū tenet⁹. terci⁹ si ali-
mēta sint legata. tūc em̄ p̄ volūtate defuncti
vel iudicē peti possit ab uno insolidū vel a plu-
ribus p̄ p̄ibus designatis. ff. de alimē. le. l.
ij. q̄rtus si testator ab uno herede legauerit
creditor hereditario opensandi aio. tūc ei he-
rea ille vslqz ad p̄titatē debiti sustinebit onus
legati. ff. de le. ij. cū ab uno. quinet⁹ in expen-
sa funeralis vrox q̄ nō tñ astringit heredes p̄
portionib⁹ hereditatis. s̄z vñz p̄ portōe q̄ e
ad eū puenit. ff. d̄ re. et sup̄. fu. quotiēs. b̄ he.
et rap. Quid si heres sit pupill⁹ nūquid p̄te
xru pupilaris etatis differet⁹ solutō debitor
p̄ndet hosti. et rap. p̄ nō dūmō habeat tutoz
C. de here. ac. sub p̄textu. si tñ tutor debitum
qđ nō debebat soluere soluerit restitutō openit

C. si aduersus solutionem. l. i.

De suffragis defunctorum. t. xxvij.
Iso de testis in quibus testatores soleant alii
qua legare per suffragis post mortem eo
rum per aiab*h*edias. Osequenter considerando
est de suffragis defunctorum. et prior in ginali.
Vix suffragia facta per unum valere possint alij
2° quibus suffragia sunt defunctis. 3° quibus suffra-
gia sunt. quod suffragia sunt eis. quicquid quecumque
pertinet. Dico ergo quod non vix suffragia facta per unum
possint alij. hec per sic. unde per. praecepit
ego sibi oim timetum te. Ad cuius evidenter sciedum
per actus non ad duo valere potest. prior ad aliquem
statum accreditum. sic per opus meritorium habet ac credit
statum beatitudinis. 2° ad aliqd osequens statum. sicut
habet per aliquem actu meret aliqd premissum accentuale
vel dimissionem pene. Ad utrumque autem horum actuum
non duplex valeat. vnde mox per viam merita. alio mox
per viam orationis. Et est dicitur iter istas duas vias. quod
meritum initia iusticie. oratio misericordie quod orationes ipse
trahat petitum ex liberalitate eius quod ora. Dicendum
ergo per opus unius nullo modo potest alteri valeat ad
sequendum statum per modum meriti. ut scilicet ex his quod
facio aliquis mereatur vitam eternam. quod sors glorie redi-
dit. sed mēsurā accipientis. unusquisque acut ex actu
suo disponit et non ex alieno. Et hoc dico de di-
spositō dignitatis ad premissum. Sed per vias orationis
etiam quodcum ad statum sequendum opus unius alteri
dum est in via valere potest. sic cum unum habet alteri in
petrat primam gram. cum enim impetratio orationis
sit secundum libertatem dei quod oratur. ad omnia illa impetrata
tio orationis se potest extenderet quod peracti diuine subsunt
ordinatus. Sed quodcum ad aliqd quod est sequendum ac
cessoriū ad statum opus unius potest alteri valere non
solum per viam orationis. sed etiam per viam meriti quod quodcumque
duplex contingit. uno propter dominicorum in radice opus
meritorum quod est caritas. Et sic omnes qui in uicem ca-
ritate conlectantur aliqd emolumētum ex mortuis o-
pibus reportant secundum mēsurā statuū uniusquisque
quod unusquisque in patria gaudebit de bonis alteriorum.
Et in est per articulū fidei ponit divisionē sanctorum.
Alio modo ex intentione faciētis. ut cum quibus aliquis
opera spēaliter ad hoc facit ut talib*h*erit. unde
ista opera quodammodo efficiuntur eis. per quibus fiuit quod
eis a faciente collata unde potest eis valere. vel ad
impleretur satisfactōis. vel ad aliqd huiusmodi quod
statuū eorum non mutat.

Equi^r videre de 2° scilicet quibus suffragia per
sunt defunctis. Et circa haec quoniam plaus scilicet utrum
mortui possint inueniuntur ex opibus mortuorum. hec per
sic quod habet per illud. iij. macab. xij. sancta g. et sa-
lubris est cogitatio et caritas namque quod est vincu-
lū ecclesie membra uiuens. non solum ad uiuos se
extendit. sed etiam ad mortuos qui in caritate dece-
dunt. Caritas ei cum vita corporis non finit. i. cor. xij. caritas non per excidit. Si ergo habet mortuū in me
mortuū habim viuunt. et ideo intentio uiuetum ad
eos dirigitur. Et sic suffragia mortuis duplex per
sunt sic et viuens scilicet propter caritatis uiuētū et
propter intentō ad eos directā. Nec tamen sic eis va-
lere credēta sūt uiuētū suffragia ut dictū est
scilicet ut statuū eorum mutentur de miseria ad felici-
tatem vobis ecōuerso. sed valent ad diminutōis pene
seu mitigatōis et abbreviatōis vel aliqd huiusmodi

quod statuū mortuū non transmutat. quod ut dicitur aug-
ustinus in encycl. c. lxxv. dum in hac vita uiueret meruerit
ut hec sibi postea perdere possent. Non obstat
illud. iij. cor. v. omnes nos manifestari oportet
ante tribunal Christi ut referat unusquisque propria cor-
pis per gessit siue bonū siue malū. quod propria cor-
pis dicuntur quecumque in corpore meruit siue merito
absoluto siue ordinationali. sic autem quicumque decel-
lit meruit inueni in suffragia ecclesie si fiant. quod
nihil aliud fuit quod facere se habile ad recipie-
dū ea si per eo fieret. Vel propria alicuius dicuntur
duplex. vel vere quod ipse facies. vel interpretatione quod ali
us facit per eo. Vel secundum damnationem. quodā dū suffra-
gios mortuorum. Illud intelligitur quodcum ad retri-
butōis quod fiet in finali iudicio. quod erit externe glorie
vel externe miserie. in quodlibet recipiet tamen secundum
quod in corpore gessit. Interim autem inueni pīt uiuētū
in suffragia. Nec obstat iij. ecclesiast. ix. ubi dicitur de
mortuis quod non habent pīt in ope quod sub sole ges-
tit. quod habent per tanto dīz quod mortui tali ope non cooperantur.
Non habent tamen pīt in fructu opibus propter rōes pīdi
etiam. Vix suffragia per peccatores facta per
sunt. hec per suffragia quod per malos fiuit duo pīt
considerari. prior ipsum opus opatum sic sacrificium
alcaris. Et quod nostra sacra ex se ipsis efficaciam habet
ab eo pīt opantibus quam equaliter explent per quos
cumque fiat. Ideo quodcum ad hoc suffragia per malos
facta defunctis perirent. secundum ipsum opus opans et
sic distinguuntur quod suffragium potest fieri per malum duplex
vel ut actorum et sic non perire nisi forte ex domini et
per accidentem in proprio scilicet per elias malum hominis bonis
pauperes excitati. orant per defunctis illis per qui
bus ille malum eis dedit. Vel ut per misericordiam et habet
duplex. vel quod facit ut mister publicum dei vobis eccl^{sia}
sacerdos quod celebrat exequias mortuorum. et talia semper perirent
per misericordiam et talia semper perirent quod malitia misericordia non no-
cet opib*h*oi actorum. Vel ut mister pīat scilicet pri-
uate pīone. Aut ergo ad mandatum pīone existens
in caritate siue defuncti siue alteriorum. Et eccl^{sia} ad
obligatum existens in caritate ut cum duo legunt
psalmos simul unius bonus alter malus et talia
perirent. Unde si aliquis in caritate decedens precipiat
sibi suffragia fieri valent ipsi defuncto licet illi
per quos fiuit sunt in pīto si tamen in caritate essent
magis eis valeret. quod tamen ex duabus pīibus me-
ritoria essent. Aut ad mandatum pīone non existens
in caritate. Aut ergo non erat in caritate quādo
mādauit fieri aut quoniam opus mādatū est ex-
eūtōi. si primo modo tamen illa opera defunctis non per
sunt per quibus fiunt. licet sit in caritate per tempore
quo illa opera mādantur executōi nisi tamen illa re-
mā ficeret et demandatōis facta de novo
accepteret. quod non sūt eius opera nisi in proprio man-
dat vel accepteret fieri illa. Aut erat in pecca-
to mortali quoniam mandatū opera illa executōi. erat
tamen in caritate quoniam pīcepit illa fieri et tamen defun-
ctis perirent per quibus fiunt. quod maxime sunt a pī-
cipiēte rōne illius actus voluntatis quē habuit
quoniam ea fieri pīcepit. hec thō. et pī.

Equi^r videre de tertio scilicet quibus suffragia
pertinet. Et circa hoc quoniam plaus scilicet utrum
suffragia quod a uiuētū per mortuū fiuit. faciētib*h* pro
sunt. hec opus suffragij quod per altero fit potest du-
pliciter considerari. uno modo quodcum est expiatorium

pene. Et sic nō absolvit faciētē a debito pene
 apē q̄ in cali recompensatōe d̄sideratur equali
 tas iusticie. op̄ aut illud satisfactorū ita p̄t
 adequari vni reatui qd̄ n̄ adequa alteri. reat
 em duorū peccatorū maiore satifactōz req̄ne
 q̄ reat vnuis. Proslunt m̄ i ad remissionē ali
 quā pene p̄ modū meriti de dgruo. hoc est qd̄
 dicunt aliq̄ p̄ q̄ ad h̄ p̄lū ei ex grā n̄ ex debi
 to. H̄lio mō p̄ d̄siderari in p̄tā e meritorū vi
 te eterne qd̄ h̄z q̄ tū p̄c edit ex radice caritatis
 facere em̄ p̄ defūctis suffragia ē opus carita
 tē et virtutis et iō faciētē e meritorū augmē
 ti pm̄j sui in vita eterna. et h̄m h̄ n̄ solū p̄lū
 ei p̄ quo fit. h̄z eē faciētē mag. vñ p̄s. orō mea
 in finu meo duerter. hec tho. Vtrū recipiē
 ti multos ad p̄cipiatōz bonorū suorū sua ope
 sint mi⁹ vtilia. h̄z q̄ n̄ q̄ pl̄ḡ d̄fert sibi id̄ op̄
 caritatis sc̄z receptō talis in bona sua duican
 do. p̄ sibi d̄rhabat̄ eē quo ad pene sue remissōz
 de fructu bonorū coicitorū. Et bona eē sic coi
 cata facient ea in nullo sit vtilia min⁹ h̄z mas
 gis quo ad augmētū ḡlie p̄mij in glia h̄rieb.
 Vtrū sui fragia p̄lū ex̄nab̄ i inferno. h̄z
 q̄ n̄ et h̄o p̄z p̄zio auēte ecclie q̄ canit q̄ ibi
 nullia ē redemptō. dicit eē aug. in enc̄.c. lxx.
 q̄ huiōi ope p̄ valde malis f̄cta nulla sunt
 adiuuamēta mortuorū. sunt tñ qualeſcūqz so
 lutōnes diuorū p̄pter qd̄ ipse dicit. iñj. de ci
 dei q̄ si sciret p̄rem suū i inferno n̄ orarz p̄ eo
 sic nec p̄ dyabolo. Sc̄do p̄z h̄ rōe tripli c̄z
 prima sumit̄ ex p̄te culpe. q̄ manētē cl̄pa ma
 net pena Culpa aut̄ n̄ p̄t minu vel etiā ad tē
 pus suspendi p̄ suffragia ecclie. q̄re nec pena
 Sc̄da ex p̄te pene. si em̄ pena minui poss̄ p̄ suf
 fragia ecclie aut̄ q̄ ad acbitatez aut̄ quo ad
 duratōz si p̄zio mō cū acerbitas n̄ sit ifinita
 p̄ aliquota suffragia poterit totaliter tolli. si
 sc̄do mō ḡ pena ifinita p̄t minui et finiri. Ter
 cia ex p̄te caritatis dūcative. suffragia eī cōi
 canc̄ virtute dūis caritatis. damnati aut̄ n̄ sit
 mēbra ecclie. nec h̄nt caritatē. q̄re suffragia
 ecclie ad eos n̄ deriuane. h̄z obicit̄ cōtra
 p̄dicta id̄ aug. in enc̄.vij. vbi dicit q̄ q̄busdaz
 suffragia vel ad h̄ p̄lū ut sit plena remissio
 vel ad hoc vt tolerabilior sit eoz damnatio.
 h̄z q̄ in verbis illis damnatō large sumit̄ p̄
 quacūqz punitōe et sic icludit̄ eē pena purga
 torij q̄ totaliter qñz expiat̄. qñz aut̄ n̄ h̄z dimi
 nit̄. Obicī eē qd̄ in vitaspacri legī. qd̄ eē
 dām. in sermōe quodā refert q̄ machari⁹ iue
 ta in via caluaria caput cui⁹dā defūcti orōne
 p̄missa q̄sliuit cui⁹ caput fuisse et caput r̄ndit
 q̄ fuerat sacerdotis gēnilia q̄ in inferno fuerat
 dāmata. et tñ d̄fessus ē orōne machari⁹ se et
 alios iuuari. h̄z q̄ illō adiutoriū n̄ erat q̄ pe
 na eoz diminueret̄. h̄z in h̄ solo vt ibidē dicit̄
 q̄ eo orāte dcedebat̄ eis vt mutuo se videret̄
 et in h̄ aliqd̄ gaudiū n̄ vēz h̄z fāsticū habe
 bant. dū implebar̄ qd̄ desiderabat̄ sic eē dōmo
 nes gaudere dicit̄ dū hoies ad peccata d̄tra
 h̄ut q̄uis ex hoc pena eoz nullaten⁹ minua⁹
 sic nec minuit̄ gaudiū angelorū p̄ hoc q̄ mat
 n̄is dpati dicūt̄. Obī eē vltēn⁹ qd̄ dām. i
 quodā sermōe narrat q̄ ḡg. orōem p̄ trapano

fundēs audiuit vocē sibi dīuit̄ dicentē vocē
 tuā audiui et veniā trapano do. Et h̄u⁹ rei ve
 dicit dām. in dicto sermōe. testis ē orōna ois
 et occidens. dstat autem trapanum in infer
 no fuisse q̄ multorū martyrū necem amarā in
 stituit ut ibidē d̄t dām. h̄z de facto trapani
 h̄m p̄t p̄babilit̄ estimari sc̄z q̄ p̄cibis bea
 t̄ ḡg. ad vitā fuerit reuocat̄. et ibi grām d̄se
 cur⁹ sit. p̄ quā remissōz p̄tōz habuit et p̄cō
 sequēs imunitatē a pena sic ec apparz i oib⁹ il
 lis q̄ fuerunt miraculose a meritis suscitati.
 quorū p̄les dstat p̄dolatras et dānatos fuisse
 De oib⁹ em̄ silr dici oport̄ q̄ n̄ erat in iferno
 finaliter d̄putati h̄m p̄tē p̄pōz iusticiā me
 ritorū. h̄m aut̄ supiores cās q̄b⁹ piudicabanc̄
 ad vitā erat aliter de eis dispomedū. Vl̄ dīced̄
 h̄m quodā q̄ aia trapani n̄ fuit simp̄ a reatu
 pene absoluuta h̄ ei⁹ pena fuit suspēla ad tpus
 v̄sqz ad die iudicij. Nec tñ oport̄ q̄ h̄z fiat dū
 ter p̄ suffragia. q̄ alia sūt q̄ legi coi accidit.
 et alia q̄ singula⁹ ex p̄mīlegio dcedū aliqb⁹
 Vtrū suffragia viuorū p̄lū ex̄nib⁹ in pur
 gatorio. h̄z p̄ sic. et h̄z p̄z p̄zio auēte bt̄ aug.
 dīcētis. p̄ suffragia n̄ p̄lū valde bois nec
 valde mal h̄z mediocret̄ bt̄is et mediocret̄
 malis. tales aut̄ sunt q̄ sūt i purgatorio. Sed
 p̄z rōne. q̄ suffragia q̄ q̄s facit p̄ alio sūt i sup
 plemētū satisfactōis p̄ eo Vñ sic p̄t hō suffa
 cere p̄ altero viuo q̄ p̄ se n̄ p̄t ita p̄t p̄ defū
 cto. Ad hoc aut̄ q̄ huiōi satisfactio i mortuo
 op̄et̄ duo ex p̄te ei⁹ regrun⁹ sc̄z indigētā ido
 n̄ p̄dest bt̄is. Et meritu d̄dicōnale. Vñ aug.
 in enc̄.c. lxx. h̄ome meritu op̄at̄ quo possit
 banc vitā relevati. iō n̄ p̄dest dānatus. Vtrū
 q̄ vero ē in eis q̄ sūt i purgatorio. iō p̄dest ill
 hec pe. Qñ d̄sequit̄ defūcti fructū suffragi
 orū. h̄z suffragia valēt ex d̄ nob̄ sc̄z ex opere
 operātē. et ex opere operato. Et dico opus op
 atū n̄ solū ecclie sacrum. h̄z eē effectū sequētē ex
 opatōe sic ex collatōe elian̄ d̄sequit̄ paupm
 releuatio. et eoz orō p̄ defūcto apud deū. Si
 militer eē opus opans p̄t accipi v̄l ex p̄te p̄z
 capalis agētis v̄l ex p̄te exequētis. Dicend̄ ḡ
 q̄ p̄cito monies dispoit̄ aliq̄ suffragia sibi fie
 ri p̄mū suffragiorū d̄sequit̄ ante p̄t fiant p̄tuz
 ad efficiā suffragij q̄ erat ex opere opante
 principalis agētis. h̄z p̄tuz ad efficiā suffra
 giorū q̄ est ex opē operato vel ex opē operātē
 exequētis n̄ d̄sequit̄ fructū ante p̄t suffragia
 fiant. Et si posteri d̄tingat ip̄m a pena purga
 ri. p̄tē ad hoc fraudabit̄ suffragiorū fructū
 q̄ certe in eos redūdabit̄ quorū culpa defra
 datur. Nō em̄ ē incōueniēt̄ q̄ aliq̄s defraude
 p̄ culpā alteri in t̄pali⁹. pena aut̄ purgato
 ri ē temporalis licet p̄tū ad eternā recipitōe
 nullus defraudari possit nisi per p̄pīa culpā.
 Vnde si legata q̄ ḡs facit n̄ p̄t solueretur vel
 male ablata que p̄cepit iſtitui per executores
 n̄ restitueretur n̄ p̄pter hoc perpetuo rema
 neret in pena lic̄z multo tard⁹ liberare⁹ a pe
 na. Vtrū suffragia valeant pueris ex̄nibus
 in limbo. h̄z q̄ n̄ et hoc p̄z auēte sc̄ti aug. q̄
 dicit p̄ suffragia n̄ p̄sune illis qui sine fide
 operātē per dilectionē hinc exiuerunt. eō pat̄z

rōne qz pueri nō baptisati nō detinente in limbo nisi qz deficiunt a statu gratie vñ cū p opa viuorū nō possit status mutari defunctorū maxime qz ad esse pmiū vel eternorū supplaciu pueris exntib⁹ in limbo pdesse nō possunt suffragia viuorū. Vtq aliquo mō possint beatis. hē p nō. vt p ex supradictis. vñ dicit aug. inuria ē in eccia p martire orare s̄ ipse intelligit de eo quē certu est nobis martyre esse de his vero de qbus nō dstat nobis p sint beati dicit in encī. c. lxx. p sacrificia siue alcaria siue quaricū elian⁹ p defunctis valde bonis facta grān sūt actōes. Nec obstat pdi-ctis illud qd habet in collecta misse sic sc̄tis tuis p̄sunt ad gl̄iam sc̄tis sacra. ita nobis pficiant ad medelā qz huic collecte nō sūt sic itel ligende quasi sanctis in glia pficiant p̄tum ad se p eoz festa recolim⁹. s̄ qz nobis pficit qz eoz gl̄iam celebraz⁹. sic ex hoc qz deū cognoscim⁹ vel laudamus. et sic qdāmodo eius gloria in nobis crescit. et nibil deo sed nobis accrescit. hec pe.

Equ⁹ videre de qzto sc̄tis qz suffragia p̄sunt defunctis. et circa hoc qzut⁹ pl̄a sc̄tis quoc et qz suffragia p̄sunt eis. hē suffragia p̄sunt defunctis ad solutōes pene nō ad pmiū vite eterne. Absoluti aut̄ possunt a pena duob⁹ modis sc̄tis p viam grē vel p viam iusticie. Per viā gracie dupl̄iter ut p intercessionē publicā que ē ipsius capitul⁹ sc̄tis p oblatōes sacramēti altaris p intercessionē priuatā mēbrorū sc̄tis p orōnes sanctorū. Itē p viā iusticie dupl̄ qz vel p mod redemptōis pene sc̄tis p elian⁹ largitōem vel p modū solōis pene sc̄tis p ieuniorū afflīctōes. Sed hic distinguit⁹ q̄tuor modi Generales suffragiorū ad quos omes alij reducunt⁹. Et hos q̄tuor modos assignat ḡg. dicēs p aie defunctorū quatuor modis soluuntur sc̄tis oblatōib⁹ sacerdoti. aut p̄cibus sanctorū. aut elis carorū aut ieuniorū ognatorū. Aug. vero ponit tres modos tm̄ p̄termitēs vltimū membrū tanq̄ min⁹ efficac. Sciendū ec̄ p oblatō sacerdotis seu sacramēti euācharistie et si p modū sacramēti nō pficiat nisi ipm sacramētaliter māducantibus mortuis tm̄ pdest p modū sacrificij. sic em̄ pdest oībus indigētib⁹ eccie mēbris p q̄bus offerit. hec pe. Qd istaz̄ p̄ualz. hē ista suffragia dūicant⁹ ex caritate. vñ h̄m qd plus p̄cipiant de v̄tute caritatis plus p̄sunt. Melius est aut̄ opus caritatis qd dirigit⁹ in deuz p̄ in hoīem unde qz duo primi mōi dirigūtūr in deum ideo meliores sunt p̄ duo vltimi nisi p accēs inptū sc̄tis elia impetrat orōnes sc̄tōn. Quia vero meli⁹ ē opus caritatis dūis sc̄tis eius ecclesie p̄ priuate seu spēalis. ido meli⁹ est suffragiū sacramēti altaris p̄ orōnis sanctorū. qz etiā bonū hūanū qzto cōmuni⁹ tāto melius. ideo elia melior ē ieunio. hec pe. Vtq missa lecta p viuis eque p̄st defuncto sic missa p defunctis. hē p̄tum ad virtutē sacra mēti equaliter valer defuncto qzūq̄ missa sed qzū ad virtutē orōnū plus valet missa p defunctis. quē tm̄ excessum p̄t recōpensare maior de uotio vel celebrātū vel celebrare faciētis vñ

sanc̄ti p cui⁹ reverētia dicit⁹ p̄ocinū. hec pe. Vtq indulgētia quas eccia facit p̄sint defunctis. hē p indulgētia potest alicui pdesse dupl̄. uno mō p̄in⁹ alio mō secūdario. p̄in⁹ pdest ei qz indulgētia accipit sc̄tis qz facit hoc p qz indulgētia datur. vñ cū mortui nō possint a liqd̄ eoz facere p quib⁹ indulgētiae dantur. eis indulgentiae directe valere nō p̄nt. Secundario aut̄ et indirecte p̄sunt ei p quo aliquis facit illud p quo indulgētia datur. Quod qn̄z dtingere potest qn̄z nō. Nā indulgētiae qn̄z dātur simp̄ sine ampliatōe ad defunctos. et tūc nō p̄sunt eis. aliqñ cū ampliatōe ad defunctos. Et tunc h̄m formā indulgētiae p̄sunt eis. nō tñ quasi p modū indulgētiae ex autoritate. s̄ suffragij seu cui⁹dam beneficij ecclesiastici ex caritate virtute meriti dditionalis. quo dū erāt in ecclesia meruerūt si post mortē eis indulgētiae fierēt sibi pdesse. Nec tm̄ immediate s̄ me diante alterius suffragio. Nec ecclesia p̄prie eos absoluuit s̄ p̄ eis soluit. Nec tm̄ sequit⁹ p̄ platus ecclesie p suo arbitrio possit aimas a purgatorio liberare. qz ad hoc qz indulgētiae valeant requirit⁹ cā dueniens indulgētias faciendi. hec tho. Vtq cultus exeqaz̄ defuncto p̄s. hē sepultura adiuēta ē et ppter viuos et ppter mortuos. ppter viuos quidem ne eoz oculi ex turpitudine cadauezz offēdātur et corpora fetoribus inficiāt⁹. et hoc qzū ad eoz p̄pus. Sed sp̄ualiter ec̄ pdest viuis inptū p hō astruit⁹ eoz fides. s̄z mortuis p̄sunt quo ad hoc qz inspiciētes sepulcrā memoria retinet̄ defunctorū. et p defunctis orant. vñ et monumētum a memoria nomē accipit. dici⁹ aut̄ monumētū quasi monēs mente vt dicit aug. li. 1. dci. dei. et i li. d̄ cura p̄ mortuis ageda. s̄z volcēnius sepultura in loco sacro mortuo pdest. nō quidē ex ipo ope opato s̄z magis ex ipo opere opante dū sc̄tis vel ipē defunctus vñ alij corporis eius tumulari i loco sacro disponēs p̄ocinio alicui⁹ sancti eū dmittit. cū p̄cibus p hō credendū est adiuuari. Et ec̄ p̄ocinij eoz qz i loco sacro deseruūt qui p̄ tumulatis ap̄ se frē quēcūs et spēalins orant. Ceteris ec̄ pib⁹ ex diuina ordinatōe triūphās eccia spealius orat p̄ illis qui sunt in loco sacro sepulti. Sed illa que ad ornatū sepulture adhibent⁹ vt luiaria panni et huic p̄sunt quidē viuis inptū sunt viuorū solacia. sed defunctis possunt pdesse nō quidē p̄ se sed p accēs inptū sc̄tis p̄ huic bere des excitant⁹ ad dpatiendū et p̄ d̄sequēs inptū ad orādū. vñ inptū ex sumptib⁹ sepulture vel paupes fructū capiūt vel eccia decora⁹ sic em̄ sepultura inter ceteras elias dputa⁹

Equ⁹ videre de quito sc̄tis qzū suffragia p̄sunt. Et circa hoc qzut⁹ pl̄a sc̄tis vñ suffragia que fuit p uno defuncto exēte in purgatorio p̄sint ec̄ alijs ibi exntib⁹. hē suffragiū dupl̄ pdest sc̄tis vel d̄fētādo virtutē sustinetis vel minuendo grauitatē ponderis. sic relevat⁹ hō onerat⁹. aut potu vini letificat⁹. aut alle viatōe oneris. p̄io mō pdest suffragiū p uno factū etiā alijs. qz misericordia dei puidente suffragia facta p̄ quocūz exēte i purgatorio

oibas alijb innescunt. Et quia sele ex caritate
 diligunt nec sibi innicent in aliquo iudicent. id
 de alleniatore pene illi p quo facta sunt omnes
 gaudent. qdlibet autem gaudiu reddit gaudet et
 minit dispostio ad pena transitoria. qz sibi finiaz
 pbi. vij. eth. c. vlt. cuiuscumque tristitia repugnat
 sibi forma generis quecumque delectatorem. et id mi-
 tigat eam et potest esse tam fortis p totaliter
 tollit eam et expellit. Sed pdictu gaudiu i p
 posito n est tm q omo pena eoz expellat nec
 forte abbreviat. sicut in unctione ei mitigat. Scdo
 mō nō pdest alijb qz sic virtus eoz nō attingit
 nisi eu ad quem determinantur. et q applicant p
 intentione agentis. primo mō pdest p modū d-
 stulatorem. Et b utilitas dūicatur sibi utute cari-
 tatis. Magis tm pdest suffragiu etiam isto mō
 illi p quo sit q alijb si caritatē hnt equalē. qz
 ceteris pibus magis gaudiu quilibet de bono
 suo q de bono alteri. Alij tm tantā p hre ca-
 ritatē q plus dsolat p suffragio qd sit p alio
 q ille p quo sit. vñ utilitas hoc mō ē maior i
 bñibus maiorē caritatē. Scdo mō psunt per
 modū satsfactōis vel solōis pene debite. Et
 hec utilitas sibi intentōis soluetis dūicatur ut
 ad eos p quibz fuit suffragia specialiter deri-
 ventur sic ergo illi q sunt equalis meriti eque
 gaudet de bonis opibus q fuit p viuētes. sed
 nō eque p ea liberac. hec tho. et pe. Quibz
 psunt magis suffragia in coi facta scz p digni-
 citas vñ his q magis indiget. hz qz i omni
 ope dñi est misericordia et veritas duo sunt q
 faciūt valere suffragia. ecclesie scz necessitas et
 dignitas. iusticia dñiderat dignitatē. et digni-
 sunt qui in caritate deceperūt ab alijb mēbris
 ecclesie iuuari. maxime si ipi alios iuuēt. Mi-
 sericordia vero dñiderat necessitatem. Vtrqz vo-
 kor est i his q sunt in purgatorio et hoc sibi
 plus et min p dñm apotōz ad eoz dignitatē
 et necessitatē nisi assit intentio faciētis ad ali-
 que vel aliquos spēaliter directa. rōe cui magis
 psunt eis p quibz spēaliter sunt ut supra
 dictu est. Vñ suffragia coia magis psunt ei q
 magis meruit ut sibi pdescent cereris pibus
 puta si eque indigeat. Vtrqz suffragia facta
 p uno mortuo a viuis psint etiā omibus vi-
 uis. hz q suffragia p uno mortuo facta nō p
 sunt oibas viuis etiā exētibz in caritate q ad
 remissionē pene quocumque pdictorū modorū. qz
 nō omibus viuis hec innotescunt. Illis tm qbus
 innotescunt scdo mō psunt scz quo ad mitiga-
 torū pene quā hnt in hac vita. qz exētes in cari-
 tate gaudent de coi mēbrorū suorū utilitate.
 Vtrqz suffragia facta p multis tm psint fin-
 gulis eoz p̄tuz pdescent si p uno quoqz spēa-
 liter fierent. hz ppositu dixit q sic nisi q ei
 p quo spēaliter fuit maior reuerētia fit sicut
 candela accensa et lectō lecta p plibus tātuz
 quelibz iuuat p̄tū vñ iuuaret si p eo solo cā-
 dela accenderet vel lectō legeret. Alij dicunt
 q si ita esset ut dicit opio pdicta ille q tenetur
 dicere vñ missaz p uno defūcto. et vñaz pro
 alio. si p illis duobz vñ diceret cui libet sol-
 ueret qd sibi teneret. Preterea bonū finitum
 qd sufficeret ad pene liberatō vñis aīme dō

purgatorio sufficeret ad liberatō oīm aliorū
 ad equalē penā obligatorū. Preterea usuetu-
 do ecclie esset multilis q suffragia facit ali-
 qn p specialibz psonis. que omnia sunt falsa.
 Cōcordando gō utrāqz opinionē dicendū q
 sic tangebat supra p modū acceptōis seu cen-
 gratulatōis aut dōlōnis eque psunt p̄tū ē de-
 se singulis eoz eque dispositis in equali cari-
 tate d̄stutitis ac si p quolibet fieret sigillatum
 qz omnes gaudent de illis p quocumque fiant tāp
 p se factis rōne caritatis cois sine ullo motu
 inuidie regnatis in eis. Magis tm psunt illi p
 quo fuit q alij si caritatē habet equalē ut di-
 ctu est supra. p modū vñ satsfactōis suffragia
 facta spēaliter p uno tm magis psunt sibi q
 alij. Imo alij nō psunt de lege coi. Exempla
 que p opione prima adducebant nō valent
 qz lumē candele et vox doctoris se dūicant p
 nature necessitatē s suffragia cōican p suffra-
 gant intentōis. Sz obicit. qz dicit hiro.
 et habet de dse. d1. v. nō mediocricer q cū p
 cūctis aimabus psalm⁹ vel missa dicit nō mi-
 nō qz si p quolibet vno ipo diceret accipi.
 hz q illud debet intelligi ut p̄tū ex adiūctis q
 ad meriti facientis. nō quo ad utilitatē ei⁹ p
 quo sit sibi boni. Alij dicunt p illud debet intel-
 ligi sibi valorē p viam dōlōis sibi tho. et pe.
 Alij non vñ hoc venit qz plus gaudet qlibet
 de bono p̄p alicor. Vñ dicunt p hiro. dicit
 b utilitate aliorū referēdo. hec rich. et dueit
 cū eo tho. et pe. Vñ tm valeant suffragia
 coia illis p quibz nō fuit specialia p̄tū illis
 p quibz spēalia fuit valent simul specialia et
 dūia. hz si suffragia p aliquo facta nō indif-
 ferenter omibz psunt sibi eis maxime p quibus
 fuit ut supra dictu est. nō est dubium q plaz va-
 lent simul coia et specialia suffragia qz tantuz
 dūia. Sz obi p eucharistia cū totū cōtineat
 xpm habet quodāmō efficaciā infinitā. videt
 gō q una oblatio eucharistie q dūiter fit vale-
 at ad plenā liberatō eoz qui sunt in purga-
 torio. et ita tm iuuant dūia suffragia sola qz
 tum iuuant spēalia et dūia simul. hz liz vir-
 tus xpi que dūinet in sacro eucharistie sic infi-
 nita tamē determinatus ē effect⁹ ad quem illud
 sacram ordinat⁹. Vñ nō oportet p vñ altaria
 sacrificiū tota pena eoz qui sunt i purgatorio
 erpiet sic etiā nec p vñ sacrificiū qd aliquis
 offert liberat⁹ a tota satsfactōne debita pro
 peccatis. Unde et qñ ples misse in satsfactō
 ne unius peccati iniungunt⁹. Credibile tamē est
 q p diuīam misdiaz si aliqd de spēalibz suf-
 fragijs supsit his p qbus fuit ut si eis nō id-
 geant alij dispensetur p quibus non fiant si
 eis indigeant ut p̄tū p dām. in sermone de dor-
 mientibus sic dicentē deus tanq̄ iustus dñe-
 cietur impotenti possibilatē. tanq̄ sapiens
 nature defectuū cōmutationē negociabit⁹. q
 quidem negotiatio attēditur scdm illud quod
 deest vñ alteri suppletat. Sed obi qz scdm
 pdicta cū non fiant tot suffragia p paupibus
 quot p dñitibz peioris dñconis sunt paupe-
 res p diuites. hz q nihil p̄hibet diuites qz tu
 ad aliqd esse melioris dñcionis q paupes sic

quācum ad expiatōem pene. s; hoc quasi nihil
est d̄parū possessioni regni celorū in qua pau-
peres melioris addicionis ostendū dicēte xpo
luc. vj. b̄tī paupes qm̄ vīm est reg. ce. Ad h
nōca qz suffragia p vno facta aliquo etiam
mō alijs p̄sunt. vt ex p̄dictis p̄z Ido cū p vno
dī missa nō est incōueniēs ut ec̄ orōnes p alijs
fiant. Non tñ eque p̄dest illis sic ei p quo spe
cialiter dī missa. Vnde p huiōi addicionē vī
litas p̄m̄ intenti nō minuit. non em̄ addūt
alie orōnes. vt sat̄factō vñi suffragij deter
minet ad alios specialiter. sed vt illis ec̄ ora
tio p̄ eis specialiter fusa p̄c̄sit.

De oratōibus ex̄ciū tam i pñia
qz in purgatorio u. xxvii.

Em̄de considerandū ē de orōnib̄ sc̄tōn.
in patria ex̄ciū et ec̄ in purgatorio Et
primo vñi dgnostant orōnes n̄ras. 2º
de orōnib̄ beatoz. 3º de orōnib̄ ex̄ciū in
purgatorio. q̄to de nostris inuocatōib̄ sc̄tō-
rum. Circa primū querūt p̄la. p̄o sc̄z vñi
beati cognoscāt nostras orōnes. h̄z q duplex
est dgnitio aian̄ sanctaz sic et angeloz. qdā
vespertina siue naturalis rez in p̄prio Genere
Et hac nō vident ea q̄ circa nos agūt. quedaz
matutina sc̄z rez iu verbo hac vident quedaz
horz sc̄z illa que aliquo mō ad eoz gl̄iam p̄-
tinent et laudē. quedā autē nō vident sc̄z nō p̄-
tinentia ad eos nisi quatinus verbum reuelat
eis. q̄uis em̄ verbū videant nō tñ i illo vidēt
em̄. qz nō vident illud s̄m totalitate vñtis
sue. sed tñ vident omnia ad beatitudinē eoz
p̄tinentia. Ad eoz vero beatitudinē pertinet
laudari ab hoib⁹ et muocari et inuocatib⁹
subuenire. Ad beatitudis nanqz p̄fectoz requi-
r. tur vt homo habeat quidqd vult. nec aliqd
mordinatū velit. vt infra dicet. Hoc at̄ recta
volūtate quilibet vult vt p̄tinentia ad ip̄m dgo
sc̄at. vnde cū sanctis nulla rectitudō desit co-
gnoscere volūt p̄tinentia ad ip̄os. Et iō opos-
tet q̄ illa in verbo cognoscant. hoc autē ad eo-
rum gl̄iam p̄net q̄ auxiliū p̄beant indigentib⁹
et salutem. sic em̄ dei coopatores fiūt q̄
nihil est diuini. vt dicit dyo. c. iij. ec̄. Gerar-
ch. vñ patet q̄ sancti cognitōem habet eorum
que ad hoc requirūtur. Et sic manifestū est q̄ i
verbo cognoscunt vota orōnes deuotōnes qz
hoim que ad eoz auxiliū dfugunt. Ad visio-
nem aut vespertinā p̄tinet obscure dgnoscere
alioz facta sc̄dm glo. sup illud psa. lxiij. a-
braam nesciuit vñs. mortui inquit sancti nesci-
unt quid agunt viui etiā eoz filij. et sumitur
ab aug. in li. de cura p̄ mortuis agenda. Ad
cognitōz vero matutinā p̄tinet illd. gg. quid
est qd̄ non vident q̄ videntē omnia vident sup-
ple de p̄tinentibus ad gl̄iam eoz. Ad hoc
nota q̄ aime beate hñt voluntate d̄formē vo-
luntati diuine etiā in volito. Ideo q̄uis affe-
ctum caritatis retineant ad p̄ximos. nō tamē
eis aliter subueniunt videntes eoz necessita-
tem p̄ sc̄dm insufficiā dei vident esse dispositum
Credendū est tñ q̄ multū eos inuant p̄ eis a-
pud deū intercedendo. Vñr aime ex̄ntes i
purgatorio cognoscāt orōnes n̄ras. h̄z aime

ex̄ntes in purgatorio q̄nis p̄ effectum cogno-
scant suffragia efficacia p̄ qualibet ip̄az fa-
cta. tñ vt dicunt quidā si eis porrigim̄ orōnes
vt p̄ nobis dñm dep̄cent eas nō cognoscunt
qz nō cognoscunt eas in verbo qd̄ adhuc non
vident. nec eas virtute naturali possit dgnos-
cere. et ideo sc̄dm istos inanes sūt orōnes. si
quas eis porrigim̄. Alijs autē magis pie senci-
entib̄ videt q̄ si quas eis orōnes porrigim̄
eas dgnoscunt nō tñ naturali vñtate nec i ver-
bo sed qz aliquas audiūt ab eis q̄ hinc ad eos
moriendo p̄gunt aliquas ab angelis bonis a-
liquas ex reuelatōne diuia. vt em̄ dicit aug. i
li. de cura p̄ mor. agē. h̄ tripli mō aliq̄ d̄ fa-
ctis vñorū veniūt ad dgnitōz spirituū defun-
ctorū.

Equit̄ videre de 2º sc̄z de orōnib̄ beato-
rū. Et circa hoc querūt p̄la sc̄z vñi sancti
q̄ sunt in patria orēt p̄ nobis. h̄z q̄ sic alias
frustra ecclesia sanctos rogarēt vt orarēt pro
nobis frustra ec̄ btūs petr⁹ dixiss. ij. pe. j. da
bo opam habere vos i memoria p̄ obitū meū
Sancti igit̄ qui sunt in patria p̄ nobis deū ro-
gant ppter cantatē qua feruēt. ppter nrām ne-
cessitatē quā vident. et ppter diuinā volūtacē
quā in hoc d̄plent vult em̄ de⁹ q̄ membra se i
uicē inuent. Sed obicit̄ qz beati aut volunc-
tari qd̄ orant aut nō. si nō ergo ficte orant si
sic ergo sit statim vt volūt ec̄ anteq̄ orēt qz
em̄ qd̄ volunt beati fit. h̄z q̄ liceat velint fie-
ri nō tñ pñt facere p̄ se nec volunt fieri p̄ se. s;
p̄ deum et ideo oportet rogarē ip̄m. Obicit̄
itez̄ qz qui orat p̄ alio p̄ces eius alteri rep-
sentat. s; supflue p̄ces nre deo p̄sentarent⁹ ḡ.
h̄z aliquid rep̄sentare apud alioz p̄test esse
dupliciter vel vt d̄scat vel vt impleat siue vt
audiat vel vt exaudiat. primo mō nō rep̄sentā-
tur a sanctis angelis orōnes nostre deo sed se
cundo. Obicitur vñter⁹ exquo em̄ sancti vi-
dent dei voluntatē. aut ergo vidēt deū velle
illud p̄ quo deum orant. et ita supflue orant
aut nolle et ita stulte orant. h̄z q̄ vident deū
istud velle fieri nō tamē absolute sed ip̄is ro-
gantib̄ quedam em̄ vult deus facere p̄ se et d̄
his nō rogant. quedā p̄ orōnes alioz et d̄ his
rogant. Vñrum beati orando p̄ nobis cōse-
quantur aliquam vñtacē p̄ seip̄s. h̄z q̄ n̄
nisi in hoc q̄ in augmētacē numeri ciuiū sup-
norū crescit aliqualiter accidentale gaudiū
singulorū. Vñrum beati orēt p̄ his qui sunt
in purgatorio. h̄z q̄ sic. vt em̄ dicit magister
sen. li. iij. di. xlvi. c. v. Ille qui in articulo fi-
nis seculi migrabit suffragij tamē indigens
adiuuabitur meritis et intercessionib̄ ecclesie
celestis. quare a simili et illi qui sunt in pur-
gatorio intercessionib̄ celestis curie adiuuan-
tur. sic em̄ in corpore naturali membra fortia
subueniunt indigentib̄ sic in corpore mistico
ecclesie non tantū debent subuenire membra
inter quæ est indigentia mutua. sed etiā illa q̄
non indigent adiuuari oueniens est indigēti-
bus subuenire. sic autē est in p̄posito vt p̄ se pa-
ter. Sed obicit̄ qz orōnes beatoz semp ex-
audiūt. ḡ si p̄ ex̄ntibus i purgatorio orarēt

Statim inde exirent. *H*oc non sequitur. quia nec hoc sancti petunt sed ut deus subueniat eis quantum vident ipsum velle subueniri eis precibus eorum. Vtrum orationes sanctorum pro nobis semper a deo exaudiantur. *H*oc sancti dicuntur duplicitate orare pro nobis uno modo oratione expissa dum votis suis pro nobis aures diuine clementie pulsant. Alio modo oratione quasi interprtativa scilicet per eos merita quae in conspectu dei existentia non tamen eis cedunt ad gloriam. sed etiam sunt nobis suffragia et orationes quedam. sicut etiam sanguis Christi pro nobis effusus dicitur veniam petere. Veroque autem modo sanctorum orationes sunt quantum est in ipsis efficaces ad imprestandum quod petunt. Sed ex parte nostra potest esse defectus quod non desequimur fructum ipsorum. sed quod pro nobis orare dicuntur ex hoc quod merita eorum nobis praeficiuntur. sed hinc quod erant pro nobis votis suis aliquid postulando semper exaudiuntur. quia non volunt nisi quod deus vult. nec petunt nisi quod fieri volunt. quod autem simper deus vult impletum nisi loquamur de voluntate antecedente hinc quam vult omnes homines saluos fieri quod non semper impletum unde nec est mirum si etiam quod sancti volunt per hunc modum voluntatis non impletur.

Sed contra predicta obiciuntur plausa. Et primo illud quod apostolus vixi. martiribus vindictas petentibus de his que sunt super terram dictum est ut requiescerent modicum tempore donec impleteatur numerus fratrum suorum. et sic non exaudiuntur de pertinentiis ad eos ergo multo maiori de pertinentiis bus ad alios. *H*oc illa verba hinc gloriam non sunt bona orationis sed insinuant desiderium eorum de obtinenda stola corporis et societate saluandorum. et sensum quo consciunt diuine iusticie malos punient. Obicitur secundum illud hierosolima. si sterit moyses et samuel coram me non est anima mea ad populum istum. *H*oc dominus loquitur ibi de illo per prophetem hinc statum viatoris. si enim in carne tunc essent et pro populo orarent iram dei a populo non auerteretur. Vel dicendum quod ipi tunc erant in limbo non in celo. Obicitur tertio quod quicunqz oratione impetrat aliquod quodammodo meret illud. sed sancti qui sunt in patria non sunt in statu merendi. ergo non possunt aliquid nobis suis meritis impetrare apud deum. *H*oc quod licet sancti non sunt in statu merendi pro se postquam sunt in patria. sunt tamen in statu merendi alii vel potius ex merito procedenti alios iuuandi et hoc apud deum viuentes meruerunt. ut eorum orationes exaudiuntur post mortem. Vel dicendum quod oratio ex alio meretur et ex alio impetrat. meritum enim consistit in quadam adequatione actus ad finem ad quem est qui ei reddetur sed orationis impetratio innititur liberalitati eius qui rogatur. impetrat enim aliquis quoniam ex liberalitate eius qui rogatur quod ipse non meruit. Et ita licet sancti non sunt in statu merendi. non tamen sequitur quod non sint in statu imprestandi.

Equitudo videtur de tertio scilicet de orationibus existentibus in purgatorio. Et circa hoc queruntur plura scilicet utrum debeamus interpellare sanctorum ad orandum pro nobis. Responsio quod sic. unde job. v. voca si est qui respondet tibi ad aliquem sanctorum conuertere Nostrum autem vocare ut dicit ibi gregorius est humili prece deposcere. Decreuit autem deus et voluit quod sanctorum rogare deberemus. primo propter nostram inopiam in merendo ut ubi nostra merita non suppeditunt iuuent aliena. secundo propter sanctorum gloriam quia deus vult sanctorum suos glorificare. et per eos miracula facere in corporibus. et salutem in animabus ut ipsos laudemus. tertio propter dei reuerentiam. ut peccator qui deum offendit quod non audeat deum in propria persona adire sed amicorum patrocinium implorare.

Vtrum invocandi sint sancti non tantum superiores sed etiam inferiores. Responsio quod utile est interdum etiam minores sanctos orare ipi autem confirmati sunt in caritate. si enim existentes in caritate non confirmati ante mortem pro nobis orabant. probabile est quod pro nobis orarent in caritate iam confirmati. Vtrum existentes in purgatorio orando pro nobis consequantur aliquam utilitatem. *H*oc quod sic. Interdum enim orationes quas pro nobis faciunt redundant in alleiationem pene eorum non quod in hoc mereantur cum sint extra statum merendi loquendo de merito proprie dicto. sed quia nos meliores per eorum orationes effecti efficaciora facimus suffragia ad subleuacionem eorum pene. Vtrum existentes in purgatorio orant per seipsum. *H*oc quod sic. cum enim mentaliter clamant ad nos ut eis subveniamus quod nobis specialiter intelligi datur. job. xix. ubi in persona eorum dicitur nobis miseremini mei. recte credendum est quod multo forcius clamant ad deum ut eis misereatur. Vtrum orationes existentium in purgatorio possint eis. *H*oc quod sic. non quidem quantum ad augmentum gracie vel glorie sed quod ad mitigationem et abbreviacionem sue pene. Nec ideo sequitur quod statim a sua pena liberentur. quia nec hoc petunt sed deum rogant ut secundum beneplacitum suum eorum misereatur. et hec oratio exaudiatur. Vtrum orationes existentium in purgatorio per viuis servatores exaudiuntur. *H*oc quod forte orationes eorum non semper exaudiuntur sicut nec nostre quia non sicut vident voluntatem domini sicut beati. eorum tamen orationes possunt multis viuis immo omnibus nisi sit impedimentum ex parte nostra. si enim non possunt aut hoc est quia sunt in pena et tunc similiter orationes nostre qui sumus in pena non posseddent. Aut quia sunt extra statum merendi et tunc similiter orationes animarum beatarum nobis non posseddent. aut quia cum hoc quod sunt extra statum merendi adhuc carere visione dei et hec ratio nulla est. quia ut habet. ij. mach. c. ultimo. neemias qui extra merendi statum erat et adhuc visione dei carebat per filios israel orabat. et eius oratio exaudita fuit.

Equitur videtur de quarto scilicet de nostris invocationibus sanctorum. Et circa hoc queruntur plura scilicet utrum debemus interpellare sanctorum ad orandum pro nobis. Responsio quod sic. unde job. v. voca si est qui respondet tibi ad aliquem sanctorum conuertere Nostrum autem vocare ut dicit ibi gregorius est humili prece deposcere. Decreuit autem deus et voluit quod sanctorum rogare deberemus. primo propter nostram inopiam in merendo ut ubi nostra merita non suppeditunt iuuent aliena. secundo propter sanctorum gloriam quia deus vult sanctorum suos glorificare. et per eos miracula facere in corporibus. et salutem in animabus ut ipsos laudemus. tertio propter dei reuerentiam. ut peccator qui deum offendit quod non audeat deum in propria persona adire sed amicorum patrocinium implorare.

Vtrum invocandi sint sancti non tantum superiores sed etiam inferiores. Responsio quod utile est interdum etiam minores sanctos orare

Apter quatuor. primo qz qnqz aliquis habet maiore deuocōne ad sanctū minorē q ad sanctū maiore. Et deuocōe aut magis dependet oracōis effectū. scđo qz quibusdā sanctis datur est in aliquib⁹ specialib⁹ causis p̄cipue patrocinari sicut beato anthonio ad ignē infernalem. tercō ut honor debit⁹ exhibeat⁹ omnibus a nobis. q̄rto qz plurium oracōibus quā doqz imperat⁹ qd vni⁹ oracōe nō impetrare⁹.

Queritur etiā quare nō inuocam⁹ xp̄m ut oret p̄ nobis cum ip̄e l̄m qd homo dicat⁹ sanctus sanctorū. et ei l̄m qd homo orare dueniat. Et hoc est quidā act⁹. Act⁹ aut sunt p̄tulariū suppositorū. et ideo si dicerem⁹ xp̄e ora p̄ nobis nisi aliqd addere⁹. videremur h̄ ad p̄sonam xp̄i referre. Et ita videret⁹ esse dōnu vel eroei nestorij. qui distinxit in cristo p̄sonam filii hominis a p̄sona filii dei. vel eroe ri ari⁹ qui ponit p̄sonaz filii minorem patre. Vñ ad hos erores vitandos nō petim⁹ eius oracōem dicentes xp̄e ora p̄ nobis. sed pocius eius misericōrem dicentes. xp̄e audi⁹ nos et miserere nobis. Sed obicit⁹ d̄tra p̄dicta quia aut sum⁹ digni ut sancti p̄ nobis orant et tūc etiā nobis non inuocantib⁹ eos p̄ nobis orarent. Aut sumus indigni et tūc etiā si eos inuocemus p̄ nobis nō orant ergo superfluū videtur omnino interpellare p̄ p̄ nobis orant. Et nō est superfluū. qz ex hoc aliquis dign⁹ sit ut oret p̄ eo aliquis sanct⁹. cum ad ip̄m in sua necessitate cū deuocōne recurat.

- ¶ De sacramētis in cōi. j.
- ¶ De cathecismo et exorcismo. iiij.
- ¶ De baptismo. iiij.
- ¶ De effectu baptismi. iiiij.
- ¶ De baptisanti⁹. vi.
- ¶ De baptisandis. vij.
- ¶ De sacramēto confirmacōis. viij.
- ¶ De sacramēto eucharistie. viij.
- ¶ De materia eucharistie. ix.
- ¶ De forma desecracōnis eucharistie. x.
- ¶ De ouersiōe que fit in eucharistia et quomō corp⁹ xp̄i est ibi post ouersionem. xi.
- ¶ De accidentib⁹ remanētib⁹ i eucharistia. xij.
- ¶ De ministerio eucharistie. xiii.
- ¶ De celebraōne missae. xiv.
- ¶ De defectib⁹ contingentib⁹ in missa. xv.
- ¶ De audicōne missae. xvij.
- ¶ De usu eucharistie. xvij.
- ¶ De impedimentis usus eucharistie. xvij.
- ¶ De efficacia eucharistie. xix.

Incept⁹ liber q̄rto. ¶ De sacramētis i cōi i .pm⁹ Xpeditis p̄ dei graciā p̄ modulo tenuitatis mee trib⁹ p̄ trib⁹ hui⁹ summe. s. prima. d̄x. p̄ceptis. Et secūda de virtuti b⁹ et viceis. Et tercā de contractib⁹. Restat ulteri⁹ p̄seq̄ quartā p̄tem eiusdem q̄ est de sacramētis. Et primo dicendum est de sacramētis in cōi. scđo de trib⁹ sacramētis i spe ciali. s. de baptismo d̄firmacōe et eucharistia. ¶ Circa primū primo dicend⁹ quid sit sacramētū et in quib⁹ d̄sistat. scđo dato p̄ sacramēta d̄sistant nō tm̄ in reb⁹ sed etiā in verbis d̄ via riacōne verboz sacramentalium. tercō de numero et ordine sacramētorū noue legis. q̄rto d̄ effectu ipoz. qnto de ministris. sexto de ritore. ¶ Circa primū sciend⁹ p̄ de rōe sacramēti noue legis d̄ q̄ h̄ est mēcio sūt tria. s. naturalis similitudo ex q̄ h̄ aptitudinē rep̄sentandi. ¶ Actualis iſutu occulta p̄ exp̄ssa ex q̄ habz orationib⁹ determiatā iſpectu hui⁹ significati. Et sp̄ualis sancti fīcācō ex q̄ h̄ vītute efficiēdi illō signatū. hec aut tria d̄plectit⁹ exp̄sse diffīnicō sacramēti quā ponit hu. d̄ sancto. vīc. li. vi. de sacramētis pte nona. c. ij. dicens p̄ sacramētum est materiale elementū extrinsecus oculū suppositorū. Ex institucōe significās. Ex similitudine rep̄sentās. Et ex sanctificacōne aliquā graciā inuisibilē d̄ferens. Sumitū aut in p̄dicta diffīnicōne elemētum p̄ quacūqz re sensibili. Oculus vero sumitū ibi cōiter p̄ quo cumqz sensu. similitudo aut sumit̄ ibi nō p̄ similitudine p̄cipacōnis. s. eiusdez qualitatib⁹ quia talis similitudo nō posset esse visibilium ad inuisibilia. sed p̄ similitudine rep̄sentacōnis l̄m quādam p̄portionabilitatez. ¶ Et sicut se habet aqua ad lauandū sordes corpales sic gracia ad spirituales. Esto aut om̄ne omib⁹ sacramētis tam legis nature p̄ legis scripte p̄ legis noue p̄ consistant in rebus visibilibus inuisibilēz graciā significātib⁹. speciale tamen est sacramētis noue legis p̄ d̄sistancē etiā in verbis cuž sint ordinata p̄incipaliter ad sanctificacōnem. sanctificacō vero creaturē fit p̄ verbum dei et oracōem scđo ibi. in. ¶ Vnde magister sen. li. iiii. d̄stincti. i. dicit p̄ sacramēta d̄sistunt in duob⁹. s. in verbis et rebus q̄ etiā duo tanguntur in predicta diffīnicōne. Nam res tangunt̄ ibi p̄ hoc qd dicitur materiale elementū. verba vero intelligunt̄ p̄ h̄ qd dici⁹ ex sanctificacōe qz h̄ fit p̄ verbum dei ut dictū est. Requirūt̄ etiā i sacramētis factā l̄m hu. q̄ l̄m mḡm d̄phendi p̄nt sub reb⁹. In tencō ec p̄fereas requir̄ q̄ in vībis icelligic̄. ¶ Irca scđm. s. de variacōib⁹ vīboz sacramētaliū q̄runt̄ plura. s. vīz liceat variare vība determinata i alia vība significātia id h̄ p̄ n̄ vī l̄m theologos subtili⁹ d̄siderātes baptiſm⁹ n̄ ess̄ siqz i noīe genitoris et geniti baptiſarz qz nō est data uis nisi noīibus p̄sonas p̄cipaliter significātib⁹. d̄ctā vība noīa licez p̄ p̄sois supponāt n̄ tm̄ significāt mō p̄cipali s. p̄ciō nōcos siue ec̄ act⁹ p̄soales l̄m pe. et sco.